Slovenská advokátska komora

Poďakovanie za dôkladné zhromaždenie podkladov
pre Zbierku disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory
opätovne patrí skúsenej pracovníčke disciplinárneho oddelenia
kancelárie Slovenskej advokátskej komory pani **Gabriele Fülöpovej.**

Ľubomír Hrežďovič – Tatiana Frištiková – Peter Kerecman –
Ján Havlát – Zuzana Čížová – Peter Štrpka

Zbierka disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory
2016 – 2017

Vydala © Slovenská advokátska komora
v roku 2019 v náklade 4 900 ks
Nepredajné!

ISBN 978-80-99913-01-2

Ľ. Hrežďovič – T. Frištiková – P. Kerecman –
J. Havlát – Z. Čížová – P. Štrpka

zbierka disciplinárnych rozhodnutí slovenskej advokátskej komory 2016 – 2017

SLOVENSKÁ ADVOKÁTSKA KOMORA
BRATISLAVA
2019

Obsah

5 Predslov

6 Použité skratky

I. časť

7 **Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory**

8 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

232 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku Komore

271 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

295 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

327 Disciplinárne previnenia advokátov týkajúce sa advokátskych koncipientov a disciplinárne previnenia advokátskych koncipientov

335 Procesné rozhodnutia

II. časť

349 **Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov**

Registre

360 Register rozhodnutí podľa ustanovení právnych predpisov

363 Vecný register

367 Register rozhodnutí podľa čísel rozhodnutí

Predslov

Slovenská advokátska komora prináša v poradí už štvrté vydanie zbierky disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory. Po viac ako šiestich rokoch od vydania prvej zbierky disciplinárnych rozhodnutí možno konštatovať, že rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory začať vydávať zbierku disciplinárnych rozhodnutí bolo správnym krokom, ktorý umožnil sprístupnenie výsledkov z rozhodovacej činnosti disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory.

Zbierka disciplinárnych rozhodnutí sa stala nenahraditeľným zdrojom informácií pre advokátov a advokátskych koncipientov, pomáhajúcim im na konkrétnych prípadoch rozlišovať dovolené a nedovolené konanie voči klientom, orgánom komory, súdom a úradom, ako aj voči kolegom a protistrane. Tak, ako by každý advokát mal mať poznatky o rozhodovacej praxi súdov a tieto využívať v prospech svojich klientov, rovnako by mal mať informácie aj o rozhodovacej praxi disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory a tieto využívať za účelom vyhnutia sa vlastných pochybení a tak prispievať k vážnosti a dôstojnosti advokátskeho stavu ako celku. Zbierka disciplinárnych rozhodnutí sa stala taktiež dôležitým nástrojom generálnej prevencie, napomohla k zjednoteniu rozhodovacej praxe disciplinárnych orgánov a slúži aj ako praktická pomôcka pre výuku profesijnej etiky budúcej generácie advokátov.

Toto vydanie zbierky obsahuje výber rozhodnutí disciplinárnych orgánov SAK ako aj súdnych rozhodnutí, týkajúcich sa rozhodnutí disciplinárnych orgánov SAK z obdobia rokov 2016 – 2017. Zbierka vychádza z pôvodného usporiadania kapitol podľa tematických okruhov najčastejšie sa vyskytujúcich disciplinárnych previnení, ktoré sa už osvedčilo v praxi. Tentoraz vychádza zbierka len v papierovej väzbe, ktorá je menej nákladná. Pôvodný zámer komory bol vydávať zbierku len v elektronickej podobe, pretože elektronizácia v rámci komory je teraz téma dňa a absolútne prioritná. Rozhodnutie vydať zbierku v papierovej väzbe je výsledkom kompromisu. Väčšina autorského kolektívu zastávala názor, že je namieste zotrvať pri vydaní zbierky v tlačenej podobe, aby sa dostala do rúk všetkým advokátom a mohla byť rozoslaná aj rôznym inštitúciám a stavovským orgánom, ktoré jej obsah študujú a využívajú vo svojich výstupoch.

Autori

Použité skratky

AP SAK	Advokátsky poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený Konferenciou advokátov 15. 6. 2013
ČAK	Česká advokátska komora
DK SAK	Disciplinárna komisia Slovenskej advokátskej komory
DO	disciplinárne obvinený (v príslušnom gramatickom páde)
DP SAK	Disciplinárny poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený Konferenciou advokátov 15. 6. 2013
ESĽP	Európsky súd pre ľudské práva
EÚ	Európska únia
ObchZ	zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov
OSP	zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov
OZ	zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov
NS ČR	Najvyšší súd Českej republiky
NS SR	Najvyšší súd Slovenskej republiky
RK SAK	Revízna komisia Slovenskej advokátskej komory
SAK	Slovenská advokátska komora
TP	zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov
TZ	zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov
ZoA	zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov
ÚS SR	Ústavný súd Slovenskej republiky

I. časť
Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

1.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme právne zastupovanie klienta ako dediča v dedičskej právnej veci, týkajúcej sa majetku poručiteľa, napriek tomu, že súčasťou dedičstva sú aj pohľadávky voči advokátovi titulom vystavenej zmenky, čo zakladá konflikt záujmov medzi advokátom a jeho klientom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 a § 21 písm. b) ZoA.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 9. novembra 2015, ***sp. zn. I. ODS-20/15:1046/2014***
Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 31. marca 2015, ***sp. zn. DS II.-82/2014:1046/2014***

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 31. marca 2015, sp. zn. DS II.-82/2014:1046/2014 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 9. novembra 2015, sp. zn. I. ODS-20/15:1046/2014 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 21 písm. b) ZoA,

tým, že

prevzal právne zastupovanie klientky – p. A. B. v dedičskom konaní o majetku poručiteľa C. D. vedenom na notárskom úrade JUDr. E. F. a v konaní vedenom na okresnom súde o neplatnosť závetu poručiteľa C. D., pričom vedel, že jeho záujmy sú v rozpore so záujmami klientky, keďže súčasťou dedičstva sú aj pohľadávky voči nemu titulom zmenky zo dňa 19. 9. 2012 na sumu 130 000 eur „bez protestu“, splatnej dňa 19. 9. 2013 a zmenky zo dňa 19. 3. 2012 na sumu 31 500 eur „bez protestu“, splatnej dňa 19. 5. 2012,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške 380 eur v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 19. 9. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 31. marca 2015, bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia za skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, za čo mu podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 000 eur a zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania.

V návrhu navrhovateľ uviedol okrem vyššie uvedeného skutku ešte ďalšie dva skutky, ktoré mali byť v rozpore s advokátskymi predpismi, v priebehu konania však došlo v týchto k späťvzatiu návrhu predsedom RK SAK, kedy došlo ohľadom týchto skutkov k zastaveniu konania.

Disciplinárny senát vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 9. 6. 2014 uviedol, že v osobe nebohého C. D. išlo o jeho osobného priateľa, s ktorým mal okrem klientskych vzťahov aj obchodné vzťahy, ktoré však bližšie nešpecifikoval. Ďalej zdôraznil, že jeho klientka A. B., sestra nebohého, bola o všetkých vzťahoch k nemu informovaná, jednak svojím bratom a aj samotným disciplinárne obvineným.

V ďalšom písomnom vyjadrení zo dňa 17. 10. 2014 DO zopakoval dôvody, pre ktoré sa domnieva, že jeho záujmy neboli a nemohli byť v rozpore so záujmami jeho klientky. Tieto dôvody rozšíril o úvahu, kto by mohol byť v pozícii sťažovateľa v tejto otázke, t. j. že ním nemôže byť protistrana v súdnom a dedičskom konaní, ale iba jeho klientka. Znova zopakoval, že klientka bola „o všetkom informovaná" a „okrem iného bola informovaná o tom, že jej zastupovanie (pozn. disciplinárne obvineným) v dedičskom konaní bolo vyslovené prianie jej nebohého brata". Na preukázanie tejto skutočnosti predložil DO čestné vyhlásenie A. B. zo dňa 16. 10. 2014, v ktorom menovaná potvrdila, že DO bol jej nebohým bratom odporúčaný na jej zastupovanie v prípadných sporoch, z dôvodu, že k nemu mal dôveru a zároveň potvrdila, že bola zo strany jej nebohého brata informovaná o všetkom a od neho mala informácie o všetkých aktivitách, ktoré jej nebohý brat mal aj s DO.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu dňa 14. 1. 2015 DO bližšie popísal vzťah medzi ním a neb. C. D. s tým, že išlo o špecifický blízky vzťah k osobe, ktorej radil vo veľa veciach, napriek tomu, že mal právne zastúpenie viacerými advokátmi, pričom sám ho zastupoval na základe plnej moci asi len v dvoch veciach. DO ďalej uviedol, že po smrti C. D. prišla za ním jeho sestra A. B., ktorá uviedla, že jeho poslednou vôľou bolo okrem iného, aby v prípade jeho smrti išla za ním, že jej poradí so všetkými jeho právnymi vecami a najmä s dedičským konaním. Potom mu udelila splnomocnenie, ktoré spolu s úradným overením jej podpisu poslal notárke, ktorá vykonávala funkciu komisára. Neskôr sa do dedičstva prihlásila sťažovateľka, ktorá ako titul uvádzala spolužitie v spoločnej domácnosti s nebohým. DO potvrdil, že v bezpečnostnej schránke peňažného ústavu sa našli okrem iného aj jeho vlastné zmenky, pričom uviedol, že „predpokladám, že moja klientka o týchto zmenkách mala vedomosť od svojho brata, keď ju však vyzvala notárka, aby sa k tejto okolnosti vyjadrila, ja som ju potom tiež o zmenkách informoval". Vzhľadom na výslovné želanie nebohého jeho mandantka trvala na tom, aby ju naďalej zastupoval, čo trvá dodnes. Zmenky nemali žiaden vzťah s výkonom advokácie. Jedna zo zmeniek je splatná až pol roka po smrti nebohého, a teda podľa DO nie je zrejmé vzhľadom na spor prebiehajúci v dedičskom konaní komu a kam má vlastne plniť. Druhá zmenka bola už dávno vyplatená a v schránke sa nenachádzal jej originál, ale iba kópia.

Prvostupňový disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré boli súčasťou spisu. Osobitne bolo oboznámené vyjadrenie A. B. zo dňa 2. 2. 2015, ktoré malo nové doplnené znenie v tom smere, že menovaná uviedla, že „všetky veci a aktivity, ktoré môj právny zástupca JUDr. ... mal s mojím nebohým bratom pred jeho smrťou sú mi známe, o týchto som bola informovaná jednak zo strany môjho brata a jednak zo strany JUDr. ... pred tým, ako som ho splnomocnila na moje zastupovanie v predmetnej veci". Zo sťažnostného spisu boli osobitne prečítané sťažnosť sťažovateľky, matričný list disciplinárne obvineného a jeho register disciplinárnych opatrení, upozornenie notárskeho úradu pre A. B. zo dňa 25. 6. 2013, ktorým upozorňovala notárka/komisárka na možnosť existencie konfliktu záujmov s jej právnym zástupcom, úradný záznam spísaný pod tým istým číslom konania dňa 20. 6. 2013 o otvorení bezpečnostnej schránky v Slovenskej sporiteľni, a. s., z ktorej vyplýva nájdenie vlastnej zmenky vystavenej DO zo dňa 19. 9. 2012 na sumu 130 000 eur „bez protestu", splatnej dňa 19. 9. 2013 a fotokópie vlastnej zmenky vystavenej DO zo dňa 19. 3. 2012 na sumu 31 500 eur „bez protestu", splatnej dňa 19. 5. 2012.

Nakoniec disciplinárny senát oboznámil prečítaním žalobu o určenie neplatnosti závetu zo dňa 18. 9. 2013 spísanú v mene klientky A. B. DO advokátom.

Disciplinárny senát vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a zistil, že je nepochybné, že DO vystavil vlastnú zmenku dňa 19. 9. 2012 na sumu 130 000 eur „bez protestu", splatnú dňa 19. 9. 2013 a vlastnú zmenku dňa 19. 3. 2012 na sumu 31 500 eur „bez protestu", splatnú dňa 19. 5. 2013, ktoré cenné papiere boli nájdené a zahrnuté do dedičstva po poručiteľovi až po dni 20. 6. 2013, kedy boli nájdené v bezpečnostnej schránke po poručiteľovi C. D., notárkou JUDr. E. F. Z oboznámených listinných dôkazov – úradného záznamu zo dňa 20. 6. 2013 a upozornenia notárky JUDr. E. F. zo dňa 26. 6. 2013 tiež vyplýva, že napriek prevzatiu zastúpenia A. B. dňa 12. 6. 2013 DO až do dňa 20. 6. 2013 neboli do masy dedičstva zahrnuté pohľadávky z uvedených cenných papierov. Disciplinárny senát, napriek vážnym pochybnostiam, ktoré spočívali v tom, že v samotných vyjadreniach DO existujú vážne rozpory o čase a rozsahu informovania svojej mandantky o rozsahu, dôsledkoch a právnych možnostiach existencie jeho osobného dlhu vo veci, ktorá je predmetom dedičského konania a súdneho konania medzi dedičmi, a postupnej modifikácii čestného vyhlásenia A. B., ustálil v rámci zásady in dubio pro reo, že DO svoju mandantku vopred informoval o existencii tohto dlhu.

Disciplinárny senát ďalej vyhodnocoval, či objektívna existencia samotnej zmenky a kópie zmenky mala, má alebo by mohla mať na účely výkonu nezávislého poskytovania právnej služby osobe, ktorá je alebo by mohla byť osobou oprávnenou z tohto cenného papiera, dopad a ak áno, v akom rozsahu. V záujme neodchýliť sa od konštantnej judikatúry disciplinárnych senátov disciplinárny senát vzal do úvahy aj rozhodnutia týkajúce sa tejto oblasti. V danom prípade však disciplinárny senát musel vziať do úvahy a vzal do úvahy dikciu príslušných § 21 písm. b) a § 18 ods. 3 ZoA. Je nepochybné, že v danom prípade ide o subjektívnu povinnosť danú zákonom iba advokátovi ako špecifickému poskytovateľovi nezameniteľnej služby. Preto je, pre porušenie takejto povinnosti, úplne irelevantný prípadný predchádzajúci, či následný súhlas klienta s poskytnutím právnej služby, ak sú záujmy advokáta v rozpore so záujmami osoby, ktorej by sa mali právne služby poskytnúť. V danom prípade je nepochybné, že nemožno označiť inak ako protichodné záujmy disciplinárne obvineného so záujmami jeho terajšej klientky. Bez ohľadu na jeho vyjadrenia, že ich záujmy sú zhodné, nemožno preklenúť skutočnosť, že je dlžníkom, ktorý je povinný zo zmenky plniť. Z tejto povinnosti ho neoslobodzuje ani skutočnosť, že sám vyjadruje pochybnosť o tom, ktorej osobe má v súčasnosti plniť. Disciplinárny senát dáva pri tejto príležitosti do pozornosti, že v danom prípade márne plynú lehoty premlčania na zaplatenie zmenečnej sumy a DO ani v tejto otázke neuskutočnil žiadne právne relevantné kroky na zachovanie vymáhateľnosti prípadného nároku oprávnenej osoby, čo by však mohlo mať vplyv iba na vznik poľahčujúcich okolností. Klient advokáta je v takomto prípade v zrejmej nevýhode, nakoľko sa sám spolieha na právnu kvalitu poskytnutej služby a jeho úplná informovanosť o všetkých otázkach takéhoto poskytnutia je do budúcnosti prakticky nepreskúmateľná. Práve tieto dôvody považuje disciplinárny senát za princíp, ktorý zákonodarca reguloval zákonom tak, že advokát nemá danú možnosť na vlastné uváženie a výber, či pri takomto strete odmietne či neodmietne poskytnutie právnej služby.

Disciplinárny senát vyhodnotil aj otázku právnej kvalifikácie konania DO v tom smere, že takýmto postupom môže dôjsť k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu. Disciplinárny senát mal pritom za preukázané, že aj keď samotná klientka dnes nepociťuje žiaden diskomfort pri poskytovaní právnej služby, existujú už dnes osoby, ktoré zaznamenali určitú anomáliu vo vzťahu advokáta klienta – konajúca notárka, ktorá priamo upozornila klientku na existenciu/možnosť existencie konfliktu záujmov, či zamestnanci bankového domu, ktorí sa zúčastnili otvárania schránky po poručiteľovi.

Vyhodnotenie dôkazov v tejto veci vyústilo do jednoznačného záveru, že DO tým, že neodmietol poskytnutie právnych služieb A. B., ktorá je zahrnutá do okruhu dedičov po poručiteľovi C. D., napriek skutočnosti, že vedel, že je sám dlžníkom vo vzťahu k mase dedičstva a tým je/môže byť dlžníkom aj vo vzťahu k samotnej A. B., porušil povinnosť uloženú mu zákonom. Je tiež ustáleným faktom, že týmto konaním nepostupoval tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu, keď dôveryhodnosť advokáta je jeho najvyššou výsadou, ale aj najzákladnejšou povinnosťou.

V prípade kvalifikácie skutku podľa § 18 ods. 1 ZoA, disciplinárny senát ustálil, že pre takúto kvalifikáciu nemal dostatok dôkazov, nakoľko nebolo preukázané, že by DO nedostatočne chránil a presadzoval záujmy klienta, či sa neriadil jeho pokynmi, práve v danom konkrétnom prípade, resp. že by splnil nejaký pokyn, ktorý bol v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, či klientku nepoučil o takejto skutočnosti.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO. U disciplinárne obvineného ide o druhé porušenie povinnosti stanovenej stavovskými predpismi. Prvý prípad sa právoplatne skončil v roku 2008 podľa § 56 ods. 6 ZoA, avšak nebol zahladený. V danom prípade existovala ako poľahčujúca okolnosť, ktorú disciplinárny senát bral do úvahy, že samotná klientka počas celého konania vyjadrovala určitú mieru vedomosti o existencii možného konfliktu záujmov. Disciplinárny senát sa teda musel zamerať v prvom rade na preventívny, resp. výchovný aspekt uloženého disciplinárneho opatrenia. Po vyhodnotení majetkových pomerov DO a možnosti jeho nápravy uložil preto peňažnú pokutu pri spodnej hranici sadzby.

Voči rozhodnutiu disciplinárneho senátu sa odvolal DO, ktorý v podstate zopakoval svoju obranu, ktorú už uviedol vo svojich vyjadreniach a v rámci odvolania vyslovil právny názor, že samotná existencia určitých záväzkov nemôže byť automaticky považovaná za porušenie povinnosti, ktoré sú dané v § 18 ods. 3 ZoA. Zároveň mal za to, že disciplinárny senát mal dostatočným spôsobom odôvodniť v čom konkrétne vidí porušenie povinností v konaní advokáta.

Ďalej zopakoval svoju obranu v tom, že jeho klientka bola o všetkých záležitostiach medzi ním a bývalým klientom pánom C. D. informovaná, a to ešte predtým ako mu bolo udelené splnomocnenie v predmetnej dedičskej veci. Poukázal na samotné ozrejmenie so strany jeho klientky pokiaľ ide o čas a rozsah informovania o obchodných vzťahoch DO s jeho klientom. Rovnako zdôraznil, že splnomocnenie klientky došlo na základe priania jej brata – pána C. D. Poukázal tiež na skutočnosť, že disciplinárny senát sa zaoberal otázkami, ktoré s týmto prípadom nemajú žiaden súvis a vychádzal len z potenciálnych možností, ako by on mohol pri zastupovaní svojej klientky túto znevýhodniť vo svoj prospech, vzhľadom ku konštatovaniu k záväzkovým veciam.

DO ďalej poukázal na skutočnosť, že jeho konaním v tejto veci nemohlo dôjsť k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu, prípadne porušenia advokátskej etiky, pretože disciplinárne previnenie, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu mohlo nastať až v budúcnosti. Vyslovil v tejto súvislosti právny názor, že nemôže mať disciplinárnu zodpovednosť do budúcnosti za skutočnosti, ktoré ešte reálne nenastali.

Navrhovateľ v tejto veci podal dňa 2. 7. 2015 k odvolaniu DO zo dňa 19. 9. 2014 vyjadrenie, v ktorom sa podrobne vyjadril ku všetkým argumentom, ktoré DO uviedol vo svojom odvolaní. Vyslovil nesúhlas s právnym názorom DO obsiahnutým v odvolaní, podľa ktorého ide len o potenciálne porušenie advokátskej etiky, ktoré by mohlo nastať v budúcnosti. Podľa názoru navrhovateľa DO porušil svoju povinnosť, ktorá mu vyplývala zo stavovských predpisov v momente, keď prevzal zastupovanie klientky napriek tomu, že mal vedomosť o vzájomných protichodných záujmoch seba, ako dlžníka poručiteľa a klientky, ako možnej dedičky poručiteľovho majetku. Poukázal na správny právny názor disciplinárneho senátu,

kedy zistené porušenie povinnosti advokáta nebolo adresované na prípadné budúce situácie, ktoré môžu vzniknúť z uvedeného vzťahu, ale na prevzatie plnej moci na zastupovanie v dedičskom konaní o poručiteľov majetok. Navrhovateľ žiadal, aby v rámci odvolacieho konania bolo rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK, ako vecne správne potvrdené.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 9. novembra 2015 bolo po prejednaní podaného odvolania rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že napriek rozsiahlosti disciplinárneho spisu, samotný právny problém, ktorý bol v rámci disciplinárneho konania prejednávaný, je relatívne jednoduchý, keďže bolo potrebné správne vyhodnotiť skutkovo nespornú skutočnosť, či fakt, že sa advokát stane dlžníkom poručiteľa a klientky ako možnej dedičky poručiteľovho majetku je možno klasifikovať ako protichodný záujem medzi advokátom a klientkou a ak áno, ktorým momentom dochádza k porušeniu advokátskych predpisov.

Odvolací disciplinárny senát nemal žiadnu pochybnosť o tom, že vec bola správne skutkovo zistená. Nestotožnil sa s obranou DO, že nejde o protichodný záujem, ak jeho klientka už vopred pred podpísaním splnomocnenia vedela o záväzkoch DO vo vzťahu k dedičom a sama nevidela rozpor medzi jej záujmami a záujmami DO. Rovnako sa odvolací disciplinárny senát nestotožnil s názorom, ktorý vyslovil DO vo svojom odvolaní, že k porušeniu advokátskej etiky by mohlo dôjsť až v budúcnosti.

Odvolací disciplinárny senát sa plne stotožnil so závermi tak, ako sú uvedené v rozhodnutí II. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 31. 3. 2015, ako aj s právnym názorom, ktoré vyslovil navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 2. 7. 2015.

Aj odvolací disciplinárny senát zastáva právny názor, že DO ako advokát porušil svoju povinnosť, ktorá mu vyplývala zo stavovských predpisov v momente, keď prevzal zastupovanie klientky napriek tomu, že mal vedomosť o vzájomných protichodných záujmoch seba ako dlžníka poručiteľa klientky, ako možnej dedičky poručiteľovho majetku. K tomuto porušeniu povinnosti došlo napriek tomu, že klientka DO sa mohla subjektívne domnievať, že medzi ňou a jej advokátom v rámci dedičského konania nie je žiaden spor a ich záujmy nie sú protichodné.

Na naplnenie protiprávnosti tohto skutku stačí v tomto prípade samotný fakt, že k nemu dôjde. Je pri tom irelevantné, aký subjektívny pocit alebo vedomosť má o tejto skutočnosti klient DO advokáta.

Odvolací disciplinárny senát sa zaoberal aj správnosťou disciplinárneho opatrenia, kedy konštatoval, že prvostupňový senát správne vyhodnotil všetky skutočnosti, ktoré svedčili v prospech, ako aj proti DO a uložil disciplinárne opatrenie primerané a zodpovedajúce danému prípadu, ako aj osoby DO.

S poukazom na skutočnosti vyššie uvedené preto odvolací disciplinárny senát rozhodol tak, že rozhodnutie disciplinárneho senátu potvrdil ako vecne správne.

2.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta (spotrebiteľa) pred poskytnutím právnej služby o hodnote úkonu právnej služby a následne po skončení zastupovania s klientom vec písomne finančne nevyporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA,

pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 9. novembra 2015, ***sp. zn. I. ODS-8/15:3732/2012***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, ***sp. zn. DS VI.-46/13:3732/2012***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, sp. zn. DS VI.-46/13:3732/2012 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 9. novembra 2015, sp. zn. I. ODS-8/15:3732/2012 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

pri zastupovaní svojho klienta A. B., syna sťažovateľky B. B., v trestnej veci vedenej okresným riaditeľstvom Policajného zboru

1) neinformoval klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu,
2) po skončení zastupovania klienta, ku ktorému došlo vypovedaním splnomocnenia klientom A. B. zo dňa 31. 10. 2012, vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **600 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 19. 4. 2013 podal predseda RK SAK na základe sťažnosti p. B. B. návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi, ktorý pri zastupovaní svojho klienta – A. B., syna sťažovateľky, v trestnej veci vedenej Okresným riaditeľstvom Policajného zboru

1) neinformoval klienta o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu,
2) po skončení zastupovania klienta, ku ktorému došlo vypovedaním splnomocnenia klientom A. B. zo dňa 31. 10. 2012, vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiadal a nevrátil mu všetky doklady, ktoré mu boli zverené a ktoré v mene klienta prevzal.

Zo sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že DO, na základe splnomocnenia sťažovateľky, zastupoval jej syna A. B. v jeho trestnej veci (neskôr zastupoval klienta na základe splnomocnenia udeleného priamo klientom). Sťažovateľka namietala, že DO jej, resp. jej synovi odmieta vydať všetky prislúchajúce spisy a dokumenty, napriek tomu, že mu odvolala splnomocnenie ku dňu 12. 10. 2012 a že DO sa k nej a jej manželovi správal arogantne a odmietal ich informovať o tom, ako postupuje vo veci. Podaním zo dňa 11. 12. 2012 sťažovateľka doplnila svoju sťažnosť a uviedla, že napriek skutočnosti, že aj jej syn vypovedal disciplinárne obvinenému plnú moc dňa 31. 10. 2012, pričom ho výslovne žiadal o vrátenie nespotrebovanej časti zálohy vo výške 500 eur, ktorú zaplatila sťažovateľka (dňa 23. 7. 2012 sumu 500 eur a dňa 31. 7. 2012 sumu 4 500 eur, o čom predložila príjmové pokladničné doklady vystavené disciplinárne obvineným), disciplinárne obvinený na žiadosť nijako nereagoval. Súčasne uviedla, že disciplinárne obvinený odmieta vyúčtovať trovy právneho zastúpenia a napriek tomu, že ani so sťažovateľkou ani s jej synom sa tak nedohodol, tvrdí, že suma 5 000 eur bola dohodnutá odmena za poskytované právne služby.

K žiadosti o podanie vyjadrenia zo strany RK SAK a žiadosti o zaslanie kompletného spisu sa DO vyjadril podaním zo dňa 18. 2. 2012, v ktorom uviedol, že urobil všetky úkony potrebné k obhajobe záujmov klienta a že sa zúčastňoval na všetkých procesných úkonoch. Ďalej uviedol, že sťažovateľku priebežne informoval o tom, ako postupuje vo vybavovaní veci, pričom ale túto skutočnosť nijako nepreukázal. K ukončeniu právneho zastupovania DO uviedol, že napriek odvolaniu plnej moci sťažovateľkou zastupoval jej syna aj naďalej, nakoľko sa tak dohodli. K vysporiadaniu zálohy 5 000 eur sa DO nevyjadril, avšak z jeho listu zo dňa 6. 3. 2013 RK SAK vyvodila záver, že odmieta vyhotoviť riadne vyúčtovanie trov právneho zastúpenia (t. j. odmieta urobiť finančné vysporiadanie veci).

Na podklade uvedených skutočností mala RK SAK za preukázané, že DO porušil svoju povinnosť podľa § 18 ods. 4 ZoA, keď klienta ani sťažovateľku ako matku klienta, ktorý sa nachádzal vo väzbe, nepoučil o výške odmeny za úkon právnej služby. Podľa RK SAK neobstojí obrana DO, že sa s klientom (resp. sťažovateľkou) dohodol na zmluvnej odmene 5 000 eur, nakoľko túto skutočnosť popreli. Podľa RK SAK DO ďalej porušil povinnosť advokáta uloženú v § 13 AP SAK, keď s klientom (ani so sťažovateľkou) po skončení zastúpenia vec bezodkladne finančne nevysporiadal a nevrátil im ani všetky doklady týkajúce sa veci. List advokáta, označený ako Vyčíslenie trov za právne zastúpenie – oznámenie zo dňa 23. 10. 2012, nemožno podľa RK SAK považovať za finančné vysporiadanie, ako ho chápe § 13 AP SAK. Vzhľadom na to, že DO nepreukázal, že sa dohodol na zmluvnej odmene, bol povinný vykonať vyúčtovanie tarifnej odmeny podľa príslušných predpisov a bezodkladne vrátiť klientovi, resp. sťažovateľke nespotrebovanú časť zálohy.

DO sa listom, doručeným dňa 30. 5. 2013 označeným ako „Vyjadrenie k návrhu na začatie disciplinárneho konania a námietka zaujatosti“, vyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania. DO odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 18. 12. 2012, pričom opätovne tvrdil, že vopred sťažovateľku poučil o výške odmeny za právne služby v danej veci, o čom má svedčiť aj zaplatenie zmluvnej odmeny zo strany sťažovateľky s označením, že išlo o dohodnutú odmenu. K námietke, že vec finančne nevysporiadal, DO uviedol, že sťažovateľke zaslal dňa 23. 10. 2012 vyčíslenie trov konania, na ktoré sťažovateľka nijako nereagovala a tým považoval vec za vybavenú. DO rovnako odmietol námietku, že nezaslal sťažovateľke spis a všetky doklady. Podľa tvrdenia DO zaslal sťažovateľke hneď nasledujúci deň všetky doklady, o čom má svedčiť podací lístok. DO ďalej poukázal na to, že sťažovateľka sama uviedla, že od neho požadovala stretnutia a informácie skoro denne, čím mala potvrdiť nadštandardné advokátske služby a starostlivosť o klienta. DO poukázal aj na listy klienta, v ktorých sa pochvalne vyjadruje o poskytovaných službách a žiada o stretnutia s disciplinárne obvineným. DO preto žiadal, aby ho disciplinárny senát oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa skutok stal. Predmetným podaním súčasne DO vzniesol námietku zaujatosti voči členom senátu, ktorú odôvodnil tým, že senát údajne nerozhodol objektívne v jeho predchádzajúcej veci.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 15. januára 2015 bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 600 eur.

VI. disciplinárny senát tak rozhodol po tom, čo vo veci nariadil pojednávanie na deň 15. 1. 2015, ktoré sa uskutočnilo v súlade s 18 ods. 7 DP SAK v neprítomnosti DO advokáta.

Disciplinárny senát vykonal v rámci disciplinárneho konania dokazovanie, a to najmä návrhom na začatie disciplinárneho konania, oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a oboznámením sa s výpisom z disciplinárnych previnení disciplinárne obvineného. Disciplinárny senát na základe uvedených skutočností a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutok v rozsahu formulovanom predsedom RK SAK v návrhu sa stal.

V konaní bolo preukázané, že DO prevzal právne zastúpenie syna sťažovateľky v označenej trestnej veci na základe plnej moci udelenej sťažovateľkou a neskôr aj priamo klientom. DO v konaní nepreukázal tvrdenie, že vopred sťažovateľku alebo klienta informoval o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu. DO ďalej nepreukázal, že sa so sťažovateľkou alebo klientom dohodol na odmene za právne služby vo výške 5 000 eur. Napokon DO neuniesol ani dôkazné bremeno, že po skončení zastupovania bezodkladne riadne vec finančne vysporiadal s klientom alebo sťažovateľkou a že im vrátil všetky doklady a spisovú dokumentáciu, ktoré mu boli zverené a ktoré v mene klienta prevzal. Dôkazné bremeno je v tomto prípade vždy na advokátovi, ktorý ho neuniesol, a tým sa potvrdila sťažnosť sťažovateľky. DO tým porušil dve zo základných povinností advokáta, a to povinnosť informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu a povinnosť po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu klient zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO, ktorý bol v minulosti dvakrát disciplinárne stíhaný, a na jeho osobné pomery. Disciplinárny senát po zvážení uvedených skutočností uložil disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 600 eur.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal zo dňa 1. 4. 2015 v zákonnej lehote odvolanie DO, ktoré bolo SAK doručené dňa 7. 4. 2015, a to proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného a proti výroku o uloženom treste. V odvolaní namietal, že tvrdenie sťažovateľky, že ju neinformoval o výške odmeny za úkon právnej služby sa nezakladá na pravde, podľa jeho vyjadrenia boli dohodnutí na odmene za právne služby vo výške 5 000 eur, čo je vyznačené aj na pokladničnom príjmovom bloku. Čo sa týka odovzdania písomností a dokladov uviedol, že dňa 26. 10. 2012 prevzal od B. B. výpoveď plnej moci a žiadosť o vydanie dokumentov. Hneď nasledujúci deň v sobotu 27. 10. 2012 zaslal celý spis (zrejme advokátsky) B. B. doporučenou poštou. Čo sa týka vyčíslenia trov, pani B. B. vyčíslenie zaslal údajne už 23. 10. 2012. Zaslanie dokladov zo spisu pani B. B. preukazuje potvrdeným podacím lístkom z pošty. Svoje písomné dôvody odvolania doplnil ústnym prednesom aj na odvolacom disciplinárnom pojednávaní dňa 9. 11. 2015, v ktorom uviedol, že sťažovateľku upozornil, že odmena za jednotlivé úkony je pomerne vysoká a že trovy obhajoby budú vysoké, a preto jej navrhol odmenu dohodou – paušálnou sumou 5 000 eur. DO vo svojom odvolaní namietal aj premlčanie disciplinárneho previnenia vzhľadom na to, že previnenie sa malo stať podľa sťažovateľky v roku 2012 a v uvedenom roku bola podaná aj jej sťažnosť. Prvostupňový senát rozhodol o jeho disciplinárnom previnení až 15. 1. 2015. Z uvedených dôvodov si preto myslí, že na tento priestupok platí aj prekluzívna lehota a tak o tejto veci v roku 2015 disciplinárny senát už rozhodovať nemal. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací orgán zrušil napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu.

K odvolaniu DO advokáta sa navrhovateľ – predseda RK SAK písomne vyjadril a navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne s tým, že sa zároveň stotožnil s dôvodmi rozhodnutia.

Odvolací disciplinárny senát sa v priebehu odvolacieho konania oboznámil s odvolaním disciplinárne obvineného, so sťažnostným spisom, s obsahom disciplinárneho spisu, najmä s písomnými vyjadreniami disciplinárne obvineného, so zápisnicami z pojednávaní v konaní pred prvostupňovým disciplinárnym senátom, listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v disciplinárnom spise, najmä s návrhom RK SAK na začatie disciplinárneho konania, vyjadrením disciplinárne obvineného k návrhu na začatie disciplinárneho konania, sťažnosťou sťažovateľky

B. B., korešpondenciou medzi sťažovateľkou B. B. a disciplinárne obvineným, najmä s listom DO adresovaným B. B. zo dňa 23. 10. 2012 – vyčíslenie trov za právne zastupovanie – oznámenie, príjmovými pokladničnými dokladmi DO advokáta a poštovými podacími lístkami.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 9. novembra 2015 odvolací disciplinárny senát zmenil napadnuté rozhodnutie v časti skutku, uvedeného pod bodom 2. tak, že časť skutku „a nevrátil mu všetky doklady, ktoré mu boli zverené a ktoré v mene klienta prevzal," vypustil.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že prvostupňový disciplinárny senát vykonal všetky dôkazy, ktoré vo veci vykonať mal a mohol, v podstate správne tieto dôkazy vyhodnotil. Odvolací senát sa nestotožnil úplne so skutkovým zistením prvostupňového disciplinárneho senátu, a to v časti, kde uznal disciplinárne obvineného aj z konania, že údajne po skončení zastupovania klienta disciplinárne obvinený nevrátil všetky doklady, ktoré mu boli zverené a ktoré v mene klienta prevzal. Odvolací disciplinárny senát vykonanými dôkazmi nemal za preukázané vyvrátenie obhajoby disciplinárne obvineného, že po prijatí listu, ktorým mu bolo vypovedané splnomocnenie vo veci obhajoby dňa 26. 10. 2012 hneď nasledujúci deň zaslal celý príručný spis doporučenou poštou sťažovateľke B. B. Túto skutočnosť doložil podacím lístkom pošty. Žiadny dôkaz okrem tvrdenia sťažovateľky, že DO spisy nevrátil neexistuje.

Z uvedeného dôvodu odvolací senát skutkovú vetu ohľadne skutku uvádzaného v bode 2 návrhu na disciplinárne konanie, ako aj v napadnutom rozhodnutí disciplinárneho senátu upravil tak, že časť, ktorá sa týka údajného nevrátenia dokladov, ktoré boli disciplinárne obvinenému zverené, vypustil. V zostávajúcej časti napadnutého rozhodnutia odvolací senát sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho senátu.

Čo sa týka ďalších dôvodov rozhodnutia, odvolací senát sa stotožnil s dôvodmi prvostupňového disciplinárneho senátu uvedenými v rozhodnutí, s výnimkou dôvodov týkajúcich sa údajného nevrátenia dokladov DO sťažovateľke.

Prvostupňový disciplinárny senát správne uznané skutky posúdil aj po právnej stránke, keď uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené mu v bode 1: v § 18 ods. 4 ZoA, podľa ktorého advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, v bode 2: v § 13 AP SAK, podľa ktorého je advokát povinný po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu klient zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal.

Dôvody právneho posúdenia skutkov, odvolací disciplinárny senát doplnil nasledovne: podľa § 24 ods. 1 ZoA: „Advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok". Podľa ods. 3 tohto ustanovenia: „Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena".

Vyhláška Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb podrobne upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody, alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom (viď § 1 ods. 1 vyhlášky). Podľa § 5 vyhlášky paušálna odmena sa môže dohodnúť a) za poskytovanie právnych služieb v určitom časovom období alebo na neurčitý čas, b) za úplné vybavenie vecí alebo súboru vecí.

Podľa § 6 vyhlášky, ak advokát neposkytuje právne služby až do úplného vybavenia vecí alebo súboru vecí alebo ak ich neposkytuje za celé dohodnuté obdobie, patrí mu pomer-

ná časť dohodnutej paušálnej odmeny; na žiadosť klienta predloží klientovi pri vyúčtovaní špecifikáciu vykonanej práce.

Vykonanými dôkazmi bolo bez pochybností preukázané, že k zániku obhajoby došlo pred skončením trestného stíhania A. B., teda aj keby DO bol preukázal, že mal dohodnutú paušálnu odmenu vo výške 5 000 eur za obhajobu (čo však nepreukázal, chýba zmluva o paušálnej odmene), bol povinný klientovi sťažovateľke B. B. na jej požiadanie predložiť vyúčtovanie – špecifikáciu vykonanej práce, vzhľadom na to, že právne služby – obhajoba nebola poskytnutá až do úplného skončenia – vybavenia veci.

Čo sa týka námietky premlčania, ktorú DO vo svojom odvolaní vzniesol z dôvodu, že previnenie, ktorého sa mal DO dopustiť, sa malo stať v roku 2012 a v uvedenom roku bola podaná aj jej sťažnosť a senát rozhodol o disciplinárnom previnení až 15. 1. 2015 neobstojí a nie je dôvodná.

Zákon nevymedzuje čas, v rámci ktorého by musel, mal povinnosť disciplinárny orgán rozhodnúť. Z dôkazov vykonaných v rámci disciplinárneho konania vyplýva, že ku skončeniu zastupovania A. B. došlo vypovedaním splnomocnenia zo dňa 31. 10. 2012. Sťažnosť B. B. na postup advokáta (disciplinárne obvineného) zo dňa 6. 12. 2012 bola SAK doručená 11. 12. 2012. Návrh na začatie disciplinárneho konania podal predseda RK SAK dňa 19. 4. 2013 (deň doručenia návrhu na disciplinárne oddelenie SAK). Vzhľadom na § 58 ods. 2 ZoA a vzhľadom na doručenie sťažnosti B. B. advokátskej komore dňa 22. 10. 2012, keď sa SAK najskôr mohla dozvedieť o disciplinárnom previnení, bola by uplynula subjektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania až 11. 9. 2013. Nakoľko návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný 19. 4. 2013, čiže v lehote, a preto neobstojí námietka premlčania, resp. preklúzie, ako to uvádza disciplinárne obvinený vo svojom odvolaní.

Odvolací disciplinárny senát preskúmal napadnuté rozhodnutie aj vo výroku o uloženom treste a dospel k záveru, že uložený trest je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj vzhľadom na osobu disciplinárne obvineného, ktorému už v minulosti bolo uložené disciplinárne opatrenie, za primeraný v zmysle § 56 ods. 2 písm. c) ZoA.

3.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek doručeniu osobitnej výzvy klientov nevydá svojim klientom peňažnú čiastku, ktorú prijal od tretej osoby ako náhradu za vyporiadanie spoluvlastníckych podielov klientov k nehnuteľnosti na základe uzatvorenej dohody o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, bez toho, aby mal akýkoľvek doklad svedčiaci o tom, že túto čiastku si mohol započítať na svoju odmenu, a po skončení zastupovania vec s klientmi bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 13 AP SAK.

Nevrátenie peňažnej čiastky, ktorú advokát prevzal od tretej osoby a ktorá je účelovo viazaná na vyplatenie v prospech jeho klientov po uzatvorení budúcej zmluvy, ktorá nakoniec uzatvorená nebola, na základe žiadosti tejto tretej osoby, ktorá nie je klientom advokáta, nie je disciplinárnym previnením, nakoľko advokát bez výslovného pokynu klientov nemôže s prevzatou čiastkou disponovať inak než ako bolo dohodnuté s klientmi.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 2. marca 2016, ***sp. zn. I. ODS-40/15:728/2014***
Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 8. októbra 2015, ***sp. zn. DS X.-80/14:728/2014***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 8. októbra 2015, sp. zn. DS X.-80/14:728/2014 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 2. marca 2016, sp. zn. I. ODS-40/15:728/2014 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 11 ods. 3 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

nevydal svojmu klientovi A. B. sumu 3 000 eur (prijatú v splátkach po 1 000 eur dňa 1. 11. 2012, 2. 11. 2012 a 4. 11. 2012), ktorá bola dohodnutá v kúpnej zmluve zo dňa 27. 12. 2012, ktorou A. B. odkúpil do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosť – dom so súp. č. 7 a bola určená na vysporiadanie vlastníckych práv pozemku parc. č. KN C 203/1, na ktorom je dom postavený, hoci bol na vyplatenie peňazí písomne klientom vyzvaný listom zo dňa 13. 2. 2014, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 8. októbra 2015, sp. zn. DS X.-80/14:728/2014 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 2. marca 2016, sp. zn. I. ODS-40/15:728/2014 bol DO advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

nevydal svojim klientom – B. B., C. C. a D. D. sumu spolu vo výške 5 000 eur, ktorú prijal od E. E. dňa 29. 10. 2012 na základe Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam uzavretej dňa 22. 10. 2012 ako náhradu za ich spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnosti – dom súp. č. 8, hoci bol na vyplatenie peňazí písomne klientkami vyzvaný listom zo dňa 21. 2. 2014, ktorý prevzal dňa 24. 2. 2014, po ukončení zastupovania – B. B., C. C. a D. D., ku ktorému došlo vypovedaním plných mocí zo strany klientov dňa 21. 2. 2014, vo veci zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam bez zbytočného odkladu s nimi písomne finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **600 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 16. 9. 2014 návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý návrh bol dňa 16. 9. 2014 pridelený na prerokovanie X. disciplinárnemu senátu SAK.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO písomne nevyjadril, vyjadril sa však k sťažnosti sťažovateľov a to v liste zo dňa 15. 4. 2014, pričom z obsahu jeho vyjadrenia je možné konštatovať, že sťažnosť nepovažoval za dôvodnú. K veci sa vyjadril aj na pojednávaní dňa 10. 3. 2015 a 4. 6. 2015, kde uviedol, že v danom spore – súbore vecí, zastupoval viacerých klientov. K bodu 1) disciplinárneho návrhu uviedol, že sumu 5 000 eur, ktorú prijal od E. E. dňa 29. 10. 2012 riadne zúčtoval, ako to vyplýva zo záznamu zo dňa 22. 10. 2012, pričom suma bola časťou paušálnej dohody o odmene vo výške 6 000 eur. Táto odmena sa týkala všetkých úkonov súvisiacich s týmito nehnuteľnosťami a bola určená s ohľadom na časovú náročnosť, pretože okrem právnej otázky, riešil aj súrodenecké vzťahy pri vyporiadaní majetku. Táto odmena bola písomne dohodnutá v mandátnej zmluve zo dňa 27. 3. 2012 ako aj dodatku č. 1. DO ďalej uviedol, že v tejto veci celkove prevzal sumu 8 000 eur a to

od svojich klientok a od p. E. E. DO ďalej uviedol, že paušálna odmena vo výške 6 000 eur sa týkala skutku uvedeného pod bodom 1) disciplinárneho návrhu, pričom ďalšia čiastka bola klientkam vyúčtovaná na základe poskytnutých právnych služieb v súvislosti s vyporiadaním pozemkov, pretože toto vysporiadanie nebolo predmetom mandátnej zmluvy.

Ku skutku uvedenému pod bodom 2) disciplinárneho návrhu DO uviedol, že podľa jeho názoru A. B. nebol jeho klientom, nikdy nepodpísal splnomocnenie na zastupovanie v tejto veci, komunikoval s ním však, pretože bol synom klientky B. B., mal byť budúci kupujúci pozemkov a stavby a sumu 3 000 eur mu tento poslal na účet s tým, že v zmluve o budúcej kúpnej zmluve bolo miesto plnenia dohodnuté u advokáta a suma 3 000 eur predstavovala zálohu na kúpnu cenu. Uviedol ďalej, že hoci mu klientky dňa 24. 2. 2014 vypovedali plnú moc, nedošlo týmto k zrušeniu zmluvy o budúcej zmluve, a preto neakceptoval ani výzvu A. B., pretože peniaze neboli jeho. Na preukázanie tohto tvrdenia predložil vyhlásenie sťažovateľov zo dňa 9. 11. 2014 (sťažovateľka B. B. a účastník zmluvy E. E.), kde títo potvrdzujú, že suma 3 000 eur prijatá od A. B. slúžila ako kúpna cena za pozemky resp. ich vyporiadanie a zároveň túto pohľadávku postúpili bezodplatne A. B. O takomto postupe sa dozvedel až v súvislosti s civilnou žalobou vedenou proti nemu a v súvislosti s touto žalobou potom DO A. B. zaslal dňa 12. 12. 2014 sumu 2 212,12 eur a vyúčtovanie zaslal svojim klientkam.

Ku skutku, ktorý bol uvedený pod bodom 3) disciplinárneho návrhu DO uviedol, že za úkon vysporiadania veci bez zbytočného odkladu považoval písomný záznam z porady s klientkami zo dňa 22. 10. 2012, pričom rešpektuje aj názor, že tento úkon nezrealizoval formou, ktorá by bola primeraná, pričom presná forma podľa neho v žiadnom predpise stanovená nie je a vec považoval účtovne aj právne za skončenú tým, že dňa 30. 10. 2014 vykonal vyúčtovanie právnych služieb ako aj rozvrh peňazí podľa toho, ako bolo vyššie uvedené.

Na pojednávaní uskutočnenom dňa 10. 3. 2015 došlo zástupcom RK SAK k späťvzatiu návrhu v časti označenej pod bodom 4. návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 16. 9. 2014 a súčasne došlo k úprave návrhu v časti označenej pod bodom 2. návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 16. 9. 2014. Uznesením disciplinárneho senátu bola na tomto pojednávaní pripustená úprava návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 8. októbra 2015 bol DO obvinený uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že nevydal svojim klientom – B. B., C. C. a D. D. sumu spolu vo výške 5 000 eur, ktorú prijal od E. E. dňa 29. 10. 2012 na základe Dohody o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam uzavretej dňa 22. 10. 2012 ako náhradu za ich spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnosti – dom súp. č. 8, hoci bol na vyplatenie peňazí písomne klientkami vyzvaný listom zo dňa 21. 2. 2014, ktorý prevzal dňa 24. 2. 2014, po ukončení zastupovania – B. B., C. C. a D. D., ku ktorému došlo vypovedaním plných mocí zo strany klientov dňa 21. 2. 2014, vo veci zrušenia a vysporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam bez zbytočného odkladu s nimi písomne finančne nevysporiadal, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 600 eur. Týmto rozhodnutím bol DO advokát zároveň oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku, podľa ktorého nevydal svojmu klientovi A. B. sumu 3 000 eur (prijatú v splátkach po 1 000 eur dňa 1. 11. 2012, 2. 11. 2012 a 4. 11. 2012), ktorá bola dohodnutá v kúpnej zmluve zo dňa 27. 12. 2012, ktorou A. B. odkúpil do svojho výlučného vlastníctva nehnuteľnosť – dom so súp. č. 7 a bola určená na vysporiadanie vlastníckych práv pozemku parc. č. KN C 203/1, na ktorom je dom postavený, hoci bol na vyplatenie peňazí písomne klientom vyzvaný listom zo dňa 13. 2. 2014, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát dospel k záverom, že bolo potrebné oslobodiť DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený v bode 2) tohto návrhu, pretože žiadnym dokladom nebolo preukázané, že by A. B. bol klientom disciplinárne obvineného,

z obsahu písomných podaní ani z predložených listín toto nevyplýva, sťažovateľ nepredložil žiaden doklad o tom, že by došlo k uzatvoreniu ústnej alebo písomnej dohody o zastúpení tohto, nebolo preukázané, že by peniaze, ktoré zložil advokátovi ako zálohu na kúpnu cenu boli súčasťou právnej služby, a preto neobstojí upravený skutok disciplinárnej komisie, keďže A. B. nebol klientom, DO a s touto čiastkou nemal možnosť bez pokynu klientok inak disponovať, ako bolo dohodnuté v zmluve o budúcej zmluve a túto sumu až do jasného pokynu zo strany svojich klientok zadržiaval. Preto nedošlo k naplneniu disciplinárneho previnenia v zmysle § 11 ods. 3 AP SAK.

Naproti tomu, pokiaľ ide o skutky uvedené pod bodom 1) a 3) disciplinárneho návrhu, disciplinárny senát konštatuje, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia, pretože nevyplatil klientkam sumu 5 000 eur, ale túto sumu započítal na časť paušálne dohodnutej odmeny vo výške 6 000 eur, hoci zo žiadneho dokladu nevyplýva, že by bol mohol túto čiastku započítať na svoju odmenu, nevyplýva to ani z mandátnej zmluvy, ani z dodatku č. 1 k nej. Samotný DO uviedol, že uznáva, že suma 7 000 eur bola prevzatá od E. E., pričom táto čiastka bola určená na základe zmluvy o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva pre jeho klientky. Nepredložil žiaden doklad o tom, že by klientky vykonali akúkoľvek úpravu – pokyn k tomu, aby táto čiastka bola započítaná na paušálnu odmenu, ktorú mal s nimi dohodnutú vo výške 6 000 eur. Disciplinárny senát poznamenáva, že dohoda – zmluva o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva bola odvkladovaná dňa 2. 9. 2013, listom zo dňa 21. 2. 2014 vypovedali klientky disciplinárne obvineného všetky splnomocnenia, požiadali ho o vyúčtovanie všetkých úkonov a o vyplatenie sumy 5 000 eur. DO prevzal túto písomnosť dňa 24. 2. 2014.

Disciplinárny senát konštatoval, že zo strany DO došlo k závažnému porušeniu § 13 AP SAK, pretože nepreukázal splnenie tejto povinnosti, práve naopak, sám uznal, že finančné prostriedky svojim klientkám nevyplatil ani ku dňu podania vyjadrenia k sťažnosti t. j. ku dňu 15. 4. 2014. Sám uviedol, že za vyporiadanie považuje písomný záznam z porady s klientkami zo dňa 22. 10. 2012, hoci takýto záznam nemá náležitosti takého charakteru, že by toto bolo možné považovať za finančné vysporiadanie a vyúčtovanie trov právneho zastúpenia.

Disciplinárny senát preto uviedol, že hoci išlo o riešenie naozaj rodinných sporov, resp. vysporiadanie rodinných vzťahov, zo žiadneho predloženého dokladu nevyplýva oprávnenie advokáta zúčtovať časť kúpnej ceny na svoju paušálnu odmenu, navyše aj napriek riadne doručenému vypovedaniu plných mocí advokát nepostupoval v súlade s § 13 AP SAK a v primeranej lehote toto nevysporiadal.

Pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát prihliadol na závažnosť porušenia, na skutočnosť, že ani do dnešného dňa nedošlo k úplnému skončeniu vzťahu so sťažovateľkou B. B. a jej synom A. B. a disciplinárne opatrenie – finančnú pokutu vo výške 600 eur považoval za primeranú.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie zo dňa 19. 11. 2015, ktoré bolo doručené SAK dňa 23. 11. 2015. Vo svojom odvolaní poukázal opätovne na listinný dôkaz – záznam z porady zo dňa 22. 10. 2012 a zameral sa na podrobný výklad tohto záznamu, z ktorého vyplýva, že medzi ním a klientmi došlo k dohode o tom, že je oprávnený si ponechať finančnú čiastku 5 000 eur a zároveň poukázal na to, že z tohto záznamu vyplýva aj spôsob finančného vysporiadania, kedy tvrdil, že stavovské predpisy nehovoria presne o forme takéhoto vysporiadania, a preto tento záznam z porady dokazuje, že k takémuto finančnému vysporiadaniu z jeho strany vo vzťahu s klientom došlo.

Rozhodnutím I. odv. disc. senátu SAK z 2. marca 2016, sp. zn. I. ODS-40/15:728/2014 bolo napadnuté rozhodnutie X. disciplinárneho senátu ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát po opätovnom podrobnom preštudovaní spisového materiálu, najmä listinného dôkazu – záznam z porady zo dňa 22. 10. 2012 konštatoval, že

z tohto záznamu nevyplýva dohoda medzi klietkami, že DO je oprávnený si finančnú čiastku 5 000 eur ponechať, ani že by išlo o finančne vysporiadanie zastúpenia v zmysle stavovských predpisov.

Odvolací disciplinárny senát konštatoval, že z uvedeného listinného dôkazu vyplýva len skutočnosť, že klientky budú vyplatené každá po 1 666,70 eur, z čoho budú financovať trovy právneho zastúpenia, takže advokátovi zaplatia paušálnu odmenu (doplatok) vo výške 6 000 eur. Z tohto potom vyplýva, že najprv mal advokát finančné prostriedky previesť na účet, prípadne ich v hotovosti klientom vyplatiť, ale nevyplývalo z toho oprávnenie advokáta tieto finančné prostriedky klientom nevyplatiť a svoju pohľadávku, ktorá vznikla titulom trov právneho zastúpenia započítať jednostranne voči pohľadávke klientov na vyplatenie.

Z uvedeného dokumentu potom nevyplýva ani vyúčtovanie trov právneho zastúpenia, ide len o vysvetlenie použitia finančných prostriedkov a ďalšieho postupu advokáta vo veci, prípadne právne následky nesplnenia si záväzkov klientov, vyplývajúci zo zmluvných vzťahov aj s finančnými následkami.

4.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý poskytuje právne služby vo veci zmeny priezviska maloletého dieťaťa klientovi, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami bývalého klienta, ktorého predtým zastupoval v súvisiacich veciach (úprava práv a povinnosti k mal. dieťaťu, rozvod manželstva), pričom advokát počas zastupovania bývalého klienta mohol získať informácie o bývalom klientovi, ktoré by mohli súčasného klienta advokáta neoprávnene zvýhodniť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 21 písm. a) a d) ZoA a § 5 ods. 4 AP SAK.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 2. marca 2016, ***sp. zn. I. ODS-37/15:1691/2014***
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 10. apríla 2015, ***sp. zn. DS VIII.-68/14:1691/2014***

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 10. apríla 2015, sp. zn. DS VIII.-68/14:1691/2014 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 2. marca 2016, sp. zn. I. ODS-37/15:1691/2014 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 21 písm. a) a d) ZoA a § 5 ods. 4 AP SAK, **tým, že**

poskytuje právne služby A. B. vo veci starostlivosti o mal. B. B., dieťa rodičov matky C. D. a otca A. B., o návrhu matky na udelenie súhlasu na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa a návrhu otca na rozšírenie úpravy styku s maloletým dieťaťom, vedenej pred okresným súdom, napriek tomu, že vo veciach s touto vecou súvisiacich, a to:

- vo veci starostlivosti o maloletú B. B., dieťa rodičov matky C. D. a otca A. B. o úpravu rodičovských práv a povinností, vedenej pred okresným súdom,
- vo veci navrhovateľky C. D. proti odporcovi A. B. o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu B. B., vedenej pred okresným súdom,
- vo veci navrhovateľky C. D. proti odporcovi A. B. o určenie výživného na manželku, vedenej pred okresným súdom,

poskytol právne služby C. D., ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami A. B., ktorému právne služby advokát poskytuje v súčasnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 20. 6. 2014 bola doručená SAK sťažnosť C. D., na základe ktorej podala dňa 2. 9. 2014 RK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému advokátovi pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinnosti advokáta uloženej v § 21 písm. a) ZoA, § 21 písm. d) ZoA a podľa § 18 ods. 1, ods. 2 a ods. 3. ZoA a § 5 ods. 4 AP SAK.

DO sa vyjadril k doručenej sťažnosti sťažovateľky tak, že sťažnosť považuje za bezpredmetnú, pretože sa ničoho protiprávneho nedopustil a najmä neporušil zákon o advokácii a iné predpisy komory. Uviedol, že hoci je pravda, že sťažovateľka mu udelila splnomocnenie vo veciach, ktoré uvádza v sťažnosti, avšak k reálnemu zastupovaniu nedošlo z dôvodu, že odmietol zastupovať sťažovateľku. Dôvodom odmietnutia mala byť skutočnosť, že ho nútila k veciam, kde by si mohol privodiť trestné stíhanie. K sťažovateľke sa vyjadril, že ide o osobu zlú a zákernú. Žiadne spisy k zastupovaniu sťažovateľky nemá, lebo k žiadnemu zastupovaniu nedošlo. Ďalej uviedol, že A. B. zastupuje vo veci na udelenie súhlasu k zmene priezviska maloletej, čo vôbec nesúvisí s vecami, kde mu udelila v minulosti sťažovateľka splnomocnenie. Ďalej uviedol, že sťažovateľka je konfliktná a neumožňuje otcovi dieťaťa A. B. sa s ním stretávať.

Následne bola zo strany RK SAK vyzvaná na poskytnutie súčinnosti sťažovateľka, ktorá poskytla RK SAK splnomocnenia udelené DO advokátom a podania, ktoré DO vyhotovil pri zastupovaní sťažovateľky. Súčasťou tejto dokumentácie bol aj príjmový pokladničný doklad vystavený DO na sumu 400 eur. Z predložených listín je zrejmé, že DO sa zúčastnil 10. 9. 2010 na pojednávaní na okresnom súde. kde zastupoval sťažovateľku a kde bola schválená rodičovská dohoda upravujúca styk otca s dieťaťom na čas do rozvodu a výška výživného na maloletú. Sťažovateľka doručila revíznej komisii odvolanie splnomocnení, z ktorých vyplýva, že DO zastupoval sťažovateľku v troch konaniach na okresnom súde. Dňa 17. 9. 2010 odpovedal na odvolanie splnomocnení disciplinárne obvinený listom sťažovateľke a uviedol, že berie odvolanie splnomocnení na vedomie.

RK SAK požiadala o súčinnosť aj príslušný okresný súd, ktorý uviedol, že dňa 7. 4. 2014 bol tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie otca A. B. k návrhu matky na udelenie súhlasu na zmenu priezviska a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo strany DO, súčasťou tohto návrhu bol aj návrh na zmenu úpravy styku s maloletou B. B.

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 10. apríla 2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom RK SAK, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 380 eur.

Disciplinárny senát takto rozhodol po vykonaní pojednávania vo veci dňa 10. 4. 2015. Na tomto pojednávaní DO uviedol, že sa pridržiava svojich písomných vyjadrení. Nebude uvádzať žiadne ďalšie skutočnosti. Necítil sa byť vinný. K faktickému zastupovaniu sťažovateľky z jeho strany nikdy neprišlo. Na jeho podnet sťažovateľku požiadal, aby mu vypovedala splnomocnenie z dôvodu, že nebol ochotný akceptovať jej požiadavky, t. j. protiprávnym konaním hraničiacim s trestnou činnosťou bojovať proti otcovi dieťaťa. Obhajobu otca

po dlhých štyroch rokoch prevzal z dôvodu, že sa domnieval, že zmena priezviska nemá nič spoločné s vecami P a Nc. Nakoniec vec zvážil a bez toho, že by došlo k jedinému faktickému zastupovaniu otca sa dohodol na zrušení splnomocnenia, pričom upozornil, že dôvodom nebolo to, že sťažovateľka voči nemu iniciovala disciplinárne konanie. Prípravu návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu zo dňa 27. 8. 2010 pre sťažovateľku a prítomnosť na pojednávaní dňa 10. 9. 2010 ako právny zástupca matky – sťažovateľky DO nepoprel.

Z takto vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k nepochybnému zisteniu, že skutok uvedený v návrhu na disciplinárne konanie sa stal a je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Konanie DO advokáta je nepochybne disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA v znení neskorších predpisov. DO nemal v žiadnom prípade prevziať právne zastupovanie A. B., vzhľadom na predchádzajúce zastupovanie sťažovateľky si musel byť vedomý, že disponuje informáciami, ktoré by mohli neoprávnene zvýhodniť klienta. Akákoľvek obrana DO advokáta bola v konaní vyvrátená listinným dôkazmi, o ktorých hodnovernosti nemá disciplinárny senát dôvod pochybovať a ani sám DO nepoprel prevzatie právneho zastupovania otca a zastupovanie matky – sťažovateľky.

Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia zohľadnil závažnosť skutku, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, osobu disciplinárne obvineného, jeho doterajšiu prax a dospel k záveru, že je namieste postup podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA a uložil disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie peňažnú pokutu. Pri jej výmere zohľadnil charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia. Uloženie peňažnej pokuty považuje disciplinárny senát za postačujúce a jej výšku za primeranú závažnosti disciplinárneho previnenia.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu DO podal včas odvolanie, kde uviedol, že samotné dôvody odvolania zašle SAK v lehote do 60 dní. Toto však neurobil a svoje stanovisko predniesol až na pojednávaní I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK dňa 2. marca 2016. Na výzvu predsedu odvolacieho senátu uviedol, že si uvedomuje predmetné pochybenie a ľutuje, že k nemu došlo. Bez ohľadu na podanú sťažnosť, sám po zvážení veci sa ešte 15. 7. 2014 dohodol s p. A. B. na ukončení zastupovania, oznámenie o tejto skutočnosti vyhotovil 9. 9. 2014. Na záver poukázal na priebeh svojej advokátskej praxe a požiadal odvolací senát, aby zvážil zmiernenie uloženého disciplinárneho trestu uložením disciplinárneho opatrenia – napomenutie.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 2. marca 2016 bolo napadnuté rozhodnutie v časti výšky disciplinárneho opatrenia zmenené tak, že DO advokátovi bola uložená peňažná pokuta vo výške 100 eur

Odvolací senát na tomto pojednávaní, po podaní správy o veci referujúcim členom odvolacieho senátu, oboznámil aj obsah podstatných súčasti disciplinárneho spisu, a konštatoval, že prvostupňový senát zistil skutkový stav riadne a v dostatočnej miere. Pri právnom posúdení veci prvostupňový disciplinárny senát správne interpretoval pojem „záujmy sú v rozpore" tak, že tento zahŕňa aj situáciu, keď iba hrozí, že záujmy uvedených osôb sa môžu do rozporu dostať. Teda príkaz úvodnej vety § 21 ZoA „povinný odmietnuť" sa vťahuje na konanie advokáta, ako prejav jeho úsudku a vôle prijať či odmietnuť poskytnutie právnych služieb v situáciách uvedených ďalej v písm. a) až e) tohto ustanovenia.

Vzhľadom na povahu porušených povinností, spôsob konania i mieru zavinenia odvolací senát čiastočne vyhovel žiadosti disciplinárne obvineného, keď aj s prihliadnutím k jeho doterajším disciplinárnym priestupkom zachoval druh disciplinárneho opatrenia, ale na dolnej hranici sadzby.

5.
ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý po ustanovení za náhradného obhajcu viacerým klientom na základe rozhodnutia súdu, voči ktorému nie je prípustný opravný prostriedok, vykonáva v mene klientov nevyhnutné úkony v rámci obhajoby, vrátane účastí na hlavnom pojednávaní, na ktorom vysloví súhlas so skrátením lehoty na prípravu hlavného pojednávania, napriek existencii konfliktu záujmov medzi týmito klientmi a iným jeho klientom, ktorému bol taktiež ustanovený za obhajcu, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože zo žiadneho právneho predpisu ani z interného predpisu SAK nevyplýva povinnosť/právo ustanoveného náhradného obhajcu odmietnuť poskytovanie obhajoby, keďže to nepripúšťa ani Trestný poriadok, pričom rozhodnutie o ustanovení za obhajcu je výlučne v kompetencii súdu, vrátane zodpovednosti za prípadné porušenie ustanovení o konflikte záujmov.

Poskytnutie krátkeho vyjadrenia zo strany advokáta médiám k trestnej veci klienta, ktoré neobsahuje žiadne dôverné informácie, ale je len zhrnutím všeobecne známych skutočností, bez výslovného súhlasu klienta, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože advokát, pokiaľ nemá výslovný zákaz od klienta vyjadrovať sa v médiách, je sám oprávnený posudzovať vhodnosť takýchto vyjadrení.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2016, ***sp. zn. I. ODS-12/16:1481/2015***
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK zo 17. mája 2016, ***sp. zn. DS I.-21/16:1481/2015***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 17. mája 2016, sp. zn. DS I.-21/16:1481/2015 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 17. októbra 2016, sp. zn. I. ODS-12/16:1481/2015 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1, 2, 3, § 21 písm. a) a § 23 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 1, 2 a 4, § 5 ods. 1 a 4 a § 9 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1.) ako ustanovený náhradný obhajca klientov – p. A. A., p. B. B., p. C. C., p. D. D. a p. E. E. na základe uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 19. 5. 2015, ktoré prevzal dňa 20. 5. 2015, súhlasil na hlavnom pojednávaní dňa 22. 5. 2015 v danej veci so skrátením 5-dňovej lehoty na prípravu hlavného pojednávania v zmysle § 247 ods. 1 Trestného poriadku, aj napriek tomu, že na takýto postup nemal súhlas a/alebo pokyn ani p. B. B. a ani p. A. A., a ani s p. B. B. a p. A. A. nevykonal pred týmto vyhlásením poradu a dokonca aj napriek tomu, že vedel, že medzi záujmom jeho klienta p. F. F., ktorému bol ustanovený ako obhajca uznesením Špecializovaného trestného súdu z 22. 12. 2014 a záujmom p. A. A., B. B. a p. D. D. je zjavný rozpor, nakoľko jeho klient p. F. F. spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a v predmetnom trestnom konaní usvedčoval p. A. A., p. B. B. a p. D. D.,

2.) nepožiadal ako ustanovený náhradný obhajca klientov – p. A. A., p. B. B. a p. D. D. na základe uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 19. 5. 2015, ktoré prevzal dňa 20. 5. 2015, v zmysle § 43 ods. 1 Trestného poriadku o svoje oslobodenie od povinnosti obhajovania týchto klientov ešte pred vynesením rozsudku na hlavnom pojednávaní aj napriek tomu, že vedel, že medzi záujmom jeho klienta p. F. F., ktorému bol ustanovený ako obhajca uznesením Špecializovaného trestného súdu z 22. 12. 2014 a záujmom p. A. A., p. B. B. a p. D. D. je zjavný rozpor, nakoľko jeho klient p. F. F. spolupracoval s orgánmi činnými

v trestnom konaní a v predmetnom trestnom konaní usvedčoval p. A. A., p. B. B. a p. D. D. a dokonca aj napriek tomu, že jemu ustanovení klienti – p. A. A., p. B. B. a p. D. D. tieto skutočnosti na hlavnom pojednávaní dňa 20. 5. 2015 výslovne namietali, vyjadrili ustanovenému advokátovi nedôveru a z týchto dôvodov sa hlavného pojednávania odmietli zúčastniť,

3.) ako ustanovený náhradný obhajca klientov – p. A. A., p. B. B. a p. D. D. na základe uznesenia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 19. 5. 2015, ktoré prevzal dňa 20. 5. 2015, predniesol na hlavnom pojednávaní dňa 22. 5. 2015 záverečnú reč ako spoločný obhajca klientov p. A. A., p. B. B., p. D. D., p. F. F., p. C. C., p. E. E., a to aj napriek tomu, že vedel, že medzi záujmom jeho klienta p. F. F., ktorému bol ustanovený ako obhajca uznesením Špecializovaného trestného súdu z 22. 12. 2014 a záujmom p. A. A., p. B. B. a p. D. D. je zjavný rozpor, nakoľko klient p. F. F. spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a v predmetnom trestnom konaní usvedčoval p. A. A., p. B. B. a p. D. D. a dokonca aj napriek tomu, že jemu ustanovení klienti – p. A. A., p. B. B. a p. D. D. tieto skutočnosti na hlavnom pojednávaní dňa 20. 5. 2015 výslovne namietali, vyjadrili ustanovenému advokátovi nedôveru a z týchto dôvodov sa hlavného pojednávania odmietli zúčastniť, pričom v záverečnej reči v prospech klientov p. A. A., p. B. B. a p. D. D. uviedol „domnievam sa, že želaním každého jedného sediaceho tu obžalovaného a myslím si, že nebudem teda možno hovoriť pravdu, ale môj subjektívny názor je taký, že aj vôľou obžalovaného A. A. a B. B. je, aby ten trest bol miernejší. U obžalovaného A. A. trest, ktorý nebude spojený s doživotným koncom.“,

4.) ako ustanovený náhradný obhajca klienta – p. A. A. na základe uznesenia Špecializovaného trestného súdu z 19. 5. 2015, ktoré prevzal dňa 20. 5. 2015, sa v deň konania hlavného pojednávania dňa 22. 5. 2015 verejne pre médiá vyjadroval bez súhlasu a pokynu klienta p. A. A. k osobe klienta a uviedol tieto výroky, ktoré boli následne odvysielané v médiách: „vyjadrujem len svoj subjektívny názor, že teoreticky to možné je, avšak nepredpokladám, že z hľadiska tých vecí, ktoré sú znova otvorené, znovu vyšetrované by to dopadlo v prospech pána odsúdeného A. A.“ (advokát uviedol v kontexte možnosti prepustenia klienta A. A. z výkonu uloženého trestu odňatia slobody na doživotie), „tým trom bude doručený rozsudok, pánovi obžalovanému A. A., D. D. a B. B., majú možnosť vyjadriť sa v zákonnej 15-dňovej lehote so svojím obhajcom Dr. G. G.“ a „samozrejme, to očakávanie mojich klientov bolo vyššie, ale myslím si, že predseda senátu to dostatočne odôvodnil, prečo znížil tresty tak ako ich znížil“ (advokát uviedol v kontexte nesúhlasu jemu ustanovených klientov s jeho ustanovením v rámci náhradnej obhajoby, resp. v kontexte rozhodnutia o výške trestov),

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 4. 2. 2016 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V rámci disciplinárneho konania DO podal k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadrenie, v ktorom namietal:

- že konštrukcia skutkov pod bodom 1 – 3 a 4 vychádza z nesprávnej premisy, že v jeho prípade ide o konanie, ktoré je disciplinárnym previnením, nakoľko doteraz nebolo preukázané zavinené porušenie povinnosti advokáta, čo je obligatórnym znakom disciplinárneho previnenia,
- čo sa týka skutkov pod bodmi 1 – 4 návrhu, tieto nenapĺňajú znaky disciplinárneho previnenia, pretože podľa § 247 ods. 1 Trestného poriadku je samostatným právom ustanoveného náhradného obhajcu vysloviť súhlas so skrátením lehoty na prípravu hlavného pojednávania a uplatnenie tohto práva obhajcu nie je podmieneného súhlasom alebo pokynom klienta, resp. obžalovaného v konaní pred súdom,

- za náhradného obhajcu bol ustanovený rozhodnutím súdu, a preto RK SK proklamovaná vedomosť disciplinárne obvineného o konflikte záujmov medzi obžalovanými je otázkou, ktorú prejudiciálne vyriešil súd prvého stupňa,
- rovnako považoval za nesprávny právny názor RK SAK, že ako ustanovený obhajca mal z dôvodu konfliktu záujmov odmietnuť obhajobu na hlavnom pojednávaní; za nesprávny považuje aj právny názor predsedu RK SAK, že porušením povinnosti advokáta mala byť aj jeho záverečná reč obhajcu, pretože on postupoval jednoznačne na prospech a obhajobu záujmov všetkých obžalovaných, ktorým bol náhradným obhajcom. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa, z ktorých jednoznačne vyplýva, že nebolo potrebné riešiť otázku rozporu záujmov medzi jednotlivými obžalovanými pri zastupovaní – obhajobe jedného spoločného náhradného obhajcu,
- DO odmietol vo vyjadrení názor uvedený v disciplinárnom návrhu, že niet pochýb o vážnom porušení jeho povinností advokáta a že sa mal zamyslieť koho zastupuje a koho záujmy má povinnosť chrániť, pretože nedopustil sa konania, ktoré by bolo v rozpore s povinnosťami advokáta v súvislosti s obhajobou v konkrétnom prípade.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 17. mája 2016 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania vo všetkých bodoch s odôvodnením, že skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Po vykonanom dokazovaní disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokáta nedošlo k porušeniu predpisov o výkone advokácie ani interných predpisov komory.

Z predložených dôkazov nevyplývalo, že skutky, ktoré sú kladené DO za vinu v návrhu na začatie disciplinárneho konania sú disciplinárnym previnením. Advokát pri poverení neprebera obhajobu, ale je mu ustanovená. Voči opatreniu o ustanovení náhradného obhajcu nie je prípustný opravný prostriedok. Pokiaľ súd námietku obžalovaného (sťažovateľa) neposúdil ako dôvodnú, DO advokát nemal možnosť konať inak, ako konal, pretože by sa vystavil postihu zo strany súdu. Pokiaľ ustanovením DO za náhradného obhajcu pochybil Špecializovaný trestný súd v Pezinku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v uznesení z 3. 9. 2015, nemožno za takéto pochybenie disciplinárne stíhať advokáta. Zo žiadneho právneho predpisu ani z interného predpisu komory nevyplýva povinnosť/právo ustanoveného náhradného obhajcu odmietnuť poskytovanie obhajoby, nakoľko to nepripúšťa ani Trestný poriadok. Podľa názoru disciplinárneho senátu ust. § 21 písm. a) ZoA nie je na danú vec aplikovateľné. Ďalej, podľa názoru disciplinárneho senátu nie je v kompetencii disciplinárneho senátu posudzovať konanie/pochybenie súdu a v dôsledku toho uznať DO za vinného.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 4) návrhu, disciplinárny senát sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že vyjadrením pre médiá bezprostredne po skončení hlavného pojednávania dňa 22. 5. 2015 sa DO dopustil disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát si vypočul vyjadrenie DO a je toho názoru, že advokát nereagoval spôsobom, ktorý by mohol privodiť sťažovateľovi ujmu. Jeho vyjadrenia sa netýkali žiadnych skutočností, o ktorých by verejnosť nebola informovaná. V predmetnej veci, a najmä pokiaľ ide o sťažovateľa, médiá v značnej miere priebežne informovali verejnosť. DO by bolo možné uznať za vinného iba v tom prípade, ak by došlo jeho vyjadrením k zverejneniu dôvernej informácie. Za dôverné informácie sa považujú ústne alebo písomné informácie, o ktorých sa advokát dozvedel od klienta alebo inej osoby, ktorých prezradenie si klient neželá alebo, zverejnenie ktorých by mohlo byť na ujmu klienta.

Proti tomuto rozhodnutiu I. disciplinárneho senátu podal v zákonnej lehote dňa 8. 7. 2016 predseda RK SAK odvolanie a navrhol, aby odvolací disciplinárny senát, ako odvolací orgán prvostupňové rozhodnutie podľa § 35 písm. a) DP SAK zmenil tak, že DO advokát bude

uznaný zo spáchania disciplinárnych previnení tak, ako je to opísané v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Čo sa týka dôvodov odvolania napadnuté rozhodnutie je nesprávne, pretože podľa názoru navrhovateľa je základnou povinnosťou advokáta sa za každých okolností (najmä však v prípade zjavne nezákonného postupu súdu) postaviť na obranu záujmov svojho klienta (v danom prípade obranu záujmov ustanoveného klienta) a nedopustiť, aby bolo porušené právo jeho klienta na spravodlivý proces a právo na riadnu obhajobu. Ako vyplýva zo skutkového stavu, DO advokát nie len, že proti zjavne protizákonnému postupu súdu nič neurobil, nevyužil dokonca ani procesné možnosti oslobodenia spod povinnosti obhajoby, ale naopak protizákonnému postupu súdu dobrovoľne a v neprospech ustanovených klientov asistoval tým, že súhlasil so skrátením 5 dňovej lehoty. Čo sa týka rozhodnutia vo vzťahu ku skutku č. 4 podľa navrhovateľa advokát nemôže prezentovať svoje názory týkajúce sa klienta médiám bez toho, aby mal na to poverenie svojho klienta a už vôbec by nemal bez súhlasu klienta (v danom prípade ustanovených klientov na základe rozhodnutia súdu) oboznamovať masovokomunikačné médiá so svojimi subjektívnymi názormi o možnosti prepustenia klienta na slobodu, možnosti použitia opravných prostriedkov voči rozsudku, o primeranosti alebo spravodlivosti uloženého trestu atp.

Po prejednaní podaného odvolania bolo napadnuté rozhodnutie prvostupňového senátu ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát sa stotožňuje s právnym názorom I. disciplinárneho senátu, že v konaní DO v rámci skutkov opísaných v návrhu na začatie disciplinárneho konania nedošlo k naplneniu znakov disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovení ZoA, AP SAK, ani iných advokátskych predpisov. Čo sa týka dôvodov oslobodzujúceho rozhodnutia odvolací senát súhlasil aj s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia.

Na zdôraznenie poznamenal, že DO sa stal obhajcom sťažovateľa A. A., na základe opatrenia súdu, ktorým ho súd ustanovil za náhradného obhajcu v zmysle trestného poriadku. Trestný poriadok nepripúšťa proti takémuto opatreniu podať opravný prostriedok. Súd pri ustanovovaní spoločného náhradného obhajcu pre viacerých obvinených posudzuje aj otázku prípadného konfliktu záujmov obvinených v súvislosti s ustanovením spoločného náhradného obhajcu. Konanie pred súdom z procesného hľadiska je v plnej kompetencii súdu. Pokiaľ súd ustanovil DO v zmysle trestného poriadku za náhradného obhajcu a proti takémuto opatreniu zákon nepripúšťa opravný prostriedok, z trestného poriadku pre obhajcu vyplývajú práva a povinnosti, ktoré je povinný dodržovať, nakoľko v opačnom prípade by sa dostal do rozporu so zákonom, nekonal by v súlade s právnymi predpismi a dopúšťal by sa tým aj disciplinárneho previnenia v zmysle advokátskych predpisov.

Ak by aj došlo v danom prípade k porušeniu ustanovení o konflikte záujmov, zodpovednosť nesie v plnom rozsahu súd, ktorý svojím opatrením – proti ktorému neexistuje opravný prostriedok ustanovil spoločného náhradného obhajcu pre viacerých obvinených.

Pokiaľ bol advokát ustanovený opatrením súdu za obhajcu, v danom prípade náhradného obhajcu, do doby, kým toto opatrenie platí, je povinný ustanovený obhajca obhajobu vykonávať v súlade s Trestným poriadkom a Trestným zákonom.

Rovnako sa odvolací disciplinárny senát stotožnil aj s odôvodnením oslobodzujúceho rozhodnutia v časti, ktorá sa týka obvinení v 4. bode skutku uvádzaného v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Vyjadrenie DO advokáta pre médiá neobsahuje žiadne skutočnosti, informácie, ktoré by boli v neprospech jeho klientov a ktoré by mohli považovať za ujmu, ani sa netýkali dôverných informácií získaných od klientov. Advokát, pokiaľ nemá výslovný zákaz od klienta vyjadrovať sa v médiách, sám posudzuje vhodnosť takýchto vyjadrení. Vyjadrenie advokáta pred médiami je vždy subjektívne a jeho obsah prezentuje samotného advokáta.

6.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vypovedá ako svedok na súdnom pojednávaní v právnej veci jeho bývalého klienta ako žalobcu o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie pri poskytovaní právnych služieb tomuto bývalému klientovi, a to napriek tomu, že nebol pozbavený mlčanlivosti zo strany svojho klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 23 ods. 1 ZoA.

Povinnosť mlčanlivosti podľa § 23 ods. 1 ZoA aj pri použití gramatického výkladu obsahu jednotlivých slov bez akýchkoľvek pochybností zahŕňa aj okolnosti, za ktorých dôjde k uzavretiu dohody o právnej pomoci medzi klientom a advokátom, vrátane dohody o odmene advokáta.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2017, ***sp. zn. I. ODS-19/16:3766/2015***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK z 27.júna 2016, ***sp. zn. DS II.-32/16:3766/2015***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 27.júna 2016, sp. zn. DS II.-32/16:3766/2015 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. apríla 2017, sp. zn. I. ODS-19/16:3766/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 23 ods. 1 ZoA,

tým, že

ako svedok na pojednávaní konanom dňa 15. 10. 2015 vypovedal v právnej veci navrhovateľa spoločnosti A. s r. o. proti odporcovi A. B. vedenej pred okresným súdom o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie pri poskytovaní právnych služieb spoločnosti A. s r. o., napriek tomu, že nebol pozbavený mlčanlivosti zo strany svojho klienta,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Podaním návrhu RK SAK zo dňa 15. 3. 2016 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za porušenie povinností advokáta uložených v § 23 ods. 1 ZoA.

Sťažovateľ, spoločnosť A. s r. o., v sťažnosti doručenej SAK prostredníctvom okresného súdu uviedol, že DO advokát mu poskytoval právne služby v období od 1. 8. 2005 do 21. 4. 2011, kedy došlo k ukončeniu zastupovania z dôvodu uprednostnenia záujmov advokáta, resp. jedného zo spoločníkov zastupovaného. Následne došlo k odvolaniu všetkých predchádzajúcich súhlasov spoločnosti/pozbavení povinnosti mlčanlivosti advokáta (list zo dňa 18. 4. 2012). Prijatie tohto listu potvrdil DO listom zo dňa 26. 4. 2012.

Napriek tejto skutočnosti dňa 15. 10. 2015 vypovedal DO v pozícii svedka pred okresným súdom v konaní, v ktorom vystupovala spoločnosť A. s r. o., ako žalobca, proti A. B., ako žalovanému, pričom mal vypovedať v neprospech bývalého klienta.

DO vo svojom písomnom vyjadrení k veci namietal, že navrhovateľ nesprávne vykladá ustanovenia ZoA, čo sa týka povinnosti mlčanlivosti v zmysle § 23 ods. 1, pretože podľa jeho

názoru dohody a uplatňovanie si odmeny advokáta voči klientovi, nespadá pod mlčanlivosť. Namietal, že odmenu za poskytovanie právnych služieb si dohodol s klientom a nie, že by sa bol o nej dozvedel pri poskytovaní právnej služby. Tvrdil, že gramatický význam „dozvedieť sa" aj podľa slovníka slovenského jazyka znamená získať, dostať správu, informácie. Otázka jeho odmeny nie je skutočnosťou, ktorú by mu bol oznámil klient alebo ktokoľvek iný. Ďalej vo vyjadrení namietal, že pri jeho výpovedi pred súdom nešlo o bežný prípad v rámci ktorého by nebol advokát dopytovaný na skutočnosti týkajúce sa výkonu advokácie v konkrétnej veci. V predmetnom súdnom konaní bol stav, ktorý DO vyhodnotil, ako oprávňujúci, k obmedzenej výpovedi v zmysle § 23 ods. 5 ZoA. Procesným manévrovaním účastníkov došlo podľa jeho názoru k vzniku situácie, kedy prvostupňový súd skúmal jeho zmluvu o právnej pomoci zo dňa 1. 8. 2005 a jej Dodatok. Vzhľadom na túto skutočnosť uvedené súdne konanie síce nebolo iniciované priamo voči nemu, ale v rámci tohto konania súd posudzoval jeho zmluvný vzťah s klientom a súd mohol prejudiciálne rozhodnúť o neplatnosti jeho zmluvy so všetkými následkami, teda v konečnom dôsledku boli ohrozené jeho práva, a preto bol oprávnený pred súdom vypovedať. Podľa jeho názoru ide o jeho ústavné práva v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, pretože pravdivou svedeckou výpoveďou podporil platnosť svojich zmluvných dokumentov, čo považoval za postup napĺňajúci formuláciu „domáhania sa svojich práv". Navyše poukázal na čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a tvrdil, že má právo, aby sa vec posudzovania platnosti jeho zmluvných dokumentov prejednala v jeho prítomnosti, a že má právo sa vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Navyše vo vyjadrení DO žiadal, aby bol zohľadnený „šikanózny" postup voči nemu zo strany bývalého klienta a u neho zúčastnených osôb. Všetci traja rozhádaní spoločníci jediného klienta na neho podali z rôznych dôvodov sťažnosti na SAK, pretože nechcel plniť ich osobné požiadavky. Dal tiež do pozornosti, že svojou výpoveďou pred súdom nespôsobil svojmu bývalému klientovi nijakú škodu, či ujmu. Sťažnosť považuje za akt pomsty majoritného spoločníka, ktorý ovládol spoločnosť klienta.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. apríla 2017 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie.

Disciplinárny senát takto rozhodol po tom, čo vo veci nariadil pojednávanie na deň 27. 6. 2016, na ktorom sa zúčastnil aj DO. V rámci dokazovania na pojednávaní disciplinárny senát vypočul DO advokáta, ktorý vo svojej výpovedi zotrval na svojich vyjadreniach, ktoré uviedol vo svojom písomnom podaní. Na otázku predsedu senátu, či sa pokúšal získať od klienta oslobodenie spod mlčanlivosti, DO uviedol, že klient mu opakovane zakázal vypovedať o akýchkoľvek záležitostiach týkajúcich sa zastúpenia, a preto ho už o zbavenie mlčanlivosti ani nežiadal.

Disciplinárny senát zamietol návrh DO advokáta na doplnenie dokazovania obstaraním listinného dôkazu – rovnopisu uznesenia krajského súdu zo dňa 24. 2. 2014 ako aj pripojením spisu z okresného súdu z dôvodu, že tieto spisy by nemohli nič zmeniť na skutkových zisteniach, ktoré už boli v spise jednoznačne preukázané a boli nespornými.

Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že v danom prípade existoval medzi DO a sťažovateľom dlhodobý právny vzťah advokáta a klienta. Rovnako mal za preukázané, že zo strany klienta/sťažovateľa došlo k platnému odvolaniu splnomocnenia a ukončeniu zmluvného vzťahu a následnému upozorneniu na povinnosť zachovávať mlčanlivosť a nakoniec aj „do vetra" odvolanému zbaveniu povinnosti mlčanlivosti. Následne v konaní pred okresným súdom, v ktorom vystupovala spoločnosť A. s r. o. proti A. B., vypovedal ako svedok. Uvedené skutočnosti jednoznačne potvrdil aj samotný DO. Za takto preukázaného skutkového stavu sa potom disciplinárny senát zaoberal výlučne právnou otázkou, či mohol, alebo nemohol DO využiť zákonné oprávnenie

dané každému advokátovi ustanovením § 23 ods. 5 ZoA. Disciplinárny senát aplikoval všetky dostupné metódy výkladu právnych predpisov a dospel k záveru, že žiadnym zo spôsobov nemožno dospieť k záveru, že advokát by mal mať akýkoľvek priestor na uplatňovanie ustanovenia § 23 ods. 5 ZoA v akomkoľvek inom konaní (či už podľa správneho poriadku, alebo podľa špeciálnych predpisov), ako v konaní súdnom a toto konanie musí byť súčasne konaním, ktorého predmetom musí byť spor medzi ním a klientom alebo jeho právnym nástupcom. Musia byť priamymi účastníkmi konania (žalobcom a žalovaným). To znamená, že žiadne iné konanie medzi tretími subjektmi nemôže spĺňať podmienky na uplatnenie citovaného ustanovenia ZoA, aj keby boli v rámci dokazovania v ňom vykonávaného posudzované otázky právneho vzťahu zastupovania účastníka advokátom. Je zrejmé, že z takéhoto súdneho konania nemôže vzísť rozhodnutie, ktoré by mohlo ukladať povinnosti advokátovi, ako neúčastníkovi konania. Umožnenie úvah o existencii práva advokáta subjektívne vyhodnocovať, v ktorých konaniach musí a v ktorých nie, dodržať zákonnú povinnosť mlčanlivosti, by mohlo znamenať nežiadúce spochybnenie absolútneho zachovávania povinnosti mlčanlivosti advokátom (s výnimkou zákonných dôvodov, bez ohľadu na ich kvalitu). Povinnosť zachovávania mlčanlivosti nie je z tohto pohľadu iba povinnosťou ako takou, ale je výsostným právom advokátskeho povolania oproti iným subjektom poskytujúcim klientom služby v iných oblastiach. Z uvedených dôvodov považoval disciplinárny senát obranu DO za nevecnú, nepodloženú a ohrozujúcu základné princípy výkonu advokácie. Advokát mal v danom prípade rozsiahle zákonné možnosti na ochranu svojho dobrého mena a aj dobrého mena advokácie, pričom dal prednosť subjektívnemu vyhodnoteniu situácie a vedomému porušeniu zákona a to bez ohľadu na rozsah poskytnutých informácií o vzťahu advokáta a klienta, na verejnom súdnom pojednávaní. Zo zápisnice, bez ohľadu na uvedené, vyplývajú skutočnosti, ktoré nemohli byť známe nikomu inému ako advokátovi a osobám konajúcim za klienta, teda nešlo o informácie, ktoré sú zrejmé zo zmluvy a jej dodatku, ktoré mohol prípadne poskytnúť súdu samotný klient.

Na základe uvedených skutočností pri vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne disciplinárny senát jednoznačne ustálil, že sa DO dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je mu v návrhu kladené za vinu.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia senát vzal do úvahy skutočnosti, že ide o prvé disciplinárne previnenie advokáta, že nešlo o zištné pohnútky a na druhej strane skutočnosť, že išlo o vedomé a úmyselné konanie, ktoré viedlo k porušeniu základnej povinnosti advokáta. Uložený trest má u DO pôsobiť skôr výchovne a preventívne a to aj vo vzťahu ku generálnej prevencii, a preto zvolil ako disciplinárne opatrenie verejné napomenutie, teda druhú najmiernejšiu formu možného disciplinárneho opatrenia a neakceptoval navrhovaný prísnejší trest. Senát zároveň vyslovuje nádej, že mierny trest povedie DO k dôslednejšiemu plneniu povinností advokáta a k upusteniu od úvah nad nedodržiavaním advokátskych predpisov, či už v záujme svojom, alebo tretích subjektov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO do zápisnice na pojednávaní dňa 27. 6. 2016 odvolanie proti všetkým výrokom, ktoré doplnil svojím podaním zo dňa 6. 10. 2016, a ktoré bolo SAK doručené 11. 10. 2016. V podanom odvolaní namietal, že disciplinárny senát sa nevysporiadal s jeho argumentáciou uvedenou v písomnom vyjadrení zo dňa 4. 4. 2016, najmä čo sa týka logických úvah, gramatickej analýzy zákonných ustanovení. Podľa jeho názoru obrana obsiahnutá vo vyjadrení nebola vyvrátená, nikto sa s ňou nezaoberal a považuje rozhodnutia za nepreskúmateľné. Podľa DO otázka dojednávania a uplatňovania si odmeny advokáta voči klientovi nespadá pod rozsah povinnosti mlčanlivosti v zmysle § 23 ods. 1 ZoA. Gramatickým vyhodnotením významu slova sa má niekto „dozvedieť" znamená, že musí najprv niekde existovať bez vedomia adresáta, ktorému je následne oznámená (získať, dostať

správu), otázka jeho odmeny bola predmetom vzájomnej dohody s klientom, nikto mu nič neoznamoval, ale on bol spoluautorom týchto skutočností. Teda podľa jeho názoru slovné spojenie „dozvedieť sa" nezahŕňa otázku dohodnutia odmeny, advokát sa nedozvedá o odmene. Podľa odvolania v predmetnom súdnom konaní, v rámci ktorého vypovedal, nastal stav, ktorý on vyhodnotil ako oprávňujúci na obmedzenú výpoveď disciplinárne obvineného v zmysle § 23 ods. 5 ZoA. V rámci predmetného súdneho konania súd skúmal zmluvu o právnej pomoci, ktorú mal uzavretú s klientom. Pokiaľ klient inicioval súdne konanie hoci aj nie priamo voči nemu, v rámci ktorého sa na základe usmernenia odvolacieho súdu posudzoval zmluvný vzťah s klientom, vznikol tým spor týkajúci sa zastupovania, a dokumentov, ktoré ho zachytávali, teda jeho zmluvné dokumenty už prestali byť nesporné, klient ich napadol. Ako následok takéhoto procesného manévrovania bývalého klienta mohlo byť aj prejudiciálne rozhodnutie neplatnosti jeho zmluvy so všetkými následkami s tým spojenými. DO ďalej v odvolaní uviedol, že odhliadnuc od advokátskych predpisov a rozhodnutí, on chápe svoju výpoveď ako súčasť svojho nadradeného ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Za danej situácie nemal v prebiehajúcom súdnom konaní inú možnosť na ochranu svojich práv, len vypovedať. Teda, uplatňoval svoje ústavné práva v zmysle čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, a preto mal právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom. Jeho postup bol vynútený sporom s klientom v súlade s § 23 ods. 5 ZoA. V žiadnom prípade sa nechcel dopustiť nedodržiavania advokátskych predpisov.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. apríla 2017 bolo rozhodnutie prvostupňového senátu zmenené vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení tak, že DO advokátovi bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia. V ostatných častiach bolo toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol prvostupňový senát, argumentáciou prvostupňového senátu a len vzhľadom na dôvody odvolania DO doplnil nasledovné:

Argumentácia DO advokáta ohľadne gramatického významu pojmu dozvedieť sa, v žiadnom prípade nespochybňuje závery prvostupňového rozhodnutia. Pri výklade § 23 ods. 1 ZoA nie je možné vytrhávať z kontextu jednotlivé slová, ale význam všetkých slov sa musí posudzovať podľa ich významu vo vzájomných súvislostiach tak, aby obsahový zmysel zákonného ustanovenia zodpovedal účelu tohto ustanovenia. Povinnosť mlčanlivosti advokáta nie je jeho právo, s ktorým advokát môže nakladať svojvoľne, ale je to právo klienta na zachovanie diskrétnosti zo strany advokáta tak, aby klient mal garanciu, že informácie, ktoré sám poskytne alebo o ktorých sa advokát dozvie v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci, bude zachovaná. Dôvera klienta voči advokátovi vo všeobecnosti nemôže byť naštrbená nezodpovedným postupom, správaním sa advokáta, spočívajúcom v porušení advokátskeho tajomstva – mlčanlivosti advokáta. Vo vyspelých právnych systémoch sa povinnosť mlčanlivosti advokáta prirovnáva k spovednému tajomstvu. Tak, ako by spovedajúci sa spovedníkovi neprezradil svoje najhlbšie tajomstvá, pokiaľ by tieto boli ohrozené vyzradením, tak ani klient by sa s dôverou neobrátil na advokáta a neposkytol mu informácie, príp. sa s ním dohodol na ďalšom postupe pri zastupovaní, pokiaľ by mal obavu, že tieto skutočnosti budú prezradené.

Že ide o jednu zo základných práv a povinností vo vzťahu klienta – advokát, potvrdzuje aj § 23 ods. 3 ZoA.

Z tohto pohľadu výklad § 23 ods. 1 ZoA aj pri použití gramatického výkladu obsahu jednotlivých slov bez akýchkoľvek pochybností zahŕňa aj okolnosti, za ktorých dôjde k uzavretiu dohody o právnej pomoci medzi klientom a advokátom vrátane dohody o odmene advokáta.

Vzhľadom na to, že nejde o prípad, na ktorý sa vzťahuje osobitný predpis na úseku predchádzania a odhaľovania legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovanie terorizmu,

DO nebol oprávnený porušiť povinnosť mlčanlivosti, ako to uvádza zákon. V tejto súvislosti zdôrazňujeme, že klient mu výslovne zakázal vypovedať o akýchkoľvek záležitostiach týkajúcich sa zastúpenia.

Neobstojí tvrdenie DO, že on vlastne v súvislosti s jeho výpoveďou pred súdom uplatňoval svoje základné práva garantované Ústavou v čl. 46 ods. 1 a v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR za situácie, do ktorej ho vlastne dostal klient v rámci súdneho sporu, pretože boli ohrozené jeho práva vyplývajúce zo zmluvy o právnej pomoci. Pokiaľ sa DO cítil byť ohrozený na svojich právach v rámci konania pred okresným súdom, teda mal právny záujem na výsledku tohto sporu, v rámci ktorého sa riešila prejudiciálna otázka bezprostredne sa dotýkajúca jeho práv, mal zvážiť ďalší postup v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a požiadať o vstup do konania ako vedľajší účastník.

Odvolací disciplinárny senát preskúmal napadnuté rozhodnutie aj vo výroku o uloženom treste a dospel k záveru, že aj keď súhlasí s výrokovou časťou prvostupňového rozhodnutia ohľadne viny DO, nestotožňuje sa s prvostupňovým rozhodnutím II. disciplinárneho senátu vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení vo forme verejného napomenutia. V osobe disciplinárne obvineného ide o advokáta, ktorý doteraz nebol disciplinárne postihnutý, svoje povinnosti advokáta plní v súlade s advokátskymi predpismi a zásadami slušného správania sa. Odvolací disciplinárny senát nevidí dôvod na verejné pranierovanie DO advokáta a je presvedčený, že si uvedomí svoj nesprávny postup a v budúcnosti bude zachovávať jednu obrazne povedané najsvätejšiu povinnosť advokáta – povinnosť mlčanlivosti.

Generálnu prevenciu vo vzťahu k iným advokátom je možné dosiahnuť aj bez toho, že by došlo k neprimeranej ujme na dobrom mene DO advokáta. Odvolací disciplinárny senát z uvedených dôvodov zmenil prvostupňové rozhodnutie vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení a uložil disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.

7.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta, od ktorého prevzal viacero záloh na odmenu advokáta za poskytnuté služby, vrátane zálohy odovzdanej klientom advokátovi neštandardne na benzínovej stanici bez príjmového dokladu, po ukončení zastupovania zo strany klienta napriek výslovnej žiadosti klienta tomuto nevráti prevzaté doklady a nevykoná vyúčtovanie zložených záloh, a následne sa nevyjadrí ani k podanej sťažnosti klienta na základe zaslanej výzvy SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

Pokiaľ ide o preukázanie finančného vysporiadania veci s klientom po skončení zastupovania, je dôkazné bremeno na DO advokátovi s ohľadom na povinnosť advokáta podľa § 13 AP SAK, v ktorom je zámerne uložená advokátovi povinnosť vysporiadania v písomnej forme tak, aby splnenie tejto povinnosti bolo ľahko preukázateľné a slúžilo na ochranu advokáta v prípade splnenia jeho povinností a na druhej strane na ochranu klienta, keď vysporiadanie a odovzdanie dokladov iným neformálnym spôsobom by mohlo vzbudzovať pochybnosti a bolo by na ujmu obom stranám.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2017, ***sp. zn. I. ODS-15/16:923/2015***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 22. júna 2016, ***sp. zn. DS VI.-66/15:923/2015***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2016, sp. zn. DS VI.-66/15:923/2015 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. apríla 2017, sp. zn. I. ODS-15/16:923/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

vo veci svojej klientky A. B.:

1.) prevzal dňa 6. 11. 2014 právne zastúpenie, následne klientka mu zložila zálohu vo výške 500 eur a na výzvu DO mu poskytla ďalšiu zálohu vo výške 500 eur, ktorú mu vyplácala neštandardne na benzínovej čerpacej stanici. Na túto časť zálohy DO nevydal svojej klientke žiadny doklad. Dňa 12. 1. 2015 klientka oznámila DO advokátovi, že mu vypovedá právne zastúpenie a žiadala vrátenie dokladov a vyúčtovanie zloženej zálohy. DO do dňa podania návrhu vyúčtovanie prevzatej zálohy nevykonal.

2.) na výzvu SAK zo dňa 15. 4. 2015, ktorá mu bola doručená dňa 17. 4. 2015, aby sa vyjadril k sťažnosti klientky A. B. zo dňa 30. 3. 2015, sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **2 000 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 9. 9. 2015 podal predseda RK SAK na podklade sťažnosti sťažovateľky A. B. návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § § 56 ods. 2 písm. e) ZoA – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov.

Prvostupňový disciplinárny senát takto rozhodol po vykonanom dokazovaní na pojednávaní konanom dňa 19. 4. 2016, na ktorom sa však DO advokát nezúčastnil, a to aj napriek riadnemu doručeniu predvolania, pričom svoju neúčasť ospravedlnil e-mailom zo dňa 19. 4. 2016 zaslaným o 8:29 hod. (disciplinárne pojednávanie sa začalo o 9:30 hod.), v rámci ktorého uviedol, že sa nemôže zúčastniť na disciplinárnom pojednávaní z dôvodu ochorenia. DO v rámci e-mailu nedoložil žiadne lekárske potvrdenie o jeho pracovnej neschopnosti, preto senát postupoval v súlade s § 18 ods. 7 DP SAK.

V rámci pojednávania senát vypočul sťažovateľku A. B., ktorá potvrdila, že skutok sa udial tak, ako je popísaný v návrhu navrhovateľa s tým, že ani do dňa pojednávania DO vyúčtovanie nepredložil a finančne sa s ňou nevysporiadal. Uviedla, že sa s advokátom viackrát pokúšala spojiť mailom a telefonicky a keď sa jej to nakoniec podarilo, advokát tvrdil, že jej vyúčtovanie poslal, no ona žiadne nedostala.

Disciplinárny senát po tomto výsluchu pojednávanie odročil na neurčito, na účel predvolania svedka C. D., ktorého bolo vyúčtovanie – vrátenie uhradených finančných prostriedkov. Disciplinárny senát zaviazal sťažovateľku na doloženie fotokópie príjmového pokladničného dokladu zo dňa 6. 11. 2014 a výpisu z banky preukazujúceho výber 500 eur.

Ďalšie pojednávanie bolo vytýčené na deň 22. 6. 2016, na ktorom sa DO opätovne nezúčastnil, pričom doručenie mal vykázané dňa 8. 6. 2016. Dňa 22. 6. 2016 mailom oznámil, že

ide na celodenné kardiologické vyšetrenie a že lekárske potvrdenie zašle v priebehu dňa. V čase začatia pojednávania lekárske potvrdenie zo strany DO nebolo doručené a senát rozhodol, že bude pojednávať v jeho neprítomnosti.

V rámci pojednávania bol vypočutý svedok C. D., ktorý potvrdil, že bol na stretnutí s DO aj so sťažovateľkou, kde sa advokát pred ním vyjadril, že zo zloženej zálohy 1 000 eur spotreboval 300 eur a 700 eur sťažovateľke vráti. V ten deň sa vyhovoril, že nevie nájsť spis, a preto majú prísť inokedy. Svedok potom potvrdil, že sa stretli ešte raz, no DO sa opätovne vyhováral, že nenašiel spis. Telefonicky sa opakovane vyhováral, nakoniec prisľúbil, že vec vybaví písomne. K tomu však nikdy nedošlo napriek tvrdeniu, že tak urobil.

Na základe takto vykonaného dokazovania disciplinárny senát SAK dospel k záveru, že bolo dokázané, že sa skutok stal tak a v takom rozsahu, ako bol formulovaný predsedom RK SAK.

Disciplinárny senát mal po preskúmaní veci a po oboznámení sa s obsahom spisu za to, že DO konal v rozpore s platnými advokátskymi predpismi, keď postupne prevzal od klientky zálohu v celkovej výške 1 000 eur a po ukončení právneho zastúpenia vec s klientkou náležite finančne nevysporiadal, pričom sa zároveň aj napriek preukázateľnému doručeniu výzvy na vyjadrenie k obsahu sťažnosti bezodkladne nevyjadril.

Disciplinárny senát zastáva názor, že konaním DO došlo k závažnému porušeniu advokátskych predpisov, a to § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA, ako aj § 13 AP SAK.

V súvislosti s uvedeným je taktiež potrebné poukázať na to, že DO v rámci svojho ospravedlnenia neúčasti na disciplinárnom pojednávaní dňa 19. 4. 2016 uviedol, že sťažovateľke vyúčtovanie za poskytnuté úkony právnej služby poskytol s tým, že sťažovateľka sľúbila, že vezme svoju sťažnosť späť. Uvedené tvrdenie však DO nepodložil žiadnym dôkazným materiálom, aj napriek tomu, že mal v rámci disciplinárneho konania opakovanú možnosť vyjadriť sa a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že sťažovateľka v rámci svojej svedeckej výpovede na pojednávaní dňa 19. 4. 2016 uviedla, že žiadne peňažné prostriedky, ani vyúčtovanie do dňa disciplinárneho pojednávania od DO neobdržala, na základe čoho je možné konštatovať, že DO sa svojím tvrdením zo dňa 19. 4. 2016 snažil len účelovo zmanipulovať disciplinárny senát nepravdivým a ničím nepodloženým tvrdením.

Disciplinárny senát mal za to, že správanie DO advokáta je v rozpore s advokátskymi predpismi a profesijnou advokátskou etikou, pričom DO svojím postupom voči sťažovateľke zároveň znižoval dôstojnosť advokátskeho stavu, keďže aj napriek snahám sťažovateľky jej opakovane nepredložil vyúčtovanie právnych služieb, neustále sa vyhýbal vráteniu nespotrebovanej časti zálohy poskytnutej sťažovateľkou aj napriek tomu, že jej vrátenie viackrát deklaroval, pričom z jeho strany nedošlo k náprave ani počas prebiehajúceho disciplinárneho konania, kedy sama sťažovateľka v rámci svojej svedeckej výpovede potvrdila, že vec medzi ňou a DO advokátom naďalej nie je finančne urovnaná, a teda k vráteniu zálohy nedošlo aj napriek tomu, že DO vedel, že je proti nemu vedené v tejto veci disciplinárne konanie.

DO zároveň porušil povinnosť bezodkladne sa na požiadanie SAK vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania a poskytnúť potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu aj napriek tomu, že výzvu SAK zo dňa 15. 4. 2015 prevzal už dňa 17. 4. 2015, čo preukazuje doručenka uložená v sťažnostnom spise.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, vychádzal disciplinárny senát aj zo skutočnosti, že voči DO advokátovi bolo vedených viacero disciplinárnych konaní, v rámci ktorých mu boli uložené disciplinárne opatrenia, v jednom prípade písomné napomenutie, v ďalších troch peňažná pokuta a naposledy pozastavenie výkonu advokácie. Disciplinárny senát konštatoval, že napriek týmto viacerým disciplinárnym

opatreniam zjavne neplnili vo vzťahu k DO preventívnu a výchovnú funkciu a DO advokáta neodradili od páchania ďalších disciplinárnych previnení, či už vo vzťahu k samotným klientom alebo priamo vo vzťahu k SAK. Postoj k plneniu povinností vyplývajúcich zo stavovských predpisov, podľa disciplinárneho senátu prejavil DO aj tým, že bez riadneho akceptovateľného ospravedlnenia sa nezúčastnil ani na jednom disciplinárnom konaní. Konštatoval, že u DO ide o dlhodobé a opakované nekorektné, neetické a protiprávne správanie voči klientom, ktoré vykazuje podobné črty a teda je ho možné označiť za recidívu, a aj napriek uloženým disciplinárnym opatreniam naďalej nerešpektuje advokátske predpisy a princípy advokátskej etiky, z čoho je možné vyvodiť, že doposiaľ uložené disciplinárne opatrenia neplnili voči DO advokátovi ani preventívnu, ani výchovnú funkciu. Z vyššie uvedeného disciplinárny senát preto vyvodil, že pre zachovanie preventívnej a výchovnej funkcie disciplinárneho konania a predovšetkým zachovanie a ochranu dôstojnosti advokátskeho stavu, ktorá je pre výkon advokátskeho povolania jednou z najdôležitejších podmienok, je nevyhnutné uložiť DO také disciplinárne opatrenie, ktoré bude spôsobilé zabezpečiť zachovanie týchto funkcií disciplinárneho konania a ktoré bude spôsobilé zabezpečiť, že dôstojnosť advokátskeho stavu nebude naďalej ohrozovaná neetickým a protiprávnym konaním DO, predovšetkým vo vzťahu ku klientom.

Voči tomuto rozhodnutiu sa DO v zákonom stanovenej lehote odvolal a navrhol, aby odvolací disciplinárny senát podľa § 36 písm. b) a c) DP SAK napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil disciplinárnemu senátu na nové konanie a rozhodnutie. Ako dôvody uviedol, že s napadnutým rozhodnutím nesúhlasí z procesných, ani z hmotnoprávnych dôvodov a nesúhlasí predovšetkým s neprimerane prísnym uloženým disciplinárnym trestom.

Poukázal na skutočnosť, že disciplinárny senát konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, aj napriek tomu, že sa riadne a včas z dôležitých zdravotných dôvodov hodných osobitného zreteľa ospravedlnil, pričom svoje ospravedlnenie zaslal pred pojednávaním mailom včas a následne v ten istý deň aj mailom zaslal lekárske potvrdenie o vykonaní kardiovaskulárneho vyšetrenia, z dôvodu pretrvávajúcich zdravotných ťažkostí, pre ktoré sa nemohol zúčastniť pojednávania. Na pojednávaní chcel osobne predložiť dôkazy o svojej obrane, doklady o tom, že v klientskej veci bolo riadne konané a že klient chce zobrať svoju sťažnosť späť. Tým, že senát konal v jeho neprítomnosti, aj napriek jeho ospravedlneniu, pripravil ho o možnosť hájiť sa pred stavovským orgánom, nezistil dostatočne skutkový stav, čím porušil § 18 ods. 7 a § 19 ods. 3 DP SAK aj Ústavu SR. Poukázal aj na neprimerane prísny trest – disciplinárne opatrenie, kedy po viac, ako 30-ročnej praxi zastupoval stovky spokojných klientov a vzhľadom na to sa javí trest ako neprimerane prísny a likvidačný.

Podľa názoru DO u sťažovateľky požíval plnú dôveru, a jej veci sa riadne venoval. Samotnú dôveru narušil jej druh, ktorý bol vypočutý ako svedok a vlastne bol aj pisateľom sťažnosti a bezdôvodným iniciátorom vypovedania plnej moci napriek tomu, že právnu pomoc sťažovateľke poskytoval s maximálnou starostlivosťou. Poukázal na dlhoročnú advokátsku prax, kedy sa snažil vytvárať svojím poctivým prístupom k výkonu svojej advokátskej činnosti a dobré meno slovenskej advokácie, a preto neprimerane prísne potrestanie považuje za kontroverzné, bezdôvodné, vytrhnuté z kontextu a nezákonné. Ako prílohu priložil kópiu lekárskeho potvrdenia zo dňa 22. 6. 2016, zaslanú dňa 22. 6. 2016.

K tomuto odvolaniu zaslal navrhovateľ svoje vyjadrenie zo dňa 19. 8. 2016, v ktorom uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi a východiskami napadnutého rozhodnutia, ktoré žiadal ako vecne správne potvrdiť. Navrhovateľ okrem iného poukázal na svoju skúsenosť z iných konaní, kde postupoval DO rovnako – nezúčastnil sa na nich a požadoval o odročenie v deň ich konania z dôvodu náhleho zhoršenia zdravotného stavu. Konštatoval, že DO sa zjavne snaží účelovo vyhýbať riadnemu prejednaniu veci a tým spôsobuje prieťahy

disciplinárneho konania. Uvedený procesný postup senátu bol preto v súlade s § 18 ods. 7 a § 19 ods. 3 DP SAK. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že pokiaľ obrana DO spočívala v rámci odvolania v tom, že chcel na pojednávaní predložiť listinné dôkazy – doklady o tom, že v klientskej veci bolo riadne konané a že si svoju povinnosť riadne splnil, toto zrejme nezodpovedá skutočnej snahe DO o vyvinenie sa, keď celé konanie, ktoré trvalo niekoľko mesiacov bol úplne pasívny, nevyjadril sa ani písomne na výzvu predsedu RK SAK a do začatia konania nepredložil žiadne dôkazy svedčiace o jeho nevine. Pokiaľ ide o uložené disciplinárne opatrenie, bol navrhovateľ toho názoru, že predchádzajúce disciplinárne konania vedené voči DO, charakter spáchaných disciplinárnych previnení a neúčelnosť dosiaľ ukladaných trestov, že aj sankcia uložená v prvostupňovom rozhodnutí je adekvátna.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. apríla 2017 bolo napadnuté rozhodnutie vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení zmenené tak, že DO advokátovi bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 2 000 eur a v ostatných výrokoch bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát sa veľmi podrobne zaoberal obidvomi skutkami, za ktoré bol DO obvinený. Pokiaľ ide o skutkovú stránku veci, mal odvolací disciplinárny senát za to, že vec bola riadne objasnená a vina DO v oboch prípadoch jednoznačne preukázaná.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1. je dôkazné bremeno na DO, ktorý je povinný preukázať splnenie svojej povinnosti, ktorá mu vyplýva z § 13 AP SAK a to, že vec po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu s klientom písomne, aj finančne vysporiadal a vrátil mu všetky doklady, ktoré mu klient zveril a ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal. DO napriek svojmu tvrdeniu sťažovateľke, že veci s ňou už v písomnej forme vysporiadal, nebolo preukázané, čo sťažovateľka potvrdila – žiadnu korešpondenciu v tomto smere od DO nedostala. Tak, ako je vyššie uvedené toto dôkazné bremeno písomného finančného vysporiadania DO neuniesol, a splnenie svojej povinnosti nepreukázal. V tomto smere bol DO nepriamo usvedčený aj výpoveďou svedka C. D., ktorý potvrdil, že najmenej v dvoch prípadoch sa spolu so sťažovateľkou stretol aj s DO, ktorý pri tomto stretnutí odmietol veci finančne vysporiadať a vyhováral sa na stratený spis.

Odvolací disciplinárny senát poukázal práve na znenie vyššie citovaného § 13 AP SAK, v ktorom je zámerne uložená advokátovi povinnosť vysporiadania v písomnej forme tak, aby splnenie tejto povinnosti bolo ľahko preukázateľné a slúžilo na ochranu advokáta v prípade splnenia jeho povinností a na druhej strane ochranu klienta, keď vysporiadanie a odovzdanie dokladov iným neformálnym spôsobom by mohlo vzbudzovať pochybnosti a bolo by na ujmu obom stranám.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2., tento nebol skutkovo sporný, nesplnenie povinnosti vyplývajúcej pre advokáta z § 28 ods. 4 ZoA jednoznačne vyplývalo z priložených písomných dokladov – výzvy na vyjadrenie sa a opätovne neunesenie dôkazného bremena zo strany advokáta, že tak spravil. DO sám nakoniec nesplnenie tejto povinnosti ani nepoprel, uviedol, že mal za to, že sťažovateľka vezme sťažnosť späť a preto nie je potrebné k tejto sťažnosti sa vyjadrovať. Takýto výklad vyššie citovaného ustanovenia je však nesprávny a argumentácia DO ho z porušenia tejto povinnosti nijakým spôsobom nevyvinila.

Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu správne postupoval disciplinárny senát v súvislosti s aplikáciou § 18 ods. 7 DP SAK, keď pojednával v neprítomnosti DO, ktorý v súlade s citovaným ustanovením nepožiadal aspoň jeden pracovný deň pred určeným termínom pojednávania o odročenie pojednávania, z dôležitého dôvodu a dôvody hodné osobitného zreteľa pre odročenie pojednávania neboli disciplinárnym senátom zistené. Pokiaľ ide o poukazovanie na porušenie Ústavy SR, toto nijakým spôsobom nekonkretizoval a odvolací disciplinárny senát žiadne porušenie Ústavy SR vo vzťahu k prejednávanému prípadu nezistil.

Odvolací disciplinárny senát sa v rámci prejednávania tejto veci zaoberal najmä otázkou správnosti a adekvátnosti uloženého disciplinárneho opatrenia. Treba dať za pravdu disciplinárnemu senátu, že predchádzajúce právoplatné rozhodnutia iných senátov, kde bol DO uznaný za vinného a boli mu uložené disciplinárne opatrenia od písomného napomenutia až po pozastavenie výkonu advokácie neplnili vo vzťahu k DO preventívnu a výchovnú funkciu tak, aby to u DO viedlo k riadnemu plneniu povinností, ktoré vyplývajú zo stavovských predpisov. Na druhej strane stavovské predpisy neumožňujú uloženie disciplinárneho opatrenia v prípade, ak sa tento zo subjektívnych dôvodov, ktoré on považuje za dostatočné na disciplinárne pojednávanie nedostaví a ospravedlní sa, pričom disciplinárny senát vyhodnotí túto situáciu opačne. I keď snaha DO o bezdôvodné odročovania vytýčených pojednávaní tiež svedčí o jeho prístupe k plneniu stavovských predpisov, táto skutočnosť podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu nemôže byť takou priťažujúcou skutočnosťou, ktorá spolu aj s preukázanými skutkami tak, ako sú uvedené pod bodom 1. a 2. by mali viesť k disciplinárnemu opatreniu – vyčiarknutiu zo zoznamu advokátov, ktoré ako adekvátne vyhodnotil a zvolil disciplinárny senát vo svojom rozhodnutí.

Odvolací disciplinárny senát v rámci tohto konania mohol využiť svoju väčšiu prax a skúsenosti z prejednávania iných vecí, kedy mohol porovnať ukladanie príslušných disciplinárnych opatrení vo vzťahu k porušeniu stavovských predpisov a konštatoval, že v tomto prípade, i keď ide o opakované porušovanie stavovských prepisov, by použitie disciplinárneho opatrenia – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov bolo neprimerane prísne a vo vzťahu k DO likvidačné, s vážnym zásahom aj do jeho rodinného života. Odvolací disciplinárny senát preto aj s prihliadnutím na dĺžku praxe DO vyhodnotil situáciu tak, že výchovnú, ako aj represívnu funkciu lepšie splní uložená peňažná pokuta, a to aj s prihliadnutím k tomu, že skutok pod bodom 1. je v priamej príčinnej súvislosti s neuskutočnením finančného vysporiadania sa so svojou klientkou.

Treba však zdôrazniť, že vzhľadom na väčší počet disciplinárnych previnení za posledné obdobie si DO bude musieť uvedomiť, že výkon advokácie s porušovaním stavovských predpisov by v konečnom dôsledku mohol v budúcnosti viesť k ukončeniu výkonu jeho advokátskeho povolania. Odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že uloženie disciplinárneho opatrenia – finančnej pokuty, by malo splniť v tomto smere preventívnu, aj represívnu funkciu, aby sa podobného konania už v budúcnosti nedopustil.

8.
ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý po právoplatnom skončení veci, v ktorej zastupoval klienta s právnickým vzdelaním a tento klient si následne po ukončení spolupráce s klientom sám podal dovolanie, na základe ktorého bolo predchádzajúce rozhodnutie odvolacieho súdu zrušené a vec bola vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, nedoručí klientovi omylom mu doručené vyjadrenie protistrany ani sa k tomuto vyjadreniu bez pokynu klienta nevyjadrí a klientovi nový rozsudok odvolacieho súdu zašle až po 17 dňoch od jeho doručenia, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko účinky generálneho splnomocnenia udeleného advokátovi klientom do právoplatného skončenia veci zanikli pôvodným právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu.

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí k sťažnosti sťažovateľa v sťažnostnej veci vedenej SAK proti jeho osobe, ale vyjadrenie predloží až po šiestich mesiacoch od do-

ručenia výzvy SAK na podanie vyjadrenia, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 27. septembra 2017, ***sp. zn. I. ODS-7/17:722/2016***
Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK z 24. apríla 2017, ***sp. zn. DS II.-72/16:722/2016***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 24. apríla 2017, sp. zn. DS II.-72/16:722/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. septembra 2017, sp. zn. I. ODS-7/17:722/2016 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

ako právny zástupca A. B., ktorý ho dňa 1. 3. 2011 splnomocnil na zastupovanie vo veci proti žalovanej A. s. r. o. o zaplatenie istiny 4 400 eur s prísl. vedenej na okresnom súde:

a) nedoručil klientovi vyjadrenie žalovanej zo dňa 30. 11. 2012, ktoré mu okresný súd doručil dňa 4. 9. 2015,
b) k vyjadreniu žalovanej zo dňa 30. 11. 2012 sa bez pokynu klienta nevyjadril,
c) rozsudok krajského súdu zo dňa 14. 12. 2015, ktorý mu bol doručený dňa 12. 1. 2016, doručil klientovi až dňa 1. 2. 2016,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 24. apríla 2017, sp. zn. DS II.-72/16:722/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. septembra 2017, sp. zn. I. ODS-7/17:722/2016 bol DO advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu SAK zo dňa 18. 3. 2016, ktorá mu bola doručená dňa 24. 3. 2016, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B. zo dňa 2. 3. 2016, ktorá bola doručená SAK dňa 3. 3. 2016 sa bezodkladne nevyjadril, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **200 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 21. 10. 2016 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK a § 18 ods. 2 a 28 ods. 4 ZoA.

Podaniu tohto návrhu predchádzalo podanie sťažnosti A. B., ktorý uviedol, že splnomocnil DO dňa 1. 3. 2011 na zastupovanie vo veci proti žalovanej spoločnosti A. s. r. o. o zaplatenie istiny 4 400 eur s prísl. vedenej na okresnom súde. Súdne konanie bolo prvýkrát právoplatne skončené rozsudkom krajského súdu z 27. 11. 2013. Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, na základe ktorého Najvyšší súd SR, uznesením zo 16. 6. 2015 rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia rozsudku krajského súdu, bolo aj nedoručenie vyjadrenia spoločnosti A. s. r. o. z 30. 11. 2012 sťažovateľovi. Následne krajský súd doručil predmetné vyjadrenie spoločnosti A. s. r. o. DO

advokátovi dňa 4. 9. 2015, ktorý sa však k tomuto vyjadreniu súdu nevyjadril a ani sťažovateľa o doručení vyjadrenia spoločnosti A. s. r. o. neinformoval. O priebehu odvolacieho konania na krajskom súde sa sťažovateľ dozvedel až dňa 1. 2. 2016, kedy mu DO doručil uznesenie Najvyššieho súdu SR, vyjadrenie A. s. r. o. z 30. 11. 2012 a tiež potvrdzujúci rozsudok krajského súdu zo 14. 12. 2015. Potvrdzujúci rozsudok krajského súdu bol pritom DO advokátovi doručený dňa 12. 1. 2016.

DO sa k sťažnosti vyjadril písomným podaním, v ktorom uviedol, že udelené splnomocnenie od sťažovateľa bolo časovo obmedzené do právoplatného skončenia veci, pričom vec právoplatne skončila doručením prvého rozsudku krajského súdu z 27. 11. 2013. Tento rozsudok DO bezodkladne zaslal A. B. a vec považoval za ukončenú. Sťažovateľ podal dovolanie bez vedomia DO advokáta, čím dokázal, že sa necítil byť jeho klientom a že splnomocnenie zaniklo. Podľa názoru DO advokáta, následné zrušenie odvolacieho rozsudku na dovolacej úrovni, nemá za následok opätovný vznik splnomocnenia. Preto DO považoval doručenie dovolacieho rozhodnutia za administratívne nedorozumenie, čo telefonicky namietol v spisovej kancelárii krajského súdu, kde mu bolo oznámené, že sa vykoná náprava. Nakoľko k náprave nedošlo, po doručení vyjadrenia A. s. r. o. z 30. 11. 2012 a opakovaného (druhého) rozsudku krajského súdu zo 14. 12. 2015, tieto dokumenty zaslal sťažovateľovi. DO tiež zastal názor, že sťažovateľa v ničom nepoškodil, ani neukrátil, pretože opakovaný (druhý) rozsudok krajského súdu dostal sťažovateľ včas tak, aby prípadne mohol podať sťažnosť na Ústavný súd SR a tiež preto, lebo dovolací súd po hmotnoprávnej stránke nedal za pravdu argumentom uplatneným sťažovateľom, ako dovolateľom.

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z z 24. apríla 2017 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe, že DO 1.) ako právny zástupca A. B., ktorý ho dňa 1. 3. 2011 splnomocnil na zastupovanie vo veci proti žalovanej A. s. r. o. o zaplatenie istiny 4 400 eur s prísl. vedenej na okresnom súde, a) nedoručil klientovi vyjadrenie žalovanej zo dňa 30. 11. 2012, ktoré mu okresný súd doručil dňa 4. 9. 2015, b) k vyjadreniu žalovanej zo dňa 30. 11. 2012 sa bez pokynu klienta nevyjadril; 2.) na výzvu SAK zo dňa 18. 3. 2016, ktorá mu bola doručená dňa 24. 3. 2016, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B. zo dňa 2. 3. 2016, ktorá bola doručená SAK dňa 3. 3. 2016 sa bezodkladne nevyjadril, za čo mu disciplinárny senát uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 350 eur. Týmto rozhodnutím bol DO advokát zároveň oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku, že DO ako právny zástupca A. B., ktorý ho dňa 1. 3. 2011 splnomocnil na zastupovanie vo veci proti žalovanej A. s. r. o. o zaplatenie istiny 4 400 eur s prísl. vedenej na okresnom súde, rozsudok krajského súdu zo dňa 14. 12. 2015, ktorý mu bol doručený dňa 12. 1. 2016, doručil klientovi až dňa 1. 2. 2016, z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát, pokiaľ ide o skutky uvedené pod bodom 1.) písm. a) až c) disciplinárneho návrhu, dospel k záveru, že tieto skutky sa stali tak, ako sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania; túto skutočnosť nepoprel ani DO, dokonca ju vo svojom vyjadrení priznal. Disciplinárny senát preto ďalej zisťoval, či tieto skutky majú znaky disciplinárneho previnenia.

Po zvážení okolností danej veci senát dospel k záveru, že je potrebné dať za pravdu právnemu názoru navrhovateľa. Tým, že A. B. bol v dovolacom konaní úspešný a Najvyšší súd SR zrušil (už) právoplatný rozsudok krajského súdu, nemožno hovoriť o skončení zastupovania (zániku splnomocnenia) DO advokátovi. Klienta je predovšetkým potrebné ponímať ako právneho laika (aj keď v danom prípade mal sťažovateľ právnické vzdelanie), ktorý nie je vždy sám schopný pochopiť povahu a následky procesných úkonov súdu. DO advokátovi bolo z krajského súdu doručené uznesenie Najvyššieho súdu SR, ktorým sa zrušil rozsudok

krajského súdu z 27. 11. 2013, DO z neho mal vyvodiť pokračovanie svojho zastupovania sťažovateľa v predmetnej veci a tomu prispôsobiť aj svoj ďalší postup pri poskytovaní právnej pomoci. Ak súd doručil dňa 4. 9. 2015 DO advokátovi vyjadrenie spoločnosti A. s. r. o. z 30. 12. 2012 a práve nedoručenie tohto vyjadrenia sťažovateľovi v „skoršom" odvolacom konaní na krajskom súde bolo primárnym dôvodom zrušenia rozsudku krajského súdu Najvyšším súdom SR, potom DO nepochybne mal túto písomnosť sťažovateľovi, ako svojmu klientovi doručiť [bod 1 písm. a) návrhu na začatie disciplinárneho konania]. V danom prípade ide bezpochyby o písomnosť, z ktorej vyplývalo pre jeho klienta určité právo, ako to má na mysli § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, konkrétne, právo oboznámiť sa s obsahom tejto písomnosti a tiež právo vyjadriť sa k tomuto podaniu spoločnosti A. s. r. o. v odvolacom konaní. Keďže však DO nedoručil sťažovateľovi vyjadrenie A. s. r. o. z 30. 11. 2012, dopustil sa porušenia § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Senát dodal, že argumentáciu DO advokáta, uvedenú v jeho vyjadrení k sťažnosti, považoval do istej miery za účelovú. Z vyjadrenia disciplinárne obvineného „dovolací súd vo veci samej po hmotnoprávnej stránke nedal za pravdu argumentom, ktoré uplatnil dovolateľ – sťažovateľ. Dovolací súd vyhovel dovolaniu výlučne kvôli formálnemu dôvodu, ktorým bolo namietnuté nedoručenie vyjadrenia žalovaného zo dňa 30. 11. 2012. Akékoľvek doplňujúce vyjadrenia sťažovateľa k tomuto vyjadreniu by nič nezvrátili po hmotnoprávnej stránke..." je zrejmé, že DO sa neobmedzil iba na „preposlanie" dokumentov sťažovateľovi, zaslaných mu z krajského súdu. DO sa s ich obsahom oboznámil a hodnotil ich aj po právnej stránke, čo by neurobil, ak by bol presvedčený, že sťažovateľa už v súdnom konaní nezastupuje.

Ak by DO včas doručil klientovi (sťažovateľovi) vyjadrenie A. s. r. o. z 30. 11. 2012, mohol mu, v rámci právneho poradenstva, právne vyhodnotiť toto podanie (tak ako to urobil vo vyjadrení sa k sťažnosti) a prípadne aj odporučiť aj ďalší postup, spočívajúci v nevyjadrení sa k predmetnému podaniu A. s. r. o. Keďže však DO vyjadrenie A. s. r. o. z 30. 11. 2012 včas nedoručil, pri absencii iného pokynu či inštrukcie zo strany sťažovateľa (klienta), mal sa k nemu písomne vyjadriť. Keďže DO prevzal uznesenie Najvyššieho súdu SR a oboznámil sa s jeho obsahom, muselo mu byť zrejmé, že sťažovateľovi bolo upreté práve jeho právo na doručenie predmetného vyjadrenia, ku ktorému následne mohol skutkovo a právne argumentovať. Pritom neobstojí obrana DO advokáta, že prípadné „vyjadrenie by nič nezmenilo na hmotnoprávnej stránke". Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou (ako to má na mysli ust. § 18 ods. 2 ZoA), čo znamená, že má v prospech klienta uplatňovať všetky zákonné prostriedky obrany klientových záujmov, ktoré mu môžu napomôcť v rámci súdneho konania, v ktorom advokát klienta zastupuje. Jedným z takýchto prostriedkov sú nepochybne aj písomné podania, ktorými sa reaguje na podania protistrany v sporovom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát ustálil, že skutky uvedené v bode 1.) písm. a) a b) sú disciplinárnymi previneniami DO advokáta, za ktoré nesie zodpovednosť.

Čo sa týka skutku, uvedeného v bode 1.) písm. c) návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako je už uvedené vyššie, senát mal za preukázané, že sa skutok stal. Z dokumentov založených v sťažnostnom spise senát zistil, že DO prevzal rozsudok krajského súdu zo 14. 12. 2015 dňa 12. 1. 2016 a podal ho na poštovú prepravu sťažovateľovi dňa 29. 1. 2016 (sťažovateľovi bol rozsudok doručený 1. 2. 2016). Po právnej stránke však senát vyhodnotil, že v tejto veci DO nezostal pasívny, na doručenie rozsudku krajského súdu Bratislava reagoval jeho zaslaním klientovi o 17 dní neskôr, čo nemožno v kontexte daného prípadu považovať za oneskorený, či nedostatočne včasný úkon. V tomto ohľade je potrebné prisvedčiť DO advokátovi, že takýmto doručovaním rozsudku, neukrátil DO sťažovateľa na jeho právach a právom chránených záujmoch; rozsudok bol sťažovateľovi doručený v dostatočnom predstihu (v zachovanej lehote) na prípadné podanie mimoriadneho opravného prostriedku, či

prípadný iný zákonný postup. Z tohto dôvodu senát nepovažoval predmetný skutok za disciplinárne previnenie a DO spod neho oslobodil.

Z obsahu sťažnostného spisu senát nemal pochybnosti o tom, že sa skutok stal ako je popísaný v bode 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania. Po právnej stránke senát uviedol, že u DO advokáta došlo k porušeniu citovanej úpravy § 28 ods. 4 ZoA. Vyjadrenie sa DO k obsahu sťažnosti o 6 mesiacov (19. 9. 2016 resp. 28. 9. 2016) po jej doručení predsedom RK SAK (24. 3. 2016), rozhodne nemožno považovať za „bezodkladné" vyjadrenie sa. V tomto ohľade je potrebné poznamenať, že ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu SAK (Revíznej komisii, sťažnostnému oddeleniu SAK), pretože nie je možné dostatočne a včas prešetriť obsah sťažností, ustáliť, či advokáti svojim postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu. Bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť predloženie spisovej dokumentácie, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta, čím zostávajú iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu. Nemožno vylúčiť ani schematické využívanie takéhoto postupu v záujme vyhnutia sa prísnejším postihom. Podľa disciplinárneho senátu preto nadobúda potreba prísnejšieho sankcionovania disciplinárnych previnení takýchto advokátov čoraz väčší význam; okrem uloženia primeraného trestu (čo do druhu i výmery) totiž SAK má iba obmedzené nástroje na vedenie svojich členov k rešpektovaniu výziev na vyjadrenie, adresovaných vlastným členom.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO advokáta.

Pasivitu advokáta vo vzťahu k vlastnému klientovi (nezasielanie písomností, doručených zo súdu), ako aj voči súdu samotnému pri poskytovaní právnych služieb, senát hodnotil ako závažnejšie porušenie stavovských predpisov. Bez adekvátnej, včasnej a odborne erudovanej právnej pomoci, zostáva klient vystavený (takpovediac) svojvôli advokáta, pričom už samotné včasné neinformovanie klienta advokátom o doručovaných písomnostiach zo súdu, oslabuje práva klienta, čo môže viesť k negatívnym dôsledkom v zastupovanej veci. Taktiež bezodkladné nereagovanie na výzvu navrhovateľa, urobenú za účelom prešetrenia sťažnosti klienta (hoci sa na prvý pohľad javí ako menej závažné disciplinárne previnenie), nepostráda istú mieru vyššej závažnosti. Dôvodom tohto názoru je už vyššie opísaný negatívny jav, kedy bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, predseda RK SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta. Podľa výpisu z matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, týkajúceho sa disciplinárne obvineného, DO bol v roku 2015 uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, pričom mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažný trest vo výške 100 eur. V osobe DO teda ide o advokáta, pri ktorom je potrebné už zdôrazniť tiež sankčnú úlohu disciplinárneho opatrenia, než len úlohu preventívnu a výchovnú. Čo sa týka výšky uloženej peňažnej pokuty, senát dodal, že pokuta sa nachádza pri spodnej hranici možného rozsahu ukladania pokút, pričom je však vyššia, než bola prvá DO advokátovi uložená peňažná sankcia. Senát vyslovuje prianie, aby ukladané pokuty viedli DO advokáta k riadnemu plneniu si jeho stavovskej povinnosti advokáta bezodkladne reagovať na výzvy svojej stavovskej organizácie, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom.

Voči tomuto rozhodnutiu v stanovenej lehote podal dňa 4. mája 2017 mailom (poštou doručené 11. 5. 2017) odvolanie DO len proti výrokovej časti bod 1.) písm. a), b) a bod 2.), t. j., v ktorej bol uznaný za vinného. Podľa jeho názoru II. disciplinárny senát SAK pri posudzovaní

predmetnej veci v bode 1. nesprávne posúdil jeho konanie ako disciplinárne previnenie a v tejto časti navrhuje napadnuté rozhodnutie zmeniť a oslobodiť ho. V bode 2.) výroku napáda iba uložené disciplinárne opatrenie ako neprimerane tvrdé vo vzťahu k závažnosti skutku. Preto navrhuje, aby odvolací senát zmenil napadnuté rozhodnutie a uložil mu písomné napomenutie.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. septembra 2017 bolo napadnuté rozhodnutie zmenené tak, že v časti skutkov pod bodom 1.) písm. a) a b) bol DO advokát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, nakoľko skutky nie sú disciplinárnym previnením, a zároveň došlo k zmene výšky uloženého disciplinárneho opatrenia tak, že DO advokátovi bola uložená peňažná pokuta vo výške 200 eur.

Po prejednaní veci odvolací senát ustálil, že II. disciplinárny senát SAK v prvostupňovom konaní dostatočne zistil a v rozhodnutí aj definoval skutkový stav veci a zrozumiteľne vyjadril svoje právne závery. Odvolací senát sa plne stotožnil s jeho rozhodnutiami o skutkoch uvedených v bode 1.) písm. c) a bode 2.) návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Podľa odvolacieho senátu rozhodnutia prvostupňového senátu ohľadne skutkov uvedených v 1.) písm. a) a b) návrhu by boli plne akceptovateľné len za splnenia predpokladu, že klientom bol skutočne „...právny laik, ktorý nie je vždy sám schopný pochopiť povahu a následky procesných úkonov súdu". V takejto situácii bude advokát povinný urobiť všetky neodkladné úkony a čo najskôr kontaktovať klienta. V predmetnej veci však klient (sťažovateľ) mal právnické vzdelanie a prax postačujúce k iniciácii a úspešnému absolvovaniu odvolacieho konania, čo zároveň svojmu právnemu zástupcovi zatajil.

Pri hľadaní odpovede na otázku, či sa splnomocnenie udelené advokátovi „do právoplatnosti", resp. „na celé konanie" vzťahuje aj na dovolacie konanie sa v právnej teórii, ale aj v súdnej praxi môžeme stretnúť s dvomi názormi.

Podľa prvého z nich „Konanie o dovolaní, je konaním po právoplatnom skončení konania pred súdom. Splnomocnenie účastníka udelené advokátovi „na celé konanie" (§ 28 ods. 2 OSP) zaniká právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu. Pre dovolacie konanie preto dovolateľ musí splnomocniť osobitným splnomocnením advokáta (§ 25 OSP). Za také splnomocnenie možno uznať aj splnomocnenie udelené advokátovi presahujúce základné konanie v tom, že sa vzťahuje aj na dovolacie konanie, čo v ňom musí byť uvedené." (in Krajčo J., Sučanská D., Čierna A., Krajčo O. Občiansky súdny poriadok I. diel, Komentár V. aktualizované vydanie, Bratislava : EUROUNION, 2010 jún, s. 964). A tiež novšie k § 92 CSP „Procesné splnomocnenie, ktoré je neobmedzené a vzťahuje sa na celý súdny spor, zaniká skončením konania. Konanie je skončené dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa konanie končí. Nemusí ísť o meritórne rozhodnutie. Pokiaľ sa aspoň v časti predmetu sporu koná, vrátane trov konania, ostávajú účinky splnomocnenia zachované. Ak z obsahu splnomocnenia vyplýva, že sa vzťahuje aj na zastupovanie strany po skončení konania, napr. v následnom dovolacom alebo exekučnom konaní, ostávajú účinky splnomocnenia na účely takéhoto konania zachované. Splnomocnenie však musí byť v rámci príslušného konania opätovne predložené súdu, resp. exekútorovi." (in Števček, M., Ficová S., Baricová J., Mäsiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 319).

Druhý názor je prezentovaný napríklad aj v citovanom Komentári na s. 1398 – 1403 v časti venovanej § 429 CSP. S odkazom na obsah článku „K plnomocenstvu pre odvolacie konanie" (in Justičná revue,1996, č. 8 – 9, s. 23 – 26), sú tu uvedené jednotlivé dôvody v prospech tvrdenia, že do pojmu „celé konanie" je potrebné zahrnúť aj dovolacie konanie. V prospech tohto tvrdenia sa uvádza aj rozsah procesného splnomocnenia podľa § 92 ods. 2 CSP, resp. jeho zánik len jeho odvolaním zo strany klienta alebo výpoveďou zo strany advokáta. Podľa tohto druhého zástoja odvolacie konanie ako opravný prostriedok sa zaraďuje do konania

rozhodovacieho a teda odvolací súd by mal rešpektovať splnomocnenie advokáta už založené v spise v rámci predchádzajúceho konania. Nie vyžadovať splnomocnenie nové. Týmto princípom by sa malo riadiť doručovanie zo strany súdov. V závere pre odstránenie pochybností, autorky odporúčajú, aby bolo už na začiatku súdneho konania v procesnom splnomocnení uvedené aj to, že strana sporu splnomocňuje advokáta aj na dovolacie konanie alebo naopak túto možnosť výslovne vylúčiť. V prípade kontinuity účinnosti splnomocnenia advokáta „na celé konanie" aj na odvolacie konanie, bude toto bez ďalšieho účinné aj pre konanie po vrátení veci odvolaciemu súdu na jej nové prejednanie.

Posúdenie vyššie uvedenej otázky považoval odvolací senát za rozhodujúce pre posúdenie obrany DO advokáta, vrátane jeho tvrdenia o pochybení zo strany krajského súdu pri doručovaní po vrátení veci Najvyšším súdom v septembri 2015, v kontexte s konaním sťažovateľa. Podľa „generálneho splnomocnenia" udeleného advokátovi sťažovateľom dňa 1. 3. 2011 išlo o zastupovanie v konkrétnom spore „až do právoplatného skončenia súdnej veci". Odvolací senát dospel k záveru, že sťažovateľ tým, že po právoplatnom skončení predmetného konania rozhodnutím krajského súdu zo dňa 27. 11. 2013, podal dňa 13. 1. 2014 dovolanie vo vlastnom mene (§ 241 ods. 1 OSP) vylúčil možnosť aplikácie kontinuálnej účinnosti predmetného procesného splnomocnenia cez dovolacie konanie až ku konaniu po vrátení veci odvolaciemu súdu na jej nové prejednanie. Skutočnosť, že tak urobil bez vedomia pôvodne splnomocneného advokáta, skôr svedčí obrane DO advokáta, že nielen on, ale aj jeho klient – sťažovateľ považoval ich mandátny vzťah za ukončený doručením prvého rozhodnutia krajského súdu zo dňa 27. 11. 2013. Odlišný výklad, že išlo o „pozastavenie" účinnosti splnomocnenia len vo vzťahu k dovolaciemu konaniu, by musel byť podporený existenciou následného oznámenia, návrhu na koordináciu ďalšieho postupu a pod. zo strany sťažovateľa. Z aspektu k § 18 ods. 2 ZoA a možnej ujme na právach klienta v tomto konkrétnom prípade právna kvalifikácia sťažovateľa predpokladá aj znalosť pravidla „právo svedčí bdelým". Z vykonaného dokazovania vyplýva, že sťažovateľ podal dovolanie dňa 13. 1. 2014 a až do 1. 2. 2016 nečinne čakal, kedy a od koho sa dozvie o výsledku dovolacieho konania.

Podľa odvolacieho senátu aj tieto skutočnosti bolo a je potrebné brať do úvahy a dať na misku váh pri posudzovaní otázky skončenia účinnosti predmetného splnomocnenia a trvania povinností DO advokáta uvedených v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK a § 18 ods. 2 ZoA pri posudzovaní skutkov v bode 1.) písm. a) a b) návrhu. Na tomto základe odvolací senát zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že DO advokáta spod skutkov uvedených pod bodom 1.) písm. a) a b) oslobodil podľa § 26 ods. 1 DP SAK, pretože tieto skutky nie sú disciplinárnym previnením. Hoci odvolací senát súčasne aj zmiernil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu, súhlasil s názorom prvostupňového senátu, že v osobe DO advokáta ide o advokáta, ktorému je potrebné už zdôrazniť sankčnú úlohu disciplinárneho opatrenia, než len úlohu preventívnu a výchovnú (§ 31 DP SAK), teda nevidel priestor pre použitie miernejšieho disciplinárneho opatrenia požadovaného v odvolaní.

9.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta priebežne o ďalšom postupe v jeho veci, najmä mu nezašle súdne rozhodnutia, ktorými bolo rozhodnuté o trovách konania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Nevrátenie časti trov konania na pokyn klienta, uhradenej advokátovi protistranou na základe právoplatného súdneho rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania, ktoré bolo neskôr na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora zrušené, a novým súdnym rozhodnutím bola následne priznaná nižšia náhrada trov konania, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko toto kasačné rozhodnutie súdu nemohlo mať vplyv na nárok advokáta na zaplatenie jeho odmeny voči klientovi, ktorý zanikol splnením – úhradou trov konania protistranou v pôvodnej výške.

Pre začiatok plynutia objektívnej dvojročnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania je rozhodujúci okamih, kedy prvýkrát došlo k porušeniu povinnosti, ktorá je predmetom návrhu, napriek tomu, že porušenie povinnosti trvá.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 15. októbra 2015, ***sp. zn. II. ODS-74/14:867/2014***
Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 11. februára 2015, ***sp. zn. DS IV.-74/14:867/2014***

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 11. februára 2015, sp. zn. DS IV.-74/14:867/2014 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2015, sp. zn. II. ODS-74/14:867/2014 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

pod bodom 4. návrhu – po rozhodnutí v merite veci o vydanie bezdôvodného obohatenia v konaní vedenom na okresnom súde, rozsudkom zo dňa 24. 3. 2010 a jeho potvrdení rozsudkom krajského súdu zo dňa 24. 8. 2010, neinformoval priebežne svoju klientku o ďalšom postupe vo veci, najmä jej nezaslal uznesenie okresného súdu zo dňa 7. 8. 2013 ani uznesenie krajského súdu zo dňa 20. 11. 2013.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 11. februára 2015, sp. zn. DS IV.-74/14:867/2014 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2015, sp. zn. II. ODS-74/14:867/2014 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1 a 3 ZoA a § 10 a 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

pod bodom 1. návrhu – že po ukončení zastupovania odporcov v spore vedenom pred okresným súdom na návrh navrhovateľa A., a. s., ku ktorému došlo dňom právoplatnosti uznesenia krajského súdu, t. j. dňom 17. 12. 2013, vec bez zbytočného odkladu s klientmi písomne finančne nevysporiadal,

pretože **nebolo dokázané, že sa skutok stal;**

pod bodom 3. návrhu – že napriek pokynu klientky A. B. (danému ústne pri návšteve v advokátskej kancelárii DO a neskôr písomne listom zo dňa 27. 2. 2014) nevydal bez zbytočného odkladu navrhovateľovi rozdiel (preplatok) trov právneho zastúpenia vzniknutý priznaním náhrady trov rozsudkom okresného súdu zo dňa 24. 3. 2010 a rozsudkom okresného súdu zo dňa 7. 8. 2013, v celkovej výške 10 429,36 eur.

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 11. februára 2015, sp. zn. DS IV.-74/14:867/2014 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2015, sp. zn. II. ODS-74/14:867/2014 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

pod bodom 2. návrhu – nevydal svojim klientom, a to odporcom, v spore vedenom pred okresným súdom, náhradu trov právneho zastúpenia priznanú rozsudkom okresného súdu zo dňa 24. 3. 2010, vo výške 24 709,01 eur uhradené navrhovateľom A., a. s., na jeho účet,

zastavené

podľa § 14 písm. b) DP SAK, lebo **návrh bol podaný oneskorene.**

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a uznesenia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 6 ods. 1 písm. a), § 10, § 13 AP SAK a § 18 ods. 1 a 3 ZoA.

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 11. februára 2015, bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v časti skutku pod bodom 4. návrhu na začatie disciplinárneho konania s tým, že senát rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia. Týmto rozhodnutím bol DO advokát zároveň oslobodený spod návrhu a začatie disciplinárneho konania v časti skutku pod bodom 1. návrhu, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal, a v časti skutku pod bodom 3. návrhu, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením. V časti skutku pod bodom 2. návrhu bolo konanie zastavené, pretože návrh bol podaný oneskorene.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1. disciplinárny senát zistil, že konanie, v ktorom DO zastupoval odporcov, sa skončilo právoplatne dňa 6. 9. 2010 na základe potvrdzujúceho rozsudku krajského súdu zo dňa 24. 8. 2010 a v spojení s rozsudkom okresného súdu zo dňa 24. 3. 2010 navrhovateľ bol povinný zaplatiť odporcom v 1. – 6. rade trovy konania vo výške 24 709,01 eur na účet disciplinárne obvineného.

Následne na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora SR zo dňa 27. 1. 2011 Najvyšší súd SR ako súd dovolací uznesením zo dňa 29. 4. 2013 napadnutý rozsudok krajského súdu zo dňa 24. 8. 2010 ako aj rozsudok okresného súdu zo dňa 24. 3. 2010 v časti výroku týkajúceho sa trov konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Na uvedenom základe uznesením okresného súdu zo dňa 7. 8. 2013 v spojení s uznesením krajského súdu zo dňa 20. 11. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 12. 2013, navrhovateľ bol povinný zaplatiť odporcom v 1. – 6. rade spolu trovy konania vo výške 14 279,65 eur na účet disciplinárne obvineného.

Disciplinárny senát preto rozlišoval dve relatívne samostatné časti konania, a to z toho dôvodu, že konanie skôr už bolo právoplatne skončené a až následne na základe mimoriadneho opravného prostriedku (mimoriadneho dovolania) sa opätovne prejednávala už len otázka výšky trov konania. To znamená, že konanie sa najprv právoplatne skončilo v merite veci dňa 6. 9. 2010, pričom v tom čase bola priznaná na účet disciplinárne obvineného náhrada trov konania vo výške 24 709,01 eur (prvá fáza konania). Následne na základe mimoriadneho dovolania dovolací súd kasačným rozhodnutím zrušil pôvodné rozhodnutia súdov v časti trov konania, pričom následne bola súdmi právoplatne priznaná na účet disciplinárne obvineného náhrada trov konania vo výške 14 279,65 eur, t. j. nižšia než pôvodne o sumu 10 429,36 eur (druhá fáza konania).

Na základe uvedeného disciplinárny senát mal za to, že disciplinárne obvinenému nevznikla po 17. 12. 2013 (deň právoplatnosti uznesenia krajského súdu zo dňa 20. 11. 2013 v spojení s uznesením okresného súdu zo dňa 7. 8. 2013) žiadna povinnosť finančne vysporiadať s klientmi vec, keďže v merite skončila ešte právoplatne dňa 6. 9. 2010. Po 6. 9. 2010 DO nemal žiadnu povinnosť zastupovať klientov, keďže právoplatným skončením veci mu zanikol mandát splnením záväzku z mandátnej zmluvy. Ako bolo aj v konaní preukázané DO vo vzťahu k meritu veci ani žiadne úkony nerobil, t. j. po 6. 9. 2010 žiadnu odmenu v uvedenej veci ani voči klientom neuplatňoval a ani žiadne plnenie po kasačnom uznesení dovolacieho súdu zo dňa 29. 4. 2013 ani neprijal. Jediný úkon, ktorý urobil bolo vypracovanie odvolania voči trovám konania (08/2013), za ktoré tiež žiadnu odmenu voči klientom neuplatňoval.

S ohľadom na to senát vo vzťahu k 1. skutku DO advokáta spod návrhu oslobodil, keď uzavrel, že takýto skutok sa ani nemohol stať, keďže DO skončil mandát právoplatným skončením veci v merite dňa 6. 9. 2010, pričom v merite veci logicky po skončení mandátu ani nemohol robiť žiadne úkony právnej služby. Skutočnosť, že vec v časti trov konania ešte pokračovala ďalej, bolo spôsobené podaním mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom, ktorému bolo dovolacím súdom vyhovené, avšak toto nezakladalo povinnosť disciplinárne obvineného urobiť vyúčtovanie po ukončení druhej fázy konania a za jediný úkon, ktorý urobil – vypracovanie odvolania voči trovám konania si tiež žiadnu odmenu voči klientom neuplatňoval.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2. návrhu senát primárne zisťoval, či návrh v tejto časti bol podaný včas.

V prejednávanej veci sa zastúpenie skončilo dňa 6. 9. 2010, pričom plnenie bolo prijaté 3. 9. 2010. Termín „bez zbytočného odkladu" v zmysle § 13 AP SAK nie je v právnej úprave stavovských advokátskych predpisov explicitne vymedzený. Z toho dôvodu ho treba vykladať s ohľadom na okolnosti prejednávanej veci. Vzhľadom na to, že plnenie bolo prijaté začiatkom septembra 2010, pričom bežne v bankovej praxi, pokiaľ má podnikateľ vedený podnikateľský účet mal by v rámci odbornej starostlivosti urobiť aspoň raz za kalendárny mesiac kontrolu finančných operácií na jeho účte, t. j. v danom prípade mal DO vykonať kontrolu a vyúčtovanie platieb za mesiac september 2010. Pokiaľ vychádzame z bežnej praxe bánk, výpis z bankového účtu za kalendárny mesiac sa spravidla doručuje poštou, resp. elektronicky, začiatkom nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Na základe uvedeného disciplinárny senát ustálil, že DO mal vyúčtovanie urobiť najneskôr do 15. 10. 2010, čo zodpovedá v prejednávanej veci rozumnému termínu, do kedy malo byť „bez zbytočného odkladu" urobené vyúčtovanie. Pokiaľ v termíne 15. 10. 2010 DO neurobil vyúčtovanie klientom, uplynutím tohto dňa dochádza prvýkrát k porušeniu povinnosti DO (t. j. 16. 10. 2010).

V prejednávanej veci bol návrh na začatie disciplinárneho konania doručený DK SAK dňa 11. 9. 2014, čo vyplýva z prezenčnej pečiatky na návrhu. Disciplinárny senát zastáva názor, že prvýkrát k porušeniu povinnosti urobiť vyúčtovanie DO advokátom došlo dňa 16. 10. 2010 (t. j. prvý deň nasledujúci po dni, kedy mal svoju povinnosť splniť DO). Vzhľadom na to, že návrh bol podaný až cca po štyroch rokoch odo dňa, kedy malo dôjsť k porušeniu povinnosti DO, disciplinárny senát v tejto súvislosti nevykonával ďalšie dokazovanie (či vyúčtovanie bolo riadne urobené, resp. či malo byť podľa požiadaviek klienta urobené), pretože je tu zákonná prekážka preklúzie vedenia disciplinárneho konania. Návrh bol totiž podaný oneskorene.

V tejto súvislosti disciplinárny senát ďalej dodal, že advokátske stavovské právo nepozná rozlišovanie disciplinárnych previnení na trváce, pokračujúce, hromadné, resp. iné, ako je tomu v trestnom práve hmotnom. Je potrebné zdôrazniť, že podľa zákona o advokácii je

možné subsidiárne použiť len normy trestného práva procesného (§ 57 ods. 7 ZoA), a to len v súvislosti s disciplinárnym procesom. Zákon o advokácii ani iný stavovský predpis nemá blanketové ustanovenie, ktoré by odkazovalo na primerané použitie noriem trestného práva hmotného (Trestný zákon). Z toho dôvodu nie je možné na členenia disciplinárnych previnení primerane aplikovať členenia trestných činov (na trváce, pokračujúce, hromadné a iné). Disciplinárny senát preto ustálil v súlade s predošlou disciplinárnou judikatúrou (napr. Rozhodnutie predsedníctva SAK zo dňa 12. 11. 2011, sp. zn. P-58/2010:4027/2009 zverejneného ako Rozhodnutie č. 151 v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK 2007 – 2011, s. 258 a nasl.), že pre začiatok plynutia objektívnej dvojročnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania je rozhodujúci okamih, kedy prvýkrát došlo k porušeniu povinnosti, ktorá je predmetom návrhu, napriek tomu, že porušenie povinnosti trvá. Opačný záver by znamenal, že v takýchto situáciách by nikdy nemohlo dôjsť k preklúzii, čo z hľadiska právnej istoty určite nebolo účelom preklúzie disciplinárneho konania. To znamená, že aj po dvadsiatich rokoch (resp. neskôr) by advokáta bolo možné disciplinárne stíhať za to, že neurobil vyúčtovanie, resp. ho urobil nesprávne, čo by bolo absurdné a z hľadiska základného práva na súdnu a inú právnu ochranu aj ústavne neudržateľné. Paradoxom by bolo, že pokým trestnosť zločinu vraždy sa premlčí za 20 rokov od kedy ku skutku došlo [§ 87 ods. 1 b) TZ], avšak disciplinárne previnenie advokáta za to, že neurobil správne vyúčtovanie sa po 20 rokoch nepremlčuje.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3. senát zistil, že DO si trovy právneho zastúpenia vo výške 24 709,01 eur, ktoré mu boli zaplatené na jeho účet v prvej fáze konania dňa 3. 9. 2010, ponechal ako tarifnú odmenu za právne služby. Následne v druhej fáze konania po kasačnom uznesení dovolacieho súdu (táto bola právoplatne skončená dňa 17. 12. 2013) boli trovy právneho zastúpenia klientom disciplinárne obvineného priznané len vo výške 14 279,65 eur, t. j. nižšie než pôvodne o sumu 10 429,36 eur. Disciplinárny senát zistil, že sťažovateľka telefonicky kontaktovala ohľadom trov konania DO advokáta ešte pred Vianocami 2013, čo zhodne uvádza aj DO. Listom zo dňa 23. 1. 2014 a 14. 2. 2014 vyzval A., a. s. sťažovateľku na vrátenie bezdôvodného obohatenia o časť rozdielu pôvodne zaplatených trov konania. Následne listom zo dňa 27. 2. 2014 sťažovateľka vyzvala DO na vrátenie bezdôvodného obohatenia, a to časť rozdielu pôvodne zaplatených trov konania. DO na obranu uviedol, že právna situácia po kasačnom uznesení dovolacieho súdu ohľadom trov konania bola nejednoznačná, a preto vec riešil uzavretím dohody o urovnaní medzi všetkými zainteresovanými. Vzhľadom na vyšší počet zmluvných strán dohody o urovnaní prebiehali rokovania a podpis dohody o urovnaní v mesiacoch marec 2014 až jún 2014. Vzhľadom na to, že podpísaná dohoda o urovnaní datovaná dňom 1. 4. 2014 sa vrátila so všetkými podpismi disciplinárne obvinenému až v júni 2014, disciplinárne obvinený plnil v zmysle dohody o urovnaní prvú splátku vo výške 5214,68 eur dňa 30. 6. 2014 a druhú splátku vo výške 5 214,68 eur dňa 4. 8. 2014. Z obsahu dohody o urovnaní vyplýva, že urovnané sú všetky záležitosti týkajúce sa platenia trov konania medzi všetkými zmluvnými stranami.

Vzhľadom na to, že klient žiadnu odmenu za vykonané úkony právnej DO neposkytol do dňa právoplatného skončenia veci v prvej fáze konania, t. j. do 6. 9. 2010, disciplinárne obvinenému v pozícii advokáta vznikol voči klientom nárok na zaplatenie tarifnej odmeny v zmysle § 24 ods. 3, veta za bodkočiarkou, ZoA. Keďže DO v tejto istej veci bola na jeho účet zaplatená náhrada trov právneho zastúpenia priznaná súdom podľa tarifnej odmeny vo výške 24 709,01 eur, DO mal v zmysle § 10, veta štvrtá, AP SAK právo ponechať si uvedené plnenie a započítať ho na nezaplatenú tarifnú odmenu vo výške 24 709,01 eur za jednotlivé úkony právnej služby vo veci, v ktorej zastupoval klientov. Uvedenú odmenu disciplinárne obvineného, či už z hľadiska jej kvalitatívneho určenia ako tarifnej odmeny,

alebo z hľadiska kvantitatívneho určenia v celkovej výške 24 709,01 eur, žiadna zmluvná strana mandátnej zmluvy (t. j. ani sám disciplinárne obvinený advokát v pozícii mandatára, ani klienti advokáta v pozícii mandantov) nespochybňovali. V duchu uvedenej zákonnej fikcie § 24 ods. 3, veta za bodkočiarkou, zákona o advokácii, sa obidve zmluvné strany (mandatár aj mandant) správali. Disciplinárny senát mal za to, že záväzok klientov zaplatiť odmenu za právne služby zanikol splnením, a to ku dňu pripísania úhrady trov právneho zastúpenia na účet DO advokáta neúspešnou protistranou, čo bolo 3. 9. 2010. Uvedenú skutočnosť nikto nespochybňoval až dovtedy, kým v zmysle kasačného rozhodnutia dovolacieho súdu opätovne prvostupňový súd a odvolací súd priznali nižšie trovy konania právoplatným rozhodnutím zo dňa 17. 12. 2013, t. j. následne viac než tri roky potom, čo záväzok medzi DO a jeho klientmi z titulu odmeny za právne služby zanikol splnením. Jeden z klientov DO (sťažovateľka) požadoval od DO advokáta vydať rozdiel v priznaných trovách konania.

Disciplinárny senát v tejto súvislosti taktiež poukázal na § 243d ods. 2 OSP, v zmysle ktorého nové rozhodnutie súdu vydané po kasačnom dovolacom rozhodnutí sa nemôže dotknúť iného než účastníka konania, pričom advokát v pozícii právneho zástupcu účastníka konania logicky nie je účastníkom konania, preto ani kasačné rozhodnutie sa nemohlo dotknúť jeho nároku na zaplatenie tarifnej odmeny.

Disciplinárny senát mal preto za to, že nebolo ani povinnosťou DO advokáta vrátiť rozdiel trov právneho zastúpenia klientom vo výške 10 429,36 eur, t. j. uzavretie právneho vzťahu dohodou o urovnaní bol nad rámec jeho povinností. Uvedený názor disciplinárneho senátu však nemá vplyv na práva a povinnosti založené dohodou o urovnaní datovanou dňa 1. 4. 2014, a preto plnenia poskytnuté v súvislosti s ňou je potrebné všetkými zmluvnými stranami rešpektovať. Senát na základe vyššie uvedeného uzavrel, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 4. senát zistil, že uznesenie okresného súdu zo dňa 7. 8. 2013 bolo DO advokátovi doručené, voči ktorému aj DO podal odvolanie. Rovnako aj uznesenie krajského súdu zo dňa 20. 11. 2013 bolo doručené DO advokátovi. DO advokátovi však nebolo doručené ani mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zo dňa 27. 1. 2011, ani uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 4. 2013. V disciplinárnom konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz, že by DO doručil svojim klientom uznesenie okresného súdu zo dňa 7. 8. 2013 a uznesenie krajského súdu zo dňa 20. 11. 2013. Pokiaľ však ide o informovanie klienta o podaní mimoriadneho dovolania a o rozhodnutí dovolacieho súdu, tieto skutočnosti disciplinárny senát zo skutku vypustil, pretože o týchto skutočnostiach DO ani nemohol informovať svojich klientov, keďže mu uvedené písomnosti doručené neboli. Vypustením týchto skutočností zo skutkovej vety návrhu v bode 4 je zachovaná totožnosť skutku, pretože sa zásadným spôsobom nenarušila podstata konania ani následku.

Disciplinárne obvinený nepreukázal v rámci svojej obhajoby žiadnym dôkazom (či už dokladom o zaslaní písomností na poštovú prepravu, resp. elektronickou komunikáciou, resp. iným dôveryhodným dôkazom), že by predmetné uznesenia súdov včas poslal svojim šiestim klientom. Z dokazovania vyplýva, že o predmetných uzneseniach, v zmysle ktorých mala aj sťažovateľka (jedna zo šiestich klientov disciplinárne obvineného) vrátiť časť trov konania, sa sťažovateľka dozvedela z výzvy protistrany zo dňa 23. 1. 2014. To znamená, že DO včas nezaslal predmetné uznesenia všetkým svojim šiestim klientom, v dôsledku čoho porušil § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

V prospech DO advokáta vyhodnotil disciplinárny senát, že DO nebol v posledných deviatich rokoch právoplatne uznaný za vinného v disciplinárnom konaní vedenom SAK. Ďalej vyhodnotil v prospech aj to, že zo štyroch skutkov bol z dvoch oslobodený a v jednom

bolo disciplinárne konanie zastavené. Za vinného bol uznaný zo skutku, v zmysle ktorého zanedbal doručiť včas uznesenia súdov, z ktorých vyplývala povinnosť jeho klientom, avšak o uvedených skutočnostiach neskôr v roku 2014 komunikoval so sťažovateľkou.

Po vyhodnotení charakteru skutočností disciplinárny senát mal za to, že samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti.

Proti tomuto rozhodnutiu IV. disciplinárneho senátu podal odvolanie predseda RK SAK, a to proti oslobodzujúcemu výroku za skutky uvedené v bode 1 a 3 návrhu na začatie disciplinárneho konania a výroku o zastavení konania za skutok uvedený v bode 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania s tým, že disciplinárny senát vec nesprávne právne posúdil a vyvodil nesprávny právny záver, nakoľko žalované skutky sa stali tak, ako sú opísané v návrhu na začatie disciplinárneho konania a tieto skutky sú disciplinárnym previnením, a to závažným disciplinárnym previnením a žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a disciplinárne obvinenému advokátovi uložiť primerané disciplinárne opatrenie.

Rovnako DO advokát podal dňa 12. 5. 2015 odvolanie voči rozhodnutiu IV. disciplinárneho senátu a to proti výroku za skutok, ktorým bol uznaný za vinného v spojení s výrokom, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť paušálne trovy konania s tým, že napadnuté výroky považuje za nesprávne.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. októbra 2015 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil so závermi prvostupňového senát, keď rovnako mal za to, že predmetné konanie je možné rozdeliť na dve relatívne samostatné časti, kde o merite veci bolo právoplatne skončené 6. 9. 2010 a následne na základe mimoriadneho opravného prostriedku (mimoriadneho dovolania) sa opätovne prejednávala a bola zmenená už len výška náhrady trov konania. DO poskytoval klientom právne služby do právoplatného skončenia veci, t. j. do 6. 9. 2010. DO teda v merite veci právne služby po 6. 9. 2010 neposkytoval. Jediný úkon, ktorý následne urobil, vypracovanie odvolania voči trovám konania v mesiaci august 2013, sa netýkal merita veci, ale trov konania. Napriek tomu, že je diskutabilné, že či bol vôbec povinný zastupovať klientov, resp. bol vôbec platne splnomocnený na predmetný úkon, súd predmetné odvolanie akceptoval a vo veci podaného odvolania konal, ale DO už klientom po 6. 9. 2010 žiadne úkony právnej služby neúčtoval a z uvedeného dôvodu mu aj podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu po 17. 12. 2013 nevznikla žiadna povinnosť finančne vysporiadať s klientmi vec, ktorá v merite skončila právoplatne ešte dňa 6. 9. 2010.

Súčasne v súvislosti s právoplatným ukončením veci v merite veci ešte dňa 6. 9. 2010 odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že návrh za skutok, ktorý sa mal stať tým, že DO v súlade s § 13 AP SAK po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne nevysporiadal a najmä nevydal svojim klientom náhradu trov právneho zastúpenia, bol doručený DK SAK až dňa 11. 9. 2014, t. j. po uplynutí maximálnej dvojročnej objektívnej lehoty. Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil s ustálením dátumu uplynutia lehoty „bez zbytočného odkladu" disciplinárnym senátom na deň 15. 10. 2010, na ktorý nadväzuje zo spisového materiálu preukázaný dátum odovzdania spisu klientke, a to 22. 10. 2010.

Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil s tým, že nakoľko klienti disciplinárne obvinenému žiadnu odmenu za vykonané úkony právnej služby do dňa právoplatného skončenia veci v prvej fáze konania, t. j. do 6. 9. 2010, neposkytli, vznikol disciplinárne obvinenému v pozícii advokáta voči klientom nárok na zaplatenie tarifnej odmeny v zmysle § 24 ods. 3, veta za bodkočiarkou, ZoA a tým že DO advokátovi v tejto istej veci bola na jeho účet zaplatená

náhrada trov právneho zastúpenia priznaná súdom podľa tarifnej odmeny, DO mal v zmysle § 10, veta štvrtá, AP SAK právo ponechať si uvedené plnenie a započítať ho na nezaplatenú tarifnú odmenu vo výške 2 4709,01 eur. Uvedené žiadna zmluvná strana mandátnej zmluvy nespochybňovala, a to ani z hľadiska jej kvalitatívneho určenia, ako tarifnej odmeny, ani z hľadiska kvantitatívneho určenia celkovej výšky. V duchu uvedenej zákonnej fikcie § 24 ods. 3, veta za bodkočiarkou, ZoA, sa obidve zmluvné strany aj správali, až dovtedy, kým v zmysle kasačného rozhodnutia dovolacieho súdu opätovne prvostupňový súd a odvolací súd priznali nižšie trovy konania právoplatným rozhodnutím zo dňa 17. 12. 2013, t. j. následne viac než tri roky potom, čo záväzok medzi disciplinárne obvineným a jeho klientmi z titulu odmeny za právne služby zanikol splnením. Až následne klienti disciplinárne obvineného, najmä v ich mene sťažovateľka, požadovali od disciplinárne obvineného vydať rozdiel v priznaných trovách konania.

Z týchto dôvodov odvolací senát napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

10.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zastúpenia vo veci klienta nekoná, písomne klienta riadne a včas neinformuje, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci, a následne po podaní sťažnosti klientom SAK bezodkladne na výzvu predsedu RK SAK ani po urgencii nepredloží požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 5 ods. 1 a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Skutočnosť, že na návrhu na začatie disciplinárneho konania sa nachádzajú faksimile podpisu predsedu RK SAK, nespôsobuje automaticky vadnosť alebo dokonca ničotnosť tohto úkonu, pokiaľ z obsahu samotného návrhu a jeho príloh nepochybne vyplýva, že je prejavom vôle RK SAK a jej predsedu.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 12. novembra 2015, ***sp. zn. II. ODS-6/15:1181/2013***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, ***sp. zn. DS VI.-126/2013:1181/2013***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, sp. zn. DS VI.-126/2013:1181/2013 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. novembra 2015, sp. zn. II. ODS-6/15:1181/2013 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1,2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 5 ods. 1 a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, **tým, že**

vo veci svojho klienta A. B. po prevzatí právneho zastúpenia vo veci nekonal, písomne klienta riadne a včas neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní tejto veci, bezodkladne na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 31. 7. 2013 a ani na urgenciu k výzve predsedu RK SAK zo dňa 28. 8. 2013 nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **300 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 16. 10. 2013 podal predseda RK SAK na základe sťažnosti p. A. B., návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.[1]

Zo sťažnosti sťažovateľa vyplývalo, že DO prevzal obhajobu sťažovateľa, ako aj podklady a CD potrebné k obhajobe a napriek snahe sťažovateľa o kontaktovanie sa s disciplinárne obvineným sa sťažovateľovi vyhýbal, klamal sťažovateľa, že má prísť, zavolať, no na uvedenej adrese nebol a nebral telefón. DO prevzal od sťažovateľa požadovanú sumu 100 eur, na ktorú mu nevystavil doklad a zadržiaval doklady a CD prevzaté od sťažovateľa.

DO na základe žiadosti predsedu RK SAK o vyjadrenie k sťažnosti v liste zo dňa 12. 8. 2013 uviedol, že prevzal právne zastúpenie sťažovateľa a jeho manželky, avšak sa s nimi nedohodol na termíne vybavenia veci, nakoľko išlo o právne a skutkovo zložitú vec. Zároveň DO uviedol, že sťažovateľ ani jeho manželka mu nikdy neudelili plnomocenstvo na zastupovanie v nejakom živom súdnom konaní ani plnomocenstvo na podanie nejakej žaloby na súde. DO ďalej potvrdil, že klienti mu dali doklady a CD, avšak uviedol, že mu predložili iba časť listinných dôkazov. DO odmietol tvrdenia, že s klientmi nekomunikoval a uviedol, že pravidelne osobne a telefonicky komunikoval s oboma klientmi, stretával sa s nimi a informoval ich o veci, o čom mali svedčiť listinné dôkazy, ktoré s vyjadrením predložil. K skutočnosti, že prevzal od klientov sumu 100 eur a nevydal im doklad sa DO nevyjadril. DO k svojmu telefaxom zaslanému vyjadreniu, nepredložil listinné dôkazy, na ktoré sa odvolával a nereagoval ani na urgenciu predsedu RK SAK o doplnenie týchto listinných dokladov.

DO vo svojom vyjadrení označil návrh na začatie disciplinárneho konania za neodborný a nepreskúmateľný, ktorý obsahuje nepravdivé skutočnosti. Odmietol tvrdenie, že vo veci svojho klienta nekonal, pričom odkázal na listinné doklady, ktoré preukazujú, že vo veci konal a neporušil žiadne advokátske predpisy. Ďalej označil za nepravdivé tvrdenie, že nevydal klientovi príjmový doklad o prevzatí preddavku na odmenu za poskytovanie právnych služieb. DO považoval za nepravdivé tvrdenie, že na výzvu zo dňa 31. 7. 2013 nepredložil spisovú dokumentáciu, pričom uviedol, že na výzvu sa vyjadril podaním zo dňa 12. 8. 2013 a predložil listinné doklady. DO ďalej namietal, že mu do dnešného dňa nebola poštou, telefaxom ani emailom doručená žiadna urgencia zo dňa 28. 8. 2013 na predloženie spisovej dokumentácie. Poukázal pritom na to, že podaním zo dňa 22. 10. 2013 požiadal SAK, aby mu bezodkladne poštou zaslala fotokópiu sťažnosti a jej prípadných doplnení, fotokópiu listov RK SAK adresovaných p. A. B., fotokópiu urgencie predsedu RK SAK zo dňa 28. 8. 2013 s fotokópiou doručenky s jeho podpisom a dátumom prevzatia tejto poštovej zásielky. Na tento list odpovedal predseda RK SAK listom zo dňa 24. 10. 2013, v ktorom ho informoval, že nemá právomoc požadované doklady zaslať. DO vo svojom vyjadrení vzniesol námietku zaujatosti voči predsedovi RK SAK, pričom poukázal aj na ďalšie dve konania, v ktorých rovnako vzniesol námietku zaujatosti voči predsedovi RK SAK (č. k. 436/4633/2012 a 38/4029/2012). DO preto považoval návrh na začatie disciplinárneho konania za bezdôvodný. Napokon DO vzniesol námietku zaujatosti aj voči členom VI. disciplinárneho senátu.

O podanej námietke zaujatosti voči členom VI. disciplinárneho senátu rozhodol predseda DK SAK rozhodnutím zo dňa 21. 11. 2013 a vyslovil, že členovia VI. disciplinárneho senátu nie sú vylúčení z prerokovania a rozhodovania v disciplinárnej veci, vedenej pod číslom

---

1 Návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátovi bol podaný aj pre skutok, ktorého sa mal DO dopustiť tak, že nevydal klientovi príjmový doklad o prevzatí preddavku na odmenu za poskytovanie právnych služieb. Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 15. januára 2015, sp. zn. DS VI.-126/2013:1181/2013 bol DO advokát v tejto časti skutku oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

disciplinárneho spisu DS VI.-126/2013:1181/2013. Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie – sťažnosť dňa 11. 12. 2013, o ktorom rozhodoval III. odvolací disciplinárny senát SAK, ktorý odvolanie – sťažnosť prejednal na neverejnom zasadnutí a rozhodnutím zo dňa 9. 1. 2014 odvolanie – sťažnosť disciplinárne obvineného zamietol ako oneskorene podanú. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25. 1. 2014.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 15. januára 2015, bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že vo veci svojho klienta A. B. po prevzatí právneho zastúpenia vo veci nekonal, písomne klienta riadne a včas neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní tejto veci, bezodkladne na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 31. 7. 2013 a ani na urgenciu k výzve predsedu RK SAK zo dňa 28. 8. 2013 nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu, za čo mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 300 eur.

V konaní bolo preukázané, že DO prevzal právne zastúpenia sťažovateľa a jeho manželky a za týmto účelom prevzal od nich listinnú dokumentáciu a CD. DO v konaní nepreukázal tvrdenie, že s klientmi komunikoval, informoval ich o stave veci a stretával sa s nimi, ani že vo veci vykonával právne úkony podľa pokynov klientov a v dohodnutom rozsahu. Dôkazné bremeno je v tomto prípade vždy na advokátovi, ktorý ho neuniesol, a tým sa potvrdila sťažnosť sťažovateľa, že DO vo veci nekonal a vyhýbal sa kontaktu so sťažovateľom. DO tým porušil základnú povinnosť advokáta konať s odbornou starostlivosťou v záujme klienta a v súlade s jeho pokynmi, ako aj povinnosť riadne a včas písomne informovať klienta o tom, ako postupuje pri vybavovaní veci. Disciplinárny senát mal zároveň za preukázané, že DO v rozpore s § 28 ods. 4 ZoA napriek výzve a urgencii predsedu RK SAK do dnešného dňa nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO advokáta, ktorý bol v minulosti šesťkrát disciplinárne stíhaný, a na jeho osobné pomery. Disciplinárny senát po zvážení uvedených skutočností uložil DO advokátovi disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, o ktorom rozhodol II. odv. disc. senát rozhodnutím z 12. novembra 2015, tak, že napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

K námietkam DO po podaní odvolania, ako aj vo všetkých jeho písomných podaniach a oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu sa odvolací senát plne stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti voči predsedovi RK SAK, odvolací senát uvádza, že predseda RK SAK nemá postavenie prokurátora, a nie je možné potom použiť analógiu vyplývajúcu z § 31 ods. 1 Trestného poriadku. Predseda RK SAK je volený revíznou komisiou z jej členov [§ 73 ods. 1 písm. c) ZoA] a riadi jej činnosť. Členovia RK SAK sú volení konferenciou advokátov a RK SAK má nezávislé a kontrolné postavenie vo vzťahu k predsedníctvu SAK. Jej právomoci určuje zákon o advokácii a Organizačný poriadok SAK. Predseda revíznej komisie koná v mene revíznej komisie, teda v mene kolektívneho orgánu, ktorý aj prijíma kolektívne rozhodnutia. Pokiaľ predseda RK podá návrh na disciplinárne konanie, podáva ho v mene revíznej komisie po jej kolektívnom rozhodnutí, ktoré sa formuje hlasovaním. Potom námietka zaujatosti voči jeho osobe nie je z týchto dôvodov možná. Je pravdou, že môže za seba počas svojej neprítomnosti poveriť zastupovaním v určenom rozsahu iného člena revíznej komisie, ale ani tento člen nemôže ovplyvniť rozhodnutie revíznej komisie ako kolektívneho orgánu.

V ďalšom DO viackrát namietal, že návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 16. 10. 2013 vlastnoručne nepodpísal predseda RK SAK a na návrhu sa nachádza len faksimile jeho podpisu. Z toho odvodzuje, že sa na základe tohto podľa neho nedostatku návrhu

nemalo voči nemu začať disciplinárne konanie a žiada, aby bolo toto konanie voči nemu zastavené, a to podľa § 14 písm. g) DP SAK. Poukazoval na § 5 ods. 3 DP SAK, podľa ktorého sa návrh na disciplinárne konanie podáva písomne a § 40 ods. 3 OZ veta tretia, podľa ktorého sa podpis môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, kedy je to obvyklé.

S poukazom na § 57 ods. 7 ZoA, ak tento zákon alebo DP SAK priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva alebo povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu. ZoA odkazuje na Trestný poriadok, ktorý nemá ustanovenie, ktoré by upravovalo podrobne formálne náležitosti rozhodnutia okrem tých, ktoré upravujú obligatórny obsah rozsudku alebo uznesenia.

Disciplinárne konanie nie je možné zaradiť do odvetvia súkromného práva, ale práva verejného. Verejné právo upravuje vzťahy medzi štátom ako nositeľom štátnej moci a občanmi alebo inými právnickými osobami pôsobiacimi v rámci občianskej spoločnosti. Do verejného práva zaraďujeme okrem ďalších odvetví práva aj trestné a správne právo, ale nie občianske právo, ktoré je možné zaradiť do súkromného práva.

Aplikácia § 40 ods. 3 OZ na formálne náležitosti návrhu na začatie disciplinárneho konania potom nie je možná. Analogicky je možné aplikovať na tieto formálne náležitosti § 1 ods. 1, 2 a § 47 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (Správny poriadok), keďže správne právo patrí do odvetvia verejného práva. Podľa tohto ustanovenia v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Porušenie tohto ustanovenia správneho poriadku tým, že chýba niektorá z formálnych náležitostí písomného vyhotovenia rozhodnutia nie je vadou, ktorá by spôsobovala nezákonnosť či dokonca nulitu (ničotnosť) vydaného rozhodnutia. DO nespochybňuje, že návrh podala revízna komisia. Takéto jeho tvrdenie sa v celom spise nenachádza. Návrh na začatie disciplinárneho konania je prejavom vôle revíznej komisie, čoho dôkazom sú aj prílohy (dôkazy), ktoré boli súčasťou návrhu. Správny poriadok v § 47 ods. 5 neuvádza, že tento podpis oprávnenej osoby musí byť vlastnoručný. Naopak, z návrhu na začatie disciplinárneho konania a aj z ďalších procesných úkonov revíznej komisie vyplýva, že sa s týmto návrhom predseda RK stotožnil a návrh bol podaný s jeho vedomím.

Podobne aj Najvyšší Český správny súd v rozhodnutí čj. 2 Azs 5/2004 uviedol „rozhodnutie správneho orgánu nie je ničotné bez pristúpenia ďalších okolností len preto, že nie podpísané oprávnenou osobou a to ani vtedy, pokiaľ ide o prvopis rozhodnutia založený v správnom spise. Chýbajúci podpis nespôsobuje sám o sebe ničotnosť rozhodnutia."

Podľa názoru odvolacieho senátu to, že na návrhu na začatie disciplinárneho konania sa nachádzajú faksimile podpisu predsedu RK nespôsobuje automaticky vadnosť a dokonca ničotnosť tohto úkonu, pokiaľ z obsahu samotného návrhu a jeho príloh nepochybne vyplýva, že je prejavom vôle revíznej komisie a jej predsedu, a v písomnej forme je opatrený faksimile podpisu predsedu RK. V tomto smere ani odvolací senát nenadobudol žiadne pochybnosti.

11.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania s klientom vec písomne finančne nevysporiada ani klientovi nevráti všetky prevzaté doklady, napriek jeho osobitnej žiadosti, a v konaní, v ktorom prevzal zastupovanie, do súdneho spisu nedoloží doklady, o ktorých predlo-

ženie ho klient výslovne žiadal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 1 a § 13 AP SAK.

Ak advokát má právny názor, že splnenie pokynu jeho klienta doložiť do súdneho spisu ním požadované dokumenty by nebolo v záujme klienta alebo dokonca bolo v jeho neprospech, má o tom klienta primeraným spôsobom poučiť, a v prípade zotrvania klienta na jeho pokyne ďalej postupovať v zmysle § 22 ods. 2 ZoA.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 12. novembra 2015, ***sp. zn. II. ODS-11/2015:1045/2013***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, ***sp. zn. DS VI.-106/2013:1045/2013***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, sp. zn. DS VI.-106/2013:1045/2013 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. novembra 2015, sp. zn. II. ODS-11/2015:1045/2013 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 1 a § 13 AP SAK,

tým, že

a) vo veci svojej klientky – p. A. B. vedenej pred okresným súdom, o určenie vlastníckeho práva po skončení zastúpenia vec s klientkou bez zbytočného odkladu nevysporiadal a ani jej nevrátil všetky doklady, ktoré mu počas zastupovania zverila, a to ani na základe osobitnej žiadosti klientky, ktorá bola advokátovi doručená dňa 3. 12. 2012,
b) vo veci svojej klientky – p. A. B. vedenej pred okresným súdom o určenie vlastníckeho práva napriek písomnej žiadosti svojej klientky zo dňa 1. 10. 2012, ktorá mu bola doručená dňa 2. 10. 2012 o doloženie dokladov k súdnemu pojednávaniu, tieto do spisu do dnešného dňa nedoložil, napriek tomu, že ho klientka požiadala o ich doloženie v období, keď bol splnomocnený na jej zastupovanie v tomto súdnom spore

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **600 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 11. 9. 2013 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, na základe sťažnosti A. B., pričom RK SAK po prešetrení veci a po prerokovaní zistila, že sťažnosť sťažovateľky je dôvodná a z podania sťažovateľky a z vyjadrenia advokáta dospela k záveru, že sú dané dôvody pre podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátovi.

K sťažnosti sa vyjadril DO, ktorý k tvrdeniam sťažovateľky uviedol, že:

- list s oznámením o zrušení plnej moci na zastupovanie sťažovateľky zo dňa 26. 11. 2012 mu nikdy nebol doručený a sťažovateľka telefonicky prisľúbila poslať ho ešte raz, čo však neurobila, a preto sa naďalej cíti byť advokátom sťažovateľky v uvedenej právnej veci;
- doklady po skončení zastupovania nevrátil sťažovateľke preto, lebo na jej list so žiadosťou o vrátenie dokladov zo dňa 26. 11. 2012 reagoval listom dňa 7. 12. 2012 v ktorom sťažovateľku žiada o potvrdenie, či chce alebo nechce, aby ju v danej veci ďalej zastupoval;
- doklady, ktoré sťažovateľka žiadala doložiť do spisu v predmetnom konaní nedoložil preto, lebo to malo byť v neprospech sťažovateľky a bolo by to na jej ujmu v predmetnom súdnom konaní.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa dňa 10. 3. 2014 vyjadril DO, ktorý len zotrval na svojich dovtedajších písomných vyjadreniach vo veci, a k meritu veci nič nové neuviedol. Zameral sa najmä na podanie námietky zaujatosti voči členom disciplinárneho senátu, ktorá bola predsedom DK SAK a následne aj odvolacím disciplinárnym senátom vyhodnotená ako neopodstatnená a namietaní členovia disciplinárneho senátu neboli z prejednávania veci vylúčení.

Rozhodnutím z 15. januára 2015 VI. disciplinárny senát uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu uložil peňažnú pokutu vo výške 600 eur a zároveň povinnosť nahradiť paušálne náklady disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát nariadil vo veci viacero pojednávaní, na ktoré sa pokúsil predvolať disciplinárne obvineného. DO sa nedostavil ani na jeden z týchto termínov. Preto na pojednávaní dňa 15. 1. 2015 disciplinárny senát podľa § 18 ods. 7 DP SAK rozhodol o vykonaní pojednávania vo veci v neprítomnosti DO advokáta, aby sa predišlo ďalším zbytočným a nikam nevedúcim prieťahom v prerokovaní veci. Toto rozhodnutie je odôvodnené tým, že DO mal počas disciplinárneho konania poskytnuté všetky možnosti na predloženie písomných vyjadrení k obsahu a priebehu konania (ktoré sčasti podľa svojej vôle využil a sčasti nie) a taktiež všetky možnosti zúčastniť sa osobne na pojednávaniach (ktoré z vlastnej vôle nevyužil vôbec). Za takéhoto stavu by ďalšie odročenie pojednávania pravdepodobne neviedlo k ničomu, čo by mohlo viac napomôcť objasneniu prejednávanej veci.

Pojednávanie vo veci bolo vykonané dňa 15. 1. 2015 v neprítomnosti disciplinárne obvineného vzhľadom na to, že senát vyhodnotil jeho ostatné ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania (doručené SAK v deň pojednávania o 8:24) za účelové a nedostatočné. DO sa dlhodobo vyhýbal účasti na pojednávaniach vo všetkých jeho disciplinárnych veciach vedených pred konajúcim disciplinárnym senátom, a preto disciplinárny senát dospel k záveru, že ďalšie odročenie pojednávania by nebolo účelné. Pojednávanie sa konalo v neprítomnosti disciplinárne obvineného a skončilo sa vydaním tohto rozhodnutia.

Z vykonaných listinných dôkazov, ktoré mu boli dostupné, mal disciplinárny senát za preukázané mimo akejkoľvek rozumnej pochybnosti, že skutky uvedené v bodoch a) a b) výrokovej časti tohto rozhodnutia sa stali tak, ako boli popísané v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode a) výrokovej časti tohto rozhodnutia, disciplinárny senát zastáva názor, že aj keď advokátovi nebol doručený list sťažovateľky označený ako „zrušenie plnej moci" alebo podobne, tak z jej žiadosti o vrátenie dokladov datovanej tým istým dňom (ktorej doručenie a prevzatie DO priznal), v ktorej sa sťažovateľka na zrušenie plnej moci odvoláva, muselo byť DO advokátovi zrejmé, že vôľa sťažovateľky smeruje k ukončeniu spolupráce s disciplinárne obvineným a k odvolaniu plnej moci. O to viac mu to muselo byť zrejmé, ak mu to sťažovateľka potvrdila ešte aj telefonicky (čo tiež DO priznal). Vzhľadom na to mal DO po doručení žiadosti sťažovateľky o vrátenie dokladov, a najneskôr po telefonickom potvrdení jej vôle odvolať mu plnú moc, postupovať tak, ako mu ukladá ZoA a AP SAK v prípade ukončenia poskytovania právnych služieb (odstúpenia od zmluvy o poskytovaní právnych služieb). Keďže DO advokát takto nepostupoval, dopustil sa tým disciplinárneho previnenia.

Nad rámec vyššie uvedeného disciplinárny senát konštatuje, že ak by aj existovali pochybnosti o tom, či sťažovateľka platne odvolala DO advokátovi jeho plnú moc, keďže dostal od nej osobitný pokyn na vrátenie dokladov, mal povinnosť ich vrátiť aj na základe všeobecnej povinnosti advokáta riadiť sa pokynmi klienta podľa § 18 ods. 1 ZoA, ktorej porušením by sa rovnako dopustil disciplinárneho previnenia.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode b) výrokovej časti rozhodnutia, disciplinárny senát uvádza, že advokát je viazaný pokynmi klienta, ktoré majú prednosť pred čímkoľvek iným, vrátane advokátovho právneho názoru. Jediným prípadom, kedy advokát nie je pokynom klienta viazaný, je rozpor pokynu s právnymi predpismi (§ 18 ods. 1 druhá veta ZoA). Vo všetkých ostatných prípadoch je advokát pokynmi klienta viazaný absolútne a bez výnimky. Ak mal disciplinárne obvinený taký právny názor, že splnenie pokynu jeho klientky doložiť do súdneho spisu ňou požadované dokumenty by nebolo v jej záujme alebo dokonca bolo v jej neprospech, mal ju o tom primeraným spôsobom poučiť. Ak by na splnení pokynu klienta napriek poučeniu trvala, mal DO buď tento pokyn vykonať, alebo využiť svoje právo podľa § 22 ods. 2 ZoA a odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej so sťažovateľkou. DO teda mal na výber a pokiaľ sa nerozhodol odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb podľa § 22 ods. 2 ZoA, mal pokyn klientky vykonať. Keďže tak DO neurobil, dopustil sa aj v tomto ohľade disciplinárneho previnenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO v lehote odvolanie, v ktorom namieta podľa obsahu odvolania formálne vady rozhodnutia – neurčitosť a nevykonateľnosť záhlavia a výrokovej časti, vady postupu disciplinárneho senátu a doručovania opisu zápisnice z pojednávania. Zopakoval aj svoje námietky proti osobe predsedu revíznej komisie, o ktorej nebolo podľa neho rozhodnuté. Podané odvolanie postupne doplnil ďalšími dodatkami. V týchto dodatkoch rozšíril odvolanie o ďalšie skutkové tvrdenia. Predovšetkým namietal, že návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 11. 9. 2013 nie je vlastnoručne podpísaný predsedom RK SAK a na návrhu sa nachádza len faksimile jeho podpisu. Z toho odvodzuje, že sa na základe tohto, podľa neho nedostatku, návrhu nemalo voči nemu začať disciplinárne konanie a žiada, aby bolo toto konanie voči nemu zastavené a to podľa § 14 písm. g) DP SAK. V podaní zo dňa 3. 6. 2015 žiadal prípadne vec zrušiť a vrátiť disc. senátu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. novembra 2015, bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát na pojednávaní dňa 12. 11. 2015 konal v neprítomnosti DO, ktorý bol riadne o konaní pojednávania upovedomený, avšak sa ospravedlnil z neúčasti s tým, že má problémy s chrbticou a žiadal pojednávanie odročiť na iný termín. Z priebehu konania na prvom stupni, ale aj v odvolacom konaní sa DO viackrát ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a žiadal tieto pojednávania odročiť. Z jeho prístupu je zrejmá snaha mariť toto konanie a bezdôvodne ho predlžovať.

Odvolací disciplinárny senát v súlade s § 18 veta prvá DP SAK, podľa ktorého senát nekoná v neprítomnosti DO v prípade, ak DO písomne požiadal aspoň jeden deň pred určeným termínom pojednávania o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. DO sa písomne ospravedlnil dňa 12. 11. 2015 faxovým podaním. Z toho je zrejmé, že lehota uvedená v § 18 ods. 7 DP SAK dodržaná nebola. Z uvedených dôvodov potom odvolací disciplinárny senát konal v neprítomnosti DO.

Odvolací senát po prejednaní odvolania DO, a oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu, sťažnostného spisu a doplnenia odvolania DO mal za to, že odvolanie DO advokáta je nedôvodné. Odvolací disciplinárny senát sa plne stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí. Odôvodnenie rozhodnutia je správne a zákonné a odvolací disciplinárny senát sa z jeho dôvodmi úplne stotožnil a z uvedených dôvodov rozhodnutie disciplinárneho senátu, ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

K podstatným námietkam DO senát uviedol, že len časť sa týka podstatných skutočností, ktoré mohli mať vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia.

Čo sa týka námietky zaujatosti voči predsedovi RK SAK, treba uviesť, že predseda RK SAK nemá postavenie prokurátora a potom ani analógia vyplývajúca z § 31 ods. 1 Trestného

poriadku nie je pri rozhodovaní o námietkach zaujatosti voči jeho osobe možná. Predseda RK SAK je volený RK SAK z jej členov (§ 73 ods. 1 písm. c) ZoA)a riadi jej činnosť. Členovia RK SAK sú volení konferenciou advokátov a RK SAK má nezávislé a kontrolné postavenie vo vzťahu k predsedníctvu SAK. Jej právomoci určuje ZoA a Organizačný poriadok SAK. Predseda RK SAK koná v mene revíznej komisie, teda v mene kolektívneho orgánu, ktorý aj prijíma kolektívne rozhodnutia. Pokiaľ predseda RK podá návrh na disciplinárne konanie, podáva ho v mene revíznej komisie po jej kolektívnom rozhodnutí, ktoré sa formuje hlasovaním. Potom ani námietka zaujatosti voči jeho osobe nie je z týchto dôvodov možná. Je pravdou, že môže za seba počas svojej neprítomnosti poveriť zastupovaním v určenom rozsahu iného člena revíznej komisie, ale ani tento člen nemôže ovplyvniť rozhodnutie revíznej komisie, ako kolektívneho orgánu.

V ďalšom DO viackrát namietal, že návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 11. 9. 2013 nie je vlastnoručne podpísaný predsedom RK SAK a na návrhu sa nachádza len faksimile jeho podpisu. Z toho odvodzuje, že sa na základe tohto, podľa neho nedostatku návrhu, nemalo voči nemu začať disciplinárne konanie a žiada, aby bolo toto konanie voči nemu zastavené a to podľa § 14 písm. g) DP SAK. V podaní zo dňa 3. 6. 2015 žiadal prípadne vec zrušiť a vrátiť disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie. V tejto súvislosti poukazoval na ust. § 5 ods. 3 DP SAK, podľa ktorého sa návrh na disciplinárne konanie podáva písomne a § 40 ods. 3 OZ veta tretia, podľa ktorého sa podpis môže nahradiť mechanickým prostriedkami v prípadoch kedy je obvyklé.

S poukazom na § 57 ods. 7 ZoA, ak tento zákon alebo DP SAK priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva alebo povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu. ZoA odkazuje na Trestný poriadok. Trestný poriadok nemá ustanovenie, ktoré by upravovalo podrobne formálne náležitosti rozhodnutia okrem tých, ktoré upravujú obligatórny obsah rozsudku alebo uznesenia.

Disciplinárne konanie nie je možné zaradiť do odvetvia súkromného práva, ale práva verejného. Verejné právo upravuje vzťahy medzi štátom, ako nositeľom štátnej moci a občanmi alebo inými právnickými osobami pôsobiacimi v rámci občianskej spoločnosti. Do verejného práva zaraďujeme okrem ďalších odvetví práva aj trestné a správne právo, ale nie občianske právo, ktoré je možné zaradiť do súkromného práva.

Aplikácia § 40 ods. 3 OZ na formálne náležitosti návrhu na začatie disciplinárneho konania potom nie je možná. Analogicky je možné aplikovať na tieto formálne náležitosti § 1 ods. 1, 2 a § 47 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (Správny poriadok), keďže správne právo patrí do odvetvia verejného práva. Podľa tohto ustanovenia v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Porušenie tohto ustanovenia správneho poriadku tým, že chýba niektorá z formálnych náležitostí písomného vyhotovenia rozhodnutia nie je vadou, ktorá by spôsobovala nezákonnosť, či dokonca nulitu (ničotnosť) vydaného rozhodnutia. Ani DO nespochybňuje, že návrh podala revízna komisia. Návrh na začatie disciplinárneho konania je prejavom vôle revíznej komisie, čoho dôkazom sú aj prílohy (dôkazy), ktoré boli súčasťou návrhu. Ani správny poriadok v § 47 ods. 5 neuvádza, že tento podpis oprávnenej osoby musí byť vlastnoručný. Naopak, z návrhu na začatie disciplinárneho konania a aj z ďalších procesných úkonov revíznej komisie vyplýva, že sa s týmto návrhom predseda RK stotožnil a návrh bol podaný s jeho vedomím.

Podobne aj Najvyšší Český správny súd v rozhodnutí čj. 2 Azs 5/2004 uviedol „rozhodnutie správneho orgánu nie je ničotné bez pristúpenia ďalších okolností len preto, že nie podpísané oprávnenou osobou a to ani vtedy, pokiaľ ide o prvopis rozhodnutia založený v správnom spise. Chýbajúci podpis nespôsobuje sám o sebe ničotnosť rozhodnutia.

Podľa názoru odvolacieho senátu to, že na návrhu na začatie disciplinárneho konania sa nachádza faksimile podpisu predsedu RK nespôsobuje automaticky vadnosť a dokonca ničotnosť tohto úkonu, pokiaľ z obsahu samotného návrhu a jeho príloh nepochybne vyplýva, že je prejavom vôle revíznej komisie a jej predsedu a v písomnej forme je opatrený faksimile podpisu predsedu RK.

Pokiaľ ide o otázku uloženia disciplinárneho opatrenia, odvolací disciplinárny senát dospel v súlade s rozhodnutím disciplinárneho senátu k záveru, že s prihliadnutím na kritériá uvedené v § 26 ods. 2 DP SAK, v rámci okolností, za ktorých boli disciplinárne previnenia spáchané, a ktoré nemožno považovať za menej závažné, a že súčasne v prípade DO ide o opakované disciplinárne previnenia, ako aj vzhľadom na prístup DO, ktorý počas celého disciplinárneho konania viac maril samotné konanie a svojou opakovanou neúčasťou prejavil postoj, že nemal skutočný záujem na vysvetlení a preukázaní svojich tvrdení, je uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 600 eur v plnom rozsahu správne a zodpovedajúce.

12.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý riadne a včas neinformuje svojho klienta o tom, že mu bol doručený rozsudok krajského súdu a tento rozsudok zašle klientovi až po niekoľkých mesiacoch od jeho doručenia, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Samotná výška odmeny advokáta a vykonaná práca vo veci, v ktorej sa stal skutok, ktorý je predmetom disciplinárneho konania proti advokátovi, nie sú kritériom na určenie výšky sankcie v disciplinárnom konaní.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 21. januára 2016, ***sp. zn. II. ODS-25/15:1273/2014***
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK z 22.júna 2015, ***sp. zn. DS I.-1/15:1273/2014***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22.júna 2015, sp. zn. DS I.-1/15:1273/2014 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. januára 2016, sp. zn. II. ODS-25/15:1273/2014 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

riadne a včas písomne neinformovala svojho klienta A. B. o tom, že jej bol doručený dňa 21. 1. 2014 rozsudok krajského súdu zo dňa 16. 10. 2013 a označený rozsudok zaslala klientovi na vedomie až dňa 25. 2. 2014,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **300 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 22. 1. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenej advokátke.

Z disciplinárneho a sťažnostného spisu vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa A. B. bola doručená SAK dňa 6. 5. 2014, ktorý v sťažnosti uviedol, že mu DO advokátka bezodkladne nedoručila rozsudok krajského súdu zo dňa 16. 10. 2013. Rozsudok bol disciplinárne obvinenej doručený dňa 21. 1. 2014 a zaslala mu ho až 25. 2. 2014. K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadrila listom zo dňa 10. 2. 2015, ktorý bol SAK doručený dňa 12. 2. 2015. Vo vyjadrení uviedla, že je pravdou, že sťažovateľovi/klientovi nedoručila rozsudok krajského súdu bezodkladne, ale s takmer mesačným oneskorením. Priznala, že to bola z jej strany chyba, ale trvala na tom, že klientovi oneskoreným zaslaním rozsudku nebola spôsobená žiadna škoda, ani zmarená možnosť podať opravné prostriedky.

I. disciplinárny senát rozhodnutím z 22. júna 2015uznal DO advokátku za vinnú z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA na skutkovom základe, uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo jej uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnostného a disciplinárneho spisu disciplinárny senát skonštatoval nasledovné zistenia:

Disciplinárne obvinená advokátka zastupovala sťažovateľa v právnej veci o návrhu na určenie, prípadne zriadenie vecného bremena. Dňa 21. 1. 2014 jej bol doručený rozsudok krajského súdu zo dňa 16. 10. 2013, pričom v ten istý deň nadobudol rozsudok aj právoplatnosť. Klientovi/sťažovateľovi však tento rozsudok doručila až dňa 25. 2. 2014, teda viac ako mesiac po tom, kedy bol rozsudok doručený jej. DO túto skutočnosť vo svojom vyjadrení nepopierala a uznala, že bolo chybou, keď klientovi nezaslala rozsudok bezodkladne po jeho obdržaní.

Bez ohľadu na skutočnosť, či voči uvedenému rozsudku bolo prípustné dovolanie alebo iný mimoriadny opravný prostriedok, DO bola podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK povinná riadne a včas písomne informovať klienta o doručení tejto písomnosti a taktiež bola povinná zabezpečiť riadne a včasné zaslanie tejto písomnosti.

V rozhodnutí disciplinárny senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu vzhliadaného porušenia povinnosti, spôsob konania disciplinárne obvinenej, následok a mieru prípadného zavinenia disciplinárne obvinenej, majetkové, osobné i zdravotné pomery disciplinárne obvinenej a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie.

Voči rozhodnutiu I. disciplinárneho senátu podala dňa 31. 7. 2015 odvolanie DO advokátka, a to vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia – peňažnej pokuty vo výške 300 eur z dôvodu, že uložené disciplinárne opatrenie považuje za neprimerane prísne s ohľadom na konkrétny skutok, okolnosti prípadu a osobu disciplinárne obvinenej. V odôvodnení odvolania uviedla, že motívom podania sťažnosti nebola nespokojnosť klienta s prácou advokátky, ale nespokojnosť s výsledkom konania, nebolo jej preukázané žiadne odborné právne pochybenie s jedinou výnimkou a to práve včasného neinformovania klienta a nezaslania predmetného právoplatného rozhodnutia klientovi. Trvala však na tom, že uvedené pochybenie nespôsobilo klientovi škodu a nemalo vplyv na výsledok konania. Za celé konanie jej klient zaplatil 253,40 eur a aj z toho hľadiska sa zaplatenie uloženej sankcie spolu s trovami konania javí ako neprimerane prísne, v pomere k vykonanej práci, zinkasovanej odmene a charakteru previnenia.

Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel II. odvolací disc. senát ku skutkovým aj právnym záverom, že odvolanie DO advokáta nemožno považovať za dôvodné. Odvolací disciplinár-

ny senát sa plne stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí.

Odôvodnenie rozhodnutia je správne a zákonné a odvolací senát sa z jeho dôvodmi ku všetkým jednotlivým výrokom úplne stotožňuje.

Pokiaľ sa týka namietanej výšky udelenej sankcie II. odvolací disciplinárny senát poukazuje na skutočnosť, že samotná výška odmeny advokáta a vykonaná práca vo veci, ktorej sa stal skutok, a ktorý je predmetom tohto disciplinárneho konania, nie sú kritériom na určenie výšky sankcie a súčasne včasné neinformovanie klienta, resp. bezodkladné nezaslanie právoplatného rozhodnutia súdu, nie je možné považovať za menej závažné porušenie povinnosti ako dôvod na upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Na základe vyššie uvedeného a predložených listinných dôkazov II. odvolací disciplinárny senát rozhodol, že prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

13.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí zastúpenia klienta a napriek prevzatiu zálohy a dokladov od klienta, zostáva vo veci nečinný a požadovaný návrh na začatie konania súdu nepodá ani nereaguje na list klienta a následne sa na výzvu SAK nevyjadrí ani k sťažnosti klienta, podanej SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 21. januára 2016, ***sp. zn. II. ODS-27/15:1371/2014***
Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 11. mája 2015, ***sp. zn. DS IV.-104/14:1371/2014***

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 11. mája 2015, sp. zn. DS IV.-104/14:1371/2014 v spojení s rozhodnutím II. odv. disc. senátu SAK z 21. januára 2016, sp. zn. II. ODS-27/15:1371/2014 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK, **tým, že**
vo veci svojej klientky A. B.,

1.) napriek tomu, že prevzal od klientky sumu 620 eur, doklady z katastra nehnuteľností a iné doklady potrebné pre rozhodnutie vo veci návrhu na vydanie predbežného opatrenia a návrhu na začatie konania, vo veci do podania sťažnosti nekonal,
2.) na list sťažovateľky zo dňa 19. 1. 2014 do dňa podania návrhu nereagoval,
3.) na výzvu SAK zo dňa 27. 5. 2014, ktorá mu bola doručená dňa 29. 5. 2014, aby sa vyjadril k sťažnosti A. B. zo dňa 9. 5. 2014, sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **1 500 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľky návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu

porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 11. mája 2015, bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 500 eur.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie na niekoľkých pojednávaniach, ktoré sa museli odročovať z dôvodov ospravedlnenej neúčasti DO, konkr. dňa 11. 2. 2015 a dňa 9. 3. 2015. DO opätovne žiadal odročiť disciplinárne pojednávanie nariadené na deň 11. 5. 2015, na základe mailovej žiadosti doručenej dňa 11. 5. 2015 o 9,25 hod. na SAK, ktorú odôvodnil tým, že bude sprevádzať svoju matku do zdravotníckeho zariadenia 11. 5. 2015 o 13,00 hod. Ako dôkaz priložil potvrdenie všeobecného lekára, bez uvedenia dátumu. Disciplinárny senát uvedenú žiadosť DO advokáta nepovažoval za riadnu žiadosť o odročenie disciplinárneho pojednávania, z dôležitého dôvodu v zmysle § 18 ods. 7 DP SAK, a preto vo veci pojednával v neprítomnosti DO.

K skutku pod bodmi 1, 2, a 3 návrhu predsedu RK SAK, ktorý sa kladie disciplinárne obvinenému za vinu, DO sa nevyjadril, ani sa nezúčastnil tak, ako je to vyššie uvedené na disciplinárnom pojednávaní.

Po vykonanom dokazovaní disciplinárny senát zistil, že dňa 19. 5. 2014 podala sťažovateľka A. B., písomnú sťažnosť na DO advokáta, v ktorej poukazuje na to, že vo februári 2013 uzavrela dohodu s DO o zastupovaní, v prípade susedského sporu a o vlastníctvo pozemku. Následne na to uhradila sumu 620 eur, ktorú požadoval DO za zastupovanie. Do konca apríla 2013 odovzdala úradne overené doklady z katastra nehnuteľností, štátnych archívov a iné, ktoré na základe pokynov DO advokáta, zabezpečila. DO mal podať návrh na okresnom súde na účel vydania predbežného opatrenia, ktorým by bolo zakázané protistrane manipulovať so sporným pozemkom. Na dopyt sťažovateľky, cca po dvoch mesiacoch, ohľadom stavu veci DO informoval sťažovateľku, že vec je podaná na okresnom súde, ale je zdržovaná právnymi obštrukciami zo strany odporcu. V septembri 2013 odporca počas neprítomnosti sťažovateľky zbúral plot na predmetnom pozemku, vyrúbal stromy a znemožnil prístup sťažovateľky na chalupu. Na základe rady DO sa sťažovateľka obrátila na obecný úrad aj na okresné oddelenie PZ, pričom DO hovoril, že všetko rieši, len sa to naťahuje. Niekedy v tomto období prestal DO komunikovať so sťažovateľkou. Na základe tejto skutočnosti sťažovateľka zaslala dňa 19. 1. 2014 písomné odstúpenie od splnomocnenia na zastupovanie, kde DO vyzvala na vrátenie podkladov a vrátenie zaplatenej čiastky. DO na túto výzvu nereagoval. Dňa 14. 2. 2014 sa syn sťažovateľky zastavil na okresnom súde, kde sa informoval o stave konania sporu. Na základe poskytnutej informácie zistil, že spor s týmito účastníkmi nikdy nebol podaný. Po následnom kontaktnom telefonáte s disciplinárne obvineným, advokát sťažovateľke uviedol, že to nie je možné a preverí to. Následne na to sa síce DO spojil so sťažovateľkou, ale po istom čase opäť prestal komunikovať. Sťažovateľka do disciplinárneho spisu predložila odstúpenie od splnomocnenia na zastupovaní v právnej veci spor o vlastníctvo pozemku a fotokópiu príjmového pokladničného dokladu zo dňa 12. 4. 2013.

DO sa k uvedenej sťažnosti nevyjadril napriek predchádzajúcej výzve predsedu RK SAK zo dňa 27. 5. 2014, ktorú si prevzal dňa 29. 5. 2014.

Disciplinárny senát pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal z hodnotenia okolností prejednávaného prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA. V neprospech DO advokáta vyhodnotil disciplinárny senát nasledovné skutočnosti. Rozsah a povaha porušenia povinnosti DO je závažná vzhľadom na to, že v danom prípade nereagoval a nekomunikoval s klientkou, neodpovedal na písomnú korešpondenciu, od klientky prevzal zálohu spolu s podkladmi k prípadu. Na odstúpenie od splnomocnenia na zastupovanie klientky spolu s výzvou na vrá-

tenie podkladov a peňažnej zálohy nereagoval a ani ich nevrátil. Nepodal na príslušný súd žiadny návrh vo veci klientky. V neposlednom rade sa nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK na vyjadrenie a predloženie advokátskeho spisu v zmysle § 28 ods. 4 ZoA, napriek tomu, že si ju riadne prevzal dňa 29. 5. 2014. V neprospech DO advokáta vyhodnotil disciplinárny senát aj to, že DO bol už dosiaľ v blízkej minulosti päťkrát právoplatne uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia. Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO disciplinárny senát mal zo to, že jednoznačne prevažuje pomer skutočností v neprospech DO než v jeho prospech, preto mu disciplinárny senát uložil peňažnú pokutu vo výške 1500 eur v súlade s návrhom navrhovateľa (1 500 eur).

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO dňa 4. 8. 2015 odvolanie, v ktorom žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť senátu na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že s týmto rozhodnutím nesúhlasí ani z procesných ani hmotnoprávnych dôvodov. Uviedol, že senát konal v jeho neprítomnosti napriek tomu, že sa riadne a včas z dôležitých dôvodov ospravedlnil a žiadal odročiť pojednávanie, na ktorom sa chcel zúčastniť. Na tomto (poslednom) pojednávaní chcel predložiť dôkazy o svojej obrane a doklady o tom, že v klientskej veci bolo riadne konané a že klientka zobrala svoju sťažnosť späť.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. januára 2016 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Čo sa týka námietok DO ohľadne neakceptovania jeho ospravedlnenia na pojednávaní disciplinárneho senátu najmä dňa 11. 5. 2015 senát dospel k záveru, že senát konal v súlade s § 18 veta prvá DP SAK podľa, ktorého senát nekoná v neprítomnosti DO v prípade, ak DO písomne požiadal aspoň jeden deň pred určeným termínom pojednávania o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

Disciplinárne obvinený opätovne žiadal odročiť disciplinárne pojednávanie nariadené na deň 11. 5. 2015, na základe mailovej žiadosti doručenej dňa 11. 5. 2015 o 9.25 hod. na SAK, ktorú odôvodnil tým, že bude sprevádzať svoju matku do zdravotníckeho zariadenia 11. 5. 2015 o 13.00 hod. Ako dôkaz toho priložil v maile nedatované potvrdenie všeobecného lekára. Disciplinárny senát uvedenú žiadosť DO správne nepovažoval za riadnu žiadosť o odročenie disciplinárneho pojednávania, z dôležitého dôvodu v zmysle § 18 ods. 7 DP SAK s tým, že v súlade s § 18 DP SAK konal vo veci. Z priebehu konania na prvom stupni sa DO viackrát ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a žiadal tieto pojednávania odročiť. Z jeho prístupu je zrejmá snaha mariť konanie a bezdôvodne ho predlžovať.

Hoci DO vyhlásil, že má dôkazy na svoju obhajobu, do termínu pojednávania žiadne dôkazy odvolaciemu senátu nepredložil.

Zástupca RK SAK žiadal rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. V priebehu konania sa vyjadril k námietkam DO advokáta samostatným písomným podaním s tým, že sa jeho obsahu pridržiaval a všetky námietky DO proti rozhodnutiu disc. senátu pokladá za nedôvodné.

Odvolací senát po prejednaní odvolania DO a oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu, sťažnostného spisu a odvolaním DO mal za to, že odvolanie DO je nedôvodné. Odvolací disciplinárny senát sa plne stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí. Odôvodnenie rozhodnutia je správne a zákonné a odvolací disciplinárny senát sa z jeho dôvodmi úplne stotožňuje a z uvedených dôvodov rozhodnutie disciplinárneho senátu ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, odvolací disciplinárny senát dospel v súlade s rozhodnutím disciplinárneho senátu k záveru, že uložené disciplinárne opatrenie peňažná pokuta v sume 1500 eur bolo uložené v súlade zo zásadami uvedenými v § 56 ods. 4 ZoA a to na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok a mieru zavinenia, a preto aj tento výrok rozhodnutia ako vecne správny potvrdil.

14.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po ukončení právneho zastúpenia vo veci klienta vec s klientom bez zbytočného odkladu finančne nevysporiada ani klientovi nevráti doklady, ktoré mu klient zveril alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 13 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 25. mája 2017, ***sp. zn. II. ODS-2/17:654/2016***
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 8. decembra 2016, ***sp. zn. DS VIII.-58/16:654/2016***

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 8. decembra 2016, sp. zn. DS VIII.-58/16:654/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. mája 2017, sp. zn. II. ODS-2/17:654/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK,

tým, že

- po ukončení právneho zastúpenia spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom, ku ktorému došlo dňa 30. 11. 2015 zo strany klienta, vec s klientom bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal,
- po ukončení právneho zastúpenia spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom, ku ktorému došlo dňa 30. 11. 2015 zo strany klienta, klientovi bez zbytočného odkladu nevrátil doklady, ktoré mu klient zveril alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **300 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 8. 7. 2016 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.[2]

DO advokát vo svojom vyjadrení k sťažnosti okrem iného uviedol, že zo strany sťažovateľa nedošlo k protokolárnemu odovzdávaniu spisového materiálu, nakoľko prvotné doklady na spracovanie podania na súd mu poskytol konateľ inej spoločnosti.

K finančnému vysporiadaniu so sťažovateľom DO advokát uviedol, že so sťažovateľom sa ústne dohodol, že si vyúčtuje len úkon prevzatie prípadu a podanie návrhu na súd ako jeden úkon právnej služby s tým, že ak bude úspešný, bude sa domáhať náhrady trov právneho zastúpenia od odporcu a v prípade neúspechu si nebude účtovať ďalšie trovy.

---

2 Predmetom tohto konania bol aj skutok, spočívajúci v tom, že DO ako právny zástupca spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom pred okresným súdom napriek pokynu klienta zo dňa 11. 9. 2015 nepredložil súdu ako dôkaz fotokópie dokumentov z iného súdneho spisu vedeného pred okresným súdom. V tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania bol DO advokát rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 8. decembra 2016, sp. zn. DS VIII.-58/16:654/2016 oslobodený, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 8. decembra 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 300 eur.

Vo vzťahu k týmto skutkom disciplinárny senát dospel k záveru, že tieto skutky sa stali, spáchal ich DO advokát a tieto sú disciplinárnym previnením, nakoľko bolo preukázané, že dňa 30. 11. 2015 sťažovateľ odvolal DO advokátovi plnú moc na jeho zastupovanie v konaní a týmto dňom ho vyzval na vydanie všetkej dokumentácie k prípadu, k splneniu uvedenej povinnosti ho vyzýval opakovane doporučeným listom aj e-mailami zo dňa 1. 12. 2015 aj dňa 22. 1. 2016, pričom DO advokát mu tieto doklady nevydal bezodkladne, ale až dňa 11. 4. 2016, teda po viac ako štyroch mesiacoch od skončenia právneho zastúpenia a až po tom, ako mu bola doručená na vyjadrenie sťažnosť, ktorú sťažovateľ proti nemu podal a zároveň z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že DO advokát napriek tomu, že bolo jeho povinnosťou vec so sťažovateľom po skončení právneho zastupovania písomne finančne vysporiadať, si ani túto povinnosť nesplnil.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta, ktorý už bol v minulosti uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia. Senát dospel k záveru, že v prípade DO nemožno rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, nakoľko prerokovanie disciplinárneho previnenia nemožno považovať u tohto advokáta, vzhľadom na závažný charakter porušených povinností, za postačujúce.

Proti tomuto rozhodnutiu DO podal dňa 5. 2. 2017 odvolanie, v ktorom uviedol, že sa necíti byť vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia, lebo sa so sťažovateľom – konateľom spoločnosti A. s. r. o. ústne dohodol, vzhľadom na to, že išlo o incidenčnú žalobu, že si vyúčtuje za túto právnu pomoc jeden úkon právnej pomoci podľa tarify a pokiaľ bude v spore úspešný, bude sa domáhať náhrady trov od žalovaného a v prípade neúspechu bude tieto trovy znášať sám. Prakticky po vypracovaní žaloby všetky doklady, ktoré prevzal od sťažovateľa, priložil k žalobe, takže už vlastne mu nemal čo vrátiť. Žiadal preto zrušiť napadnuté rozhodnutie.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. mája 2017 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací senát sa plne stotožnil s výrokom o vine aj s odôvodnením rozhodnutia, nakoľko bolo preukázané, že dňa 30. 11. 2015 sťažovateľ odvolal DO advokátovi plnú moc na jeho zastupovanie v konaní a týmto dňom ho vyzval na vydanie všetkej dokumentácie k prípadu. K splneniu uvedenej povinnosti ho vyzýval opakovane doporučeným listom aj e-mailami zo dňa 1. 12. 2015 aj 22. 1. 2016, pričom DO advokát mu tieto doklady nevydal bezodkladne, ale až dňa 11. 4. 2016, teda po viac ako štyroch mesiacoch od skončenia právneho zastúpenia a až po tom, ako mu bola doručená sťažnosť na vyjadrenie, ktorú proti nemu podal sťažovateľ. Zároveň z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že DO advokát napriek tomu, že bolo jeho povinnosťou vec so sťažovateľom po skončení právneho zastupovania písomne finančne vysporiadať, ani túto povinnosť si nesplnil. Nemôže preto obstáť jeho obhajoba, že pokiaľ vykonal len jeden úkon právnej pomoci a všetky doklady, ktoré prevzal od klienta pripojil k žalobe už nemal žiadnu povinnosť, ktorú mu ukladá § 13 AP SAK.

Odvolací senát SAK preskúmaval napadnuté rozhodnutie a stotožnil sa so závermi VIII. disciplinárneho senátu vo všetkých jeho výrokoch. Tak isto preskúmal aj výrok o treste, ktorý

zodpovedá závažnosti previnenia DO. Prvostupňový disciplinárny senát správne posúdil všetky okolnosti veci a správne v danej veci rozhodol.

15.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri vyúčtovaní trov právneho zastúpenia klientovi v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vychádza pri výpočte výšky tarifnej odmeny, v rozpore s § 10 ods. 8 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., z tarifnej hodnoty vo výške klientom požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, napriek tomu, že v dohode, uzatvorenej s klientom sa na tejto sume nedohodol, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 10 ods. 8 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.

Ak navrhovateľ kladie DO advokátovi za vinu, že petit v žalobe podanej advokátom nemá všetky podstatné náležitosti, čím spochybňuje kvalitatívnu stránku žaloby, tak je potrebné uviesť, ktoré sú tie chýbajúce náležitosti a poukázať na právnu úpravu, prípadne aj na rozhodovaciu prax súdov, aké kritériá sa kladú na petit pri žalobe v danej veci a v čom teda DO pochybil. Zároveň je potrebné zohľadniť aj správanie advokáta už po podaní takejto žaloby, predovšetkým na možnosť dodatočnej opravy žaloby.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, ***sp. zn. II. ODS-8/17:1766/2016***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 1. marca 2017, ***sp. zn. DS VI.-86/16:1766/2016***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 1. marca 2017, sp. zn. DS VI.-86/16:1766/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 9. októbra 2017, sp. zn. II. ODS-8/17:1766/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 10 ods. 8 vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb č. 655/2004 Z. z.,

tým, že

vo veci svojej klientky – sťažovateľky A. B. proti C. D., o ochrane osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, vedenej na okresnom súde, pri vyúčtovaní trov právneho zastúpenia sťažovateľke listom z 3. 5. 2016 vyúčtoval vykonané úkony tarifnou odmenou, pričom ako tarifnú hodnotu stanovil sumu 8 000 eur,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **200 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 1. marca 2017, sp. zn. DS VI.-86/16:1766/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 9. októbra 2017, sp. zn. II. ODS-8/17:1766/2016 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

vo veci svojej klientky – sťažovateľky A. B. proti C. D., o ochrane osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, vedenej na okresnom súde, podal dňa 27. 4. 2015 v mene sťažovateľky na okresný súd žalobu na ochranu osobnosti, napriek vedomosti o absencii podstatných náležitostiach žalobného petitu,

pretože **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 13. 12. 2016 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO uviedol vo svojom vyjadrení k návrhu a vyjadreniu k sťažnosti okrem iného, že sa necíti byť vinným, sťažnosť považuje za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť, nakoľko žaloba o ochranu osobnosti bola dostatočná a obsahovala všetko, čo zákon vyžadoval, na základe informácií, ktoré bola klientka ochotná poskytnúť a na základe jej pokynu bol DO povinný žalobu podať a v prípade úspechu žaloby nevidel žiadnu nekonkrétnosť ani nevykonateľnosť v požadovanom petite. V zmysle vyhlášky MS SR 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, bola so sťažovateľkou dohodnutá suma vo výške 1 000 eur plus DPH, a ako zmluvná odmena sa nepoužijú §§ 9 – 14 vyhlášky o odmene advokátov, nakoľko sa so sťažovateľkou dohodol na výške zálohy za právne zastúpenie a § 10 ods. 8 vyhlášky 655/2004 Z. z. tak ani nemohol byť porušený; dohoda bola určená na 4-násobok tarifnej odmeny, pričom dohoda mala byť podpísaná v deň prvotnej konzultácie. DO ďalej uviedol, že vychádzal zo 4-násobku tarify 2 000 eur = 8 000 eur, pričom ale pripustil, že v dohode o odmene advokáta nie je administratívnym nedopatrením tento 4-násobok uvedený.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 1. marca 2017 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania vo vzťahu k obom skutkom, ktoré sa kládli DO advokátovi za vinu, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 435 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát mal za preukázané, že dňa 27. 4. 2015 DO advokát v mene sťažovateľky podal na okresný súd žalobu o ochranu osobnosti proti bývalej nadriadenej sťažovateľky, a to napriek vedomosti o absencii podstatných náležitostí žalobného petitu. Tieto podstatné náležitosti následne ani nedoložil, čo malo za následok neúspech sťažovateľky v konaní. DO však dostatočne nepreukázal, že by ešte pred podaním žaloby na súd sťažovateľku poučil o tom, že dôkazy predložené sťažovateľkou nie sú dostatočné na preukázanie nároku sťažovateľky a že ak tieto vady žaloby nebudú odstránené, žaloba nebude úspešná. Dôkazy, ktoré DO predložil preukazovali, že DO a jeho koncipientka až po výzve súdu, ktorú im súd tlmočil na pojednávaní konanom dňa 22. 3. 2016. Z predložených dôkazov vyplýva, že sťažovateľka odmietla niektoré citlivé údaje, ako napr. mená niektorých svedkov, potrebné pre spresnenie žaloby, uviesť pred pojednávaním, avšak DO ju mal poučiť, že v prípade, že tieto informácie nedoplní ešte pred samotným pojednávaním, pojednávanie bude odročené a môže to mať za následok aj neúspech v konaní. Dôkaz o takejto či podobnej komunikácii datovaný pred 22. 3. 2016 však DO nepredložil.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel senát k záveru, že skutok uvedený v bode 1 návrhu sa stal, spáchal ho DO a skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, nakoľko DO porušil § 18 ods. 1 a § 18 ods. 2 ZoA.

Vo vzťahu k druhému skutku mal disciplinárny senát za preukázané, že sťažovateľka zaplatila DO advokátovi 1 200 eur. Podľa tvrdení sťažovateľky malo ísť o celkovú sumu za zastupovanie, to však bolo vyvrátené dohodou o odmene advokáta uzatvorenou medzi AK disciplinárne obvineného a sťažovateľkou zo dňa 18. 3. 2015 (ďalej len „dohoda“).

Z dohody je zrejmé, že so sťažovateľkou bola dohodnutá odmena podľa § 2 ods. 2, písm. d) – tarifná hodnota dohodnutá inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny. V dohode však absentoval údaj o výške dohodnutej tarifnej odmeny. Vzhľadom na to, že tento údaj chýbal a nevyplýval ani zo žiadneho iného dôkazu predloženého DO, čo DO aj priznal vo svojom vyjadrení k návrhu RK SAK, senát mal za to, že sa v takomto prípade mala použiť tarifná hodnota podľa § 10 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa ktorého vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, vo veciach ochrany osobných údajov alebo vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva, je tarifnou hodnotou 1 000 eur, ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy, a 2000 eur, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy.

Podľa názoru senátu, DO porušil vyššie uvedené ustanovenia ZoA a vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb č. 655/2004 Z. z., keď tarifnú odmenu stanovil na základe tarifnej hodnoty 8 000 eur (čo bola požadovaná nemajetková ujma). Disciplinárny senát bol preto toho názoru, že skutok uvedený v bode 2 návrhu sa stal, spáchal ho DO a skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, nakoľko DO porušil § 18 ods. 3 ZoA a § 10 ods. 8 vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO advokáta. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období disciplinárne stíhaný. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO, senát nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na mieru zavinenia a charakter disciplinárneho previnenia senát uložil DO disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 435 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát odvolanie, v ktorom žiadal prvostupňové rozhodnutie zrušiť a vrátiť prvostupňovému disciplinárnemu senátu na ďalšie konanie, prípadne rozhodnúť o nevine odvolateľa v plnom rozsahu. V odvolaní poukázal na to, že ak by neboli splnené podmienky konania, súd mal konanie zastaviť, prípadne žalobcu vyzvať na opravu návrhu. Poukázal aj na to, že súd ani neodmietol návrh z procesných dôvodov. Odvolateľ dôvodil aj tým, že počas súdneho konania by bolo možné prípadne aj návrh meniť a navyše súd ani nepredniesol predbežné stanovisko, z ktorého by sa dalo vyvodiť, že konanie by malo byť odsúdené na neúspech. DO ďalej vo svojom odvolaní zdôraznil, že mal stále čas na predloženie dôkazov a je otázkou procesnej taktiky, kedy by tak učinil. Spochybnil tvrdenie o povinnosti predložiť dôkazy už so samotnou žalobou a záver o neúspešnosti žaloby označil za fikciu. Pokiaľ ide o tarifnú odmenu, v tejto časti DO v podstate zhrnul doterajšiu obranu.

Rozhodnutím z 9. októbra 2017 odvolací disciplinárny senát vo vzťahu k prvému skutku (podanie žaloby bez podstatných náležitosti) napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok stal. Ďalej zmenil aj výrok o uloženom disciplinárnom opatrení tak, že DO advokátovi uložil peňažnú pokutu vo výške 200 eur a v ostatných častiach napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že prvostupňový disciplinárny senát v dostatočnej miere zistil skutkový stav. Avšak v prípade prvého zo skutkov mal odvolací disciplinárny senát iný právny názor na kvalifikáciu skutku.

Ako je zrejmé z podanej sťažnosti, na pojednávaní začatom podaním žaloby mala sudkyňa povedať, že žaloba je neúplne napísaná, nie je správne špecifikovaný petit a tiež nie je špeci-

fikovaná nemajetková ujma. V tejto súvislosti odvolací disciplinárny senát uviedol, že môžu existovať rôzne názory na to, ako mal byť v danej žalobe petit formulovaný, a ďalej dodal, že ani navrhovateľ, ani prvostupňový disciplinárny senát neprezentovali svoj názor na to, ako mal v danej veci petit vlastne vyzerať, ale obmedzili sa len na konštatovanie, že petit nemal podstatné náležitosti. Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu je vôbec obtiažne hovoriť o podstatných náležitostiach petitu. Zákon vyžaduje formálne náležitosti žaloby, ktoré vlastne môžeme považovať za podstatné náležitosti žaloby, pričom jednou z nich je aj petit. Petit musí byť určitý. Nakoniec aj navrhovateľ v odôvodnení na str. 5 návrhu uviedol, že žaloba neobsahovala dostatočne vymedzený a určitý záverečný návrh, na podklade ktorého by súd mohol vydať vykonateľné súdne rozhodnutie. Z tohto možno usúdiť, že navrhovateľ a zrejme aj prvostupňový disciplinárny senát mali pod podstatnými náležitosťami petitu na mysli jeho určitosť.

Ak by išlo o vadu podania, súd mal postupovať podľa vtedy platného a účinného § 43 Občianskeho súdneho konania. K tomu ale nedošlo, z čoho možno vyvodiť záver, že žaloba nemala vady. Pre predporozumenie k nasledovnému textu – to, že žaloba nemala vady, ešte neznamená, že bola lege artis na požadovanej kvalitatívnej úrovni.

To, či bol petit dostatočne určitý, by sa dalo verifikovať najmä právoplatným súdnym rozhodnutím v danej veci, prípadne v exekučnom konaní, ak by po premietnutí neurčitosti do enunciátu súdneho rozhodnutia došlo k nevykonateľnosti v exekučnom konaní. To ale neznamená, že SAK nemá možnosť posúdiť prácu svojho člena z toho pohľadu, či jej výsledky sú lege artis na požadovanej kvalitatívnej úrovni.

Ako vyplynulo z argumentácie DO, mal možnosť v rámci taktiky procesnej strany v konaní robiť dispozitívne úkony. Aj keď je aj názorom odvolacieho disciplinárneho senátu, že petit žaloby nepôsobí určito, tak bez ďalšieho nemôže orgán stavovskej organizácie usúdiť, že by DO v konaní pred súdom napokon nepostupoval tak, že by aj prípadný nedostatok v neurčitosti petitu, nebol odstránený. Aj v praxi orgánov vydávajúcich rozhodnutia nezriedka dochádza k chybným výrokom, ktoré sú odstraňované prostredníctvom opravných uznesení (rozhodnutí). Tieto môžeme nachádzať nielen v rámci orgánov súdneho typu, teda v praxi všeobecných súdov a ústavného súdu, ale aj v rozhodovacej činnosti iných orgánov, a to nevynímajúc rozhodovaciu činnosť disciplinárnych senátov. Preto treba rozlišovať to, či podaná žaloba nebola na požadovanej kvalitatívnej úrovni a advokát neskôr vyvinul činnosť zameranú na odstránenie nedostatku alebo či po podaní takejto žaloby ostal nečinný.

Nie je účelom disciplinárneho konania na pôde SAK hodnotiť postup súdu, teda či sa vôbec mal vyjadrovať k úplnosti žaloby, ak mal za to, že žaloba nemá také vady, ktoré bránia konaniu o nej. Zrejme toto vyjadrenie súdu zasialo v sťažovateľke pochybnosti o kvalite právnych služieb, pričom ale len pochybnosť súdu o tom, či žaloba je „úplná" ešte neznamená, že by táto žaloba aj v skutočnosti „úplná nebola" (teda v našom prípade, že by nebol petit určitý).

Ak navrhovateľ a tiež aj prvostupňový disciplinárny senát došli k záveru, že petit nemal všetky podstatné náležitosti, tak bolo potrebné uviesť, ktoré sú chýbajúce náležitosti a poukázať na právnu úpravu, prípadne aj na rozhodovaciu prax súdov, aké kritériá sa kladú na petit pri žalobe na ochranu osobnosti a v čom teda DO pochybil – ak sa už zaujíma postoj k úrovni ním vypracovanej žaloby. Zároveň bolo potrebné zohľadniť aj správanie advokáta už po podaní takejto žaloby.

Zo spisu je zrejmé, že žaloba bola podaná 27. 4. 2015 a listom zo dňa 18. 1. 2016 DO žiadal súd o uvedenie, kedy sa bude konať pojednávanie, čo značí, že advokát sa o právnu vec, v ktorej zastupoval riadne zaujímal. Táto okolnosť zvyšuje dôveryhodnosť tvrdenia DO, že prípadná úprava petitu by bola súčasťou procesnej taktiky.

V tejto súvislosti senát poukázal aj na rozhodovaciu prax NS SR týkajúcu sa vzťahu medzi formuláciou petitu a jeho premietnutím do výroku súdneho rozhodnutia: „Požiadavka § 79 ods. 1 vety druhej OSP, aby zo žaloby vyplývalo, čoho sa žalobca domáha, neznamená, že by žalobca bol povinný urobiť súdu návrh na znenie výroku jeho rozsudku. Ak žalobca označil v žalobe presne, určite a zrozumiteľne povinnosť, ktorá má byť žalovanému uložená rozhodnutím súdu alebo spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti, súd nepostupuje v rozpore so zákonom, ak použitím iných slov vyjadrí vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal. Iba súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia; prípadným návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia pritom nie je viazaný. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd musí dbať, aby vyjadroval (z obsahového hľadiska) to, čoho sa žalobca žalobou skutočne domáhal." (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 9. 2010, sp. zn. 5 Cdo 254/2009).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obrane DO advokáta, že o veci sa riadne konalo a že on ešte mohol žalobu aj upraviť, sa nedá uprieť racionalita a relevancia, keďže navyše ani revízny a ani disciplinárny orgán presne nešpecifikovali, o čo opierajú svoj hodnotiaci názor, o absencii podstatných náležitostí žalobného petitu. Takisto by bolo prospešné uviesť, ktoré sú to tie podstatné náležitosti a či sa v konaní dali prípadné nedostatky ešte odstrániť alebo nie. DO nevnímal spôsob, akým vymedzil petit, za nesprávny, zrejme bol v čase podania žaloby aj presvedčený, že petit je správny. Ak sa konajúca sudkyňa na pojednávaní 22. 3. 2016 aj skutočne kriticky vyjadrila na adresu žaloby, tak o vadách petitu by vedel od pojednávania, nie od podania žaloby, ako to je uvedené v skutkovej vete. Podľa skutkovej vety totiž mal DO mať vedomosť o absencii podstatných náležitostí petitu pri podávaní žaloby, to ale z vykonaného dokazovania nevyplynulo.

Nakoľko otázka absencie náležitosti petitu žaloby nebola riadne zodpovedaná, odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že nie je jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by bolo došlo k disciplinárnemu previneniu. Táto otázka predchádza otázke správania DO po podaní žaloby, preto sa touto druhou rovinou správania DO nebolo potrebné bližšie zapodievať.

Pokiaľ ide o druhý skutok, ktorý bol DO kladený za vinu, DO skutočne nesprávne vypočítal svoju odmenu, a to v rozpore s vyhláškou. Na uvedenom základe odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok uvedený v bode 2 je disciplinárnym previnením, za ktoré DO advokát nesie zodpovednosť. Zlý výpočet si odôvodňuje a zrejme DO aj uvedomuje, lebo v závere svojho odvolania uvádza, že ak má byť – ako uvádza DO – za tento administratívny nedostatok postihnutý, tak takúto zodpovednosť prijíma. Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu nejde len o administratívny nedostatok pri výpočte v systéme ASPI, ale o pochybenie advokáta. DO totiž aj s prihliadnutím na to, za akých okolností došlo k ukončeniu poskytovania právnych služieb DO sťažovateľke, mal venovať výpočtu svojej odmeny mimoriadnu pozornosť.

Odvolací disciplinárny senát disciplinárne obvineného spod skutku uvedeného pod bodom 1. oslobodil, čím prvostupňové disciplinárne rozhodnutie v časti výroku o návrhu pod bodom 1. návrhu zmenil, a to v zmysle § 59 ods. 2 zákona o advokácii s použitím § 44 písm. a) Disciplinárneho poriadku SAK a rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu pokiaľ ide o skutok uvedený pod bodom 2 výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia ako vecne správny potvrdil, a to v zmysle § 59 ods. 2 zákona o advokácii s použitím § 43 Disciplinárneho poriadku SAK.

Pri zmene výšky disciplinárneho opatrenia – peňažnej pokuty na 200 eur, teda jej znížení, odvolací disciplinárny senát zohľadnil to, že DO spod skutku uvedeného v návrhu pod č. 1 bol v odvolacom disciplinárnom konaní oslobodený.

16.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vo veci svojho klienta napriek udelenému splnomocneniu na zastupovanie nepodá klientom požadovanú žalobu a trestné oznámenie a napriek prevzatiu zálohy na odmenu za právne služby klientovi požadované služby neposkytne a po skončení zastúpenia s ním vec písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 a 13 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 15. decembra 2015, ***sp. zn. III. ODS-16/15:2571/2013***
Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 25.novembra 2014, ***sp. zn. DS VII.-7/14:2571/2013***

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 25. novembra 2014, sp. zn. DS VII.-7/14:2571/2013 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. decembra 2015, sp. zn. III. ODS-16/15:2571/2013 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) vo veci svojho klienta – p. A. B., vo veci konania o náhradu škody, napriek udelenému splnomocneniu na zastupovanie zo dňa 11. 1. 2011 nepodal oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu a žalobu o náhradu škody, hoci mal takéto pokyny od klienta a klient ho o spracovanie týchto podaní žiadal,
2.) vo veciach svojho klienta – p. A. B., vo veci konania o náhradu škody a spracovania oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu, napriek prevzatiu odmeny za poskytnutie právnych služieb, a to dňa 12. 1. 2011 sumy 370 eur za podanie žaloby o náhradu škody a dňa 1. 8. 2011 sumy 400 eur za podanie oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu, klientovi služby, za ktorých poskytnutie prevzal odmenu, neposkytol,
3.) vo veci svojho klienta – p. A. B., v konaní o náhradu škody a vo veci podania oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu, po skončení zastúpenia veci s klientom písomne finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **1 050 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **352 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 27. 1. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa návrhu na začatie disciplinárneho konania bola dňa 23. 9. 2013 doručená RK SAK sťažnosť p. A. B. na DO. Sťažovateľ uviedol, že DO vo veci náhrady škody spôsobenej sťažovateľovi JUDr. C. D., advokátkou po preštudovaní spisov súhlasil so zastupovaním a podaním žaloby, ktorou uplatní sťažovateľov nárok na súde a požiadal o peňažnú sumu 370 eur titulom odmeny za poskytnutú právnu službu, ktorú mu sťažovateľ vyplatil dňa 12. 1. 2011, pričom sťažovateľovi tvrdil, že podal žalobu na súd. Vo veci podania trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu na prokuratúru alebo políciu na konkrétne

osoby, ktoré sťažovateľa obrali o byt, po oboznámení sa s prípadom súhlasil so zastupovaním sťažovateľa v tejto veci a požiadal o peňažnú sumu 400 eur, titulom odmeny za právne zastúpenie v danej veci, ktorú mu sťažovateľ vyplatil dňa 1. 8. 2011, pričom sťažovateľovi tvrdil, že prípad konzultoval s príslušníkom polície a že prípadom sa bude polícia zaoberať, inak by mu sťažovateľ peniaze nevyplatil. V oboch prípadoch mal DO sťažovateľa zastupovať a dva roky mu klamal, že podal žalobu a trestné oznámenie, vo veciach mal konať, ale nekonal úmyselne v prospech druhej strany JUDr. C. D., s ktorou nemal čo komunikovať, mal jej oznámiť, že podáva žalobu. Keď sa sťažovateľ telefonicky informoval o stave vecí, či niečo súd alebo polícia nedoručovali, odpoveďou DO bolo, veď vieš, ako to na súdoch dlho trvá. DO úmyselne a vedome uvádzal sťažovateľa do omylu, keď mu podával nepravdivé informácie. Keď sťažovateľ požiadal, aby mu DO odovzdal žalobu, DO po piatich dňoch od tejto požiadavky sťažovateľa odovzdal sťažovateľovi žalobu, ktorý sa dostavil do kancelárie DO, nepodpísanú, nedatovanú bez potvrdenia súdu o jej prijatí. Po tom, čo sťažovateľ žiadal o vrátenie finančnej čiastky zloženej DO, titulom zálohy na odmenu za zastupovanie, DO odmietol žiadosť o vrátenie finančnej čiastky.

DO sa podaním zo dňa 26. 3. 2014 vyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sťažovateľa od začiatku ústne upozornil, že jeho nároky sú dávno premlčané a súdne nedostupné. Napriek tomu sťažovateľ naliehal a žiadal DO, aby sa s vecou pokúsil niečo urobiť a v prípade, že bude vo veci úspešný, je ochotný dať DO za odmenu aj polovicu vymoženej čiastky. V prípade, že by bol vo veci neúspešný, nič sa nestane. DO uviedol, že všetky úkony vo veci robil na základe ústnych pokynov sťažovateľa. Písomné splnomocnenie bolo napísané len všeobecne za účelom preukázať JUDr. C. D., že DO koná. DO uviedol, že zistil, že darovacia zmluva exmanželky sťažovateľa z roku 2005 je v úplnom poriadku a že nemôže ísť o trestný čin, o čom sťažovateľa informoval. Podobne tomu bolo i vo veci o náhradu škody. Krajský súd v Prešove už v roku 2008 právoplatne rozhodol, že byt, o ktorý sa sťažovateľ súdil, nepatrí do BSM. Teda náhradu škody si nemohol ani uplatňovať. DO uviedol, že žalobu, ktorú od neho sťažovateľ požadoval, vypracoval a odovzdal hneď na druhý deň. DO uviedol, že nakoľko so sťažovateľom boli dobrý známy, všetko si dohodli medzi sebou ústne. DO uviedol, že sťažovateľ dostal od neho všetky právne služby, ktoré požadoval. Pri poslednej návšteve sťažovateľ v advokátskej kancelárii DO potvrdil, že svoju spoluprácu vzájomne ukončili, po vzájomnej dohode. Záverom DO uviedol, že k ostatným skutočnostiam sa vyjadril vo svojom vyjadrení k podanej sťažnosti.

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 25.novembra 2014 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 1 050 eur.

Prvostupňový disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

Sťažovateľ sa obrátil na DO so žiadosťou o právne zastupovanie v právnej veci o náhradu škody, ktorú mu mala spôsobiť JUDr. C. D., advokátka, ako jeho (bývalá) právna zástupkyňa v konaní vedenom pred okresným súdom a v nadväzujúcom odvolacom konaní tým, že nesprávne ustálila okruh účastníkov konania na strane žalovaného, čoho dôsledkom bolo zamietnutie žaloby sťažovateľa.

Na ten účel sťažovateľ dňa 11. 1. 2011 udelil písomné splnomocnenie DO, ktorým ho splnomocnil na právne zastupovanie, vo veci konania o náhradu škody, na vykonanie všetkých právnych úkonov v uvedenej veci, najmä na podávanie návrhov, sťažností, žaloby a žiadostí, vyjadrení k predmetu návrhu, k uzatváraniu zmieru, dohodovému konaniu, zastupovaniu na súdnych pojednávaniach, podaniu opravných prostriedkov súdu, v rozsahu danom príslušnými právnymi normami.

Sťažovateľ sa obrátil na DO so žiadosťou o právne zastupovanie vo veci podania trestného oznámenia v súvislosti s darovacou zmluvou, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníctva k bytu, ku ktorému mal sťažovateľ, podľa svojho názoru, vlastnícke právo.

Podľa predložených príjmových pokladničných dokladov sťažovateľ DO uhradil v hotovosti sumu 370 eur dňa 12. 1. 2011, sumu 160 eur dňa 11. 2. 2011 a sumu 400 eur dňa 1. 8. 2011, pričom suma 400 eur vyplatená sťažovateľom DO dňa 1. 8. 2011 podľa zhodných tvrdení sťažovateľa a DO sa týkala poskytnutia vyššie uvedených právnych služieb, o ktoré sťažovateľ DO žiadal.

V právnej veci o náhradu škody, ktorú mu mala spôsobiť advokátka JUDr. C. D., DO zastupujúc sťažovateľa zaslal JUDr. C. D. list zo dňa 24. 1. 2011 označený ako „Vec: Výzva", ktorým JUDr. C. D. vyzval na náhradu škody. List zo dňa 24. 1. 2011 DO zaslal JUDr. C. D., ktorá naň odpovedala listom zo dňa 14. 3. 2011. Vzhľadom na to, že na list zo dňa 24. 1. 2011 JUDr. C. D., advokátka sťažovateľovi škodu neuhradila, DO opätovne vyzval JUDr. C. D. na náhradu škody sťažovateľovi. Poštová zásielka sa vrátila späť ako nedoručená z dôvodu, že adresát je neznámy.

S odstupom času na žiadosť sťažovateľa DO vydal sťažovateľovi v mesiaci marec alebo apríl roku 2013 (podľa tvrdenia sťažovateľa dňa 14. 3. 2013 a podľa tvrdenia DO dňa 15. 4. 2013) v sídle advokátskej kancelárie vypracovanú žalobu o náhradu škody, nedatovanú, nepodpísanú, ktorá nebola opatrená pečiatkou podateľne súdu, ktorému bola adresovaná, a ktorá by svedčila o jej doručení súdu.

Vo veci podania trestného oznámenia v súvislosti s darovacou zmluvou, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníctva k bytu, ku ktorému mal sťažovateľ podľa svojho názoru vlastnícke právo, zo strany DO podľa jeho tvrdení len ku konzultácii prípadu s vyšetrovateľom, pričom i sťažovateľ vo svojej sťažnosti tvrdí, že DO mu uviedol, že prípad konzultoval s príslušníkom polície.

Pri poslednej návšteve advokátskej kancelárie sťažovateľom, kedy od DO prevzal vypracovanú žalobu o náhradu škody, došlo podľa tvrdení sťažovateľa, ako aj DO k ukončeniu právneho zastúpenia sťažovateľa v predmetných právnych veciach dohodou.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že sťažovateľ žiadal od DO poskytnutie právnych služieb vo veci náhrady škody a to na úkony smerujúce k mimosúdnemu usporiadaniu veci tak, i na podanie žaloby a zastupovanie sťažovateľa v súdnom konaní a že DO na žiadosť sťažovateľa jeho zastupovanie v takomto rozsahu prijal. Uvedená skutočnosť vyplýva z písomného plnomocenstva zo dňa 11. 1. 2011, predloženého sťažovateľom, z ktorého vyplýva, že sťažovateľ udelil splnomocnenie DO vo veci konania o náhradu škody na vykonanie všetkých právnych úkonov za splnomocniteľa (sťažovateľa) v uvedenej veci, najmä na podávanie návrhov, sťažností, žaloby a žiadostí, vyjadrení k predmetu návrhu, k uzatváraniu zmieru, dohodovému konaniu, zastupovaniu na pojednávaniach súdu, podaniu opravných prostriedkov súdu, v rozsahu danom príslušnými právnymi normami. Vzhľadom k uvedenému, i tvrdenia sťažovateľa o tom, že DO dal pokyn v uvedenej právnej veci o náhradu škody podať žalobu na súd a opakovane sa informoval u DO o stave súdneho konania vo veci o náhradu škody, pričom DO ho zavádzal, že nárok na náhradu škody sťažovateľa bol uplatnený na súde, sa javia byť pravdivé, naproti tvrdeniam sťažovateľa, že medzi sťažovateľom a DO došlo k dohode, že DO len písomne vyzve JUDr. C. D. advokátku k dobrovoľnej náhrade škody sťažovateľovi a len vypracuje žalobu o náhradu škody. Takýto záver podkladá i skutočnosť, že DO na žiadosť sťažovateľa mu vydal vypracovanú a nedatovanú žalobu niekedy v mesiaci marec alebo apríl 2013, čo bolo dva roky od udelenia splnomocnenia na zastupovanie DO a od výziev na dobrovoľnú náhradu škody adresovaných advokátke JUDr. C. D. Pokiaľ by dohoda medzi DO a sťažovateľom bola, DO mal vyzvať JUDr. C. D., advokátku k náhrade škody a vypracovať

žalobu sťažovateľovi, tak vypracovanú žalobu by DO odovzdal sťažovateľovi podstatne skôr. Navyše, v advokátskej praxi je pravidlom, že advokát, ktorý prevezme zastupovanie klienta nevykoná len limitovanú časť úkonov, ale klienta zastupuje až do skončenia zastupovanej veci, resp. do doby, kým splnomocnenie trvá.

Pokiaľ teda z odpovede JUDr. C. D., advokátky na list zo dňa 24. 11. 2011, ktorý jej zaslal DO, s úmyslom mimosúdne usporiadať vec vyplývalo, že nie je ochotná vec mimosúdne usporiadať a nahradiť škodu sťažovateľovi dobrovoľne a následne po tomto liste i ďalší pokus o mimosúdne usporiadanie veci listom – opätovnou výzvou k náhrade škody (ktorý sa vrátil ako nedoručený) bol bezúspešný, DO bol povinný plniť si svoje povinnosti advokáta voči svojmu klientovi, a mal zabezpečiť ochranu práva svojho klienta, v súlade s jeho pokynmi tým, že požiada súd o súdnu ochranu práva svojho klienta a uplatní jeho právo na súde. Takýto postup by bol v súlade s povinnosťami advokáta, ktoré mu vyplývajú z 18 ods. 1 a 2 ZoA a ust. § 5 ods. 1 prvá veta AP SAK, pričom vyššie popísaný postup DO nemožno označiť ako súladný s povinnosťami vyplývajúcimi advokátovi z uvedených ustanovení. Pokiaľ advokát nerešpektuje základné povinnosti vo vzťahu k svojmu klientovi, akými sú povinnosť chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi, ako aj postupovať pri výkone advokácie s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné, takéto správanie nemožno rozhodne považovať za postup advokáta pri výkone svojej funkcie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. Preto mal senát za preukázané i porušenie povinnosti DO vyplývajúcej mu z § 18 ods. 3 ZoA pri skutku č. 1 a č. 2, ktoré sa DO kládli za vinu.

Podľa zhodných tvrdení sťažovateľa a DO, došlo na žiadosť sťažovateľa aj k zastupovaniu vo veci podania trestného oznámenia, v súvislosti s darovacou zmluvou, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníctva k bytu, ku ktorému mal sťažovateľ podľa svojho názoru vlastnícke právo. Podľa vyjadrenia DO, prípad konzultoval s vyšetrovateľom, pričom napriek pokynom sťažovateľa nedošlo zo strany DO ani k vypracovaniu trestného oznámenia, ktoré mal záujem sťažovateľ podať. Disciplinárny senát uvádza, že konzultáciu prípadu vo veci podania trestného oznámenia s vyšetrovateľom rozhodne nie je možné považovať za právny prostriedok, ktorý by zabezpečoval ochranu a presadzovanie práv a záujmov klienta, resp. postup advokáta, ktorý dôsledne využíva všetky právne prostriedky, v záujme svojho klienta. Takýmto prostriedkom v danom prípade môže byť len oznámenie o podozrení, že došlo k spáchaniu trestného činu, na základe ktorého by len mohlo dôjsť k prešetreniu prípadu orgánmi činnými v trestnom konaní, či existujú skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že došlo k spáchaniu trestného činu.

Teda ani v tejto veci, v ktorej sťažovateľ poveril zastupovaním DO nemožno postup advokáta označiť za súladný s 18 ods. 1 a 2 ZoA a ust. § 5 ods. 1 prvá veta AP SAK. V tejto súvislosti disc. senát si dovoľuje poznamenať, že konzultácia prípadu svojho klienta, ktorý žiada podať trestné oznámenie s vyšetrovateľom je neobvyklá a vystupuje z rámca zákonného postupu advokáta, pretože takýto postup zákon ani nepozná, a preto nie je ani možné považovať takýto postup za úkon právnej služby advokáta, za ktorý by mu mala prináležať odmena.

Disciplinárny senát mal za preukázané z listinného dôkazu – príjmového pokladničného dokladu zo dňa 1. 8. 2011 vystaveného na sumu 400 eur, ako aj z tvrdení sťažovateľa a DO, že sťažovateľ dňa 1. 8. 2011 vyplatil DO sumu 400 eur. Podľa tvrdenia sťažovateľa vyplatil DO na jeho požiadavku za poskytnutie právnych služieb vo vyššie uvedených veciach (konkrétne vo veci podania trestného oznámenia) sumu 400 eur dňa 1. 8. 2011 a (konkrétne vo veci o náhradu škody) sumu 370 eur dňa 12. 1. 2011, pričom o prijatí tejto sumy DO sa v spise nachádza príjmový pokladničný doklad zo dňa 12. 1. 2011, naproti tomu DO tvrdil, že sumu

370 eur prijal ako odmenu za právne služby poskytnuté v odlišnej právnej veci, ako tie, ktoré boli vyššie uvedené a za vopred uvedené právne služby sa dohodli so sťažovateľom na odmene 160 eur vo veci o náhradu škody, ktorú vyplatil DO dňa 11. 2. 2011 a vo veci podania trestného oznámenia na odmene 400 eur, ktorú mu sťažovateľ vyplatil dňa 1. 8. 2011.

Vzhľadom na to, že plná moc na zastupovanie vo veci náhrady škody bola sťažovateľom udelená dňa 11. 1. 2011, disciplinárny senát považoval tvrdenie sťažovateľa za pravdivé a to, že sumu 370 eur uhradil DO za právne služby, ktoré mal DO poskytnúť vo veci o náhradu škody proti JUDr. C. D., advokátke, navyše sťažovateľ sumu 160 eur vo svojej sťažnosti vôbec neuvádza a teda ani netvrdil, že by túto sumu vyplatil DO titulom odmeny za poskytnutie právnych služieb, vo veci o náhradu škody proti JUDr. C. D.

Disciplinárny senát nemal preukázané, že by došlo k dohode medzi sťažovateľom a DO o odmene advokáta za poskytnutie právnych služieb DO vo vyššie uvedených právnych veciach, nakoľko takáto dohoda nebola v písomnej forme predložená. Z tvrdení DO vyplýva, že všetko si medzi sebou dohadovali ústne, pretože boli dobrí známi. Podľa tvrdení DO mala byť dohoda o odmene uzavretá ústne, pričom sťažovateľ netvrdil, že by došlo k uzavretiu ústnej dohody o odmene advokáta. Vzhľadom na uvedené disciplinárny senát vychádzal z toho, že sumy vyplatené sťažovateľom 370 eur a 400 eur boli len poskytnutím zálohy na úkony právnej služby, ktoré mal po skončení zastupovania DO vyúčtovať, na základe vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, nakoľko medzi sťažovateľom a DO nebola uzavretá dohoda o odmene advokáta, čo však DO neurobil. DO nepredložil žiadne dôkazy o tom, že by po skončení právneho zastupovania sťažovateľa vykonal v súlade s 13 prvá veta AP SAK vyúčtovanie úkonov právnej služby poskytnutých sťažovateľovi v jednotlivých právnych veciach, v ktorých zastupoval sťažovateľa, a ani sa v tomto smere vo svojich podaniach vôbec nevyjadril.

Napriek tomu, že sťažovateľ uhradil DO zálohy na odmenu za právne služby – úkony právnej služby vo vyššie uvedených právnych veciach, DO neučinil počas zastupovania sťažovateľa právne kroky, ktorými by zabezpečil riadnu ochranu práv a nárokov sťažovateľa, o ktoré ho sťažovateľ žiadal. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vo veci o náhradu škody DO neuplatnil právo sťažovateľa na náhradu škody žalobou na súde, a rovnako, vo veci podania trestného oznámenia v súvislosti s darovacou zmluvou, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníctva k bytu, ku ktorému mal sťažovateľ podľa svojho názoru vlastnícke právo, nezabezpečil vypracovanie trestného oznámenia, ktoré by bolo možné podať orgánom činným v trestnom konaní. Pokiaľ DO prevzal zastúpenie sťažovateľa vo veci trestného oznámenia a prevzal v tejto veci od sťažovateľa i peňažnú zálohu a sťažovateľ trval po tom, čo ho DO poučil, že podľa jeho názoru v súvislosti s darovaním bytu nedošlo k trestnému činu na podaní trestného oznámenia, mal v súlade s pokynom sťažovateľa vypracovať trestné oznámenie a odovzdať ho sťažovateľovi, aby ho mohol podľa svojho uváženia podať. V súvislosti s konzultáciou DO s vyšetrovateľom vo veci podania trestného oznámenia disciplinárny senát podotýka, že advokát musí, resp. by mal byť schopný sám predbežne vyhodnotiť mieru zmysluplnosti využitia právnych prostriedkov na ochranu práv a záujmov svojho klienta po oboznámení sa so všetkými dostupnými skutočnosťami podľa vlastného uváženia bez toho, aby konzultoval vec s inými osobami.

Z vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu veci mal senát za to, že skutky uvedené pod č. 1., 2. a 3., ktoré sa v návrhu na začatie disciplinárneho konania kladú za vinu DO, sú disciplinárnymi previneniami a DO sa ich DO dopustil. Preto podľa § 26 ods. 1 DP SAK senát uznal DO za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Disciplinárny senát uložil DO disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 050 eur, pričom pri stanovení výšky peňažnej pokuty prihliadol na mieru závažnosti po-

rušenia povinností advokáta i na skutočnosť, že nešlo o prvé disciplinárne previnenie DO, nakoľko v minulosti už bol disciplinárne potrestaný.

Proti rozhodnutiu VII. disc. senátu SAK podal v stanovenej lehote DO advokát odvolanie, ktorý podanie sťažnosti C. D. považuje za nedôvodné, pretože má sklony riešiť neisté prípady aj v iných veciach tak, ako to bolo v tejto veci, pokúsiť sa ešte niečo urobiť v jasne rozhodnutej veci súdom a následne sa sťažovať na advokáta. Podľa DO advokáta tomu je aj v tomto prípade. Ako známemu chcel pomôcť a preskúmať jeho veci, o ktoré ho ústne požiadal. Vo veci náhrady škody voči JUDr. C. D., advokátku písomne vyzval, aby A. B. škodu vo výške 2 555,72 eur uhradila. Jej odpoveď bola, že A. B. jej dlhuje za právne služby. Na opakovanú výzvu nereagovala, neprevzala zásielku. Na základe dohody mu klient zaplatil dohodnutú čiastku. Podľa DO advokáta sťažovateľ dostal od neho všetky ním požadované služby.

Na základe odvolania DO advokáta III. odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát vec v potrebnom rozsahu prerokoval s ohľadom na revízny princíp a preskúmal odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia disciplinárneho senátu, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Napadnuté rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu preskúmal v celom rozsahu a zo všetkých relevantných hľadísk, pričom dospel k záveru, že VII. Disciplinárny senát rozhodoval na základe vierohodných dôkazných prostriedkov a v potrebnej miere sa vysporiadal s námietkami a právnym názorom DO advokáta. Neboli zistené vady tohto konania, ktoré by mohli mať vplyv na náležité zistenie skutkového stavu prejednávanej veci, preto odvolací senát založil svoje rozhodnutie na totožných záveroch senátu, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Pretože absentujú skutočnosti na iný právny záver, III. odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil s námietkami a právnym názorom DO advokáta.

17.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme zastupovanie klienta vo veci jeho nároku v zahraničí a za tým účelom od klienta prevezme aj zálohu za zastupovanie bez toho, aby mal právne, jazykové a odborné skúsenosti s poskytovaním právneho poradenstva podľa právneho poriadku dotknutého štátu, pričom jeho činnosť v skutočnosti má smerovať len k sprostredkovaniu právneho zastúpenia prostredníctvom advokáta v zahraničí, a následne je vo veci nečinný a klienta neinformuje žiadnym spôsobom o svojom postupe vo veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, § 2 ods. 1, 2 a 4 AP SAK a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 21. januára 2016, ***sp. zn. II. ODS-21/15:2772/2012***
Rozhodnutie V. disc. senátu SAK zo 14. mája 2015, ***sp. zn. DS V.-115/12:2772/12***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK zo 14. mája 2015, sp. zn. DS V.-115/12:2772/12 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. januára 2016, sp. zn. II. ODS-21/15:2772/2012 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, § 2 ods. 1, 2 a 4 AP SAK a § 6 písm. a) AP SAK, **tým, že**

- prevzal dňa 23. 4. 2012 zastupovanie klienta – A. B. vo veci „o náhradu škody z úrazu v zahraničí," ktorá mala byť klientovi spôsobená spolupracovníkom v spoločnosti F. v Belfaste a prevzal zálohu za zastupovanie vo výške 500 eur s DPH, pričom však advokát nemal žiadne právne, jazykové schopnosti a odborné skúsenosti s poskytovaním právneho poradenstva v zmysle právneho poriadku platného v Severnom Írsku a jeho činnosť mala v skutočnosti smerovať nie k poskytnutiu právnej pomoci v uvedenej veci, ale k sprostredkovaniu právneho zastúpenia pre klienta prostredníctvom advokátovej dcéry u advokáta zo Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska,
- v právnej veci klienta – A. B. vo veci „náhrady škody z úrazu v zahraničí," ktorá mala byť klientovi spôsobená spolupracovníkom v spoločnosti F. v Belfaste, bol nečinný, keď od prevzatia zastupovania zo dňa 23. 4. 2012 až do skončenia zastupovania advokátom dňa 15. 10. 2012 neuskutočnil v prospech klienta jediný úkon právnej pomoci,
- v právnej veci klienta – A. B. vo veci „náhrady škody z úrazu v zahraničí," ktorá mala byť klientovi spôsobená spolupracovníkom v spoločnosti F. v Belfaste, neinformoval klienta žiadnym spôsobom o svojom postupe vo veci,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **760 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 19. 11. 2012 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa A. B. a výsledkov jej prešetrovania.

Dňa 17. 12. 2012 bolo doručené na SAK vyjadrenie DO v predmetnej veci zo dňa 12. 12. 2012, v ktorom odmietol všetky obvinenia a žiadal aby návrh RK SAK bol vzatý späť. Podľa názoru DO bol v zmluve o právnej pomoci jasne stanovený rozsah právnych úkonov, na vykonanie ktorých bol DO splnomocnený. Ďalej DO uviedol, že podľa jeho mienky nemohlo v tomto prípade ísť o sprostredkovanie právnych služieb, nakoľko uvedené právne zastúpenie sťažovateľa malo spočívať len v príprave právneho rozboru za aktívnej spolupráce so zahraničným partnerom, nakoľko DO neovláda cudzí jazyk. V tejto súvislosti mala byť spomenutá aj dcéra DO pracujúca v právnickej firme v Anglicku. Na koniec svojho vyjadrenia DO odmietol tvrdenia navrhovateľa, že by v predmetnej veci bol nečinný, nakoľko požiadal o preloženie listín súvisiacich s predmetnou kauzou, ako aj pripravil v tejto veci právny rozbor. Taktiež DO odmietol tvrdenia sťažovateľa, že by ho neinformoval o stave veci, pretože podľa tvrdení DO bol so sťažovateľom viackrát v telefonickom kontakte, pričom ho náležite mal oboznámiť so záverom jeho právneho rozboru, a to, že nárok uplatnený na náhradu škody cez subjekt V. nemôže byť úspešný. Následne sa mal podľa tvrdení DO sťažovateľ odmlčať.

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK zo 14. mája 2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia vo všetkých bodoch návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 760 eur.

Z vykonaného dokazovania mal DS senát za preukázané, že dňa 23. 4. 2012 prevzal DO zastupovanie sťažovateľa v právnej veci nároku na „náhradu škody z úrazu v zahraničí," ktorá mala byť klientovi spôsobená spolupracovníkom v spoločnosti F. v Belfaste, Spojené Kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, pričom v uvedenej právnej veci DO dokonca prevzal aj zálohu na advokátsku odmenu vo výške 500 eur. Ako vyplýva z oboch vyjadrení

DO, ktoré z jeho strany v tejto veci boli predložené, DO nemal žiadne jazykové ani odborné skúsenosti s poskytovaním právneho poradenstva platného v Severnom Írsku. Aj napriek tejto skutočnosti, dňa 23. 4. 2012 prevzal DO právne zastúpenie v predmetnej veci.

Ako vyplýva zo samotného vyjadrenia DO zo dňa 12. 12. 2012, DO mohol zaujať odborné stanovisko k veci až po tom, ako mu budú doručené úradné preklady dokumentov týkajúcich sa prípadu sťažovateľa. Vo vyjadrení zo dňa 17. 10. 2012 však DO uvádza, že predmetné úradné preklady mu boli doručené až dňa 14. 6. 2012 t. j. 7 – 6 dní po tom, ako sa nárok sťažovateľa stal premlčaným. Vzhľadom na uvedené má DS SAK za preukázané DO v predmetnej veci začal byť činný v čase, keď nárok sťažovateľa už nebol vymáhateľný. Vzhľadom na vyššie uvedené sa preto DS SAK nestotožnil s názorom DO, že v predmetnej veci si náležite plnil svoje povinnosti, nakoľko do 14. 6. 2012 bol absolútne nečinný, pričom takéto konanie resp. nekonanie advokáta nemôže byť v žiadnom prípade posúdené ako *„postupovanie s odbornou starostlivosťou"*. Navyše, o svojom postupe v prejednávanej veci mal DO svojho klienta priebežne informovať, čo sa v tomto prípade preukázateľne nestalo. Pokiaľ by tak DO postupoval, nepochybne by ho klient upozornil na hroziace premlčanie svojho nároku. V predmetnej veci DO neinformoval klienta o svojom postupe, nakoľko žiadnu činnosť v jeho prospech nevykonával. V prejednávanej veci DO logicky ani nemohol byť činný, pretože, ako sám priznal, nemal objektívne jazykové ani odborné znalosti na poskytovanie právneho poradenstva v obdobnom prípade, a teda od samotného počiatku mal odmietnuť zastupovanie v prejednávanej veci a mal odkázať svojho klienta na iného v prejednávanej veci kvalifikovanejšieho právneho zástupcu.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, DO nebol kvalifikovaný na to, aby sťažovateľovi vedel v prejednávanej veci poskytnúť náležitú právnu pomoc. Z tohto titulu musel DO nevyhnutne vyhľadať pomoc advokáta, ktorý túto podmienku spĺňal. Aj napriek tomu si však DO preukázateľne nárokoval odmenu za poskytovanie (neexistentných) právnych služieb. Poskytovaním právnych služieb sa nerozumie sprostredkovanie odborne spôsobilého advokáta, a teda v prejednávanej veci DO sťažovateľovi neposkytol žiadne právne služby, za ktoré by mu mala prináležať odmena v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V prejednávanej veci preto DO postupoval zjavne neprofesionálne a v rozpore so zásadami profesijnej etiky.

Proti tomuto rozhodnutiu bolo zo strany DO advokáta podané odvolanie, o ktorom rozhodol II. odvolací disciplinárny senát tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Na odvolacom pojednávaní DO na doplnenie predložil žiadosť klienta v počte 4 strán v origináli, kde žiadal, aby sa DO ujal tejto veci s tým, že mu mal povedať, že do Anglicka cestovať nebude, avšak je ochotný urobiť právny rozbor. Na otázku, prečo túto skutočnosť neuviedol do informácie DO odpovedal, že je to obsahom záznamu z 23. 4. 2012 na čísle listu 13 sť. spisu. O tom, že vypracuje právny rozbor, sa s klientom dohodol ústne. Dohodol sa tak, že ďalší postup dohodnú ďalej. Nevedel uviesť, prečo sa nenachádza na liste č. 13 podpis A. B. DO doručil do spisu právny rozbor bez uvedenia dátumu vyhotovenia. Na otázku člena ODS – aké úkony vykonal od 23. 4. 2012 do 15. 10. 2012 DO odpovedal – „dal som vyhotoviť preklady do angličtiny počas mesiaca máj, z angličtiny do slovenčiny a zaslal dokumenty do Anglicka, na účel ich posúdenia dcére, pričom začiatkom júna sa mi to vrátilo aj s právnym rozborom. Právny rozbor som klientovi neposlal, lebo sme boli dohodnutí, že príde za mnou. Klienta som vyzval, aby si prišiel pre právny rozbor, resp. materiál pozrieť, avšak neprišiel. To, že je to premlčané som mu povedal telefonicky.

Z dokumentácie spisu, ako aj prednesu disciplinárne obvineného na odvolacom pojednávaní, odvolací senát skonštatoval, že DO konal v rozpore s príslušnými ustanoveniami ZoA

a AP SAK tak, ako to konštatoval prvostupňový senát vo svojom rozhodnutí zo dňa 14. 5. 2015. Aj z priložených príloh samotným DO na odvolacom pojednávaní zjavne vyplynulo, že tento uzavrel podľa ním predloženej plnej moci a tlačiva „Informácia" s označením v bode III. Predmet právnej pomoci, príkaznú zmluvu o poskytnutí právnej služby o náhradu škody z úrazu, resp. aby klienta A. B. zastupoval vo veci o náhradu škody z úrazu v zahraničí. Aj priložený záznam z 23. 4. 2012 nasvedčuje jednoznačne pre takýto postup, nie pre to, že ide o právny rozbor. Prevzal teda zastupovanie priamo vo veci, zastupovania v zahraničí, napriek tomu, že išlo o vec, kde bolo potrebné použiť znalosti v oblasti práva Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, na čo nebol disponovaný jazykovými schopnosťami a odbornými skúsenosťami v zmysle práva uvedenej krajiny. Konal tak v čase, keď nárok A. B. sa premlčal a už nebol vymáhateľný. Nepochybne bol DO advokát do 14. 6. 2012 absolútne nečinný, pričom jeho činnosť nemožno hodnotiť tak, že by bol postupoval s odbornou starostlivosťou, navyše, priebežne klienta o svojom postupe neinformoval. DO nebol kvalifikovaný na to, aby A. B. vedel poskytnúť náležitú právnu pomoc v zahraničí.

V ostatnom sa odvolací senát stotožnil so závermi rozhodnutia disciplinárneho senátu zo dňa 14. 5. 2015 a odkázal na dôvody uvedené v rozhodnutí DS V.-115/12:2772/12.

18.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní klientov vo veci kúpy nehnuteľnosti zadržiava klientmi poskytnutú finančnú čiastku určenú na konkrétny účel s odôvodnením, že odmena za jeho právne služby presahuje poskytnutú zálohu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 2 a 3 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK zo 17 marca 2016, ***sp. zn. II. ODS-34/15:1882/2010***
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 17. júna 2015, ***sp. zn. DS III.-73/10:1882/2010***

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 17. júna 2015, sp. zn. DS III.-73/10:1882/2010 v spojení s rozhodnutím II. odv. disc. senátu SAK zo 17 marca 2016, sp. zn. II. ODS-34/15:1882/2010 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 2 a 3 AP SAK,

tým, že

zastupujúc svojich klientov – sťažovateľov pri poskytovaní právnych služieb vo veci kúpy nehnuteľnosti zadržiaval sťažovateľmi poskytnutú sumu 100 000 GBP s odôvodnením, že odmena za jeho právne služby presahuje zálohu zloženú sťažovateľmi,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **7 000 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 10. 11. 2010 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému na základe toho, že disciplinárne obvinený, zastupujúc svojich klientov, pri poskytovaní právnych služieb vo veci kúpy nehnuteľnosti:

1. prevzal dňa 13. 1. 2005 sumu 100 000 GBP ako zálohu na kúpnu cenu, pričom sťažovateľom nepodal vyúčtovanie, ako s uvedenou sumou naložil, neuviedol, na aký účel uvedenú sumu použil, nepreukázal použitie peňažných prostriedkov na dohodnutý účel a túto povinnosť si nesplnil ani do podania návrhu,
2. zadržiava sťažovateľmi poskytnutú sumu 100 000 GBP napriek tomu, že ju nepoužil na dohodnutý účel – kúpu nehnuteľnosti s odôvodnením, že odmena za jeho právne služby presahuje zálohu zloženú sťažovateľmi, pričom advokát nepreukázal ani skutočnosť, že ho sťažovatelia požiadali o poskytnutie právnych služieb, ani samotné poskytnutie právnych služieb a rovnako nepreukázal, že by sťažovateľom vyhotovil a doručil presnú špecifikáciu odmeny za poskytnuté právne služby, pričom si túto povinnosť nesplnil ani do podania návrhu,
3. nepodal doplňujúce vyjadrenie k žiadosti SAK zo dňa 14. 6. 2010, pričom žiadosť prevzal dňa 18. 6. 2010.

DO sa mal podľa tohto návrhu dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil v bode 1. povinnosti advokáta uložené v § 18 ods. 1 až ods. 3 ZoA ako aj povinnosti uložené v § 11 a v § 13 AP SAK, v bode 2. povinnosti advokáta uložené v § 18 ods. 1 až ods. 3 ZoA ako aj povinnosti uložené v § 11 a v § 13 AP SAK, v bode 3. povinnosť advokáta uloženú v § 28 ods. 4 ZoA.

DO sa k tomuto návrhu vyjadril podaním zo dňa 11. 2. 2011 a 11. 4. 2011, pričom namietal

- premlčanie disciplinárneho previnenia podľa § 58 ods. 2 ZoA v dvojročnej objektívnej lehote,
- nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku vo vzťahu k § 18 ZoA,
- skutočnosť, že nemohol porušiť § 13 AP SAK,
- aj formálne vady návrhu predsedu RK SAK,
- skutočnosť, že zastavujúce uznesenie krajského prokurátora z dôvodu, že predmetný skutok nie je trestným činom neobsahovalo výrok, že by mohlo ísť o priestupok a potom toto zastavenie trestného stíhania bráni ďalšiemu prejednaniu jeho veci ako disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní, na základe obsahu sťažnostného spisu a výsluchu disciplinárne obvineného rozhodol 5. 6. 2012 tak, že disciplinárne obvineného spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti pod bodom 2. oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok sa stal a v časti pod bodom 3. uznal disciplinárne obvineného za vinného a uložil mu disciplinárne opatrenie- peňažnú pokutu vo výške 327,20 eur a v časti pod bodom1. konanie zastavil, nakoľko návrh považoval za podaný oneskorene.

DO podal zákonom v stanovenej lehote proti pôvodnému rozhodnutiu (v časti kde bol uznaný za vinného) odvolanie, pričom voči pôvodnému rozhodnutiu podal dňa 7. 8. 2012 odvolanie aj predseda RK SAK. Podaným odvolaním predseda RK SAK žiadal, aby odvolací orgán – predsedníctvo SAK rozhodnutie zmenilo tak, že uzná disciplinárne obvineného za vinného, v súlade s pôvodným návrhom.

Vo veci sa dňa 11. 12. 2012 uskutočnilo odvolacie pojednávanie predsedníctva SAK, v rámci ktorého predseda RK SAK modifikoval návrh na začatie konania a upravil skutkovú vetu v bode 2 tak, že znie: disciplinárne obvinený advokát zastupujúc svojich klientov – sťažovateľov pri poskytovaní právnych služieb vo veci kúpy nehnuteľnosti zadržiava sťažovateľmi poskytnutú sumu 100 000 GBP s odôvodnením, že odmena za jeho právne služby presahuje zálohu zloženú sťažovateľmi. V bodoch 1 a 3 návrhu zobral tento návrh v celom rozsahu späť.

Predsedníctvo SAK, ako odvolací orgán, rozhodlo rozhodnutím zo dňa 11. 12. 2012 tak, že uznal disciplinárne obvineného za vinného za vyššie uvedený skutok a uložil mu peňažnú

pokutu vo výške 7 000 eur. Súčasne advokáta zaviazal podľa § 57 ods. 5 ZoA uhradiť paušálne náklady konania vo výške 380 eur.

Po zrušení a vrátení celej veci III. disciplinárnemu senátu na nové rozhodnutie sa disciplinárne obvinený viackrát nezúčastnil na disciplinárnom pojednávaní a opakovane sa ospravedlňoval z neúčasti.

S ohľadom na uvedené skutočnosti mal III. disciplinárny senát za preukázané, že skutok tak, ako je predmetom upraveného návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stal a vykazuje znaky disciplinárneho previnenia. III. disciplinárny senát potom dňa 17. 6. 2015 rozhodol, že uznal DO za vinného, že zastupujúc svojich klientov – sťažovateľov pri poskytovaní právnych služieb vo veci kúpy nehnuteľnosti zadržiaval sťažovateľmi poskytnutú sumu 100 000 GBP s odôvodnením, že odmena za jeho právne služby presahuje zálohu zloženú sťažovateľmi, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v § 18 ods. 1 až 3 ZoA, ako aj v § 11 ods. 2 a v § 11 ods. 3 AP SAK, za čo mu uložil podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 7 000 eur a súčasne ho zaviazal zaplatiť paušálne náklady konania vo výške 380 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu DO advokát podal odvolanie dňa 14. 10. 2015 a to do výroku o vine a treste.

Keďže v uvedenom odvolaní sa nachádza viac urážlivých a expresívnych výrazov, odvolací senát hodnotil len ich vecnú stránku s tým, že v ich zhrnutí DO v odvolaní namietal skutočnosť, že III. disciplinárny senát rozhodoval v nezákonnom zložení, že výrokom o vine III. disciplinárny senát nerešpektoval právoplatné predchádzajúce rozhodnutia a v nich vyslovené závery zo strany OČTK, pričom trestné stíhanie vo veci sprenevery bolo voči nemu právoplatne zastavené, že výška pokuty, ktorá mu bola uložená je neprimeraná, namietal ďalej chýbajúcu totožnosť skutku a skutočnosť, že to, že sa zaviazal vrátiť predmetnú sumu sťažovateľom aj s jej príslušenstvom nedokazuje, že sa stal skutok a nakoniec namietal premlčanie.

III. disciplinárny senát sa vysporiadal so všetkými týmito námietkami DO advokáta aj s ostatnými námietkami disciplinárne obvineného, najmä podľa ním uvádzanou a namietanou spornou skutočnosťou a to chýbajúcou totožnosťou skutku pri zmenenom návrhu predsedu RK SAK prednesenom v odvolacom konaní a vznesenou námietkou premlčania disciplinárneho previnenia disciplinárne obvineným. Odvolací senát sa potom plne stotožnil aj s právnou argumentáciou uvedenou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v rozsahu zdôvodnenia týchto námietok zo strany disciplinárneho senátu.

O tom, že skutok sa stal, svedčí nepochybne skutočnosť, že obsahom zmieru v konaní vedenom na okresnom súde, ktorého uzavretie navyše navrhol právny zástupca disciplinárne obvineného, ako to vyplýva z odôvodnenia predmetného uznesenia, bol záväzok odporcu v I. rade a disciplinárne obvineného uhradiť navrhovateľom (osobám označeným v skutkovej vete tohto rozhodnutia) sumu 115 000 GBP, pričom, ako ďalej vyplýva z odôvodnenia dotknutého uznesenia suma 15 000 GBP predstavuje úroky z omeškania a suma 100 000 GBP istinu.

Je potom nepochybné, že disciplinárne obvinený sa na základe uvedeného skutkového stavu dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože porušil povinnosti advokáta uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 11 ods. 2 a 3 AP SAK.

Odvolací senát po prejednaní odvolania DO a oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu, sťažnostného spisu a odvolaním DO mal za to, že odvolanie disciplinárne obvineného je nedôvodné. Odvolací disciplinárny senát sa plne stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí. Odôvodnenie rozhodnutia je správne a zákonné a odvolací disciplinárny senát sa s jeho dôvodmi úplne stotožnil a z uvedených dôvodov rozhodnutie disciplinárneho senátu ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, odvolací senát dospel v súlade s rozhodnutím disciplinárneho senátu k záveru, že uložené disciplinárne opatrenie peňažná pokuta v sume 7 000 eur bola uložená v súlade zo zásadami uvedenými v § 56 ods. 4 ZoA, s ohľadom na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok a mieru zavinenia, a preto aj tento výrok rozhodnutia, ako vecne správny, potvrdil a aj v tejto časti sa stotožnil s rozhodnutím a dôvodmi uloženia pokuty v takejto výške, ako to zdôvodnil prvostupňový senát.

19.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní svojho klienta, napriek písomnej žiadosti klienta, tohto neinformuje o postupe pri vybavovaní jeho veci, po skončení zastupovania zo strany klienta nevykoná bez zbytočného odkladu písomné finančné vysporiadanie veci ani klientovi nevráti prevzaté doklady a nezabezpečí prevzatie zásielok klienta v sídle advokátskej kancelárie, a následne sa nevyjadrí ani k podanej sťažnosti klienta na základe zaslanej výzvy SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c), § 13 a § 39 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK zo 6. apríla 2017, ***sp. zn. II. ODS-24/16:2518/2015***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 5. októbra 2016, ***sp. zn. DS VI.-26/16:2518/2015***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 5. októbra 2016, sp. zn. DS VI.-26/16:2518/2015 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z zo 6. apríla 2017, sp. zn. II. ODS-24/16:2518/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a c), § 13 a § 39 AP SAK, **tým, že**

1.) pri zastupovaní svojho klienta A. B. vo veci o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, resp. určenie rozsahu dedičstva po B. B.:
   a) sťažovateľa napriek písomnej žiadosti zo dňa 15. 5. 2015 neinformoval riadne a včas písomne o tom, ako postupuje pri vybavovaní veci,
   b) po skončení právneho zastúpenia sťažovateľa, ku ktorému došlo na základe písomného odvolania plnej moci zo dňa 27. 3. 2015 zaslaného DO advokátovi dňa 30. 3. 2015 a dňa 25. 4. 2015, sťažovateľovi bez zbytočného odkladu nezaslal písomné finančné vysporiadanie veci a nevrátil všetky doklady, ktoré mu sťažovateľ zveril,
   c) nezabezpečil v mieste svojho sídla prevzatie zásielok sťažovateľa, ktorými mu sťažovateľ odvolal plnomocenstvo zo dňa 28. 10. 2013, a to zásielku odoslanú DO advokátovi dňa 30. 3. 2015 a zásielku odoslanú DO advokátovi dňa 25. 4. 2015;
2.) v sťažnostnej veci vedenej RK SAK sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 28. 9. 2015 ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 7. 9. 2015 a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 10. 3. 2016 podal predseda RK SAK na základe sťažnosti sťažovateľa A. B. návrh na začatie disciplinárneho konania (ďalej len „návrh") proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 5. októbra 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a c), § 13 a § 39 AP SAK v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.

Disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že z predložených listín bolo preukázané, že DO prevzal právne zastúpenia sťažovateľa vo veci o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, resp. určenie rozsahu dedičstva po B. B. Disciplinárny senát mal rovnako za preukázané, že DO sa so sťažovateľom minimálne trikrát stretol, avšak ani na týchto stretnutiach, ani neskôr riadne a včas písomne neinformoval klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci, napriek opakovaným dopytom klienta. V konaní bolo preukázané, že DO po skončení právneho zastúpenia, ku ktorému došlo na základe písomného odvolania plnej moci sťažovateľa, sťažovateľovi bez zbytočného odkladu nezaslal písomné finančné vysporiadanie veci vo vzťahu k prijatým sumám 200 eur a 600 eur a nevrátil všetky doklady, ktoré mu sťažovateľ zveril. DO rovnako nezabezpečil v mieste svojho sídla prevzatie zásielok, čím bolo sťažovateľovi opakovane znemožnené, aby mu riadne doručil odvolanie plnomocenstva. V tejto súvislosti DO uviedol, že v danej dobe mal náročnú rodinnú situáciu, kedy sa musel starať sám o obidvoch chorých rodičov vo vysokom veku, následkom čoho došlo k tomu, že neprebral poštu. Napriek tomu, že ide o situáciu z morálneho hľadiska za pochopiteľnú, prípadné rodinné alebo iné súkromné problémy nezbavujú advokáta jeho povinností, a ak nebol schopný sám preberať zásielky, mal si zabezpečiť ich preberanie iným spôsobom. Napokon bolo v konaní preukázané, že DO sa na výzvu RK SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa, ktorú prevzal dňa 19. 10. 2015, bezodkladne nevyjadril.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO advokáta, ktorý bol v minulosti viackrát disciplinárne stíhaný, a na jeho osobné pomery.

Voči rozhodnutiu VI. disciplinárneho senátu podal odvolanie DO advokát podaním zo dňa 15. 11. 2016, ktoré bolo doručené SAK emailom dňa 16. 11. 2016. V odvolaní uviedol, že poukazuje na svoje prednesy na pojednávaní disciplinárneho senátu a na obsah podania z 19. 6. 2016 s tým, že nie je vybavená jeho žiadosť v podaní uvedená o doručenie kópií písomností tam označených, a že v napadnutom rozhodnutí nenašiel zodpovedajúce stanovisko k jeho vyššie uvedenému podaniu. V ďalšom opätovne zopakoval informácie o sťaženej životnej situácii (starostlivosť o chorých rodičov a ich postupné úmrtia) s tým, že sťažnosť sťažovateľa patrí k dôsledkom jeho zlej životnej situácie. Uviedol, že v kancelárii sa nezdržiaval, ale bol doma. Prijatú zálohu klientovi vrátil. K povinnosti vyjadriť sa na výzvu RK SAK k obsahu sťažnosti opakovane uviedol, že to považuje za svoje právo a nie povinnosť. Z uvedených dôvodov navrhol, aby bol v celom rozsahu oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedu RK SAK a požiadal o oslobodenie od znášania trov konania.

Rozhodnutím zo 6. apríla 2017 II. odvolací disciplinárny senát odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Po oboznámení sa s obsahom spisu, dospel II. odvolací disciplinárny senát k skutkovým aj právnym záverom, že odvolanie DO advokáta nemožno považovať za dôvodné. Odvolací disciplinárny senát sa plne stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí.

Odôvodnenie rozhodnutia je správne a zákonné a odvolací senát sa s jeho dôvodmi ku všetkým jednotlivým výrokom úplne stotožňuje, pretože vychádza z dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a ako také ich ani samotný disciplinárne obvinený advokát nevyvrátil, dokonca samotné skutky, za ktoré bol uznaný za vinného sám vo svojich podaniach a prednesoch uznal ako následok jeho zložitej životnej situácie a z dôvodu vlastného presvedčenia o tom, že napriek zneniu § 28 ods. 4 ZoA, ktoré mu ukladá povinnosť na požiadanie komory bezodkladne sa vyjadriť o obsahu sťažnosti, je takéto jeho vyjadrenie stále len jeho právom. Akokoľvek zložitá osobná situácia advokáta nemôže byť na úkor vzťahu s klientom a neospravedlňuje obmedzovanie ochrany práv a záujmov klienta, na ktorú je advokát počas trvania ich vzťahu povinný, a rovnako ho nezbavuje ďalších povinností mu uložených ZoA a ďalšími advokátskymi predpismi.

20.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta neodpovedá klientovi na jeho písomné dopyty, súvisiace s poskytovaním právnych služieb a napriek opakovaným e-mailovým a telefonickým žiadostiam klienta o osobné stretnutie a opakovaným návštevám klienta v jeho kancelárii je pre klienta nezastihnuteľný, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 a § 6 ods. 1 písm. c) ZoA.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK zo 6. apríla 2017, ***sp. zn. II. ODS-20/16:2352/2014***
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK zo 4. decembra 2015, ***sp. zn. DS VIII.–8/15:2352/2014***

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 4. novembra 2015, sp. zn. DS I.-51/15:3108/2014 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z zo 6. apríla 2017, sp. zn. II. ODS-20/16:2352/2014 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK,

tým, že

ako právna zástupkyňa sťažovateľky A. B. v právnej veci vysporiadania BSM po rozvode manželov

- písomne neodpovedala na písomné dopyty sťažovateľky súvisiace s poskytovaním právnych služieb, najmä na e-maily sťažovateľky zo dňa 20. 12. 2013, 8. 1. 2014, 13. 1. 2014, 21. 1. 2014 a 6. 5. 2014,
- napriek opakovaným e-mailovým a telefonickým žiadostiam sťažovateľky o stretnutie s advokátkou a napriek opakovaným osobným návštevám sťažovateľky v sídle advokátskej kancelárie advokátky bola pre svoju klientku od januára 2014 až do ukončenia právneho zastúpenia v septembri 2014 nezastihnuteľná,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 4. 2. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke.[3]

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 4. novembra 2015 bola DO advokátka uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia, že ako právna zástupkyňa sťažovateľky A. B. v právnej veci vysporiadania BSM po rozvode manželov písomne neodpovedala na písomné dopyty sťažovateľky súvisiace s poskytovaním právnych služieb, najmä na e-maily sťažovateľky zo dňa 20. 12. 2013, 8. 1. 2014, 13. 1. 2014, 21. 1. 2014 a 6. 5. 2014 a napriek opakovaným e-mailovým a telefonickým žiadostiam sťažovateľky o stretnutie a napriek opakovaným osobným návštevám sťažovateľky v sídle advokátskej kancelárie advokátky bola pre svoju klientku od januára 2014 až do ukončenia právneho zastúpenia v septembri 2014 nezastihnuteľná, za čo jej bola uložená peňažná pokuta vo výške 100 eur.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k týmto skutkovým zisteniam:

Z predložených listín (splnomocnenie zo dňa 25. 9. 2013) je zrejmé, že DO advokátka zastupovala sťažovateľku ako právna zástupkyňa v právnej veci vysporiadania BSM po rozvode manželov.

Na základe predložených listín bolo preukázané, že sťažovateľka opakovane adresovala DO advokátke textové správy prostredníctvo mobilného telefónu ako aj prostredníctvom elektronickej komunikácie, a to najmä správy zo dňa 20. 12. 2013, 8. 1. 2014, 13. 1. 2014, 21. 1. 2014 a 6. 5. 2014, na ktoré jej DO advokátka písomne neodpovedala.

Na základe predložených listín bolo ďalej preukázané, že DO advokátka napriek opakovaným snahám sťažovateľky o osobné stretnutie (elektronické správy, osobné návštevy sťažovateľky v sídle advokátskej kancelárie disciplinárne obvinenej advokátky) bola od januára 2014 pre svoju klientku nezastihnuteľná.

Pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokátky, ktorá už bola v minulosti disciplinárne stíhaná.

---

3 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania boli aj ďalšie skutky kladené DO advokátke za vinu, a to že ako právna zástupkyňa sťažovateľky A. B. v právnej veci vysporiadania BSM po rozvode manželov 1.) od prevzatia právneho zastúpenia dňa 25. 9. 2013 do skončenia právneho zastúpenia, ku ktorému došlo výpoveďou plnomocenstva zo strany sťažovateľky zo dňa 23. 9. 2014, nevykonala v prospech sťažovateľky žiadny úkon právnej služby, 2.) v presne nezistenom čase počas trvania právneho zastúpenia nepravdivo informovala sťažovateľku, že na okresný súd podala návrh na začatie konania, hoci takýto návrh nepodala, 3.) počas celej doby trvania právneho zastúpenia riadne a včas písomne neinformovala sťažovateľku, ako postupuje pri vybavovaní jej právnej veci, 4.) po skončení právneho zastúpenia nevrátila sťažovateľke bez zbytočného odkladu všetky doklady, ktoré jej sťažovateľka zverila alebo ktoré v mene sťažovateľky počas zastupovania prevzala, 5.) na výzvu SAK, aby sa vyjadrila o sťažnosti sťažovateľky A. B., ktorú výzvu prevzala dňa 17. 10. 2014 sa bezodkladne nevyjadrila a tiež SAK nepredložila požadovanú spisovú dokumentáciu. Vo vzťahu k týmto skutkom bola DO advokátka rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 4. 11. 2015, sp. zn. DS I.-51/15:3108/2014 oslobodená, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutky stali.

Voči rozhodnutiu VIII. disciplinárneho senátu SAK v časti, v ktorej bola uznaná za vinnú, podala odvolanie DO advokátka podaním zo dňa 26. 10. 2016, ktoré bolo doručené SAK dňa 31. 10. 2016. V odvolaní uviedla, že tvrdenia v napadnutej časti rozhodnutia nie sú pravdivé, nie sú preukázané, vychádzajú z neobjektívneho zistenia skutkového stavu. Súčasne poukázala na späťvzatie sťažnosti samotnou sťažovateľkou dňa 9. 11. 2015 s tým, že na túto skutočnosť navrhovateľ v tejto veci nijakým spôsobom neprihliadol a napriek odvolaniu sťažovateľkiných vlastných tvrdení bola disciplinárne prejednávaná. Z uvedeného dôvodu je napadnutá časť rozhodnutia nezákonná. V odvolaní žiadala zrušiť napadnutú časť rozhodnutia.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z zo 6. apríla 2017 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel II. odvolací disciplinárny senát ku skutkovým aj právnym záverom, že odvolanie DO advokátky nemožno považovať za dôvodné. Odvolací disciplinárny senát sa plne stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí.

Odôvodnenie rozhodnutia je správne a zákonné a odvolací senát sa s jeho dôvodmi ku všetkým jednotlivým výrokom úplne stotožnil, nakoľko vychádza z dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a ako také ich ani samotná DO nevyvrátila. Samotné späťvzatie sťažnosti sťažovateľkou nemá v zmysle § 4 ods. 5 DP SAK vplyv na postup RK SAK, ak existujú dôvody na podanie návrhu.

DO vo svojom písomnom vyjadrení potvrdila, že si po podaní sťažnosti so sťažovateľkou veci spolu vysvetlili a dohodli sa na ďalšej spolupráci.

Z priebehu uvedeného vyplýva, že je dôležité si zadefinovať rámec mandátu advokáta na začiatku spolupráce a pokiaľ možno písomne, aby klient potom nemal rozdielne očakávania a nevznikali obdobné situácie.

21.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme zastupovanie klienta a v jeho trestnej veci vykonáva úkony právnej služby v čase pozastavenia výkonu advokácie podľa § 8 ods. 1 písm. d) ZoA, pričom o skutočnosti, že ako advokát s pozastaveným výkonom advokácie nemôže poskytovať právne služby, klienta ani orgány činné v trestnom konaní neinformuje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 2 ods. 2, § 9 ods. 1 písm. a) a § 18 ods. 2 ZoA.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 15. decembra 2015, ***sp. zn. III. ODS-28/15:2529/2014***
Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2015, ***sp. zn. DS I.-41/15:2529/2014***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2015, sp. zn. DS I.-41/15:2529/2014 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. decembra 2015, sp. zn. III. ODS-28/15:2529/2014 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 2 ods. 2, § 9 ods. 1 písm. a) a § 18 ods. 2 ZoA,

tým, že

pri obhajobe svojho klienta, mladistvého A. B., v trestnom stíhaní vedenom okresným riaditeľstvom Policajného zboru prevzal dňa 1. 7. 2013 ako obhajca zastupovanie klienta v trestnom stíhaní a vykonával v jeho mene v trestnom stíhaní nasledovné úkony:

a) dňa 15. 7. 2013 podal v mene obvineného klienta obvodnému oddeleniu okresného riaditeľstva Policajného zboru sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 20. 6. 2013 vydanému obvodným oddelením okresného riaditeľstva Policajného zboru v časti týkajúcej sa vznesenia obvinenia;
b) dňa 12. 8. 2013 podal obvodnému oddeleniu okresného riaditeľstva Policajného zboru žiadosť o informovaní o každom úkone v trestnom stíhaní;
c) dňa 16. 10. 2013 sa zúčastnil na výsluchu klienta; a
d) dňa 17. 12. 2013 nazrel do vyšetrovacieho spisu,

a to napriek tomu, že mu bol na základe vlastnej žiadosti rozhodnutím SAK s účinnosťou od 25. 6. 2013 do 19. 6. 2014 pozastavený výkon advokácie podľa § 8 ods. 1 písm. ZoA, pričom neinformoval klienta ani orgány činné v trestnom konaní o skutočnosti, že ako advokát s pozastaveným výkonom advokácie nie je oprávnený poskytovať právne služby, vrátane zastávania postavenia obhajcu v trestnom konaní,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **500 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 9. 4. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 8. 4. 2015 proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo vyjadrení DO k sťažnosti (ako aj k návrhu na začatie disciplinárneho konania) uviedol, že konal s najlepším vedomím a svedomím, avšak je si vedomý porušenia zákona.

I. disciplinárny senát uznal rozhodnutím zo dňa 22. 6. 2015 DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe, uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 500 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia I. disciplinárneho senátu SAK vyplýva, že vo svojom presvedčení vychádzal z preukázanej skutočnosti, že s účinnosťou od 25. 6. 2013 bol DO advokátovi, na základe rozhodnutia predsedu SAK zo dňa 25. 6. 2013 pozastavený výkon advokácie, ktoré bolo vydané na písomnú žiadosť DO, doručenú SAK dňa 17. 6. 2013. Ako zástupca na obdobie pozastavenia výkonu advokácie bol ustanovený JUDr. B. B.

Proti tomuto rozhodnutiu v stanovenej lehote podal odvolanie DO advokát, ktorý na svoju obhajobu uviedol, že konal v dobrej viere pomôcť sociálne slabšej skupine občanov a že v návale pracovnej zaneprázdnenosti si neuvedomil, že v čase „zastupovania" mal už pozastavený výkon činnosti na vlastnú žiadosť.

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Z podrobnej analýzy disciplinárneho spisu III. odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že bez akýchkoľvek pochybností je dokázané, že DO advokát poskytoval úkony právnej pomoci vo forme práva na obhajobu osobe, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie. Podľa § 36 ods. 1 Trestného poriadku obhajcom môže byť len advokát. Advokátom je osoba, ktorá je zapísaná do zoznamu advokátov, ktorý vedie SAK a toto povolanie možno vykonávať len podľa ZoA. Advokát má postavenie lex specialis a preto obhajobné tvrdenie DO advokáta, že v danom prípade išlo o konanie v dobrej viere pomôcť sociálne slabšej skupine občanov je irelevantné. Obhajobné tvrdenie DO advokáta odvolací senát vyhodnotil, ako snahu o zbavenie sa vlastnej zodpovednosti, ktorá nemá žiadnu oporu v zákone, pretože Trestný poriadok umožňuje, aby si obvinený na svoju obranu a obhajobu voči vznesenému obvineniu zobral

na pomoc osobu znalú práva, ktorá má teoretické znalosti práva a praktické skúsenosti s priebehom trestného procesu, pritom touto najvýznamnejšou časťou práva na obhajobu je právo obvineného zvoliť si obhajcu. DO advokát vedel, že takéto úkony právnej služby v trestnom konaní nemôže poskytovať. Nie bez významu je aj skutočnosť, že DO advokát vedel, že mal v inkriminovanej dobe ustanoveného zástupcu na obdobie pozastavenia výkonu advokácie.

Odvolací disciplinárny senát vo svojom závere dospel k zisteniu, že v disciplinárnom konaní boli vykonané všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a že je dokázané, že skutok bol spáchaný, má znaky vyššie uvedeného disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil DO advokát, pričom uložené disciplinárne opatrenia sú adekvátne k zavinenému porušeniu povinností.

22.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klienta pred poskytnutím právnej služby o hodnote úkonu právnej služby a následne po prijatí peňažnej úhrady od protistrany, určenej pre klienta, túto peňažnú sumu bezodkladne nepoukáže klientovi ani s klientom vec písomne finančne nevyporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 4 ZoA a § 11 ods. 2 a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 15. decembra 2015, ***sp. zn. III. ODS-19/15:1391/2012***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 25. marca 2015, ***sp. zn. DS VI.-96/12:1391/2012***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 25. marca 2015, sp. zn. DS VI.-96/12:1391/2012 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. decembra 2015, sp. zn. III. ODS-19/15:1391/2012 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 4 ZoA a § 11 ods. 2 a § 13 AP SAK,

tým, že

i) po prevzatí právneho zastupovania sťažovateľa A. B. za účelom vymoženia jeho pohľadávky voči dlžníkovi C. D. vo výške 2 000 eur v presne nezistenom čase do konca februára 2012 prevzal advokát od dlžníka 1 500 eur pre sťažovateľa, ktoré advokát sťažovateľovi vydal až 5. 4. 2012 a vec s klientom – sťažovateľom písomne finančne nevysporiadal,
ii) neinformoval klienta pred vykonaním úkonu o hodnote úkonu právnej služby,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **675,40 eur.**

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 25. marca 2015, sp. zn. DS VI.-96/12:1391/2012 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. decembra 2015, sp. zn. III. ODS-19/15:1391/2012 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

tvrdil klientovi na jeho výzvu zo dňa 19. 3. 2012 o vydanie finančných hore označených prostriedkov účelovo viazaných pre klienta, že ich stratil,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 10. 10. 2012 podal predseda RK SAK na základe sťažnosti p. A. B. návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, ktorý:

i) po prevzatí právneho zastupovania sťažovateľa A. B. dňa 14. 9. 2010 za účelom vymoženia jeho pohľadávky voči dlžníkovi C. D. vo výške 2 000 eur v presne nezistenom čase do konca februára 2012 prevzal od dlžníka 1 500 eur pre sťažovateľa, ktoré advokát sťažovateľovi vydal až 5. 4. 2012 a vec s klientom – sťažovateľom písomne finančne nevysporiadal;

ii) tvrdil klientovi na výzvu zo dňa 19. 3. 2012 o vydanie finančných hore označených prostriedkov účelovo viazaných pre klienta, že ich stratil;

iii) neinformoval klienta pred vykonaním úkonu o hodnote úkonu právnej služby,

čím sa mal dopustiť porušenia povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 a 4 ZoA a § 11 ods. 2 a § 13 AP SAK.

Podaniu návrhu na začatie disciplinárneho konania predchádzala sťažnosť A. B. na postup advokáta doručená SAK dňa 11. apríla 2012. Sťažovateľ v nej uviedol, že DO navštívil 14. septembra 2012 za účelom vymoženia doplatku od svojho dlžníka C. D. vo výške 2 000 eur. Advokát sa jeho veci ujal, vyzval dlžníka na plnenie, v dôsledku čoho dlžník zaplatil priamo sťažovateľovi na účet 500 eur a zvyšnú časť 1 500 eur zaplatil DO, pričom tak mal urobiť do konca februára 2012. Po viacerých neúspešných pokusoch sa sťažovateľ s DO spojil 19. marca 2012, kedy mu DO povedal, že dlžník dlh zaplatil, avšak DO sa peniaze stratili zo stola v kancelárii. Kedy sa tak stalo DO odmietol sťažovateľovi povedať, sľúbil ale, že mu peniaze vyplatí do konca marca 2012, avšak neurobil tak. Následne sľúbil sťažovateľovi, že mu peniaze vyplatí do 3. apríla 2012, avšak ani tento termín nedodržal a prisľúbil mu zaplatenie 4. apríla 2012. Ako vyplynulo z ďalšej korešpondencie SAK so sťažovateľom – list sťažovateľa z 23. augusta 2012 – DO nakoniec sumu 1 500 eur zaplatil sťažovateľovi prostredníctvom matky 5. apríla 2012, čo sa však stalo až potom, čo bolo DO sťažovateľom oznámené, že naňho bola podaná sťažnosť SAK. Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol, že zaplatil DO za jeho služby 780 eur, čo sa mu zdá, že z vymáhanej sumy je to neprimeraná čiastka.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení z 29. mája 2012 k sťažnosti uviedol, že vec usporiadal dohodou o finančnom vysporiadaní so sťažovateľom prostredníctvom jeho matky 5. apríla 2012, z ktorej vyplýva, že medzi stranami niet dlhov a v rovnaký deň zaplatil sťažovateľovi sumu 1 500 eur. SAK predložil uzatvorenú dohodu aj kópiu príjmového pokladničného dokladu a uviedol, že tým považuje vec za uzavretú.

K návrhu na začatie disc. konania sa DO vyjadril listom doručeným dňa 15. 11. 2012, pričom poukázal na to, že právne zastúpenie prevzal 26. 7. 2010 a nie 14. 9. 2010, ako uvádza sťažovateľ. Ďalej poukázal na svoje rokovania s dlžníkom, výsledkom ktorých bola dohoda, že dlžník zaplatí sťažovateľovi sumu 2 000 eur v splátkach po 100 eur mesačne. Dlžník takto uhradil spolu 500 eur, potom prestal platiť. DO v ďalších rokovaniach dohodol s dlžníkom, že zvyšok zaplatí neskôr jednorazovo, keď bude mať peniaze. DO uviedol, že suma 1500 eur mu bola uhradená dňa 11. 3. 2012. Zároveň uviedol, že prijaté peniaze na záver pracovného dňa nenašiel, o čom informoval aj sťažovateľa. Ďalej poukázal na to, že peniaze vyplatil dňa 5. 4. 2012 na pokyn sťažovateľa jeho matke. Pokiaľ ide o náhradu za poskytnuté právne služby, táto bola zaplatená na základe dohody, o čom svedčí to, že túto sťažovateľ zaplatil a podľa disciplinárne obvineného bola adekvátna náročnosti právnych služieb v tejto veci

a úspešnosti a konečnému výsledku. Na základe splnomocnenia sťažovateľa disciplinárne obvinený uzavrel s jeho matkou dňa 5. 4. 2012 písomnú dohodu o finančnom vysporiadaní s tým, že strany vyhlasujú, že týmto vysporiadaním nemajú voči sebe žiadne iné záväzky ani pohľadávky. Návrh na začatie disciplinárneho konania považoval za nedôvodný.

Vo veci bolo pôvodne rozhodnuté rozhodnutím sp. zn. DS VI.-96/12:1391/2012 zo 16. januára 2013 tak, že DO advokát bol v časti skutkov, uvedených pod bodmi i) a iii) uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia a v časti skutku pod bodom ii) bol spod návrhu oslobodený s tým, že mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 675,40 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu (v odsudzujúcej časti) podal dňa 15. 3. 2013 odvolanie DO, o ktorom rozhodol III. ODS – rozhodnutím zo dňa 6. 6. 2013 tak, že toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil VI. DS na nové prerokovanie a rozhodnutie z dôvodu, že nepovažoval skutkový stav vo veci za dostatočne zistený. Odvolací senát uložil disciplinárnemu senátu povinnosť doplniť dokazovanie a spoľahlivo zistiť, kedy došlo k zaplateniu sumy 1 500 eur dlžníkom C. D. DO advokátovi a či DO advokát poučil sťažovateľa podľa 18 ods. 4 ZoA a aby zaujal i odôvodnený záver k otázke, či uzavretie dohody so sťažovateľom 5. 4. 2012 možno považovať za finančné vysporiadanie veci s klientom bez zbytočného odkladu.

Po vrátení veci disciplinárny senát v tomto smere doplnil dokazovanie a zaslal žiadosti sťažovateľovi, DO a dlžníkovi C. D. o doplnenie a vysvetlenie sporných skutočností v zmysle pokynu odvolacieho disciplinárneho senátu. Sťažovateľ na žiadosť odpovedal listom zo dňa 25. 2. 2014 doručeným dňa 28. 2. 2014, v ktorom uviedol, že ho disciplinárne obvinený sklamal tým, že mu nechcel povedať, kedy mu dlžnú čiastku dlžník zaplatil, vyhýbal sa mu, opakovane nedodržal termíny výplaty dlžnej sumy. Dokonca, keď jeho matka navštívila disciplinárne obvineného dňa 5. 4. 2015, kedy jej vyplatil sumu 1 500 eur, odmietol jej povedať, kedy peniaze od dlžníka prevzal. Ďalej sťažovateľ uviedol, že suma 780 eur, ktorú DO zaplatil, sa mu zdá byť vysoká. K vyjadreniu pripojil príjmové doklady vystavené DO na sumu 220 eur zo dňa 14. 9. 2010 a na 560 eur zo dňa 16. 8. 2010.

Disc. obvinený reagoval na žiadosť listom zo dňa 17. 3. 2014, doručeným 19. 3. 2014. Poukázal na svoju činnosť súvisiacu so zastupovaním sťažovateľa v tejto veci a jeho rokovania s dlžníkom, výsledkom ktorej bola dohoda, že dlžník zaplatí sťažovateľovi sumu 2 000 eur. Uviedol, že na odmene sa so sťažovateľom dohodli ústne, pretože úkonov v tejto veci bolo viac ako 12 a podľa tarifnej odmeny by sťažovateľ zaplatil za právne služby oveľa viac, ako bola dohodnutá čiastka 780 eur a táto čiastka preto bude konečná. Podľa disciplinárne obvineného túto záležitosť vysporiadali písomnou dohodu zo dňa 5. 4. 2012. Napokon disciplinárne obvinený uviedol, že dlžnú sumu 1 500 eur prijal 11. 3. 2012. K vyjadreniu priložil faktúru č. 2009/01, ktorú vystavil sťažovateľ dlžníkovi na sumu 5 768,02 eur, predžalobnú výzvu zo dňa 28. 7. 2010, príjmové doklady na sumu 220 eur a 560 eur, dohodu o finančnom vysporiadaní medzi sťažovateľom zastúpeným disciplinárne obvineným a dlžníkom zo dňa 11. 3. 2012, dohodu o finančnom vysporiadaní medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným, zastúpeným matkou zo dňa 5. 4. 2012, príjmový doklad zo dňa 11. 3. 2012 o tom, že disciplinárne obvinený prevzal od dlžníka sumu 1 500 eur a príjmový doklad na sumu 1 500 eur z 5. 4. 2012 o tom, že matka sťažovateľa prevzala sumu 1 500 eur od disciplinárne obvineného.

Po takto doplnenom dokazovaní VI. disciplinárny senát vo veci znovu rozhodol rozhodnutím z 25. marca 2015, ktorým uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že po prevzatí právneho zastupovania sťažovateľa A. B. dňa 14. 9. 2010 za účelom vymoženia jeho pohľadávky voči dlžníkovi C. D. vo výške 2 000 eur v presne nezistenom čase do konca februára 2012 prevzal advokát od dlžníka 1 500 eur pre sťažovateľa,

ktoré advokát sťažovateľovi vydal až 5. 4. 2012 a vec s klientom – sťažovateľom písomne finančne nevysporiadal, a zároveň neinformoval klienta pred vykonaním úkonu o hodnote úkonu právnej služby, za čo mu uložil peňažnú pokutu vo výške 760 eur. DO advokát bol zároveň oslobodený v časti skutku, že tvrdil klientovi na jeho výzvu zo dňa 19. 3. 2012 o vydanie finančných hore označených prostriedkov účelovo viazaných pre klienta, že ich stratil, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Toto rozhodnutie VI. disciplinárny senát odôvodnil tým, že v konaní bolo preukázané, že DO zadržiaval sťažovateľovi vymožené finančné prostriedky od 11. 3. 2012 až do 5. 4. 2012, a teda nepoukázal sťažovateľovi prijatú sumu bezodkladne, ale až na viaceré jeho naliehania s odôvodnením, že túto sumu stratil. DO tieto skutočnosti vo svojich vyjadreniach aj potvrdil. Disciplinárny senát mal za preukázané aj to, že DO odmietol sťažovateľa informovať o tom, kedy prevzal sumu 1 500 eur od dlžníka. DO tak porušil povinnosť uloženú v § 11 ods. 2 AP SAK, podľa ktorého advokát musí peniaze klienta alebo tretej osoby, ktoré boli účelovo viazané bezodkladne poukázať oprávnenej osobe. V konaní bolo ďalej preukázané, že DO vec so sťažovateľom riadne finančne nevyporiadal.

Disciplinárny senát uzavrel, že uzavretie dohody o finančnom vysporiadaní nemožno považovať za riadne splnenie povinnosti podľa § 13 AP SAK. V samotnej dohode o finančnom vysporiadaní je len konštatovanie, že dlžník uhradil sťažovateľovi sumu 500 eur, zvyšok dlhu (1 500 eur) prevzal DO a dňa 5. 4. 2015 túto sumu vyplatil matke sťažovateľa, ktorá prijatie sumy potvrdila svojím podpisom. Za finančné vysporiadanie je možné považovať len riadne písomné vyúčtovanie právneho zastúpenia, ktoré musí byť vykonané bezodkladne po skončení zastúpenia. K splneniu uvedenej povinnosti v tomto prípade nedošlo a túto skutočnosť nepriamo potvrdil aj DO. Napokon disciplinárny senát mal za preukázanú aj skutočnosť, že DO vopred neinformoval sťažovateľa (klienta), ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za jeden úkon právnej služby. V tomto prípade bolo dôkazné bremeno na disciplinárne obvinenom, ktorý ho neuniesol a ani na výzvu RK SAK nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil obvinenie za tento skutok, v dôsledku čoho sa potvrdila sťažnosť sťažovateľa.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu DO, ktorý bol v minulosti disciplinárne stíhaný, a na jeho osobné pomery. Disciplinárny senát po zvážení uvedených skutočností uložil DO disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 760 eur.

Vo vzťahu k skutku uvedenému v bode ii) návrhu na začatie disciplinárneho konania bol DO oslobodený podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK, nakoľko disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie DO podaním zo dňa 1. 6. 2015, ktorým žiadal, aby odvolací senát zrušil rozhodnutie v časti o uznaní viny z disciplinárneho previnenia a sankcie a oslobodenie v tejto veci v celom rozsahu. DO v odôvodnení odvolania namietal, že právne zastupovanie sťažovateľa prevzal dňa 26. 7. 2010, nie 14. 9. 2010, ako uvádza sťažovateľ. V ďalšom poukázal, že hneď 28. 7. 2010 vyzval písomne odporcu sťažovateľa na zaplatenie finančnej čiastky 5 768,02 eur, po niekoľkých jednaniach telefonických aj osobných so sťažovateľom a jeho odporcom sa nepotvrdilo, že odporca dlhuje sťažovateľovi sumu 5 768,02 eur ale len 2 000 eur, ktoré bol odporca sťažovateľa ochotný splácať po 10 eur mesačne. Na základe jednania DO s odporcom sťažovateľa, tento začal splácať svoj dlh vo výške 100 eur mesačne. Takto zaplatil priamo sťažovateľovi 500 eur, posledná splátka bola 27. 2. 2011. Keďže dlžník sťažovateľa neplnil, DO po ďalších rokovaniach docielil dohodu, že zvyšok zaplatí neskôr, keď bude mať peniaze jednorazovo, čo sa aj stalo 11. 3. 2012, potvrdenie o tom zaslal disciplinárnej komisii. DO konštatoval, že uvedenú sumu 1 500 eur

dňa 5. 4. 2012 vyplatil na pokyn sťažovateľa jeho matke, o dátume zaplatenia 1 500 eur bola matka klienta informovaná a nie je pravda, že ju DO o tom neinformoval. Nie je preto pravda, že prevzal od dlžníka 1 500 eur v presne nezistenom čase. Žiadnym spôsobom klienta nepoškodil a vyplatil mu celú dlžníkom zaplatenú čiastku z vlastnej iniciatívy, nie iniciatívy klienta. Náhrada za poskytnuté právne služby bola zaplatená na základe dohody, o čom svedčí to, že toto sťažovateľ zaplatil a bola adekvátna náročnosti právnych služieb v tejto veci aj úspešnosti a konečnému výsledku. Odporca bol dostatočne informovaný o všetkom dianí, vrátane odmeny za právne služby. Výška odmeny za právne služby bola dohodnutá dohodou, nie na základe úkonov a klient s touto dohodu súhlasil a teda bol o výške odmeny za právne služby informovaný, vyplatil ju a v zastúpení podpísal dohodou, že vec je finančne vysporiadaná. Uvedenú dohodu zaslal disciplinárnej komisii. Na základe splnomocnenia sťažovateľa s jeho matkou dňa 5. 4. 2012 uzavrel s matkou písomnú dohodu o finančnom vysporiadaní s tým, že strany vyhlasujú, že týmito finančným vysporiadaním nemajú voči sebe žiadne iné záväzky ani pohľadávky, čo potvrdili svojimi podpismi. Skutočnosti, ktoré sú uvedené v rozhodnutí, ktoré tvrdil sťažovateľ preukázané neboli, naopak, vo viacerých vyjadreniach sťažovateľ neuviedol pravdivé informácie a zavádza disciplinárny senát.

O tomto odvolaní rozhodol rozhodnutím III. odvolací disciplinárny senát z 15. decembra 2015tak, že napadnuté rozhodnutie vo výroku o disciplinárnom opatrení zmenil tak, že na nezmenenom skutkovom základe uložil DO advokátovi podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 675,40 eur.

Odvolací disciplinárny senát vo veci nariadil dňa 15. 12. 2015 pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo bez prítomnosti DO advokáta v zmysle § 18 ods. 7 DP SAK.

Postupujúc podľa § 30 ods. 5 DP SAK konal III. ODS-na podklade podaného odvolania tak, že preskúmal výrok napadnutý odvolaním, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a postup prvostupňového disciplinárneho senátu. Pri tomto postupe prihliada na chyby, ktoré neboli odvolaním napadnuté vtedy, ak mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie. Podľa § 59 ods. 2 ZoA v znení účinnom po 1. januári 2013 rozhoduje odvolací disciplinárny senát ako trojčlenný odvolací disciplinárny senát, ktorý napadnuté rozhodnutie potvrdí, zmení alebo zruší a ak napadnuté rozhodnutie zruší, vráti vec disciplinárnemu senátu na nové konanie, pričom prvostupňový disciplinárny senát je jeho právnym názorom viazaný.

Odvolací disciplinárny senát prejednal odvolanie DO advokáta a dospel k záveru, že na nezmenenom skutkovom závere je potrebné zmeniť výrok o disciplinárnom opatrení.

Odvolací disciplinárny senát prijal bez akýchkoľvek výhrad záver, že po doplňujúcom dokazovaní prvostupňovým senátom prevedené dôkazy jednoznačne potvrdzujú skutkový dej tak, ako bol zistený v disciplinárnom konaní, teda potvrdzujú, že sa DO dopustil konania, ktoré mu je kladené za vinu, kedy sa skutky stali tak, ako sú tvrdené v návrhu navrhovateľa a teda ako bolo konštatované v napadnutom rozhodnutí. Právne posúdenie skutkového stavu tak, ako bolo vykonané v rozhodnutí tiež považoval odvolací orgán za správne.

Doplneným dokazovaním disc. senát zistil, že DO prevzal od dlžníka sumu 1 500 eur dňa 11. 3. 2012. Príjmový doklad predložil DO do disciplinárneho spisu. Disciplinárny senát preto správne ustálil, že tento skutok tak, ako je uvedený v návrhu sa stal. Odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil s odvolaním DO, že nie je pravda, že prevzal od dlžníka 1 500 eur v presne nezistenom čase. Obžalovacia zásada, podľa ktorej súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v žalobnom návrhu neznamená, že medzi skutkom, a skutkom uvedeným v rozsudku musí byť úplná zhoda. Od skutku je nutné odlišovať jeho popis, ktorý musí obsahovať tie skutkové okolnosti, ktoré sú právne významné, z hľadiska naplnenia jednotlivých znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Je nepochybné, že suma 1 500 eur bola dlžníkom sťažovateľa DO uhradená dňa 11. 3. 2012. DO uviedol, že prijaté peniaze na záver

pracovného dňa nenašiel, o čom informoval aj sťažovateľa, ktorému peniaze vyplatil až dňa 5. 4. 2012, na sťažovateľov pokyn jeho matke.

Vo veci finančného vysporiadania disciplinárny senát uzavrel, že uzavretie dohody o finančnom vysporiadaní nemožno považovať za riadne splnenie povinnosti podľa § 13 Advokátskeho poriadku. V samotnej dohode o finančnom vysporiadaní je len konštatovanie, že dlžník uhradil sťažovateľovi sumu 500 eur, zvyšok dlhu (1 500 eur) prevzal disciplinárne obvinený a dňa 5. 4. 2015 túto sumu vyplatil matke sťažovateľa, ktorá prijatie sumy potvrdila svojím podpisom. Za finančné vysporiadanie je možné považovať len riadne písomné vyúčtovanie právneho zastúpenia, ktoré musí byť vykonané bezodkladne po skončení zastúpenia. K splneniu uvedenej povinnosti v tomto prípade nedošlo a túto skutočnosť nepriamo potvrdil aj disciplinárne obvinený.

Napokon disciplinárny senát mal za preukázanú aj skutočnosť, že DO vopred neinformoval sťažovateľa (klienta), ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za jeden úkon právnej služby. V tomto prípade bolo dôkazné bremeno na disciplinárne obvinenom, ktorý ho neuniesol a nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil obvinenie za tento skutok, v dôsledku čoho sa potvrdila sťažnosť sťažovateľa.

Konania, ktorých sa DO dopustil je potrebné považovať za disciplinárne previnenia. DO bol uznaný za vinného, pretože ide nepochybne o závažné porušenie povinností advokáta voči klientovi, ktoré malo pre jeho klienta negatívne dôsledky. Takéto chovanie advokáta, či už bolo vykonané úmyselne alebo z nedbanlivosti je celkom evidentne porušením zákona o advokácii a advokátskeho poriadku a znižuje všeobecne dôveru verejnosti vo výkon advokátskeho stavu. Napadnuté rozhodnutie výstižným spôsobom odôvodňuje skutkové a právne závery, o ktoré sa opiera a na toto odôvodnenie odvolací orgán v plnej miere odkazuje.

Pokiaľ ide o uložené disciplinárne opatrenie, odvolací disciplinárny senát rešpektujúc zásadu zákazu reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu) zmenil rozhodnutie disciplinárneho senátu a uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 675,40 eur.

23.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta tohto v priebehu zastupovania s výnimkou jedného e-mailu riadne a včas neinformuje, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci a písomne klientovi neodpovedá ani na písomný dopyt klienta súvisiaci s poskytovaním právnych služieb, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 24. februára 2016, ***sp. zn. III. ODS-42/15:3108/2014***
Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 4. novembra 2015, ***sp. zn. DS I.-51/15:3108/2014***

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 4. novembra 2015, sp. zn. DS I.-51/15:3108/2014 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 24. februára 2016, sp. zn. III. ODS-42/15:3108/2014 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK,

tým, že

a) ako právny zástupca spoločnosti A. s. r. o. v likvidácii neinformoval klienta od 7. 5. 2014 do dňa podania sťažnosti dňa 7. 10. 2014, s výnimkou e-mailu zo dňa 25. 7. 2014, písomnou formou riadne a včas ako postupuje pri vybavovaní jeho právnej veci – likvidácie spoločnosti,
b) písomne neodpovedal na písomný dopyt klienta zo dňa 15. 9. 2014 súvisiaci s poskytovaním právnych služieb,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 28. 4. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátov, ktorého predmetom bolo, že DO závažným spôsobom (skutkami uvedenými vo výrokovej časti tohto rozhodnutia) porušil povinnosti advokáta uložené § 56 ods. 1 ZoA v spojení s § 6 ods. 1 písm. a) a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 4. novembra 2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe, uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 200 eur.

Disciplinárny senát dospel na základe vykonaného dokazovania k nasledovným zisteniam:

Sťažovateľ a DO sa, prostredníctvom emailovej komunikácie (najmä email DO zo dňa 7. 11. 2013), dohodli na zastupovaní pri likvidácii spoločnosti A. s. r. o., ktorej je sťažovateľ konateľom. V rámci poskytovania právnych služieb bolo zahrnuté: 1. Príprava dokumentácie súvisiaca so vstupom do likvidácie, vymenovanie likvidátora, 2. Uverejnenie likvidácie v obchodnom vestníku, 3. Spolupráca s účtovníkom ohľadom vstupnej účtovnej závierky, 4. Výmaz spoločnosti – príprava záverečnej správy likvidátora, príprava rozhodnutia o schválení rozdelenia likvidačného zostatku, 5. Komunikácia s daňovým úradom, zabezpečenie súhlasu správcu dane a zrušenie DIČ, 6. Spolupráca s účtovníkom ohľadom záverečnej účtovnej závierky a 7. Všetky podania voči registrovému súdu plus všetky poplatky. Navrhnutá odmena za celú službu a súdne poplatky bola vo výške 500 eur bez speňažovania majetku. Sťažovateľ vo svojom emaile zo 7. 11. 2013 uviedol, že s cenou súhlasí. Osobitná písomná zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi DO a spoločnosťou A. s. r. o. uzatvorená nebola.

DO preukázateľne poskytol právne služby týkajúce sa vstupu spoločnosti do likvidácie (potvrdenie okresného súdu zo dňa 18. 12. 2013 o vykonaní zápisu) a zverejnenia vstupu spoločnosti do likvidácie v obchodnom vestníku (výzva likvidátora zverejnená 23. 12. 2013) a v tejto veci aj pravidelne komunikoval so sťažovateľom. Takisto bolo preukázané, že DO vystavil dňa 25. 11. 2013 faktúru za právne služby vo výške 250 eur.

Ďalej z emailu DO advokáta sťažovateľovi zo dňa 28. 3. 2014 aj 8. 4. 2014 vyplývalo, že DO komunikoval so sťažovateľom postup a kroky súvisiace s ukončením likvidácie spoločnosti. E-mailom zo dňa 7. 5. 2014, resp. aj 9. 5. 2014 sa sťažovateľ informoval u DO advokáta na stav likvidácie. Dňa 20. 6. 2014 zaslal sťažovateľ DO advokátovi email, v ktorom uviedol, že na základe ich spoločného telefonátu má DO každých 14 dní informovať o stave likvidácie spoločnosti a v ktorom poukázal na problematickú komunikáciu s DO.

Dňa 25. 7. 2014 zaslal DO sťažovateľovi email so správou, že k žiadosti o súhlas správcu dane je potrebné doložiť prílohu k správe o likvidácii a informoval sťažovateľa, že je momentál-

ne na dovolenke a ozve sa po návrate, čo podľa vyjadrenia sťažovateľa DO neurobil. E-mailom zo dňa 15. 9. 2014 sťažovateľ urgoval u DO vyjadrenie k situácii k likvidácií spoločnosti a žiadal o konkrétny termín, kedy je možné ukončiť likvidáciu. Podľa vyjadrenia sťažovateľa DO ani na tento email nereagoval.

Z predloženého plnomocenstva udeleného DO advokátovi zo dňa 22. 11. 2013 vyplýva, že sťažovateľ ako konateľ a likvidátor spoločnosti A. s. r. o. splnomocnil disciplinárne obvineného na zastupovanie v mene sťažovateľa a v mene spoločnosti A. s. r. o. na všetky právne úkony vo všetkých veciach súvisiacich so zápisom zmien zapísaných údajov spoločnosti z obchodného registra SR, a to v súvislosti so zrušením spoločnosti a jej vstupom do likvidácie.

DO vo svojom vyjadrení uviedol, že sa dohodli so sťažovateľom na poskytnutí právnych služieb v 2 štádiách a že na prvú časť dohody bol písomne splnomocnený. Pokračovanie ďalšej spolupráce realizáciou samotnej likvidácie prebiehalo formou komunikácie o jednotlivých krokoch, pričom DO uviedol, že na vykonanie týchto krokov nebol priamo splnomocnený a pre pracovnú vyťaženosť sa uskutočnenie likvidácie odsúvalo. Vo vyjadrení DO nevysvetlil iné dôvody, prečo sťažovateľovi nereagoval písomne na jeho emailové žiadosti o aktuálnom stave a o ukončení likvidácie.

Podľa názoru disciplinárneho senátu uvedený argument o chýbajúcom splnomocnení na ukončenie likvidácie neobstojí a je účelový – z emailovej komunikácie medzi DO a sťažovateľom vyplýva jednoznačne, že sa dohodnutý rozsah poskytovania právnych služieb mal vzťahovať aj na ukončenia likvidácie, a z tohto dôvodu bol DO povinný písomne informovať sťažovateľa a odpovedať na jeho žiadosti súvisiace s ukončením likvidácie. Pokiaľ mal DO za to, že udelené plnomocenstvo nebolo dostatočné na zastupovanie pri ukončení likvidácie a výmaze spoločnosti, mal pripraviť a zaslať sťažovateľovi na podpis nové plnomocenstvo s požadovaným obsahom.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO advokáta. Z vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil, že DO v uplynulom období nebol disciplinárne stíhaný.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO dňa 11. 12. 2015 odvolanie a navrhol, aby odvolací senát napadnuté rozhodnutie zmenil a oslobodil ho spod návrhu. DO považoval napadnuté rozhodnutie za nesprávne, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením a nebolo dostatočne preukázané, že by sa skutok tak, ako je uvedený v rozhodnutí stal. Nepopieral, že sťažovateľovi poskytol právne služby týkajúce sa vstupu jeho spoločnosti do likvidácie, tieto však zápisom v obchodnom registri boli ukončené a medzi ním a sťažovateľom neprišlo k novej dohode o poskytnutí právnych služieb týkajúcich sa likvidácie, i keď o ďalšom postupe so sťažovateľom komunikovali. V odvolacom konaní predložil ako dôkaz, potvrdenie podpísané sťažovateľom, ktorého predmet je odovzdanie dokumentácie spoločnosti A. s. r. o., s presnou špecifikáciou odovzdaných dokladov a vyjadrenie konateľa a zároveň likvidátora tejto spoločnosti o tom, že všetky vzťahy medzi DO považuje za vysporiadané a ukončené v dohodnutom čase a dohodnutým spôsobom. Tento dôkaz predložil DO až v odvolacom konaní, pretože ho skôr nemal k dispozícii a klient ho podpísal až dodatočne. Za nesprávny považuje argument disciplinárneho senátu, že mu voči sťažovateľovi vyplývali povinnosti v zmysle AP SAK z dôvodu, že samotné plnomocenstvo, ktoré nebolo vystavené na úkony súvisiace s ďalším poskytovaním právnych služieb a nové plnomocenstvo si mohol zabezpečiť sám, keďže nebol dôvod na to, aby si od klienta žiadal vystavenie plnomocenstva skôr, ako sa dohodnú na konkrétnych podmienkach ďalšej spolupráce. K tejto dohode z dôvodu pracovnej vyťaženosti DO neprišlo, čo sa v konaní potvrdilo, pretože dôkaz o novej dohode zo strany sťažovateľa predložený nebol. DO si myslí, že z jeho strany nemohlo dôjsť k poru-

šeniu povinnosti informovať klienta o poskytovaní právnych služieb podľa § 6 ods. 1 AP SAK v zmysle jeho dopytu z 15. 9. 2014, pretože v tom čase bol ich právny vzťah ukončený. Mal za to, že disciplinárny senát si nedostatočne zistil skutkový stav a sťažovateľ mu neuviedol dostatočné skutočnosti.

Odvolací disciplinárny senát prejednal odvolanie DO a dospel k záveru, že na nezmenenom skutkovom závere je potrebné zmeniť výrok o disciplinárnom opatrení.

Odvolací disciplinárny senát prijal bez akýchkoľvek výhrad záver, že prvostupňovým senátom prevedené dôkazy jednoznačne potvrdzujú skutkový dej tak, ako bol zistený v disciplinárnom konaní, teda potvrdzujú, že sa DO dopustil konania, ktoré mu je kladené za vinu, kedy sa skutky stali tak, ako sú tvrdené v návrhu navrhovateľa a teda ako bolo konštatované v napadnutom rozhodnutí.

Právne posúdenie skutkového stavu tak, ako bolo vykonané v rozhodnutí tiež považuje odvolací orgán za správne.

Podstata disciplinárneho previnenia spočíva v tom, že sťažovateľ a DO sa dohodli na zastupovaní pri likvidácii spoločnosti A. s. r. o., ktorej je sťažovateľ konateľom. Ako vyplýva z e-mailu DO zo dňa 7. 11. 2013, predmetom poskytovania právnych služieb bola príprava dokumentácie súvisiaca so vstupom do likvidácie, vymenovanie likvidátora, uverejnenie likvidácie v obchodnom vestníku, spolupráca s účtovníkom, ohľadom vstupnej účtovnej závierky, výmaz spoločnosti – príprava záverečnej správy likvidátora, príprava rozhodnutia o schválení rozdelenia likvidačného zostatku, komunikácia s daňovým úradom, zabezpečenie súhlasu správcu dane a zrušenie DIČ, spolupráca s účtovníkom, ohľadom záverečnej účtovnej závierky a všetky podania voči registrovému súdu plus všetky poplatky. Navrhnutá odmena za celú službu a súdne poplatky bola vo výške 500 eur bez speňažovania majetku. Osobitná písomná zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi DO a spoločnosťou A. s. r. o. uzatvorená nebola.

DO preukázateľne poskytol právne služby týkajúce sa vstupu spoločnosti do likvidácie a zverejnenia vstupu spoločnosti do likvidácie v obchodnom vestníku a v tejto veci aj pravidelne komunikoval so sťažovateľom. Takisto bolo preukázané, že DO vystavil dňa 25. 11. 2013 faktúru za právne služby vo výške 250 eur. Z písomných dokladov v spise vyplýva, že DO so sťažovateľom komunikoval, ohľadom vykonávaných krokov týkajúcich sa likvidácie spoločnosti, takisto z týchto dokladov vyplýva, že DO so sťažovateľom prestal komunikovať. Vyjadrenie DO o tom, že sa dohodli so sťažovateľom na poskytnutí právnych služieb v 2 štádiách, pričom bol splnomocnený len na prvú časť dohody je v rozpore s predloženými dôkazmi. Aj po zápise zmien u spoločnosti do obchodného registra (vstup do likvidácie) pokračovalo poskytovanie právnej pomoci formou komunikácie o jednotlivých krokoch tak, ako boli dohodnuté písomne 7. 11. 2013. Obrana DO advokáta, že na vykonanie týchto krokov nebol priamo splnomocnený je len účelová, pretože sa jednalo o úkony, na ktoré nebolo potrebné vystavovať plnú moc. Sám zároveň uvádza, že pre pracovnú vyťaženosť sa uskutočnenie likvidácie odsúvalo. DO nepredložil a neuviedol iné dôvody, prečo sťažovateľovi nereagoval písomne na jeho emailové žiadosti o aktuálnom stave a o ukončení likvidácie. Doklad predložený spoločne s odvolaním – Odovzdanie dokumentácie k vstupu spoločnosti do likvidácie vyhodnotil odvolací senát ako právne irelevantný pre posudzovanie porušenia, resp. neporušenia advokátskeho poriadku. Jednak ide o fotokópiu a jednak z neho nie je jasné, kedy sťažovateľ prevzal dokumentáciu, keďže zjavný je iba dátum vyhotovenia tohto dokumentu DO. Z tohto predloženého dokladu je jasné to, čo nebolo sporné v konaní a to, že DO vykonal všetky potrebné úkony, aby bola spoločnosť A. s. r. o. zapísaná v obchodnom registri, ako spoločnosť v likvidácii. Len samotné vykonanie tohto právneho úkonu však nebolo predmetom poskytnutia právnej služby, ale ako vyplýva z „ponuky" DO sťažovateľovi dňa

7. 11. 2013 predmetom boli i ďalšie úkony, ktoré mal DO vykonať za dohodnutú cenu. Ponuku advokáta na vykonanie úkonov sťažovateľ prijal a takisto súhlasil s cenou za vykonanie týchto úkonov. Samotný DO služby pre sťažovateľa aj po úkone zápisu spoločnosti do likvidácie aj vykonával a ako konštatuje vo svojom vyjadrení, kvôli jeho pracovnej vyťaženosti sa uskutočnenie likvidácie odsúvalo, s čím klient nebol spokojný a rozhodol sa vzájomnú spoluprácu ukončiť. Nad rámec odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia odvolací senát k dokladu predloženému DO k odvolaniu – potvrdenie podpísané sťažovateľom, ktorého predmet je odovzdanie dokumentácie spoločnosti A. s. r. o. s presnou špecifikáciou odovzdaných dokladov a vyjadrenie konateľa a zároveň likvidátora tejto spoločnosti o tom, že všetky vzťahy medzi DO považuje za vysporiadané a ukončené v dohodnutom čase a dohodnutým spôsobom. Konštatuje, že tento dôkaz je právne irelevantný, pretože ako konštatuje samotný DO, „skôr ho nemal k dispozícii a klient ho podpísal až dodatočne.

Zohľadňujúc všetky okolnosti posudzovaného prípadu, ako aj na skutočnosť, že DO dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný, mal odvolací disciplinárny senát za to, že v tomto prípade je disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta neprimerané a uložil disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.

24.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý použije účelovo viazané peňažné prostriedky, ktoré boli súdnym rozhodnutím prikázané do výlučného vlastníctva jeho klienta, bez súhlasu klienta na úhradu svojej pohľadávky pozostávajúcej z odmeny za poskytnutie právnych služieb voči klientovi, ktorá advokátovi vznikla v inom nesúvisiacom súdnom konaní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 a § 11 ods. 2 a 3 AP SAK.

Postup advokáta, ktorý po vyznačení doložky o právoplatnosti na súdnom rozhodnutí v prospech jeho klienta, ktoré ho nezaväzuje k žiadnej povinnosti, najprv na základe generálneho plnomocenstva udeleného klientom, zašle toto súdne rozhodnutie notárovi so žiadosťou o uvoľnenie finančných prostriedkov zložených do notárskej úschovy, prisúdených týmto rozhodnutím do výlučného vlastníctva klienta, a až po obdržaní týchto finančných prostriedkov asi po dvoch týždňoch zašle toto súdne rozhodnutie aj klientovi a zároveň klienta informuje o tom, že disponuje týmito finančnými prostriedkami, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko s ohľadom na okolností daného prípadu nemožno dospieť k záveru o porušení povinnosti advokáta riadne a včas informovať klienta o postupe vo veci v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 11. októbra 2016, ***sp. zn. III. ODS-9/16:895/2015***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK zo 7. marca 2016, ***sp. zn. DS VI.-86/15:895/2015***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK zo 7. marca 2016, sp. zn. DS VI.-86/15:895/2015 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 11. októbra 2016, sp. zn. III. ODS-9/16:895/2015 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1, § 6 písm. a) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

1.) vo veci svojej klientky – v právnej veci navrhovateľky A. B. proti odporcovi C. D., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej pred okresným súdom, neinformoval riadne a včas klientku, ako postupuje pri vybavovaní veci, keď dňa 8. 4. 2014 zabezpečil vyznačenie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku okresného súdu zo dňa 15. 5. 2013, v ten istý deň 8. 4. 2014 zaslal tento rozsudok notárke JUDr. E. F. spolu so žiadosťou o vyplatenie a uvoľnenie finančných prostriedkov vo výške 40 167,54 eur prikázaných do výlučného vlastníctva klientky na jeho bankový účet, a až po tom, ako obdržal dňa 22. 4. 2014 na účet finančné prostriedky, zaslal listom zo dňa 23. 4. 2014 sťažovateľke právoplatný rozsudok vo vyššie označenej právnej veci a informoval ju o tom, že disponuje finančnými prostriedkami, ktoré súd prikázal do jej výlučného vlastníctva,

2.) vo veci svojej klientky – v právnej veci navrhovateľky A. B. proti odporcovi C. D., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej pred okresným súdom, bez splnomocnenia alebo akéhokoľvek pokynu udeleného jeho klientkou, listom zo dňa 8. 4. 2014 požiadal notárku JUDr. E. F., aby na jeho bankový účet vyplatila finančné prostriedky vo výške 40 167,54 eur prikázané rozsudkom okresného súdu Prešov zo dňa 15. 5. 2013 do výlučného vlastníctva klientky, ktoré boli notárkou prijaté do úschovy zložiteľom Československou obchodnom bankou, a. s. na základe notárskej zápisnice zo dňa 19. 5. 2009 a tieto peňažné prostriedky na jeho bankový účet prijal,

pretože skutok pod bodom 1.)

nie je disciplinárnym previnením

a u skutku pod bodom 2.)

nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 7. marca 2016, sp. zn. DS VI.-86/15:895/2015 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 11. októbra 2016, sp. zn. III. ODS-9/16:895/2015 bol DO advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 a § 11 ods. 2 a 3 AP SAK,

tým, že

3.) vo veci svojej klientky – v právnej veci navrhovateľky A. B. proti odporcovi C. D., o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenej pred okresným súdom, použil peniaze klientky v celkovej výške 5 594,86 eur, ktoré boli účelovo viazané a ktoré boli rozsudkom okresného súdu zo dňa 15. 5. 2013 prikázané do jej výlučného vlastníctva, na úhradu svojej pohľadávky pozostávajúcej z odmeny za poskytnutie právnych služieb A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom a v ďalšom konaní vedenom pred okresným súdom a to bez súhlasu svojej klientky,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 30. 11. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO uviedol vo svojom vyjadrení k návrhu a vyjadreniu k sťažnosti (vrátane doplnenia vyjadrenia), že sa necíti byť vinný, mal niekoľko generálnych plnomocenstiev, ktoré ho

oprávňovali na všetky právne úkony v mene sťažovateľky, vrátane prevzatia peňazí z úschovy, a na prijatie peňazí z úschovy osobitné plnomocenstvo nepotreboval. DO mal ďalej za to, že predseda RK SAK nevzal do úvahy okolnosti, za ktorých bola právna pomoc poskytovaná, a to najmä, že DO poskytoval právnu pomoc sťažovateľke viac ako 3 roky bezplatne, komunikácia prebiehala väčšinou telefonicky alebo mailom, DO poskytol sťažovateľke 30 % zľavu z ceny poskytnutých právnych služieb, ako aj fakt, že v prípade, ak by z jeho strany nedošlo k jednostrannému započítaniu, k úhrade trovy právneho zastúpenia by mu sťažovateľka vzhľadom na jej pomery nikdy neuhradila a tieto by musel neúspešne vymáhať.

Vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 5. 5. 2015 ďalej uviedol DO, že spôsob odmeny nebol so sťažovateľkou dohodnutý žiadnou písomnou formou, s výnimkou udelených plnomocenstiev, kde advokát sťažovateľku informoval a oboznámil so spôsobom tarifnej odmeny podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., k dohode o podielovej odmene vo výške 5 % nedošlo. Čo sa týka súdnych konaní, na týchto sa DO riadne zúčastňoval, predkladal svoje písomné stanoviská, a vykonaným právnym úkonom zodpovedá aj sťažovateľke predložené vyúčtovanie, vrátane vystavených faktúr; sťažovateľke vzhľadom na jej osobnú a majetkovú situáciu poskytol aj zľavu vo výške 30 %. S notárskym úradom JUDr. E. F. komunikoval na základe plnej moci udelenej mu klientkou, advokát predložil všeobecné plnomocenstvo zo dňa 7. 7. 2011 „na všetky právne úkony v mene osoby sťažovateľky, najmä na zastupovanie pred orgánmi štátnej správy a samosprávy, orgánmi činnými v trestnom konaní, súdmi, notármi, exekútormi, daňovými úradmi a ostatnými právnickými a fyzickými osobami“. Čo sa týka prijatia peňazí z úschovy, DO uviedol, že advokátska kancelária bola iba platobným miestom, nakoľko sťažovateľka nedisponovala žiadnym účtom, resp. mu ho ako advokátovi neoznámila a počas zastupovania súhlasila, že peňažné prostriedky vydané notárkou môžu byť poukázané na účet advokátskej kancelárie; po ich prijatí si iba odpočítal ako advokát na základe vystaveného vyúčtovania a faktúr odmenu a zvyšnú sumu poukázal na účet klientky, ktorý mu bol dodatočne, na niekoľkonásobnú urgenciu, nielen písomnú, ale aj telefonickú oznámený. Rozsudok krajského súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu, mu bo doručený dňa 20. 3. 2014, následne zabezpečil vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti dňa 8. 4. 2014 a dňa 23. 4. 2014 rozsudky ako aj vyúčtovanie trov a faktúry zaslal sťažovateľke. DO taktiež uviedol, že nedisponuje písomným pokynom sťažovateľky, splnomocnením alebo iným dokladom vyjadrujúcim súhlas, že peňažné prostriedky sťažovateľky vydané notárskym úradom mali byť poukázané na účet advokátskej kancelárie, všetka komunikácia so sťažovateľkou prebiehala ústne, resp. telefonicky alebo mailom, sťažovateľka mu viacnásobne udelila plnú moc na všetky právne úkony v jej mene, preto podľa názoru advokáta nebolo potrebné akékoľvek iné plnomocenstvo ad hoc práve na zaslanie peňažných prostriedkov z notárskej úschovy na účet advokátskej kancelárie, ani osobitný pokyn sťažovateľky. Čo sa týka dohody o započítaní, podľa názoru advokáta nie je nutná akákoľvek dohoda so sťažovateľkou o započítaní finančných prostriedkov, za prejav smerujúci k započítaniu považuje zaslanie vyúčtovania trov právneho zastúpenia ako aj vystavených faktúr.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK zo 7. marca 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia vo všetkých bodoch návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 400 eur.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1.) mal disciplinárny senát za preukázané, že skutok sa stal tak, ako to je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát ďalej vo vzťahu k porušeniu § 6 písm. a) AP SAK konštatoval, že čo sa považuje za riadne a včasné informovanie Advokátsky poriadok neupravuje, a preto je riadnosť a včasnosť potrebné posudzovať vždy podľa okolností jednotlivého prípadu. V danom prípade uplynul medzi dňom, kedy sa DO dozvedel o rozhodnutí okresného súdu a dňom,

kedy ho doručil sťažovateľke, viac ako mesiac, čo samo osebe s prihliadnutím na skutočnosť, že proti rozhodnutiu nebolo potrebné podávať odvolanie zo strany sťažovateľky, nie je v rozpore s požiadavkou „včasnosti" podľa § 6 písm. a) AP SAK. Avšak vzhľadom na to, že DO ešte pred tým, než informoval klientku – sťažovateľku o doručení rozhodnutia a o jeho obsahu, toto rozhodnutie zaslal notárke spolu so žiadosťou o vydanie prostriedkov na účet advokátskej kancelárie, konal v rozpore s § 6 písm. a) AP SAK a takéto informovanie sťažovateľky až po tom, čo už DO s prisúdenými prostriedkami disponoval a použil ich na úhradu svojich pohľadávok, nie je možné považovať za riadne.) Podľa názoru disciplinárne senátu je povinnosťou advokáta v zmysle § 6 písm. a) AP SAK bezodkladne informovať svojho klienta o vydaní rozhodnutia ako aj o tom, aké následné kroky plánuje podniknúť, či už je to žiadosť o vydanie peňažných prostriedkov u notára a ich následné zaslanie na účet advokáta alebo iný postup, ktorý považuje advokát za vhodný a súladný so záujmami klienta. Klient by mal v každom prípade vedieť o prisúdení finančných prostriedkov v značnej výške ešte pred tým, než s nimi advokát akokoľvek naloží. Argument DO advokáta, že sťažovateľka mu počas konania neposkytla žiadne číslo účtu, na ktoré by notárka mohla peniaze uvoľniť, neobstojí, nakoľko v prípade, ak DO číslo účtu nevedel, mal si ho od sťažovateľky najprv vyžiadať tak, ako to následne urobil v liste doručenom sťažovateľke dňa 23. 4. 2014.

Na základe vykonaného dokazovania mal vo vzťahu ku skutku pod bodom 2.) disciplinárny senát za preukázané, že dňa 8. 4. 2014 DO zaslal notárke JUDr. E. F. žiadosť o zaslanie prostriedkov zložených u nej v notárskej úschove na účet advokátskej kancelárie. Spolu so žiadosťou jej predložil aj plnomocenstvo zo dňa 7. 7. 2011, podľa ktorého bol, okrem iného, splnomocnený na všetky právne úkony, okrem iného aj na zastupovanie pred notármi. Peňažné prostriedky vo výške 40 167,54 eur boli následne zaslané a prijaté na účet jeho advokátskej kancelárie dňa 22. 4. 2014. Keďže DO nepredložil žiadny písomný dôkaz, ktorý by preukazoval, že mu sťažovateľka dala pokyn, aby si peniaze nechal poslať z notárskej úschovy na účet jeho advokátskej kancelárie a z prisúdenej sumy si ponechal peňažné prostriedky, disciplinárny senát vychádzal z toho, že takýto písomný pokyn sťažovateľky nebol daný.

Podľa názoru senátu, DO porušil ust. § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 5 ods. 1 AP SAK, pretože v tak závažnej veci, ako je disponovanie peňažnými prostriedkami patriacimi sťažovateľke, konal čisto svojvoľne, bez výslovného pokynu klientky, pričom uprednostnil svoje záujmy, t. j. úhradu svojich pohľadávok voči sťažovateľke z titulu právneho zastúpenia, pred záujmami klientky. Hoci DO namietal, že bol na základe generálneho plnomocenstva oprávnený ku všetkým úkonom, t. j. aj k podaniu žiadosti o zaslanie peňazí, a preto žiadne ďalšie osobitné splnomocnenie nepotreboval a ani nebol povinný žiadať klientku o inštrukciu, disciplinárny senát bol toho názoru, že aj napriek existencii generálneho splnomocnenia, je povinnosťou advokáta vyžiadať si ku konkrétnym závažným úkonom písomný pokyn klienta. Potreba písomného pokynu vyplýva aj z rozhodnutí SAK (rozhodnutie predsedníctva SAK z 21. mája 2009, sp. zn. P-28/09:675/2008, rozhodnutie III. disciplinárneho senátu z 3. septembra 2008, sp. zn. DS III.-33/0/08:675/2008). Disponovanie s čiastkou 40 167,54 eur je podľa názoru disciplinárneho senátu práve takýmto závažným úkonom, ktorý si vyžaduje osobitný písomný pokyn klienta. Inými slovami povedané, zaslanie prostriedkov priznaných klientovi na účet advokáta je tak závažný krok, ktorý by advokát nemal robiť bez písomného pokynu klienta, a to bez ohľadu na to, že má od neho generálne plnomocenstvo. Klient totiž môže mať s peňažnými prostriedkami rôzny zámer a mal by mať možnosť sa k použitiu jeho peňažných prostriedkov vyjadriť ešte pred tým, než bude s nimi určitým spôsobom naložené, najmä ak si advokát hodlá proti nim započítať svoje pohľadávky.

Námietkami sťažovateľky ohľadom sfalšovania jej podpisu na plnomocenstve zo dňa 7. 7. 2011 sa vzhľadom na záver uvedený vyššie disciplinárny senát osobitne nezaoberal,

nakoľko táto skutočnosť by nemala žiadny vplyv na posúdenie konania advokáta vymedzeného v návrhu. Navyše, ako vyplýva z predložených dokumentov, v trestnom konaní vedenom proti DO advokátovi nebolo sfalšovanie podpisu sťažovateľky na plnomocenstve zo dňa 7. 7. 2011 preukázané. Ďalej konanie DO advokáta vyústilo až do podania trestného oznámenia sťažovateľkou a následne do začatia trestného stíhania voči DO advokátovi, ktoré, hoci bolo neskôr postúpené SAK, bolo spôsobilé znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu a bolo v rozpore pravidlami profesijnej etiky advokátov.

Aj vo vzťahu ku skutku pod bodom 3.) mal senát za preukázané, že skutok sa stal. Ďalej senát konštatoval, že v zmysle § 11 ods. 2 AP SAK, advokát nesmie na úhradu svojej pohľadávky pozostávajúcej z odmeny za právne služby, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času použiť peniaze klienta alebo tretej osoby, ktoré boli účelovo viazané; musí ich bezodkladne poukázať oprávnenej osobe. DO však tento zákaz nerešpektoval a peňažné prostriedky, ktoré patrili jeho klientke, použil na úhradu svojich pohľadávok pozostávajúcich z odmeny za právne služby, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času, čo znamená, že ich použil na iný účel než boli stanovené, čím porušil aj § 11 ods. 3. veta prvá a druhá AP SAK.

DO v tejto súvislosti namietal, že z jeho strany išlo o povolené jednostranné započítanie pohľadávky advokáta voči pohľadávke klienta. Advokátske predpisy (viď §§ 5 ods. 1, 11 ods. 2 a 11 ods. 3 vety prvá a druhá Advokátskeho poriadku) však takéto započítanie neumožňujú, a to napriek tomu, že DO advokátovi nepochybne vznikol nárok na odmenu za právne služby a náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času. Hoci sa môže zdať takýto zákaz nepraktický a nespravodlivý voči advokátovi, je založený na princípe, že záujmy klienta stoja nad záujmom advokáta a klientovi musí byť umožnené, aby sa vyjadril k vyúčtovaniu, a v prípade, že s niektorými položkami vyúčtovania nesúhlasí, aby tieto mohol namietať. Advokát v tejto veci nesmie povýšiť svoje záujmy nad záujmy klienta, a to ani keď je z okolností a z osobných pomerov klienta zrejmé, že advokát bude mať problém vymôcť od klienta trovy právneho zastúpenia. Klient by sa nemal ocitnúť v pozícii, že jeho stanovisko k vyúčtovaniu je už irelevantné, keďže advokát už uspokojil svoju pohľadávku v plnej výške z prostriedkov klienta.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO advokáta. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období disciplinárne stíhaný. Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO, senát nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné. Vzhľadom na mieru zavinenia a charakter disciplinárneho previnenia senát uložil DO advokátovi disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 400 eur.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO dňa 28. 4. 2016 odvolanie a navrhol, aby ho odvolací senát oslobodil spod návrhu, v prípade, ak sa stotožní s výrokom prvostupňového senátu o spáchaní disciplinárneho previnenia jeho osobou, zmenil výrok odvolaním napadnutého rozhodnutia tak, že mu uloží sankciu verejného napomenutia. DO nesúhlasil so záverom senátu, že by bol konal v prípade zastupovania klientky A. B. v rozpore s jej pokynmi ako klienta, ako aj v rozpore s udeleným plnomocenstvom. Nebolo mu jasné, na základe čoho dospel senát k záveru, že zo strany advokáta bolo potrebné mať ešte ďalšie osobitné splnomocnenie na to, aby bol oprávnený prevziať v mene klientky peňažné prostriedky, uvoľnené z notárskej úschovy, resp., že by na takéto konanie potreboval osobitný pokyn klienta, eventuálne aby, či už ústne alebo písomne preukázal takýto pokyn klienta. DO nie je dosť zrejmé, akým spôsobom by advokát mal preukázať prípadne ústne daný pokyn klienta na právny úkon v jeho mene, ak by žiaden písomný pokyn neexistoval. Z Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že plnomocenstvo môže byť udelené ad hoc, na jeden

konkrétny právny úkon, prípadne na súbor právnych úkonov alebo ako tzv. generálne, na všetky (na akékoľvek) právne úkony v mene splnomocniteľa. Takýmto plnomocenstvom jednoznačne disponoval v čase zastupovania. Nesúhlasil so záverom, že by ako advokát bol uprednostnil svoje záujmy pred záujmami mandantky len preto, že ju v čase od 8. 4. 2014 do 23. 4. 2014 neinformoval o postupe vybavovania veci. Časové rozpätie nebolo rozhodne nedostatočné alebo neprimerané okolnostiam vzhľadom na zavedenú komunikáciu s klientkou, ktorá ním bola zastupovaná tri roky, počas ktorých komunikácia prebiehala telefonicky, sporadicky elektronicky e-mailom, a to výhradne z iniciatívy advokátskej kancelárie a nie zo strany klientky. DO poukázal na to, že klientku zastupoval takmer tri roky bezplatne, komunikácie prebiehali vzhľadom na jej osobné pomery telefonicky, resp. mailom a osobné stretnutia sa konali mimo sídla, a aj to na jej požiadanie, nakoľko nedisponovala peňažnými prostriedkami na pricestovanie do sídla advokátskej kancelárie.

Klientke poskytol, vzhľadom na dané okolnosti 30 % zľavu z ceny poskytnutých služieb, navyše, niektoré preukázateľne poskytnuté služby jej nefakturoval. S týmto sa senát vôbec nevysporiadal a nevzal ich ani do úvahy. Nesúhlasil s názorom, že záujmy klienta v zmysle AP SAK sú prvoradé pred inými záujmami advokáta aj v prípade, že by mal odôvodnenú obavu, že riadne vyúčtované trovy právneho zastupovania by mu mohol klient neuhradiť. Z tohto kontextu sa mu javí nepochopiteľný záver senátu, že mal v prvom rade prijaté peňažné prostriedky zaslať na účet klientky a až následne vystaviť vyúčtovanie trov a domáhať sa ich uhradenia od klientky, ktorej osobná a majetková situácia počas celej doby právneho poradenstva skôr nasvedčovala tomu, že by prijaté peňažné prostriedky použila pre svoje potreby a nárok advokáta na úhradu jeho odmeny by zostal v rovine podania žalobného návrhu, ktorého vymožiteľnosť v prípade úspechu by bola nulová, s ohľadom na vyššie uvedené pomery klientky. Rovnako ako advokát nesúhlasil s tvrdením, že nebolo namieste započítať si svoju pohľadávku z predmetného súdneho konania, v ktorom klientku zastupoval aj popri iných konania, ktoré s vecou nesúviseli a ktorých súhrnné vyúčtovanie klientke zaslal. Takéto konanie podľa DO advokáta nie je v rozpore so zákonom, ak si takúto pohľadávku jednostranne započíta v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. V ďalšom poukázal na to, že ak aj bol v minulosti uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v roku 2013 a bolo mu uložené písomné napomenutie, nemôže táto skutočnosť mať vplyv na súčasné rozhodnutie senátu, a na uloženie v tomto prípade tvrdšej sankcie – peňažného trestu, navyše, keď aj samotný senát uznal, že nárok na odmenu ako advokáta bol oprávnený.

Odvolací disciplinárny senát prejednal odvolanie disciplinárne obvineného a dospel k záveru, že odvolaniu pri skutkoch 1.), 2.) návrhu je potrebné vyhovieť. Odvolací disciplinárny senát sa takisto nestotožnil s uloženým disciplinárnym opatrením a dospel k záveru, že je potrebné zmeniť výrok o disciplinárnom opatrení.

Odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil so záverom prvostupňového senátu, že skutky uvedené v návrhu pod 1.) a 2.) sú disciplinárnym previnením, právne posúdenie skutkového stavu tak, ako bolo vykonané v rozhodnutí nepovažoval za správne.

Pri skutku I. disciplinárny senát svoje rozhodnutie oprel o § 6 písm. a) AP SAK, keď konštatoval, že AP SAK neupravuje, čo sa považuje za riadne a včasné informovanie. V danom prípade uplynul medzi dňom, kedy sa DO dozvedel o rozhodnutí okresného súdu a dňom, kedy ho doručil sťažovateľke viac ako mesiac, čo samo osebe s prihliadnutím na skutočnosť, že proti rozhodnutiu nebolo potrebné podávať odvolanie zo stany sťažovateľky nie je v rozpore s požiadavkou „včasnosti" podľa § 6 písm. a) AP SAK. Zároveň konštatoval, že vzhľadom na to, že pred tým, než informoval klientku o doručení rozhodnutia a o jeho obsahu, toto rozhodnutie zaslal notárke spolu so žiadosťou o vydanie prostriedkov na účet kancelárie, konal v rozpore s § 6 písm. a) AP SAK. Takto zistený záver disciplinárneho senátu nemá oporu

v zistenom dokazovaní a jeho právne posúdenie nie je správne. K takémuto záveru disciplinárny senát dospel bez toho, aby bol vôbec zisťoval, či sťažovateľka vedela alebo nevedela o tom, že sú jej prisúdené finančné prostriedky v značnej výške a že rozsudok bol advokátovi doručený je u advokáta. Sťažovateľke z rozsudku nevyplývali žiadne povinnosti, DO si splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z plnomocenstva až 8. 4. 2014, kedy dal vyznačiť doložku právoplatnosti na rozsudok a následne dňa 23. 4. 2014 (teda do dvoch týždňov, nie do mesiaca) jej oznámil stav veci. Navyše, disciplinárny senát svoje závery oprel o disciplinárne opatrenie publikované v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí, ktoré je na daný prípad aplikovať neakceptovateľné (rozhodnutie sp. zn. DS VIII.-38/10:4145/2009 – v danom prípade advokát spôsobil, že oneskoreným zaslaním rozsudku sťažovateľovi tento nemohol využiť inštitút ústavnej sťažnosti). DO mal od sťažovateľky tzv. generálnu plnú moc, čo nespochybňoval ani navrhovateľ ani disciplinárny senát, ktorá ho oprávňovala na konanie v plnom rozsahu, bez akéhokoľvek obmedzení, teda aj na vydanie čiastky 40 167,54 eur z notárskej úschovy.

Pri skutku 2. okrem už rozporuplných zistení pri skutku 1.) a týkajúcich sa aj skutku 2.) disciplinárny senát konštatoval, že DO nepredložil žiadny písomný dôkaz, ktorý by preukazoval, že sťažovateľka mu dala pokyn, aby si peniaze nechal poslať z notárskej úschovy na účet jeho advokátskej kancelárie a z prisúdenej sumy si ponechal peňažné prostriedky, senát vychádzal z toho, že písomný pokyn sťažovateľky nebol daný. Toto svoje tvrdenie ani navrhovateľ, ani disciplinárny senát neoprel o žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by advokáta k žiadaniu si takéhoto pokynu zaväzovali a teda aké ustanovenia akého právneho predpisu porušil. Preto odvolací disciplinárny dospel k záveru, že skutok sa nestal. Navyše disciplinárny senát takýto svoj záver oprel o rozhodnutie publikované v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí P SAK sp. zn. P-28/09:675/2008, DS III.-33/0/08/:675/2008, ktoré s daným prípadom nemajú žiadny právny súvis a nemožno ich na tento disciplinárny prípad aplikovať.

Pri skutku 3.) sa odvolací disc. senát nestotožnil so skutkovým zistením disciplinárneho senátu, ktorý považoval konanie advokáta vo veci ponechania si svojej odmeny za poskytnuté právne služby v konaní vedenom pred okresným súdom z prostriedkov sťažovateľky, ktoré prijal z notárskej úschovy na svoj účet za disciplinárne previnenie. Ani toto svoje rozhodnutie ani navrhovateľ ani disciplinárny senát neoprel o žiadne relevantné platné právne ustanovenie.

Advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok, pritom základným kritériom pre určenie odmeny advokáta je dohoda medzi ním a klientom. Samotný navrhovateľ v návrhu konštatoval, že z predloženého plnomocenstva zo dňa 7. 7. 2011 vyplýva, že advokát mal voči sťažovateľke nárok na tarifnú odmenu v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a nie na podielovú odmenu, ktorú si podľa sťažovateľky s ním táto mala ústne dohodnúť, čo však nebolo preukázané. Po preskúmaní vyúčtovacej a fakturovanej odmeny za poskytnutie právnych služieb nebolo v danej súvislosti zistené porušenie advokátskych predpisov zo strany advokáta. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by si DO ponechal náhradu trov právneho zastúpenia v rozpore s § 11 ods. 3 AP SAK. Po skončení zastúpenia, t. j. vyznačením doložky právoplatnosti dňa 8. 4. 2014 aj vyúčtoval aj vrátil v lehote 30 dní peniaze, ktoré prevzal na stanovený účel. Ustanovenie poslednej vety § 10 advokátskeho poriadku je potrebné vnímať ako nárok advokáta, ktorý nemal od sťažovateľa zaplatenú tarifnú odmenu za poskytnuté úkony právnej služby a bol oprávnený svoju pohľadávku spočívajúcu v nároku na zaplatenie tarifnej odmeny za úkon právnej služby nepokrytý zloženými preddavkami započítať na svoj záväzok. Takéto konanie advokáta nie je disciplinárnym previnením v prípade, ak odmenu za dovtedy poskytnuté právne služby klient advokátovi úplne nezaplatil (analogicky rozhodnutie sp. zn. DS IX.-119/11:2432/2011).

Odvolací disciplinárny senát v časti započítania iných pohľadávok, ako súvisiacich s konaním o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nevyhovel odvolaniu DO

advokáta, ktorý si jednostranne započítal z viacerých konaní, z ktorých mu vznikali za poskytnutie právneho poradenstva trovy (a ktorých vyúčtovanie klientke zaslal). Zákon o advokácii, ani Advokátsky poriadok v iných ako s vecou súvisiacich prípadoch nepovoľuje jednostranné započítanie v zmysle príslušných ustanovení občianskeho zákonníka.

Zohľadňujúc všetky okolnosti posudzovaného prípadu, ako aj na skutočnosť, že DO svojím konaním nespôsobil vznik žiadnej škody sťažovateľke, čo ako fakt opomenuli aj RK SAK v návrhu aj disciplinárny senát pri rozhodovaní, mal odvolací disciplinárny senát za to, že v tomto prípade je disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 400 eur neprimerané a uložil disciplinárne opatrenie – verejné napomenutie.

25.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri odovzdaní spisovej dokumentácie klientovi uvedie na adresu klienta neslušné, dehonestujúce, urážlivé až vulgárne výroky, zasahujúce do osobnej cti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 1 ods. 5 a § 2 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK zo 14. decembra 2016, ***sp. zn. III. ODS-17/16:2187/2015***
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 15. júna 2016, ***sp. zn. DS III.-13/16:2187/2015***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 15. júna 2016, sp. zn. DS III.-13/16:2187/2015 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 14. decembra 2016, sp. zn. III. ODS-17/16:2187/2015 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 1 ods. 5 a § 2 ods. 2 AP SAK,

tým, že

sa vo svojej advokátskej kancelárii dňa 31. 7. 2015 pri odovzdávaní spisovej dokumentácie svojej klientke p. A. B. na jej adresu slovne vyjadrovala znevažujúco až ponižujúco, keď jej dávala najavo svoju nadradenosť aj tým, že: „klientka je tá, čo jej má otvárať dvere, pretože ona sa na jej úroveň nikdy nedostane, ani keby sa 10-krát narodila", pričom tiež použila slovné výrazy, že je „krava", „nikto", „hajzel", „jedna nevzdelaná žena, čo sa nevie slušne chovať", „99-krát prečiarknutá nula, čo sa nevie postarať o štyri deti", „zrúda, s ktorou sa nedalo žiť", „dáka obyčajná upratovačka v hoteli", „a že jej dá spisy a pôjde do riti", čím znížila dôstojnosť advokátskeho stavu, keď nezachovávala vážnosť a nedbala na dôstojnosť, ktorú si vyžaduje postavenie advokáta a nedodržala pravidlá profesijnej etiky,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **700 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 29. 1. 2016 návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenej advokátke, ktorá sa skutkom opísaným vo výrokovej časti tohto návrhu mala dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným

spôsobom porušila povinnosti advokáta uloženú v § 18 ods. 3 ZoA, v § 1 ods. 5, druhá veta a § 2 ods. 2 AP SAK.[4]

DO sa vyjadrila k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadrením zo dňa 2. 3. 2016. V predmetnom vyjadrení DO poukázala na to, že na žiadnu nahrávku nedala súhlas a tiež aj to, že nevie o tom, že by nejaký oprávnený orgán dal súhlas na nahrávanie jej osoby. Poprela aj to, že by na nahrávke bola ona.

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 15. júna 2016 bola DO advokátka uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia v súlade s návrhom na začatie disciplinárneho konania, podaným dňa 29. 1. 2016, za čo je bola uložená peňažná pokuta vo výške 200 eur.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že DO sa dopustila skutku kladeného jej za vinu, čo vyplývalo aj zo záverečnej reči DO advokátky.

Správanie, akého sa dopustila DO voči svojej klientke je neprijateľné a odsudok takéhoto správania sa premietol do výroku o vine.

Disciplinárny senát sa oboznámil s nahrávkou a z nej bolo zrejmé, že prednesy DO boli ovplyvnené hnevom. Podľa disciplinárneho senátu by ešte závažnejšie bolo to, ak by DO chladnokrvne, pokojne a cielene urážala svoju klientku. Navrhovateľ uviedol, že advokát je povinný sa aj v emočne vyhrotených situáciách snažiť zachovať kľud a nenechať nekontrolovane prepuknúť vášne. S tým disciplinárny senát vyslovil súhlas – a preto aj uznal DO za vinnú.

Disciplinárny senát tiež poznamenal, že ani disciplinárny senát a ani navrhovateľ neboli komplexne oboznámení s celkovým skutkovým dejom. Samotná nahrávka zachytila verbálny prejav DO. DO podľahla zlosti a v situácii, kedy sa prestávala ovládať ju jej klientka transparentne nahrávala, čo ešte zvyšovalo emočné napätie advokátky. Advokátka jednala v afekte, podľahla zlosti a nechala nekontrolovateľne prepuknúť svoje vášne. V tomto sa disciplinárny senát s navrhovateľom stotožnil. Pokiaľ však ide o nadradenosť a elitárske spoločenské postavenie, kto si vypočuje nahrávku, je mu zrejmé, že takýmto spôsobom sa neprezentuje elitárske spoločenské postavenie, išlo skôr o nedôstojný prejav v dôsledku straty sebaovládania, teda o situáciu, ktorá sa môže prihodiť skoro každému. To však nezbavuje DO zodpovednosti.

Pokiaľ išlo o disciplinárne opatrenie, disciplinárny senát zohľadnil nasledovné skutočnosti:

a) DO nebola doposiaľ uznaná za vinnú zo spáchania disciplinárneho previnenia,
b) DO napokon ustúpila zo svojej účelovej obrany. Disc. senát jej preto podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil disciplinárneho opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 200 eur.

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 15. júna 2016 napadol riadnym opravným prostriedkom – odvolaním navrhovateľ, a to proti výroku, ktorým disciplinárny senát I. stupňa podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu 200 eur, považujúc uloženú sankciu s ohľadom na rozsah a povahu porušenej povinnosti advokátky, spôsob jej konania, následok a mieru zavinenia za neprimerane nízku.

---

4 Predmetom spojeného disciplinárneho konania bol aj návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 17. 3. 2016, ktorým bolo DO advokátke kladené za vinu, že 1.) v právnej veci svojho klienta C. D. ako navrhovateľa proti odporcom Mestskej polícii B. a spol. na okresnom súde, po tom ako dňa 21. 2. 2014 prevzala právne zastúpenie, dňa 28. 2. 2014 pôvodný žalobný návrh svojho klienta vzala späť, napriek tomu, že v tom čase už bolo toto konanie právoplatne skončené; a za tento úkon si žiadala vyplatiť advokátsku odmenu vo výške 400 eur, 2.) preddavok na právne služby definované v bode 1.) vo výške 400 eur, po skončení zastúpenia nevyúčtovala, s tým, že v tejto časti bola DO advokátka rozhodnutím z 15. júna 2016, sp. zn. DS III.-13/16:2187/2015 oslobodená, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutky stali.

Odvolateľ ďalej poukázal na to, že hodnotiace úvahy prvostupňového senátu majúce súvis nielen s spôsobom správania sa advokátky voči klientke, ale sekundárne aj s udelenou výškou peňažnej pokuty nie sú namieste, lebo žiadny advokát sa pri výkone advokácie nesmie uchýliť k vulgárnemu, urážlivému, znevažujúcemu, či ponižujúcemu vyjadrovaniu voči akýmkoľvek osobám, s ktorými pri tomto výkone prichádza do styku. V posudzovanom prípade sa DO advokátka vyjadrovala hrubo, neslušne až vulgárne na adresu svojej klientky, so zrejmou snahou prejaviť svoju nadradenosť nad klientkou, pričom išlo nie o ojedinelý výrok, ale o sériu urážok a invektív. Preto navrhol rozhodnutie sp. zn. DS III.-13/16:2187/2015 v napadnutom výroku zmeniť a uložiť DO advokátke peňažnú pokutu 1 100 eur.

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 14. decembra 2016 došlo k zmene odvolaním napadnutého rozhodnutia tak, že DO advokátke bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 700 eur.

Odvolací disciplinárny senát pri preskúmaní a vyhodnotení napadnutého výroku prvostupňového rozhodnutia zistil, že III. disciplinárny senát SAK uložil za disciplinárne previnenie DO advokátky disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, teda v tomto smere postupoval správne, avšak pri výške uloženej peňažnej pokuty neprihliadol komplexne a širokospektrálne na všetky atribúty uvedené v § 56 ods. 4 ZoA, teda na rozsah a povahu porušenej povinnosti advokátky, spôsob jej konania, následok a mieru zavinenia a preto je výška uloženej peňažnej pokuty 200 eur skutočne nízka a neadekvátna, nepredstavujúca ani výšku minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom.

Navyše, prvostupňový senát sa v odôvodnení tohto výroku rozhodnutia zameral viac menej na skúmanie o vyhodnotenie osoby DO advokátky a skutočnosť, že po počiatočnom spôsobe svojej obhajoby, spočívajúcej v tom, že poprela existenciu svojich výrokov voči klientke A. B. (dňa 31. 7. 2015 pri odovzdávaní spisovej dokumentácie v advokátskej kancelárii), napokon svoje výroky tvoriace skutkový základ návrhu na začatie disciplinárneho konania nesporovala a tieto oľutovala. Neprihliadol a neodôvodnil ďalšie aspekty potrebné pre spravodlivé rozhodnutie o druhu a výške disciplinárneho opatrenia.

Nadväzujúc na vyššie uvedené je nutné prisvedčiť odvolacím námietkam navrhovateľa, že správanie a konanie DO advokátky voči svojej klientke, ktorá právne služby advokátky v predmetnom konaní preddavkovala bolo v tempore criminis také, ktoré je zásadne rozporné nielen s § 18 ods. 3 ZoA, § 1 ods. 5, druhá veta a § 2 ods. 2 AP SAK, teda znižujúce dôstojnosť a vážnosť advokátskeho stavu so zachovaním pravidiel profesijnej etiky, ale aj také, ktoré je spoločensky, občiansky a ľudsky neprípustné. Použité výroky DO advokátkou majú bezpochyby neslušný až vulgárny charakter a sú neakceptovateľným atakom na osobnosť A. B. a zásahom do jej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, pretože každý občan SR má podľa Ústavy SR v čl. 19 ods. 1 chránené a garantované právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Osobnostné práva a právo na ich ochranu predstavujú základné piliere súkromnoprávnej ochrany, pričom u každej fyzickej osoby tieto absolútne práva pôsobia proti všetkým. DO advokátka ako osoba práva znalá a právo v svojej advokátskej činnosti aplikujúca si musí byť vedomá, že platí zákaz akéhokoľvek zásahu do osobnej cti kohokoľvek, teda aj svojej klientky.

Ako už bolo odvolacím disciplinárnym senátom predznačené, nemožno správanie advokáta voči klientovi, spočívajúce v používaní neslušných, dehonestujúcich, urážlivých a vulgárnych výrokov na adresu klienta akokoľvek tolerovať a ospravedlňovať, pretože znevažujú osobu klienta a bez akýchkoľvek pochybností je takéto správanie advokáta disciplinárnym previnením advokáta (porovnaj rozhodnutie I. DS SAK sp. zn. DS I.-51/10: 906/10).

V tejto nadväznosti dal odvolací disciplinárny senát do pozornosti, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe disciplinárnych orgánov SAK je povinnosťou každého advokáta riadiť sa

určitými zákonnými a morálnymi povinnosťami a zásadami, najmä vo vzťahu ku klientovi, ale aj všeobecne pri výkone advokátskej činnosti. Každý advokát SAK je povinný dodržiavať etické pravidlá tvorené tak stavovskými predpismi SAK, ako aj ustanoveniami čl. 4.1, 4.2, 4.3 Etického kódexu advokátov EÚ z 28. 10. 1988, ktorý bol novelizovaný CCBE 28. 11. 1998 a 6. 12. 2002 upravujúce povinnosť advokáta dodržiavať pravidlá slušného, korektného a bezkonfliktného správania (porovnaj rozhodnutie III. ODS SAK sp. zn. III. ODS-3/16:2596/2013).

Berúc na zreteľ všetky tieto skutočnosti, všetky kritériá uvedené v § 56 ods. 4 ZoA, zohľadňujúc pritom nielen rozsah a povahu porušenej povinnosti advokátky, intenzitu jej konania a spôsobený následok u klientky, ale aj osobu DO advokátky, ktorá sa zatiaľ disciplinárneho previnenia nedopustila, svoje konanie opakovane oľutovala, je logickým vyústením správneho právneho záveru ohľadom výroku o uložení disciplinárneho opatrenia rozhodnutie o zmene výšky peňažnej pokuty vo výške 700 eur.

26.
ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý ako súdom ustanovený obhajca v trestnej veci za účelom prejednania dôvodov dovolania a obhajoby klienta vo výkone trestu odňatia slobody nenavštívi, v situácii keď klient mu predtým sám zaslal rozsiahly koncept dovolania s dôvodmi dovolania, na ktorých trvá, a advokáta za týmto účelom osobitne nepožiadal o osobnú návštevu, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko za týchto okolností nie je povinnosťou advokáta prerokovať s klientom dôvody dovolania a obhajobu ešte aj osobne v prípade, ak má advokát k dispozícii jednoznačný, zrozumiteľný a odôvodnený písomný pokyn klienta a aj žiadosť, aby sa advokát klientom uvádzaných dôvodov striktne pri podaní dovolania pridržiaval.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK zo 16. marca 2016, ***sp. zn. DS I.-1/16:1522/2015***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 16. marca 2016, sp. zn. DS I.-1/16:1522/2015 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako obhajca p. A. B. ustanovený opatrením okresného súdu zo dňa 12. 2. 2015 v trestnej veci vedenej pred okresným súdom svojho klienta, nachádzajúceho sa vo výkone trestu odňatia slobody, za účelom prejednania dôvodov dovolania ani raz nenavštívil a neprerokoval s ním obhajobu, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Predseda RK SAK podal dňa 18. 1. 2016 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pre porušenie povinností podľa § § 18 ods. 1 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s disciplinárnym a sťažnostným spisom a skonštatoval nasledovné zistenia:

Vo vyjadrení zo dňa 2. 7. 2015 k sťažnosti DO uviedol, že so sťažnosťou nesúhlasí a poukázal na skutočnosť, že súčasne s ustanovením za obhajcu mu bol doručený aj rozsiahly koncept dovolania, v rozsahu 72 strán, spracovaný sťažovateľom s výslovnou žiadosťou sťažovateľa, aby sa advokát tam uvedených dôvodov pri príprave a podaní dovolania striktne pridržiaval.

DO bol (prostredníctvom svojho koncipienta) preštudovať trestný spis na okresnom súde dňa 24. 2. 2015. Z uvedených dôvodov mal advokát dostatočný podklad pre prípravu dovolania a dovolanie podal dňa 11. 3. 2015, cca. do 1 mesiaca od ustanovenia za obhajcu.

DO vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28. 1. 2016 k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu, popiera, absolútne s ním nesúhlasí a navrhuje, aby bol oslobodený. Okrem dôvodov, uvedených vo vyjadrení k sťažnosti, DO ďalej uviedol, že sa v dovolaní striktne pridržiaval dôvodov, ktoré požadoval klient a usúdil, že osobná návšteva a ani ďalšie prerokovanie skutočností, ktoré by mohli tvoriť niečo nové pre podanie dovolania neboli potrebné, podľa jeho názoru by takáto návšteva bola aj v rozpore so zásadou účelnosti a hospodárnosti konania. Podľa názoru DO advokáta, neuskutočnenie návštevy odsúdeného pred podaním dovolania nie je porušením práva na obhajobu. Dovolanie riadne podal a od klienta neobdržal do toho času žiadnu požiadavku na stretnutie. DO ďalej vo vyjadrení uviedol, že sťažovateľ sa mu listom zo dňa 7. 10. 2015 ospravedlnil za podanie sťažnosti a spôsobené problémy, na podanie ktorej ho mal nahovoriť iný odsúdený, bývalý klient DO advokáta. DO na disciplinárnom pojednávaní predložil predmetný list sťažovateľa.

Pri prejednávaní návrhu na disciplinárnom pojednávaní DO uviedol, že nesúhlasí s obvinením tak, ako je uvedený v návrhu a že vždy konal tak, aby boli zachované všetky práva klienta. V tomto prípade nepovažoval za potrebné vykonať návštevu sťažovateľa, nakoľko by sa tým konanie zbytočne predražilo, sťažovateľ pri žiadosti o ustanovení obhajcu priložil 72 strán dôvodov na podanie dovolania a vyložene uviedol, že žiada, aby sa advokát pridržiaval týchto dôvodov.

Na záver DO žiadal, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, resp. aby bolo vyslovené, že skutok sa nestal, nakoľko neporušil žiadne ustanovenie právnych predpisov vzťahujúcich sa na výkon advokácie.

Navrhovateľ nemal iné návrhy na predloženie ďalších dôkazov.

Po vykonanom dokazovaní disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokáta nedošlo k porušeniu predpisov o výkone advokácie ani interných predpisov komory, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z predložených dôkazov nevyplývalo, že by skutok, ktorý je predmetom návrhu, bol disciplinárnym previnením. Zo žiadneho právneho predpisu ani z interného predpisu komory nevyplýva povinnosť ustanoveného advokáta uskutočniť osobnú návštevu odsúdeného vo výkone trestu a prerokovať s ním obhajobu. Obdobne, podľa názoru disciplinárneho senátu, nie je povinnosťou advokáta prerokovať s klientom dôvody dovolania a obhajobu ešte aj osobne v prípade, ak má advokát k dispozícii jednoznačný, zrozumiteľný a odôvodnený písomný pokyn klienta a aj žiadosť, aby sa advokát klientom uvádzaných dôvodov striktne pri podaní dovolania pridržiaval; takýto úkon – osobné prerokovanie identických dôvodov – by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti a účelnosti konania. DO advokát sa s vecou oboznámil aj nahliadnutím do príslušného súdneho spisu, na základe čoho mal možnosť preveriť aj samotné dôvody dovolania uvádzané sťažovateľom a dovolanie podal v zákonom stanovenej lehote.

V predmetnom prípade dospel disciplinárny senát k záveru, že DO advokát preukázal splnenie uvedených podmienok, riadil sa pokynmi klienta, konal v jeho záujme a ako ustanovený advokát postupoval s rovnakou svedomitosťou a starostlivosťou ako vo veciach iných klientov, a preto nedošlo k porušeniu povinnosti advokáta pri výkone obhajoby sťažovateľa tak, ako to namietal navrhovateľ.

Podľa názoru disciplinárneho senátu, v súlade s povinnosťou ustanoveného advokáta chrániť a presadzovať záujmy klienta, by osobná návšteva klienta bola odôvodnená napríklad v prípade, ak by advokát nemal dostatočný podklad pre spracovanie dovolania alebo pre

postup v obhajobe, alebo by sa v súvislosti s prípravou dovolania vyskytli dodatočné otázky, ktoré by advokát nevedel zodpovedať a musel by ich prerokovať s klientom, čo v prejednávanom prípade nebolo preukázané.

Na základe vyššie uvedeného I. disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia a DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK, oslobodil.

27.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako súdom ustanovený obhajca v trestnej veci klienta nepodá v zákonnej lehote odpor proti trestnému rozkazu napriek tomu, že na takýto postup nemá od klienta pokyn, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK.

Je úlohou ustanoveného obhajcu, aby klienta informoval o doručení trestného rozkazu, o možnosti podať opravný prostriedok, dôvodoch a lehote na jeho podanie a vyžiadal si stanovisko klienta, či požaduje podanie opravného prostriedku alebo nie. O následkoch podania či nepodania ho má advokát poučiť. Pokiaľ teda advokát nemá jednoznačné vyjadrenie klienta, že si neželá podať opravný prostriedok, alebo by získanie vyjadrenia klienta bolo objektívne nemožné, je jeho povinnosťou odpor voči trestnému rozkazu v stanovenej lehote podať, nakoľko len takýto postup je v súlade s § 18 ods. 1, prvá veta a ods. 2 ZoA.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK zo 17. mája 2016, ***sp. zn. DS I.-91/15:2958/2015***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 17. mája 2016, sp. zn. DS I.-91/15:2958/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa ust. § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK,

tým, že

vo veci svojho klienta A. B. – v trestnej veci obvineného A. B., pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, vedenej pred okresným súdom, nepodal v zákonnej lehote odpor proti trestnému rozkazu okresného súdu zo dňa 29. 11. 2013, ktorý mu bol doručený dňa 3. 12. 2013.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 1. decembra 2015 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 1. 12. 2015 proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z obsahu disciplinárneho spisu a sťažnostného spisu a na základe vykonaného výsluchu DO advokáta na pojednávaní dňa 17. 5. 2016 disciplinárny senát zistil, že DO advokát zastupoval sťažovateľa ako ustanovený obhajca v trestnom konaní vedenom pred okresným súdom, na základe opatrenia súdu zo dňa 10. 9. 2013. Dňa 3. 12. 2013 bol DO advokátovi doručený trestný rozkaz z 29. 11. 2013.

Voči uvedenému trestnému rozkazu DO nepodal v stanovenej lehote odpor, čo uviedol aj vo svojich vyjadreniach. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 6. 11. 2015 k sťažnosti, ako aj vo vyjadrení z 15. 12. 2015 k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že sťažovateľ ho v danej veci nekontaktoval a o podanie odporu nežiadal. DO ďalej vo vyjadrení zo dňa 15. 12. 2015 uviedol, že odpor nepodal, vzhľadom na priznanie obvineného – sťažovateľa v prípravnom konaní ku skutku a jeho oľutovanie. Podanie odporu preto vnímal DO aj ako zbytočné zaťažovanie súdu. Ďalej uviedol, že pokiaľ sa dopustil porušenia povinnosti advokáta, že mu to je ľúto a uviedol, že pokiaľ ide o nepodanie odporu, bol presvedčený, že postupoval s odbornou starostlivosťou, pretože odpor nepodal len a len z dôvodu priznania sa a oľutovania skutku sťažovateľom. Na pojednávaní dňa 17. 5. 2016 DO ďalej uviedol, že v prípade, ak by podal proti takémuto trestnému rozkazu odpor, mohol klientovi skôr ublížiť, lebo v konaní pred súdom by na tieto veci nemusel súd prihliadnuť a mohol tak sťažovateľovi uložiť aj vyšší trest.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s dôvodmi uvedenými DO advokátom. Z predložených dôkazov vyplýva, že DO vykonával obhajobu sťažovateľa ako súdom ustanovený obhajca. Tvrdenie, že sťažovateľ ho žiadnym spôsobom nekontaktoval a ani ho nežiadal o podanie odporu, v danom prípade neobstojí. Je úlohou ustanoveného obhajcu, aby klienta informoval o doručení trestného rozkazu, o možnosti podať opravný prostriedok, dôvodoch a lehote na jeho podanie a vyžiadal si stanovisko klienta, či požaduje podanie opravného prostriedku alebo nie. O následkoch podania či nepodania ho má advokát poučiť. Pokiaľ teda DO nemal jednoznačné vyjadrenie klienta, že si neželá podať opravný prostriedok, alebo by získanie vyjadrenia klienta bolo objektívne nemožné (čo však nebol tento prípad, nakoľko DO uviedol, že žiaden pokyn klienta nemal), mal odpor voči trestnému rozkazu v stanovenej lehote podať; takýto postup by bol podľa názoru disciplinárneho senátu v súlade s ustanovením § 18 ods. 1, prvá veta a ods. 2 ZoA. Aj keď DO uviedol, že podľa jeho skúseností obvyklá prax je taká, že po podaní odporu súd zvyčajne uloží prísnejší trest, podľa názoru disciplinárneho senátu nepodanie opravného prostriedku nie je možné zdôvodniť tým, že hrozilo riziko uloženia prísnejšieho trestu, nakoľko nie je prípustné automaticky prejudikovať prísnejšie rozhodnutie súdu, resp. nie je možné vopred vylúčiť rozhodnutie potvrdzujúce či zmierňujúce trest, prípadne ani neskoršie späťvzatie odporu (so súhlasom klienta).

Disciplinárny senát, po oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu a výpovedi DO advokáta na pojednávaní dňa 17. 5. 2016, dospel k záveru, že konaním DO advokáta došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, ako aj interných predpisov komory, pričom sa skúmaním listín stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytýkaných skutkoch. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že skutky, ktoré sú predmetom návrhu, sa stali, že ich spáchal DO advokát, a preto uznal DO advokáta za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V rozhodnutí o návrhu na začatie disciplinárneho konania v disciplinárnej veci senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu namietaného porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osoby DO advokáta a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie.

Disciplinárny senát po porade však prihliadol na okolnosti prejednávaného prípadu a s poukazom na § 26 ods. 3 DP SAK v spojení s § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia. Disciplinárny senát prihliadol na skutočnosť, že DO svoje konanie priznal a oľutoval, že nebol dosiaľ disciplinárne odsúdený, uviedol, že od doručenia sťažnosti zmenil postup vo vzťahu k získavaniu pokynov od klientov a prihliadol aj na správanie sa DO advokáta. Na základe týchto skutočností mal disciplinárny senát za to, že prerokovanie veci bolo postačujúce.

28.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý náhradu trov konania zaslanú mu protistranou na jeho účet bez zbytočného odkladu nevydá klientovi, hoci s ním nemá písomnú dohodu ohľadom náhrady trov konania vyplatenej protistranou, pričom ani neeviduje neuhradenú odmenu za právne zastupovanie v tejto veci ani nezapočíta náhradu trov konania voči advokátskej odmene v tej istej veci, a vyúčtovanie advokátskej odmeny nevykoná riadne a včas, keď navyše vo vyúčtovaní uvedie aj úkony právnej služby, ktoré neboli v prospech klienta vôbec vykonané, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 10, § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2017, ***sp. zn. DS I.-41/16:3313/2015***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2017, sp. zn. DS I.-41/16:3313/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 10, § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca klienta A. B., ktorého zastupoval v konaní o zaplatenie istiny 1 248 eur s prísl., vedenom na okresnom súde:

1.) náhradu trov konania žalovaným zaslanú na účet advokáta klientovi bez zbytočného odkladu nevydal, hoci i) nemal žiadnu písomnú dohodu s klientom o náhrade trov právneho zastúpenia vyplatených protistranou a ii) neevidoval ani neuhradenú odmenu za právne zastupovanie a iii) náhradu trov právneho zastúpenia ani nezapočítal voči advokátskej odmene v tej istej právnej veci,
2.) vyúčtovanie advokátskej odmeny za poskytnuté právne služby nevykonal riadne a bez zbytočného odkladu po skončení zastúpenia, pričom vo vyúčtovaní advokátskej odmeny uviedol aj úkony právnej služby, ktoré neboli v prospech klienta vykonané,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **2 000 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 28. 5. 2016 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V písomnom vyjadrení k sťažnosti DO uviedol, že sťažnosť považuje za neoprávnenú a snahu sťažovateľa riešiť svoje finančné problémy na úkor iných. Nevyjadril sa a ani nepreukázal skutočnosť, že by si so sťažovateľom dohodol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré súd priznal sťažovateľovi, si ponechá, teda, že má na tieto trovy nárok. K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO nevyjadril.

Po vykonanom dokazovaní disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokáta došlo k porušeniu predpisov o výkone advokácie a interných predpisov komory, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Disciplinárny senát sa stotožnil s návrhom na začatie disciplinárneho konania, že náhradu trov konania zaslanú

na účet advokáta v prípade, ak nemá advokát písomnú dohodu s klientom o tom, že trovy si môže ponechať, resp. patria advokátovi, je advokát povinný vydať klientovi bez zbytočného odkladu klientovi. Náhradu trov konania priznanú súdom klientovi si môže advokát ponechať iba v tom prípade, ak eviduje neuhradenú odmenu za právne zastupovanie a náhradu trov právneho zastúpenia započíta voči advokátskej odmene v tej istej právnej veci. V tomto prípade tak tomu nebolo. DO nepreukázal, že by si náhradu trov konania, ktoré mu žalovaný zaslal na účet, započítal voči advokátskej odmene v tej istej právnej veci. Taktiež bolo preukázané, že DO vyúčtovanie advokátskej odmeny za poskytnuté právne služby nevykonal riadne a bez zbytočného odkladu po skončení zastupovania, pričom vo vyúčtovaní advokátskej odmeny uviedol aj úkony právnej služby, ktoré neboli v prospech klienta vykonané.

Z Občianskeho súdneho poriadku platnom v čase poskytovania právnych služieb DO advokátom sťažovateľovi in concreto z § 142 ods. 1 OSP a § 149 ods. 1OSP vyplýva, že osobou oprávnenou na náhradu trov konania môže byť len účastník konania. Ustanovenie § 149 ods. 1 OSP upravuje tzv. platobné miesto a v konečnom dôsledku sleduje ochranu záujmov advokáta tým, že náhrada trov je vyplácaná na jeho účet. Zo zákona však nemá právo si tieto peniaze ponechať, ani ich zadržať inak, než na základe dohody s klientom, pričom je povinný vykonať vyúčtovanie. Ustanovenie § 149 ods. 1 OSP nezakladá právo na plnenie v prospech advokáta účastníka, ktorý bol v konaní úspešný a bola mu priznaná náhrada trov konania, ale je určením platobného miesta. Nevyplýva z neho pre advokáta také procesné postavenie, na základe ktorého by sa on sám vo vlastnom mene mohol domáhať priznania alebo zaplatenia náhrady trov konania. Na rozdiel od napríklad súdneho exekútora v exekučnom konaní, Občiansky súdny poriadok a ani iný právny predpis advokátovi ako právnemu zástupcovi účastníka konania nikdy a nikde nepriznáva postavenie účastníka konania ani len vo vzťahu k výroku o trovách konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

Disciplinárny senát v rozhodnutí o návrhu na začatie disciplinárneho konania v disciplinárnej veci dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu namietaného porušenia povinností, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osoby disciplinárne obvineného advokáta. DO bol zapísaný do zoznamu advokátov SAK dňa 2. 7. 2001, pričom bol päťkrát disciplinárne stíhaný a v štyroch prípadoch mu boli uložené peňažité tresty. Senát taktiež prihliadol k správaniu sa DO advokáta počas disciplinárneho konania, kedy sa dvakrát ospravedlnil z termínu pojednávania, avšak k svojmu ospravedlneniu nepriložil dôkazy o nemožnosti zúčastniť sa pojednávania a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie.

29.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako súdom ustanovený obhajca s klientom viac ako pol roka nekomunikuje, klienta vo výkone väzby nenavštívi ani s ním žiadnym iným spôsobom neprejedná spôsob obhajoby a bez udania dôvodu sa nezúčastní na hlavnom pojednávaní a následne sa na základe výzvy predsedu RK SAK nevyjadrí k obsahu sťažnosti klienta a neposkytne SAK požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK z 24.júna 2015, ***sp. zn. DS II.-72/14:475/2014***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 24.júna 2015, sp. zn. DS II.-72/14:475/2014 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK,

tým, že

1.) na požiadanie SAK – výzvu predsedu RK SAK zo dňa 28. 2. 2014, ktorú prevzal dňa 14. 3. 2014 a opakovanú výzvu zo dňa 28. 5. 2014, ktorú prevzal dňa 9. 6. 2014 sa nevyjadril o obsahu sťažnosti sťažovateľa A. B. v sťažnostnej veci vedenej pod sp. zn. 42/475/2014, a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,
2.) vo veci svojho klienta – v trestnej veci obžalovaného A. B. vedenej pred okresným súdom ako súdom ustanovený obhajca so svojím klientom od 19. 6. 2013 nekomunikoval a od 19. 6. 2013 až do skončenia veci uznesením krajského súdu zo dňa 29. 1. 2014 svojho klienta nenavštívil v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v N. za účelom prejednania jeho obhajoby, ani s ním spôsob obhajoby neprejednal žiadnym iným spôsobom,
3.) vo veci svojho klienta – v trestnej veci obžalovaného A. B. vedenej pred okresným súdom ako súdom ustanovený obhajca, sa dňa 31. 10. 2013 bez udania dôvodu nezúčastnil na hlavnom pojednávaní,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **1 500 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 9. 9. 2014 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK.

Na základe písomných dôkazov nachádzajúcich sa v disc. spise DS II.-72/14:2494/2013, mal disciplinárny senát za preukázané, že dňa 14. 2. 2014 bola SAK doručená písomná sťažnosť A. B. zo dňa 9. 2. 2014, z ktorej vyplývalo, že (i) DO ako ustanovený obhajca sťažovateľa v trestnej veci vedenej pred okresným súdom, neposkytol sťažovateľovi komplexnú právnu pomoc a nekomunikoval s jeho osobou, nereagoval na sťažovateľove viaceré výzvy, ktoré mu odoslal z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v N., (ii) DO ako ustanovený obhajca navštívil sťažovateľa ako svojho klienta vo väzbe až po štyroch mesiacoch od jeho ustanovenia, (iii) sťažovateľ nevidel DO od 13. 6. 2013, DO sťažovateľa nekontaktoval do skončenia prvostupňového procesu na okresnom súde dňa 31. 10. 2013, kedy disciplinárne obvinený nebol prítomný na hlavnom pojednávaní, a ani následne do skončenia predmetnej trestnej veci na krajskom súde.

DO bola zo strany predsedu RK SAK doručená dňa 14. 3. 2014 písomná výzva zo dňa 28. 2. 2014, aby sa písomne a v lehote siedmich dní od doručenia predmetnej výzvy, vyjadril k podanej sťažnosti A. B. a predložil doklady preukazujúce najmä opatrenie súdu o ustanovení DO za obhajcu sťažovateľa, realizáciu úkonov DO a jeho účasť na jednotlivých úkonoch, ako aj návštevu sťažovateľa v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody, rozhodnutia v uvedenej trestnej veci a opravné prostriedky, ktoré prípadne podal v mene sťažovateľa. DO bol súčasne poučený o jeho povinnosti vyjadriť sa písomne k predmetnej výzve predsedu RK SAK a o dôsledkoch prípadného nevyjadrenia sa.

DO bola predsedom RK SAK doručená opätovná výzva na vyjadrenie sa k sťažnosti. Túto druhú výzvu prevzal DO dňa 9. 6. 2014.

DO sa ani k jednej z vyššie uvedených výziev predsedu RK SAK nevyjadril, ani nepredložil kópiu svojho úplného klientskeho spisu v sťažovateľom označenej trestnej veci, čím mal disciplinárny senát za preukázané, že DO spáchal skutok č. 1 tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát uvedený skutok č. 1, ktorý je DO kladený za vinu, vyhodnotil ako porušenie základných povinností advokáta, ktoré mu ukladajú všeobecne záväzné právne predpisy, ako aj stavovské predpisy SAK. Advokát, ktorý sa nevyjadrí na výzvu svojej stavovskej organizácie k obsahu sťažnosti, hoci negatívnym spôsobom, ani nesplní povinnosť, ktorá mu je výzvou SAK uložená (nepredloží klientsky spis), prejavuje celkovú neúctu k stavovskej organizácii, k svojim kolegom a k predpisom SAK, ktorej je členom, ako aj k sťažovateľovi. Uvedené konanie, resp. nekonanie DO má potom za dôsledok, že sťažnosť podaná voči jeho osobe a jeho konaniu, či opomenutiu, nemôže byť riadne prešetrená a vyhodnotená. Takéto správanie advokáta ovplyvňuje názor verejnosti, a to v negatívnom zmysle, na celú advokátsku obec, nielen na jeho konkrétnu osobu. V zmysle § 18 ods. 3 ZoA, advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory.

Na základe písomnej žiadosti predsedu RK SAK zo dňa 16. 4. 2014, adresovanej Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v N., aby oznámil dátumy (dni), kedy sa DO od 5. 10. 2012 až do doručenia danej žiadosti dostavil do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v N., uvedená inštitúcia informovala SAK listom zo dňa 23. 4. 2014, že DO navštívil sťažovateľa v predmetnom zariadení štyrikrát, a to v dňoch 28. 11. 2012, 19. 2. 2013, 12. 6. 2013 a 19. 6. 2013.

Listom okresného súdu zo dňa 16. 5. 2014, a listom toho istého súdu zo dňa 10. 12. 2014, bolo preukázané, že (i) DO bol ustanovený A. B., ako obhajca v trestnej veci, vedenej pred okresným súdom, a to opatrením okresného súdu zo dňa 7. 10. 2012, (ii) po podaní obžaloby v tejto trestnej veci sa DO zúčastnil verejného zasadnutia dňa 14. 3. 2013, kedy bolo rozhodnuté o predĺžení trvania väzby a o žiadosti o prepustenia z väzby na slobodu, ktorú podal sťažovateľ A. B., pričom DO prevzal toto rozhodnutie dňa 14. 3. 2013, a bola proti nemu podaná sťažnosť; uznesenie krajského súdu prevzal DO dňa 20. 4. 2013, (iii) DO bol prítomný na pojednávaní dňa 9. 5. 2013 a 13. 6. 2013, (iv) DO nebol prítomný na pojednávaniach dňa 11. 7. 2013, 8. 8. 2013 ani 19. 9. 2013, pričom svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil, (v) dňa 19. 9. 2013 bolo rozhodnuté o ustanovení náhradného obhajcu sťažovateľa podľa ustanovenia § 42 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok, v znení neskorších predpisov, kedy sa rozhodovalo o žiadosti sťažovateľa ako obžalovaného o prepustení z väzby, ktorú žiadosť podal osobne sťažovateľ, pričom uznesenie o zamietnutí tejto žiadosti sťažovateľa bolo doručené DO dňa 30. 9. 2013, (vi) DO sa nezúčastnil na hlavnom pojednávaní dňa 31. 10. 2013, kedy bol vynesený rozsudok v prejednávanej trestnej veci, pričom rozsudok prevzal DO dňa 19. 11. 2013, a (vii) konajúci súd neuložil DO žiadne poriadkové opatrenie z dôvodu jeho neospravedlnenej neprítomnosti na hlavnom pojednávaní dňa 31. 10. 2013.

Trestná vec sťažovateľa vedená okresným súdom bola skončená zamietnutím odvolania sťažovateľa uznesením krajského súdu zo dňa 29. 1. 2014.

Na základe vyššie uvedených dôkazov považoval disciplinárny senát za preukázané, že DO spáchal skutok č. 2 a 3 tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a že sa skutky č. 2 a 3 stali tak, ako boli špecifikované v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania.

DO porušil svoje povinnosti obhajcu, ktoré mu ukladá § 44 Trestného poriadku, a to najmä v odseku 1, v zmysle ktorého obhajca je povinný poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, na obhajovanie jeho záujmov účelne využívať prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone, najmä starať sa o to, aby boli v konaní náležite a včas objasnené skutočnosti, ktoré obvineného zbavujú viny alebo jeho vinu zmierňujú. DO po dobu viac ako pol roka (od 19. 6. 2013 do 29. 1. 2014) nenavštívil sťažovateľa v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody vo V., aby s ním prejednal jeho obhajobu a/alebo so sťažovateľom prejednal obhajobu iným vhodným spôsobom (napr. telefonicky alebo písomne), pričom DO nijakým spôsobom nepreukázal, že takéto prejednanie obhajoby so sťažovateľom nebolo potrebné alebo účelné. V danom období boli vytýčené tri termíny hlavného pojednávania, na ktorých DO síce svoju neúčasť ospravedlnil, avšak takéto ospravedlnenia neznamenajú, že ako obhajcovi mu zanikla povinnosť poskytovať sťažovateľovi riadnu, včasnú a náležitú právnu službu. V konečnom dôsledku sa DO nezúčastnil ani hlavného pojednávania dňa 31. 10. 2013, na ktorom bol vynesený rozsudok v prejednávanej trestnej veci, pričom v tomto prípade dokonca svoju neprítomnosť ani neospravedlnil. Hoci bol sťažovateľovi opatrením súdu zo dňa 19. 9. 2013 ustanovený náhradný obhajca v zmysle § 42 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý sa zúčastnil aj na hlavnom pojednávaní dňa 31. 10. 2013, je potrebné zdôrazniť, že DO nezanikli povinnosti ustanoveného obhajcu. Náhradný obhajca je ustanovovaný popri zvolenom alebo ustanovenom obhajcovi, a to len na určitý úsek súdneho konania. Ustanovený obhajca je vždy naďalej povinný postupovať v súlade s § 18 ods. 1 a 2 ZoA. Ustanovený obhajca je tiež povinný postupovať v súlade s Trestným poriadkom. DO však svoje zákonom uložené povinnosti ignoroval, pričom túto skutočnosť, aj vzhľadom na nevyjadrenie sa DO k sťažnosti podanej na jeho osobu A. B. a nevyjadrenie sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania a tvrdenia obsiahnuté v sťažnosti zo dňa 9. 2. 2014, mal disciplinárny senát za nepochybnú, že sa stala.

Nakoľko senát nedisponoval dôkazmi, ktoré by v ňom vzbudili pochybnosti, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania, rozhodol na neverejnom zasadnutí dňa 14. 1. 2015 v skrátenom disciplinárnom konaní podľa § 16 ods. 1 DP SAK tak, že uznal DO za vinného a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 1 500 eur a v zmysle § 57 ods. 5 ZoA ho zaviazal na zaplatenie paušálnych trov konania vo výške 380 eur.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu, vydanému v skrátenom konaní, podal DO odpor zo dňa 12. 5. 2015, ktorý bol DK SAK doručený 14. 5. 2015. DO vo svojom odpore uviedol, že je viac skutočností, ktoré mieni vo svojom odôvodnení konajúcemu disciplinárnemu senátu ozrejmiť, a že vzhľadom na jeho pretrvávajúci zlý zdravotný stav, ktorý mu neumožňuje reagovať v čase podania odporu, doručí odôvodnenie odporu v lehote 10 dní. DO žiadne písomné doplnenie svojho podania – odporu zo dňa 12. 5. 2015 nevykonal.

DO sa na pojednávanie vytýčené na deň 24. 6. 2015 nedostavil, pričom predvolanie na toto pojednávanie bolo DO doručené náhradným spôsobom, a to uplynutím odbernej lehoty neprevzatej zásielky obsahujúcej predvolanie na pojednávanie, uloženej na Slovenskej pošte a. s. DO svoju účasť na pojednávaní konanom dňa 24. 6. 2015 neospravedlnil, ani nepožiadal písomne o jeho odročenie. Disciplinárny senát prejednal vec disciplinárne obvineného v zmysle § 18 ods. 7 DP SAK.

Po prednesení návrhu na začatie disciplinárneho konania zástupcom predsedu RK SAK v súlade s písomným podaním zo dňa 9. 9. 2014, disciplinárny senát oboznámil obsah disciplinárneho spisu. Predseda senátu osobitne oboznámil matričný list DO, ako aj register disciplinárnych opatrení týkajúci sa disciplinárne obvineného, pričom bolo zistené, že DO bol v disciplinárnom konaní vedenom pod č. 97/2009:1452/2009 uznaný za vinného z dôvodu porušenia povinnosti advokáta uloženej mu § 28 ods. 4 ZoA. Za toto jeho konanie bolo DO

uložené disciplinárne opatrenie, a to peňažná pokuta vo výške 654,40 eur v zmysle § 56 ods. 2 písm. c) vtedy platného ZoA.

Disciplinárny senát vyhodnotil opätovne všetky priložené dôkazy. Zástupca predsedu RK SAK navrhol uložiť DO disciplinárne opatrenie – pokutu vo výške 3 000 eur.

Vzhľadom na to, že DO v predmetnom konaní nepredložil žiadne dôkazy ani vyjadrenia preukazujúce, že sa skutky, ktoré sa mu kladú za vinu, nestali, alebo že by neboli disciplinárnym previnením, disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia postupoval senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK a zobral do úvahy predchádzajúce disciplinárne previnenia, ktorých sa DO v minulosti dopustil. Disciplinárne obvinenému bolo rozhodnutím disciplinárneho senátu zo dňa 12. 10. 2012 uložené disciplinárne opatrenie – pokuta vo výške 654,40 eur za disciplinárne previnenie spočívajúce v pasivite advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA. V tomto disciplinárnom konaní začatom na návrh predsedu RK SAK zo dňa 9. 9. 2014, sa prejednávala opätovne pasivita disciplinárne obvineného, ktorej podstata je vyjadrená v § 28 ods. 4 ZoA a navyše ďalšie, vyššie popísané porušenia povinností advokáta, ktorých sa DO dopustil. Je teda zjavné, že v minulosti uložené disciplinárne opatrenie spočívajúce v povinnosti zaplatiť pokutu v danej výške, nesplnilo pri DO výchovnú funkciu v očakávanom rozsahu, keďže sa dopustil opakovane toho istého disciplinárneho previnenia, ako aj ďalšieho, nového. Trest musí páchateľovi spôsobiť určitú ujmu (Kratochvíl V. a kolektiv: Trestní právo hmotné Obecná část, 1. dotisk 3. přepracovaného a doplněného vydání. Masarykova Univerzita, Brno, 2003, str. 404). Táto musí byť páchateľom ako ujma chápaná. Aj preto disciplinárny senát uložil disciplinárne obvinenému povinnosť zaplatiť peňažnú pokutu vo výške uvedenej vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

30.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý svojho klienta neinformuje riadne a včas o postupe v jeho právnej veci a rozsudok vo veci samej zašle klientovi až po viac ako štyroch mesiacoch od jeho doručenia advokátovi, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 22. marca 2016, ***sp. zn. DS II.-12/16:2025/2015***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2016, sp. zn. DS II.-12/16:2025/2015 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 6 písm. a) AP SAK,

tým, že

vo veci zastupovania svojho klienta A. B. – v právnej veci navrhovateľky B. B. proti odporcovi A. B., o rozvod manželstva, vedenej pred okresným súdom, neinformovala riadne a včas klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci, nakoľko rozsudok okresného súdu zo dňa 3. 3. 2015, ktorý jej bol doručený dňa 26. 3. 2015, zaslala svojmu klientovi na vedomie až dňa 13. 8. 2015.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom predsedu RK SAK zo dňa 29. 1. 2016, doručeným DK SAK dňa 29. 1. 2016, sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 6 písm. a) a § 13 AP SAK, v znení platnom do 15. 6. 2013.[5]

DO sa na pojednávaní konanom dňa 22. 3. 2016 vo svojich vyjadreniach pridržiavala svojich dovtedy urobených písomných podaní, pričom uznala svoju vinu za skutok, z ktorého spáchania bola DO obvinená. Taktiež spáchanie tohto skutku úprimne oľutovala. DO zároveň uviedla, že dôsledky svojho konania sanovala zaslaním písomného vyhotovenia rozsudku okresného súdu sťažovateľovi, čím odstránila škodlivosť následku svojho konania. DO tiež poukázala na e-mailovú komunikáciu so sťažovateľom zo dňa 3. 3. 2015, z ktorej vyplývalo, že sťažovateľa informovala o výsledku súdneho konania, v ktorom sťažovateľa zastupovala.

Z predložených dôkazov mal disciplinárny senát za preukázané, že dňa 3. 3. 2015 sa konalo ústne pojednávanie na okresnom súde, v ktorom DO zastupovala sťažovateľa. Disciplinárny senát mal za preukázanú aj skutočnosť, že o výsledku predmetného pojednávania a o vynesení rozsudku, ktorým bolo manželstvo sťažovateľa rozvedené, informovala formou e-mailu zaslaného sťažovateľovi dňa 3. 3. 2015. Z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo, že DO, hoc oneskorene, doručila sťažovateľovi písomné vyhotovenie rozsudku okresného súdu.

Vzhľadom na to, že rozsudkom okresného súdu Piešťany zo dňa 3. 3. 2015 bolo manželstvo sťažovateľa rozvedené, čo bolo v jeho záujme a DO informovala sťažovateľa o existencii tohto rozsudku, vyhodnotil disciplinárny senát dôsledky opomenutia disciplinárne obvinenej doručiť písomné vyhotovenie predmetného rozsudku sťažovateľovi za menej závažné porušenie povinností advokáta. Disciplinárny senát vzal taktiež do úvahy okamžité konanie zo strany DO voči sťažovateľovi po tom, ako je bola doručená písomná výzva predsedu RK SAK na podanie vyjadrenia k vznesenej sťažnosti sťažovateľa, ako aj vzťah DO k prejednávanej disciplinárnej veci.

Vzhľadom na prístup a správanie DO na pojednávaní konanom dňa 22. 3. 2016, kedy uznala svoju vinu a vyjadrila svoju ľútosť nad svojím konaním, resp. opomenutím voči sťažovateľovi, splnomocnená zástupkyňa RK SAK navrhla, aby disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia voči osobe DO.

S ohľadom na vykonané dokazovanie, ako aj vyjadrenia DO advokátky na pojednávaní dňa 22. 3. 2016 nemal disciplinárny senát inú možnosť, ako uznať DO advokátku za vinnú zo spáchania skutku č. 1, ktorý sa jej kládol za vinu v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Napriek tomu, že disciplinárne obvinenej bolo v minulosti uložené disciplinárne opatrenie spočívajúce v uložení peňažnej pokuty z dôvodu porušenia advokátskej etiky, disciplinárny senát sa vzhľadom na správanie DO a nízku mieru závažnosti jej protiprávneho konania stotožnil s návrhom splnomocnenej zástupkyne RK SAK vo veci upustenia od uloženia disciplinárneho opatrenia.

---

5 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bol okrem skutku, uvedenému vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, aj skutok, ktorého sa mala DO dopustiť tak, že vo veci zastupovania svojho klienta A. B. – v právnej veci navrhovateľky: A. B., proti odporcovi C. D., o rozvod manželstva, vedenej pred okresným súdom, po skončení zastupovania vec s klientom písomne finančne bez zbytočného odkladu nevysporiadala, vo vzťahu ku ktorému bolo disciplinárne konanie podľa § 21 ods. 2 písm. a) s poukazom na § 14 písm. a) a § 22 písm. a) DP SAK z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom.

31.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý rozhodnutím Centra právnej pomoci ustanovený ako advokát vo veci sťažnosti, podanej klientom Ústavnému súdu SR, po prevzatí zastúpenia na základe splnomocnenia zo strany klienta, Ústavnému súdu SR toto splnomocnenie nedoručí ani nevykoná žiadne úkony na odstránenie vád sťažovateľovho podania, v dôsledku čoho je toto podanie Ústavným súdom SR odložené, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 2 AP SAK.

Veci, ustanovené advokátovi na zastupovanie Centrom právnej pomoci, je potrebné klásť na roveň „bežnej" právnej agende advokáta (ktorá sa môže javiť atraktívnejšou a lepšie ohodnotenou po finančnej stránke) a nie je možné ich zanedbávať, či prikladať im menší význam, ako to vyplýva z § 5 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 22. marca 2016, ***sp. zn. DS II.-92/15:1596/2015***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2016, sp. zn. DS II.-92/15:1596/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 2 AP SAK,

tým, že

ako rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 27. 1. 2015 ustanovený právny zástupca sťažovateľa A. B. pri poskytovaní právnej pomoci a zastupovaní v konaní vedenom pred Ústavným súdom SR, po prevzatí právneho zastupovania sťažovateľa na základe splnomocnenia zo dňa 3. 2. 2015 Ústavnému súdu SR toto splnomocnenie nedoručil, ani nevykonal úkony na odstránenie vád sťažovateľovho podania – sťažnosti, v dôsledku čoho Ústavný súd SR listom „Odloženie podania" zo dňa 17. 2. 2015 toto podanie odložil,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárny senát sa v rámci prípravy na pojednávanie, ako aj na samotnom pojednávaní konanom dňa 22. marca 2016, oboznámil so spisovým materiálom, najmä s návrhom predsedu RK SAK, podaným dňa 8. 12. 2015, obsahom sťažnostného spisu, obsahom sťažnosti sťažovateľa, doručenej na SAK dňa 3. 5. 2015, obsahom písomných podaní (vyjadrení) DO, informáciou SAK o matričných zápisoch a predchádzajúcich sťažnostiach voči DO, korešpondenciou, zasielanou zo strany SAK DO v predmetnej veci.

DO sa napriek riadne a včas doručenému upovedomeniu o pojednávaní na pojednávanie dňa 22. 3. 2016 nedostavil, avšak dňa 21. 3. 2016 doručil na disciplinárne oddelenie SAK e-mailové ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní a súhlas s uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti. Z tohto dôvodu senát pojednával v neprítomnosti DO advokáta, podľa § 18 ods. 6 DP SAK.

Sťažovateľ v podanej sťažnosti uviedol, že DO advokát mu bol ustanovený rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 27. 1. 2015, aby mu poskytoval právnu pomoc a zastupoval ho v konaní pre Ústavným súdom SR vo veci ústavnej sťažnosti na prieťahy v konaní. DO zrejme

nepodal včas na Ústavný súd SR plnú moc, udelenú sťažovateľom, z ktorého dôvodu bola jeho sťažnosť odložená napriek tomu, že sťažovateľovi tvrdil, že plnú moc na Ústavný súd SR podal. Uvádzal tiež, že DO sťažovateľa po celú dobu klamal a zavádzal. Keďže v danej veci nie je možné pokračovať, právo sťažovateľa domáhať sa práv na ústavnom súde je premlčané a tým zmarená aj prípadná finančná náhrada voči odporcovi, k čomu došlo v dôsledku nekonania advokáta.

DO sa k sťažnosti vyjadril písomným podaním, doručeným na SAK dňa 13. 7. 2015. V ňom uviedol, že bol určený na zastupovanie sťažovateľa vyššie uvedeným rozhodnutím Centra právnej pomoci, vo veci, označenej sťažovateľom. Sťažovateľ mu na stretnutí dňa 3. 2. 2015 udelil plnú moc na nahliadnutie do spisového materiálu, avšak nedošlo k uzavretiu dohody o poskytovaní právnej pomoci, nakoľko mu k tomu sťažovateľ neposkytol potrebnú súčinnosť. Ústavná sťažnosť sa týkala prieťahov v konaní vedenom na okresnom súde, kde došlo k strate spisového materiálu, avšak ten sa následne našiel. Po zistení týchto skutočností sa DO stretol so sťažovateľom a ústne sa dohodli, že počkajú na ukončenie súdneho sporu, ktorého zdĺhavosť bola predmetom podanej sťažnosti. DO vo vyjadrení ďalej uviedol, že sťažovateľa upozornil, že jeho podanie bude odložené, avšak na Ústavný súd SR sa môže obrátiť s novou sťažnosťou, nakoľko tomu odloženie podania nebráni. Od toho času ho sťažovateľ viac nekontaktoval.

DO vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zdôraznil, že odložením podania sťažovateľa ÚS SR zo dňa 17. 2. 2015 nedošlo k poškodeniu práv sťažovateľa, čo potvrdzuje i list ÚS SR SR z 19. 5. 2015. V ňom sa konštatuje, že odloženie podania nebráni tomu, aby sa sťažovateľ obrátil na ÚS SR s novou sťažnosťou, pri ktorej mu poskytne právnu pomoc advokát, ustanovený Centrom právnej pomoci tak, aby spĺňala požiadavky sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy SR. DO telefonoval s pracovníčkou okresného súdu, ktorá ho informovala, že stratený spis, ktorý bol predmetom sťažnosti na ÚS SR, sa našiel a sťažovateľa o tomto informujú ako účastníka konania. Vyriešenie tohto problému považoval DO za kľúčové pre zvolenie správneho postupu pri doplnení sťažnosti na ÚS SR. Ďalšie dopĺňanie sťažnosti by bolo v tomto čase zbytočné a nič by neriešilo. Po zistení, že spis sa našiel a bol zaslaný na okresný súd (odstránená prekážka v konaní), DO poučil sťažovateľa o jeho zákonných právach. Tiež uviedol, že sťažovateľa na jeho právach nepoškodil, plnil si svoje povinnosti, vyplývajúce zo zákona o advokácii a odloženie podania nie je konečným rozhodnutím Ústavného súdu SR.

Splnomocnený zástupca RK SAK sa na disciplinárnom pojednávaní dňa 22. 3. 2016 pridržiaval písomne podaného disciplinárneho návrhu a mal za to, že z vykonaných dôkazov je preukázané porušenie povinností advokáta DO; navrhol, aby bol DO uznaný za vinného a aby mu bol uložený, ako sankcia, peňažný trest vo výške 400 eur.

Na základe vykonaného dokazovania senát ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Z rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 27. 1. 2015 vyplýva, že DO advokát bol sťažovateľov, určený na poskytovanie právnej pomoci a zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom SR vo veci ústavnej sťažnosti na prieťahy v konaní.

Zo splnomocnenia založeného do spisu DO vyplýva, že sťažovateľ udelil dňa 3. 2. 2015 DO advokátovi plnú moc na zastupovanie vo „všetkých právnych veciach". Ide o tzv. generálne splnomocnenie, bez špecifikácie konkrétnej zastupovanej veci, ktoré však v kontexte vyššie uvedeného rozhodnutia Centra právnej pomoci nepochybne bolo udelené v súvislosti so zastupovaním sťažovateľa v konaní pred Ústavným súdom SR. Pritom neobstojí argumentácia DO, uvedená v jeho vyjadrení doručenom na SAK dňa 13. 7. 2015, že išlo o splnomocnenie na nahliadnutie do spisového materiálu, pretože takýto úkon v splnomocnení nie je osobitne vymedzený; ide o generálne splnomocnenie, ktoré bezpochyby zahŕňa (vyjadrené slovami:

„... aby ma ... vo všetkých právnych veciach zastupoval, aby vykonával všetky úkony...“) aj zastupovanie sťažovateľa v konaní na Ústavnom súde SR vo veci ústavnej sťažnosti na prieťahy v konaní, resp. vo veci podania sťažovateľa na Ústavný súd SR. DO teda zastupovanie sťažovateľa v konaní pre ÚS SR prevzal dňa 3. 2. 2015 prijatím splnomocnenia, udeleného sťažovateľom.

Z listu Ústavného súdu SR zo 17. 2. 2015, adresovanému sťažovateľovi vyplýva, že ÚS SR bolo dňa 7. 1. 2015 doručené podanie sťažovateľa, označené ako „Sťažnosť“, v ktorom sťažovateľ poukazuje na stratený spis (v konaní, v ktorom je sťažovateľ účastníkom). Ústavný súd SR v liste sťažovateľa poučil o svojich kompetenciách a o tom, že predpokladom pre konanie o sťažnostiach na Ústavnom súde SR je kvalifikovaný návrh, obsahujúci zákonné náležitosti. Tiež vymenoval predmetné zákonné náležitosti, prílohy, ktoré má návrh obsahovať, lehotu, v ktorej sa návrh podáva a postup ÚS SR v prípade, ak sudca zistí, že nejde o návrh na začatie konania (odloženie podania). Ústavný súd SR ďalej v liste uviedol, že podanie sťažovateľa nepovažuje za sťažnosť podľa § 127 ods. 1 ústavy, o ktorej rozhoduje ústavný súd, teda ho nemožno posúdiť ako návrh na začatie konania pred ústavným súdom, preto ho podľa § 23a zákona o ústavnom súde odkladá.

Z listu Ústavného súdu SR z 19. 5. 2015, adresovanému sťažovateľovi vyplýva, že sťažovateľ vo svojom podaní, doručenom súdu dňa 7. 1. 2015 uviedol, že požiada Centrum právnej pomoci o ustanovenie advokáta. Túto skutočnosť však ústavnému súdu sťažovateľ do 17. 2. 2015 nepreukázal, a preto ústavný súd posúdil podanie sťažovateľa v predloženom znení a podanie odložil, o čom sťažovateľa upovedomil prípisom zo 17. 2. 2015. Na prípis zareagoval sťažovateľ podaním z 13. 3. 2015, doloženým rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 27. 1. 2015, pričom Ústavný súd SR konštatoval, že ustanovený právny zástupca bol oprávnený a povinný poskytnúť sťažovateľovi pomoc v súvislosti s konaním pred ústavným súdom, vrátane sťažnosti, spĺňajúcej náležitosti, ustanovené zákonom. Odloženie podania nebráni tomu, aby sa sťažovateľ na Ústavný súd SR obrátil s novou sťažnosťou, pri formulovaní ktorej mu poskytne pomoc ustanovený advokát Centrom právnej pomoci tak, aby spĺňala požiadavky ústavy.

Z vyššie uvedených dôkazov bezpochyby vyplýva (a DO túto skutočnosť nepopiera, resp. sa k nej osobitne nevyjadruje), že po prevzatí právneho zastupovania sťažovateľa (na základe splnomocnenia z 3. 2. 2015), nevykonal DO vo vzťahu k Ústavnému súdu SR žiaden úkon. Skutočnosť, že udelené splnomocnenie nebolo súdu doručené, vyplýva tiež z listu ústavného súdu zo 17. 2. 2015, ktorý nebol adresovaný DO advokátovi, ale priamo jeho klientovi, sťažovateľovi. Ústavný súd SR nemal vedomosť o zastúpení sťažovateľa advokátom; o tomto sa dozvedel až z podania sťažovateľa z 13. 3. 2015, ktorým zaslal sťažovateľ Ústavnému súdu SR rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 27. 1. 2015 o ustanovení disciplinárne obvineného na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom. DO vo vzťahu k Ústavnému súdu SR zostal nečinný, nedoplnil podanie sťažovateľa o zákonom predpokladané náležitosti, t. j. neodstránil vady sťažovateľovho podania, čo vyplýva aj z listu Ústavného súdu SR z 19. 5. 2015 – vyjadrené vetou „Ustanovený právny zástupca je oprávnený a povinný poskytnúť Vám pomoc v súvislosti s konaním pred ústavným súdom, vrátane sťažnosti, ktorá by spĺňala náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde.“

Senát zastáva názor, že zo strany DO rozhodne nešlo o presadzovanie práva a záujmov klienta – sťažovateľa, keď zostal pasívny vo vzťahu k Ústavnému súdu SR a k podaniu, ktoré sťažovateľ na ústavný súd podal. DO bezpochyby mal doručiť na ústavný súd splnomocnenie z 3. 2. 2015, ktoré mu udelil sťažovateľ a vykonať ďalej také úkony, ktoré by viedli k odstráneniu vád jeho podania (sťažnosti) tak, aby Ústavný súd SR podanie jeho klienta neodložil. Pritom neobstojí argumentácia DO advokáta, že sťažovateľ by „nebol v konaní

úspešný". Senát uvádza, že v danom prípade nejde o advokátom odhadovaný úspech či neúspech konania na ústavnom súde, ale o také presadzovanie práv a záujmov klienta, aby klient na svojich právach neutrpel ujmu a aby sa mu dostalo odborne kvalifikovanej právnej pomoci, ktorú klient požaduje. Ak bolo záujmom sťažovateľa iniciovať konanie na ústavnom súde, bolo zároveň úlohou jeho advokáta napomôcť mu v tom a vykonať také úkony, aby sa ústavný súd podaním sťažovateľa zaoberal.

DO nekonal s odbornou starostlivosťou, keď neupovedomil Ústavný súd SR, že sťažovateľa vo veci zastupuje a nebolo ani prejavom jeho svedomitosti, ak usúdil, že „dopĺňanie sťažnosti na Ústavnom súde SR by bolo v tomto čase zbytočné" a „nič by sa nezmenilo na neúspechu sťažovateľa", pričom zároveň neviedol sťažovateľa k tomu, aby tento prípadne vzal svoje podanie z ústavného súdu späť a zhojil prípadné nedostatky v predchádzajúcom postupe tak, aby bolo možné podanie na Ústavný súd SR urobiť v právne kvalifikovanej forme a obsahu. Naopak, DO ponechal sťažovateľa, aby sám komunikoval s ústavným súdom, o čom svedčí podanie sťažovateľa z 13. 3. 2015 na ústavný súd. Z postupu sťažovateľa zjavne vyplýva, že tento nepochopil význam a zmysel odloženia veci ústavným súdom, listom zo 17. 5. 2016.

Na záver disciplinárny senát uvádza, že veci, ustanovené advokátovi na zastupovanie Centrom právnej pomoci, je potrebné klásť na roveň „bežnej" právnej agendy advokáta (ktorá sa môže javiť atraktívnejšou a lepšie ohodnotenou po finančnej stránke) a nie je možné ich zanedbávať, či prikladať im menší význam. Pri opačnom prístupe advokáta dochádza k porušeniu § 5 ods. 2 AP SAK, ako tomu bolo i v prípade DO advokáta.

Vzhľadom na vyššie uvedené disciplinárny senát sa po posúdení dôkazov založených v spise a vykonaných na pojednávaní dňa 22. 3. 2016 stotožnil s návrhom predsedu RK SAK na uznanie DO za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, vyhodnotil konania DO ako porušenie povinností advokáta, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia senát vzal do úvahy jednak mladý vek a pomerne krátku advokátsku prax DO advokáta (v čase ustanovenia DO sťažovateľovi rozhodnutím Centra právnej pomoci, vykonával DO advokáciu len vyše jedného roka) a tiež skutočnosť, že u osoby DO ide o prvé porušenie predpisov vzťahujúcich sa na výkon advokácie. Uložený trest má na DO pôsobiť skôr výchovne a preventívne, a preto zvolil ako disciplinárne opatrenie písomné napomenutie, teda najmiernejšiu formu možného disciplinárneho opatrenia. Senát zároveň vyslovuje nádej, že mierny trest povedie DO k dôslednejšiemu plneniu povinností advokáta a k nezanedbávaniu zastupovania klientov v prípadoch, kde DO zastupovanie prevezme.

32.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania bývalým klientom bez zbytočného odkladu nezašle písomné finančné vysporiadanie veci, písomne neodpovedá na písomné dopyty klientov a na výzvu SAK sa nevyjadrí k ich podanej sťažnosti ani v dodatočne poskytnutej lehote a neposkytne potrebné vysvetlenie ani požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK z 20. júla 2016, ***sp. zn. DS II.-22/16:1962/2015***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 20. júla 2016, sp. zn. DS II.-22/16:1962/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. c) a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) bývalým klientom A. B. a B. B., ktorých zastupoval vo veci podania návrhu na zrušenie likvidácie a výmaz spoločností z obchodného registra, a to A. B. vo veci spoločnosti C. s. r. o. a B. B. vo veci spoločnosti D. s. r. o. po skončení právneho zastupovania sťažovateľov, ku ktorému došlo na základe písomného vypovedania plnej moci listom zo dňa 30. 1. 2015:
   a) sťažovateľom bez zbytočného odkladu nezaslal písomné finančné vysporiadanie veci,
   b) písomne neodpovedal na písomné dopyty sťažovateľky A. B. zo dňa 1. 4. 2015, 13. 5. 2015 a 5. 6. 2015 súvisiace s poskytovaním právnych služieb,
2.) v sťažnostnej veci vedenej RK SAK sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 11. 8. 2015 ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 1. 7. 2015 a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **1 300 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 13. 6. 2013 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, pre porušenie povinností advokáta podľa § 6 písm. a) a 13 AP SAK a § 18 ods. 2 a 3 a 28 ods. 4 ZoA.

Z obsahu sťažnostného spisu senát zistil, že dňa 7. 7. 2015 sa na SAK obrátili sťažovatelia so sťažnosťou, v ktorej vytýkajú DO nesprávne zastupovanie, nepredloženie popisu vykonaných právnych úkonov a špecifikácie nákladov a trov, súvisiacich s vykonanými úkonmi a tiež nevyjadrenie sa DO k výzvam sťažovateľov.

Podľa založeného splnomocnenia zo 4. 12. 2014, A. B. ako konateľka spoločnosti C. s. r. o., splnomocnila DO na zastupovanie v právnej veci „konania o zrušenie, likvidáciu a výmaz z obchodného registra. Podľa založeného oznámenia okresného súdu z 31. 12. 2014 súd odmietol vykonať zápis do obchodného registra, týkajúci sa likvidácie spoločnosti C. s. r. o. V sťažnostnom spise sa tiež nachádza príjmový pokladničný doklad, vystavený DO dňa 4. 12. 2014, podľa ktorého tento prijal od A. B. sumu 800 eur na účel „právnych služieb".

Zo založeného listu DO, adresovaného sťažovateľom dňa 17. 3. 2015 vyplýva, že DO poslal sťažovateľom v uvedený deň návrh dohody na finančné vysporiadanie za právne služby. Sťažovatelia do sťažnostného spisu založili tiež návrh dvoch dohôd o finančnom vysporiadaní za právne služby, podpísaných DO a datovaných na deň 17. 3. 2015, ktorých zmluvnou stranou sú A. B. (jeden návrh dohody) a B. B. (druhý návrh dohody). V oboch Dohodách sa „poplatok za právne služby" má znížiť na sumu 200 eur a DO má vrátiť p. A. B. a B. B., každému po 200 eur po podpise príslušných dohôd. Z listu p. A. B., adresovaného dňa 1. 4. 2015 DO vyplýva, že sťažovateľka neakceptuje takto predloženú dohodu o finančnom vysporiadaní za právne služby, spochybňuje odbornú starostlivosť DO advokáta pri poskytovaní právnych služieb, na ktoré bol advokát splnomocnený a vyslovuje názor, že advokátovi nepatrí odmena za tie právne služby, pri ktorých advokát nepostupoval s odbornou

starostlivosťou. Sťažovateľka v liste z 1. 4. 2015 ďalej má za to, že DO podľa § 15, 16 a 17 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. patrí iba náhrada hotových výdavkov, účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, a to vo výške cca 100 eur. Sťažovateľka tiež vyzýva v liste DO na vrátenie sumy 700 eur (z uhradenej odmeny 800 eur) na jej účet (označuje číslo účtu), do 15. 4. 2015.

V sťažnostnom spise sa ďalej nachádza list sťažovateľky z 13. 5. 2015, adresovaný DO advokátovi, v ktorom ho sťažovateľka žiada, aby jej do 25. 5. 2015 predložil popis právnych úkonov a špecifikáciu jeho nákladov a trov súvisiacich s právnymi úkonmi, ktoré vykonal podľa splnomocnenia. Podľa urgencie z 5. 6. 2015, sťažovateľka opätovne vyzýva DO na vykonanie plnenia – predloženia špecifikácie za vykonané služby právnej pomoci, na čo mu poskytuje lehotu 15 dní.

Podľa doručenky, založenej v sťažnostnom spise, disciplinárne obvinený prevzal výzvu navrhovateľa z 11. 8. 2013, na vyjadrenie k sťažnosti a predloženie spisového materiálu k veci, dňa 3. 9. 2015 osobne. Podľa e-mailu DO z 11. 9. 2015, zaslaného sťažnostnému oddeleniu SAK a adresovaného navrhovateľovi, DO potvrdzuje prevzatie výzvy dňa 3. 9. 2015 a žiada o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k veci o dva mesiace, z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti.

Podľa výpisu z matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, týkajúceho sa DO, bol tento v priebehu ostatných 5-tich rokov opakovane (spolu štyrikrát) disciplinárne stíhaný, pričom vo všetkých štyroch prípadoch bol uznaný vinným a bol mu uložený trest – peňažná pokuta v rôznych výškach – od 317 eur v roku 2011, do 1 050 eur v roku 2014 (v roku 2015 mu boli uložené dve peňažné pokuty, vo výškach 600 eur a 760 eur).

Disciplinárny senát vyhodnotil všetky priložené listinné dôkazy a zistil, že niet najmenších pochybností, že skutky sa stali tak, ako boli vymedzené v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania a DO porušil vyššie citované ustanovenia stavovských predpisov advokácie.

Pokiaľ ide o prvý skutok, uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, senát po skutkovej stránke zistil, že DO prevzal splnomocneniami zo 4. 12. 2014 zastupovanie sťažovateľov vo veci podania návrhu na zrušenie konania o likvidáciu a výmaz spoločností z obchodného registra, a to A. B. vo veci spoločnosti C. s. r. o. a B. B. vo veci spoločnosti D. s. r. o. Na účel odmeny za poskytnuté právne služby mu uhradila sťažovateľka A. B. sumu 800 eur v hotovosti, o čom svedčí príjmový pokladničný doklad, vystavený DO dňa 4. 12. 2014. Po vypovedaní splnomocnení listom z 30. 1. 2015, pokúsil sa DO so sťažovateľmi uzavrieť dohody o finančnom vysporiadaní za právne služby dňa 17. 3. 2015. Sťažovatelia však tieto dohody neakceptovali, čo DO oznámila A. B. listom z 1. 4. 2015. V predmetnom liste sťažovateľka vyslovila názor, že DO podľa § 15, 16 a 17 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. patrí iba náhrada hotových výdavkov, účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, a to vo výške cca 100 eur a vyzvala ho na vrátenie sumy 700 eur z už uhradenej odmeny 800 eur. Sťažovateľka A. B. ešte dvakrát vyzvala DO – výzvami z 13. 5. 2015 a 5. 6. 2015, aby jej predložil popis právnych úkonov a špecifikáciu jeho nákladov a trov súvisiacich s právnymi úkonmi, ktoré vykonal podľa splnomocnenia. Disciplinárne obvinený však na žiaden z listov nereagoval a sťažovateľom nezaslal písomné finančné vysporiadanie veci.

Týmto postupom DO advokát jednoznačne porušil § 13 AP SAK, podľa ktorého je advokát povinný bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať. Zastupovanie sťažovateľov DO skončilo vypovedaním splnomocnení z 30. 1. 2015; následne bol DO povinný vec písomne finančne vysporiadať – predložiť klientom (sťažovateľom) špecifikáciu vykonaných úkonov právnych služieb pri zastupovaní a vyúčtovať vynaložené výdavky

v súvislosti s poskytnutím právnych služieb. Napriek tomu, že DO vopred prevzal odmenu za právne služby od sťažovateľky A. B. vo výške 800 eur, písomné finančné vysporiadanie sťažovateľom nedoručil.

Senát sa stotožňuje s názorom navrhovateľa, že aj po skončení právneho zastupovania klienta je advokát povinný písomne mu odpovedať na jeho písomné dopyty, súvisiace s poskytovaním právnych služieb. K tomu smeruje i dikcia § 6 písm. c) AP SAK. Hoci sťažovateľka poslala DO celkovo tri takéto dopyty – listy z 1. 4. 2015, 13. 5. 2015 a 5. 6. 2015, DO písomne nereagoval na žiaden z nich. Senát vyhodnotil, že všetky tri listy sťažovateľky A. B. súviseli s poskytovaním právnych služieb – sťažovateľka v nich vyzývala DO advokáta na zaslanie popisu vykonaných úkonov právnych služieb, vyúčtovanie hotových výdavkov, vrátenie preplatku zo zálohovo uhradenej sumy odmeny za právne služby. DO na tieto listy reagovať nepochybne mal a musel; tým, že na ne písomne neodpovedal, porušil povinnosť advokáta, upravenú v § 6 písm. c) AP SAK.

Opísaný postup, resp. nečinnosť, pasivita advokáta znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu. Klient je svojím spôsobom do istej miery závislý od advokáta, ktorému dôveruje a v rámci tejto dôvery ho poverí právnym zastupovaním. Ak advokát túto dôveru sklame a vo vzájomnom vzťahu „advokát – klient" si aj po skončení právneho zastupovania ďalej neplní svoje stavovské povinnosti, s klientom nekomunikuje a zastupovanie po finančnej stránke nevysporiada, vzbudzuje u klienta pochybnosť o vierohodnosti a kvalite advokátskeho stavu. Ide o negatívny jav, ktorý sa následne odráža do pochýb klientov o kvalitách právnych služieb, ktoré klienti od advokátov požadujú vykonať. Ako následok, advokátsky stav potom nepožíva to dôstojné postavenie, ktoré mu patrí/má patriť, ak by k takýmto pochybeniam nedochádzalo. Preto senát v konaní DO konštatoval tiež porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 3 ZoA.

Čo sa týka druhého skutku, DO síce žiadal navrhovateľa e-mailom z 11. 9. 2015 o poskytnutie dvojmesačnej dodatočnej lehoty na zaslanie vyjadrenia a predloženie spisového materiálu, avšak vyjadrenie a spis navrhovateľovi nezaslal ani do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania – 7. 7. 2016, t. j. ani do 6-tich mesiacov od svojej žiadosti. Menovaný porušil svojím konaním, resp. nekonaním ustanovenie pre advokáta záväzného predpisu (§ 28 ods. 4 ZoA) tým, že sa k sťažnosti na výzvu predsedu RK SAK nevyjadril a nepredložil navrhovateľom požadovanú spisovú dokumentáciu, týkajúcu sa zastupovania sťažovateľov. V tomto ohľade je potrebné poznamenať aj skutočnosť, že ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu SAK (RK, sťažnostnému oddeleniu SAK), pretože nie je možné dostatočne prešetriť obsah sťažností, ustáliť, či advokáti svojím postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu. Bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, obsahujúcej predloženie spisovej dokumentácie, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta, čím zostávajú iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu. Nemožno vylúčiť ani schematické využívanie takéhoto postupu v záujme vyhnutia sa prísnejším postihom. Podľa disciplinárneho senátu preto nadobúda potreba prísnejšieho sankcionovania disciplinárnych previnení takýchto advokátov čoraz väčší význam; okrem uloženia primeraného trestu (čo do druhu i výmery) totiž SAK má iba obmedzené nástroje na vedenie svojich členov k rešpektovaniu výziev na vyjadrenie, adresovaných vlastným členom.

Ako už bolo uvedené vyššie, DO sa bezpochyby dopustil disciplinárnych previnení tak, ako je to uvedené v návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania. DO ani v e-maile z 11. 9. 2015 nepopiera spáchanie týchto skutkov. Skutky vykazujú znaky disciplinárneho previnení – porušenia vyššie citovaných ustanovení advokátskych predpisov.

Napriek tomu, že od počiatku disciplinárneho konania boli splnené podmienky postupu podľa § 16 ods. 1 DP SAK, senát chcel dať možnosť DO, aby aspoň dodatočne dobrovoľne doložil spisovú dokumentáciu, týkajúcu sa zastupovania sťažovateľov či sa vyjadril k sťažnosti. Na ten účel senát nariadil pojednávanie na deň 27. 6. 2016; DO však zaslal ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Ani s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní si DO nesplnil svoje stavovské povinnosti podľa § 28 ods. 4 ZoA a nezaslal písomné vyjadrenie k sťažnosti (alebo k disciplinárnemu návrhu), spolu so spisovým materiálom.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO advokáta. Finančné nevysporiadanie sa advokáta s klientom a nereagovanie na písomné dopyty klienta, súvisiace s právnymi službami, patria medzi závažnejšie disciplinárne previnenia. DO mal vopred zaplatenú celú výšku odmeny za dohodnuté právne služby, pričom po vypovedaní splnomocnení klientmi, nevysporiadal sa s nimi finančne, teda im predpokladane zadržiaval finančné prostriedky, za ktoré nevykonal príslušné právne služby, čo je závažné previnenie. Navyše, DO bol v priebehu ostatných piatich rokov (2011 – 2016) už štyrikrát disciplinárne stíhaný zo strany SAK; pričom vždy bol uznaný vinným. V tomto prípade ide teda o piate disciplinárne stíhanie, kedy miernejší druh trestu už nie je namieste. V osobe DO advokáta ide o advokáta, u ktorého možno vidieť istú „sústavnosť" pri porušovaní povinností určených mu stavovskými predpismi; v danom prípade treba uňho prihliadať skôr na sankčnú úlohu disciplinárneho opatrenia, než na úlohu preventívnu a výchovnú. Čo sa výšky uloženej peňažnej pokuty týka, senát dodáva, že pokuta odráža stupňovanie sa pokút, ktoré boli DO ukladané v priebehu ostatných rokov za ním spáchané disciplinárne previnenia (od sumy 317 eur do 1 050 eur) a spôsob a závažnosť porušenia stavovských predpisov. Senát vyslovuje prianie, aby ukladané pokuty viedli DO advokáta k riadnemu plneniu si jeho stavovských povinností advokáta, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom.

33.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený právny zástupca rozhodnutím Centra právnej pomoci po dobu dvoch rokov nevykoná v právnej veci klienta žiaden účelný úkon právnej služby, neinformuje klienta o postupe v jeho veci, neodpovedá na písomné žiadosti Centra právnej pomoci o poskytnutie informácie o stave sporov a následne nepredloží na výzvu predsedu SAK ani kompletnú spisovú dokumentáciu týkajúcu sa právnych vecí klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 24. mája 2016, ***sp. zn. DS III.-33/16:3070/2015***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 24. mája 2016, sp. zn. DS III.-33/16:3070/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, **tým, že**
ako advokát určený A. B. rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 10. 9. 2012 v konaní pred súdom v právnej veci o neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere voči C. s. r. o., vrátane

spísania návrhu na súd a rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 10. 9. 2012 v konaní pred súdom v právnej veci o neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere voči C. s. r. o. vrátane spísania návrhu na súd

1.) počas doby dvoch rokov pred podaním tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania nevykonal v prospech klientky A. B. žiadny účelný úkon právnej služby,
2.) počas doby dvoch rokov pred podaním tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania písomne neinformoval klientku A. B. o tom, ako postupuje pri vybavovaní jej právnych vecí,
3.) neodpovedal na písomné žiadosti Centra právnej pomoci zo dňa 24. 6. 2015, zo dňa 15. 7. 2015 a zo dňa 4. 9. 2015, ktorými Centrum právnej pomoci žiadalo o informáciu o stave sporov v právnych veciach klientky A. B.,
4.) na výzvu predsedu RK SAK, aby predložil kompletnú spisovú dokumentáciu, týkajúcu sa právnych vecí klientky A. B., ktorú výzvu prevzal dňa 18. novembra 2015, túto spisovú dokumentáciu bezodkladne nepredložil.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

SAK bola dňa 26. 10. 2015 doručená sťažnosť Centra právnej pomoci zo dňa 23. 10. 2015 na DO advokáta.

Predseda RK SAK vyzval DO advokáta na predloženie kompletnej spisovej dokumentácie týkajúcej sa právnych vecí klientky A. B., avšak advokát, ktorý výzvu dňa 18. 11. 2015 prevzal, dokumentáciu bezodkladne nepredložil.

RK SAK po prešetrení a prerokovaní dospela k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je dôvodná a predseda RK SAK podal dňa 15. 3. 2016 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO, a to vo vzťahu ku skutkom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

E-mailom zo dňa 10. 4. 2016 a taktiež aj poštou zaslal DO vyjadrenie k návrhu na začatie disciplinárneho konania. Vo vyjadrení uviedol, že žalobu nepodal a svoje povinnosti si nesplnil. Prejavil ľútosť a poukázal na to, že príčinou boli prevažne objektívne dôvody spočívajúce v zlom zdravotnom stave, a že tieto dôvody medzičasom odpadli. Uviedol, že spisový materiál síce nepredložil, ale k sťažnosti sa vyjadril.

Poukázal tiež na možné premlčanie skutku a uviedol, že žalobu o neplatnosť právneho úkonu možno podať kedykoľvek, takže ťažko určiť, kedy došlo z jeho strany k dokonaniu skutku. Túto svoju argumentáciu DO rozvinul do úvahy, že by sa dalo tvrdiť, že skutok doteraz nedokonal a navrhol aplikovať zásadu in dubio pro reo.

Pokiaľ ide o návrh vo vzťahu ku skutku 3, v tejto časti považuje návrh za nepodstatný.

DO poukázal tiež na to, že svoje povinnosti, aj pre Centrum právnej pomoci, si dovtedy plnil zodpovedne.

S poukazom na to, že sa priznal, apeloval na primeranosť disciplinárneho opatrenia, pretože navrhované disciplinárne opatrenie považoval za neprimerané.

Disciplinárny senát vykonal vo veci samej pojednávanie dňa 24. 5. 2016, na ktoré sa dostavili DO a navrhovateľ (v zastúpení zástupcom). Oboznámil najmä návrh na začatie disciplinárneho konania, vyjadrenie disciplinárne obvineného zo dňa 10. 4. 2016, podstatný obsah sťažnostného spisu.

DO zotrval na svojej obrane, ktorá bola prezentovaná v jeho vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania. Uviedol, že pani A. B. už zastupuje iný advokát.

Zástupca navrhovateľa zotrval na podanom návrhu a pokiaľ ide o disciplinárne opatrenie, navrhol peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

Na základe vykonaného dokazovania, vrátane skutočností vyplývajúcich z disciplinárneho a tiež aj sťažnostného spisu, bol skutkový stav v tomto prípade spoľahlivo zistený, a to bez akýchkoľvek pochybností, a tak nebol dôvod na aplikáciu zásady „in dubio pro reo".

Prípadné pochybnosti o plynutí premlčacej doby v prípade, ak by disciplinárny senát dospel k dvom rôznym právnym interpretáciám, mohli viesť k uprednostneniu tej z interpretácií, ktorá je pre DO advokáta priaznivejšia aplikujúc tak zásadu in dubio mitius.

Disc. senát však nedospel pri interpretácii aplikovaných ustanovení ZoA a AP SAK k viacerým možným výkladom, z ktorých jeden by bol v prospech DO advokáta, pretože interpretácia predmetných ustanovení potvrdzuje dôvodnosť návrhu na začatie disc. konania.

Disciplinárny senát preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o disciplinárne opatrenie, disciplinárny senát zohľadnil nasledovné skutočnosti:

a) DO nebol dosiaľ uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia,
b) aj zo sťažnosti je zrejmé, že svoje povinnosti informovať o stave právnych sporov inak riadne dodržiaval, pričom tento prípad je výnimkou,
c) DO si sebakriticky uznal vinu.

S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody a tiež aj preto, že prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje disciplinárny senát za postačujúce, disciplinárny senát podľa § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

34.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neoznámi svojmu klientovi doručenie rozsudku odvolacieho súdu, ktorý bol advokátovi riadne doručený, čím zmarí lehotu na podanie dovolania proti rozsudku krajského súdu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 5. októbra 2016, ***sp. zn. DS III.-33/2017:3705/2016***

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 5. októbra 2016, sp. zn. DS III.-33/2017:3705/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK,

tým, že

vo veci zastupovania svojho klienta spoločnosti A. s. r. o. v konaní vedenom okresným súdom a krajským súdom v právnej veci o náhradu škody vo výške 102 945,53 eur spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami orgánov verejnej moci neoznámil klientovi doručenie rozsudku krajského súdu zo dňa 13. 11. 2014, ktorý mu bol riadne doručený dňa 22. 12. 2014 a nadobudol právoplatnosť dňa 23. 12. 2014, čím zmaril lehotu podľa § 240 ods. 1 OSP na podanie dovolania voči predmetnému rozsudku krajského súdu zo dňa 13. 11. 2014.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Podľa § 21 ods. 4 DP SAK, ak sa po vyhlásení rozhodnutia navrhovateľ aj DO vzdali odvolania, alebo taký prejav urobili v lehote 5 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, alebo sa rozhodlo podľa § 16 ods. 1, môže sa vyhotoviť zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie.

DO advokát sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 5. 10. 2016 vzdal práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdil svojím podpisom.

Navrhovateľ takýto prejav urobil po vyhlásení rozhodnutia do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 5. 10. 2016.

Na základe rozhodnutia senátu podľa § 21 ods. 4 DP SAK bolo vypracované toto zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie rozhodnutia.

35.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca po tom, čo sa zúčastní na výsluchu obvineného klienta, tohto vo väzbe navštívi až po štyroch mesiacoch, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 30. novembra 2016, ***sp. zn. DS III.-53/16:3472/2015***

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z z 30. novembra 2016, sp. zn. DS III.-53/16:3472/2015 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 5 ods. 1 a 2 AP SAK,

tým, že

vo veci svojho klienta A. B., ktorému bola opatrením okresného súdu zo dňa 4. 7. 2015 ustanovená za obhajkyňu v trestnej veci vedenej na tomto súde, po tom, ako sa zúčastnila na výsluchu obvineného dňa 4. 7. 2014 na krajskom riaditeľstve PZ a výsluchu obvineného dňa 5. 7. 2014 na okresnom súde, obvineného vo väzbe osobne navštívila až dňa 21. 11. 2014, t. j. po viac ako štyroch mesiacoch.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Dňa 6. 7. 2016 bol doručený DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke na základe sťažnosti sťažovateľa A. B.

Sťažovateľ ako dôvod sťažnosti uviedol, že DO zanedbala jeho obhajobu, nenavštevovala ho vo vyšetrovacej väzbe ani vtedy, keď ju o to prostredníctvom korešpondencie požiadal, nepodávala návrhy na prepustenie z vyšetrovacej väzby a keď podal návrh sám, tak mu tvrdila, že je to úplne bezvýznamné a nebola ochotná podať ani sťažnosť proti uzneseniam. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že všetky výsluchy svedkov boli zanedbané, nakoľko pri svedeckých výpovediach DO nekládla žiadne protiotázky, preto podľa názoru sťažovateľa DO nesplnila resp. hrubo porušila aj § 18 ZoA.

Vo svojom vyjadrení k sťažnosti DO uviedla, že bola sťažovateľovi ustanovená za obhajkyňu opatrením okresného súdu zo dňa 4. 7. 2014. Vo vyjadrení k sťažnosti uviedla, že obvinený sa k spáchaniu skutku v plnej miere priznal a spolupracoval s políciou, pretože očakával, že v takomto prípade bude stíhaný na slobode, pričom v ten istý deň boli vypočutí aj ďalší šiesti svedkovia, ktorí ho v plnej miere usvedčovali. Keď obvinený zistil, že bude väzobne trestne stíhaný, začal sa vyhrážať samovraždou a žiadal ustanoviť iného obhajcu, ktorý mu aj bol nakoniec ustanovený. Obhajkyňa uviedla, že ho navštívila vo väzbe trikrát. K vyjadreniu k sťažnosti boli pripojené štyri prílohy pochádzajúce z vyšetrovacieho spisu.

Vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO poukázala v plnom rozsahu na svoje vyjadrenie k sťažnosti.

Disciplinárny senát vykonal vo veci samej pojednávanie dňa 30. 11. 2016, na ktoré sa dostavili DO a navrhovateľ (v zastúpení zástupcom).

DO zotrvala na svojich písomných podaniach. Uviedla, že neporušila advokátske predpisy. Poukázala na to, že sťažovateľ chcel iného obhajcu už pri návrhu na vzatie do väzby, ale nevedel túto požiadavku odôvodniť. Klient bol od 21. 10. 2014 na liečení mimo Ústav na výkon väzby a predložila kópie žiadostí sťažovateľa zo dňa 1. 10. 2014, doručenú dňa 7. 10. 2014, ako aj hlásenie ÚVV a TOS o hospitalizácii odo dňa 21. 10. 2014, doručené 24. 10. 2014. Originály boli poskytnuté na nahliadnutie. DO predložila aj hlásenie zmien v ÚVV, z ktorého vyplýva, že klient bol dňa 4. 11. 2014 premiestnený späť do ÚVV a TOS, ktoré jej bolo doručené 7. 11. 2014.

DO uviedla, že nevie, kedy skončila hospitalizácia klienta, ktorý bol vzhľadom na srdcové problémy hospitalizovaný. O týchto problémoch hovoril už aj pri výsluchu pri vzatí do väzby. Neraz sa jej stalo, že prišla za klientom do ÚVV a tento tam v dôsledku hospitalizácie nebol, pričom niekedy ÚVV zvykne toto oznámiť.

Na otázku predsedu senátu, prečo bolo zrušené ustanovenie obhajcu, DO predložila rozhodnutie okresného súdu o oslobodenie od povinnosti obhajovania.

Na otázku predsedu senátu, ako postupovala po obdržaní výzvy z 1. 10. 2014, ktorú obdržala 7. 10. 2014 od klienta, DO uviedla, že to momentálne nevie zo svojho spisu zistiť. Na otázku predsedu senátu, či v prípade, ak sa pojednávanie odročí, za účelom doplnenia dokazovania, či v takomto prípade bude vedieť preukázať, akú aktivitu v nadväznosti na výzvu sťažovateľa vyvinula, DO uviedla, že ani v kancelárii k tomu nebude mať viac podkladov so sebou a netrvá na odročení pojednávania. Zástupca RK SAK otázky na DO nemal.

Vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že disciplinárne obvinená sa dopustila skutku, ktorý jej navrhovateľ kladie za vinu. Disciplinárne obvinená netrvala na doplnení dokazovania s odôvodnením, že ani v kancelárii nebude mať ďalšie podklady k svojej obhajobe, takže ďalšie dokazovanie nebolo potrebné.

Disciplinárny senát zohľadnil okolnosti zastupovania sťažovateľa DO advokátkou, teda okolnosť, že sťažovateľ sa priznal k skutku a zjavne nerozlišoval medzi tým, že takéto priznanie má význam vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej, nie až natoľko v rozhodovaní o väzbe. Z toho následne pravdepodobne aj vyplynula zrejmá nervozita sťažovateľa.

Poukázať treba aj na to, že DO riadne spolupracovala s orgánmi SAK, t. j. odpovedala na výzvy predsedu RK SAK.

Vplyv na rozhodovanie mala aj skutočnosť, že sťažovateľ bol v predmetnom čase zo zdravotných dôvodov istú dobu mimo ÚVV a TOS.

Po zohľadnení vyššie uvedených okolností sa rozhodol disciplinárny senát podľa § 56 ods. 6 ZoA upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia.

36.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po ukončení poskytovania právnych služieb vec s klientom bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiada, ani klientovi nevráti doklady, ktoré mu zveril, a následne po podaní sťažnosti klienta SAK, napriek výslovnej výzve predsedu RK SAK nezašle kópie dokumentov, týkajúcich sa poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 21. marca 2017, ***sp. zn. DS III.-83/15:1323/2015***

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 21. marca 2017, sp. zn. DS III.-83/15:1323/2015 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) po ukončení poskytovania právnych služieb sťažovateľovi A. B. v dedičskej veci, ku ktorému došlo vypovedaním plnej moci zo dňa 28. 11. 2013, bez zbytočného odkladu vec s klientom – sťažovateľom písomne finančne nevysporiadala a nevrátila mu doklady, ktoré jej klient – sťažovateľ zveril,
2.) napriek výslovnej výzve predsedu RK SAK zo dňa 18. 5. 2015, ktorú prevzala dňa 25. 5. 2015, aby zaslala kópie dokumentov týkajúcich sa poskytovania právnych služieb sťažovateľovi A. B., kópie dokumentov nezaslala,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **800 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 16. 9. 2015 podal DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 16. 9. 2015 proti DO advokátke.

Svoj návrh odôvodnila RK SAK tým, že dňa 6. 5. 2015 bola SAK doručená sťažnosť p. A. B. na advokátku, že advokátka, ktorá mu poskytovala právne služby súvisiace s dedičstvom po jeho otcovi (pričom mal advokátke udeliť aj plnú moc), mu po vypovedaní plnej moci zo dňa 28. 11. 2013, ktorú prevzala a akceptovala, odmietla vydať originály dokladov ako aj vyúčtovať zaplatené zálohy v celkovej výške 1 200 eur. Súčasne sťažovateľ uviedol, že mu advokátka odovzdala originál potvrdenia o tom, že je dedičom až dňa 17. 2. 2014, pričom mu neodovzdala všetky doklady, ktoré jej poskytol. Napriek tomu, že mu advokátka mala ústne sľúbiť vyúčtovanie prijatých záloh, neurobila tak, ale sa začala v listoch vyhovárať, že mu právne služby neposkytovala (že ho nezastupovala), ale že len sprostredkovala právne zastúpenie advokátmi v zahraničí.

Predseda RK SAK vyzval listom zo dňa 18. 5. 2015, ktorý DO prevzala dňa 25. 5. 2015, na vyjadrenie k sťažnosti a súčasne ju požiadal, aby zaslala kompletnú spisovú dokumentáciu týkajúcu sa poskytovania právnych služieb sťažovateľovi.

DO sa vyjadrila k podanej sťažnosti listom zo dňa 11. 6. 2015, v ktorom poukázala na skutočnosť, že sťažovateľa právne nezastupovala, ale že len sprostredkovala poskytnutie právnych služieb advokátom v zahraničí. Splnomocnenie na právne zastupovanie v právnej veci

vysporiadania dedičských nárokov po zosnulom otcovi sťažovateľa jej nikdy nebolo udelené. Právne služby poskytuje výlučne v oblasti slovenského práva a nemá žiadne znalosti týkajúce sa legislatívy v predmetnom cudzom štáte, keď síce ovláda úradný jazyk, a tak sprostredkovala spoluprácu sťažovateľa s advokátmi v tomto štáte. Ďalej DO uviedla, že keby bol sťažovateľ jej klientom, vedel by to preukázať zmluvou o zastúpení a splnomocnení, ktoré vždy v jednom origináli odovzdáva svojim klientom pri prevzatí prípadu. Sťažovateľovi údajne odovzdala všetky dokumenty, ktoré jej boli doručené od jeho advokátov. Vzhľadom na to, že sťažovateľa nikdy právne nezastupovala, nemala vraj dôvod prevziať od neho akékoľvek finančné prostriedky z titulu odmeny za poskytovanie právnych služieb. Financie prevzala len v jedinom prípade, a to dňa 15. 4. 2013 ako konateľka spoločnosti A. s. r. o. v sume 220 eur z toho titulu, že táto spoločnosť zaplatila za sťažovateľa správne poplatky za vydanie jeho rodného listu a on jej to takýmto spôsobom len vrátil. K vypovedaniu plnej moci zo dňa 28. 11. 2013 DO uviedla, že nešlo o vypovedanie plnej moci na právne zastupovanie, ale len o sprostredkovanie spolupráce vo veci dedičského konania. Ďalej uviedla, že dokumenty, ktoré jej boli poslané zo strany advokátov sťažovateľovi kompletne odovzdala dňa 13. 12. 2013, čo mal potvrdiť svojím podpisom. Rovnako uviedla, že keďže ho nezastupovala ako advokátka, nemohla sa dopustiť disciplinárneho previnenia. DO nepredložila žiadne doklady týkajúce sa poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, a rovnako ani doklady týkajúce sa akejkoľvek komunikácie viažúcej sa k údajnému sprostredkovaniu právnych služieb pre sťažovateľa advokátmi v zahraničí.

DO sa následne dňa 28. 10. 2015 vyjadrila k návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorom zotrvala na vyjadrení k sťažnosti zo dňa 11. 6. 2015. Navyše uviedla, že sťažovateľ udelil splnomocnenie priamo advokátovi v zahraničí, ktoré tento zaslal advokátke na mail sťažovateľovi na podpis pred notárom a následne bolo zaslané späť do zahraničia. Ďalej uviedla, že dokument označený ako „Vypovedanie plnej moci" podpísala pod nátlakom sťažovateľa a jeho družky, ktorí opakovane navštevovali jej kanceláriu neohlásene, pričom väčšinou nebola v kancelárii prítomná a sťažovateľ s jeho družkou napriek tomu zotrvávali v jej kancelárii, čím privádzali jej zamestnankyne do rozpakov. Inak sa sťažovateľovi a jeho družke stále osobne venovala v rovine sprostredkovania, ako už uviedla. Plnú moc vypovedala preto, že vec zahraniční advokáti už doriešili a ona chcela už ukončiť kontakt so sťažovateľom. Pokiaľ ide o nepredloženie advokátskeho spisu RK SAK, DO uviedla, že sťažovateľa ako advokátka nikdy nezastupovala, a preto ani nemala dôvod zakladať spis advokáta. K veci ešte pokladala za potrebné uviesť, že v roku 2011 právne zastupovala dcéru sťažovateľa v prípade zverenia maloletého dieťaťa, ktorý sa však nevyvíjal podľa predstáv jej klientky a tá túto situáciu riešila odvolaním plnej moci. Približne od tej doby sa malo zmeniť aj správanie sťažovateľa voči jej osobe.

Disciplinárny senát vykonal dňa 24. 5. 2016 vo veci pojednávanie, na ktoré sa DO nedostavila a svoju neúčasť ospravedlnila dňa 17. 5. 2016 z dôvodu jej pracovnej cesty mimo SR. Zároveň požiadala, aby sa v tejto veci nepojednávalo v jej neprítomnosti. Nakoľko však DO nepredložila k ospravedlneniu žiadny dôkaz preukazujúci jej tvrdenia, disciplinárny senát konštatoval, že boli splnené podmienky na pojednávanie v jej neprítomnosti.

Disciplinárny senát vykonal vo veci ďalšie pojednávanie dňa 15. 6. 2016, na ktorom sa DO vyjadrila, že sa pridržiava svojich vyjadrení, ktoré na komoru zaslala, a cíti sa v obidvoch skutkoch nevinná, nakoľko sťažovateľovi len sprostredkovala právne služby od zahraničného advokáta, ktoré splnomocnenie bolo podpísané na veľvyslanectve a následne jemu doručené. Tento advokát sťažovateľa úspešne zastupoval, nakoľko sťažovateľ dostal rodný list, v ktorom mal zapísaného svojho otca, o čo sťažovateľovi napokon išlo. Teda odmieta tvrdenie, že išlo o dedičské konanie. Tento dokument mal byť však použitý v dedičskom konaní. Na otázku

predsedu senátu, prečo doklad o prevzatí 220 eur vystavila spoločnosť A. s. r. o., DO odpovedala, že táto spoločnosť je poradenskou spoločnosťou, cez ktorú sa celá táto vec riešila. Ďalej DO vypovedala, že vie preukázať, že túto čiastku spoločnosť skutočne uhradila. Zhodne sa vyjadrila k podpisu dokumentu o vypovedaní plnej moci, ktorý mala podpísať pod nátlakom a v strese, kvôli čomu aj omylom mala použiť pečiatku advokáta namiesto pečiatky uvedenej spoločnosti. K preberaciemu protokolu na č. l. 4 sťažnostného spisu sa nevedela vyjadriť. Na otázku zástupcu RK SAK, kto bol sprostredkovateľom v danej veci uviedla, že to robila ako konateľka spoločnosti A. s. r. o. z dobrej vôle. Popiera, že by od sťažovateľa prevzala sumu 1 200 eur. Suma 50 eur, ktorú sťažovateľovi a jeho dcére vrátila sa týkala zastupovania dcéry sťažovateľa, ktoré bolo ukončené tri roky spätne a týkalo sa vyživovacej povinnosti. Túto sumu mala vrátiť preto, že sťažovateľovi sa suma za dcérinu kauzu zdala privysoká. K úhrade odmeny za právne služby zahraničnému advokátovi sa vyjadrila, že nebola vyplatená, pretože sťažovateľ sa s týmto advokátom dohodol, že dostane podielovú odmenu za zastupovanie v nadchádzajúcom dedičskom konaní, ktorá vykryje aj odmenu za zastupovanie v tejto veci. Senát pojednávanie odročil za účelom vypočutia sťažovateľa.

Disciplinárny senát vykonal vo veci ďalšie pojednávanie dňa 30. 11. 2016, na ktoré sa DO nedostavila a požiadala podaním zo dňa 28. 11. 2016 disciplinárny senát o ospravedlnenie svojej neúčasti na disciplinárnom pojednávaní z dôvodu jej pracovnej cesty mimo SR a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti. Senát následne odročil pojednávanie za účelom predvolania DO a sťažovateľa A. B.

Záverečné pojednávanie v tejto veci vykonal disciplinárny senát dňa 21. 3. 2017, na ktoré sa DO nedostavila, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnila dňa 2. 3. 2017 a súhlasila s tým, aby sa pojednávalo v jej neprítomnosti. Uznesením podľa § 18 ods. 6 DP SAK senát rozhodol, že sa bude pojednávať v jej neprítomnosti.

Pred disciplinárny senát predstúpil svedok A. B., ktorý opísal spoluprácu s DO advokátkou, v rámci ktorej mu neposkytla právnu službu, na ktorej sa dohodli. Svedok predložil listiny, ktoré sa týkali už neskôr doriešenej právnej služby. Ďalej uviedol, že s DO podpísal plnú moc, ktorej kópiu však nemá. Dokopy jej mal zaplatiť 930 eur ako zálohu za právne služby, na ktoré mu doklad nevydala. Následne mu ešte mala zavolať, že potrebuje 220 eur do zahraničia. Na túto sumu mu vydala doklad od už spomínanej spoločnosti. Nakoľko nebol s jej službami spokojný, plnú moc jej vypovedal listom zo dňa 28. 11. 2013. Tento list mu vlastnoručne podpísala s tým, že žiadal od nej finančné vyúčtovanie. Do spisu sťažovateľ založil potvrdenie o odovzdaní a prevzatí listín zo spisu. Ďalšie doklady, ktoré mu mali byť odovzdané do 30. 1. 2014 však už nedostal.

Disciplinárny senát mal v konaní za jednoznačne preukázané, že DO osobne podpísala odvolanie splnomocnenia a že sa zaväzuje vrátiť doklady. Rovnako v tomto potvrdení nenamietala, že by neprevzala od sťažovateľa prijaté platby v ním uvedenej výške. Tvrdenia advokátky o tom, že klienta nezastupovala, považoval disciplinárny senát za účelové, smerujúce k vyhnutiu sa disciplinárnej zodpovednosti. O skutočnosti, že mu poskytla právne služby ako advokátka svedčí aj preberací protokol zo dňa 17. 2. 2014, ktorý je rovnako vystavený advokátskou kanceláriou a podpísaný DO advokátkou. Na uvedenom zistení senátu nič nemenia ani doklady predložené DO spolu s podaním zo dňa 4. 8. 2016, nakoľko tieto len prisvedčujú konzistentnej výpovedi sťažovateľa, ktorú disciplinárny senát považoval za dôveryhodnú.

Samotný sťažovateľ totiž presne popísal priebeh poskytovania právnej služby, ako aj spôsob jej ukončenia, pričom potvrdil, že dokument zo dňa 28. 11. 2013 je tým dokumentom, na základe ktorého došlo k ukončeniu poskytovania právnej služby zo strany disciplinárne obvinenej advokátky, ktorý táto osobne ako advokátka podpísala a opatrila pečiatkou svojej advokátskej kancelárie.

Za tejto dôkaznej situácie, keď sťažovateľ presne popísal celý priebeh poskytovania právnej služby i jej ukončenia, tieto svoje tvrdenia doložil aj príslušnými dokladmi, ktorých podpis DO advokátka nespochybnila, iba sa snažila uvádzať okolnosti, ktoré by ju mohli zbaviť viny, ktoré však disciplinárny senát vyhodnotil ako nedôveryhodné, nemohol disciplinárny senát dospieť k inému záveru, ako k záveru o vine obvinenej v prvom skutku.

Aj vo vzťahu k druhému skutku mal disciplinárny senát vinu obvinenej za preukázanú. DO síce na svoju obranu uvádzala skutočnosti sčasti totožné ako v prvom skutku, avšak tieto boli vyvrátené najmä sťažovateľom predloženým dokladom zo dňa 28. 11. 2013, v ktorom samotná DO potvrdila, že doklady sťažovateľovi vráti do 15. 12. 2013, čo však podľa hodnovernej výpovede sťažovateľa neurobila a tieto a ani žiadny spisový materiál nepredložila ani na žiadosť RK SAK.

Disciplinárny senát preto uznal vinu DO advokátky za skutky uvedené v návrhu RK SAK, ktoré právne kvalifikoval tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

DO i napriek výzve predsedu RK SAK zo dňa 18. 5. 2015, ktorú prevzala dňa 25. 5. 2015, na zaslanie advokátskeho spisu týkajúceho sa zastupovania sťažovateľa advokátsky spis s odvolaním sa na jeho neexistenciu RK SAK nezaslala.

Disciplinárny senát považoval tvrdenia o neexistencii spisu s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odôvodnenia za nepravdivé, a jeho nepredloženie ako snahu vyhnúť sa zodpovednosti za porušenie povinností advokáta.

Disciplinárny senát mal za to, že v danom prípade DO odmietla preukázateľne poskytnúť kópiu kompletného advokátskeho spisu aj napriek tomu, že bola na to výslovne vyzvaná, čím závažným spôsobom porušila § 28 ods. 4 ZoA.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, senát sa pri jeho ukladaní riadil § 56 ods. 2 písm. c) ZoA v spojení s § 25 ods. 2 DP SAK, podľa ktorého pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadne senát na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a rodinné pomery.

Vo vzťahu k osobe advokátky je potrebné uviesť, že ide o častú porušovateľku povinností advokáta, o čom svedčí aj skutočnosť, že RK SAK vyhodnotila vo viacerých prípadoch sťažnosti voči advokátke ako dôvodné, pričom v siedmich prípadoch bola advokátka právoplatne uznaná za vinnú a boli jej uložené peňažné pokuty v rozmedzí 300 eur až 1500 eur.

S ohľadom na vyššie opísaný charakter porušenia ustanovení ZoA, ako aj osobu DO advokátky, ktorá bola už viackrát uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia, disciplinárny senát uložil DO advokátke disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 800 eur.

37.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastupovania vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiada napriek tomu, že od klienta prevzal zálohu za právne služby, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 13 AP SAK.

Vyúčtovanie advokáta na konci právneho vzťahu zastupovania klienta slúži tomu účelu, aby advokát klientovi uviedol, koľko finančných prostriedkov od klienta prevzal, aké právne služby a v akej hodnote pre klienta vykonal a koľko teda má byť klientovi advokátom vrátené v rámci zúčtovania alebo koľko má klient ešte advokátovi za ukončené poskytovanie právnych služieb doplatiť. Preto nestačí, ak advokát po skončení právneho zastúpenia klientovi poukáže určitú časť z obdržanej zálohy bez toho, aby bol

klient podrobne písomne oboznámený s rozsahom poskytnutých právnych služieb ako aj s výškou odmeny za poskytnutie právnych služieb.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 10. septembra 2017, ***sp. zn. DS III.-63/17:582/2017***

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 10. septembra 2017, sp. zn. DS III.-63/17:582/2017 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK,

tým, že

po skončení zastupovania klienta A. B. na základe listu klienta zo dňa 27. 11. 2016 označeného ako „zrušenie bezplatných právnych služieb", ktorý bol advokátovi doručený dňa 29. 11. 2016 právnu vec, v ktorej klienta zastupoval – majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov, s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiadal, a to aj napriek tomu, že od klienta dňa 11. 10. 2013 prevzal ako zálohu na právne služby sumu 200 eur,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 6. 6. 2017 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 13 AP SAK.

Sťažovateľ A. B. podal dňa 13. 2. 2017 sťažnosť na DO advokáta za to, že advokát v jeho veci (majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov) za posledné 3 roky nič neurobil a napriek tomu si ponechal vyplatenú zálohu vo výške 200 eur, z ktorej mu chcel vrátiť iba 120 eur, s čím sťažovateľ nesúhlasí, lebo nevie, za čo vlastne advokátovi zaplatil a čo preňho advokát urobil. Sťažovateľ – dôchodca si našiel advokáta DO prostredníctvom inzerátu na poskytovanie bezplatných právnych služieb – poradenstva.

K žiadosti o podanie vyjadrenia zo strany predsedu RK SAK zo dňa 8. 3. 2017 sa DO písomným podaním (vyjadrenie zo dňa 21. 3. 2017) vyjadril tak, že ho celá situácia mrzí, že sa sťažovateľovi pokúšal vrátiť 120 eur poštovou poukážkou dňa 22. 12. 2016, avšak tento uvedenú sumu neprijal. Ďalej uviedol, že je pripravený sťažovateľovi vrátiť celú prijatú zálohu vo výške 200 eur a sťažovateľovi sa vo svojom vyjadrení ospravedlnil.

Disciplinárny senát, rovnako aj RK SAK z uvedeného dospela k záveru, že DO advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia v zmysle § 13 AP SAK, nakoľko písomne nevyúčtoval sťažovateľovi vec potom, ako sťažovateľ zastupovanie jednostranne s DO advokátom ukončil. Z predložených listinných dôkazov nebolo preukázané, že DO si so sťažovateľom dohodol odmenu 40 eur za jeden úkon právnej pomoci.

Vyúčtovanie advokáta na konci právneho vzťahu zastupovania klienta slúži práve tomuto účelu, aby advokát klientovi uviedol, koľko finančných prostriedkov od klienta prevzal, aké právne služby a v akej hodnote pre klienta vykonal a koľko má klientovi advokát vrátiť v rámci zúčtovania alebo koľko má klient ešte advokátovi za ukončené poskytovanie právnych služieb doplatiť. Preto nestačí, ak advokát po skončení právneho zastúpenia klientovi poukáže určitú časť z obdržanej zálohy bez toho, aby bol klient podrobne písomne oboznámený s rozsahom poskytnutých právnych služieb ako aj s výškou odmeny za poskytnutie právnych služieb.

Podľa výpisu z matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, týkajúceho sa DO, na DO nebola v priebehu ostatných 5-tich rokov podaná žiadna sťažnosť a ani nebol v minulosti disciplinárne potrestaný.

Disciplinárny senát vyhodnotil všetky priložené listinné dôkazy, výpoveď právneho zástupcu DO advokáta a zistil, že niet najmenších pochybností, že skutok sa stal tak, ako bol vymedzený v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania a DO porušil vyššie citované ustanovenia stavovských predpisov advokácie.

Disc. senát sa stotožňuje s názorom navrhovateľa, že advokát po skončení zastúpenia je povinný bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal.

Z dôvodu, že advokát sa s klientom finančne nevysporiadal a nevrátil mu ním zverené doklady, resp. počas právneho zastupovania advokátom prevzaté dokumenty, hoci klient s ním ukončil právne zastupovanie, týmto postupom DO advokáta, jednoznačne došlo k porušeniu § 13 AP SAK.

Rozsah a povaha porušenia povinnosti DO spočíva v tom, že si neplnil základné informačné povinnosti advokáta vo vzťahu ku klientovi, ktoré disciplinárny senát považoval za kľúčové. DO advokát vo svojej obrane okrem iného uviedol, že porušenia povinnosti si je vedomý a sťažovateľovi sa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 21. 3. 2017 ospravedlnil.

Vzťah advokáta a klienta je založený na dôvere. Klient si ho vyberá preto, aby chránil a presadzoval jeho práva a oprávnené záujmy. Klient si volí takého advokáta, o ktorom si myslí, že bude najlepšie chrániť jeho práva a oprávnené záujmy. Advokát je pri výkone svojho povolania povinný dbať na dôstojnosť advokátskeho stavu a je povinný konať čestne a svedomito. Tým, že sa advokát s klientom finančne nevysporiada, vzbudzuje tým u klienta pochybnosti o úrovni advokátskeho stavu.

Ako už bolo uvedené, DO sa bezpochyby dopustil disciplinárneho previnenia, čo aj sám uznáva vo svojom vyjadrení z 21. 3. 2017 k návrhu na začatie disciplinárneho konania tak, ako je to uvedené v návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania. Skutok vykazuje znaky disciplinárneho previnenia – porušenia vyššie citovaných ustanovení advokátskych predpisov, preto disc. senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z hľadiska subjektívnej stránky DO advokát konal minimálne vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedel, že nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem na plnení povinností upravených v ZoA a AP SAK, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Disciplinárny senát dospel k uvedeným záverom o naplnení obligatórnych znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia a tieto majú oporu v listinách, ktoré sú obsahom spisu.

Disciplinárny senát pri úvahe o druhu disciplinárneho opatrenia prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie vo forme preukázanej vedomej nedbanlivosti, rozsah a povahu porušenia povinnosti, ako aj predpoklad nápravy DO advokáta. V prospech DO vyhodnotil disciplinárny senát, že dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný a na pojednávaní dňa 10. 10. 2017 svoj čin oľutoval a uviedol, že by sa touto cestou chcel sťažovateľovi ospravedlniť.

38.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako občan zastupuje sťažovateľa na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov na základe písomného splnomocnenia, ktoré však pred konaním tohto zhromaždenia sťažovateľ zrušil, pričom toto zrušenie splnomocnenia bolo zároveň

advokátovi pred konaním zhromaždenia riadne doručené, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 29a ods. 1 ZoA.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 30. júna 2016, ***sp. zn. DS IV.-14/16:2247/2015***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 30. júna 2016, sp. zn. DS IV.-14/16:2247/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29a ods. 1 ZoA,

tým, že

dňa 20. 4. 2015 zastupoval ako občan sťažovateľku A. B. na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom Poľovnom revíri C., ktorého priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou spísanou notárkou JUDr. C. D., na základe splnomocnenia zo dňa 3. 3. 2015, a to napriek tomu, že dňa 16. 4. 2015 mu bolo doručené zrušenie uvedeného splnomocnenia,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 2. 2. 2016 na základe podnetu sťažovateľky návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 29a ods. 1 ZoA.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav:

Z obsahu sťažnosti sťažovateľky ako aj z predložených dôkazov vyplýva, že sťažovateľka A. B. splnomocnením zo dňa 3. 3. 2015 splnomocnila DO ako občana, aby ju zastupoval pri zvolaní a na konaní zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri C., ktoré sa budú konať v súlade so zákonom o poľovníctve. Uvedeným splnomocnením sťažovateľka súčasne splnomocnila DO advokáta, aby ju v celom rozsahu zastupoval aj vo veciach uznania zmeny hraníc a užívania poľovného revíru, ako aj pred štátnymi, spoločenskými a samosprávnymi orgánmi, a to výhradne len v konaniach, ktoré sa týkajú výkonu práv poľovníctva na poľovných pozemkoch, ktoré vlastní. Splnomocnenec bol na základe predmetného splnomocnenia taktiež oprávnený v mene sťažovateľky odvolať akékoľvek splnomocnenie, ktoré by v súvislosti s výkonom práv poľovníctva na poľovných pozemkoch, ktoré vlastní, udelila tretím osobám kedykoľvek pred alebo po podpísaní tejto plnej moci. Splnomocnenec bol na základe uvedeného splnomocnenia rovnako oprávnený konať v mene sťažovateľky v plnom rozsahu jej práv, pričom predmetná plná moc mala charakter všeobecnej plnej moci s platnosťou výlučne pre právne úkony v súvislosti s uvedenými zhromaždeniami. Predmetné splnomocnenie malo platnosť na dobu neurčitú, pričom na jeho zánik sa vzťahoval § 33b Občianskeho zákonníka. Z obsahu sťažnostného spisu ďalej vyplýva, že dňa 16. 4. 2015 sťažovateľka doručila DO prípis označený ako „Vec: zrušenie splnomocnenia“, ktorým mu oznámila, že udelené splnomocnenie ruší v celom rozsahu. Z fotokópie notárskej zápisnice spísanej dňa 20. 4. 2015 JUDr. C. D., notárkou, ktorej notárskou zápisnicou bol osvedčený priebeh Zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom poľovnom revíri Malacky, ako aj z pripojenej prezenčnej listiny nepochybne vyplýva, že na predmetnom zhromaždení sa osobne zúčastnil DO, pričom ako splnomocnený zástupca na tomto zhromaždení zastupoval vlastníkov pozemkov, vrátane

sťažovateľky, o čom svedčí podpis DO ako zástupcu sťažovateľky na prezenčnej listine pod por. číslom 583.

Zastupovanie sťažovateľky na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov aj napriek odvolaniu splnomocnenia sťažovateľkou nespochybnil ani sám DO vo svojich vyjadreniach zo dňa 24. 9. 2015 a 16. 2. 2016.

Na základe uvedeného mal disciplinárny senát za nepochybne preukázané, že skutok uvedený v návrhu predsedu RK SAK, ktorý navrhovateľ kladie DO za vinu, sa stal. a ďalej zisťoval, či skutok má znaky disciplinárneho previnenia.

Obsah pojmu „vážnosť a dôstojnosť, ktorú vyžaduje postavenie advokáta" ako jednej z vlastností typickej pre advokáta nielen pri výkone advokácie, ale aj pri správaní sa v bežnom živote, nie je v advokátskych stavovských predpisoch ani iných právnych predpisoch normatívne vymedzený. Uvedený pojem je potrebné chápať objektívne, keďže ide o spoločnú hodnotu advokácie, ktorá je hodná rešpektovania každým advokátom v záujme zachovania povesti advokátskeho stavu. Porušenie vážnosti a dôstojnosti, ktorú vyžaduje postavenie advokáta môže predstavovať najmä páchanie trestnej činnosti, nerešpektovanie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu ukladajúceho mu povinnosť, ale aj akékoľvek iné konanie advokáta, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, advokátskou etikou, ale aj všeobecne uznávanými morálnymi hodnotami spoločnosti.

Skutok, ktorého sa dopustil disciplinárne obvinený možno považovať za neetický voči sťažovateľke, ktorá svojím výslovným prejavom vôle odvolala splnomocnenie udelené DO advokátovi, pričom tento sa o odvolaní preukázateľne dozvedel, avšak aj napriek tomu toto odvolanie nerešpektoval a sťažovateľku zastupoval na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom revíri C. dňa 20. 4. 2015 na základe pôvodného, písomnou formou zrušeného splnomocnenia. Týmto konaním porušil v očiach sťažovateľky (ale objektívne aj v očiach tretích osôb) dôstojnosť, ktorú má ako advokát povinnosť zachovávať tak pri výkone advokácie, ako aj mimo neho.

Obrana disciplinárne obvineného okrem iného spočívala v tvrdení, že potom ako sa oboznámil s odvolaním udeleného splnomocnenia sťažovateľkou, osobne ju navštívil a táto mu mala splnomocnenie udeliť ústne. Uvedenú obranu disciplinárny senát nepovažoval za dôvodnú. Okrem toho, že takéto konanie sťažovateľky by bolo v súvislosti s inými jej skutkami v rozpore s akoukoľvek logikou, udelenie ústneho splnomocnenia by navyše bolo aj v rozpore s právnymi predpismi. Podľa § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka: „Ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu." Z citovaného znenia vyplýva, že v prípade, ak sa má plnomocenstvo týkať viacerých právnych úkonov, resp. ak ide o tzv. generálne splnomocnenie, toto musí byť udelené v písomnej forme. Z obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že DO vystupoval ako zástupca sťažovateľky pri hlasovaní o viacerých bodoch programu, resp. pri viacerých právnych úkonoch, z čoho vyplýva, že splnomocnenie na zastupovanie muselo mať písomnú formu. Uvedenej skutočnosti si DO ako osoba znalá práva musel byť vedomý a preto aj v prípade, ak by zastupoval sťažovateľku na základe ústneho splnomocnenia, dopustil by sa vedomého porušenia právnych predpisov a okrem iného by taktiež porušil vážnosť a dôstojnosť advokátskeho stavu.

Ďalšia námietka DO spočívala v tvrdení, že v danej veci neposkytoval sťažovateľke právne služby ako advokát a že ju nezastupoval pri výkone advokácie, ale ako občan, je s ohľadom na znenie § 29a ods. 1 ZoA irelevantné. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že advokát je povinný zachovávať vážnosť a dôstojnosť, ktorú vyžaduje postavenie advokáta tak pri výkone povolania ako aj mimo neho, a preto sa táto povinnosť vzťahuje aj na osobný život advokáta

a tým aj na zastupovanie iných osôb, nie pri výkone advokácie, ale v rámci občianskych vzťahov a iných aktivít advokáta.

Z vykonaného dokazovania, najmä z obsahu sťažnostného a disciplinárneho spisu, ako aj na základe vyššie uvedeného, má disciplinárny senát za preukázané, že skutok obsiahnutý v návrhu predsedu RK SAK má znaky disciplinárneho previnenia.

Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený nepopiera spáchanie skutku, pričom je nepochybné, že skutok sa stal a má znaky disciplinárneho previnenia, disciplinárny senát rozhodol bez nariadenia pojednávania na neverejnom zasadnutí v zmysle § 16 ods. 1 DP SAK. V zmysle § 21 ods. 4 DP SAK disciplinárny senát vypracoval zjednodušené rozhodnutie, pričom na zdôraznenie správnosti úvah a presvedčivosti rozhodnutia vypracoval aspoň stručné odôvodnenie (aj keď to nebolo v skrátenom konaní povinnosťou disciplinárneho senátu).

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti.

Zavinenie môže byť úmyselné alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava ZoA nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

DO ako osoba znalá práva vedel, že zastupovanie sťažovateľky aj napriek písomnému a doručenému odvolaniu splnomocnenia je neprípustné, čo svedčí o vedomosti DO advokáta o jeho protiprávnom konaní. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosť uloženú v 29a ods. 1 ZoA a pre prípad, že také porušenie spôsobí, bol s tým uzrozumený. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaného prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA. V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát nasledovné skutočnosti. Rozsah a povaha porušenia povinnosti disciplinárne obvineného je závažná v tom, že ide o vedomé porušenie povinností, ktorých dodržiavanie disciplinárny senát považuje za významné pri výkone advokácie, ale aj mimo nej. Rozsah a povaha porušenia povinnosti je tiež závažná v tom, že advokát ako osoba dokonale znalá práva vedel, že zastupovanie inej osoby, aj napriek písomnému odvolaniu splnomocnenia je nielen neprípustné z pohľadu advokátskej etiky a dobrých mravov, ale aj v rozpore s právnymi predpismi. V prospech disciplinárne obvineného disciplinárny senát vyhodnotil, že DO celú záležitosť oľutoval v podaní zo dňa 16. 2. 2016.

Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO disciplinárny senát konštatuje, že nie je prevaha skutočností v prospech ani v neprospech DO, čo zohľadnil aj pri ukladaní disciplinárneho opatrenia. Vzhľadom na uvedené disciplinárny senát považuje za spravodlivé a primerané uložiť disciplinárne obvinenému peňažnú pokutu vo výške 100 eur a povinnosť zaplatiť náklady disciplinárneho konania.

39.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klienta riadne a včas písomne neinformuje o obsahu a doručení súdneho rozhodnutia, z ktorého klientovi vyplývajú povinnosti, ani nepodá voči tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok napriek tomu, že na takýto postup nemá od klienta pokyn, a následne na výzvu predsedu RK SAK ani v dodatočne poskytnutej lehote neposkytne k sťažnosti klienta svoje vyjadrenie ani požadovanú spisovú dokumentáciu,

dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

V prípadoch, kedy sa advokátovi nepodarí informovať klienta o doručení súdneho rozhodnutia, voči ktorému je prípustný opravný prostriedok, alebo sa mu nepodarí získať pokyn na podanie alebo nepodanie opravného prostriedku, bude až na odôvodnené a prísne reštriktívne ponímané výnimky, v zásade v záujme klienta a v súlade s odbornou starostlivosťou advokáta, aby advokát opravný prostriedok podal.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 15. mája 2017, ***sp. zn. DS IV.-84/16:1395/2016***

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 15. mája 2017, sp. zn. DS IV.-84/16:1395/2016 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, **tým, že**

1.) ako právna zástupkyňa A. B. a B. B. v konaní vedenom na okresnom súde a v odvolacom konaní vedenom na krajskom súde:
   a) sťažovateľov neinformovala riadne a včas písomne o obsahu a doručení rozsudku krajského súdu zo dňa 27. 1. 2015 a uznesenia okresného súdu zo dňa 14. 5. 2015,
   b) napriek tomu, že nemala písomný pokyn od sťažovateľov, nepodala voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 14. 5. 2015 v zákonom stanovenej lehote odvolanie,
2.) v sťažnostnej veci vedenej RK SAK sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 10. 6. 2016 ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadrila k obsahu sťažnosti sťažovateľov zo dňa 6. 5. 2016 a neposkytla potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **700 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 12. 12. 2016 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uložených jej v § 18 ods. 1, 2 ZoA, v § 28 ods. 4 ZoA a v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav:

Z obsahu sťažnosti ako aj z vykonaných dôkazov vyplýva, že sťažovatelia A. B. a B. B. DO advokátka zastupovala, spolu s ďalšími vlastníkmi nehnuteľností patriacich do Základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov X., v konaní vedenom na okresnom súde a na krajskom súde. V konaní došlo k zamietnutiu žaloby a k určeniu povinnosti žalobcov (medzi ktorými boli aj sťažovatelia) uhradiť žalovaným trovy konania. Krajský súd svojím rozsudkom zo dňa 27. 1. 2015 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd návrh zamietol, potvrdil a vo výroku o povinnosti žalobcov v 1. až 19. rade uhradiť žalovaným v 1. a 2. rade trovy konania zrušil a v tejto časti vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Okresný súd následne rozhodol o trovách konania uznesením zo dňa 14. 5. 2015, podľa ktorého boli žalobcovia povinní nahradiť trovy konania žalovaným, konkrétne sťažovatelia boli povinní uhradiť žalovaným trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia

vo výške 399,79 eur a trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 81,46 eur a spoločne a nerozdielne s ostatnými žalobcami trovy konania vo výške 33 eur. Voči predmetnému uzneseniu bolo možné podať odvolanie, avšak takéto odvolanie žalobcami resp. DO podané nebolo, a tak uznesenie dňa 11. 6. 2015 nadobudlo právoplatnosť a dňa 16. 6. 2015 vykonateľnosť.

Sťažovatelia v podanej sťažnosti uvádzali, že DO ich neinformovala o obsahu a doručení rozsudku krajského súdu a uznesenia okresného súdu ako aj celkovo o stave konania a proti uzneseniu okresného súdu ani nepodala odvolanie.

Pokiaľ išlo o nepodanie odvolania voči uzneseniu, disciplinárny senát mal za nesporné, že odvolanie voči tomuto uzneseniu podané nebolo, a tak nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že sťažovatelia by dali DO advokátke pokyn na nepodanie odvolania, pričom existenciu takéhoto pokynu netvrdila ani DO (v dôsledku svojej procesnej nečinnosti).

Pokiaľ ide o neinformovanie sťažovateľov o obsahu a doručení rozsudku krajského súdu a uznesenia okresného súdu, ako aj celkovo o stave konania, DO advokátka opäť v dôsledku svojej procesnej nečinnosti neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že sťažovateľov včas a riadne informovala. Disciplinárny senát v súvislosti so skutočnosťou, že voči uzneseniu okresného súdu nebolo podané odvolanie, zistil, že sťažovatelia o predmetných rozhodnutiach neboli informovaní a o uznesení o trovách konania sa dozvedeli až v marci 2016 od predsedu Základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov X.

Disciplinárny senát v tejto súvislosti uviedol, že DO mala možnosť uviesť skutočnosti na svoju obranu, teda najmä predložiť písomnosti preukazujúce riadne informovanie sťažovateľov ako jej klientov o stave konania, v ktorom ich zastupovala, ako aj pokyn na nepodanie odvolania. DO svoje právo nevyužila, disciplinárny senát preto vychádzal z tvrdení sťažovateľov a listinných dôkazov založených v spise. Keďže tieto tvrdenia a existujúce dôkazy si neodporovali, ale naopak, spolu tvorili logický sled udalostí, ktoré preukazovali spáchanie skutku podľa bodu 1 návrhu na začatie disciplinárneho konania, disciplinárny senát mal za nepochybne preukázané, že skutok podľa bodu 1 návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý navrhovateľ kladie DO za vinu, sa stal.

Z obsahu sťažnostného a disciplinárneho spisu bolo tiež nesporné, že DO predseda RK SAK listom zo dňa 10. 6. 2016 vyzval, aby sa vyjadrila k sťažnosti v 7-dňovej lehote. Splnomocnená osoba DO advokátky na preberanie poštových zásielok požiadala listom zo dňa 22. 6. 2016 o predĺženie lehoty na vyjadrenie z dôvodu, že DO je dlhodobo v zahraničí, s predpokladaným termínom návratu 09/2016. DO sa ani napriek predĺženiu lehoty k podanej sťažnosti nevyjadrila. DO listom predseda DK SAK zo dňa 12. 12. 2016 tiež vyzval, aby sa vyjadrila k podanému návrhu, a aby prípadne vzniesla námietku zaujatosti, to všetko v lehote 15 pracovných dní. Zástupkyňa DO advokátky požiadala listom zo dňa 5. 1. 2017 o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia z dôvodu, že DO je v zahraničí, s predpokladaným termínom návratu 8. 2. 2017. Dňa 8. 2. 2017 bola DO opätovne zaslaná výzva na vyjadrenie sa k návrhu, avšak DO sa k podanému návrhu nevyjadrila.

Na základe uvedeného mal disciplinárny senát za nepochybne preukázané, že skutok podľa bodu 2 návrhu predsedu RK SAK, ktorý navrhovateľ kladie DO za vinu, sa stal.

Vzhľadom na to, že bolo preukázané, že skutky uvedené v návrhu sa stali, že ich spáchala DO, disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutky majú znaky disciplinárneho previnenia.

Vo vzťahu ku skutku uvedenom pod bodom 1 návrhu disciplinárny senát uviedol, že povinnosti ustanovené v § 18 ZoA možno považovať za základné povinnosti advokáta pri výkone advokácie, ktoré každý advokát musí bezpodmienečne dodržiavať. Skutok, ktorého sa dopustila DO možno považovať za hrubo porušujúci predmetné povinnosti, ale aj po-

rušujúci záujmy sťažovateľov, jej klientov. Advokát je v záujme dodržania povinností podľa § 18 ZoA vždy povinný informovať klienta o priebehu a stave vecí, v ktorých ho zastupuje, pričom aj v prípade, ak by ho aj o týchto skutočnostiach z akéhokoľvek dôvodu neinformoval, vždy je povinný chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta, ako aj postupovať s odbornou starostlivosťou a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Konanie DO advokátky je prima facie v rozpore s jej konkrétnou povinnosťou podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, pričom je však taktiež v rozpore aj so všeobecnejšie vymedzenými základnými povinnosťami advokáta podľa ZoA, keďže advokátka nekonala v záujme klientov a s odbornou starostlivosťou.

Pokiaľ ide o nepodanie odvolania aj napriek absencii takéhoto pokynu sťažovateľov, uvedené konanie je taktiež v rozpore so základnými povinnosťami advokáta podľa § 18 ods. 1 a ods. 2 ZoA. V prípade, ak je advokátovi doručené akékoľvek rozhodnutie voči ktorému je možnosť podať riadny opravný prostriedok, je základnou povinnosťou advokáta informovať svojho klienta o obsahu a význame rozhodnutia, ako aj o možnosti a prípadnej opodstatnenosti opravného prostriedku. Táto povinnosť je ešte znásobená v prípadoch, ak sú podľa rozhodnutia klientovi uložené nejaké povinnosti, alebo ním môžu byť iným spôsobom výraznejšie dotknuté jeho práva (teda najmä rozhodnutia vo veci samej a rozhodnutia o trovách konania). V prípadoch, kedy sa advokátovi nepodarí informovať klienta alebo sa mu nepodarí získať pokyn na podanie alebo nepodanie odvolania, bude až na odôvodnené a prísne reštriktívne ponímané výnimky, v zásade v záujme klienta a v súlade s odbornou starostlivosťou advokáta, aby advokát opravný prostriedok podal. Keďže DO podľa skutku, ktorý jej je kladený za vinu odvolanie aj napriek absencii pokynu sťažovateľov nepodala, porušila tým povinnosti advokáta uložené jej v § 18 ods. 1 a ods. 2 ZoA. V predmetom prípade disciplinárny senát taktiež poukázal na skutočnosť, že DO nepodala odvolanie voči uzneseniu, ktorým bola sťažovateľom uložená povinnosť náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia, v nie zanedbateľnej výške. Bez ohľadu na možnú úspešnosť odvolania bolo povinnosťou DO advokátky sledovať záujem sťažovateľov, odvolanie podať a predísť tak uloženiu povinnosti sťažovateľom.

Keďže DO sa nevyjadrila k obsahu podanej sťažnosti po doručenej výzve, a to v rámci ustanovenej lehoty, predĺženej lehoty, ale ani po uplynutí lehoty, disciplinárny senát mal za preukázané, že DO sa pri skutku uvedenom pod bodom 2. svojím konaním dopustila porušenia povinnosti uloženej jej v § 28 ods. 4 ZoA.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom DO advokátky k porušeniu povinnosti.

Zavinenie môže byť úmyselné, alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava zákona o advokácii nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia máišť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

DO ako osoba znalá práva a taktiež predpisov SAK vedela, že bude konať v rozpore s predpismi SAK a zároveň aj so ZoA, čo svedčí o vedomosti DO o jej protiprávnom konaní. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedela, že svojím konaním môže porušiť povinnosť uložené jej v § 18 ods. 1, ods. 2 ZoA, v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK a v § 28 ods. 4 ZoA, a pre prípad, že také porušenie spôsobí, bola s tým uzrozumená. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaného prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA.

V neprospech DO advokátky vyhodnotil disciplinárny senát nasledovné skutočnosti. Rozsah a povaha porušenia povinností DO je závažná v tom, že sa svojím konaním dopus-

tila porušenia základných povinností advokáta vo vzťahu ku klientovi, ale aj k SAK, ktorých dodržiavania disciplinárny senát považuje za významné aj z hľadiska dôvery k SAK ako celku. V prospech DO nevyhodnotil disciplinárny senát žiadne skutočnosti.

Vzhľadom na to, že disciplinárny senát pri určení druhu sankcii nie je viazaný návrhom navrhovateľa, preskúmal aj prípadné uloženie inej sankcie.

Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO disciplinárny senát mal za to, že viac skutočností svedčí v neprospech DO. Vzhľadom na uvedené disciplinárny senát považuje za spravodlivé a primerané uložiť DO peňažnú pokutu vo výške 700 eur.

Podľa disciplinárneho senátu uloženie peňažnej pokuty vo výške 1 000 eur navrhovanej navrhovateľom by bolo neprimerane prísne, a preto ju zmiernil. na peňažnú pokutu vo výške 700 eur. Primeraná sankcia uložená za skutok, ktorý spáchala DO bude mať dostatočný výchovný charakter.

Vzhľadom na to, že výška peňažnej pokuty je pod úrovňou cca jeden mesačnej priemernej mzdy v národnom hospodárstve SR za rok 2016 (884 eur/mesiac), disciplinárny senát nepovažoval za potrebné skúmať pred uložením peňažnej pokuty majetkové a osobné pomery DO, keďže peňažná pokuta nemôže neprimeraným spôsobom zasiahnuť do osobných a majetkových pomerov DO.

40.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta písomne neodpovedá v primeranej lehote na žiadosť klienta, týkajúcu sa právnej služby, po skončení právneho zastupovania klientovi nevydá bez zbytočného odkladu všetky prevzaté doklady a nevráti sťažovateľovi v lehote do 30 dní odo dňa skončenia zastupovania peňažnú čiastku, ktorú od klienta prevzal ako zálohu na úhradu súdneho poplatku, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 6 ods. 1 písm. c), § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 26. novembra 2015, ***sp. zn. DS V.-55/15:109/2015***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 26. novembra 2015, sp. zn. DS V.-55/15:109/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. c), § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK,

tým, že

ako právny zástupca svojho klienta A. B. (ďalej „sťažovateľ") v právnej veci prechodu podnikania svojho klienta (sťažovateľa) z fyzickej osoby (podnikateľa) na právnickú osobu (obchodnú spoločnosť C. s. r. o.)

- písomne neodpovedal v primeranej lehote na žiadosť sťažovateľa týkajúcu sa právnej služby, obsiahnutý v liste sťažovateľa adresovanom mu prostredníctvom novoustanoveného právneho zástupcu zo dňa 25. 11. 2014, ktorý prevzal dňa 29. 11. 2014,
- po skončení právneho zastúpenia, ku ktorému došlo vypovedaním splnomocnenia sťažovateľa, datovaným dňom 25. 11. 2014, ktoré DO prevzal dňa 29. 11. 2014, nevydal sťažovateľovi bez zbytočného odkladu všetky doklady, ktoré mu zveril, alebo ktoré v mene sťažovateľa počas zastupovania prevzal,
- po skončení právneho zastúpenia, ku ktorému došlo vypovedaním splnomocnenia zo strany sťažovateľa, datovaným dňom 25. 11. 2014, ktoré DO prevzal dňa 29. 11. 2014,

nevrátil sťažovateľovi v lehote 30 dní od skončenia zastupovania sumu 330 eur, ktorú od sťažovateľa prevzal ako zálohu na úhradu súdneho poplatku za zápis obchodnej spoločnosti do obchodného registra,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 29. 4. 2015 návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO, z toho istého dňa na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, na základe sťažnosti sťažovateľa A. B.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že mu DO poskytoval právne služby v súvislosti s prechodom podnikania z fyzickej osoby na právnickú osobu, pričom DO ani po viac ako dvoch (2) rokoch predmet právnej služby nesplnil. Nakoľko s ním DO odmietal komunikovať, nemal vedomosť o stave vybavovania veci. Dôsledkom uvedeného bolo vypovedanie plnej moci zo strany sťažovateľa. DO napriek žiadosti sťažovateľa mu neposkytol informáciu o štádiu právnej veci, nevydal mu doklady, ktoré obdržal v súvislosti s poskytnutými právnymi službami, ani mu nevrátil zálohu vo výške 500 eur, ktorú DO poskytol.

Sťažovateľ svoju sťažnosť doplnil podaním zo dňa 5. 3. 2015, doručeným SAK 16. 3. 2015. V doplnení svojej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že mu DO vrátil cestou poštovej poukážky sumu 330 eur. Zároveň uviedol, že sa DO neriadil dôsledne § 18 AP SAK, keď DO napriek zastúpeniu novým právnym zástupcom komunikoval priamo so sťažovateľom.

Vo vyjadrení k sťažnosti DO uviedol, že sťažovateľ poskytnuté právne služby nikdy nereklamoval a nenamietal ich kvalitu alebo rýchlosť poskytovania. K povereniu iného právneho zástupcu zo strany sťažovateľa pri vybavení veci tak došlo náhle, bez očakávania, čo DO rešpektuje. DO zároveň uviedol, že k neodovzdaniu dokladov sťažovateľovi a nevyúčtovaniu uhradenej zálohy došlo z technických dôvodov na jeho strane, keď pravdepodobne v dôsledku reinštalácie počítačového systému došlo k strate poznámky o povinnosti voči sťažovateľovi. Nešlo teda z jeho strany o úmysel, ale o nedbanlivosť. Vzniknutá situácia ho mrzí, sťažovateľovi sa ospravedlnil, vydal mu požadované doklady, ako aj uhradil zálohu vo výške 330 eur na súdny poplatok za zápis spoločnosti do obchodného registra. Prevzatie zálohy nad rámec vrátených 330 eur poprel. Za svoje konanie sa cíti zodpovedný. DO požiadal, aby disciplinárny senát pri ukladaní opatrenia vzal do úvahy vyššie uvedené skutočnosti.

V súlade s § 19 ods. 3 DP SAK sa disciplinárny senát oboznámil s listinnými dôkazmi a inými listinami sťažnostného spisu. Napriek skutočnosti, že sa DO k spáchaniu disciplinárneho previnenia priznal a jeho spáchanie oľutoval, bolo povinnosťou disciplinárneho senátu preskúmať, či boli naplnené predpoklady na uznanie DO za vinného zo spáchania disciplinárneho previnia tak, ako sa mu to kladie za vinu a to aj z pohľadu primeranosti navrhovanej sankcie.

Disciplinárny senát sa zaoberal každým dôkazom samostatne a všetkými dôkazmi vo vzájomnej spojitosti, pričom mal za to, že skutkový, ako aj právny stav je dostatočný na prijatie rozhodnutia a nie je potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie. Ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov nenavrhol ani zástupca RK SAK.

Zo sťažnostného spisu bolo dostatočne zrejmé a dôkazmi preukázané, že sťažovateľ ukončil právne zastúpenie DO a vybavenie právnej veci zveril inému právnemu zástupcovi. Zároveň bolo preukázané, že sťažovateľ žiadal DO o predloženie dokladov, ktoré prevzal

v súvislosti s poskytovaním právnej služby, o informáciu o štádiu vybavenia veci, ako aj o vrátenie poskytnutej zálohy, ktoré povinnosti si DO nesplnil spôsobom a v lehotách uložených právnymi predpismi SAK. Sťažovateľ nepreukázal, že by DO poskytol zálohu vo výške 500 eur, ako to tvrdil vo svojej sťažnosti.

V záverečnej reči zástupca RK SAK zotrval na podanom návrhu, pričom navrhol DO uložiť peňažný trest vo výške 100 eur.

Pri rozhodovaní o uložení opatrenia za disciplinárne previnenie vzal disciplinárny senát do úvahy doterajšiu advokátsku činnosť DO advokáta, keď tento bol už raz uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie. Na druhej strane vzal disciplinárny senát do úvahy, že DO sa k spáchaniu previnenia priznal, splnil si povinnosti, nesplnenie ktorých zakladalo jeho disciplinárnu zodpovednosť a svoje konanie oľutoval.

Preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

41.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta – otca maloletého dieťaťa, v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, na súdnom pojednávaní v rozpore s pokynom klienta súhlasí s návrhom matky, aby súd styk otca s maloletým neupravoval, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 ZoA.

Advokát sa musí utvrdiť vždy (pokiaľ klient s ním komunikuje emailom, telefonicky, písomne, podľa druhu urgentnosti úkonu), že jeho postupy a úkony v splnomocnenej veci sú súladné so zámermi a cieľmi jeho klienta vo veci a nemôže sa bez ďalšieho spoľahnúť len na svoj úsudok, že takýto jeho postup bude pre klienta výhodnejší.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK zo 14. decembra 2016, ***sp. zn. DS V.-15/16:2280/2015***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK zo 14. decembra 2016, sp. zn. DS V.-15/16:2280/2015 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA,

tým, že

ako právna zástupkyňa sťažovateľa (klienta) A. B., otca maloletého C. D., v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému C. D., vedenom pred okresným súdom, na pojednávaní konanom dňa 4. 2. 2015 v rozpore s pokynom svojho klienta (sťažovateľa) súhlasila s návrhom matky maloletého, aby súd styk otca s maloletým neupravoval, v dôsledku čoho súd svojím rozsudkom zo dňa 4. 2. 2015 styk otca s maloletým neupravil.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 2. 2. 2016, podľa § 57 a nasl. ZoA v spojení s DP SAK, RK SAK podala návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke, predmetom ktorého bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Dňa 26. 2. 2016 bolo na SAK doručené vyjadrenie DO k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 23. 2. 2016, v ktorom vyslovila nesúhlas s návrhom na začatie disciplinárneho konania. Podľa názoru DO advokátky je sťažnosť nedôvodná a jej účelom je vyhnúť sa zaplateniu trov právnej pomoci. DO ďalej uviedla, že právne zastupovanie sťažovateľa prevzala dňa 28. 1. 2015 v čase, keď už sťažovateľ mal určený termín pojednávania na deň 4. 12. 2015. Na predmetnom pojednávaní dňa 4. 12. 2015 bolo rozhodnuté vo veci samej, bola schválená rodičovská dohoda, ktorá nad akúkoľvek pochybnosť s poukazom na vykonané dôkazy v konaní, je najlepším možným výsledkom, ktorý bolo možné dosiahnuť a znenie rodičovskej dohody bolo odsúhlasené sťažovateľom pred pojednávaním telefonicky. Tento spôsob komunikácie bol sťažovateľom navrhnutý, pričom výslovne uviedol, že bude k dispozícii telefonicky po celý deň. DO následne vo svojom vyjadrení poukázala na e-mailovú komunikáciu so sťažovateľom zo dňa 3. 2. 2015 a 4. 2. 2015,ďalej uviedla, že tesne pred pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 4. 2. 2015 telefonovala sťažovateľovi z dôvodu, že je možné s matkou maloletého a jej advokátkou uzavrieť zmier tak, že maloletý bude zverený do osobnej starostlivosti matky, jeho povinnosť prispievať na výživu maloletého by bola vo výške 150 eur mesačne s tým, že nedoplatok by bol zaviazaný splácať mesačne v splátkach po 50 eur a jeho styk s maloletým by súd neupravil. DO poukázala na skutočnosť, že sťažovateľ s takouto rodičovskou dohodou súhlasil a bol informovaný o rozhodnutí súdu, o jeho právoplatnosti, pričom sťažovateľ bol s rozhodnutím súdu spokojný. Následne DO vystavila sťažovateľovi faktúru za poskytnuté právne služby, ktorá mu bola odoslaná poštou dňa 10. 2. 2015, so splatnosťou dňa 24. 2. 2015. Podľa slov DO sťažovateľ na urgenciu zaplatenia faktúry reagoval až e-mailom zo dňa 29. 3. 2015, v ktorom sa ospravedlňoval, že bol dlhší čas na služobnej ceste v zahraničí, ďalej potvrdil, že s rozsudkom ráta a maloletému zaplatil to, čo DO na súde dohodla. Sťažovateľ v predmetnom e-maile žiadal len o prehodnotenie výšky vyúčtovanej právnej služby. DO vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že sťažovateľ podal sťažnosť až po opakovanej korešpondencii týkajúcej sa zaplatenia právnej služby, v ktorej podľa názoru DO sťažovateľ účelovo tvrdí, že podľa jeho názoru DO nepresadzovala jeho požiadavky v tom, že nežiadala o úpravu styku s maloletým. Podľa názoru DO je však takéto tvrdenie sťažovateľa nepravdivé, nakoľko rodičovskú dohodu uzavrela tak, ako bola sťažovateľom odsúhlasená pred pojednávaním. DO ďalej uvádza, že ani v jednom zo sťažovateľových podaní, či už e-mailom alebo telefonicky, sťažovateľ nenamietal dôvod uvedený v predmetnej sťažnosti, a teda, že DO nepresadzovala jeho požiadavky v tom, že nežiadala o úpravu styku s maloletým. Podľa názoru DO sťažovateľ túto skutočnosť uvádza účelovo až v sťažnosti v snahe dosiahnuť svoj cieľ nezaplatiť za poskytnutú právnu pomoc a vyhnúť sa zaplateniu trov právnej služby.

Na disciplinárnom pojednávaní dňa 14. 12. 2016 DO na svoju obranu uviedla, že sa pridržiava svojho písomného podania zo dňa 26. 2. 2016 s tým, že zdôrazňuje, že sa snažila maximálne uplatniť práva svojho klienta – sťažovateľa, ktorý jej tvrdil, že k styku s maloletým sa vyjadrí priamo na pojednávaní dňa 4. 2. 2015, nakoľko DO prevzala jeho zastupovanie v predmetnej právnej veci až pred pojednávaním dňa 28. 1. 2015. Nakoľko sa sťažovateľ v deň pojednávania ospravedlnil, že sa na pojednávanie osobne nedostaví, DO vychádzala na tomto pojednávaní z jeho telefonických a e-mailových pokynov. DO uviedla, že je pravdou, že nebol daný jednoznačný pokyn zo strany sťažovateľa, išlo iba o jeho prianie, ale domnievala sa, že bola splnomocnená na uzavretie zmieru, pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť a pokiaľ ide o úpravu styku s maloletým. DO následne vyslovila, že jednoznačný pokyn, aby maloletý mal súdom upravený styk s jednotlivými rodičmi daný nebol. Z tvrdení DO vyplýva, že sťažovateľ si podľa jej názoru bol vedomý výroku z rozhodnutia súdu v predmetnej právnej veci, v danom momente sa nesťažoval, čo dokazuje aj e-mailová komunikácia. Problémy začali až po tom, keď mu DO predložila vyúčtovanie za právne zastupovanie a následne po neuhra-

dení týchto faktúr a urgencii zo strany DO, bola podaná sťažnosť na SAK. DO ďalej priznala, že nemala písomný súhlas, že môže schváliť zmier, ale bola presvedčená, že svojím konaním maximálne hájila záujmy svojho klienta – sťažovateľa a dospela k najvýhodnejšiemu vzťahu k maloletému, s poukazom k čomu žiada spod disciplinárneho návrhu oslobodiť.

Disc. senát zamietol návrh zástupcu RK SAK na vypočutie sťažovateľa z dôvodu, že by nijako neprispel k objasneniu skutočností prejednávaných v tomto návrhu oproti doteraz vykonaným dôkazom a dôkazy založené v spise sú jednoznačné a dostatočné pre skutkové závery.

Z vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát SAK za preukázané, že dňa 28. 1. 2015 prevzala DO na základe plnej moci právne zastúpenie vo veci priznania výživného a úpravy styku s maloletým synom C. D. a dňa 4. 2. 2015 právne zastupovala svojho klienta – sťažovateľa na pojednávaní v predmetnej právnej veci a sťažovateľ vo svojom e-maile zo dňa 3. 2. 2015 písomne informoval DO o skutočnostiach, ktoré považoval, v súvislosti s pojednávaním, ktoré sa malo konať dňa 4. 2. 2015, za dôležité, zároveň DO informoval o tom, na akej úprave styku s maloletým má ako otec záujem.

DO sa ale dôsledne neriadila pokynmi sťažovateľa ako svojho klienta, keď sa bez ďalšieho spoliehala na to, že schválenie zmieru pred súdom bez úpravy styku maloletého s rodičmi súdom môže byť „výhodnejší" pre jej klienta. Toto sa v konaní nepreukázalo, skôr sa preukázal opak, že sťažovateľ – klient s postupom DO nebol spokojný a tomu predošlá e-mailová komunikácia s ním nevyvracala opak. Advokát sa musí utvrdiť vždy (pokiaľ klient s ním komunikuje emailom, telefonicky, písomne, podľa druhu urgentnosti úkonu), že jeho postupy a úkony v splnomocnenej veci sú súladné so zámermi a cieľmi jeho klienta a nemôže sa bez ďalšieho spoľahnúť len na svoj úsudok, že takýto jeho postup bude pre klienta „výhodnejší". Môže sa iba odkloniť od jeho pokynov, keby boli v rozpore s právnymi predpismi.

Pokiaľ ide o mieru a intenzitu závažnosti porušení zo strany DO bol disciplinárny senát toho názoru, že síce uznal DO za vinnú, ale upustil od jej potrestania vo forme sankcie a usúdil, že prejednanie tejto veci postačuje na nápravu DO.

42.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca obvineného klienta nenavštívi svojho klienta, ktorý sa nachádza vo väzbe, bezodkladne po tom, ako bol ustanovený klientovi za obhajcu opatrením súdu, ale až po vyše dvoch mesiacoch od tohto ustanovenia, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK zo 14. decembra 2016, ***sp. zn. DS V.-35/15:1935/2014***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK zo 14. decembra 2016, sp. zn. DS V.-35/15:1935/2014 bola podľa § 7 ods. 9 DP SAK **schválená** dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzavretú medzi predsedom RK SAK a DO advokátkou zo dňa 14. 2. 2016, podľa ktorej bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,
tým, že
ako ustanovený obhajca obvineného A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom nenavštívila svojho klienta, ktorý sa nachádzal vo väzbe v ústave na výkon trestu odňatia slobody

bezodkladne po tom, ako mu bola ako obhajca ustanovená opatrením zo dňa 30. 4. 2014, vydanom v trestnom konaní vedenom pred okresným súdom, ktoré jej bolo ako obhajkyni doručené dňa 6. 5. 2014, ale svojho klienta v ústave na výkon trestu odňatia slobody navštívila až dňa 9. 7. 2014, t. j. viac ako dva mesiace od jej ustanovenia

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 25. marca 2015 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia.

Na pojednávaní dňa 26. novembra 2015 DO uznala svoju vinu a požiadala o začatie konania o uzatvorení dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia.

Navrhovateľ – predseda RK SAK podal predsedovi DK SAK dňa 28. januára 2016 v danej veci návrh na schválenie uzatvorenej dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia, ktorú navrhovateľ uzatvoril s DO advokátkou dňa 4. februára 2016.

Na pojednávaní dňa 14. decembra 2016 žiadal zástupca navrhovateľa ako aj DO, aby senát uzatvorenú dohodu o vine a uložení disciplinárneho opatrenia schválil. Po otvorení pojednávania predseda disciplinárneho senátu položil DO advokátke otázky v zmysle § 333 ods. 3 TP per analogiam vo vzťahu k dohode o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzavretej dňa 4. februára 2016. DO na všetky tieto otázky odpovedala kladne („ÁNO“).

DO na otázku predsedu senátu, či s obsahom dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzavretej dňa 4. februára 2016 súhlasí, výslovne uviedla, že s obsahom dohody súhlasí. Zároveň uviedla, že uznáva svoju vinu v plnom rozsahu a súhlasí s uložením disciplinárneho opatrenia uvedeného vo výroku tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát preskúmal podaný návrh dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia a zistil, že je v súlade so zákonom a predpismi komory. Mal za preukázané, že sa skutok stal, dohodnuté disciplinárne opatrenie je primerané závažnosti skutku a zodpovedá kritériám o ukladaní disciplinárnych opatrení. Senát skonštatoval, že navrhovaná dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia nie je neprimeraná, a preto ju na svojom pojednávaní konanom dňa 14. decembra 2016 schválil.

43.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý z dôvodu odvolania plnej moci zo strany klienta na základe predžalobnej výzvy od klienta požaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 2 a § 5 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu SAK zo 6. apríla 2017, ***sp. zn. DS V.-5/16:2483/2015***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK zo 6. apríla 2017, sp. zn. DS V.-5/16:2483/2015 bola podľa § 7 ods. 9 DP SAK **schválená** dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzavretá medzi predsedom RK SAK a DO advokátom zo dňa 2. 2. 2017, podľa ktorej bol DO advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 2 ods. 2 a § 5 ods. 1 AP SAK,

tým, že

z dôvodu odvolania plnej moci zo strany klientky A. B. od tejto predžalobnou výzvou zo dňa 31. 7. 2015 požadoval zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 2 000 eur,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **500 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 18. januára 2016 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia.

Na pojednávaní dňa 14. decembra 2016 DO uznal svoju vinu a požiadal o začatie konania o uzatvorení dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia.

Navrhovateľ – predseda RK SAK podal predsedovi DK SAK dňa 24. februára 2017 v danej veci návrh na schválenie uzatvorenej dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia, ktorú navrhovateľ uzatvoril s DO dňa 2. februára 2017.

Na pojednávaní dňa 6. apríla 2017 žiadal zástupca navrhovateľa ako aj DO, aby senát uzatvorenú dohodu o vine a uložení disciplinárneho opatrenia schválil.

Disciplinárny senát preskúmal podaný návrh dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia a zistil, že je v súlade so zákonom a predpismi komory. Mal za preukázané, že sa skutok stal, dohodnuté disciplinárne opatrenie je primerané závažnosti skutku a zodpovedá kritériám o ukladaní disciplinárnych opatrení. Senát skonštatoval, že navrhovaná dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia nie je neprimeraná, a preto ju na svojom pojednávaní konanom dňa 6. apríla 2017 schválil.

44.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý autorizuje kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti bez toho, aby bol vôbec prítomný pri podpise zmluvy predávajúcim, v dôsledku čoho túto zmluvu autorizuje bez žiadosti a zistenia totožnosti predávajúceho, bez jeho súhlasu so zisťovaním a uchovávaním osobných údajov v Knihe o autorizácii a bez riadneho posúdenia okolností uzatvorenia tejto zmluvy ako aj bez toho, aby do zmluvy uviedol vyhlásenie účastníkov zmluvy o oboznámení sa s platobnými podmienkami kúpnej ceny dohodnutej v zmluve a bez toho, aby predávajúcej oznámil výšku poistného krytia a poisťovňu, v ktorej je poistený pre prípad škody v súvislosti s autorizáciou zmluvy o prevode nehnuteľnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 1a ods. 1 a 4, § 18 ods. 3 ZoA a čl. 2, 5, 11 a 16, Uznesenia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 3/13/2009 zo 7. augusta 2009.

Advokát v rámci autorizácie zmluvy cez povinnosti, ktoré mu ukladajú právne predpisy, preberá na seba úlohu garanta právnej istoty pre všetky zmluvné strany. Zmluvné strany tak žiadosťou o autorizáciu zmluvy o prevode nehnuteľností vkladajú do rúk advokáta dôveru, že takýto zmluvný vzťah netrpí žiadnou chybou, ktorej následkom by

mohla byť neplatnosť uzatváranej zmluvy alebo dokonca naplnená skutková podstata trestného činu (napríklad podvodu); aby však takáto istota mohla byť účastníkom zmluvy o prevode nehnuteľností garantovaná, je nevyhnutné, aby si advokát dôkladne plnil svoje povinnosti, ktoré sú naňho v procese autorizácie kladené. V opačnom prípade sa potiera zmysel takéhoto úkonu, ktorý sa stáva len formálnym nástrojom pre zjednodušenie procesu katastrálneho konania, a tým aj ľahko zneužiteľným nástrojom.

Rozhodnutie V. disciplinárneho senátu SAK z 11. mája 2017, ***sp. zn. DS V.-65/16:1/2016***

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 11. mája 2017, sp. zn. DS V.-65/16:1/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 1a ods. 1 a 4, § 18 ods. 3 ZoA a čl. 2, 5, 11 a 16, uznesenia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 3/13/2009 zo 7. augusta 2009 (ďalej iba „Uznesenie"), **tým, že**

1) dňa 16. 7. 2015 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcou A. B. a kupujúcim Obec C. bez toho, aby bol vôbec prítomný pri podpise zmluvy predávajúcou a teda zmluvu autorizoval bez žiadosti predávajúcej,
2) dňa 16. 7. 2015 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcou A. B. a kupujúcim Obec C. bez toho, aby bol vôbec prítomný pri podpise zmluvy predávajúcou a teda zmluvu autorizoval bez zistenia totožnosti predávajúcej,
3) dňa 16. 7. 2015 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcou A. B. a kupujúcim Obec C. bez toho, aby bol vôbec prítomný pri podpise zmluvy predávajúcou a teda aby predávajúca vyjadrila svojim podpisom svoj súhlas so zisťovaním a uchovávaním osobných údajov v Knihe o autorizácii,
4) dňa 16. 7. 2015 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcou A. B. a kupujúcim Obec C. bez toho, aby bol vôbec prítomný pri podpise zmluvy predávajúcou a tak vôbec mohol posúdiť, za akých okolností predávajúca zmluvu podpisuje, v akých podmienkach a v akom rozpoložení, teda bez toho, aby riadnym spôsobom posúdil, či zmluva neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom a posúdil, či uzatvorením zmluvy nedôjde ku skutočnosti zakladajúcej vznik škody,
5) dňa 16. 7. 2015 autorizoval odplatnú kúpnu zmluvu medzi predávajúcou A. B. a kupujúcim Obec C. bez toho, aby v nej uviedol vyhlásenie účastníkov zmluvy o oboznámení sa s platobnými podmienkami kúpnej ceny dohodnutej v zmluve,
6) dňa 16. 7. 2015 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcou A. B. a kupujúcim Obec C. o prevode nehnuteľnosti bez toho, aby oznámil predávajúcej výšku poistného krytia a poisťovňu, v ktorej je poistený pre prípad škody v súvislosti s autorizáciou zmluvy o prevode nehnuteľnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Predseda RK SAK podal dňa 4. 10. 2016 návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO na tom skutkovom základe, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania a vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podaniu tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania predchádzalo podanie sťažnosti zo strany A. B. a jej syna, v ktorej žiadali prešetriť okolnosti neštandardne zrealizovanej kúpnej zmluvy zo dňa 16. 7. 2015 uzavretej medzi Obec C. ako kupujúcim a p. A. B. ako predávajúcou, týkajúcou sa prevodu nehnuteľnosti – pozemku evidovaného v prospech p. A. B. a to za kúpnu cenu vo výške 1 eur (ďalej aj „kúpna zmluva"). Autorizáciu kúpnej zmluvy mal DO vykonať bez toho, aby bol prítomný pripojenia podpisu zo strany p. A. B. ako predávajúcej na kúpnu zmluvu a teda overil jej totožnosť bez toho, aby splnil povinnosť uloženú mu § 1a ods. 4 ZoA a bez toho, aby boli splnené ďalšie zákonné podmienky kladené na akt autorizácie zmluvy o prevode nehnuteľnosti. Sťažovateľ sa domnieval, že kúpna zmluva bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi, nebola uzavretá slobodne, vážne a zrozumiteľne.

Vo svojom vyjadrení k sťažnosti DO advokát uviedol, že spísaniu kúpnej zmluvy predchádzalo z jeho strany oboznámenie sa s právnym stavom, na podklade ktorého dospel k záveru, že pozemok, ktorý mal byť predmetom prevodu podľa kúpnej zmluvy bol vyvlastnený a to za náhradu. Spísanie kúpnej zmluvy tak pokladal za súladné s príslušnými právnymi predpismi a dobrými mravmi, keď p. A. B. ako predávajúca nemala byť vlastníkom predmetného pozemku, ale jeho vlastníkom mala byť Obec C. na základe právneho titulu vyvlastnenia. Jeho klient – obec C. dospel k záveru, že daný stav bude prednostne riešiť formálnym úkonom prevodu pozemku za kúpnu cenu 1 eur a až v prípadoch, v ktorých by evidovaní vlastníci odmietli takúto zmluvu o prevode uzavrieť, by obec pristúpila k podaniu určovacej žaloby na súde. DO ďalej potvrdil, že sa na úkone podpisu kúpnej zmluvy zo strany predávajúcej A. B. nezúčastnil, podpis na nej zabezpečili dvaja poslanci obecného zastupiteľstva Obce C. a takto podpísanú zmluvu mu predložili na autorizáciu. Nakoľko kúpna cena bola v kúpnej zmluve stanovená vo výške 1 eur, teda v symbolickej výške, nepodkladal za potrebné oboznamovať predávajúcu o výške poistného krytia ani poisťovne, nakoľko uzatvorením tejto kúpnej zmluvy nemôže dôjsť ku skutočnosti zakladajúcej vznik škody. Podľa vyjadrenia DO totožnosť predávajúcej overil prostredníctvom dvoch svedkov požívajúcich vážnosť a dôveru v Obci C.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Disciplinárny senát sa zaoberal každým dôkazom samostatne a všetkými dôkazmi vo vzájomnej spojitosti, pričom mal za to, že skutkový, ako aj právny stav je dostatočný na prijatie rozhodnutia a nie je potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, keďže spisová dokumentácia obsahovala všetky dôkazy relevantné pre prijatie rozhodnutia. DO žiadne ďalšie dôkazy ako tie, ktoré boli obsahom spisového materiálu nenavrhoval vykonať.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že skutky, ktoré sa kladú DO za vinu sa stali, spáchal ich DO a tieto skutky sú disciplinárnym previnením v zmysle § 56 ods. 1 ZoA. Preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Pri prijímaní rozhodnutia bral disciplinárny senát do úvahy, že samotný DO nespochybnil opis skutkového deja pri uzatváraní kúpnej zmluvy tak, ako bol opísaný v návrhu. Okolnosti uzavretia kúpnej zmluvy neboli sporné, a teda tieto nebolo potrebné dokazovať. Úlohou disciplinárneho senátu tak bolo právne posúdiť, či DO ako účastník procesu uzatvárania kúpnej zmluvy, ktorého úlohou bolo vykonať jej autorizáciu, porušil v procese autorizácie kúpnej zmluvy právne predpisy a či takéto porušenie dosiahlo intenzity disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením tak, ako je uvedené v návrhu.

Umožnením autorizácie zmlúv zo strany advokátov bola do ich rúk zverená vysoká miera zodpovednosti. Predpokladom zverenia takejto zodpovednosti do rúk advokátov je úroveň vzdelania, právne povedomie a vážnosť, ktorú advokáti požívajú. Účelom autorizácie zmlúv o prevode nehnuteľností advokátmi sa nesledoval len zámer zrýchlenia katastrálnych konaní

a odbúrania administratívy klientom, ale najmä odstránenie právnej neistoty účastníkov takéhoto zmluvného vzťahu. Advokát v rámci autorizácie nie je totiž len právnym zástupcom niektorej zo zmluvných strán, ale cez povinnosti, ktoré mu ukladajú právne predpisy, preberá na seba úlohu garanta právnej istoty pre všetky zmluvné strany. Zmluvné strany tak žiadosťou o autorizáciu zmluvy o prevode nehnuteľností vkladajú do rúk advokáta dôveru, že takýto zmluvný vzťah netrpí žiadnou chybou, ktorej následkom by mohla neplatnosť uzatváranej zmluvy alebo dokonca naplnená skutková podstata trestného činu (napríklad podvodu). Aby však takúto istotu mohol účastník zmluvy o prevode nehnuteľností garantovať, je nevyhnutné, aby si advokát dôkladne plnil svoje povinnosti, ktoré sú naňho v procese autorizácie kladené. V opačnom prípade sa potiera zmysel takéhoto úkonu, ktorý sa stáva len formálnym nástrojom pre zjednodušenie procesu katastrálneho konania a tým aj ľahko zneužiteľným nástrojom.

Záujem na dôslednom plnení povinností advokáta v procese autorizácie zmlúv o prevode nehnuteľností nesleduje len ochranu práv účastníkov takéhoto zmluvného vzťahu, ale aj ochranu do vnútra advokátskeho stavu – ochranu samotného advokáta vykonávajúceho autorizáciu. Je potrebné si uvedomiť, že vykonaním autorizácie prijíma advokát na seba vysokú mieru zodpovednosti za bezchybnosť autorizovaného úkonu, zodpovednosti ktorej sa ťažko zbaví aj v prípade, že vykonal všetky povinnosti, ktoré sa naňho kladú, nieto ešte v prípade, keď svoje povinnosti zanedbal.

Disciplinárny senát po oboznámení sa so skutkovými okolnosťami uzatvárania kúpnej zmluvy konštatoval, že zo strany DO ide o prípad závažného zanedbania a porušenia povinností advokáta v súvislosti s autorizáciou kúpnej zmluvy, keď práve DO k autorizácii pristúpil vyslovene formálne, v dôsledku čoho porušil viacero povinností na advokáta kladených pri autorizácii zmlúv o prevode nehnuteľností.

V danom prípade akékoľvek vysvetlenie DO nemôže obstáť, pretože práve takéto zľahčujúce nazeranie na povinnosti advokáta v procese autorizácie sú prostriedkom na zneužitie tohto inštitútu, čomu chcel zákonodarca predchádzať.

K jednotlivej argumentácii DO disciplinárny senát uviedol, že predpoklad riadneho plnenia povinnosti advokáta pri autorizácii zmlúv o prevode je jeho prítomnosť pri úkone, ktorého autorizáciu vykonáva. Jedine tak môže náležite splniť riadne povinnosti, ktoré sú naňho kladené, a to nielen zistiť totožnosť účastníkov, ale aj posúdiť, či zmluva neodporuje dobrým mravom (napríklad pre zlý zdravotný stav podpisujúcej strany, o to viac, keď ide o osobu staršiu ako v tomto prípade). Bez osobnej účasti pri úkone pripojenia podpisov na zmluve nie je advokát schopný takéto náležitosti riadne posúdiť. Spoliehať sa pritom na potvrdenie tretích osôb sa s ohľadom na mieru zodpovednosti advokáta javí nezodpovedné. Pokiaľ DO tvrdí, že totožnosť p. A. B. zistil potvrdením dvoch svedkov, opierajúc sa pritom o dikciu § 1b ods. 1 ZoA, je potrebné uviesť, že takýto výklad predmetného ustanovenia je celkom nenáležitý. Z neho je totiž zrejmé, že advokát zisťuje totožnosť vždy prítomných osôb dokladom totožnosti, pričom tento spôsob zistenia totožnosti môže byť nahradený potvrdením dvoch svedkov. V oboch prípadoch ide o zistenie totožnosti osôb prítomných pri úkone a nie sprostredkovane, ako si to DO vykladá. Prijmúc jeho argumentáciu by potom na autorizáciu zmluvy o prevode nehnuteľnosti postačovalo predloženie zmluvy na autorizáciu s už pripojeným podpisom tretej osoby (odlišnej od osoby predkladajúcej zmluvu na autorizáciu) spolu s dokladom totožnosti údajnej osoby, ktorá podpis na zmluvu pripojila (prípadne aj bez neho), avšak, ktorá o jej autorizáciu priamo nepožiadala. Takýto postup je, samozrejme, neprípustný, nakoľko by viedol k veľmi jednoduchému spôsobu podvodného konania (s využitím napríklad odcudzeného dokladu totožnosti alebo aj bez neho spoliehajúc sa pritom na overenie totožnosti podpisujúcej osoby prostredníctvom svedkov). Porušenie povinnosti DO v tejto časti preto hodnotil disciplinárny senát ako závažné.

Za rovnako závažné hodnotil disciplinárny senát aj porušenie povinnosti uloženej disciplinárne obvinenému v § 1a ods. 1 ZoA, ktorý ukladá advokátovi posúdiť, či zmluva neodporuje zákonu, tento neobchádza alebo či jej uzavretím nedôjde ku skutočnostiam zakladajúcim vznik škody. Zo spisového materiálu je zrejmé, že k uzavretiu kúpnej zmluvy malo dôjsť za účelom sanovania údajného nesprávneho zápisu vlastníckeho práva k pozemku v katastri nehnuteľností. Podľa právneho názoru DO malo vlastnícke právo prináležať jeho klientovi – Obci C., hoci bolo evidované v prospech pani A. B. DO sa pritom opieral o zásadu, podľa ktorej p. A. B. nemohla predmetnú parcelu nadobudnúť od svojho otca, nakoľko táto mu bola vyvlastnená a teda nemohlo prejsť na p. A. B. viac práv, ako mal jej predchodca, od ktorého mala predmetnú parcelu nadobudnúť. Aplikujúc danú zásadu nemo plus iuris transfere potest quam ipse habet potom stojí za úvahu, či možno kúpnu zmluvu považovať za platný právny úkon, ktorého platnosť mal posúdiť práve DO. Pokiaľ totiž podľa názoru DO nebola vlastníkom predmetného pozemku p. A. B., nemohla previesť vlastnícke právo k nemu na jeho klienta – Obec C. Rovnako stojí za úvahu posúdenie, či práve uzavretím kúpnej zmluvy nedochádza k obchádzaniu zákona, keď jej účelom bolo údajne zosúladiť právny stav so skutkovým. Posúdenie tejto otázky bolo rovnako povinnosťou DO. Disciplinárnemu senátu však prijímanie právnych záverov k meritórnym otázkam nesúvisiacim s disciplinárnym konaním nespadá do rozhodovacej kompetencie. Disciplinárny senát však považoval za dôležité tieto úvahy spomenúť na zdôraznenie zanedbania povinností DO.

Vo vzťahu k vyššie uvedeným porušeniam povinností zo strany DO považoval disciplinárny senát ostatné porušenia, ktoré sa kladú v návrhu za vinu, za menej závažné, ktoré napriek tomu porušením povinností advokáta sú, ale vo svojom množstve a spojitosti napĺňajú každé jednotlivo skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia. Oprávnením advokáta nie je posudzovať a rozhodovať, ktorá z jeho povinností je s ohľadom na okolnosti právnej veci menej dôležitá alebo dokonca formálna a na podklade takejto vlastnej úvahy sa rozhodovať, či takúto povinnosť splní alebo nie. Ako v prípade DO, ani v iných prípadoch totiž advokát nemusí vždy vedieť posúdiť a vyhodnotiť zmysel právnej povinnosti ku konkrétnej právnej veci. Pokiaľ napríklad DO tvrdí, že s ohľadom na výšku kúpnej ceny 1 eur nepovažoval za potrebné oboznamovať predávajúcu o výške poistného krytia ani poisťovne, tak jeho výklad tejto povinnosti s odvolaním sa na výšku kúpnej ceny je nesprávny. Výška škody sa totiž nemusí a v tomto prípade by sa zrejme ani neodvíjala od dohodnutej výšky kúpnej ceny, ale mohla by predstavovať trhovú hodnotu prevedeného pozemku. Z pohľadu takéhoto nazerania už má predmetná povinnosť celkom iný význam.

S ohľadom na uvedené rozhodol disciplinárny senát tak, ako je uvedené vyššie.

45.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastupovania vo veci klienta klientovi bez zbytočného odkladu nezašle písomné finančné vysporiadanie veci a následne v rámci prešetrovania sťažnosti klienta, zaslanej SAK na výzvu predsedu RK SAK neposkytne SAK potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 a § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 22. septembra 2017, ***sp. zn. DS V.-95/16:2171/2016***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 22. septembra 2017, sp. zn. DS V.-95/16:2171/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a § 28 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) pri právnom zastupovaní klienta A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom po rozvode sťažovateľovi bez zbytočného odkladu nezaslal písomné finančné vysporiadanie veci;
2.) sa v sťažnostnej veci vedenej RK SAK na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 3. 8. 2016 ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 21. 7. 2016 a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **500 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 13. 12. 2016 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 13 AP SAK a § 18 ods. 2 a § 28 ods. 4 ZoA.

Sťažovateľ A. B. v sťažnosti uviedol, že DO advokát ho zastupoval vo veci rozvodu manželstva, pričom sa ústne dohodli, že mu zaplatí celkom dopredu 300 eur a nič viac. DO advokát to teraz popiera a žiada doplatiť 1806,82 eur. Sťažovateľ doplnil sťažnosť e-mailom z 22. 7. 2016, v ktorom uviedol, že DO žiadal úhradu odmeny výlučne v hotovosti a že rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť 16. 6. 2015.

DO sa k sťažnosti v stanovenej lehote nevyjadril, napriek výzve predsedu RK SAK zo dňa 3. 8. 2016. Písomným podaním, doručeným na SAK dňa 21. 9. 2017 e-mailom DO advokát sa vyjadril k predmetnému návrhu, avšak vzhľadom na skutočnosti, že tak neurobil v stanovej lehote a predĺženej lehote, dokonca menej ako jeden pracovný deň pred pojednávaním, senát už na toto písomné vyjadrenie nemohol prihliadať ako na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa.

Senát sa v prvom rade zaoberal preskúmaním bodu 1.) návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania, vo vzťahu ku ktorému dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Po zvážení okolností danej veci senát dospel k záveru, že je potrebné dať za pravdu právnemu názoru navrhovateľa. Tým, že DO advokát bol na vyjadrenie sa o podanej sťažnosti vyzvaný predsedom RK SAK zo dňa 3. 8. 2016 a napriek predmetnej výzve sa v stanovenej lehote nevyjadril k podanej sťažnosti sťažovateľa, navrhovateľ vychádzal zo skutkových tvrdení sťažovateľa uvedených v podanej sťažnosti a tieto považoval za pravdivé. Z obsahu sťažnostného spisu vyplýva, že DO advokát zastupoval sťažovateľa v konaní vedenom pred okresným súdom o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom po rozvode. Z e-mailovej správy DO advokáta zo dňa 21. 7. 2016 adresovanej sťažovateľovi vyplýva, že súdne konanie bolo skončené rozsudkom okresného súdu zo dňa 15. 5. 2015, pričom sťažovateľ sa priamo na pojednávaní vzdal práva na odvolanie. DO zaslal sťažovateľovi vyúčtovanie právnych služieb e-mailom z 21. 7. 2016 (o 14:35 hod.) s odôvodnením, že čakal, kým skončí iné konanie, v ktorom zastupuje sťažovateľa. Zo sťažovateľom doplnenej

sťažnosti (e-mailom z 22. 7. 2016) vyplýva, že predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16. 6. 2015.

Vzhľadom na vyššie uvedené treba uviesť, že konanie DO advokáta bolo porušením § 13 AP SAK a § 18 ods. 2 ZoA, nakoľko DO zaslal sťažovateľovi písomné finančné vysporiadanie veci (e-mail 21. 7. 2016) až viac ako rok po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia a skončenia veci (16. 6. 2015). Omeškanie vyúčtovania o viac ako jeden rok nie je možné ospravedlniť s poukazom na skončenie inej veci toho istého klienta.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát ustálil, že skutok, uvedený v bode 1 je disciplinárnym previnením DO.

Ďalším skutkom, kladeným DO advokátovi za vinu v bode 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania, bolo bezodkladné nevyjadrenie sa disciplinárne obvineného k sťažnosti A. B. na výzvu SAK z 3. 8. 2016, ani v dodatočne poskytnutej lehote a neposkytnutie potrebného vysvetlenia a požadovanej spisovej dokumentácie.

Napriek tomu, že advokát si výzvu predsedu RK SAK z 3. 8. 2016 neprevzal (resp. nezabezpečil jej prevzatie), predmetná výzva bola zasielaná ako súčasť šetrenia sťažnosti na DO v zmysle § 2, 3 a 4 DP SAK, takže s poukazom na fikciu doručenia, zakotvenú v § 50 ods. 3 DP SAK, schváleného Konferenciou advokátov dňa 10. 6. 2017 (pôvodne § 41 ods. 3 DP SAK, schváleného Konferenciou advokátov dňa 15. 6. 2013), považuje sa výzva predsedu RK SAK za doručenú.

Z obsahu sťažnostného spisu senát nemal najmenších pochybností o tom, že sa skutok stal tak, ako je popísaný v bode 2. návrhu na začatie disciplinárneho konania. Po právnej stránke senát uviedol, že u DO došlo k porušeniu citovanej úpravy § 28 ods. 4 ZoA. Vyjadrenie sa DO k obsahu sťažnosti o 14 mesiacov (21. 9. 2017) po jej zaslaní predsedom RK SAK (3. 8. 2016) rozhodne nemožno považovať za „bezodkladné" vyjadrenie sa. V tomto ohľade je potrebné poznamenať aj na skutočnosť, že ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu SAK (Revíznej komisii, sťažnostnému oddeleniu SAK), pretože nie je možné dostatočne a včas prešetriť obsah sťažností, ustáliť, či advokáti svojim postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu. Bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, obsahujúcej predloženie spisovej dokumentácie, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa, resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta, čím zostávajú iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu. Nemožno vylúčiť ani schematické využívanie takéhoto postupu v záujme vyhnutia sa prísnejším postihom. Podľa disciplinárneho senátu preto nadobúda potreba prísnejšieho sankcionovania disciplinárnych previnení takýchto advokátov čoraz väčší význam; okrem uloženia primeraného trestu (čo do druhu i výmery) totiž SAK má iba obmedzené nástroje na vedenie svojich členov k rešpektovaniu výziev na vyjadrenie.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO advokáta.

Pasivitu advokáta vo vzťahu k vlastnému klientovi (písomne finančné nevysporiadanie a vrátenie všetkých dokladov) pri poskytovaní právnych služieb senát hodnotil ako závažnejšie porušenie stavovských predpisov. Bez adekvátnej, včasnej a odborne erudovanej právnej pomoci zostáva klient vystavený (takpovediac) svojvôli DO advokáta, pričom už samotné včasné písomné finančné nevysporiadanie advokáta s klientom, prípadne podmieňovanie finančného vysporiadania s ukončením zastupovania v inej veci, oslabuje práva klienta, čo môže viesť k negatívnym dôsledkom v zastupovanej veci. Taktiež bezodkladné nereagovanie na výzvu navrhovateľa, urobenú za účelom prešetrenia sťažnosti klienta (hoci sa na prvý

pohľad javí ako menej závažné disciplinárne previnenie), nepostráda istú mieru vyššej závažnosti. Dôvodom tohto názoru je už vyššie opísaný negatívny jav, kedy bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa, resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, predseda RK SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta. Podľa výpisu z matriky, týkajúceho sa DO advokáta a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, týkajúceho sa DO, DO advokát nebol uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia. V osobe DO teda ide o advokáta, u ktorého je potrebné síce zdôrazniť v prvom rade preventívnu a výchovnú funkciu disciplinárneho opatrenia, ale tiež jeho sankčnú funkciu, nakoľko svojím postojom k prejednávanej veci, nielen ignoroval svoju stavovskú organizáciu, ale v rámci vzťahu s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiadal vec (zastupovanie v konaní o rozvod manželstva sťažovateľa a úpravu rodičovských práv a povinností k jeho maloletým deťom) po ukončení právneho zastupovania. Iné disciplinárne opatrenie by s poukazom na § 31 DP SAK nesplnilo účel dosiahnutia prevýchovy DO advokáta. Čo sa výšky uloženej peňažnej pokuty týka, senát dodal, že ide o pokutu na spodnej hranici možného rozsahu ukladania pokút, čím sa dosahuje primeranosť výšky pokuty jednak druhu disciplinárneho previnenia (ignorancia vlastnej stavovskej organizácie, nesplnenie povinnosti vo vzťahu ku klientovi po ukončení jeho zastupovania DO) a jednak spôsobenému následku (nemožnosť riadne vyšetriť sťažnosť sťažovateľa RK SAK, v dôsledku nereagovania DO, ktorý je bezpochyby negatívnym dopadom na právom chránené záujmy SAK – konkrétne záujem na riadnom a včasnom vyšetrení sťažností sťažovateľov na advokátov), ako to majú na mysli §§ 29 písm. d) a 32 ods. 4 písm. a) a b) DP SAK. Senát dodal, že pri ukladaní pokuty musel prihliadnuť tiež na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK; tak z korešpondencie DO so sťažovateľom, ako aj z písomného podania DO z 21. 9. 2017 bezpochyby vyplynulo, že DO nepozná svoju zákonnú povinnosť dodržiavať stavovské predpisy SAK, konkrétne povinnosť podľa § 13 AP SAK – písomne sa vysporiadať s klientom bez zbytočného odkladu po ukončení právneho zastupovania. Práve táto neznalosť následne viedla k protiprávnosti konania DO advokáta – písomne sa vysporiadal s klientom (sťažovateľom) až viac ako rok po skončení jeho právneho zastupovania. Senát vyslovil želanie, aby uložená pokuta viedla DO k riadnemu plneniu si jeho stavovskej povinnosti advokáta bezodkladne reagovať na výzvy svojej stavovskej organizácie, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom, vzhľadom na odstrašujúci účinok pokuty [§ 32 ods. 4 písm. c) DP SAK].

46.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako splnomocnený zástupca obchodnej spoločnosti neinformuje túto obchodnú spoločnosť o tom, že prevzal uznesenie registrového súdu, ktorým bolo rozhodnuté o výmaze súčasných konateľov tejto spoločnosti a o opätovnom zápise predchádzajúcich konateľov spoločnosti, ale namiesto toho o obsahu tohto uznesenia informuje predchádzajúceho konateľa spoločnosti, ktorý v tom čase nebol oprávnený konať za spoločnosť, a následne bez pokynu spoločnosti sa vzdá v mene spoločnosti podania odvolania proti tomuto uzneseniu, keď navyše takto postupuje na základe generálnej plnej moci udelenej mu spoločnosťou ešte v čase, keď advokáciu vykonával samostatne, napriek tomu, že v čase doručenia tohto uznesenia už vykonáva advokáciu ako konateľ obchodnej spoločnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa

§ 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1,2, § 15 ods. 6 a § 23 ods. 1 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a § 9 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 22. septembra 2017, ***sp. zn. DS V.-25/15:1957/2014***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 22. septembra 2017, sp. zn. DS V.-25/15:1957/2014 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1,2, § 15 ods. 6 a § 23 ods. 1 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a § 9 ods. 1 AP SAK, **tým, že**

a.) ako splnomocnený právny zástupca spoločnosti A. s. r. o. na základe generálnej plnej moci zo dňa 19. 1. 2010 neinformoval spoločnosť A. s. r. o. o tom, že dňa 20. 9. 2013 prevzal za spoločnosť A. s. r. o. uznesenie okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013 (ktorým súd rozhodol, že po právoplatnosti tohto uznesenia vykoná súd v obchodnom registri v spoločnosti A. s. r. o. zápis tak, že okrem iného sa vymažú v časti štatutárny orgán konatelia A. B. a B. C. a zapíšu sa ako konatelia D. E. a F. G.), spoločnosť A. s. r. o. neinformoval o obsahu označeného uznesenia, o prevzatí označeného uznesenia a jeho obsahu informoval predchádzajúceho konateľa spoločnosti F. G. a bez pokynu spoločnosti A. s. r. o. sa dňa 20. 9. 2013 vzdal v mene spoločnosti odvolania voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013,

b.) napriek tomu, že od 19. 2. 2013 vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti B. s. r. o. vykonával dňa 20. 9. 2013 advokáciu samostatne, keď za spoločnosť A. s. r. o. prevzal uznesenie okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013 a vzdal sa odvolania voči tomuto uzneseniu, nakoľko konal na základe plnej moci, ktorá mu bola spoločnosťou spoločnosť A. s. r. o. udelená dňa 19. 1. 2010, t. j. v čase, keď vykonával advokáciu samostatne,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **3 000 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 26. 2. 2015 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 23 ods. 1 ZoA, § 18 ods. 1 ZoA, § 18 ods. 2 ZoA, § 9 ods. 1 AP SAK a § 15 ods. 6 ZoA.

Navrhovateľovi bolo doručené uznesenie krajskej prokuratúry zo dňa 13. 6. 2014, ktorým bola vec vedená pred krajskou prokuratúrou voči DO advokátovi odovzdaná SAK na disciplinárne konanie ako sťažnosť na DO advokáta pre neetické správanie popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo svojom vyjadrení k sťažnosti DO uviedol, že F. G. ho oslovil ako advokáta v roku 2009 so žiadosťou o poskytovanie právnych služieb pre seba ako fyzickú osobu ako aj pre spoločnosti, v ktorých bol konateľom, okrem iného aj pre spoločnosť A. s. r. o. a následne mu F. G. v januári 2010 udelil za spoločnosť A. s. r. o. generálnu plnú moc. V septembri 2013 kontaktoval F. G. DO advokáta a 19. 9. 2013 sa uskutočnilo v priestoroch sídla DO advokáta stretnutie, o ktorom bol spísaný úradný záznam. F. G. oznámil DO advokátovi, že v konaní vedenom pred okresným súdom bolo 12. 9. 2013 vydané uznesenie o zápise údajov spoločnosti A. s. r. o. a požiadal DO advokáta o prevzatie tohto uznesenia. Zároveň informoval DO advokáta o tom, že nikdy neprestal byť konateľom spoločnosti A. s. r. o. a je ním od 20. 2. 2008 a že zápis údajov v obchodnom registri v roku 2010, na základe nepravdivých skutočností.

Takéto tvrdenie DO advokát považoval za nedostatočné a vyzval F. G. na predloženie relevantných dokladov na preukázanie svojich tvrdení. F. G. následne predložil DO advokátovi neprávoplatné uznesenie okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013, v ktorom konajúci súd rozhodol, že štatutárnym orgánom spoločnosti A. s. r. o. je F. G. termínom vzniku funkcie 20. 2. 2008. V uznesení bolo ďalej konštatované, že príslušný vyšší súdny úradník pochybil tým, že povolil vykonať zápis zmien v spoločnosti na základe listín, ktoré vyhotovili a podpísali neoprávnené osoby, a preto registrový súd rozhodol o zmene zápisu v obchodnom registri. Po zvážení všetkých skutočností následne DO advokát v zmysle písomného pokynu F. G. prevzal uznesenie okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013, vzdal sa odvolania voči označenému uzneseniu a dokumenty odovzdal F. G. Podľa názoru DO advokáta k porušeniu povinností z jeho strany nedošlo, nakoľko postupoval v zmysle pokynov konateľa spoločnosti.

Na pojednávaní sa zástupca predsedu RK SAK pridržal návrhu na začatie disciplinárneho konania, navrhol, aby disciplinárny senát uznal DO advokáta za vinného v zmysle návrhu a uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 5 000 eur.

Senát sa v prvom rade zaoberal preskúmaním bodu a) návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania, ktorý bol definovaný porušením § 23 ods. 1 ZoA, § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK a § 9 ods. 1 AP SAK.

Pokiaľ ide o skutok uvedený vyššie, senát mal za to, že sa stal tak, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Po zvážení okolností danej veci senát dospel k záveru, že je potrebné dať za pravdu právnemu názoru navrhovateľa.

DO advokát hrubo porušil advokátske predpisy, nakoľko prevzal za klienta rozhodnutie, klienta o obsahu takéhoto rozhodnutia neinformoval, následne s jeho obsahom oboznámil tretiu osobu a v mene klienta sa vzdal opravného prostriedku bez toho, aby klienta informoval o obsahu uznesenia.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že DO advokát ako splnomocnený právny zástupca spoločnosti A. s. r. o. na základe generálnej plnej moci zo dňa 19. 1. 2010 udelenej spoločnosťou A. s. r. o. na zastupovanie vo všetkých konaniach v rozsahu práv a povinností podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Občianskeho súdneho poriadku, ako aj ostatných právnych predpisov, vrátane prijímania doručovaných písomností a podávania opravných prostriedkov a vzdávania sa ich (plná moc za spoločnosť A. s. r. o. bola advokátovi udelená vtedajším konateľom spoločnosti F. G.) prevzal dňa 20. 9. 2013 za spoločnosť A. s. r. o. uznesenie okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013, ktorým súd rozhodol, že po právoplatnosti tohto uznesenia vykoná súd v obchodnom registri v spoločnosti A. s. r. o. zápis tak, že okrem iného sa vymažú v časti štatutárny orgán konatelia A. B. a C. D. a zapíšu konatelia D. E. a F. G.

DO neoboznámil svojho klienta spoločnosť A. s. r. o. o tom, že dňa 20. 9. 2013 prevzal predmetné uznesenie, o jeho obsahu a najmä o možnosti využitia opravného prostriedku voči tomuto uzneseniu. Klientom vo vzťahu k DO advokátovi bola spoločnosť A. s. r. o., v mene ktorej v tom čase (20. 09. 2013) boli oprávnení konať A. B. a C. D.

Okamihom prevzatia uznesenia okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013 vznikla DO advokátovi povinnosť informovať klienta o doručení tohto uznesenia, o jeho obsahu a možnosti využitia opravného prostriedku. DO porušil § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Senát sa zaoberal tvrdeniami DO advokáta uvedenými v jeho vyjadrení zo dňa 24. 9. 2014, najmä písomným úradným záznamom zo dňa 19. 9. 2013.

DO advokát nepostupoval v súlade s 18 ods. 1, ods. 2 ZoA, nakoľko v čase 19. 9. 2013 nebol jeho klientom F. G., ale spoločnosť A. s. r. o., v mene ktorej boli v tom čase oprávnení konať A. B. a C. D. V prípade, ak DO advokát sa stretol dňa 19. 9. 2013 v priestoroch jeho

advokátskej kancelárie s osobou F. G. a táto predložila neprávoplatné uznesenie okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013, nebol oprávnený od tejto osoby prijímať akékoľvek pokyny, nakoľko osoba F. G. ku dňu 19. 9. 2013 a ani ku dňu 20. 9. 2013 nebola konateľom A. s. r. o. Z týchto dôvodov akýkoľvek pokyn, no najmä pokyn na vzdanie sa odvolania a na základe neho vzdanie sa odvolania v mene spoločnosti A. s. r. o., DO advokátom dňa 20. 9. 2013 voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013, bolo porušením § 18 ods. 1, ods. 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát ustálil, že skutok uvedený v bode a) je disciplinárnym previnením DO advokáta, za ktoré má advokát zodpovednosť.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom b) návrhu na začatie disciplinárneho konania z obsahu sťažnostného spisu senát nemal najmenších pochybností o tom, že sa skutok stal tak, ako je popísaný v bode b) návrhu na začatie disciplinárneho konania. Po právnej stránke senát uviedol, že u DO advokáta došlo k porušeniu citovanej úpravy § 15 ods. 6 ZoA. DO vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti B. s. r. o. Z obsahu sťažnostného spisu, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že DO mal udelenú generálnu plnú moc zo dňa 19. 1. 2010 spoločnosťou A. s. r. o. na zastupovanie vo všetkých konaniach v rozsahu práv a povinností podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Občianskeho súdneho poriadku, ako aj ostatných právnych predpisov, vrátane prijímania doručovaných písomností a podávania opravných prostriedkov a vzdávania sa ich (plnú moc za spoločnosť A. s. r. o. advokátovi udelil vtedajší konateľ spoločnosti F. G.), ako advokát vykonávajúci advokáciu samostatne.

S poukazom na znenie § 15 ods. 6 ZoA, platného a účinného ku dňu 20. 9. 2013, nemohol DO advokát ako konateľ spoločnosti B. s. r. o., vykonávať advokáciu samostatne, čo však svojím konaním na základe udelenej generálnej plnej moci spoločnosťou A. s. r. o. zo dňa 19. 1. 2010 pri prevzatí uznesenia okresného súdu zo dňa 12. 9. 2013, dňa 20. 9. 2013, vykonal a porušil § 15 ods. 6 ZoA.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO advokáta.

Senát hodnotí konanie advokáta k vlastnému klientovi (prevzatie súdneho rozhodnutia za klienta, neinformovanie klienta o obsahu takéhoto rozhodnutia, oboznámenie tretej osoby o obsahu rozhodnutia a v mene klienta vzdania sa opravného prostriedku bez toho, aby bol klient informovaný o obsahu uznesenia) pri poskytovaní právnych služieb ako závažnejšie porušenie stavovských predpisov. Bez adekvátnej, včasnej a odborne erudovanej právnej pomoc, zostáva klient vystavený (takpovediac) svojvôli advokáta, pričom už samotné neinformovanie klienta o obsahu prevzatého súdneho rozhodnutia vyvoláva pre klienta vysoký stupeň nedôvery k advokátovi a následné vzdanie sa opravného prostriedku bez toho, aby bol klient informovaný o obsahu súdneho rozhodnutia, bez pokynu klienta vzdať sa odvolania je závažným porušením advokátskych predpisov. V prípade konania advokáta na základe generálnej plnej moci a jeho v tom čase spôsobu výkonu advokácie len zdôrazňuje jeho porušovanie advokátskych predpisov. Podľa výpisu z matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení DO advokát dosiaľ nebol uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia. DO advokátovi je potrebné síce zdôrazniť v prvom rade preventívnu a výchovnú funkciu disciplinárneho opatrenia, ale tiež jeho sankčnú funkciu, nakoľko svojím postojom k prejednávanej veci, v rámci vzťahu s klientom výrazne narušil dôveru a vážnosť advokátskeho stavu, nekonal s odbornou starostlivosťou a narušil jednu zo základných zásad advokátskeho povolania, povinnosť zachovávať mlčanlivosť. Iné disciplinárne opatrenie by s poukazom na § 31 DP SAK nesplnilo účel dosiahnutia prevýchovy disciplinárne obvineného. Čo sa výšky uloženej peňažnej pokuty týka, senát dodáva, že pokuta sa nachádza na spodnej hranici možného rozsahu ukladania pokút, čím sa dosahuje primeranosť výšky pokuty

jednak druhu disciplinárneho previnenia (narušenie dôvery vlastnej stavovskej organizácie, nekonanie s odbornou starostlivosťou pri výkone advokácie a porušenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť) a jednak spôsobenému následku (vzdanie sa odvolania, ktoré spôsobilo právoplatnosť súdneho rozhodnutia, bez pokynu klienta a vedomosti klienta o súdnom rozhodnutí), ktorý je bezpochyby negatívnym dopadom na právom chránené záujmy občanov Slovenskej republiky. Senát dodal, že pri ukladaní pokuty musel prihliadnuť tiež na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK; tak z úradného záznamu DO z 19. 9. 2013, ako aj z písomného podania DO z 24. 9. 2014 bezpochyby vyplynulo, že DO nepozná svoju zákonnú povinnosť dodržiavať stavovské predpisy SAK, konkrétne povinnosť podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 6 ods. 1 AP SAK. Práve táto neznalosť následne viedla k protiprávnosti konania DO advokáta – nepostupovanie s odbornou starostlivosťou, neinformovanie klienta a v rozpore s pokynmi klienta. Senát vyslovuje želanie, aby uložená pokuta viedla DO k riadnemu plneniu si jeho stavovskej povinnosti advokáta, chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa s jeho pokynmi, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom, vzhľadom na odstrašujúci účinok pokuty (§ 32 ods. 4 písm. c) DP SAK).

47.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý v priebehu zastupovania klienta neinformuje o výške odmeny za čiastkové úkony právnej služby ešte pred ich začatím, vo vzťahu ku ktorým navyše voči klientovi upustil od uplatnenia si nároku na odmenu, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 24. novembra 2015, ***sp. zn. DS VI.-16/15:2332/2014***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 24. novembra 2015, sp. zn. DS VI.-16/15:2332/2014 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako právny zástupca A. B. a B. B. v konaní vedenom pred okresným súdom Nitra a na krajskom súde týchto ako svojich klientov v priebehu poskytovania právnej služby neinformoval o výške odmeny za úkony právnej služby „spísanie a podanie odvolania 7. 10. 2013 trovy štátu“ a „spísanie a podanie odvolania 7. 10. 2013 trovy právneho zastúpenia odporcu“ ešte pred začatím týchto úkonov,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Dňa 6. 2. 2015 podal predseda RK SAK na základe sťažnosti sťažovateľov A. B. a B. B. návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z obsahu sťažnostného spisu vyplýva, že DO zastupoval sťažovateľov v konaní, vedenom pred okresným súdom o zaplatenie 5 642,97 eur s prísl. V roku 2005 prevzal od sťažovateľov zálohu v sume 8 000 Sk, pričom ďalšie platby mu sťažovatelia až do právoplatného skončenia konania nezaplatili. Konanie vo veci sa skončilo tak, že žalobcovia boli úspešní len v rozsahu 7 % uplatnenej čiastky (teda žalovaný im bol povinný zaplatiť len sumu 399,66 eur), v dôsledku čoho ich súd zaviazal na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia protistrany

v sume 2 896,69 eur a trov štátu v sume 296,10 eur. DO sťažovateľom po skončení právneho zastúpenia a potom, ako sa medzi nimi uskutočnila e-mailová komunikácia, z ktorej bolo zrejmé, že sťažovatelia nie sú s výsledkom sporu a s postupom DO spokojní, zaslal vyúčtovanie, resp. vyčíslenie trov konania zo dňa 14. 8. 2014, pričom týmto vyúčtovaním svoje trovy vyčíslil na sumu 4 499,29 eur. Uvedeným vyčíslením sťažovateľov vyzval, aby mu uhradili trovy – po odpočítaní zloženej zálohy – v sume 4 233,74 eur.

Čo sa týka sťažovateľmi namietaného postupu zo strany DO v súvislosti s jeho údajným nekomunikovaním, nezastihnuteľnosťou, ospravedlňovaním sa z pojednávaní, nepripravenosťou koncipienta a pod., tieto sú podľa názoru RK SAK nepreukázané a nepreukázateľné. Súčasne RK SAK poukázala na to, že ak by takéto pochybenia DO aj preukázané boli, k takémuto postupu malo dôjsť pred uplynutím objektívnej dvojročnej premlčacej lehoty, a teda návrh na začatie disciplinárneho konania pre takéto pochybenia by podať možné nebolo.

RK SAK však mala za preukázané, že DO svojich klientov (sťažovateľov) pri prevzatí zastúpenia, ani neskôr pred vykonaním jednotlivých úkonov právnej služby, neinformoval o výške odmeny. Po nadobudnutí účinnosti zákona č. 304/2009 Z. z. (novela zákona o advokácii, ktorou bola do Zákona o advokácii zavedená povinnosť informovať klienta o výške odmeny vopred), dňa 1. 9. 2009, DO neinformoval sťažovateľov v priebehu poskytovania právnej služby o výške odmeny minimálne za úkony právnej služby „spísanie a podanie odvolania 7. 10. 2013 trovy štátu" a „spísanie a podanie odvolania 7. 10. 2013 trovy právneho zastúpenia odporcu" ešte pred začatím týchto úkonov.

Podľa RK SAK týmto DO opísaným konaním porušil § 18 ods. 4 ZoA. RK SAK preto navrhla, aby bolo v disciplinárnom konaní o tomto návrhu v súlade s ustanovením DP SAK vykonané dokazovanie, a to oboznámením sa s obsahom sťažnostného spisu a výpisom z registra disciplinárnych previnení disciplinárne obvineného. RK SAK navrhla, aby bol DO uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia tak, ako je opísané v návrhu a bola mu uložená primerané disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 ZoA.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý v písomnom vyjadrení zo dňa 23. 3. 2015 uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava doterajších vyjadrení disciplinárne obvineného a podľa jeho názoru neinformovanie klientov o výške odmeny za dva úkony, ktoré boli riadne a včas vykonané a spísané, nemožno považovať za disciplinárne pochybenie i vzhľadom na skutočnosť, že v prílohe predkladá čestné vyhlásenie disciplinárne obvineného, úradne osvedčené, ktorým vyhlasuje, že si žiadne trovy od klientov nežiada a nenárokuje a ich vzájomný vzťah je k dnešnému dňu úplne vysporiadaný a nie sú mu nič dlžní. Vyčíslenie trov právneho zastúpenia po skončení zastupovania DO uskutočnil v zmysle § 13 AP SAK, nakoľko advokát má povinnosť po skončení zastúpenia vec s klientom písomne finančne vysporiadať. Ďalej právny zástupca DO poukázal na to, že DO vo svojom písomnom vyčíslení trov právneho zastúpenia, ktoré zaslal svojim bývalým klientom iba vyčíslil všetky vykonané úkony, ktoré v konaní vedenom na okresnom súde a následne na krajskom súde vykonal. Tieto úkony boli riadne vykonané a oba úkony, na ktoré predseda RK SAK v návrhu poukazuje, a to spísanie a podanie odvolania zo dňa 7. 10. 2013, trovy štátu a spísanie a podanie odvolania zo dňa 7. 10. 2013, trovy právneho zastúpenia odporcu boli riadne a včas vykonané, a to za plného vedomia klientov a z ich poverenia. Ďalej právny zástupca uviedol, že je pravdou, že DO osobne navštívil p. B. B. v práci, avšak to, čo uvádzajú sťažovatelia, že DO bude žiadať vyplatenie trov potom, v závislosti od vyjadrenia komory, nie je pravda a je to hrubé a úmyselné zavádzanie, ktoré si nevedia vysvetliť. Právny zástupca napokon poukázal na to, že DO zastupoval sťažovateľov v trinásť ročnom spore, kde bolo vykonaných množstvo úkonov a sťažovatelia mu zložili zálohu len 8 000 Sk, čo je v prepočte 265,50 eur. Preto sa im celý

návrh na začatie disciplinárneho konania zdá neadekvátny vzhľadom na v ňom uvádzané pochybenie na jednej strane a na druhej strane úkony a postup DO v trinásťročnom spore iba za zloženú zálohu 265,50 eur. Tiež je potrebné uviesť, že klienti – sťažovatelia boli so službami DO počas celého konania spokojní, nakoľko ak by neboli, pristúpili by buď k výmene advokáta alebo by namietali jeho postup, toto sa však za celý čas počas celého konania nestalo a sťažovatelia sa obrátili na SAK až po tom, keď museli uhradiť trovy konania – právneho zastúpenia protistrany a trovy štátu a tieto teraz chcú od disciplinárne obvineného, nakoľko majú vedomosť, že DO obvineného, čo p. B. B. osobne uviedla disciplinárne obvinenému. Zároveň p. B. B. uviedla, že ak by im DO vyplatil uvedenú sumu, ktorú oni museli uhradiť z titulu trov právneho zastúpenia protistrane a trov štátu, tak svoju sťažnosť zo SAK zoberú späť. Na toto však DO nepristúpil.

Na týchto tvrdeniach zotrval DO advokát aj na pojednávaní dňa 24. 11. 2015, na ktorom k veci doplnil, že klienti boli od začiatku poučení o jeho nároku na odmenu podľa tarify, ako to vyplýva z podpísaného splnomocnenia z 23. 8. 2004, ktoré založil do spisu. Taktiež doložil do spisu úradný záznam z 19. 9. 2014, ktorý preukazuje odovzdanie spisovej dokumentácie, z ktorého tiež vyplýva, že boli poučení o výške odmeny, nakoľko súčasťou dokumentácie boli rozsudky súdu, z ktorých vyplýva presné vyčíslenie trov právneho zastúpenia. Klienti teda museli vedieť, aká je výška odmeny DO. Ide o trinásťročný spor, klienti nikdy nenamietali nespokojnosť s jeho službami. Sťažnosť prišla až po tom, ako boli v spore neúspešní a museli znášať trovy právneho zastúpenia protistrany. Ďalej doložil do spisu úryvok z dôvodovej správy k zákonu 304/2009 Zb., taktiež poukázal na rozhodovaciu prax disciplinárnych senátov SAK publikovanú v Zbierke rozhodnutí č. 17 na str. 47, v ktorom disciplinárny senát vyslovil názor, že advokát nie je povinný informovať klienta aj o konkrétnych sadzbách tarifnej odmeny, ale postačuje, ak klienta informuje, že mu bude účtovať tarifnú odmenu v súlade s vyhláškou.

Disciplinárny senát vykonal v rámci disciplinárneho konania dokazovanie, a to najmä návrhom na začatie disciplinárneho konania, oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a oboznámením sa s výpisom z disciplinárnych previnení DO advokáta. Disciplinárny senát na základe uvedených skutočností a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutok, v rozsahu formulovanom predsedom RK SAK v návrhu, nie je disciplinárnym previnením.

V konaní bolo preukázané, že DO prevzal právne zastúpenie sťažovateľov v označenom súdnom spore pred okresným súdom a krajským súdom. Disciplinárny senát mal rovnako za preukázané, že DO vopred neinformoval klientov o konkrétnej výške odmeny za úkon právnej služby „spísanie a podanie odvolania 7. 10. 2013 trovy štátu" a „spísanie a podanie odvolania 7. 10. 2013 trovy právneho zastúpenia odporcu" ešte pred začatím týchto úkonov, avšak uvedené konanie nie je podľa názoru disciplinárneho senátu disciplinárnym previnením. Disciplinárny senát, pri posudzovaní toho, že DO neinformoval vopred klientov o konkrétnej výške odmeny za uvedené dva úkony právnej pomoci, vzal do úvahy skutočnosť, že DO upustil od nároku na odmenu za trovy právneho zastúpenia, túto od klientov nepožaduje a s poukazom na § 18 ods. 4 ZoA mu ani odmena za tieto úkony neprináleží. Zároveň disciplinárny senát vzal do úvahy skutočnosť, že predmetom disciplinárneho konania sú dva úkony právnej pomoci smerujúce k zníženiu, resp. zmierneniu povinnosti klientov hradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia, ktorých cieľom bolo zmierniť následky neúspešného konania pre klientov. Na základe vyššie uvedených skutočností disciplinárny senát dospel k záveru, že opísaný skutok nenaplnil znaky disciplinárneho previnenia, a preto t disciplinárne obvineného spod skutku uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

48.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý poskytuje právne služby klientovi ako žalovanému v právnej veci o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú sám vyhotovil a autorizoval, a to napriek tomu, že vo veci uzatvorenia tejto zmluvy poskytol právne služby obom účastníkom zmluvy – darcovi ako aj klientovi ako obdarovanému, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 a 3, § 21 písm. a) a d) ZoA a § 5 ods. 4 AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK zo 7. marca 2016, ***sp. zn. DS VI.-76/15:3064/2015***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 7. marca 2016, sp. zn. DS VI.-76/15:3064/2015 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3, § 21 písm. a) a d) ZoA a § 5 ods. 4 AP SAK,
tým, že
poskytla právne služby A. B. v právnej veci navrhovateľov B. B. a C. B. proti odporkyni A. B. o určenie neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 21. 11. 2013 vedenej pred okresným súdom napriek tomu, že vo veci uzavretia tejto darovacej zmluvy zo dňa 21. 11. 2013 poskytla právne služby obom účastníkom zmluvy, a to tak darcovi D. B. ako aj obdarovanej A. B., túto darovaciu zmluvu vyhotovila a zároveň vykonala jej autorizáciu podľa § 1a ods. 1 ZoA,
za čo jej bolo uložené
podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Dňa 20. 11. 2015 podal predseda RK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátke.[6]

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 11. 12. 2015, ktoré bolo doručené SAK dňa 14. 12. 2015, uviedla, že vo veci autorizácie zmluvy o prevode nehnuteľnosti boli jej klientmi obaja účastníci darovacej zmluvy, t. j. nebohý D. B. ako darca, aj A. B. ako obdarovaná. Ďalej v tomto vyjadrení opísala podrobnosti pri príprave a následnej autorizácii predmetnej zmluvy.

---

6 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania boli aj skutky pod bodmi 2.) a 3.), podľa ktorých DO 2.) vykonala autorizáciu zmluvy o prevode nehnuteľností (darovacej zmluvy) zo dňa 21. 11. 2013 podľa § 1a ods. 1 ZoA, ktorou darca D. B. daroval obdarovanej A. B. byt (špecifikovaný v tejto zmluve), napriek tomu, že vzhľadom na zlý zdravotný stav darcu, majetok podliehajúci dedičstvu a počet zákonných dedičov boli dôvodné pochybnosti o konaní v rozpore s dobrými mravmi, 3.) pri vykonávaní autorizácie zmluvy o prevode nehnuteľností (darovacej zmluvy) zo dňa 21. 11. 2013, ktorou darca D. B. daroval obdarovanej A. B. byt (špecifikovaný v tejto zmluve), vyhotovila technickú jednotu zmluvy o prevode nehnuteľností až nasledujúci deň po jej autorizácii, a to po tom, ako k zmluve pripojila jej neoddeliteľnú súčasť – vyhlásenie správcu bytového domu, vo vzťahu ku ktorým bola DO advokátka oslobodená spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože nebolo preukázané, že sa skutky stali.

Vo vzťahu k prevzatiu právneho zastúpenia A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom DO uviedla, že záujmy A. B. nie sú v rozpore so záujmami nebohého D. B., nakoľko nebohý D. B. v darovacej zmluve výslovne prejavil vôľu z vlastných prostriedkov rozmnožiť majetok A. B. a A. B. tento dar výslovne prijala, pričom obaja účastníci zmluvného vzťahu pri uzatváraní darovacej zmluvy vedeli, o aký právny úkon ide a aké sú jeho právne dôsledky s tým, že darovaciu zmluvu uzatvorili v predpísanej písomnej forme, ich prejav vôle bol slobodný, vážny, určitý a zrozumiteľný. DO mala teda za to, že uzavretie darovacej zmluvy zodpovedalo vôli nebohého D. B. ako darcu, ako aj vôli A. B. ako obdarovanej; obe strany chceli právny úkon uzavrieť a prejavili reálnu vôľu byť takýmto právnym úkonom a jeho obsahom viazané.

DO zároveň uviedla, že pri uzatváraní dvojstranného právneho úkonu treba advokáta považovať za poradcu oboch zmluvných strán, nakoľko poskytuje právnu službu obom stranám podľa súčasných požiadaviek oboch zmluvných strán. Na základe uvedeného DO zastáva názor, že v prebiehajúcom konaní na okresnom súde naďalej presadzuje a chráni záujmy oboch klientov, hoci darca už nežije.

Záverom DO uviedla, že informácie, ktoré má o záležitostiach bývalého klienta neznamenajú pre aktuálneho klienta nepatričnú výhodu.

Po vykonanom dokazovaní disciplinárny senát skonštatoval, že sa skutok v rozsahu formulovanom predsedom RK SAK pod bodom 1.) návrhu stal, nakoľko bolo preukázané, že DO poskytuje právne služby A. B. v právnej veci navrhovateľov B. B. a C. B. proti odporkyni A. B. o určenie neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 21. 11. 2013 vedenej pred okresným súdom napriek tomu, že vo veci uzavretia tejto darovacej zmluvy zo dňa 21. 11. 2013 poskytla právne služby obom účastníkom zmluvy, a to tak darcovi D. B. ako aj obdarovanej A. B., túto darovaciu zmluvu vyhotovila a zároveň vykonala jej autorizáciu podľa § 1a ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát mal za to, že DO konala v rozpore s platnými advokátskymi predpismi, keď prevzala právne zastúpenie odporkyne, A. B. v konaní vedenom na okresnom súde, ktorého predmetom je určenie neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú autorizovala DO.

Disciplinárny senát zastával názor, že v čase, keď došlo k uzavretiu darovacej zmluvy medzi nebohým D. B. ako darcom a A. B. ako obdarovanou, DO neporušila platné advokátske predpisy, nakoľko aj keď zastupovala oboch účastníkov zmluvného vzťahu, je zrejmé, že vôľa oboch účastníkov smerovala k dosiahnutiu prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na obdarovanú a aj vzhľadom na vyššie uvádzané dôkazy nemožno pochybovať o vôli nebohého D. B. ako darcu previesť vlastnícke právo k bytu na A. B.

Disciplinárny senát je toho názoru, že prevzatie právneho zastúpenia A. B. v konaní o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú sama DO autorizovala, je v rozpore s ustanoveniami advokátskych predpisov, keďže z povahy sporu je zrejmé, že potenciálne žalovanou stranou, či už v rámci daného konania alebo samostatného konania je aj samotná DO ako osoba – advokátka, ktorá zmluvu autorizovala a okolnosti ktorej uzavretia sú predmetom preskúmania predmetného súdneho konania.

Z uvedeného dôvodu považoval disciplinárny senát zo strany DO za nesprávne a v rozpore s advokátskymi predpismi, aby prevzala právne zastúpenie odporkyne v danom konaní, keďže primárnou úlohou advokáta je sledovať záujem klienta a nie svoj záujem a prospech, nakoľko oprávnené záujmy klienta majú prednosť pred inými záujmami advokáta.

To, že DO zastupuje A. B. v konaní o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú sama autorizovala, pričom môže sama v danom konaní alebo v osobitnom konaní vystupovať ako žalovaná strana, môže smerovať k tomu, že DO povýši svoje záujmy nad záujmy vlastnej klientky, čo je neprijateľné. Zároveň uvedené konanie DO môže mať za následok, že nedokáže relevantne posúdiť, čo je v danom konaní záujmom klienta, resp., aké prostriedky

ochrany by bolo najvhodnejšie pre ochranu záujmu klienta vynaložiť a takéto počínanie je v hrubom rozpore s § 18 ods. 2 a 3 ZoA.

Z povahy veci je taktiež zrejmé, že vzhľadom na postavenie DO ako potenciálne žalovanej môže zo strany DO dôjsť k využitiu informácií a poznatkov, ktoré nadobudla počas zastupovania nebohého D. B. a A. B. pre zabezpečenie vlastného prospechu.

Zároveň mal disciplinárny senát za to, že DO bola povinná odmietnuť poskytovanie právnych služieb v rámci daného konania, nakoľko priamo predtým vo veci konala v rámci plnenia svojich pracovných povinností, ktorými bolo v tomto prípade poskytovanie právnych služieb nebohému D. B. a A. B. vo forme vypracovania a následnej autorizácie darovacej zmluvy, a teda je nesporné, že DO svojím postupom konala v rozpore s platnými ustanoveniami advokátskych predpisov.

V neposlednom rade tiež, keďže v spore, v ktorom DO zastupuje A. B. sa posudzuje samotná platnosť darovacej zmluvy, ktorú DO autorizovala, DO už prevzatím zastupovania v tomto spore priťažila svojej klientke, keď sa tým v podstate vylúčila z možnosti v danom konaní ako osoba, ktorá zmluvu autorizovala, podať nezaujaté svedectvo o samotnom priebehu podpisu zmluvy (za predpokladu zbavenia mlčanlivosti) a jej autorizácie, čo je evidentne v rozpore so záujmom jej klientky.

S poukazom na prednesy účastníkov disciplinárneho konania, na dôkazy a ustanovenia ZoA a AP SAK, mal senát za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu sa v časti skutku č. 1 stal a spáchala ho DO.

Senát zároveň skonštatoval, že opísaný skutok č. 1 má charakter disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA a na základe toho uložil disciplinárne obvinenej disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA a povinnosť zaplatiť komore trovy konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, čo predstavuje sumu 405 eur.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvinenej, ktorá dosiaľ nebola disciplinárne stíhaná, a na jej osobné a rodinné pomery.

49.

ROZHODNUTIE

Neuplatnenie nároku na náhradu škody na zdraví v trestnom konaní advokátom ako splnomocneným zástupcom poškodených počas ich zastupovania, v situácii, keď do skončenia zastupovania advokátom nebol vypracovaný lekársky posudok na bodové ohodnotenie škody na zdraví, pričom zároveň do tohto času neuplynula ani lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko takýto postup advokáta nemôže mať negatívny vplyv na nárok klientov na náhradu škody utrpenej na zdraví alebo na výšku tejto náhrady.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 22. júna 2016, ***sp. zn. DS VI.-16/6:1651/2015***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 22. júna 2016, sp. zn. DS VI.-16/6:1651/2015 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

ako právny zástupca splnomocnený na zastupovanie sťažovateľov A. B., B. B., C. B. a D. B., v konaní o náhradu škody na zdraví pri dopravnej nehode zo dňa 2. 10. 2014, ako splnomocnený právny zástupca neuplatnil oprávnenia klientov ako poškodených podľa § 46 a nasl. Trestného poriadku v trestnom konaní vedenom pred okresným riaditeľstvom policajného zboru, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Dňa 26. 2. 2016 podal predseda RK SAK na základe sťažnosti sťažovateľov návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, ktorého predmetom bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO sa k návrhu vyjadril listom zo dňa 21. 3. 2016, v ktorom poprel spáchanie disciplinárneho previnenia označenom v návrhu. DO uviedol, že pri zastupovaní sťažovateľov pri výkone advokácie náležite chránil a presadzoval ich záujmy a taktiež postupoval s odbornou starostlivosťou. Sťažovateľom pritom, podľa DO, žiadnu škodu pri ich zastupovaní nespôsobil. DO tvrdil, že sťažovatelia mu nedali ústny ani písomný pokyn, aby s nimi chodil na výsluchy na políciu, ako aj aby podal námietku voči znalcovi z dopravy. Podľa DO advokáta bolo teda na jeho uvážení, na akých úkonoch trestného konania sa zúčastní. V priebehu zastupovania sťažovateľov nevyšli najavo v trestnom konaní žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať negatívny vplyv na výšku náhrady škody, na možnosti jej uplatnenia či už v trestnom alebo v občianskoprávnom konaní, ako ani také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu účasti DO advokáta na vykonaných úkonoch trestného konania. Z podanej sťažnosti, podľa DO advokáta, nevyplýva, že by sťažovatelia mali záujem, aby náhrada škody, ktorú utrpeli pri predmetnej nehode, bola uplatnená v trestnom konaní. V dôsledku toho mal DO za to, že disciplinárny návrh ide v tomto smere nad rámec podanej sťažnosti sťažovateľov.

DO ďalej uviedol, že pokiaľ je mu kladené za vinu, že neuplatnil náhradu škody sťažovateľov v trestnom konaní, je podľa DO potrebné uviesť, že tak ani nemohol účinne a po právnej stránke kvalifikovane urobiť počas doby zastupovania sťažovateľov. V priebehu zastupovania sťažovateľov totiž nebol vypracovaný lekársky posudok, podľa zákona č. 437/2004 Z. z., v ktorom by bolo stanovené bodové ohodnotenie škody na zdraví – v tomto prípade náhrady za bolesť. DO poukázal na § 46 ods. 3 Trestného poriadku, z ktorého vyplýva, že na uplatnenie náhrady škody poškodeného v trestnom konaní je potrebné uviesť aj v akej konkrétnej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje, čo nebolo stanovené počas právneho zastupovania sťažovateľov DO advokátom. Dôležitá je podľa DO advokáta tiež skutočnosť, že počas zastupovania sťažovateľov nebolo skončené vyšetrovanie predmetnej trestnej veci, teda nedošlo ani k márnemu uplynutiu lehoty na uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní. DO opäť poukázal na skutočnosť, ako to už uviedol vo vyjadrení k sťažnosti, že požiadal počas zastupovania sťažovateľov o vypracovanie lekárskeho posudku. Podľa DO tak účinne presadzoval práva a záujmy klientov, ktoré spočívali najskôr v potrebe stanovenia bodového ohodnotenia náhrady za bolesť a až v následnej možnosti uplatnenia takto stanoveného ohodnotenia tohto nároku. Náhrada za bolesť sa podľa § 3 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z. poskytuje na základe lekárskeho posudku. Bez stanovenia bodového ohodnotenia tohto nároku lekárskym posudkom by uplatnenie náhrady škody v trestnom konaní v dôsledku absencie jej vyčíslenia neprichádzalo do úvahy. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na odvolanie plnej moci sťažovateľmi, DO tvrdil, že sa náhrada škody v trestnom konaní nedala uplatniť ani len v teoretickej rovine. DO podotkol, že sa dlhodobo špecializuje v advokátskej praxi na zastupovanie klientov, ktorí si uplatňujú náhradu škody na zdraví v dôsledku dopravných nehôd, a je toho názoru, že nie je v záujme klienta, resp. nie je pre klienta prospešné, aby si náhradu škody, vzniknutú pri naplnení predpokladov objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa

za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel podľa § 427 Občianskeho zákonníka uplatňoval priamo v trestnom konaní od vinníka dopravnej nehody. Účinnejšie ako aj časovo menej náročnejšie je uplatňovanie takejto škody mimo trestného konania, a to priamo voči komerčnej poisťovni, kde malo motorové vozidlo škodcu uzavreté povinné zmluvné poistenie v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na § 15 ods. 1 tohto zákona, podľa ktorého je poškodený oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. Takýto postup DO považuje za správny, nakoľko je v súlade so zákonnou požiadavkou kladenou na advokáta, ktorá spočíva v povinnosti uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje advokát za prospešné.

Disciplinárny senát vykonal v rámci disciplinárneho konania dokazovanie, a to najmä návrhom na začatie disciplinárneho konania, oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a oboznámením sa s výpisom z disciplinárnych previnení DO advokáta. Disciplinárny senát na základe uvedených skutočností a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutok, v rozsahu formulovanom predsedom RK SAK, v návrhu nie je disciplinárnym previnením.

V konaní bolo preukázané, že DO prevzal právne zastúpenie sťažovateľov označenom v konaní o náhradu škody na zdraví pri dopravnej nehode zo dňa 2. 10. 2014. Disciplinárny senát mal rovnako za preukázané, že DO sa nezúčastnil na výsluchoch polície a nepodal námietku voči znalcovi dopravy, avšak v konaní nebolo preukázané, že by tieto úkony boli potrebné pre uplatnenie práv sťažovateľov alebo že by ich nevykonanie malo negatívny vplyv na nárok sťažovateľov na náhradu škody utrpenej na zdraví alebo na výšku tejto náhrady, a preto uvedené konanie nie je podľa názoru disciplinárneho senátu disciplinárnym previnením. Disciplinárny senát ďalej zohľadnil skutočnosť, že DO v priebehu zastupovania sťažovateľov požiadal o vypracovanie lekárskeho posudku, v ktorom malo byť stanovené bodové ohodnotenie škody na zdraví, a bez ktorého by uplatnenie náhrady škody v trestnom konaní nebolo možné. Disciplinárny senát ďalej vzal do úvahy aj skutočnosť, že počas zastupovania sťažovateľov DO nebolo skončené vyšetrovanie v trestnom konaní, a teda márne neuplynula lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Disciplinárny senát rovnako poukázal na skutočnosť, že do skončenia zastupovania sťažovateľov DO nebol spracovaný lekársky posudok na ohodnotenie bolestného, a teda DO ani nemohol účinne uplatniť nárok sťažovateľov na náhradu škody v trestnom konaní v zmysle § 46 ods. 3 TP.

V súvislosti s postupom DO advokáta pri zastupovaní sťažovateľov disciplinárny senát napokon uviedol, že DO postupoval aj v súlade s § 18 ods. 2 ZoA. Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO uplatnil v prospech svojich klientov také prostriedky právnej obrany, ktoré boli nielen prospešné, ale aj efektívne, pričom vychádzal zo svojich doterajších praktických skúseností a súdnej praxe.

Na základe vyššie uvedených skutočností disciplinárny senát dospel k záveru, že opísaný skutok nenaplnil znaky disciplinárneho previnenia, a preto DO spod skutku uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

50.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý jednostranne započíta ním tvrdené pohľadávky, pozostávajúce z odmeny za právne služby voči nároku svojho klienta na vydanie sumy, ktorú advokát obdržal na svoj účet ako vymožené plnenie od povinného v rámci exekučného konania vedeného v prospech jeho klienta ako oprávneného, a to nielen bez existencie písomnej dohody

s klientom na takýto postup, ale aj bez toho, aby mu pohľadávka na zaplatenie ním tvrdenej odmeny vyplývala z mandátnej zmluvy uzatvorenej s klientom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2, 3 a 4 ZoA a § 10 a § 11 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu SAK z 1. marca 2017, ***sp. zn. DS VI.-66/16:338/2016***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 1. marca 2017, sp. zn. DS VI.-66/16:338/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, 3 a 4 ZoA a § 10 a § 11 ods. 2 AP SAK,

tým, že

dňa 11. 8. 2015 voči svojmu klientovi A. B. jednostranne započítal ním tvrdené pohľadávky pozostávajúce z odmeny za právne služby (konkrétne podľa slov advokáta pozostávajúce z trov právneho zastúpenia priznaných súdnymi rozhodnutiami v rôznych konaniach) voči nároku svojho klienta na vydanie sumy 3 326 eur, ktoré advokát obdržal na svoj účet v rámci vymoženia tejto sumy v mene klienta súdnym exekútorom JUDr. C. D. v exekučnom konaní proti povinnému E. F., a k tomuto jednostrannému zápočtu pristúpil dokonca aj napriek tomu, že tvrdené pohľadávky advokáta voči klientovi vyplývajú jedine zo súdnych rozhodnutí a exekučných príkazov, ktorými boli dlžníci klienta zaviazaní na náhradu trov konaní klienta v jednotlivých právnych veciach a teda tieto jednostranne započítané nároky advokáta nevyplývajú ani z advokátom predloženej mandátnej zmluvy zo 14. 5. 2004 a ani jej dodatkov z 1. 2. 2006 či 1. 11. 2006 a ani zo žiadnej písomnej dohody s klientom, a teda nepoukázal bezodkladne klientovi sumu 3 326 eur, ktorú advokát obržal v presne nezistený deň predo dňom 11. 8. 2015 na svoj účet v rámci vymoženia tejto sumy v mene klienta súdnym exekútorom JUDr. C. D. v exekučnom konaní proti povinnému E. F., ale si ju ponechal na úhradu svojich vyššie popísaných „nárokov" voči klientovi.

Podľa § 56 ods. 6 DP SAK disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 11. 10. 2016 podal predseda RK SAK na základe sťažnosti sťažovateľky návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z podania sťažovateľky zo dňa 25. 1. 2016 vyplývalo, že s advokátom mala podpísanú mandátnu zmluvu, kde sa zaviazala zaplatiť úhradu za každý vybavený prípad samostatne. Zo strany advokáta došlo k svojvoľnému a najmä jednostrannému zápočtu v jeho prospech tým, že z jedného plnenia si uspokojil svoje výdavky z ďalších 5 neukončených plnení. Advokát to oznámil sťažovateľke ako hotovú vec bez predchádzajúcej dohody so sťažovateľkou a bez vystavenia daňových dokladov, ktoré ona potrebuje mať vo svojom účtovníctve zaevidované. Voči tomuto postupu podala sťažovateľka písomnú námietku so žiadosťou o zaslanie daňových dokladov. Advokát odpovedal na námietku tak, že k zápočtu pristúpil preto, lebo mu sťažovateľka neposkytla žiadnu zálohu za úkony spojené s vymáhaním pohľadávok. Sťažovateľka uviedla, že nemali žiadnu dohodu o zálohách a. že jej neboli zaslané požadované daňové doklady a právny zástupca sa o nich ani nezmienil. Na podklade konzultácie s iným advokátom sa preto obrátila na SAK so žiadosťou o stanovisko. Na základe výzvy predsedu RK SAK sťažovateľka dodatočne doložila aj relevantné listiny, týkajúce sa tejto veci.

Vo vyjadrení k sťažnosti DO advokát uviedol, že sťažovateľku zastupoval na podklade mandátnej zmluvy zo dňa 14. 5. 2004 v obchodných záležitostiach, občianskoprávnych záležitostiach, pracovných záležitostiach a vybavovanie ďalšej právnej agendy podľa potrieb mandanta. Odmenu mal dohodnutú vo výške 10 000 Sk, upravenú dodatkom zo dňa 1. 2. 2006, na základe ktorého sa mandant zaviazal mandatárovi zaplatiť úhradu vo výške 10 000 Sk plus 19 % DPH a dodatkom zo dňa 1. 11. 2006, na základe ktorého sa mandant zaviazal zaplatiť mandatárovi úhradu za každý vybavený prípad samostatne. Mandátnu zmluvu s dodatkami priložil k listu. Klientku zastupoval v niekoľkých veciach. Všetky pohľadávky sa vymáhali súdnou cestou a následne cestou exekútorských úradov a od 1. 11. 2006, kedy sa uzavrel dodatok na úhradu za každý vybavený prípad, vykonal množstvo úkonov, výsledkom čoho sú právoplatné rozhodnutia súdov, z ktorých doposiaľ neboli vymožené pohľadávky špecifikované vo vyjadrení. Neuhradené trovy právneho zastúpenia činili spolu 3 859,23 eur. Všetkým pohľadávkam venoval množstvo času, vykonal veľa úkonov, vynaložil finančné prostriedky na úhradu hotových výdavkov, ktoré sťažovateľka dosiaľ neuhradila. DO poukázal na to, že pôsobí v regióne s vysokou nezamestnanosťou a na výdavky spojené s činnosťou kancelárie. DO bol toho názoru, že pri vymáhaní pohľadávok využil všetky zákonné prostriedky na ich vymoženie, všetky pohľadávky sú doložené právoplatnými rozhodnutiami a postúpené exekútorským úradom na vymáhanie, a teda z jeho pohľadu sú všetky pohľadávky vybavené. Poukázal na to, že nezodpovedá za obchodnú politiku klientov, ani za nevymožiteľnosť práva a aby mohol ďalej pokračovať vo svojej činnosti, bol nútený pristúpiť k jednostrannému započítaniu pohľadávok, pričom ide o postup v súlade s Obchodným zákonníkom. Niekoľko pohľadávok je v štádiu riešenia a plnenie je len čiastkové, a teda došlo k stretu pohľadávok, pretože z jeho strany je vec vybavená a klientka svoju povinnosť z mandátnej zmluvy nesplnila. V závere poukázal na § 24 ods. 6 ZoA, pričom nakoľko v konaniach bola súdom priznaná náhrada trov konania, služby boli poskytnuté s odbornou starostlivosťou.

DO sa k návrhu písomne vyjadril listom zo dňa 28. 11. 2016, v ktorom poukázal na § 18 ods. 1 až 4 ZoA a uviedol, že sťažovateľku zastupoval od roku 2004, kedy bola podpísaná prvá mandátna zmluva, kde išlo o rozsiahle dedičstvo a neskôr pri spisovaní ďalších podaní, ale aj žalôb, návrhov na platobné rozkazy. Až do roku 2015 sa snažil plniť svoje povinnosti a pomáhať klientke podľa svojich možností a schopností dokonca aj tak, že pre časovú tieseň mnohé úkony vykonal v jej kancelárii, pričom išlo o komplikovanú vec, v ktorej pôsobil nielen ako advokát, ale aj učiteľ a autor viacerých dohôd, čo však považoval za svoju povinnosť vzhľadom na komplikovanosť situácie klientky. DO bol toho názoru, že obvinenie z porušenia § 18 ods. 1,2 a 3 ZoA je v rozpore s výkonom jeho činnosti a dehonestuje jeho činnosť za 12 rokov, ktorá bola bez akejkoľvek sťažnosti na jeho konanie zo strany klientky, odporcov, súdov, prokuratúry a iných orgánov a organizácií, s ktorými zabezpečoval klientke kontakt. K § 18 ods. 4 ZoA uviedol, že nevie, z akého podnetu alebo dôkazu vychádza obvinenie, pretože už pri prvom úkone bola klientka informovaná, podľa akého predpisu si bude účtovať odmenu, pričom bola oboznámená so všetkými možnosťami, ktoré advokátska tarifa poskytuje. Uviedol, že klientka si vybrala práve tarifnú odmenu odvíjajúcu sa od hodnoty sporu. Nikdy nebolo dohodnuté bezodplatné zastupovanie – každý návrh na súd bol podaný so súhlasom klientky, ba dokonca s jej požiadavkou na podanie, klientka podpísala každú plnú moc a bola informovaná o každom rozsudku a prísudku a podpisovala ďalšiu plnú moc na podanie exekúcie. K § 10 AP SAK DO advokát uviedol, že počas 12-ročnej spolupráce neboli nikdy problémy s vyplácaním náhrady trov konania, pretože tieto pozostávali iba z prisúdenej náhrady, teda nikdy od klientky nepožadoval zálohu za zastupovanie a toto jeho konanie bolo výslovne ako prejav dôvery v seriózność klientky. DO nepochyboval, že by tento podpis a súhlas na prísudok získal aj v písomnej forme, pretože klientka neplatila zálohy

za zastupovanie s tým, že mu doplatí iba za prácu pri nevymožiteľných pohľadávkach a vždy bol odmenený iba tak, ako rozhodol súd prísudkom. K § 11 ods. 2 AP SAK uviedol, že podľa jeho názoru ide o pohľadávky vzájomne započítateľné podľa § 358 Obchodného zákonníka. O svojom úmysle upovedomil klientku, ktorá ale reagovala negatívne a DO predpokladal, že o vzájomnom nároku rozhodne súd na podklade návrhu klientky. Nikdy nemal záujem oklamať klientku ani znižovať vážnosť advokácie a v zastupovaní by pokračoval, keby mu to umožňoval zdravotný stav. Klientke avizoval odchod do dôchodku a vypovedanie plnej moci z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu. Podľa názoru DO sťažovateľku viedol k podaniu sťažnosti strach, že po jeho odchode už jej pohľadávky nebudú vysporiadané. Na záver poukázal na to, že jeho prísudky sú v sume 3 326 eur započítané, a teda nemá pokrytú sumu svojich pohľadávok vo výške 532,92 eur, napriek tomu dňa 4. 11. 2016 poukázal klientke sumu 494 eur. K námietke o nedoručení daňových dokladov poukázal DO na to, že klientke boli doručené všetky rozsudky, rozhodnutia exekútora a doklady o platbách exekútora, a teda obom bolo známe, aká suma patrí klientke s akým príslušenstvom a koľko advokátovi. Tieto doklady sú postačujúce na dokladovanie každej pohľadávky. K námietke, že prípad je uzavretý až keď je uzavreté plnenie uviedol, že do dohody v roku 2015 boli všetky prípady takto riešené a až v jednom prípade, ktorý uviedol a ktorý považoval za započítanie v zmysle zákona došlo k tomu, že použil prostriedky na započítanie jeho činnosti. V závere uviedol, že je toho názoru že celá záležitosť sa dá riešiť vzájomnou dohodu, je ochotný celú vec prekonzultovať s klientkou, o čom zašle správu. Napokon poukázal na to, že uňho nebol žiaden úmysel poškodiť klientku, zdiskreditovať advokátske povolanie, prípadne povesť advokácie, že jeho konanie vyplynulo iba zo snahy riešiť jednak situáciu s jeho nevyplatenými financiami zodpovedajúcu dlhodobému vzťahu s klientkou zo vzájomnej dôvery a z veľkej časti motivované jeho zlým zdravotným stavom. Navrhol, aby bolo disciplinárne konanie zastavené.

Disciplinárny senát vykonal v rámci disciplinárneho konania dokazovanie, a to najmä návrhom, oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a oboznámením sa s výpisom z disciplinárnych previnení DO advokáta. Disciplinárny senát na základe uvedených skutočností a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutok v rozsahu formulovanom predsedom RK SAK v návrhu sa stal a je disciplinárnym previnením.

V konaní bolo preukázané, že DO si dňa 11. 8. 2015 jednostranne započítal voči sťažovateľke ako svojej klientke ním tvrdené pohľadávky pozostávajúce z odmeny za právne služby a pozostávajúce z trov právneho zastúpenia priznaných v súdnych a exekučných konaniach v celkovej sume 3 859,23 eur voči nároku klientky na vydanie sumy 3 326 eur, ktoré DO obdržal na svoj účet v rámci vymoženia tejto sumy v mene klientky súdnym exekútorom. V konaní bolo ďalej preukázané, že údajné pohľadávky DO pozostávajú iba z náhrady trov konania, ktoré boli priznané sťažovateľke právoplatnými súdnymi rozhodnutiami a exekučnými príkazmi. V konaní nebolo preukázané, ba ani tvrdené, že by údajné pohľadávky DO vyplývali z akejkoľvek písomnej dohody medzi DO a sťažovateľkou. DO rovnako nepreukázal, že by mal písomnú dohodu s klientkou o tom, že si môže ponechať priznanú náhradu trov konania a napriek tomu si ponechal sumu vo výške 3 326 eur, ktoré prijal v mene klientky a ktorú bol povinný bezodkladne poukázať v prospech klientky a túto sumu započítal na svoje tvrdené, ale nepreukázané pohľadávky.

Opísaným konaním DO porušil viaceré povinnosti, ktoré mu ukladajú advokátske predpisy tak, ako sú citované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Advokát je povinný pri zastupovaní klienta postupovať s odbornou starostlivosťou, čestne a svedomito a presadzovať a chrániť práva a záujmy klienta. Rovnako je advokát povinný zachovávať dôstojnosť advokátskeho stavu a pravidlá profesijnej etiky. Advokát je ďalej povinný vopred, pred vykonaním úkonu,

informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom, o výške odmeny za každý úkon právnej služby. V súvislosti s právoplatne priznanou náhradou trov konania platí, že trovy konania patria primárne klientovi, pokiaľ sa s advokátom písomne nedohodnú inak. Zároveň však advokát nesmie použiť peniaze klienta, ktoré prijal a ktoré sú účelovo viazané (ako tomu bolo v tomto prípade) na úhradu svojej (hoc i dôvodnej a oprávnenej) pohľadávky na odmenu, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času.

V danom prípade DO prijal na svoj účet sumu, ktorú v prospech sťažovateľky vymohol exekútor, pričom túto sumu bezodkladne nepoukázal sťažovateľke, ale si ju ponechal a jednostranne započítal na svoje tvrdené pohľadávky na odmenu za právne zastupovanie. Vzhľadom na to, že v danom prípade DO nepredložil žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o tom, že bol mal nárok ponechať si trovy konania priznané sťažovateľke ani, že bol oprávnený si ponechať prijatú sumu a túto započítať na svoje pohľadávky, disciplinárny senát vychádzal zo skutkových tvrdení sťažovateľky a predložených dôkazov a mal za preukázané, že skutok uvedený v návrhu sa stal a jeho spáchaním sa DO dopustil disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát podľa § 26 ods. 2 DP SAK pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného, ktorý bol v minulosti viackrát disciplinárne stíhaný, a na jeho osobné pomery, ako aj skutočnosť, že je už na dôchodku a poberá mesačne 350 eur. Disciplinárny senát po zvážení uvedených skutočností rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 6 ZoA.

51.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klientovi nezašle súdne rozhodnutie, z ktorého klientovi vyplývajú povinnosti voči protistrane, ani voči tomuto rozhodnutiu nepodá odvolanie, hoci na takýto postup nemá zo strany klienta pokyn, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 25. septembra 2017, ***sp. zn. DS VI.-56/2017:980/2017***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 25. septembra 2017, sp. zn. DS VI.-56/2017:980/2017 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

1.) ako právna zástupkyňa A. B., v právnej veci žalobcu C. D. proti žalovanej A. B., o zaplatenie 796,41 eur vedenej pred okresným súdom, neposlala klientke rozsudok okresného súdu zo dňa 29. 6. 2016, z ktorého klientke vyplývala povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 753,61 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z tejto sumy od 1. 4. 2014 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 431,70 eur,
2.) proti rozsudku okresného súdu zo dňa 29. 6. 2016 nepodala v zákonnej lehote odvolanie, hoci na takýto postup nemala zo strany sťažovateľky pokyn.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Podľa § 21 ods. 4 DP SAK, ak sa po vyhlásení rozhodnutia navrhovateľ aj DO vzdali odvolania, alebo taký prejav urobili v lehote 5 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, alebo sa rozhodlo podľa § 16 ods. 1 DP SAK, môže sa vyhotoviť zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie.

DO advokátka sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 25. 9. 2017 vzdala práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdila svojím podpisom.

Navrhovateľ takýto prejav urobil po vyhlásení rozhodnutia do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 25. 9. 2017.

Na základe rozhodnutia senátu podľa § 21 ods. 4 DP SAK bolo vypracované toto zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie rozhodnutia.

52.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klienta riadne a včas neinformuje, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci, ani mu nepošle všetky písomnosti, z ktorých klientovi vyplývali práva alebo povinnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK zo 17. februára 2016, ***sp. zn. DS VII.-67/15:3561/2014***

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK zo 17. februára 2016, sp. zn. DS VII.-67/15:3561/2014 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

v súvislosti s uzatvorením zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 5. 11. 2014 klientku A. B., túto riadne a včas písomne neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní veci a taktiež jej neposlal všetky písomnosti, z ktorých jej vyplývali práva alebo povinnosti.

Podľa § 56 ods. ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Návrhom zo dňa 9. 9. 2015 sa predseda RK SAK domáhal prejednania disciplinárneho priestupku DO advokáta. Dôvodom bola skutočnosť, že pri zastupovaní svojho klienta A. B. ako spoločníčky v spoločnosti C. s. r. o., v jej mene a na jej účet v právnom postavení prevodcu dňa 5. 11. 2014 uzatvoril s C. D. v právnom postavení nadobúdateľa, zmluvu o prevode jej obchodného podielu v spoločnosti C. s. r. o., ktorým nadobúdateľ nadobudol obchodný podiel bezodplatne, v súvislosti s uzatvorením tejto zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 5. 11. 2014 klientku A. B. riadne a včas písomne neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní veci a taktiež jej neposlal všetky písomnosti, z ktorých jej vyplývali práva alebo povinnosti.

DO bol na pojednávaní dňa 17. 2. 2016 vypočutý, pričom sa v celom rozsahu pridržiaval svojho písomného vyjadrenia a dodal, že ho mrzí vzniknutá situácia a vyjadril sa, že ľutuje, čo sa stalo.

Následne sa senát oboznámil s písomným materiálom tvoriacim disciplinárny spis ako aj s vyjadrením DO advokáta zo dňa 28. 9. 2015, kde priznal svoje pochybenie. Z uvedeného disciplinárneho spisu mal disciplinárny senát za to, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené v disciplinárnom návrhu, čo priznal aj DO na pojednávaní. Pri upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia senát vychádzal zo závažnosti uvedených previnení, postoja DO advokáta v prejednávanej veci a z toho dôvodu má za to, že samotné prejednanie veci je dostačujúcim trestom pre DO advokáta. Vo veci trov konania disciplinárny senát rozhodol v zmysle platných predpisov.

53.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta koná v rozpore s jeho záujmami tým, že riadne a včas klientovi nezašle súdne rozhodnutie o zastavení exekúcie, ktorým bol klient zároveň zaviazaný na zaplatenie trov exekúcie, a zároveň voči tomuto rozhodnutiu nepodá odvolanie, hoci na taký postup nemá pokyn klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 21. apríla 2016, ***sp. zn. DS VII.-47/15:3227/2014***

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 21. apríla 2016, sp. zn. DS VII.-47/15:3227/2014 bol DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako právna zástupkyňa svojho klienta A., s. r. o., v konaní vedenom pred okresným súdom konala v rozpore so záujmami svojho klienta tým, že

a) riadne a včas neposlala klientovi uznesenie okresného súdu zo dňa 10. 10. 2013, ktoré prevzala dňa 23. 12. 2013, a ktorým súd exekúciu vo veci oprávneného A., s. r. o., vedenú proti povinnému B., s. r. o. zastavil a zaviazal oprávneného na zaplatenie trov exekúcie súdnemu exekútorovi v sume 147,26 eur,
b) proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 10. 10. 2013, ktoré prevzala dňa 23. 12. 2013, nepodala v zákonom stanovenej lehote odvolanie, hoci na takýto postup nemala pokyn klienta.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Podľa § 21 ods. 4 DP SAK – ak sa po vyhlásení rozhodnutia navrhovateľ aj disciplinárne obvinený vzdali odvolania, alebo taký prejav urobili v lehote 5 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, alebo ak sa rozhodlo podľa § 16 ods. 1, môže sa vyhotoviť zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie.

Disciplinárne obvinená sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 21. 4. 2016 vzdala práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdila svojím podpisom.

Navrhovateľ, resp. zástupkyňa RK SAK sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 21. 4. 2016 vzdala práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdila svojím podpisom.

Na základe rozhodnutia senátu podľa § 21 ods. 4 DP SAK bolo vypracované zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 1 ZoA – disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

Podľa § 57 ods. 4 a 5 ZoA – disciplinárne obvinený znáša trovy, ktoré mu vznikli ako účastníkovi disciplinárneho konania.

54.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý vo veci vypracovania a podania dovolania proti uzneseniu krajského súdu klientov nepoučil o obligatórnom zastúpení advokátom pri podaní dovolania v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, avšak následne tento nedostatok odstránil prevzatím zastupovania v dovolacom konaní, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Postup advokáta, ktorý vo veci vypracovania a podania dovolania proti uzneseniu krajského súdu klientov nepoučil o neprípustnosti ich dovolania podľa § 239 ods. 3 OSP, nie je disciplinárnym previnením advokáta, za predpokladu, že na základe podaného dovolania bolo možné preskúmať samotné konanie, ako aj napadnuté rozhodnutie aj z (iných) dôvodov [podľa § 237 písm. a) až g) OSP] a k tomuto preskúmaniu dovolacím súdom napokon aj došlo.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 9. júna 2016, ***sp. zn. DS VII.-27/15:1658/2014***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 9. júna 2016, sp. zn. DS VII.-27/15:1658/2014 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

v auguste 2013, vo veci vypracovania dovolania a v doplnení dovolania doručeného okresnému súdu dňa 1. 10. 2013 vo veci svojich klientov A. A., B. B. a C. C., proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 6. 2013 (vo veci návrhu na nariadenie predbežného opatrenia), nepoučil klientov o skutočnosti, že:

1. pri podaní dovolania, že dovolanie môže podať len dovolateľ zastúpený advokátom;
2. nepoučil klientov o neprípustnosti ich dovolania podľa § 239 ods. 3 OSP;

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 9. 3. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 6. 3. 2016 proti DO advokátovi na základe podanej sťažnosti jeho klientov.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti okrem iného uviedli, že:

- DO advokát mal svojím konaním zmariť dovolacie konanie na NS SR a konať v rozpore so zákonom o advokácii;

- sťažovatelia poverili dňa 14. 8. 2013 advokáta právnym zastupovaním vo veci zrušenia predbežného opatrenia vydaného krajským súdom dňa 27. 6. 2013;
- DO advokát vypracoval v auguste 2013 dovolanie podané sťažovateľmi na okresnom súde dňa 14. 8. 2013, v ktorom mal advokát nesprávne označiť sťažovateľov a v podaní nebol uvedený ako právny zástupca sťažovateľov;
- v septembri 2013 okresný súd vrátil sťažovateľom dovolanie na prepracovanie;
- DO advokát mal spracovať druhé podanie podané sťažovateľmi na okresnom súde dňa 30. 9. 2013, ktoré malo obsahovať závažné formálne i obsahové nedostatky, na ktoré sťažovateľov neupozornil, čo neskôr konštatoval aj NS SR vo svojom uznesení zo dňa 21. 5. 2014;
- DO advokát mal počas celého dovolacieho konania zavádzať sťažovateľov nesprávnymi a nepravdivými informáciami, čím mal zmariť toto konanie a spôsobiť finančnú i morálnu ujmu sťažovateľom;
- DO advokát mal sťažovateľom sľúbiť zariadenie pozitívneho výsledku konania na NS SR prostredníctvom sudkyne a za týmto účelom ju mal kontaktovať.

DO advokát sa k sťažnosti sťažovateľov vyjadril podaním doručeným RK SAK dňa 16. 7. 2014, v ktorom potvrdil právne zastupovanie sťažovateľov vo veci nariadenia predbežného opatrenia po tom, ako krajský súd zmenil uznesenie okresného súdu a nariadil v prejednávanej veci predbežné opatrenie. Ďalej uviedol, že jeho podanie na NS SR smeruje len k revízii uvedeného stavu, pričom sťažovatelia mali opomenúť uviesť, že na okresný súd DO advokát uskutočnil podanie, na základe ktorého súdu oznámil, že nie je daný dôvod žalobcu (ktorý je odporcom v predmetnom dovolacom konaní) na oslobodenie od súdneho poplatku. DO advokát odmietol tvrdenia o spôsobení škody sťažovateľom alebo iným klientom a že si nie je vedomý žiadneho porušenia právnych povinností voči sťažovateľom.

DO advokát sa vyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania podaním zo dňa 30. 3. 2015, v ktorom uviedol, že nemá žiadne výhrady k členom disciplinárneho senátu. K predmetu disciplinárneho konania sa vyjadril tak, že sťažovateľovi 1 odovzdával pracovné verzie, nakoľko od neho nikdy nedostal plnohodnotné podklady, aby mohol byť vyhotovený úplný text podania. Text podania sťažovateľ 1 spolupodpisoval, a tak mal za to, že nie sú z jeho strany pripomienky k úplnosti písomného podania, nakoľko DO advokát od sťažovateľa 1 nikdy nedostal žiadne pripomienky. DO advokát uviedol, že právne zastúpenie sťažovateľov prevzal po zmene rozhodnutia krajským súdom vo veci predbežného opatrenia, ale nie vo veci samej, nakoľko vo veci samej sa nerozhodovalo ani predtým, ako prevzal právne zastúpenie vo veci vydania predbežného opatrenia. DO advokát dodal, že si nie je vedomý toho, že by niečo v konaní na NS SR o podanom dovolaní proti rozhodnutiu krajského súdu o nariadení predbežného opatrenia zmaril, pretože NS SR vrátil spis okresnému súdu z dôvodu, že za okresný súd konal a podpisoval vyšší súdny úradník, pričom túto skutočnosť DO advokát ovplyvniť nemohol. Záverom DO advokát poukázal na to, že nikdy sa voči nemu neviedlo disciplinárne konanie.

Na nariadenom pojednávaní disciplinárny senát vypočul DO advokáta, ktorý uviedol, že na začiatku stretnutia so sťažovateľmi všetkých upozornil, že nie je možné podať dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým súd zmenil uznesenie okresného súdu tak, že nariadil predbežné opatrenie, no títo trvali na podaní dovolania. Uviedol, že pri tomto rozhovore bol prítomný D. D., ktorý túto skutočnosť môže potvrdiť. DO advokát uviedol, že si o stretnutí urobil i záznam, avšak tento mal vyhotovený len v počítači. Uviedol, že vyhotovený záznam v počítači nedal podpísať sťažovateľom, nakoľko väčšiu dôveru mal k D. D., ktorý mu aj uviedol, že odmenu za právne zastupovanie sťažovateľov uhradí on. Uviedol, že podania, ktoré boli doručené okresnému súdu dňa 14. 8. 2013 a 1. 10. 2013 vyhotovoval v mene sťa-

žovateľov. DO advokát na otázku zástupcu RK SAK uviedol, že dovolanie podával na základe ústnej informácie, no nemal k dispozícii uznesenie krajského súdu, proti ktorému dovolanie podával. DO advokát navrhol v konaní vypočuť D. D.

Disciplinárny senát vypočul na pojednávaní dňa 9. 6. 2016 svedka D. D., ktorý uviedol, že bol prítomný pri rokovaniach DO advokáta so sťažovateľmi a DO advokáta pozná dlhé roky, pričom DO advokáta odporučil sťažovateľom on. Svedok uviedol, že bol prítomný pri rozhovore, ktorý viedli sťažovatelia s DO advokátom, ale si presne nepamätá či rozhovor, ktorý viedli sa týkal dovolania. Uviedol, že bol prítomný pri tom, keď sťažovatelia trvali na podaní opravného prostriedku, pretože chceli byť vo svojej právnej veci za každú cenu úspešní.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Z vyjadrení sťažovateľov, ako aj DO advokáta zhodne vyplynulo, že DO advokát zastupoval sťažovateľov v dovolacom konaní začatom na základe podaného dovolania proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016, ktorým súd zmenil uznesenie okresného súdu zo dňa 23. 4. 2013 tak, že sťažovateľom zakázal nakladať s ich spoluvlastníckymi podielmi na nehnuteľnostiach. Na žiadosť sťažovateľov DO advokát vypracoval dovolanie zo dňa 14. 8. 2013 proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016, ktoré však vypracoval v mene sťažovateľov, ktorí toto dovolanie podpísali. Dovolanie zo dňa 14. 8. 2013 bolo toho istého dňa doručené okresnému súdu. Nedostatky tohto dovolania DO advokát odstránil podaním zo dňa 30. 9. 2013, ktoré okresnému súdu doručil dňa 1. 10. 2013, pričom v dovolacom konaní už vystupoval, ako právny zástupca sťažovateľov. Dovolanie, zo dňa 14. 8. 2013 opravené podaním zo dňa 30. 9. 2013, NS SR napokon odmietol uznesením zo dňa 21. 5. 2014 podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP z dôvodov, že podľa § 239 OSP je dovolanie proti uzneseniu o predbežnom opatrení neprípustné a dovolací súd súčasne nezistil ani to, že by napadnuté uznesenie krajského súdu bolo postihnuté niektorou z procesných chýb uvedených v § 237 písm. a) až g) OSP

Disciplinárny senát dospel k názoru, že skutky uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktoré sa kladú za vinu DO advokátovi, nie sú disciplinárnym previnením, pretože nimi nedošlo k porušeniu povinností vyplývajúcich advokátovi z § 18 ods. 1, ods. 2 ZoA, ako ani z § 2 ods. 1 AP SAK z nasledovných dôvodov:

Disciplinárny senát dospel k názoru, že podaným dovolaním voči uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016 DO advokát (podľa svojho presvedčenia, čo považoval pre sťažovateľov za prospešné) chránil práva a záujmy sťažovateľov, ktorí, ako vyplynulo zo svedeckej výpovede svedka D. D. sami žiadali DO advokáta, aby voči tomuto uzneseniu DO advokát podal mimoriadny opravný prostriedok a napokon ho k tomuto úkonu i splnomocnili.

DO advokát síce spočiatku tento mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie vypracoval v mene sťažovateľov, hoci zákon pri dovolaní vyžaduje, aby dovolateľ bol zastúpený advokátom, ale tento nedostatok podmienky na to, aby o dovolaní dovolací súd rozhodoval napokon DO advokát odstránil podaním zo dňa 30. 9. 2013 tak, že v dovolacom konaní zastupoval sťažovateľov ako ich právny zástupca. To, že DO advokát sťažovateľov nepoučil, že pri dovolaní zákon vyžaduje, aby boli ako dovolatelia zastúpení advokátom vzhľadom na to, že DO advokát tento nedostatok dovolania sám odstránil a uskutočnilo sa dovolacie konanie na NS SR, disciplinárny senát nepovažoval za konanie, ktorým by bolo došlo súčasne k porušeniu povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 1, ods. 2 ZoA a v § 2 ods. 1 AP SAK. Nakoniec dovolanie proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016 spĺňalo všetky zákonom vyžadované náležitosti, aby o ňom dovolací súd mohol konať, čoho dôkazom je i to, že dovolací súd o dovolaní sťažovateľov aj konal a napadnuté rozhodnutie skúmal z hľadiska toho, či nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných chýb uvedených v § 237 OSP, čo sa uvádza v samotnom odôvodnení uznesenia NS SR zo dňa 21. 5. 2014. Pokiaľ by DO advokát nedostatky podaného

dovolania, ktoré by bránili tomu, aby o dovolaní konal dovolací súd neodstránil a toto dovolacie konanie by bolo z toho dôvodu zmarené nepochybne by sa tým dopustil porušenia svojich povinností, ktoré mu vyplývajú zo zákona o advokácii a advokátskeho poriadku, k tomu však v danej veci nedošlo a takýto skutok ani nebol predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania. Podstatné je, že DO advokát nakoniec sťažovateľov v dovolacom konaní zastupoval a došlo k prejednaniu dovolania dovolacím súdom (hoci dovolanie bolo neúspešné).

Vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania si disciplinárny senát dovoľuje poznamenať, že síce podľa § 239 ods. 3 OSP nebolo dovolanie voči uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016 prípustné a neumožňovalo, aby ho dovolací súd posudzoval z dôvodov uvedených v § 241 ods. 2 písm. b) a c) OSP, ale táto skutočnosť nebránila tomu, aby dovolací súd skúmal napadnuté rozhodnutie dovolaním aj z hľadiska § 237 písm. a) až g) OSP. Dovolací súd napadnuté rozhodnutie, hoci ide o rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie neprípustné podľa § 239 ods. 3 OSP skúma aj podľa § 237 písm. a) až g) OSP a to z pohľadu nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka konania, či nejde o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, či nejde o prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci je podľa zákona návrh na začatie konania potrebný, či nejde o prípad odňatia možnosti konať pred súdom účastníkovi konania a či nejde o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným. O správnosti uvedeného svedčia napríklad aj rozhodnutia NS SR sp. zn. 5 Obdo 25/2012, sp. zn. 3Obdo/19/2015, ktorými NS SR, ako súd dovolací, zrušil uznesenia odvolacích súdov o nariadení predbežného opatrenia práve z dôvodov podľa § 237 OSP.

Na základe podaného dovolania i v tomto prípade dovolací súd (ex offo) skúmal napadnuté uznesenie krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016 i z týchto hľadísk, čo je zrejmé z odôvodnenia tohto rozhodnutia, a preto nie je podľa názoru disciplinárneho senátu možné považovať dovolanie ani za absolútne neúčelné alebo nehospodárne, (aj keď nedosiahlo v konečnom dôsledku požadovaný cieľ) a to i vzhľadom na štádium konania, v ktorom DO advokát zastupovanie sťažovateľov prevzal, kde bolo možné právoplatné uznesenie krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016, napádať už len mimoriadnym opravným prostriedkom. Disciplinárny senát tiež prihliadol na skutočnosť, ktorá vyplynula z vykonaného dokazovania, že DO advokát sťažovateľov od počiatku nezastupoval v konaní vedenom pred okresným súdom, toto zastupovanie prevzal v čase existencie právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie. Taktiež z dokazovania (výsluchom DO advokáta) vyplynulo, že DO advokát nemal pri vypracovávaní dovolania k dispozícii všetky potrebné podklady vrátane rozhodnutia, proti ktorému dovolanie vypracoval a pracoval prevažne len s informáciami získanými od sťažovateľov. Za takéhoto stavu teda postup DO advokáta, keď sa rozhodol uznesenie krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016 napadnúť dovolaním, možno označiť za postup s odbornou starostlivosťou, nakoľko nebolo vylúčené, že by dovolací súd po preskúmaní dovolania nezistil žiadne nedostatky konania alebo napadnutého rozhodnutia, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie z dôvodov podľa § 237 OSP, nakoľko vec detailne v čase prevzatia právneho zastúpenia DO advokát nepoznal. V nadväznosti na uvedené nemožno tiež prijať záver, že by sa advokát tým, že nepoučí klienta o nemožnosti podať dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu z konkrétnych dôvodov (podľa § 239 ods. 3 OSP) mohol dopustiť porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 1, ods. 2 ZoA a v § 2 ods. 1 AP SAK. V danom prípade totiž nebolo absolútne vylúčené preskúmanie napadnutého rozhodnutia v dovolacom konaní, síce ho nebolo možné preskúmať podľa § 241 ods. 2 písm. b) a c) OSP, ale bolo možné preskúmať samotné konanie, ako aj napadnuté rozhodnutie aj z (iných) dôvodov (podľa § 237 písm. a) až g) OSP) a k tomuto preskúmaniu dovolacím súdom napokon aj

došlo. Navyše disciplinárny senát podotýka, že v danom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sťažovatelia žiadali DO advokáta, aby dovolanie proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016 podal, pričom zo sťažnosti sťažovateľov alebo z jej doplnenia jednoznačne nevyplýva, že by DO advokát nepoučil sťažovateľov v tom smere, že dovolanie, proti uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 6. 2016 nie je prípustné podľa § 239 ods. 3 OSP Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, že DO advokát ich neupozornil na formálne a obsahové nedostatky podania – dovolania, z čoho však nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že DO advokát ich pred podaním dovolania nepoučil o neprípustnosti dovolania podľa § 239 ods. 3 OSP Navyše DO advokát vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 23. 6. 2015 tvrdil, že tak urobil a aj napriek tomu sťažovatelia trvali na podaní dovolania.

55.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po právoplatnom skončení zastupovania a právoplatnom súdnom rozhodnutí o trovách konania vec s klientom finančne bez zbytočného odkladu nevysporiada a klientovi nad rámec zloženej zálohy nevráti protistranou zaplatenú náhradu trov konania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 5 ods. 1, § 10, § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 9. júna 2016, ***sp. zn. DS VII.-57/14:3589/2013***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 9. júna 2016, sp. zn. DS VII.-57/14:3589/2013 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 10 a § 11 ods. 3 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
vo veci zastupovania svojho klienta – p. A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom, si z prijatej náhrady trov konania od protistrany bez súhlasu klienta započítal svoju pohľadávku na inú ako súdom priznanú odmenu za právne zastupovanie,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 9. júna 2016, sp. zn. DS VII.-57/14:3589/2013 bol DO advokát zároveň **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 5 ods. 1, § 10, § 11 ods. 3 a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) vo veci zastupovania svojho klienta – p. A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom, po skončení zastupovania vec s klientom písomne finančne bez zbytočného odkladu nevysporiadal,
2.) vo veci zastupovania svojho klienta – p. A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom, klientovi súdom priznanú a protistranou uhradenú náhradu trov konania klientovi v časti 257,14 eur nevrátil.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 7. 8. 2014 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na základe sťažnosti sťažovateľa A. B.

Sťažovateľ odôvodnil sťažnosť tým, že DO advokát zastupoval sťažovateľa v súdnom konaní na okresnom súde, ktorý rozhodol v prospech sťažovateľa, ako žalobcu. Dňa 9. 8. 2013 zavolal DO advokát sťažovateľovi, že peniaze 1 858,45 eur prišli na jeho účet a že sťažovateľ sa nemusí ponáhľať po peniaze. Po tom, čo sa sťažovateľ dostavil do kancelárie DO advokáta, tento sťažovateľa informoval, že všetky peniaze čo žiadali ešte neprišli, pričom malo ísť o sumu cca 310 eur. DO advokát navrhol sťažovateľovi, že mu okamžite vyplatí sumu 1 500 eur a zvyšné t. j. 358,45 eur potom, čo prídu na účet DO advokáta. Dňa 9. 12. 2013, keď sa sťažovateľ dostavil do advokátskej kancelárie DO advokáta a prišiel si po peniaze 358,45 eur plus 310 eur, DO advokát mu oznámil, že žiadne peniaze zo súdu neprišli a ani už neprídu a že peniaze 358,45 eur sú jeho a začal nezmyselne tvrdiť, že sťažovateľ už peniaze dostal v sume 1 500 eur a 358 eur sú už disciplinárne obvineného a on sa jednoducho rozhodol, že sám seba odmení podľa svojich predstáv.

DO advokát k žiadosti o podanie vyjadrenia zo strany predsedu RK SAK uviedol vo svojom vyjadrení zo dňa 24. 1. 2014, že považuje sťažnosť sťažovateľa za nedôvodnú a informoval sťažovateľa o výške trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci. Sťažovateľ DO advokáta splnomocnil na zastupovanie v konaní pred okresným súdom a zároveň podpísal dohodu o ukončení právneho zastúpenia so svojím predošlým právnym zástupcom. Sťažovateľ dňa 2. 8. 2010 uhradil DO advokátovi zálohu vo výške 108,45 eur a potom mu za jednotlivé právne úkony platil nepravidelne a v rôznych sumách, pričom spolu mu zaplatil sumu 798,45 eur. Sťažovateľ ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že suma 50 eur, ktorých prijatie vyúčtoval dokladom zo dňa 27. 7. 2010 bola zálohová platba uhradená sťažovateľom za inú právnu vec, a to za predaj rodinného domu cez úver, v ktorej sťažovateľa DO advokát tiež zastupoval na základe splnomocnenia zo dňa 30. 7. 2010. Po skončení posledného pojednávania v právnej veci vedenej pred okresným súdom dňa 20. 12. 2012 DO advokát uplatnil na súde trovy právneho zastúpenia sťažovateľa za zastupovanie DO advokátom, ktoré vyčíslil vo výške 798,93 eur, pričom pri výpočte výšky trov právneho zastúpenia vychádzal z výšky žalovanej istiny, ktorá sa počas konania upravovala, nakoľko v konaní došlo aj k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Vyúčtovanie trov uplatnených na súde vo výške 798,93 eur prekonzultoval aj so sťažovateľom, ktorý s vyúčtovaním trov súhlasil a zároveň sa dohodli, že pokiaľ by súd v uplatnenej výške trovy právneho zastúpenia nepriznal, tak vo výške nepriznaných trov právneho zastúpenia ich bude znášať sťažovateľ. Konanie vedené pred okresným súdom v merite veci sa právoplatne skončilo dňa 14. 1. 2013 a o trovách konania rozhodol súd uznesením až dňa 28. 6. 2013, ktoré bolo DO advokátovi doručené dňa 16. 7. 2013. Podľa uznesenia okresného súdu zo dňa 28. 6. 2013 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť sťažovateľovi, ako žalobcovi náhradu trov konania, a to 139 eur súdny poplatok a náhradu trov právneho zastúpenia 1 757,14 eur na účet DO advokáta. Súd predmetným uznesením priznal náhradu trov sťažovateľovi tak, že za právne služby poskytnuté DO advokátom priznal náhradu trov vo výške 642,60 eur a za právne služby poskytnuté predchádzajúcim právnym zástupcom priznal náhradu trov vo výške 1 114,54 eur. S týmto uznesením DO advokát oboznámil sťažovateľa, ktorý súhlasil s tým, že rozdiel vo výške 156,33 eur (798,93 eur [výška uplatnených trov] – 642,60 eur [výška priznaných trov súdom]) bude znášať on.

Dňa 2. 8. 2013 žalovaný uhradil na účet DO advokáta čiastku 900 eur a dňa 7. 8. 2013 uhradil na účet DO advokáta čiastku 857,14 eur, čo spolu činilo sumu 1 757,14 eur, teda žalovaný si svoju povinnosť zaplatiť priznané trovy právneho zastúpenia sťažovateľa tak, ako ho zaviazal

súd uznesením zo dňa 28. 6. 2013 splnil. Žalovaný nezaplatil sťažovateľovi z trov konania už len súdny poplatok 139 eur, napriek urgenciám zo strany DO advokáta. Po tom, čo žalovaný uhradil DO advokátovi na jeho bankový účet sumu 1 757,14 eur zavolal DO advokát ihneď sťažovateľovi, že nech si príde do jeho advokátskej kancelárie po peniaze. Dňa 9. 8. 2013 išiel sťažovateľ osobne s DO advokátom do banky, v ktorej mal DO advokát vedený bankový účet a DO advokát vybral zo svojho bankového účtu sumu 1 500 eur v hotovosti a tieto na základe dohody so sťažovateľom mu vyplatil. Súčasne DO advokát informoval sťažovateľa, že mu ešte vyplatí 139 eur z titulu priznanej náhrady súdneho poplatku súdom po tom, čo mu túto sumu žalovaný poukáže na bankový účet a následne mu pripraví záverečné vyúčtovanie. Sťažovateľ doklad o prevzatí sumy 1 500 eur od DO advokáta nepodpísal. Sľúbil mu, že príde tento doklad podpísať do kancelárie DO advokáta, pričom tak potom neurobil. Sťažovateľ však nepopiera, že by mu DO advokát sumu 1 500 eur nevyplatil.

DO uviedol vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, že sťažnosť podanú sťažovateľom považuje naďalej za nedôvodnú, nakoľko sú v nej uvedené nepravdivé a neobjektívne skutočnosti a zotrval na svojom vyjadrení zo dňa 20. 1. 2014. Uviedol, že sa k sťažovateľovi počas jeho zastupovania správal vždy profesionálne a korektne a služby mu poskytoval vždy načas a odborne. DO ďalej uviedol, že ak sa mal svojím postupom pri zastupovaní dopustiť disciplinárneho previnenia, nebolo to v úmysle poškodiť svojho klienta, ale išlo o konanie v dobrej viere a vždy po dohode so sťažovateľom. Uviedol, že sťažovateľ účelovo neuviedol, že DO mu vo viacerých prípadoch poskytol právne služby bezplatne, čo sťažovateľ v tom čase veľmi oceňoval a prejavoval spokojnosť. DO ďalej uviedol, že so sťažovateľom mali nadštandardný vzťah, založený na vzájomnej dôvere, a preto všetky ich dohody boli ústne a sám sťažovateľ odmietal akékoľvek písomnosti odôvodňujúc to tým, že si navzájom veria. Podanie sťažnosti sťažovateľom DO advokát pripisuje zhoršeniu psychického stavu sťažovateľa, ktorý vyplýva z vážneho onemocnenia srdca a chrbtice. DO advokát uviedol, že predmetné konanie nepovažuje za skončené, pretože do dnešného dňa odporca v tomto konaní neuhradil sťažovateľovi súdny poplatok a úrok z omeškania priznaný súdom vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy a z toho dôvodu má za to, že sa skutku 1 – podľa ktorého mal po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne vyporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré prevzal nedopustil.

Právna zástupkyňa odporcu mu viackrát telefonicky prisľúbila, že tieto dlžné sumy odporca sťažovateľovi uhradí a súčasne sťažovateľov DO advokát oznámil, že pokiaľ sa tak nestane, podá návrh na vykonanie exekúcie s čím sťažovateľ súhlasil, no DO advokátovi nepodpísal do dnešného dňa plnomocenstvo na podanie návrhu na vykonanie exekúcie a zastupovanie v exekučnom konaní. DO advokát vo svojom vyjadrení upozornil na to, že suma 848,45 eur, ktorú mu mal sťažovateľ uhradiť ako preddavok za zastupovanie vo veci vedenej pred okresným súdom p a ktorá je uvedená v návrhu na začatie disciplinárneho konania je nespráva, pričom správna výška uhradených preddavkov je 798,45 eur.

DO advokát uviedol, že v konaní vedenom pred okresným súdom si uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 798,93 eur. Súd však trovy právneho zastúpenia sťažovateľa DO advokátom priznal len vo výške 642,60 eur. Rozhodnutie, ktorým tak súd rozhodol, prejednal DO advokát so sťažovateľom, ktorý súhlasil s tým, že rozdiel medzi vyúčtovanými a priznanými trovami bude znášať on a z tohto dôvodu preto proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 28. 6. 2013 nepodával odvolanie. Záverom DO advokát podotkol, že prax vykonáva mnoho rokov a klienti sú s právnou pomocou, ktorú im poskytoval a poskytuje spokojní a opätovne sa k nemu vracajú so svojimi problémami a odporúčajú jeho služby i svojim známym, nikdy nemal so svojimi klientmi problém, vždy postupoval zodpovedne a korektne a nikdy nemal v úmysle porušiť svojím konaním povinnosti uložené advokátovi AP SAK.

Rozhodnutím z 19. 3. 2015 bol pôvodne DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania vo všetkých bodoch návrhu z dôvodu, že skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát mal za to, že skutok, spočívajúci v nevykonaní bezodkladného finančného vysporiadania nie je disciplinárnym previnením, pretože sa stotožnil s obranou DO advokáta, že ak po právoplatnom skončení poskytol sťažovateľovi ďalšiu právnu pomoc s vecou súvisiacou a následne po poskytnutí poslednej právnej služby sťažovateľovi vec písomne finančne vysporiadal so sťažovateľom, k porušeniu jeho povinností advokáta nedošlo.

Vo vzťahu k druhému skutku (nevrátenie súdom priznanej a protistranou uhradenej náhrady trov konania klientovi v časti 462,99 eur) senát uzavrel, že postup DO nebol protiprávny, keďže DO vznikol nárok na zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby sťažovateľovi vyšší, ako bola výška zložených preddavkov sťažovateľom 798,45 eur spolu so sumou 257,14 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou uhradených trov právneho zastúpenia odporcom.

Vo vzťahu k tretiemu skutku senát uzavrel, že DO postupoval v súlade s advokátskymi predpismi, keď si sumu 257,14 eur v súlade s § 10 posledná veta Advokátskeho poriadku započítal na svoj nárok na náhradu odmeny, nárok na náhradu hotových výdavkov, nárok na náhradu cestovných nákladov, ako aj nárok na náhradu za stratu času podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ktorý vyčíslil vo výške 1 424,72 eur.

Na základe odvolania predsedu RK SAK rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu zo dňa 21. 1. 2016 bolo pôvodné rozhodnutie zrušené a vec vrátená prvostupňovému senátu na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti pôvodného rozhodnutia.

Odvolací disciplinárny senát nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom vypočul DO advokáta, ktorý uviedol, že právne zastúpenie sťažovateľa prevzal potom, čo predchádzajúci právny zástupca sťažovateľovi vypovedal plnú moc. Keď začal zastupovať sťažovateľa, predmetom sporu bola suma 2 324 eur, postupne žalovaný počas konania túto sumu uhrádzal až nakoniec bola predmetom sporu suma 1 659 eur. Uviedol ďalej, že po skončení sporu žalovaný uhradil DO advokátovi trovy právneho zastúpenia sťažovateľa v sume 900 eur dňa 2. 8. 2013 a následne sumu 857,14 eur dňa 7. 8. 2013, následne túto skutočnosť oznámil sťažovateľovi, ktorý sa dňa 9. 8. 2013 dostavil do sídla advokátskej kancelárie DO advokáta. Podľa dohody potom vybral v hotovosti 1 500 eur, ktoré sťažovateľovi vyplatil, pričom výdavkový pokladničný doklad sťažovateľovi nevydal, nakoľko s ním sťažovateľ odmietol ísť do kancelárie. DO advokát uviedol, že so sťažovateľom uzavreli dohodu hneď po tom, ako mu oznámil, že mu boli vyplatené peniaze žalovaným na účet a sťažovateľ vyhlásil, že mu stačí vyplatiť 1 500 eur. DO advokát potom sťažovateľa poslal za predchádzajúcim právnym zástupcom, aby si s ním odmenu za zastupovanie vysporiadal. Rozdiel v sume 257 eur riešil tak, že oslovil sťažovateľa, ako aj predchádzajúceho advokáta, aby si to vyriešili medzi sebou, pričom obaja nemali záujem tak urobiť a suma 257 eur je stále uňho. Uviedol, že sumu 139 eur, ktorá predstavuje náhradu za súdny poplatok sťažovateľovi zaslal poštovým poukazom a túto sumu sťažovateľ aj prevzal. DO advokát uviedol, že sumu 257 eur si potom započítal s odmenou, ktorú si mohol účtovať zo sumy 2 324 eur, pričom zápočet neurobil písomne, ale telefonicky to oznámil sťažovateľovi dňa 6. 10. 2014.

Odvolací senát bol toho názoru, že až z tejto výpovede vyplýva chronologický postup DO a keďže prvostupňové rozhodnutie je nepreskúmateľné, musel toto zrušiť, pričom v ďalšom konaní bude potrebné skúmať jednotlivé zložky platieb a to, čo patrí DO advokátovi za zastupovanie v predmetnom konaní, ak DO za poskytnuté právne služby sťažovateľovi patrí vyššia odmena, ako bola výška zložených preddavkov sťažovateľom (798,45 eur) spolu so sumou 257,14 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou uhradených trov právneho zastúpenia

odporcom priznaných uznesením zo dňa 28. 6. 2013 (1757,14 eur) a výškou vyplatenej sumy advokátom sťažovateľovi dňa 9. 8. 2013 (1 500 eur).

VII. disciplinárny senát po vrátení veci sa ďalej riadil pokynmi odvolacieho senátu a vykonal tiež výsluch sťažovateľa ako svedka na pojednávaní dňa 9. 6. 2016.

Svedok vypovedal, že niekedy v lete (nevedel uviesť presne či 10. júla alebo augusta 2013) mu zatelefonoval DO advokát a oznámil mu, že mu boli peniaze (1 757,14 eur) pripísané na účet. Svedok vypovedal, že po telefonáte išiel hneď za DO advokátom a pri prejednávaní veci mu DO advokát povedal, že peniaze nie sú všetky, pričom nejaké majú ešte prísť a z toho dôvodu mu dal DO advokát čiastku 1500 eur. Vypovedal, že sa s DO advokátom dohodol, že keď obdrží ďalšie peniaze vyplatí mu aj zvyšnú čiastku. Medzičasom bol podľa svojej výpovede sťažovateľ aj účastníkom iného súdneho konania s poisťovňou, v ktorom ho však zastupoval iný advokát, avšak v tomto konaní potreboval zaplatiť súdny poplatok, tak išiel za DO advokátom, aby mu vyplatil aj zostatok zo sumy, ktorú mu mal žalobca zaplatiť vo veci vedenej pred okresným súdom na základe rozsudku súdu. Svedok vypovedal, že raz mu DO advokát tvrdil, že peniaze nemá a potom, že už ich nemá. Neskôr mu DO advokát zaslal ešte 150 eur. Na to, či mu DO advokát zaslal vyúčtovanie právnych služieb, ktoré mu poskytol v predmetnej veci uviedol, že si nespomína. Svedok uviedol, že zálohy na právne zastupovanie DO advokátovi platil vo výške 150 eur, ktoré sám navrhol. Svedok uviedol, že vo veci podal aj trestné oznámenie, ktoré však bolo odmietnuté a polícia sa vecou nezaoberala.

Na základe vykonaného dokazovania senát mal za preukázané, že DO advokát, ako právny zástupca, zastupoval sťažovateľa ako navrhovateľa v právnej veci o zaplatenie 2 324 eur s prísl. vedenej pred okresným súdom, a to na základe písomne udeleného splnomocnenia zo dňa 30. 7. 2010. V splnomocnení, ktoré udelil sťažovateľ DO advokátovi na zastupovanie, sa okrem iného uvádza, že sťažovateľ berie na vedomie, že DO advokát, ktorého splnomocňuje, má nárok na odmenu, náhradu hotových, cestovných a telekomunikačných výdavkov a náhradu za premeškaný čas podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. K splnomocneniu DO advokáta došlo po tom, čo sťažovateľ ukončil právne zastúpenie s predchádzajúcim zástupcom.

Disciplinárny senát z príjmových pokladničných dokladov predložených sťažovateľom, ako aj DO advokátom zistil, že v priebehu právneho zastúpenia sťažovateľa DO advokátom, sťažovateľ DO advokátovi uhradil celkovú sumu preddavkov na trovy právneho zastúpenia vo výške 798,45 eur (dňa 2. 8. 2010 sumu 108,45 eur, dňa 12. 11. 2011 sumu 90 eur, dňa 12. 11. 2011 sumu 150 eur, dňa 8. 12. 2011 sumu 150 eur, dňa 10. 1. 2013 sumu 300 eur). Súčasne disciplinárny senát zistil, že došlo dňa 27. 7. 2010 (pred udelením splnomocnenia) i k úhrade preddavku 50 eur sťažovateľom DO advokátovi.

Disciplinárny senát súčasne z predložených dôkazov DO advokátom zistil, že sťažovateľ udelil splnomocnenia DO advokátovi dňa 30. 7. 2010, aby ho zastupoval v dvoch rozličných právnych veciach. Jedným písomným splnomocnením datovaným ku dňu 30. 7. 2010 sťažovateľ splnomocnil DO advokáta na zastupovanie v spornom konaní a druhým písomným splnomocnením datovaným ku dňu 30. 7. 2010 sťažovateľ splnomocnil DO advokáta na zastupovanie vo veci predaja rodinného domu.

DO advokát sa v disciplinárnom konaní bránil, že sťažovateľ uhradil sumu vo výške 50 eur dňa 27. 7. 2010 ako preddavok v inej právnej veci (a to vo veci predaja rodinného domu), naopak, sťažovateľ tvrdil, že sumu vo výške 50 eur uhradil DO advokátovi ako preddavok za poskytnutie právnej pomoci a zastupovanie v spornom konaní. Vzhľadom na to, že vrátenie zálohových platieb nebolo predmetom skutku uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania v súlade s jeho úpravou zástupcom RK SAK, ktorú vykonal dňa 25. 11. 2014 na pojednávaní disciplinárny senát sa nezaoberal, na aký účel bol preddavok sťažovateľom zložený DO, advokátovi.

Disciplinárny senát z vyjadrení DO advokáta zistil, že medzi DO advokátom a sťažovateľom nedošlo nikdy k uzatvoreniu písomnej dohody, ktorej predmetom by bola bližšia úprava práv a povinností vyplývajúcich im z ich vzájomného vzťahu založeného na základe splnomocnenia, ktoré sťažovateľ udelil DO advokátovi a tento ho prijal dňa 30. 7. 2010, nakoľko si podľa vyjadrení DO advokáta vzájomne dôverovali.

Predmetné konanie pred okresným súdom napokon skončilo vyhlásením rozsudku dňa 19. 12. 2012, ktorým súd zaviazal povinnosťou zaplatiť žalovanú istinu 1 659,69 eur spolu s príslušenstvom navrhovateľovi (t. j. sťažovateľovi) a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a rozhodol, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku. Uvedený rozsudok sa stal právoplatný a vykonateľný. DO advokát v zákonom stanovenej lehote uplatnil a vyčíslil v súdnom konaní náhradu trov konania a to náhradu trov za právne zastúpenie sťažovateľa DO advokátom vo výške 798,93 eur, ktoré mu vznikli odo dňa prevzatia právneho zastúpenia DO advokátom, t. j. odo dňa udelenia plnej moci 30. 7. 2010 až do právoplatného skončenia veci. DO advokát súčasne súdu predložil i vyčíslenie náhrady trov konania advokátskej kancelárie predchádzajúceho právneho zástupcu, ktorá si vyčíslila náhradu trov konania sťažovateľa za zaplatený súdny poplatok vo výške 139 eur a trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené vo výške 1 134,14 eur. Okresný súd napokon rozhodol o uplatnených trovách konania, ktoré vznikli sťažovateľovi v postavení navrhovateľa vzhľadom na to, že bol v konaní úspešný tak, že uznesením zo dňa 28. 6. 2013 zaviazal odporcu povinnosťou uhradiť sťažovateľovi, ako navrhovateľovi náhradu trov konania a to náhradu za zaplatený súdny poplatok 139 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 1 757,14 eur na účet DO advokáta. Z odôvodnenia uznesenia zo dňa 28. 6. 2013 disciplinárny senát zistil, že priznané trovy právneho zastúpenia sťažovateľovi v celkovej výške 1 757,14 eur sa skladajú z trov právneho zastúpenia priznaných za zastupovanie sťažovateľa DO advokátom vo výške 642,60 eur a z trov právneho zastúpenia priznaných za zastupovanie sťažovateľa predchádzajúcim právnym zástupcom vo výške 1 114,54 eur.

Z vyjadrenia DO advokáta vyplynulo, že odporca (protistrana sťažovateľa) vo veci vedenej okresným súdom na základe uznesenia zo dňa 28. 6. 2013 uhradil dňa 2. 8. 2013 na účet DO advokáta čiastku 900 eur a dňa 7. 8. 2013 uhradil na účet DO advokáta čiastku 857,14 eur. Súčet týchto odporcom uhradených súm na bankový účet DO advokáta zodpovedal výške trov právneho zastúpenia priznaných sťažovateľovi uznesením zo dňa 28. 6. 2013, vo výške 1 757,14 eur. Zo zhodných tvrdení sťažovateľa a DO advokáta disciplinárny senát zistil, že dňa 9. 8. 2013 DO advokát vyplatil osobne sťažovateľovi sumu 1 500 eur, ktorý túto sumu od DO advokáta prevzal.

Disciplinárny senát dospel k názoru, že skutok č. 3 kladený za vinu DO advokátovi v návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa ktorého: „vo veci zastupovania svojho klienta – p. A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom, si z prijatej náhrady trov konania od protistrany bez súhlasu klienta započítal svoju pohľadávku na inú ako súdom priznanú odmenu za právne zastupovanie“ nie je disciplinárnym previnením, a to z nasledovných dôvodov:

V prvom rade disciplinárny senát uvádza, že tento skutok nemal za preukázaný, nakoľko v konaní nebol produkovaný dôkaz v tomto smere ani sťažovateľom a ani DO advokátom, z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by DO advokát urobil voči sťažovateľovi započítací prejav. V tomto smere sa takto v konaní nikdy nevyjadril ani sťažovateľ a ani DO advokát. DO advokát až v odvolacom konaní po prvýkrát začal tvrdiť, že sumu 257,14 eur započítal so svojimi trovami, ktoré si mohol účtovať z pôvodne žalovanej sumy 2 324 eur. Toto tvrdenie však disciplinárny senát vyhodnotil ako nepreukázané, nakoľko o započítaní pohľadávky DO advokát nepredložil žiaden dôkaz a do odvolacieho konania sa týmto spôsobom nikdy ani nebránil. Okrem uvedeného disciplinárny senát prihliadol i na to, že tento skutok

je subsumovaný v skutku uvedenom v bode 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorom sa uvádza: „vo veci zastupovania svojho klienta – p. A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom, klientovi súdom priznanú a protistranou uhradenú náhradu trov konania klientovi v časti 257,14 eur nevrátil", pretože túto sumu mal sťažovateľovi vrátiť plniac si tak svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 11 ods. 3 AP SAK. Je pritom nepodstatné, či si túto sumu DO advokát ponechal, alebo ju neoprávnene započítal, pretože jeho povinnosťou ju bolo sťažovateľovi vydať. Disciplinárny senát mal za to, že DO advokáta nebolo možné preto uznať vinným súčasne zo skutku č. 3 a aj zo skutku č. 2, nakoľko by došlo k dvojnásobnému uznaniu viny zo spáchania jedného a toho istého skutku a to, že DO advokát klientovi súdom priznanú a protistranou uhradenú náhradu trov konania klientovi v časti 257,14 eur nevrátil.

Z uvedených dôvodov disciplinárny senát DO advokáta spod skutku č. 3 uvedeného v návrhu oslobodil aj s ohľadom na to, že DO advokát bol uznaný za vinného zo skutku č. 2, ktorého skutková veta tvorí so skutkovou vetou č. 3 jeden a ten istý skutok. Disciplinárny senát tento skutok nevypustil z podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože sa v ňom tvrdila skutočnosť o údajnom započítaní s inou zastupovanou vecou, čo však v konaní nebolo preukázané, a preto DO advokáta spod tohto skutku oslobodil.

Disciplinárny senát ďalej dospel k názoru, že skutok uvádzaný pod bodom 1 v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý sa kladie za vinu DO advokátovi a to, že: „vo veci zastupovania svojho klienta – p. A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom po skončení zastupovania vec s klientom písomne finančne bez zbytočného odkladu nevysporiadal" je disciplinárnym previnením, nakoľko spáchaním tohto skutku sa DO advokát dopustil porušenia povinnosti uloženej advokátovi v § 13 veta prvá AP SAK.

Disciplinárny senát zistil, že právna vec, v ktorej DO advokát zastupoval sťažovateľa pred okresným súdom vo veci samej právoplatne skončila dňa 14. 1. 2013, pričom o trovách konania súd rozhodol uznesením zo dňa 28. 6. 2013, ktoré bolo DO advokátovi doručené dňa 16. 7. 2013. Disciplinárny senát mal za to, že právne zastúpenie sťažovateľa DO advokátom teda definitívne skončilo právoplatnosťou uznesenia, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania. Po tom, čo boli na základe tohto uznesenia žalovaným uhradené trovy konania sťažovateľovi na účet DO advokáta, t. j. 2. 8. 2013 v sume 900 eur a následne dňa 7. 8. 2013 v sume 857,14 eur mal DO, advokát mal podľa názoru disciplinárneho senátu najneskôr bezodkladne po tom, čo mu žalobca poukázal na účet sumu spolu vo výške 1 757,14 eur (857,14 + 900) vec so sťažovateľom písomne finančne vysporiadať a to vrátane záloh – preddavkov na trovy právneho zastúpenia, ktoré sťažovateľ zaplatil DO advokátovi spolu vo výške 798,45 eur. DO advokát však vyúčtovanie vykonal až po podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania, a to podaním, ktoré bolo sťažovateľovi doručené dňa 3. 11. 2014, čo však nemožno považovať za finančné vysporiadanie veci bez zbytočného odkladu. Preto mal disciplinárny senát za to, že DO advokát sa uvedeným konaním dopustil porušenia povinnosti vyplývajúcej advokátovi z ust. § 13 veta prvá AP SAK.

Disciplinárny senát taktiež dospel k názoru, že skutok uvádzaný pod bodom 2 v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý sa kladie za vinu DO advokátovi a to, že: „vo veci zastupovania svojho klienta – p. A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom, klientovi súdom priznanú a protistranou uhradenú náhradu trov konania klientovi v časti 257,14 eur nevrátil" je disciplinárnym previnením, nakoľko spáchaním tohto skutku sa DO advokát dopustil porušenia povinnosti uloženej advokátovi v § 5 ods. 1, § 10 veta štvrtá a § 11 ods. 3 veta prvá a druhá AP SAK.

Z vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokátovi, ako právnemu zástupcovi sťažovateľa protistrana sťažovateľa v konaní vedenom pred okresným súdom na základe uznesenia okresného súdu zo dňa 28. 6. 2013 uhradila na bankový účet

dňa 2. 8. 2013 sumu 900 eur a dňa 7. 8. 2013 sumu 857,14 eur, teda spolu sumu 1 757,14 eur. Uznesením okresného súdu zo dňa 28. 6. 2013, bola za zastupovanie sťažovateľa DO advokátom priznaná odmena vo výške 642,60 eur, pričom sťažovateľ DO advokátovi zložil preddavky na právne zastupovanie vo výške 798,93 eur. Vzhľadom na to, že preddavky zložené sťažovateľom vo výške 798,93 eur pokryli odmenu DO advokáta za zastupovanie sťažovateľa priznanú súdom vo výške 642,60 eur, ktorú dokonca ešte prevýšili, bol DO advokát povinný vyplatiť sťažovateľovi plnú sumu, ktorá mu bola uhradená na účet protistranou sťažovateľa v celkovej výške 1 757,14 eur a to i z toho dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že by bola medzi sťažovateľom a DO advokátom uzatvorená dohoda, na základe ktorej by DO advokátovi prináležala vyššia odmena ako tá, ktorú mu prizná súd, nakoniec tomuto záveru nasvedčuje i tá skutočnosť, že sťažovateľ požadoval od DO advokáta vyplatenie plnej sumy 1 757,14 eur a nakoľko k tomu nedošlo, bolo to v konečnom dôsledku dôvodom, prečo sťažovateľ na DO advokáta podal sťažnosť. Zo zhodných výpovedí sťažovateľa a DO advokáta tiež vyplynulo, že DO advokát vyplatil sťažovateľovi dňa 9. 8. 2013 z prijatej sumy 1 757,14 eur na účet DO advokáta sumu 1 500 eur, no rozdiel predstavujúci sumu 257,14 eur si DO advokát ponechal u seba. Skutočnosť, že si sumu 257,14 eur DO advokát ponechal u seba vyplýva i z jeho výpovede pred odvolacím disciplinárnym senátom. Suma 257,14 eur však prináležala taktiež sťažovateľovi, nakoľko odmenu DO advokáta za zastupovanie sťažovateľa pokryli dokonca až prevýšili preddavky, ktoré sťažovateľ DO advokátovi priebežne skladal a túto bol DO advokát povinný v súlade s § 11 ods. 3 vety prvej a druhej AP SAK a aj v súlade s § 5 ods. 1 AP SAK vyplatiť sťažovateľovi. Nakoľko tak DO advokát neurobil a sumu 257,14 eur si neoprávnene ponechal, disciplinárny senát mal za preukázané, že DO advokát sa dopustil skutku č. 2 kladeného mu za vinu v návrhu na začatie disciplinárneho konania, a preto podľa § 26 ods. 1 DP SAK senát uznal DO za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vzhľadom na menej závažný charakter porušených povinností, mal za to, že samotné prejednanie skutkov, ako aj uložená povinnosť nahradiť paušálne trovy konania SAK boli dostačujúce na to, aby sa v budúcnosti DO advokát vyvaroval takéhoto konania a najmä aby dôsledne, vzhľadom na vzniknutú situáciu s ostatnými klientmi do budúcnosti riadne písomne podchytil v zmluve alebo v plnej moci dojednanie o odmene za zastupovanie a vzájomné finančné vysporiadanie. Taktiež disciplinárny senát prihliadol na skutočnosť, že DO advokát sa v minulosti nikdy nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a v danom prípade ide o vôbec prvú sťažnosť, ktorá bola na neho podaná. Disciplinárny senát prihliadol k tomu, že sťažovateľ a DO advokát sa poznali z minulosti od školských čias (od základnej školy) a že DO advokát práve pre tento vzťah zanedbal určitým spôsobom svoje povinnosti a spoľahol sa na ústne dojednania, ktoré ho však vystavili tomuto disciplinárnemu konaniu. Disciplinárny senát tiež podotýka, že sťažovateľ má právo uplatniť si zadržanú čiastku DO advokátom súdnou cestou, ktorú nezvolil, ale vec riešil podanou sťažnosťou na DO advokáta.

56.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní klienta tohto riadne a včas neinformuje o postupe v jeho veci ani mu neodpovedá na písomnú žiadosť, súvisiacu s poskytovaním právnych služieb a po podaní sťažnosti klienta SAK sa na výzvu predsedu RK SAK nevyjadrí k obsahu sťažnosti ani neposkytne potrebné vysvetlenie a požadovanú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním poru-

šuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK zo 14. marca 2017, ***sp. zn. DS VII.-27/16:2909/2015***

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK zo 14. marca 2017, sp. zn. DS VII.-27/16:2909/2015 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 6 písm. a) a c) AP SAK,

tým, že

1.) pri právnom zastupovaní klienta – sťažovateľa A. B. vo veci vymáhania bolestného z dôvodu pracovného úrazu:
   a) sťažovateľa riadne a včas neinformovala o tom, ako postupuje pri vybavovaní veci,
   b) sťažovateľovi písomne neodpovedala na písomný dopyt zo dňa 28. 7. 2015 súvisiaci s poskytovaním právnych služieb,
2.) v sťažnostnej veci vedenej RK SAK sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 30. 10. 2015 nevyjadrila k obsahu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 24. 9. 2015 a neposkytla potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **435 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 11. 3. 2016 bol v súlade s § 5 ods. 1 DP SAK predsedom RK SAK doručený predsedovi DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke.

V návrhu sa uvádza, že DO prevzala v roku 2010 právne zastupovanie klienta A. B. vo veci vymáhania bolestného z dôvodu pracovného úrazu. Od prevzatia zastúpenia s ním nekomunikovala a pokiaľ sa mu s ňou v jednom prípade podarilo skontaktovať mu oznámila, že sa mu ozve, čo sa však nestalo. Sťažovateľa neinformovala, ako postupuje pri vybavovaní jeho veci a neodpovedala mu na jeho písomný dopyt zo dňa 28. 7. 2015, v ktorom sťažovateľ žiadal o možnosť nahliadnuť do klientskeho spisu za účelom nafotenia jeho obsahu. Sťažovateľ nemá prístup k spisu a tým ani k všetkým dokumentom, ktoré DO odovzdal. K sťažnosti sťažovateľ pripojil aj listinné dôkazy. Na výzvu SAK o podanie vyjadrenia k podanej sťažnosti sa DO advokátka nevyjadrila.

Vzhľadom na to, že sa DO advokátka nevyjadrila k sťažnosti sťažovateľa, ani k návrhu na začatie disciplinárneho konania a ani sa nedostavila na pojednávanie, disciplinárny senát vychádzal zo skutkových tvrdení sťažovateľa.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokátky došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, vrátane interných predpisov SAK. Pri rozhodovaní disciplinárny senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, a mieru prípadného zavinenia DO advokátky, jej majetkové, osobné pomery a rozhodol v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie.

Svoje rozhodnutie disciplinárny senát opieral aj o skutočnosť, že DO advokátka, napriek výzve RK SAK na podanie vyjadrenia, na túto výzvu nereagovala. Povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA vyjadriť sa k obsahu podania a predložiť spisovú dokumentáciu v rámci konania, ktoré je proti nemu vedené orgánmi SAK je absolútna a je formulovaná tak, aby SAK umožnila sťažnosť podanú na advokáta efektívne prešetriť. DO advokátka sa bez náležitého

písomného ospravedlnenia nedostavila na pojednávanie, čím dala najavo neúctu ku komore, k svojim kolegom a k predpisom komory a v konečnom dôsledku aj k sťažovateľovi. Takýmto konaním sťažila možnosť prešetrenia opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen advokáta, ale advokátskeho stavu ako takého, a to nielen voči sťažovateľovi, ale aj voči ostatnej verejnosti.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k záveru, že DO advokátka sa svojím konaním dopustila disciplinárnych previnení, keďže porušila povinnosti vyplývajúce zo ZoA ako aj AP SAK.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a na citované ustanovenia ZoA a DP SAK, senát DO advokátku uznal za vinnú a pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané. Z vyššie uvedených dôvodov bolo DO advokátke uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 435 eur.

57.
ROZHODNUTIE

Neodôvodnenie sťažnosti proti uzneseniu v trestnej veci klienta zo strany advokáta v situácii, keď sa advokát s klientom výslovne dohodol s ohľadom na okolnosti veci, že si sťažnosť odôvodní sám, čo aj klient urobil, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK zo 14. marca 2017, ***sp. zn. DS VII.-97/15:1053/2015***

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK zo 14. marca 2017, sp. zn. DS VII.-97/15:1053/2015 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
pri zastupovaní svojho klienta A. B., sťažnosť podanú dňa 29. 12. 2014 proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 18. 12. 2014 riadne neodôvodnil,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Dňa 10. 12. 2015 bol DK SAK doručený návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi, ktorého predmetom bol skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO sa k veci písomne vyjadril a poprel porušenie svojej povinnosti, pričom poukázal na skutočnosť, že v tom čase s obvineným sťažovateľom sa dohodol, že zahlásenú sťažnosť proti uzneseniu, ktorým nebol prepustený z väzby si obvinený klient sám písomne zdôvodní. Obvinený si zdôvodniť písomne sťažnosť chcel z toho dôvodu, že už predtým nebolo vyhovené viackrát jeho návrhu na prepustenie z väzby a údajná argumentácia obhajcov (počas konania ich mal 6 na základe jeho sťažnosti na ich konanie boli súdom vždy ustanovení noví), bola málo účinná. Tomuto nasvedčuje aj skutočnosť, že predmetnú sťažnosť si v tom čase obvinený, teraz odsúdený na 11 rokov nepodmienečne sám písomne zdôvodnil a napriek jeho písomným dôvodom mu odvolací súd nevyhovel a neprepustil ho z väzby. Je potrebné uviesť, že DO sa príkladne staral o obhajobu sťažovateľa a pri jeho obhajobe vykonal 22 úkonov potrebných pri obhajobe sťažovateľa, pričom, že súc si vedomý komplikovanej povahy sťažovateľa, tohto navštívil vo väzbe v dňoch 9. 9. 2014, 3. 10. 2014, 22. 10. 2014, 24. 11. 2014, 19. 12. 2014, 3. 2. 2015, teda spolu 6-krát, a to aj napriek tomu, že jeho kancelária sa nena-

chádza v mieste väzobnej väznice. Z uvedeného je zrejmé, že DO pristupoval k obhajobe sťažovateľa zodpovedne, dôsledne, svedomito a čestne, tak, ako mu to ukladajú ustanovenia ZoA. To, že DO nezdôvodnil ústne zahlásenú sťažnosť, bolo z vôle sťažovateľa a vzhľadom na komplikovanú povahu sťažovateľa, tento sťažnosť napísal na DO advokáta až po tom, čo odvolací súd konštatoval nezdôvodnenie zo strany DO advokáta, pričom tento nemal vedomosť o dohode medzi DO advokátom a sťažovateľom, že tento si zdôvodní písomne sťažnosť sám.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal disciplinárny senát za to, že zo strany disciplinárne obvineného advokáta nedošlo k porušeniu ustanovení ZoA a že skutok uvedený v disciplinárnom návrhu nie je disciplinárnym previnením, a preto ho, podľa § 21 ods. 2 písm. c) spojený s § 25 písm. b) DP SAK, oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

58.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako bývalý právny zástupca klienta vypovedá v trestnej veci tohto klienta ako svedok o veciach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti so zastupovaním klienta, bez toho, aby bol zbavený týmto klientom povinnosti mlčanlivosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa 23 ods. 1 a 2 ZoA.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 31. mája 2017, ***sp. zn. DS VII.-87/16:1870/2016***

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 31. mája 2017, sp. zn. DS VII.-87/16:1870/2016 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 23 ods. 1 a 2 ZoA,

tým, že

ako bývalá právna zástupkyňa klientky A. B., na hlavnom pojednávaní konanom 9. 5. 2016 na okresnom súde bola vypočutá ako svedkyňa, pričom nebola zbavená mlčanlivosti svojou bývalou klientkou A. B., **za čo jej bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **pozastavenie výkonu advokácie na dobu 6 mesiacov.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
SAK bola dňa 17. 6. 2016 doručená sťažnosť A. B., ktorá bola doplnená jej podaním zo dňa 21. 8. 2016, ku ktorému pripojila zápisnicu o hlavnom pojednávaní vedenom na okresnom súde zo dňa 18. 7. 2016, zápisnicu o hlavnom pojednávaní vedenom na tom istom súde zo dňa 9. 5. 2016, podnet na podanie návrhu na disciplinárne konanie proti prokurátorovi okresnej prokuratúry, námietky nezákonnosti výsluchu svedka, ktoré boli podané právnym zástupcom A. B. dňa 12. 7. 2016, ako i zvukový záznam z hlavného pojednávania zo dňa 9. 5. 2016. Túto skutočnosť napadol aj právny zástupca A. B. podaním zo dňa 12. 7. 2016 na okresný súd vo forme námietok nezákonnosti výsluchu svedka, kde je podrobne rozpísané závažné pochybenie súdu a DO ako bývalej právnej zástupkyne A. B.

Z príslušného písomného materiálu ako aj zvukového záznamu bolo zistené, že disciplinárne obvinená vypovedala v trestnej veci vedenej na okresnom súde ako svedkyňa, pričom vypovedala o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedela pri poskytovaní právnych služieb svojej bývalej klientke A. B., a to napriek tomu, že A. B. ju nezbavila povinnosti mlčanlivosti. Túto skutočnosť napadol aj právny zástupca A. B. podaním zo dňa 12. 7. 2016 na okresný súd, vo forme námietok nezákonnosti výsluchu svedka, kde je podrobne rozpísané závažné pochybenie súdu a disciplinárne obvinenej ako bývalej právnej zástupkyne A. B. Disciplinárne obvinená nepochopila svoju základnú povinnosť mlčanlivosti, pretože vo svojom vyjadrení na sťažnosť sa bráni veľmi pochybným spôsobom keď tvrdí, že svojou výpoveďou chcela napomôcť spravodlivosti.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že advokátka porušila závažným spôsobom § 23 ods. 1, 2 ZoA a z toho dôvodu ju senát uznal za vinnú z porušenia vyššie citovaných ustanovení.

Pri ukladaní trestu disciplinárny senát zohľadnil závažnosť porušenia vykonaného disciplinárnym previnením, postojom disciplinárne obvinenej advokátky v prejednávanej veci ako aj skutočnosť, že ide o prvé porušenie advokátskych predpisov zo strany DO advokátky.

59.

ROZHODNUTIE

Neúčasť advokáta na hlavnom pojednávaní, konanom v lehote 15 dní po doručení vypovedania plnej moci advokátom klientovi z dôvodu nezaplatenia preddavku advokátovi a pre stratu dôvery vo vzťahu ku klientovi, v situácii, keď klient sám požiadal o odročenie tohto pojednávania a nešlo o prípad nutnej obhajoby, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko toto pojednávanie s ohľadom na okolnosti nemožno považovať za neodkladný úkon v zmysle § 22 ods. 5 ZoA a žiadosť klienta o odročenie pojednávania možno považovať za iné opatrenie, ktoré zbavuje advokáta povinnosti vykonať neodkladný úkon po skončení zastupovania.

Od obhajcu v trestnom konaní nemožno spravodlivo žiadať, aby bez zaplatenia odmeny zastupoval svojich klientov bezpodmienečne po dôvodnom vypovedaní plnej moci, teda, aby sa každé hlavné pojednávanie považovalo za neodkladný úkon a vyžadovala sa účasť obhajcu bez zreteľa na ďalšie okolnosti.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 26. septembra 2017, ***sp. zn. DS VII.-67/2017:1122/2017***

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 26. septembra 2017, sp. zn. DS VII.-67/2017:1122/2017 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 22 ods. 5 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
vo veci zastupovania svojej klientky A. B. ako obžalovanej v trestnej veci vedenej pred okresným súdom, napriek tomu, že listom zo dňa 15. 2. 2017 doručenom sťažovateľke dňa 16. 2. 2017 oznámil svojej klientke, že vypovedá splnomocnenie na zastupovanie vo veci vedenej pred okresným súdom, nevykonal neodkladný úkon, ktorým bola účasť na hlavnom pojednávaní nariadenom v trestnej veci vedenej pred okresným súdom na deň 22. 2. 2017 o 13:00 hod.,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 3. 8. 2017.[7]

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril, že splnomocnenie klientke riadne a s dôvodmi vypovedal (nezaplatenie preddavku za právne služby) s dostatočným časovým predstihom pred pojednávaním. Viaceré výzvy na úhradu za právne služby sťažovateľka bezdôvodne odmietla prevziať, čo potvrdí jej bývalý manžel, ktorý jej tieto výzvy doručoval, pretože sťažovateľke nemožno zásielky doručovať, táto nemá stálu adresu a zásielky si nepreberá. Ďalej uviedol, že splnomocnenie sťažovateľke vypovedal s dostatočným časovým predstihom, a jeho účasť na pojednávaní dňa 22. 2. 2017 nebol neodkladný úkon, pretože v predmetnej veci nešlo o nutnú obhajobu. Žiadne značné nepríjemnosti sťažovateľke nespôsobil, mohla prísť sama na pojednávanie a požiadať o odročenie s tým, že si zvolí nového advokáta. Poznamenal, že RK SAK má predložiť dôkazný materiál, aké značné nepríjemnosti sťažovateľke spôsobil.

DO na pojednávaní pri svojej výpovedi zotrval na záveroch uvedených vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie konania, a navyše k veci uviedol, že klientku prevzal na naliehanie svojho bývalého klienta, jej exmanžela. Správal sa k nej korektne, pomohol jej ako obhajca aj v iných trestných veciach, za ktoré mu zaplatil jej bývalý manžel. V predmetnej veci mu klientka udelila plnú moc potom, ako jej vybavil prepustenie z CPZ a osobitne zdôraznil, že klientka bola poučená o povinnosti zložiť preddavok na odmenu advokáta, pretože je to súčasťou textu splnomocnenia. Klientka na adrese, kde má bývať, poštu nepreberá. Uvedená skutočnosť sa dá dokázať aj z trestných konaní, ktoré boli voči nej vedené, opakovane ju vyzýval na zloženie preddavku, neodkladný úkon v jej veci vykonal, podal odpor proti trestnému rozkazu, a to napriek tomu, že mu klientka nič nezaplatila. K ukončeniu zastupovania prikročil po viacnásobných upozorneniach a výzvach. Vie preukázať výpismi z telefonických hovorov bývalého manžela a jeho výpoveďou, že klientka potom, ako jej bola doručená výpoveď z jeho strany, deklarovala, že jej to neprekáža, nakoľko už má iného právnika. Nereagoval bezprostredne na situáciu, že mu klientka nezaplatila, mala na to vyše roka, jeho snahou bola korektná spolupráca, ktorá spočíva v tom, že advokát dostane za svoju prácu odmenu. K vypovedaniu plnej moci došlo v dôsledku straty dôvery ako aj preto, že klientka nemala záujem zaplatiť za jeho služby. Pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnil, nepovažoval za neodkladný úkon. Dostatočne včas oznámil klientke aj súdu, že sa nezúčastní a nespôsobil jej žiadne nepríjemnosti.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že z vykonaných dôkazov nemožno odvodiť, že stíhaný skutok je disciplinárnym previnením advokáta.

Disciplinárny senát prisvedčil disciplinárne obvinenému advokátovi, že nedošlo k porušeniu povinností advokáta spočívajúcich predovšetkým vykonať všetky neodkladné úkony v lehote do 15 dní od doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb.

---

7 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bol aj skutok, spočívajúce v tom, že DO vo veci zastupovania klientky A. B. ako obžalovanej v trestnej veci vedenej pred okresným súdom, listom zo dňa 15. 2. 2017, doručenom sťažovateľke dňa 16. 2. 2017, oznámil svojej klientke, že vypovedá plnomocenstvo na zastupovanie vo veci vedenej pred okresným súdom, hoci na jednostranné ukončenie zmluvy o poskytovaní právnych služieb nemal zákonný dôvod Vo vzťahu k tomuto skutku bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 26. septembra 2017, sp. zn. DS VII.-67/2017:1122/2017 zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Z obsahu sťažnostného spisu vyplynulo, že dňa 28. 1. 2016 sťažovateľka udelila DO plnú moc na obhajobu vo veci vedenej na okresnom súde. Z textu plnej moci bolo ďalej zistené, že sťažovateľka bola uzrozumená s tým, že za poskytovanie právnej pomoci patrí advokátovi odmena spolu s náhradou hotových výdavkov a náhradou za stratu času, rovnako z neho vyplynulo, že sťažovateľka bola povinná dať obhajcovi primeraný preddavok.

Ďalej mal senát za nepochybne preukázané, že počas obhajoby bol sťažovateľke doručený trestný rozkaz zo dňa 5. 2. 2016, a proti tomuto trestnému rozkazu podal DO v zákonom stanovenej lehote odpor, čoho následkom bolo, že okresný súd. vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

DO preukázal, že dňa 19. 2. 2016 vyzval sťažovateľku na zaplatenie preddavku za obhajobu. Keďže nepreberala zásielky doručované prostredníctvom poštového podniku, požiadal o doručenie predmetných podaní jej bývalého manžela. DO ďalej uvádzal, že viackrát vyzýval sťažovateľku na uhradenie preddavku za jej zastupovanie v trestnom konaní, k čomu nedochádzalo.

DO teda dňa 15. 2. 2017 vypovedal sťažovateľke plnú moc nielen z dôvodu nezaplatenia odmeny za poskytované právne služby, ale aj pre stratu dôvery. Výpoveď plnej moci sťažovateľke oznámil listom zo dňa 16. 2. 2017, ako aj prostredníctvom jej bývalého manžela, čo vyplynulo aj z jej vyjadrenia v podanej sťažnosti.

Senát mal za preukázané, že DO oznámil dňa 15. 2. 2017 vypovedanie plnej moci okresnému súdu.

Senát vychádzal z tvrdení sťažovateľky, ktorá v podanej sťažnosti uviedla, že dňa 17. 2. 2017 osobne doručila do podateľne konajúceho súdu, žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na deň 22. 2. 2017.

Senát mal v danej veci za preukázané, že trestné konanie voči sťažovateľke sa viedlo pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., a teda nešlo o prípad nutnej obhajoby.

Z vyššie uvedených skutkových okolností senát uzavrel, že účasť na pojednávaní nariadenom na 22. 2. 2017, nebola neodkladným úkonom, ktorý má advokát vykonať, v zmysle § 22 ods. 5 ZoA, navyše, ak obhajca súdu riadne a včas oznámil, že došlo k vypovedaniu plnej moci.

To, či advokát súdu oznámil okolnosti, ktoré mu bránia v účasti na pojednávaní včas je, podľa právneho názoru senátu, vždy vecou posúdenia konkrétnych skutkových okolností prípadu.

V predmetnej veci mal senát za preukázané, že vypovedanie plnej moci oznámila konajúcemu súdu aj samotná sťažovateľka.

V zmysle § 24 ods. 1 ZoA advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ňu primeraný preddavok. Podľa názoru senátu nemožno od obhajcu spravodlivo žiadať, aby bez zaplatenia odmeny zastupoval svojich klientov bezpodmienečne po dôvodnom vypovedaní plnej moci, teda, aby sa každé hlavné pojednávanie považovalo za neodkladný úkon a vyžadovala sa účasť obhajcu bez zreteľa na ďalšie okolnosti.

Z vykonaného dokazovania mal senát za preukázané, že sťažovateľka si neplnila svoje povinnosti voči advokátovi, nespolupracovala pri dokazovaní vo svojej trestnej veci a nezaplatila žiadny preddavok na odmenu advokátovi, hoci o tejto svojej povinnosti musela vedieť, bola na jej splnenie vyzvaná, a bezdôvodne sa je jej splneniu vyhýbala, zásielky na adrese, ktorú uviedla ako doručovaciu nepreberala a bola s ňou sťažená komunikácia, v čom videl senát dôkazy na to, že medzi DO a jeho klientkou došlo k strate dôvery, ktorá je pre spoluprácu medzi klientom a advokátom nevyhnutná, a je zákonným dôvodom na odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb.

Ďalej senát z vykonaného dokazovania, najmä žiadosti sťažovateľky o odročenie pojednávania, odvodil, že sťažovateľka v pozícii klienta urobila „iné opatrenia" v reakcii na odstúpenie advokáta od zmluvy o poskytovaní právnych služieb, a preto DO neporušil svoju povinnosť uvedenú v § 22 ods. 5 ZoA.

Senát dospel na základe vyššie uvedených skutočností k záveru, že konanie DO nenaplnilo znaky disciplinárneho previnenia advokáta, a že skutok nie je disciplinárnym previnením, a preto DO advokáta podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

60.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta po uzatvorení zmluvy o poskytovaní právnej pomoci a po prevzatí preddavku za právne služby klienta ďalej žiadnym spôsobom neinformuje o postupe v jeho veci ani na jeho dopyty neodpovedá, v dôsledku čoho klient odstúpi od zmluvy o poskytovaní právnej pomoci, pričom po skončení zastupovania zložený preddavok za právne služby klientovi nevyúčtuje a následne nereaguje ani na výzvu SAK, aby sa vyjadril k podanej sťažnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c), § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 23. februára 2016, ***sp. zn. DS VIII.-88/15:924/2015***

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 23. februára 2016, sp. zn. DS VIII.-88/15:924/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c), § 13 AP SAK,

tým, že

- ako právny zástupca pani A. B. vo veci vysporiadania jej bezpodielového spoluvlastníctva manželov po tom, ako so sťažovateľkou ako klientkou uzatvoril zmluvu o poskytovaní právnej pomoci dňa 5. 6. 2014 a prevzal súčasne preddavok na tieto právne služby vo výške 250 eur, už ďalej klientku žiadnym spôsobom neinformoval, ako vo veci postupuje, ani na jej dopyty neodpovedal a táto sa s ním vôbec nemohla spojiť, a preto aj od tejto zmluvy o poskytovaní právnej pomoci písomne odstúpila dňa 3. 9. 2014,
- dňa 5. 6. 2014 prevzal súčasne preddavok na tieto právne služby vo výške 250 eur, ktorý nevyúčtoval po skončení zastúpenia,
- na výzvu predsedu RK SAK, aby sa k sťažnosti písomne vyjadril, tak do podania tohto návrhu neurobil,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **300 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 1. 12. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V predmetnej veci sa dňa 23. 2. 2016 konalo pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v neprítomnosti DO advokáta, nakoľko tento síce nemal vykázané doručenie predvolania, avšak zásielka sa na SAK vrátila dňa 11. 2. 2016 ako neprevzatá v odbernej lehote, preto boli splnené podmienky pojednávania v neprítomnosti DO advokáta v súlade s § 18 ods. 5 DP SAK v spojení s § 41 ods. 3 DP SAK.

Disciplinárny senát oboznámil s obsahom sťažnostného spisu, ako aj celého disciplinárneho spisu a na základe toho, že zástupca RK SAK nemal návrhy na doplnenie dokazovania, z oboznámeného dôkazného súboru a v ňom obsiahnutých jednotlivých dôkazov potom dospel k týmto skutkovým zisteniam:

Z predložených listín je zrejmé, že DO advokát prevzal dňa 5. 6. 2014 zastupovanie sťažovateľky v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom toho istého dňa prevzal od sťažovateľky aj preddavok vo výške 250 eur.

Hoci sa sťažovateľka opakovane písomne u DO advokáta informovala na jeho postup v jej právnej veci, DO advokát na písomné výzvy sťažovateľky, žiadosť na zaujatie stanoviska pred vypovedaním Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 23. 7. 2014, ako ani na telefonické výzvy nereagoval, preto sťažovateľka dňa 3. 9. 2014 od Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci odstúpila. Napriek ukončeniu zastupovania si DO advokát nesplnil ani svoju povinnosť a písomne finančne vec s klientom nevysporiadal.

RK SAK výzvou zo dňa 20. 4. 2015 DO advokáta vyzvala, aby sa vyjadril k obsahu podanej sťažnosti, prvá výzva sa však vrátila s oznámením, že na uvedenej adrese je adresát neznámy, preto RK SAK výzvou zo dňa 29. 5. 2015 opätovne DO advokáta na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti vyzvala, ktorú výzvu si DO advokát prevzal dňa 15. 6. 2015. Napriek prevzatiu zásielky sa DO advokát na výzvu RK SAK zo dňa 29. 5. 2015, doručenú mu dňa 2. 6. 2015, nevyjadril a nevyužil tým možnosť prípadne vyvrátiť tvrdenia uvádzané sťažovateľkou v podanej sťažnosti, zároveň preukázané ňou predloženými listinnými dôkazmi, v dôsledku čoho disciplinárny senát dospel k záveru, že DO advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta, ktorý dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný.

Senát dospel k záveru, že v prípade DO advokáta nemôže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, nakoľko DO advokát sa dopustil závažného porušenia povinností uložených ZoA, ako aj vnútornými predpismi SAK.

Senát preto rozhodol o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

61.

ROZHODNUTIE

Prevzatie zastupovania matky maloletého dieťaťa advokátom na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci v právnej veci o úpravu styku otca – bývalého klienta advokáta k maloletému dieťaťu, ktorého advokát zastupoval vo veci úpravy práv a povinnosti k iným jeho maloletým deťom, v situácii, keď advokát pri prevzatí zastupovania nemal vedomosť o existencii vzťahu matky dieťaťa k bývalému klientovi, po zistení tejto skutočnosti vo veci vykonal len neodkladné úkony a zo žiadneho jeho úkonu nevyplývala existencia informácie o bývalom klientovi, ktorá by nového klienta mohla neoprávnene

zvýhodniť, a následne advokát pristúpil k ukončeniu právneho zastupovania, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Ani § 21 písm. d) ZoA nemožno aplikovať prísne formalisticky a je potrebné zvažovať konkrétne okolnosti daného prípadu a na základe takejto úvahy dospieť k presvedčivému rozhodnutiu o naplnení, resp. nenaplnení tejto skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 28. októbra 2016, ***sp. zn. DS VIII.-78/15:1654/2015***

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 28. októbra 2016, sp. zn. DS VIII.-78/15:1654/2015 bola DO advokátka **oslobodená**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 3, § 21 písm. d) a § 22 ods. 1 ZoA, ktorých sa mala dopustiť

tým, že

1.) po tom, ako v konaní o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností k maloletým deťom A. a B., vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 10C... zastupovala ako odporcu sťažovateľa C. A., prevzala dňa 27. 11. 2014 (po tom, ako bola rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 18. 11. 2014 určená ako advokátka D. E. v konaní sp. zn. 24P...), právne zastúpenie D. E. ako odporkyne v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 24P... v právnej veci navrhovateľa C. A. proti D. E. o úpravu styku otca s maloletým F.,

2.) napriek tomu, že najneskoršie na základe postupu sťažovateľa C. A. na pojednávaní, konanom v právnej veci 24P... pred okresným súdom dňa 24. 2. 2015 zistila, že medzi klientkou jej advokátskej kancelárie D. E. a navrhovateľom – jej bývalým klientom C. A. je konflikt záujmov, dňa 7. 5. 2015 podala v mene D. E. súdu návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedka – bývalej manželky C. A., ku skutočnostiam ohľadne prístupu otca k starostlivosti o dieťa,

3.) napriek tomu, že najneskoršie na základe postupu sťažovateľa C. A. na pojednávaní, konanom v právnej veci 24P... pred okresným súdom dňa 24. 2. 2015 zistila, že medzi klientkou jej advokátskej kancelárie D. E. a navrhovateľom – jej bývalým klientom C. A. je konflikt záujmov, od zmluvy o poskytovaní právnych služieb s D. E. odstúpila až dňa 13. 8. 2015, teda po tom, ako jej bola zo SAK doručená na vyjadrenie sťažnosť podaná C. A.,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

RK SAK bola dňa 8. 6. 2016 doručená sťažnosť sťažovateľa C. A., v ktorej uviedol, že DO prevzala právne zastúpenie D. E. vo veci úpravy styku s mal. F. v konaní sp. zn. 24P... vedenom na okresnom súde a účastníkom tohto konania bol sťažovateľ. Sťažovateľa zastupovala DO vo veci rozvodu s G. H. a úpravu práv a povinností k mal. deťom v konaní vedenom pod sp. zn. 10C... vedenom na okresnom súde. Sťažovateľ tvrdil, že DO opakovane využíva informácie, ktoré sa dozvedela počas jeho zastupovania DO a konkrétne ich používa v konaní vedenom pod sp. zn. 24P..., kde bola rozhodnutím Centra právnej pomoci dňa 18. 11. 2014 určená ako advokátka D. E. Sťažovateľ mal za to, že tým porušila § 21 písm. a) ZoA.

Centrum právnej pomoci na základe žiadosti RK SAK predložilo rozhodnutie zo dňa 18. 11. 2014, ktorým bola určená DO ako advokátka D. E. v konaní o zmenu úpravy styku s mal. dieťaťom pred okresným súdom, sp. zn. 24P... Ďalej Centrum právnej pomoci doručilo rozhodnutie zo dňa 26. 8. 2015, v ktorom bolo rozhodnuté o zmene určeného právneho

zástupcu nakoľko dňa 13. 8. 2015 bol centru doručený e-mail DO, v ktorom požiadala o zmenu výroku o určení advokáta, nakoľko protistrana v súdnom konaní podala sťažnosť na SAK na DO.

Ďalej bol RK SAK predložený návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 6. 5. 2015, v ktorom DO zastupuje D. E. v konaní vedenom pod sp. zn. 24P... a navrhuje v ňom vypočuť G. H. Zo zápisnice z pojednávania okresného súdu zo dňa 24. 2. 2015 je zrejmé, že v konaní sp. zn. 24P... zastupovala DO D. E., matku. Predmetom konania bola úprava styku s maloletým. Na pojednávaní sa zúčastnil advokátsky koncipient.

DO predložila do sťažnostného spisu úradný záznam zo dňa 26. 2. 2015, v ktorom je uvedené, že D. E. prišla do advokátskej kancelárie DO s požiadavkou predloženia spisového materiálu, ktorý sa týkal syna, keďže hrozí konflikt záujmov a klientka sa pokúsi osloviť Centrum právnej pomoci o zmenu právneho zástupcu. Ďalej je v úradnom zázname uvedené: Úplný spisový materiál bol klientke, na základe jej požiadavky odovzdaný, čo potvrdzuje svojim vlastnoručným podpisom, pričom berie na vedomie, že vo veci, pre hroziaci konflikt záujmov s navrhovateľom, ako kancelária viac nemôžeme konať.

Ďalej DO do spisu predložila čestné prehlásenie D. E., že v súvisiacich konaniach, ohľadne úpravy práv a povinností k mal. synovi F. mala s otcom dieťaťa C. A. vždy uzavretú mimosúdnu dohodu o rozsahu vzájomných práv a povinností k synovi, ktorá bola a mala byť predložená konajúcemu súdu na formálne schválenie. Taktiež potvrdila, že sťažovateľ osobne pred ňou a za prítomnosti koncipienta vyhlásil, že so zastúpením jej osoby v oboch konaniach nemal a ani nemá žiadny problém, keďže v oboch konaniach uzavreli rodičovskú dohodu a ide len o formálnu záležitosť. Až následne na pojednávaní dňa 24. 2. 2015 sťažovateľ vzájomne odsúhlasenú dohodu nedodržal a domáhal sa úplne odlišnej úpravy styku s maloletým. Ďalej čestne prehlásila, že svedkyňu G. H., navrhnutú na výsluch v konaní sp. zn. 24P..., kontaktovala osobne, vec s ňou konzultovala, vyžiadala si na ňu kontakt s požiadavkou jej účasti na predmetnom konaní. S G. H. má korektný vzťah. Výsluch menovanej svedkyne žiadala už v čase, keď ju už nezastupovala, avšak konajúci súd jej požiadavke nevyhovel. Nie je pravdou tvrdenie sťažovateľa, že by ich stretnutie sprostredkovala DO.

DO sa k sťažnosti vyjadrila dňa 11. 8. 2015, kde uvádzala, že sa nedopustila porušenia § 21 ZoA. K návrhu na vypočutie svedkyne G. H. uviedla, že klientka D. E. bola viackrát upozornená na to, že pre hroziaci konflikt vo veci 24P... nemôže konať a v rámci ďalšieho zabezpečenia veci a účinnej ochrany práv mal. dieťaťa podala posledný návrh na výsluch svedkyne s tým, že na ďalšom pojednávaní ako aj výsluchu svedkyne sa pre konflikt záujmov nemôže zúčastniť. Ďalej vo svojom vyjadrení poukázala na rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu SAK z 15. 5. 2012, sp. zn. DS VI.-6/12:2856/2011, v ktorej sa uvádza, že samotné prevzatie zastupovania klienta ako navrhovateľa v konaní proti odporcovi, ktorý je taktiež klientom advokáta (sťažovateľ ani klientom nie je), nie je samo osebe disciplinárnym previnením advokáta, ak v danom prípade nie je naplnená a zároveň preukázaná niektorá z podstát konfliktu záujmov podľa § 21 ZoA.

Na podklade vyššie uvedeného spisového materiálu podala RK SAK dňa 24. 11. 2015 návrh na začatie disciplinárneho konania na podklade skutkových okolností uvedených vo výroku rozhodnutia a pre porušenie povinností uložených v § 21 písm. d) ZoA a pre porušenie povinnosti v § 18 ods. 3 ZoA a § 22 ods. 1 ZoA.

Vo veci bolo nariadené disciplinárne pojednávanie, kde DO zotrvala na podrobnom vyjadrení k sťažnosti z decembra 2015. Nad rámec vyjadrenia uviedla, že C. A. nezastupovala od začiatku rozvodového konania. Ďalej uviedla, že nemala informácie o vzťahu sťažovateľa k D. E. Keď tento vzťah zistila, informovala D. E., že ju ďalej nemôže zastupovať a vykonala iba všetky potrebné opatrenia. Klientka však trvala na tom, aby urobila nevyhnutný úkon a to

návrh na vypočutie svedkyne, bývalej manželky sťažovateľa a týmto to pre DO skončilo. Tento návrh na vypočutie svedkyne súd neprijal a C. A. bolo vyhovené v celom rozsahu. DO nezneužila žiadnu informáciu, ktorú by mala o bývalom klientovi a C. A. nepocítil žiadny nepriaznivý dôsledok tak, ako to v sťažnosti uvádza. Ďalej DO predložila senátu nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn: 2ÚS 863/16 zo dňa 10. 8. 2016.

Na podklade vykonaných dôkazov disciplinárny senát zistil skutkový stav tak, ako je uvedený v návrhu revíznej komisie, avšak dospel k zisteniu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát z priebehu dokazovania nezistil, že by mala DO informáciu, ktorá by bola, či už objektívne alebo subjektívne spôsobilá zvýhodniť nového klienta – D. E. Z vyjadrení DO ako aj písomných vyhlásení D. E. je zrejmé, že DO od momentu zistenia vzťahu medzi D. E. a bývalým klientom – C. A., nevykonávala žiadne úkony s výnimkou návrhu na vypočutie svedkyne a zo spisového materiálu v konaní vedenom sp. zn. 24P... nebolo zistené, že by v tom čase podávala na súd nejaké vyjadrenia a pod. Nemožno od DO spravodlivo požadovať, aby pri prevzatí právneho zastúpenia D. E. identifikovala jej vzťah s bývalým klientom C. A. vzhľadom na časový odstup tohto právneho zastupovania. Disciplinárny senát taktiež poukazuje na charakter konaní o úpravu styku s mal. dieťaťom, kde nie sú rozhodujúce informácie majúce charakter obchodného tajomstva a pod. a RK SAK neuniesla dôkazné bremeno v podobe preukázania akejkoľvek informácie, ktorou by mohla DO neoprávnene zvýhodniť nového klienta. Ani § 21 písm. d) ZoA nemožno aplikovať prísne formalisticky a je potrebné zvažovať konkrétne okolnosti daného prípadu a na základe takejto úvahy dospieť k presvedčivému rozhodnutiu o naplnení, resp. nenaplnení tejto skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia. Taktiež nebolo zistené porušenie § 18 ods. 3 ZoA ani § 22 ods. 2 posledná veta ZoA. Disciplinárny senát teda postupoval podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK a oslobodil DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za skutky uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

62.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý pri zastupovaní viacerých klientov (vlastníkov bytov v bytovom dome) písomne v zmluve o poskytovaní právnych služieb s klientmi dohodne, že informácie o postupe vo veci im bude poskytovať prostredníctvom na to určených klientov, a z tohto dôvodu osobitne sťažovateľa ako jedného z klientov o postupe vo veci už neinformuje, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

V prípade, ak je na strane klientov viacero subjektov, žiadny právny predpis (vrátane vnútorných predpisov SAK) upravujúci poskytovanie právnych služieb nebráni advokátovi v tom, aby bol dohodnutý jeden alebo viacerí spoloční zástupcovia klientov; naopak, takýto postup sa môže javiť ako vhodný a efektívny, keďže advokát má pri poskytovaní právnych služieb postupovať tiež účelne a hospodárne (§ 18 ods. 2 ZoA).

Postup advokáta, ktorý po odvolaní plnej moci zo strany jedného klienta v právnej veci, v ktorej zastupuje viacerých klientov (vlastníkov bytov v bytovom dome), s týmto klientom osobitne vec finančne nevysporiada s ohľadom na dohodnutý spôsob mesačnej fakturácie jeho odmeny spoločne všetkým klientom ako aj s ohľadom, že tento klient mu žiadne peňažné prostriedky neposkytol, ani klientovi nevráti doklady, ktoré počas zastupovania prevzal, a to s ohľadom na písomne dohodnutý spôsob priebežného zasielania písomnosti klientom určeným na poskytovanie informácii, ako aj s ohľadom na to,

že tento klient mu žiadne doklady ani neodovzdal, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 5. mája 2016, ***sp. zn. DS IX.-79/15:1438/2015***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 5. mája 2016, sp. zn. DS IX.-79/15:1438/2015 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

vo veci svojej klientky A. B. (ďalej „sťažovateľka") pri poskytovaní právnych služieb na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb č. 09/2014 z 30. 9. 2014:

1.) sťažovateľku neinformoval riadne a včas písomne o tom, ako postupuje pri vybavovaní veci.;
2.) po skončení právneho zastúpenia sťažovateľky, ku ktorému došlo na základe písomného odvolania plnej moci zo dňa 4. 2. 2015, sťažovateľke bez zbytočného odkladu nezaslal písomné finančné vysporiadanie a nevrátil všetky doklady, ktoré v jej mene počas zastupovania prevzal,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 25. 11. 2015.[8]

Z návrhu vyplývalo, že dňa 20. 5. 2015 doručila sťažovateľka SAK sťažnosť na DO pre nesprávny postup pri jej zastupovaní, ktorý mal spočívať v tom, že:

- s advokátskou kanceláriou DO uzatvorila dňa 30. 9. 2014 Zmluvu o poskytovaní právnych služieb č. 09/2014 na vybavenie veci – odstúpenie od zmluvy o nadstavbe bytového domu zo dňa 22. 4. 2010, uzatvorenej medzi splnomocniteľmi a stavebníkom M. a. s. a rovnako tejto advokátskej kancelárii udelila plnú moc;
- zo strany advokátskej kancelárie nebola vôbec informovaná o postupe v danej právnej veci, z dôvodu ktorého vypovedala udelenú plnú moc;
- do dnešného dňa jej zo strany advokátskej kancelárie nebolo zaslané žiadne peňažné vyúčtovanie danej veci a ani odovzdaný spis, ani žiadne dokumenty s tým súvisiace;
- sťažovateľka sa dozvedela, že zo strany predmetnej advokátskej kancelárie bola na okresný súd podaná žaloba;
- advokátska kancelária má nezákonne dohodnutú odmenu z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu napriek tomu, že sťažovateľka už nie je klientom advokátskej kancelárie;
- na základe uvedeného sťažovateľka považuje postup advokátskej kancelárie za nesprávny.

---

8 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bol aj skutok spočívajúci v tom, že DO v čl. 7 Fakturácia, bod 7.2 Zmluvy o poskytovaní právnych služieb č. 09/2014 z 30. 9. 2014, uzatvorenej medzi DO advokátom a o. i. sťažovateľkou dohodol vyplácanie advokátskej odmeny z fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu napriek tomu, že zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov financovanie právneho zastupovania z fondu prevádzky, údržby a opráv neumožňuje také konanie, vo vzťahu ku ktorému bolo disciplinárne konanie podľa § 22 písm. a) DP SAK zastavené s ohľadom na dispozičný úkon navrhovateľa.

K podanej sťažnosti zaslali vyjadrenie aj splnomocnení zástupcovia vlastníkov bytového domu, ktorí hodnotia postup svojho zástupcu (disciplinárne obvineného) ako v súlade so všeobecne záväznými predpismi.

Disciplinárne obvinený bol na vyjadrenie sa o podanej sťažnosti vyzvaný výzvou navrhovateľa zo dňa 26. 6. 2015, pričom vo svojom vyjadrení zo dňa 2. 7. 2015 uviedol, že:

- jeho advokátska kancelária (obchodná spoločnosť) zastupuje vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu, pričom jedným z týchto vlastníkov bola aj sťažovateľka. Táto však dňa 4. 2. 2015 odvolala udelenú plnú moc a následne odstúpila a opakovane odvolala plnú moc dňa 23. 3. 2015;
- ide len o tendenčný postup odporcov, ktorí využívajú spriaznených vlastníkov na zastrašovanie, ovplyvňovanie a marenie priebehu zastupovania ostatných vlastníkov. V tomto prípade treba brať na zreteľ aj zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov;
- pokiaľ ide o informovanie o postupe vo veci, v zmysle čl. 5 ods. 5. 1. Zmluvy o poskytovaní právnych služieb č. 9/2014 bola vlastníkmi bytov určená ako oprávnená osoba B. B., resp. p. C. C. (oprávnené osoby). Tieto osoby boli vždy informované riadne a včas o uskutočnených právnych krokoch;
- vzhľadom na počet zastúpených osôb, efektívnosť a úsporu nákladov, tok informácií smeroval len na oprávnené osoby, ktoré ďalej informovali ostatných vlastníkov. Pani B. B. zistila počas právneho zastupovania únik informácií a rozhodla sa voči sťažovateľke obmedziť distribúciu informácií;
- vlastníci boli o zásadných veciach informovaní na schôdzach vlastníkov (uskutočnili sa 3×), pričom aj tento komunikačný kanál bol obmedzený po zvážení oprávnenými osobami;
- peňažné vyúčtovanie sa uskutočňovalo v zmysle čl. 7 ods. 1 Zmluvy o poskytovaní právnych služieb na mesačnej báze, na základe timesheetu, ktorý vždy odsúhlasila oprávnená osoba. Predkladať samostatné vyúčtovanie v tomto prípade pokladá DO za neopodstatnené;
- na základe pokynu od ostatných klientov a po zvážení s odbornou starostlivosťou nedošlo k predloženiu agendy sťažovateľke, nakoľko by bol zmarený postup a ochrana práv ostatných zastúpených klientov, pričom odovzdávanie agendy sa uskutočňovalo elektronicky oprávnenej osobe;
- návrh na začatie konania bol vzhľadom na odvolanie plnej moci zo strany sťažovateľky už bez jej účasti;
- formálna stránka zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ako aj spôsob vyplácania odmeny a jej výška boli odsúhlasené na schôdzi vlastníkov riadne zvolanej v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z., v prítomnosti správcu a bola odsúhlasená nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov bytov bytového domu;
- rozhodnutie sa týka spoločnej veci, preto je možné náklady týkajúce sa spoluvlastníctva bytového domu hradiť z fondu údržby, prevádzky a opráv bytového domu. Takisto príjem zo zmluvy, ktorá je predmetom sporu mal byť príjmom fondu.

K skutku pod bodom 1 navrhovateľ uviedol, že zo skutočností uvádzaných sťažovateľkou a disciplinárne obvineným, ako aj z predložených písomných dokumentov vyplýva, že disciplinárne obvinený pri poskytovaní právnych služieb poskytoval informácie o právnom zastupovaní len niektorým svojim klientom, pričom tento postup odôvodnil rizikom úniku informácií protistrane. Takýmto konaním disciplinárne obvinený, podľa názoru RK SAK, nepochybne porušil svoje povinnosti, vyplývajúce preňho z § 18 ods. 3 ZoA v spojení s § 6 písm. a) AP SAK.

K skutku pod bodom 2 navrhovateľ uviedol, že z obsahu spisu tiež vyplýva, že DO po skončení právneho zastúpenia vec so sťažovateľkou písomne finančne nevysporiadal a nevrátil jej všetky doklady, ktoré v jej mene počas zastupovania prevzal. DO nezbavuje zodpovednosti ani prípadný pokyn (nepreukázaný, iba tvrdený) ostatných klientov, aby sťažovateľke nezasielal po ukončení právneho zastúpenia doklady, ktoré v mene sťažovateľky počas zastupovania prevzal. Takúto povinnosť totiž advokátovi voči svojmu klientovi ukladajú stavovské predpisy bez ohľadu na prípadný pokyn iného klienta. DO rovnako sťažovateľke po skončení právneho zastupovania nezaslal písomné finančné vysporiadanie so špecifikáciou vykonaných právnych úkonov a uvedením ich hodnoty, prípadne s uvedením poskytnutých preddavkov. Za takéto vyúčtovanie nemožno považovať priebežné odsúhlasovanie timesheetov zo strany len niektorých klientov (oprávnených osôb). Povinnosť zaslať písomné vyúčtovanie sťažovateľke vznikla DO po skončení právneho zastupovania, pričom tento si ju nesplnil. Advokát takto porušil povinnosti, vyplývajúce preňho z § 13 AP SAK.

DO sa k tomuto návrhu vo svojom podaní zo dňa 11. 1. 2016 vyjadril tak, že pokiaľ ide o skutok pod bodom 1 návrhu, má za to, že zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi ním a vlastníkmi bytov v bytovom dome, konkrétne v bode 5.1 bolo dohodnuté, že vlastníkmi bola ako oprávnená osoba určená Ing. B. B. (v prípade jej neprítomnosti C. C. a D. D.), ktoré boli vo vzťahu k nemu kontaktnými osobami – bolo dohodnuté, že informačnú povinnosť si bude voči klientom plniť prostredníctvom týchto osôb. Uvedené osoby boli informované vždy riadne a včas a bez zbytočného odkladu. Oprávnené osoby, ako aj spôsob vyplácania odmeny boli odsúhlasené na schôdzi vlastníkov 18 hlasmi vlastníkov (vrátane sťažovateľky) z 22 vlastníkov. DO je preto toho názoru, že keď uvedeným spôsobom informoval p. B. B. a to najmä prostredníctvom mailov, riadne si plnil informačnú povinnosť aj voči sťažovateľke. DO ďalej uviedol, že v zmluve o poskytovaní právnych služieb (bod 2.3) bolo výslovne zakotvené právo klientov požadovať priebežné informácie, sťažovateľka svoje právo nikdy nevyužila. Vo vzťahu k § 6 odsek 1 písm. a) AP SAK uviedol, že v rozhodnom období (30. 9. 2014 – 4. 2. 2015) nikdy neprevzal písomnosti, z ktorých by pre sťažovateľku vyplývali nejaké práva a povinnosti.

K skutku pod bodom 2 návrhu sa DO vyjadril tak, že v zmluve o poskytovaní právnych služieb (bod 7.1) bolo dohodnuté, že bude vystavovať faktúru za poskytnuté služby každý mesiac na základe odsúhlaseného timesheetu a to s lehotou splatnosti 14 dní. DO je toho názoru, že povinnosť podľa § 13 AP SAK sa vzťahuje na veci do skončenia právneho zastúpenia nevysporiadané. Myslí si, že v danom období vo forme timesheetu predložil oprávneným zástupcom klientov súpis poskytnutých právnych služieb a úkonov a po jeho odsúhlasení vystavil faktúru, teda vyúčtoval právne služby poskytnuté v uvedenom mesiaci – sťažovateľka podpisom zmluvy o poskytovaní právnych služieb s takýmto spôsobom finančného vysporiadania poskytnutých služieb súhlasila a takto dohodnutý spôsob finančného vysporiadania bol a je preňho záväzný. Po prevzatí odvolania splnomocnenia (11. 2. 2015) ostali nevysporiadané len služby za obdobie od 1. 2. 2015 do 11. 2. 2015, ktoré finančne vysporiadal faktúrou č. 15/2015, vystavenou na základe odsúhlaseného timesheetu. DO poukázal tiež na to, že osobitné vyúčtovanie len sťažovateľke ani nemohol vykonať inak ako spoločným vyúčtovaním právnych služieb, keďže išlo o spoločný záväzok klientov a sťažovateľky. Sťažovateľka nemohla byť finančne ukrátená, keďže nikdy žiadnu zálohu alebo inú platbu vopred neposkytla – DO je toho názoru, že vyúčtovaním faktúrou 15/2015 splnil aj povinnosť finančne vysporiadať vec po skončení zastupovania so sťažovateľkou. DO ďalej uviedol, že ak mu je kladené za vinu, že sťažovateľke po skončení nevrátil doklady, tak musí uviesť, že od nej žiadne doklady počas poskytovania právnych služieb neprevzal. Všetky doklady, ktoré mu boli doručované zo strany tretích osôb (napríklad z katastra nehnuteľností) dohodnutým

spôsobom zasielal zástupkyni klientov. DO tiež uviedol, že sťažovateľka nikdy po odvolaní splnomocnenia nepožiadala o vyúčtovanie veci a o zaslanie prevzatých dokladov.

Na pojednávaní dňa 7. 4. 2016 bola k spisu pripojená zápisnica z pojednávania DS IX.-89/15:1773/2015 zo dňa 7. 4. 2016 ako dôkazný prostriedok; na uvedenom pojednávaní boli vypočuté ako svedkyne B. B., C. C. a D. D.

Svedkyňa B. B. okrem iného uviedla, že disciplinárne konanie považuje za vykonštruované. Na základe otázok disciplinárneho senátu uviedla, že sťažovateľka za ňou nebola a nepožiadala ju o poskytnutie informácií týkajúcich sa realizácie diela. Všetky informácie, o ktorých sa dozvedela, poskytovala všetkým vlastníkom bytov ako aj sťažovateľke a uskutočnili sa aj minimálne štyri rokovania za účasti DO advokáta, ktorý osobne informoval o celej veci vlastníkov bytov, ktorí mu podpísali splnomocnenie. Na týchto osobných stretnutiach sa zúčastnila sťažovateľka. Čo sa týka odmeňovania, na schôdzi vlastníkov bytov bolo odsúhlasené, že sa táto odmena bude vyplácať z fondu opráv, pretože do fondu opráv malo prísť aj plnenie zo zmluvy o dielo. Taktiež aj iné veci, ktoré vymáhali, realizovali z fondu opráv. Správca nemal k takémuto plateniu odmeny za právne služby žiadne pripomienky. Priamo na schôdzi vlastníkov bytov oboznámil DO všetkých účastníkov s výškou hodinovej sadzby a taktiež so spôsobom poskytovania informácií za poskytnuté právne služby. Realizovalo sa to mailovou formou raz za mesiac. Správca realizoval platbu za právne služby až po jej schválení alebo schválení iných vlastníčok. Žiadny vlastník neposkytoval z vlastných zdrojov finančné prostriedky na poskytovanie právnych služieb. Nevie uviesť, či sťažovateľka poskytla DO všetky podklady, ale na niektorých bytoch došlo k vzniku škody a DO ich zastupuje aj v konaní o náhradu škody, takže podľa jej vedomostí mu mal každý vlastník poskytnúť všetky potrebné doklady, fotodokumentáciu a podobne. Spoluprácu s DO advokátom hodnotila ako dobrú, bola s ním neustále v telefonickom, v prípade potreby aj osobnom kontakte, pri každom stretnutí riešili opätovne aj nové veci, nešlo len o hodnotenie toho, čo sa vykonalo. Všetky dôležité skutočnosti boli schvaľované na schôdzi vlastníkov bytov. Svedkyňa ďalej potvrdila, že sťažovateľke poskytovala informácie mailom po celú dobu zastúpenia. Ďalej uviedla, že si nepamätá, v ktorom období to bolo, ale zistili, že dochádza k úniku informácií, tak sa rozhodli, že už sa nebudú poskytovať informácie mailom, ale osobne.

Z výsluchu svedkyne D. D. vyplynulo, že na schôdzi vlastníkov bytov sa dohodla zástupkyňa pre informácie B. B., ktorá oboznamovala všetkých vlastníkov bytov o rozsahu poskytnutých právnych služieb zo strany DO advokáta, a to buď ústne alebo mailom, posielala dosť rozsiahle mailové informácie minimálne raz za mesiac. Sťažovateľka za ňou neprišla osobne, aby jej poskytla informácie o poskytnutých právnych službách. Svedkyňa tiež uviedla, že už pri podpisovaní zmluvy o poskytovaní právnych služieb sa dohodlo, že sa odmena bude vyplácať z fondu opráv a nemá vedomosť o tom, aby niektorý z vlastníkov za právne služby platil samostatne.

Svedkyňa C. C. okrem iného vo svojej výpovedi uviedla, že pociťovala zo strany investora obrovské tlaky na to, aby bola vypovedaná právnemu zástupcovi zmluva o právnej pomoci – myslí si, že investor sa snažil nejakým spôsobom získať niektorých vlastníkov bytov, ktorí by získali väčšinu a mohli zmluvu o poskytovaní právnych služieb vypovedať. Po odstránení strechy boli viaceré byty poškodené a sťažovateľke investor byt opravil. Zo strany investora boli použité rôzne nátlakové formy a podané trestné oznámenia.

Na pojednávaní dňa 5. 5. 2016 bola vypočutá sťažovateľka, ktorá uviedla, že trvá na sťažnosti, keďže DO mal ju, ako aj ostatných vlastníkov bytov oboznámiť s tým, že z fondu opráv sa nemôžu hradiť právne služby. Sťažovateľka potvrdila to, čo uviedla v sťažnosti a síce, že nebola DO oboznámená, ako sa postupovalo vo veci – podľa nej DO len vyprával, že urobí to, alebo ono, ale nič sa neurobilo. Mal sa podľa nej brať ohľad na vlastníkov bytov, pretože

je tam veľká väčšina dôchodcov, fond opráv sa budoval 30 – 40 rokov a ak by bolo treba použiť na nejaké opravy, tak nevie, z čoho by sa to platilo. Uviedla, že jej syn je nezamestnaný a ona s manželom majú minimálne mzdy. Ďalej uviedla, že nechápe, prečo DO podával tri – štyrikrát nejaké podanie na kataster, keď to bolo vždy zamietnuté.

Na otázky zástupcu RK SAK uviedla, že keď podpisovala zmluvu o právnej pomoci bolo dohodnuté, že DO bude klientov informovať o poskytovaní právnej pomoci na schôdzach vlastníkov bytov. Potvrdila, že DO vlastníkov bytov informoval na schôdzach, ale nevybavilo sa nič. Ona sama DO nikdy nežiadala o poskytnutie informácií, informácie boli poskytované len na schôdzi vlastníkov bytov. Na ďalšiu otázku zástupcu navrhovateľa, aby uviedla, či jej DO dal nejaké vyúčtovanie, uviedla, že jej mal DO dať nejaké potvrdenie o zrušení zmluvy a taktiež jej mal dať vyúčtovanie, ale nedal jej. Na otázku, či po odvolaní plnej moci jej DO dal nejaké doklady, uviedla, že nie. Tiež uviedla, že DO nežiadala o poskytnutie nejakých dokladov a žiadne doklady mu neposkytla.

Z odpovedí na otázky kladené právnym zástupcom DO vyplýva, že svedkyňa vie z katastra nehnuteľnosti, že advokát viackrát posielal podania na kataster, pretože jej to bolo oznámené. Potvrdila, že na sťažnosti je jej podpis a uviedla, že pri podaní sťažnosti nespolupracovala s druhou sťažovateľkou, ale pri vypracovaní sťažnosti jej pomáhal jej známy, ktorý je právnikom, ale jeho meno nechce uviesť. Uviedla, že pri výraznejších dažďoch mala poškodený byt a za túto škodu zodpovedá staviteľ, pretože strecha bola otvorená. Ďalej uviedla, že byt ešte nemá opravený a dá si ho opraviť, až keď bude dielo dokončené. U správcu bola zisťovať čerpanie fondu opráv a bola tam so staviteľom a jeho právnou zástupkyňou, pretože má právo žiadať od správcu doklady – aj tak jej všetky faktúry predložené neboli. So staviteľom sa skontaktovala tak, že ju kontaktoval priamo on, ale meno už zabudla – kontaktoval ju preto, lebo on aj ona sa chceli dostať k faktúram, ktoré súviseli s čerpaním fondu opráv. Staviteľ ju kontaktoval telefonicky, zrejme si niekde zistil kontakt. Staviteľ nevlastní byt v bytovom dome. Zástupca DO predložil svedkyni k nahliadnutiu dve podania, a to odvolanie plnej moci zo dňa 4. 2. 2015 a odstúpenie a odvolanie plnej moci zo dňa 23. 4. 2015 s tým, aby svedkyňa povedala, kto jej pripravil tieto podania, na čo svedkyňa uviedla, že jej známy právnik.

Na otázku predsedníčky senátu, či môže uvádzané potvrdenia z katastra predložiť, svedkyňa dala na nahliadnutie dve rozhodnutia okresného úradu, katastrálny odbor, a to zo dňa 2. 7. 2015 a zo dňa 21. 8. 2015, pričom v prvom rozhodnutí zo dňa 2. 7. 2015 ide o rozhodnutie na základe podania DO, a druhé rozhodnutie bolo na základe podnetu C. C. Ďalej predložila podanie okresného úradu, odbor opravných prostriedkov zo dňa 12. 11. 2015, ktoré je adresované B. B., nie sťažovateľke, ktorým jej bolo oznámené, že odvolanie proti rozhodnutiu podala oneskorene. Na otázku predsedníčky senátu, či vyzvala DO či už písomne alebo ústne na predloženie vyúčtovania, uviedla, že nie. Na otázky kladené členom disciplinárneho senátu svedkyňa uviedla, že počas zastupovania DO bola v kontakte s pani B. B., táto jej osobne neposkytovala žiadne informácie, dostávala však nejaké mailové informácie. Svedkyňa uviedla, že osobne alebo prostredníctvom B. B. sa na DO advokáta neobracala.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania (predovšetkým výpovede svedkýň, ale aj samotnej sťažovateľky), obrany DO advokáta, predložených listín (zmluvy o poskytovaní právnych služieb č. 9/2014) a po právnom posúdení prejednávanej veci dospel k nasledovným záverom:

Disciplinárny senát vo vzťahu k skutku pod bodom 1 návrhu uviedol, že v konaní bolo ustálené, že medzi DO a sťažovateľkou, resp. ostatnými vlastníkmi bytov v bytovom dome bola uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb č. 9/2014, v ktorej bolo dohodnuté, že DO bude informovať svojich klientov prostredníctvom zvolených zástupcov – p. B. B., resp.

v jej neprítomnosti prostredníctvom C. C. a B. B. Uvedená zmluva, resp. spôsob poskytovania právnych služieb, vrátane spôsobu informovania bola riadne schválená na zhromaždení vlastníkov bytového domu dňa 29. 9. 2014.

Svedkyne, ktorých výpovede boli posudzované v tomto konaní, zhodne uviedli, že takýto spôsob poskytovania informácií bol dohodnutý a že sa informácie zo strany DO advokáta takýmto spôsobom aj skutočne poskytovali. Uvedený spôsob informovania zo strany DO advokáta, resp. dohodu o takomto spôsobe poskytovania informácií napokon potvrdila aj samotná sťažovateľka, ktorá tiež uviedla, že od p. B. B. dostávala mailové informácie.

Disciplinárny senát uviedol, že v prípade, ak je na strane klientov viacero subjektov (obzvlášť ak ide o väčší počet – v danom prípade to malo byť až 26 klientov), žiadny právny predpis (vrátane vnútorných predpisov SAK) upravujúci poskytovanie právnych služieb nebráni advokátovi tomu, aby bol dohodnutý jeden alebo viacerí spoloční zástupcovia klientov. Naopak, takýto postup sa môže javiť ako vhodný a efektívny – disciplinárny senát pripomína, že advokát má pri poskytovaní právnych služieb postupovať účelne a hospodárne (§ 18 ods. 2 ZoA). Je nepochybné, že zvolenie zástupcu klientov môže prispieť k tomu, že právne služby sú poskytované hospodárnejšie a z hľadiska poskytovania informácií efektívnejším spôsobom.

Z vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané, že v tomto prípade bol takýto spôsob poskytovania informácií dohodnutý (a schválený vlastníkmi bytov predpísaným spôsobom – za tento spôsob poskytovania informácii hlasovala aj samotná sťažovateľka na schôdzi dňa 29. 9. 2014). Disciplinárny senát má za to, že pri dojednaní takéhoto spôsobu informovania je vecou vnútorného usporiadania vzťahov klientov, ako sa budú informácie od ich zástupcu distribuovať k nim (aj tu samotná sťažovateľka uviedla, že dostávala mailové informácie od B. B.). O disciplinárne previnenie by za daných okolností mohlo ísť v prípade, ak by sťažovateľka osobitne DO žiadala o poskytnutie informácií (takéto právo na individuálne informácie predpokladala aj zmluva o poskytovaní právnych služieb) – sťažovateľka však sama uviedla, že o poskytnutie informácií DO advokáta nikdy nepožiadala.

Disciplinárny senát bez akýchkoľvek pochybností preto dospel k názoru, že za takýchto skutkových okolností, resp. právneho stavu pri skutku v bode 1 návrhu nemôže ísť o disciplinárne previnenie.

Rovnaký záver prijal disciplinárny senát aj vo vzťahu k skutku pod bodom 2 návrhu – v prvom rade je potrebné uviesť, že sťažovateľka sama uviedla, že žiadne doklady DO nezverila (v konaní to nebolo preukázané ani nijakým iným spôsobom). V konaní nebolo spochybnené, že doklady, ktoré DO prevzal pri zastupovaní (napríklad písomnosti zo strany úradov) neodovzdal v mailovej podobe zástupcovi klientov – vzhľadom na dohodnutý spôsob informovania klientov, resp. skutočnosť, že išlo o mailové odovzdanie dokladov nemôže byť disciplinárne obvinenému kladené za vinu porušenie tejto povinnosti vyjadrenej v § 13 AP SAK.

Bez toho, aby disciplinárny senát posudzoval právnu povahu záväzku klientov a DO advokáta (spoločný záväzok, deliteľný záväzok atď.), disciplinárny senát v kontexte toho, čo uviedol k skutku uvedenom pod bodom 1 návrhu, konštatuje, že pri pluralite klientov, resp. určení spoločného zástupcu je len prirodzené aj osobitné určenie odplaty v tom význame, že sa vzťahuje na všetkých klientov spoločne a komunikácia ohľadne odmeny je vedená len s povereným zástupcom klientov. Obrana DO advokáta je v tejto otázke v celom rozsahu presvedčivá a konzistentná (žiada sa poznamenať, že na rozdiel od vyjadrení sťažovateľky, ktorá v rámci svojho výsluchu uviedla niektoré tvrdenia inak ako v sťažnosti) a disciplinárny senát si ju osvojil – do skončenia právneho zastupovania voči sťažovateľke, vzhľadom na mesačný spôsob fakturácie, boli všetky platby vyúčtované a vysporiadané a po odvolaní plnej moci sa tak stalo opäť na mesačnej báze a to vzhľadom na dohodnutý spôsob zastupovania,

resp. odmeňovania aj s účinkami voči sťažovateľke. Disciplinárny senát poukazuje aj na to, že sťažovateľka neposkytla DO odmenu zo svojich prostriedkov, vždy išlo len o spoločné prostriedky z fondu opráv. Nie je preto možné disciplinárne obvinenému vytýkať ani porušenie § 13 AP SAK v časti o povinnosti uskutočniť po skončení právneho zastupovania písomné finančné vysporiadanie, pretože v okolnostiach prípadu (dohodnutý spôsob účtovania a odmeny a spoločný zástupca klientov) bola sťažovateľka (alebo minimálne pri riadnej komunikácii so zástupcami klientov mohla byť) o vyúčtovaní odmeny, resp. o finančnom vysporiadaní riadne informovaná.

Disciplinárny senát je nútený vo vzťahu k skutkom pod bodom 1 a 2 návrhu uviesť, že interpretácia povinností advokáta nemôže byť jednostranná (len z hľadiska klienta), ale musí prihliadať aj na legitímne záujmy advokáta. Práva a povinnosti vo vzťahu advokát – klient musia pri jeho objektívnom posudzovaní pôsobiť vyvážene, pričom je nutné zohľadniť individuálne okolnosti prípadu (v prejednávanej veci predovšetkým pluralita klientov a dohodnutý spôsob ich zastupovania, ktorý bol v posudzovaných otázkach dohodnutý, podľa názoru disciplinárneho senátu, vyváženým spôsobom).

63.

ROZHODNUTIE

Prevzatie zastúpenia navrhovateľa advokátom v tom istom súdnom konaní, v ktorom advokát predtým zastupoval odporcu, po tom, čo došlo medzi navrhovateľom a odporcom k uzatvoreniu mimosúdnej dohody, ktorou sa jej účastníci dohodli na zastavení predmetného konania s tým, že si nikto z nich nebude uplatňovať náhradu trov konania, navyše, so súhlasom predchádzajúceho klienta (odporcu) a na výslovnú žiadosť nového klienta (navrhovateľa) nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko, aj keď ide o zastupovanie v tej istej veci, záujmy navrhovateľa a odporcu neboli s ohľadom na mimosúdne vyriešenie veci v rozpore.

Pre vznik povinnosti advokáta odmietnuť poskytnutie právnych služieb klientovi, ktorý o poskytnutie právnych služieb požiada, z dôvodu podľa § 21 písm. a) ZoA, musia byť obidve podmienky uvedené v § 21 písm. a) ZoA – totožnosť vecí, resp. ich vzájomná súvislosť a rozpor záujmov klientov advokáta, splnené kumulatívne.

Advokát by sa mal v advokátskej praxi zásadne vyhýbať situáciám, aby v sporovom súdnom konaní zastupoval najprv jednu stranu sporu a potom druhú stranu sporu, pretože v takomto prípade sa totožnosť vecí a rozpor záujmov samotnou povahou sporu v zásade prezumujú. K takémuto zastúpeniu môže advokát pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, a to iba vtedy, ak vie jednoznačne preukázať, že záujmy klientov, ktorých zastupuje, nie sú v rozpore, pretože to vyplýva zo samotnej povahy a priebehu konkrétneho sporu. Posúdenie rozporu záujmov je pritom odbornou úlohou a zároveň zodpovednosťou samotného advokáta, ktorý môže aj v prípade súhlasu oboch klientov so zastupovaním usúdiť, že záujmy klientov sú, resp. sa v budúcnosti môžu dostať do rozporu a z uvedeného dôvodu je povinný prevzatie zastúpenia v zmysle § 21 písm. a) ZoA odmietnuť.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 5. mája 2016, ***sp. zn. DS IX.-9/16:1954/2015***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 5. mája 2016, sp. zn. DS IX.-9/16:1954/2015 bola DO advokátka **oslobodená**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 21 písm. a) ZoA, ktorých sa mala dopustiť **tým, že**
ako právna zástupkyňa v konaní na okresnom súde o určenie neplatnosti právneho úkonu zastupovala odporkyňu v 32. rade A. B. na základe splnomocnenia udeleného dňa 28. 10. 2009, pričom po ukončení tohto právneho zastúpenia prevzala v tom istom súdnom konaní pred dňom 1. 10. 2014 právne zastupovanie navrhovateľky C. D.,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Disciplinárne konanie proti DO advokátke bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 27. 1. 2016.

Z návrhu vyplývalo, že dňa 6. 7. 2015 bola SAK doručená sťažnosť sudkyne z okresného súdu voči DO advokátke, v ktorej sa uvádza, že v konaní na okresnom súde pod uvedenou spisovou značkou zastupovala DO odporkyňu v 32. rade A. B. na základe splnomocnenia udeleného dňa 28. 10. 2009. V sťažnosti sa ďalej uvádza, že dňa 1. 10. 2014 bolo do spisu doložené splnomocnenie zo strany navrhovateľky C. D. na zastupovanie DO advokátkou, čím podľa názoru sťažovateľky konala DO v rozpore so základnými zásadami advokátskej etiky v zmysle § 21 písm. a) ZoA. Sťažovateľka poukázala zároveň na to, že navrhovateľka C. D. bola v konaní zastúpená najskôr iným advokátom, ktorému dňa 17. 3. 2014 vypovedala splnomocnenie, o čom súd informovala už prostredníctvom svojej novej právnej zástupkyne dňa 19. 3. 2014. V sťažnosti sa ďalej uvádza, že dňa 1. 10. 2014 bolo súdu doručené späťvzatie žalobného návrhu vo veci podpísané DO advokátkou.

DO vo svojom vyjadrení zo dňa 11. 8. 2015, doručenom SAK dňa 13. 8. 2015, uviedla, že po tom, ako prevzala zastupovanie odporkyne A. B. dňa 28. 10. 2009, sa jej podarilo vec doriešiť mimosúdne uzavretím dohody o urovnaní, čím podľa názoru DO stratila odporkyňa pasívnu legitimáciu v uvedenom spore. Na základe toho dňa 12. 4. 2012 bol podaný na súd návrh na zastavenie konania voči odporkyni A. B., ktorá sa následne s DO dohodla na ukončení právneho zastupovania. Po značnom časovom odstupe DO oslovila navrhovateľka C. D., ktorá ju požiadala, aby bolo ukončené celé konanie a aby bol návrh z tohto dôvodu vzatý späť v celom rozsahu. Žiadosť o zastavenie konania bola podaná na okresný súd dňa 30. 9. 2014.

V návrhu sa uvádza, že i keď sa môže vzhľadom na okolnosti kauzy javiť, že záujmy navrhovateľky a odporkyne neboli v čase spáchania skutku DO v rozpore, rozpor vyplýva z povahy veci, pretože zastúpenie na oboch stranách sporu prináša okrem iného nároky na náhradu trov právneho zastúpenia, možnosť podať/nepodať odvolanie a kedykoľvek môže dôjsť aj dodatočne k názoru pôvodného, resp. nového klienta, že záujmy sporových strán v rozpore boli a advokát sa pri poskytovaní poradenstva utilitaristicky priklonil pri určení taktiky zastupovania na jednu zo strán sporu.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, doručeným DP SAK dňa 17. 2. 2016, uviedla, že nevznáša žiadnu námietku zaujatosti voči disciplinárnemu senátu, ani voči žiadnemu z jeho členov. Zároveň v uvedenom liste zopakovala skutočnosti, ktoré už uviedla vo svojom podaní zo dňa 11. 8. 2015, v ktorom sa vyjadrila k sťažnosti. Na záver listu DO uviedla, že sa domnieva, že z jej strany nedošlo k žiadnemu porušeniu povinností advokáta v zmysle § 21 písm. a) ZoA, aj keď uznáva, že jej konanie možno hodnotiť ako neštandardné. DO zopakovala, že jej konanie nebolo v žiadnom prípade motivované majetkovým prospechom pre seba alebo inú osobu a toto konanie bolo vždy v záujme jej klienta.

DO na pojednávaní dňa 7. 4. 2016 uviedla, že sa pridržiava všetkých doterajších vyjadrení a myslí si, že sa žiadneho disciplinárneho previnenia nedopustila. Ďalej k veci uviedla, že druhá klientka v postavení navrhovateľky od nej požadovala jedinú vec, a to zastaviť celé konanie. Nechcela už nikdy ísť na súd, nechcela ani náhradu trov konania, takže DO sa domnieva, že záujmy obidvoch jej klientok sa okamihom žiadosti navrhovateľky o podaní návrhu na zastavenie konania stretli. DO zároveň predložila disciplinárnemu senátu listiny, týkajúce sa veci.

Na otázku zástupcu navrhovateľa, aby DO vysvetlila svoje vyjadrenie v predposlednom odseku vyjadrenia k návrhu zo dňa 14. 2. 2016, DO uviedla, že toto vyjadrenie použila iba v súvislosti s tým, že keď vidí, čo jej táto celá situácia priniesla, mohla rozmýšľať aj o iných variantoch, ale nepripúšťa, že by sa dopustila nejakého porušenia zákona. Podľa jej názoru nie je možné vykladať § 21 písm. a) ZoA tak, že by advokát nikdy nemohol zastupovať klienta proti niekomu, koho už v minulosti zastupoval a kto mu bol protistranou.

Na otázku zástupcu navrhovateľa, kedy došlo k ukončeniu právneho zastúpenia s pani C. D., DO odpovedala, že dňa 12. 2. 2016. DO zároveň potvrdila, že jej bolo doručované uznesenie o zastavení konania, ako aj opravné uznesenie, pričom podala odvolanie voči výroku, ktorým bola C. D. zaviazaná na úhradu trov konania vo výške 33,19 eur voči odporcovi v I. rade.

Na otázku predsedníčky disciplinárneho senátu, či doručila súdu úradný záznam o ukončení zastupovania A. B., DO odpovedala, že bolo dohodnuté priamo v úradnom zázname, že súdu to doručí A. B.

Ďalšie pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania výsluchom svedkyne A. B. na návrh navrhovateľa sa konalo dňa 5. 5. 2016, na úvod ktorého predsedníčka senátu oboznámila prítomných s ospravedlnením DO zo dňa 29. 4. 2016, ktorá súhlasila, aby sa pojednávanie konalo v jej neprítomnosti. K ospravedlneniu DO pripojila vyjadrenie svedkyne A. B. spolu s prílohami. Predsedníčka senátu ďalej konštatovala, že na pojednávanie sa nedostavila predvolaná svedkyňa A. B., ktorá nemala vykázané doručenie predvolania.

Predsedníčka senátu prítomných oboznámila s podstatným obsahom doterajšieho konania, najmä s odpoveďou okresného súdu zo dňa 20. 4. 2016, ako aj listinami, ktoré DO predložila v súlade s uznesením disciplinárneho senátu zo dňa 7. 4. 2016. Zároveň oboznámila prítomných s vyjadrením A. B. zo dňa 29. 4. 2016 spolu s jeho prílohami, ktorého predmetom bolo okrem iného potvrdenie skutočnosti, že A. B. súhlasila s tým, aby DO zastupovala C. D. za účelom ukončenia celého sporu, pričom mala vedomosť o tom, že ani jedna zo strán nemá záujem si v konaní uplatniť náhradu trov konania.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO v konaní na okresnom súde v predmetnej veci zastupovala odporkyňu v 32. rade A. B. na základe plnomocenstva udeleného dňa 28. 10. 2009. Potom, ako sa vec vo vzťahu k odporkyni A. B. podarilo vyriešiť mimosúdne, podala DO podaním zo dňa 12. 4. 2012 na okresný súd návrh na zastavenie konania voči odporkyni A. B., v ktorom si zároveň uplatnila nárok na náhradu trov konania. Z písomného vyjadrenia A. B. zo dňa 29. 4. 2016 mal disciplinárny senát za preukázané, že DO sa dňa 10. 9. 2013 dohodla s A. B. na ukončení právneho zastúpenia v predmetnom súdnom konaní. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z pripraveného podania na súd zo dňa 10. 9. 2013 podpísaného DO, v ktorom DO oznamuje súdu ukončenie právneho zastúpenia A. B. a mení návrh na zastavenie konania tak, že klientka nežiada náhradu trov konania. Uvedené podanie nebolo doručené okresnému súdu. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že dňa 19. 3. 2014 DO v mene navrhovateľky C. D. informovala súd, že sa stala jej novou právnou zástupkyňou. Pred prevzatím právneho zastúpenia C. D. informovala DO svoju bývalú klientku A. B., že navrhovateľka C. D. chce od DO, aby spísala návrh na zastavenie celého konania, pričom nežiada

trovy konania ani trovy právneho zastúpenia. A. B. s uvedeným postupom súhlasila, pretože aj jej záujmom bolo ukončenie celého sporu. Navrhovateľka C. D. mala rovnako vedomosť o tom, že DO v súdnom konaní zastupovala A. B. a aj napriek tomu požiadala DO o prevzatie jej právneho zastúpenia za účelom ukončenia celého konania. Vzhľadom k uvedenému DO prevzala právne zastúpenie C. D. a podaním doručeným okresnému súdu dňa 1. 10. 2016 vzala žalobu späť a žiadala konanie zastaviť. K späťvzatiu žaloby sa okresnému súdu vyjadrila aj A. B., ktorá so späťvzatím žaloby súhlasila a neuplatnila si náhradu trov konania.

Ak advokát odmietne poskytnúť právne služby klientovi, ktorý o poskytnutie právnych služieb požiada z dôvodu podľa § 21 písm. a) ZoA, musia byť obidve podmienky uvedené v § 21 písm. a) ZoA (totožnosť vecí, resp. ich vzájomná súvislosť a rozpor záujmov klientov advokáta) splnené kumulatívne.

Disciplinárny senát je toho názoru, že advokát by sa mal v advokátskej praxi zásadne vyhýbať situáciám, aby v sporovom súdnom konaní zastupoval najprv jednu stranu sporu a potom druhú stranu sporu, pretože v takomto prípade sa totožnosť vecí a rozpor záujmov samotnou povahou sporu v zásade prezumujú. K takémuto zastúpeniu môže advokát pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, iba vtedy, ak vie jednoznačne preukázať, že záujmy klientov, ktorých zastupuje, nie sú v rozpore, pretože to vyplýva zo samotnej povahy a priebehu konkrétneho sporu. Posúdenie rozporu záujmov je pritom odbornou úlohou a zároveň zodpovednosťou samotného advokáta, ktorý môže aj v prípade súhlasu oboch klientov so zastupovaním usúdiť, že záujmy klientov sú, resp. sa v budúcnosti môžu dostať do rozporu a z uvedeného dôvodu je povinný prevzatie zastúpenia v zmysle § 21 písm. a) ZoA odmietnuť.

Na druhej strane je potrebné uviesť, že advokát, ktorý zastupoval v minulosti jednu stranu sporu a následne prevzal zastúpenie druhej strany sporu, sa automaticky (bez ďalšieho) nedopúšťa porušenia povinnosti uvedenej v § 21 písm. a) ZoA. Povinnosť odmietnutia prevzatia právneho zastúpenia z dôvodu konfliktu záujmov podľa § 21 písm. a) ZoA je totiž potrebné posudzovať v každom prípade individuálne podľa konkrétnych skutkových okolností.

V tejto súvislosti disciplinárny senát poukázal na doterajšiu rozhodovaciu činnosť DK SAK, a to najmä na rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 15. 5. 2012.

Disciplinárny senát mal v tomto disciplinárnom konaní za preukázané, že právne veci A. B. a C. D. spolu súviseli, keďže išlo o zastupovanie obidvoch klientiek DO v tom istom súdnom konaní. Vzhľadom k uvedenému bola prvá podmienka povinnosti odmietnuť poskytnutie právnych služieb uvedená v § 21 písm. a) ZoA splnená. Dôležité bolo preto v tomto konaní preukázať splnenie druhej podmienky, a to či záujmy bývalej klientky A. B. boli alebo neboli v rozpore so záujmami novej klientky C. D., ktorá DO neskôr požiadala o poskytnutie právnych služieb.

S ohľadom na preukázaný skutkový stav disciplinárny senát konštatuje, že obe klientky mali záujem na ukončení dlhotrvajúceho súdneho sporu s tým, že ani jedna z nich nemala pri ukončení súdneho konania záujem o náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Navyše, v žiadnom momente súdneho sporu nebola DO právnou zástupkyňou oboch strán sporu súčasne. O prevzatí právneho zastúpenia C. D. mala A. B. ako bývalá klietka DO vedomosť, pričom výslovne súhlasila s takýmto postupom a potvrdila, že jej prioritným záujmom bolo ukončenie sporu. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu podľa názoru disciplinárneho senátu DO správne vyhodnotila, že záujmy jej bývalej klientky A. B. a jej novej klientky C. D. nie sú v rozpore, a teda sa nedopustila konania, ktoré by bolo v rozpore s § 21 písm. a) ZoA.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a na citované ustanovenia ZoA a DP SAK mal disciplinárny senát za to, že nebolo preukázané, že skutok, ktorý bol v návrhu kladený za vinu DO, je disciplinárnym previnením a vzhľadom na to DO, podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK spod návrhu, oslobodil.

64.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v právnej veci svojho klienta nepodá v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti uzneseniu súdu o zastavení konania, najmä proti výroku o náhrade trov konania, ktorý je v neprospech klienta, s odôvodnením, že po doručení tohto uznesenia došlo k ukončeniu zastupovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 a § 22 ods. 5 ZoA.

Pri ukončení právneho zastupovania v priebehu lehoty na podanie odvolania proti určitému rozhodnutiu je advokát povinný podať odvolanie, ak nemá iný pokyn klienta, resp., ak klient neurobí iné opatrenie (zvolí si iného advokáta, prípadne podá odvolanie sám a podobne), keďže nemožno pochybovať o tom, že podanie odvolania má povahu neodkladného úkonu v zmysle § 22 ods. 5 ZoA, predovšetkým preto, že jeho uskutočnenie je ohraničené lehotou na podanie odvolania.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 22. septembra 2016, ***sp. zn. DS IX.-49/16:393/2016***

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 22. septembra 2016, sp. zn. DS IX.-49/16:393/2016 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 a § 22 ods. 5 ZoA,

tým, že

v právnej veci svojej klientky ako navrhovateľky v 8. rade p. A. B. a spol. proti odporcovi A. s. r. o. a spol. o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva s prísl. vedenej na okresnom súde nepodala v zákonnej lehote odvolanie proti uzneseniu súdu zo dňa 4. novembra 2015 o zastavení konania vo vzťahu ku klientom ako navrhovateľom v 7. až 10. rade, najmä voči výroku o ich solidárnej povinnosti zaplatiť odporcom náhradu trov konania spolu vo výške 1 895,22 eur, **za čo jej bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 22. septembra 2016, sp. zn. DS IX.-49/16:393/2016 bola DO advokátka zároveň **oslobodená**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, ktorých sa mala dopustiť **tým, že**
neinformovala klientov, ako postupuje v hore označenej právnej veci,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím IX. disc senátu SAK z 22. septembra 2016, sp. zn. DS IX.-49/16:393/2016 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátke pre skutok, ktorým sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, **tým, že**
neinformovala klientov o späťvzatí návrhu vo vzťahu k navrhovateľom v 7. až 10. rade na pojednávaní dňa 27. novembra 2012,

zastavené

podľa § 14 písm. b) DP SAK, lebo **návrh bol podaný oneskorene.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátke bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 28. 6. 2016.

Z návrhu vyplýva, že SAK bola dňa 5. 2. 2016 doručená sťažnosť p. A. B., ktorú spolu s ďalšími navrhovateľmi DO zastupovala vo veci na okresnom súde o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva s príslušenstvom. Sťažovateľka uviedla, že niekedy v máji 2014 jej DO volala, že ona už na súd chodiť nemusí, lebo už nepôjde o jej pozemky. Potom až 4. 12. 2015 jej DO zaslala uznesenie o zastavení konania vo vzťahu k nej a jej ďalším rodinným príslušníkom (navrhovateľom v 7. až 10. rade) obsahujúce výrok o povinnosti zaplatiť protistrane náhradu trov konania, pričom v sprievodnom liste bolo k tomuto súčasne oznámené, že DO k 2. 12. 2015 jej splnomocnenie odvoláva a odvolanie už nepodá. DO preto volala, ale táto jej nič konkrétne nepovedala, iba sa sama sťažovala na súdy, ako nekvalitne rozhodujú, a iba zapochybovala, či prípadné odvolanie bude úspešné. Pritom ani teraz jej však neoznámila, že už dávno predtým vzala jej návrh späť. Neskôr sa jej s DO už nedarilo spojiť, a tak sama sťažovateľka nahliadla do predmetného súdneho spisu a dozvedela sa, že konanie je právoplatne skončené aj vo veci samej, v podstate s úspechom pre stranu žalobcov, ibaže za ňu ako aj ďalších troch navrhovateľov vzala DO žalobu späť listom zo dňa 6. 5. 2014. Z toho sťažovateľka usudzuje, že ju DO ukrátila na jej právach jednak tým, že bez vedomia a predbežného súhlasu vo vzťahu k nej ako aj k ďalším trom rodinným príslušníkom vzala žalobu späť, pretože inak by mali rovnaký úspech ako zostávajúci navrhovatelia. V nadväznosti na toto jej vznikla na náhrade trov konania neúspešnej protistrany škoda vo výške 1 895,22 eur, ktorú by sa aspoň sčasti dalo zvrátiť odvolaním, to však DO nepodala. Polemizovala tiež vôbec nad právom DO odvolať plnú moc, resp., k akému dátumu ju jednostranne ukončila, keďže jej list prišiel až 4. 12. 2015, ale napriek tomu dodala, že DO mala aj potom vykonať všetko neodkladné v jej prospech ešte ako klientky a podať odvolanie aj v 15-dňovej lehote po skončení zastúpenia. Záverom zhrnula, že jej vytýka neinformovanie o tom, ako vôbec dopadlo konanie na prvom stupni, aj v odvolacom konaní, ale najmä, že nepodala odvolanie proti uzneseniu aspoň čo do trov konania, nakoľko zvrátenie zastavenia by už zrejme v tomto štádiu bolo neúspešné. Nakoniec žiadala postup DO prešetriť a uviedla, že zhodný názor zastávajú aj ostatní takto poškodení jej klienti.

DO sa k sťažnosti vyjadrila dňa 25. 2. 2016 a uznala, že vo vzťahu k sťažovateľke i k ďalším spomínaným trom spolužalobcom v 7. až 10. rade vzala žalobný návrh späť. Dodala však, že na toto mala ich ústny súhlas, nakoľko klienti ani na pojednávania nechodili, a už ani nemali záujem si zvyšovať trovy zdĺhavého konania. Zároveň sa však počudovala, že ak by nemala ich požiadavku na späťvzatie, tak prečo brala späť práve iba u týchto štyroch, keď pri ostatných postupovala v konaní ďalej, veď dovtedy spolu zastupovala až 19 žalobcov. Ďalej mala za to, že tak neurobila dňa 6. 5. 2014, ako písala sťažovateľka, ale už na pojednávaní dňa 27. 11. 2012, o čom doložila zápisnicu, kde sa takýto jej úkon nachádzal zapísaný. Od toho dňa považovala zastúpenie voči nim za skončené, a už nemala dôvod ich informovať, ako ďalej konanie prebieha. Na vysvetlenie dodala, že ona podala písomné späťvzatie za dotknutých klientov ešte aj dňa 6. 5. 2014, nakoľko po pojednávaní a zmenách v osobách účastníkov bol v konaní chaos, a preto sudkyňa žiadala späťvzatie doplniť aj písomne. Napokon súd aj tak opomenul voči nim konanie zastaviť, čo mu vytkol vo svojom rozhodnutí o odvolaní aj nadriadený súd. Súd prvého stupňa však dodatočne zastavil konanie voči jej klientom až uznesením zo dňa 4. 11. 2015 a toto im po doručení dňa 30. 11. 2015 aj zaslala, ale zopakovala, že jej vzťah s nimi sa skončil ku dňu ústneho podania čiastočného späťvzatia žaloby dňa 27. 11. 2012. Záverom dodala, že necíti pocit viny, ale krivdu zo strany sťažovateľky, ktorá sa snaží znevážiť jej dovtedajšiu prácu, za ktorú im inak ani neúčtovala odmenu.

RK SAK vyhodnotila sťažnosť ako dôvodnú, keďže DO vychádzala z nesprávneho predpokladu, že jej zastúpenie už skončilo momentom, kedy na pojednávaní dňa 27. 11. 2012 vzala vo vzťahu k sťažovateľke, ale aj ostatným dotknutým klientom žalobu čiastočne späť. Inak DO dostatočne nepreukázala klientsky pokyn vziať žalobu späť, čo i len vo vzťahu k jednému z týchto klientov, ale vzhľadom na to, že zápisnicou preukázala, že takto urobila už na pojednávaní v roku 2012, nie je predmetom pre prekážku objektívneho premlčania aj tento skutok. Napriek tomu jej zastupovanie bolo od tohto momentu pasívne cca 3 roky, hoci títo klienti v 7. až 10. rade zostávali účastníkmi konania a boli stále ňou zastúpení. Pritom, ak by ich bola advokátka priebežne informovala, mohla by sa vyjasniť aj sporná okolnosť, či tak na pojednávaní dňa 27. 11. 2012 konala na pokyn klientov alebo nie, pričom by sa ich účastníctvo prípadne dalo ešte v konaní aj procesne sanovať. Tým však, že až do právoplatného skončenia vo veci samej bola vo vzťahu k nim celkovo pasívna, neinformovala klientov, ako dopadlo konanie na prvom stupni, ani v odvolacom konaní, má RK SAK za to, že konala v rozpore s advokátskymi predpismi.

Ďalej toto platí rovnako aj o nepodaní odvolania proti uzneseniu o zastavení konania, kde tak zmarila možnosť klientom brániť sa výrazne vysokým trovám právneho zastúpenia, na ktorých zaplatenie boli zaviazaní. Súčasne sa tiež mohlo v odvolaní prípadne napraviť aj sporné a pochybné spaťvzatie žaloby, ktoré determinovalo zastavenie konania, pretože mohlo byť odvolacím súdom revidované. Aj toto pochybenie tkvie v nedostatku informovania klientov ohľadom týchto rozhodujúcich aspektov predmetného konania.

Dôkazné bremeno, či mala určitý pokyn nepodávať odvolanie, resp. že sa klient ohľadne odvolania zariadil inak a podobne aj to, či vôbec mohla vziať žalobu späť, spočíva na DO advokátke, ale to v tejto veci neuniesla. V zásade právny záujem klienta, ktorý sleduje, nemusí byť ním výslovne a konkrétne určený, ale tento predpokladaný záujem musí advokát vedieť prezumovať aj z ostatných okolností zastúpenia. Teda tu iste nebolo v záujme klientov platiť náhradu trov konania ako bola voči nim priznaná, navyše keď v merite veci by boli popri zostávajúcich navrhovateľoch úspešní. S ohľadom na uvedené mala DO podať odvolanie aspoň čo do časti uznesenia o priznaní náhrady trov konania voči týmto jej klientom, a to i v dodatočnej lehote po skončení zastúpenia.

Napokon, ak sa DO bráni tým, že jej skončilo zastúpenie jej prejavom na súde, ktorým brala späť žalobu vo vzťahu k jej klientom ako navrhovateľom v 7. až v 10. rade, tak si sama sebe vo svojich tvrdeniach odporuje. Síce uvádza, že jej zastúpenie skončilo už týmto ústnym spaťvzatím, ale ešte v ich mene formálne písomne brala žalobu späť aj v roku 2014. Navyše opak svojho pôvodného presvedčenia negovala aj tým, že listom ešte z konca roku 2015 odvolávala plnú moc, hoci jej ako splnomocnencovi ani takýto úkon nepatril. Vzhľadom na to jej zastúpenie trvalo až do prípadného vypovedania splnomocnenia 4. 12. 2015, ibaže ešte s dodatočnými povinnosťami v pätnásťdňovej lehote.

Z týchto dôvodov navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátke, nakoľko táto porušila povinnosti advokáta § 18 ods. 1, 2 a § 22 ods. 5 ZoA a v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania (predovšetkým listinami nachádzajúcimi sa v disciplinárnom spise) a po právnom posúdení prejednávanej veci dospel k nasledovným záverom:

Vo vzťahu k skutku uvedenému v návrhu bod bodom 1.) disciplinárny senát nemal žiadne pochybnosti o skutkovom stave – DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 23. 2. 2016 potvrdila, že svojim klientom zaslala uznesenie okresného súdu zo dňa 4. 11. 2015 spolu so svojím listom dňa 2. 12 2015 s tým, že sama uviedla, že odvolanie nepodá; tieto tvrdenia sú zdokumentované listinami, ktoré predložila sťažovateľka, resp. DO.

Disciplinárny senát sa preto zameral na právne posúdenie tohto skutku, pričom sa stotožnil s podstatou právnej kvalifikácie zo strany navrhovateľa – § 22 ods. 5 ZoA jednoznačne ukladá advokátovi pri skončení poskytovania právnych služieb vykonať všetky neodkladné úkony, ak klient neurobí iné opatrenia.

Disciplinárny senát nemal pochybnosti o tom, že pri ukončení právneho zastupovania v priebehu lehoty na podanie odvolania proti určitému rozhodnutiu je advokát povinný podať odvolanie, ak nemá iný pokyn klienta, resp., ak klient neurobí iné opatrenie (zvolí si iného advokáta, prípadne podá odvolanie sám a podobne), čo v danom prípade nebolo preukázané. Nemožno pochybovať o tom, že podanie odvolania má povahu neodkladného úkonu, predovšetkým preto, že jeho uskutočnenie je ohraničené lehotou na podanie odvolania.

Povinnosť podať odvolanie je v tomto konkrétnom prípade zvýraznená aj tým, že vzhľadom na dôvody späťvzatia žaloby (odpadnutie dôvodu, pre ktorý bola žaloba podaná po podaní žaloby, čo sa mohlo prejaviť pri rozhodovaní o trovách konania), ako aj výšku priznaných trov právneho zastúpenia (rozsah úkonov, za ktoré boli trovy priznané) odvolanie proti výroku o trovách konania nemohlo byť vnímané ako odvolanie, ktoré by nemalo vyhliadky aspoň na čiastočný úspech, a teda takýto úkon rozhodne nemohol byť posudzovaný ako neúčelný (§ 18 ods. 2 ZoA).

Pre úplnosť disciplinárny senát poznamenal, že platnosť, či neplatnosť ukončenia právneho zastúpenia (súkromnoprávna platnosť tohto úkonu by musela byť predmetom interpretácie podľa pravidiel výkladu právnych úkonov) je z hľadiska disciplinárnej zodpovednosti DO irelevantná – ak by ukončenie právneho zastupovania nebolo uskutočnené predpísaným spôsobom, disciplinárne obvinená by naďalej bola advokátkou žalobcov 7 až 10 a o to viac by trvala jej povinnosť podať odvolanie. V prípade platnosti ukončenia jej táto povinnosť vyplýva z § 22 ods. 5 ZoA.

Na druhej strane je potrebné uviesť aj to, že klientovi DO nič nebránilo po obdržaní listu od DO (11 dní pred uplynutím odvolacej lehoty) udeliť DO pokyn na podanie odvolania (prípadne podať odvolanie vo vlastnom mene alebo osloviť iného advokáta).

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát túto skutočnosť zohľadnil a vychádzal tiež z toho, že voči DO nebola od jej zápisu do advokátskej matriky (14. 6. 1994) podaná ani jedna dôvodná sťažnosť.

Pri skutku v bode 2. návrhu disciplinárny senát rozhodol o zastavení konania bez meritórneho prejednania z dôvodu oneskoreného podania návrhu – objektívna lehota pre podanie návrhu začala plynúť 28. 11. 2012 (deň po uskutočnení späťvzatia na pojednávaní) a uplynula 28. 11. 2014, pričom návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný 28. 6. 2016.

Čo sa týka skutku vymedzenom v bode 3. návrhu, disciplinárny senát bol v prvom rade nútený vytknúť navrhovateľovi príliš všeobecné a málo určité vymedzenie skutku – napriek tomu disciplinárny senát pristúpil k jeho preskúmaniu a konštatoval, že vzhľadom na ďalej opísané okolnosti nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát uviedol, že považuje za málo pravdepodobné, že by DO pristúpila k späťvzatiu návrhu bez vedomia svojich klientov (a teda o ňom museli byť informovaní, hoci aj vopred) a preto má pochybnosti o vyjadrení sťažovateľky, ak by tomu tak aj bolo, je návrh pre tento skutok (viď odôvodnenie k bodu 2 návrhu) podaný oneskorene a v tejto časti by bolo konanie zastavené.

Je však potrebné zdôrazniť, že po tomto späťvzatí bolo ďalším úkonom v predmetnom konaní len opätovné späťvzatie žaloby (za žalobcov 7 až 10) a to písomným podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 6. 5. 2015 – išlo však len o formálne zopakovanie úkonu, na žiadosť súdu (súd si opätovne vyžiadal uskutočnenie tohto procesného úkonu), o ktorom

by advokátka klientov fakticky informovala duplicitne. O ďalšom vývoji v konaní, t. j. o uznesení o zastavení konania zo dňa 4. 11. 2016 boli klienti informovaní riadnym spôsobom a bez omeškania (viď odôvodnenie k skutku pod bodom 1. návrhu).

65.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vo veci podania ústavnej sťažnosti jeho klienta k podanej ústavnej sťažnosti nepriloží relevantné prílohy – kópie právoplatných súdnych rozhodnutí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 15. decembra 2016, ***sp. zn. DS IX.-59/16:668/2016***

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 15. decembra 2016, sp. zn. DS IX.-59/16:668/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK,

tým, že

vo veci podania ústavnej sťažnosti klienta A. B., toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS v N. nedoložil k sťažnosti proti porušeniu základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 a ods. 4, čl. 47 ods. 2, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky zo dňa 28. 9. 2015, ktorá bola Ústavnému súdu SR doručená dňa 1. 10. 2015 (ďalej len ako „ústavná sťažnosť") relevantné prílohy, t. j. rozhodnutia, ktorými malo dôjsť k porušeniu označených práv klienta, a to uznesenie okresného súdu zo dňa 25. 6. 2015 a uznesenie krajského súdu zo dňa 28. 7. 2015, v dôsledku čoho bola ústavná sťažnosť klienta odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 20. 7. 2016, doručeného SAK dňa 20. 7. 2016.

Z návrhu vyplývalo, že dňa 4. 2. 2016 SAK zaevidovala sťažnosť sťažovateľa A. B. na DO advokáta z dôvodu, že advokát si nesplnil svoje zákonné povinnosti a požadoval, aby advokátovi nebola priznaná odmena za vykonaný právny úkon – podanie ústavnej sťažnosti. K sťažnosti sťažovateľ pripojil oznámenie o odložení podania Ústavným súdom SR zo dňa 22. 10. 2015 a uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 4. 11. 2015.

DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 30. 3. 2016 uviedol, že bol ustanovený sťažovateľovi opatrením okresného súdu zo dňa 29. 6. 2015 za jeho obhajcu v trestnej veci sťažovateľa a pripojil výpočet úkonov, ktoré vo veci vykonal. DO zdôraznil, že opatrením okresného súdu nebol povinný napísať ústavnú sťažnosť, ktorej obsah bol sťažovateľom v jeho sťažnosti namietaný, pričom ústavnú sťažnosť by následne doplnil v rámci zákonných požiadaviek a podľa pokynov klienta, avšak potom, ako sa sťažovateľ v listoch adresovaných disciplinárne obvinenému vyjadroval na jeho adresu vulgárne, požiadal DO okresný súd

o zrušenie opatrenia, ktorým bol sťažovateľovi ustanovený za obhajcu. DO konštatoval, že v súčasnosti sťažovateľa už nezastupuje; dňa 7. 10. 2015 požiadal okresný súd o zrušenie ustanovenia z dôvodu úplnej straty dôvery medzi advokátom a sťažovateľom. DO zastával názor, že vo veci vykonal všetky úkony s náležitou starostlivosťou, aby obhájil záujmy klienta a mal za to, že právny úkon – podanie ústavnej sťažnosti vykonal nad rámec svojich povinností a predmetný právny úkon nezahrnul ani do vyúčtovania trov obhajoby. DO na záver uviedol, že sťažovateľ dosiaľ podal sťažnosť na každého jemu ustanoveného obhajcu a navrhol, aby sťažnosť sťažovateľa vybavili ako neopodstatnenú.

Za účelom riadneho prešetrenia sťažnosti vyzval predseda RK SAK advokáta „Výzvou na poskytnutie súčinnosti" zo dňa 5. 4. 2016 na doloženie plnej moci na zastupovanie sťažovateľa pred Ústavným súdom SR a aby jednoznačne uviedol, či napadnuté rozhodnutia príslušných súdov, tvorili prílohu k ústavnej sťažnosti.

DO vo svojom doplňujúcom vyjadrení, ktoré bolo SAK doručené dňa 20. 4. 2016 odkázal na znenie ústavnej sťažnosti, ktorej prílohu mali tvoriť aj napadnuté rozhodnutia, t. j. tieto rozhodnutia podľa tvrdenia disciplinárne obvineného prílohu ústavnej sťažnosti aj tvorili. Zároveň konštatoval, že doloženie plnej moci na zastupovanie už nie je možné, nakoľko bola predmetná plná moc prílohou vyššie uvedenej ústavnej sťažnosti.

Keďže DO k svojmu doplňujúcemu vyjadreniu nepredložil žiadne doklady predseda RK SAK sa, v súlade s dodržiavaním povinnosti riadneho objasnenia sťažnosti, obrátil so „Žiadosťou o poskytnutie súčinnosti" zo dňa 2. 5. 2016 na Ústavný súd SR, v ktorej ho požiadal o poskytnutie súčinnosti a uvedenie, či súčasťou predmetnej sťažnosti sťažovateľa boli aj napadnuté uznesenia a plná moc.

Ústavný súd SR vo svojom vyjadrení, ktoré bolo SAK doručené dňa 16. 5. 2016 potvrdil, že dňa 1. 10. 2015 mu bola doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, prílohou ktorej bolo splnomocnenie, ktorým sťažovateľ splnomocnil DO na zastupovanie vo veci podania ústavnej sťažnosti zo dňa 9. 9. 2015, ktoré v kópii SAK aj predložil, ale prílohu netvorili napadnuté rozhodnutia príslušných súdov.

RK SAK vzhľadom na uvedené konštatovala, že advokát svojím konaním konal v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti tak, ako to ukladá znenie § 18 ods. 2 ZoA, keď jeho pochybenie zapríčinilo odmietnutie sťažovateľovej ústavnej sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní, v dôsledku čoho bol sťažovateľ poškodený na svojich právach. Advokát, ako osoba znalá práva, má v zmysle § 2 ods. 1 AP SAK pri výkone svojho povolania využívať na prospech klienta svoje vedomosti a skúsenosti, skutkové a právne argumenty a možnosti dané právnym poriadkom a chrániť tak a presadzovať práva a záujmy klienta. RK SAK má za to, že v predmetnom prípade táto požiadavka ako ani požiadavka odbornej starostlivosti splnené neboli a advokát uvedeným konaním porušil povinnosti, ktoré sú mu ustanovené zákonom o advokácii v spojení s ďalšími predpismi SAK, a ktoré je advokát povinný dodržiavať, a preto navrhovateľ podal tento návrh.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril svojím podaním zo dňa 15. 8. 2016, v ktorom uviedol, že sa k návrhu podrobne vyjadrí na disciplinárnom pojednávaní.

Na pojednávaní dňa 10. 11. 2016 DO uviedol, že sa pridržiava svojich vyjadrení, ktoré doručil SAK. Necítil sa byť vinným. Bol toho názoru, že konal podľa pokynov klienta a s odbornou starostlivosťou. Bol presvedčený, že neporušil žiadne právne predpisy vzťahujúce sa na činnosť advokáta. Požiadal o poskytnutie lehoty 10 dní, v priebehu ktorej doručí senátu kópiu podacieho listu, ktorým posielal Ústavnému súdu SR ústavnú sťažnosť za sťažovateľa, čím by chcel preukázať, že dotknuté rozhodnutia boli prílohou ústavnej sťažnosti. Za týmto účelom bolo pojednávanie disciplinárneho senátu odročené na deň 15. 12. 2016.

Na pojednávaní dňa 15. 12. 2016 bolo oboznámené ospravedlnenie DO z neúčasti na disciplinárnom pojednávaní z dôvodu hlavného pojednávania vo väzobnej veci. DO k ospravedlneniu priložil podací lístok pošty zo dňa 28. 9. 2015, ktorý podľa DO potvrdzuje, že súčasťou odoslanej zásielky na Ústavný súd Slovenskej republiky boli aj príslušné rozhodnutia a žiadal, aby bol spod návrhu oslobodený. DO zároveň súhlasil s tým, aby sa pojednávalo v jeho prítomnosti.

Zástupca RK SAK vo svojom záverečnom prednese uviedol, že sa pridržiava písomne podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania a navrhol, aby disciplinárny senát uznal DO za vinného a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

Senát z podacieho lístka predloženého disciplinárne obvineným zistil, že zásielka adresovaná Ústavnému súdu SR zo dňa 28. 9. 2015 mala hmotnosť 0,022 kg. Ústavný súd SR oznámil navrhovateľovi, že súčasťou zásielky bola ústavná sťažnosť a splnomocnenie. Ústavná sťažnosť mala tri strany a splnomocnenie jednu stranu.

V sťažnostnom spise sa nachádza uznesenie krajského súdu zo dňa 28. 7. 2015, ktoré pripojil do sťažnostného spisu DO a ktoré podľa jeho tvrdenia bolo súčasťou zásielky. Toto rozhodnutie však má 6 strán, a preto predložený podací lístok svedčí o tom, že predmetné rozhodnutia k ústavnej sťažnosti nepripojil, čím porušil § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde a z tohto dôvodu Ústavný súd SR sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Hoci DO uviedol vo svojom vyjadrení k sťažnosti, že podľa jeho názoru vo veci vykonal všetky úkony s náležitou starostlivosťou, aby obhájil záujmy klienta a mal za to, že právny úkon – podanie ústavnej sťažnosti vykonal nad rámec svojich povinností a predmetný právny úkon nezahrnul ani do vyúčtovania trov obhajoby, tak senát konštatoval, že došlo k porušeniu predpisov zo strany advokáta. Na podanie ústavnej sťažnosti ho sťažovateľ splnomocnil samostatným splnomocnením zo dňa 9. 9. 2015 a DO ho toho istého dňa prijal.

Po prijatí záveru, že skutok sa stal, že ho spáchal DO a že skutok je disciplinárnym previnením, senát pri svojom rozhodovaní o disciplinárnom opatrení prihliadol na rozsah a povahu disciplinárneho previnenia, spôsob konania, následok a mieru zavinenia disciplinárne obvineného, ako aj na skutočnosť, že podľa výpisu z registra disciplinárnych opatrení zistil, že ide o prvé disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému, a preto uloženie disciplinárneho opatrenia – písomného napomenutia je v tomto prípade pre disciplinárne obvineného primeraným disciplinárnym opatrením.

66.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý podá v mene klienta odvolanie v čase, keď má pozastavený výkon advokácie, v dôsledku čoho odvolací súd toto odvolanie odmietne z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou, pretože advokát pozastavením výkonu advokácie stratil postavenie zástupcu, a následne sa bezodkladne nevyjadrí k sťažnosti klienta na základe výzvy predsedu RK SAK, ktorú opakovane ani neprevezme v odbernej lehote, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 9 ods. 1 písm. a), § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 15. decembra 2016, ***sp. zn. DS IX.-39/16:2918/2015***

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 15. decembra 2016, sp. zn. DS IX.-39/16:2918/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a), § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

1.) ako splnomocnený právny zástupca A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom, o zaplatenie 3 051,74 eur, podal dňa 10. 10. 2014 odvolanie proti rozsudku zo dňa 25. 2. 2014, pričom tak urobil v čase, keď mal pozastavený výkon advokácie, v dôsledku čoho krajský súd uznesením zo dňa 19. 5. 2015 odvolanie odmietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou,
2.) sa bezodkladne nevyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B., na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 5. 11. 2015, ktorá mu bola zaslaná dvakrát, tieto zásielky boli vrátené SAK ako zásielky neprevzaté v odbernej lehote 3. 12. 2015 a 4. 1. 2016,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **2 000 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 25. 5. 2016, doručeného SAK dňa 25. 5. 2016. Predmetom návrhu boli skutky opísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO na výzvu predsedu DK SAK nereagoval a k návrhu sa nijakým spôsobom nevyjadril.

Na základe vykonaného dokazovania, a to najmä oboznámením sa s návrhom a s ostatnými listinnými dôkazmi, výpisom z registra disciplinárnych opatrení a vykonaním ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v sťažnostnom spise a disciplinárnom spise, mal disciplinárny senát za preukázaný nasledujúci skutkový a právny stav:

DO mal odo dňa 16. 12. 2013 na základe § 8 ods. 2 písm. c) a d) ZoA pozastavený výkon advokácie. V čase pozastavenia výkonu advokácie podal dňa 10. 10. 2014 elektronicky a dňa 11. 10. 2014 na poštovú prepravu ako splnomocnený právny zástupca sťažovateľa odvolanie proti rozsudku okresného súdu zo dňa 25. 2. 2014.

Krajský súd uznesením zo dňa 19. 5. 2015 odvolanie odmietol z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol: „(...) od okamihu pozastavenia výkonu advokácie advokát napriek tomu, že je naďalej zapísaný v zozname advokátov, už nie je oprávnený poskytovať právne služby, teda zastupovať klienta a konať v jeho mene a na jeho účet. V posudzovanej veci to znamená, že advokát nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, pretože nemá postavenie zástupcu žalobcu."

Ustanovenie § 9 ods. 1 ZoA vymenúva skutočnosti spojené s aktívnym výkonom advokácie, ktoré zanikajú, resp. sú nezlučiteľné s pozastavením výkonu advokácie. Tou základnou je zánik oprávnenia poskytovať právne služby.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal disciplinárny senát za to, že DO sa podaním odvolania v čase, keď mal pozastavený výkon advokácie, dopustil konania, ktoré je v rozpore s vyššie uvedenými § 9 ods. 1 písm. a), § 18 ods. 1, § 18 ods. 2 a § 18 ods. 3 ZoA. Odvolanie DO v mene sťažovateľa totiž podal v čase pozastavenia výkonu advokácie, čo je v priamom rozpore s § 9 ods. 1 písm. a) ZoA, a toto odvolanie bolo odmietnuté práve z toho dôvodu, že bolo podané advokátom, ktorý ho v čase pozastavenia výkonu advokácie nemal oprávnenie

podať. Doplnené dokazovanie v podobe poskytnutia informácie zo strany ekonomického oddelenia SAK preukázalo, že DO v čase, keď podal odvolanie, nemal voči SAK uhradenú povinnosť, z dôvodu nesplnenia ktorej mu bol výkon advokácie pozastavený. Predmetnú povinnosť DO splnil až dňa 15. 10. 2014 na základe exekúcie vedenej exekútorom. Zároveň v dôsledku odmietnutia odvolania bola sťažovateľovi uložená povinnosť nahradiť protistrane trovy súdneho konania vo výške 1 122,77 eur.

Disciplinárny senát mal zároveň za preukázané, že sa DO dopustil aj konania, ktoré je v rozpore s § 28 ods. 4 ZoA.

DO sa nevyjadril k sťažnosti, ktorá mu bola zaslaná dvakrát, pričom tieto zásielky boli vrátené SAK ako zásielky neprevzaté v odbernej lehote dňa 3. 12. 2015 a dňa 4. 1. 2016. Nad rámec porušenia tejto povinnosti, ktorá je predmetom návrhu, disciplinárny senát uviedol, že DO sa nevyjadril ani k návrhu, ktorý mu bol spolu s výzvou na vyjadrenie zaslaný zo strany predsedu DK SAK, a bez ospravedlnenia sa nezúčastnil ani na jednom z dvoch pojednávaní, ktoré sa konali v tejto veci.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal disciplinárny senát za to, že DO sa druhým skutkom dopustil konania, ktoré je v rozpore s § 28 ods. 4 ZoA.

V tejto súvislosti disciplinárny senát zároveň poukázal na konštantnú rozhodovaciu činnosť v obdobných veciach, a to napríklad na rozhodnutie predsedníctva SAK zo dňa 24. 6. 2011 sp. zn. P-24/2011:3993/2009, rozhodnutie predsedníctva SAK zo dňa 7. 12. 2012 sp. zn. P-33/2012:1977/2011, či rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 16. 3. 2012 sp. zn. DS I.-1/11:2344/2010.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a na citované ustanovenia ZoA a DP SAK mal disc. senát vo vzťahu k prvému skutku a druhému skutku za to, že tieto skutky sa stali, že ich spáchal DO, a že sú disciplinárnym previnením v zmysle § 56 ods. 1 ZoA, keďže DO pri výkone advokácie porušil povinnosti uvedené v § 9 ods. 1 písm. a), § 18 ods. 1, § 18 ods. 2 a § 18 ods. 3 ZoA (v prípade prvého skutku) a v § 28 ods. 4 ZoA (v prípade druhého skutku).

Disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní o disciplinárnom opatrení prihliadol na rozsah a povahu disciplinárneho previnenia, spôsob konania, následok a mieru zavinenia DO, ako aj na skutočnosť, že podľa výpisu z registra disciplinárnych opatrení DO advokátovi boli už dosiaľ uložené disciplinárne opatrenia, pričom disciplinárny senát dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA vo výške 2 000 eur je v tomto prípade pre DO advokáta primeraným disciplinárnym opatrením.

67.
ROZHODNUTIE

Poverenie advokátskeho koncipienta advokátom na nahliadnutie do spisu v trestnej veci, vedenej proti starostovi obce, v ktorej advokát vystupuje na základe riadne udelenej plnej moci obcou ako právny zástupca poškodenej obce a v ktorej došlo zároveň rozhodnutím súdu k ustanoveniu opatrovníka poškodenej obci z dôvodu existencie kolízie záujmov, pričom však ustanovený opatrovník udelenú plnú moc neodvolal ani advokátovi neudelil žiadne pokyny ohľadom zastupovania, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko ustanovenie opatrovníka súdom nemá za následok zánik plnej moci udelenej advokátovi a samotné poverenie advokátskeho koncipienta na nahliadanie do spisu nemožno považovať za neakceptovanie skutočnosti ustanovenia opatrovníka v konaní.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 25. mája 2017, ***sp. zn. DS IX.-79/16:740/2016***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 25. mája 2017, sp. zn. DS IX.-79/16:740/2016 bola DO advokátka **oslobodená**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1 až 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako právna zástupkyňa klienta – Obce A., ktorého zastupuje na základe zmluvy o poskytnutí právnych služieb uzavretej dňa 27. 1. 2015, neakceptuje skutočnosť, že v trestnom stíhaní okresného riaditeľstva PZ uznesením zo dňa 2. 4. 2015 voči starostovi obce A. B. pre prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku a prečin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie bola sudcom pre prípravné konanie okresného súdu ustanovená za opatrovníčku obci A. p. C. D., a napriek tejto skutočnosti po jej ustanovení poverila koncipientku JUDr. E. F., aby nahliadla do vyšetrovacieho spisu proti obv. A. B., pričom plnomocenstvo pripojené do spisu bolo signované obcou A., zast. A. B., starosta obce, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Disciplinárne konanie proti DO advokátke bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 24. 11. 2016.[9]

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania okrem iného uviedla, že pokiaľ ide o skutočnosť uvedenú v popise skutku o „neakceptovaní skutočností, že v trestnom stíhaní bola sudcom pre prípravné konanie okresného súdu ustanovená za opatrovníčku Obce A. C. D.“, nesúhlasí s touto skutočnosťou a uviedla, že po podaní odvolania voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 10. 6. 2015 o ustanovení opatrovníka nerobila žiadne právne úkony. Zároveň poukázala na to, že sťažovateľka k sťažnosti pripojila aj listiny nachádzajúce sa v predmetnom vyšetrovacom spise, ku ktorým sa mohla s dostať len nahliadnutím do spisu, z čoho vyplýva, že po zamietnutí odvolania robila v mene obce všetky úkony sťažovateľka. K popisu skutku „a napriek tejto skutočnosti po jej ustanovení poverila koncipientku JUDr. E. F., aby nahliadla do vyšetrovacieho spisu proti obv. A. B.“ DO uviedla, že táto skutočnosť sa nezhoduje s listinami tvoriacimi disciplinárny spis, pretože poverenie svojej koncipientke vydala dňa 12. 6. 2015 v čase, kedy o vydaní uznesenia okresného zo dňa 10. 6. 2015 o ustanovení opatrovníka nemala žiadnu vedomosť. Poukázala na to, že predmetné uznesenie jej bolo doručené až 22. 6. 2015, voči ktorému na základe pokynu klienta v zákonom stanovenej lehote podala sťažnosť dňa 24. 6. 2015 na okresnom súde, pričom DO uviedla, že tieto skutočnosti vyplývajú priamo z kópie listín, ktoré sú súčasťou disciplinárneho spisu. DO vo svojom vyjadrení uviedla, že dňa 27. 1. 2015 uzatvorila s obcou A. zmluvu o poskytovaní právnych služieb, ktorej predmetom bolo okrem iného aj právne zastupovanie v trestnom konaní v súvislosti so sťažnosťou občanov podanou na OR PZ. Zároveň jej bolo zo strany Obce A. dňa 26. 2. 2015 vystavené na zastupovanie v tomto

---

9 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania boli aj skutky, spočívajúce v tom, že a) DO po ustanovení sudcom pre prípravné konanie za opatrovníčku C. D. nevydala ustanovenej opatrovníčke doklady prevzaté pri zastupovaní obce A. na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej dňa 27. 1. 2015, hoci opatrovníčka C. D. bez predmetných dokladov nemohla kvalifikovane vykonávať svoje povinnosti opatrovníčky obce, b) inkasovala ako zástupkyňa obce A. v čase po ustanovení sudcom pre prípravné konanie za opatrovníčku C. D. v presne nezistenom čase od presne nezistených osôb presne nezistené finančné prostriedky a napriek výzvam opatrovníčky obce C. D. ich odmieta vrátiť. Vo vzťahu k týmto skutkom bolo disciplinárne konanie voči DO advokátke rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 25. 5. 2017, sp. zn. DS IX.-79/16:740/2016 zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania.

trestnom konaní splnomocnenie. DO ďalej poukázala na to, že splnomocnením zo dňa 25. 5. 2015 bola splnomocnená Obcou A. na zastupovanie poškodeného obce A. v tomto trestnom konaní,pričom nové splnomocnenie bolo vydané z dôvodu zmeny čísla konania, ktoré vyšetrovatelia žiadajú mať uvedené priamo v splnomocnení. Na záver DO uviedla, že sa domnieva, že skutok tak, ako je opísaný v návrhu nespáchala, postupovala v súlade so Zmluvou o poskytnutí právnych služieb zo dňa 27. 1. 2015, v súlade so zákonom o advokácii a nedopustila sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ZoA a žiadala, aby bola oslobodená spod návrhu v zmysle § 25 DP SAK.

DO na pojednávaní dňa 19. 1. 2017 uviedla, že sa pridržiava všetkých doterajších vyjadrení že nemala vedomosť o tom, že klientovi, obci A., bol ustanovený opatrovník, keď poverila svoju koncipientku na nahliadnutie do spisu. Klient Obec A., zastúpený starostom obce, trval na tom, aby podala sťažnosť voči uzneseniu hlavne kvôli osobe opatrovníka, keďže išlo o bývalú kontrolórku mesta C., ktorú z funkcie odvolal zamestnávateľ. DO uviedla, že svojmu klientovi vysvetlila, ako bude o sťažnosti odvolacím súdom rozhodnuté, ale klient trval na podaní sťažnosti.

Na pojednávaní dňa 19. 1. 2017 predstúpila ako svedkyňa JUDr. E. F., ktorá uviedla, že bola kontaktnou osobou pre klienta Obec A. a dňa 12. 6. 2015 bola poverená DO advokátkou na nahliadnutie do spisu, pričom termín nahliadania bol určený na 16. 6. 2015. Vyšetrovateľ jej neskôr telefonicky oznámil, že daný termín sa ruší a nový termín nahliadnutia do spisu určil na deň 24. 6. 2015. Dňa 22. 6. 2015 jej starosta obce poslal uznesenie okresného súdu o ustanovení opatrovníka a zároveň vyzval na podanie sťažnosti z dôvodu, že o osobe opatrovníka mal pochybnosti. Dňa 24. 6. 2015 jej nebolo vyšetrovateľom dovolené nahliadnutie do spisu, o čom jej vyšetrovateľ vydal potvrdenie. Zároveň na doplňujúce otázky potvrdila, že po ustanovení opatrovníčky žiadne úkony vo veci už neboli vykonané.

V tejto veci sa uskutočnilo pojednávanie aj dňa 16. 3. 2017, na ktorom zástupca navrhovateľa uviedol, že vzhľadom na ospravedlnenie svedkyne – sťažovateľky netrvá na jej vypočutí.

Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázaný nasledujúci skutkový a právny stav:

DO zastupovala Obec A. na základe Zmluvy o poskytnutí právnych služieb zo dňa 27. 1. 2015, predmetom ktorej bolo aj poskytovať právne služby v trestnom konaní v súvislosti so sťažnosťou občanov podanou na OR PZ, vrátane vykonania všetkých právnych úkonov súvisiacich s neoprávneným nakladaním s osobnými údajmi pred orgánmi činnými v trestnom konaní alebo inými štátnymi orgánmi. V nadväznosti na to bolo udelené DO klientom splnomocnenie dňa 26. 2. 2015. Dňa 25. 5. 2015 bolo DO klientom obcou A. udelená plná moc na zastupovanie poškodeného Obec A. v trestnom konaní vedenom na OR PZ, vrátane zastupovania pred orgánmi činnými v trestnom konaní, pred príslušným súdom až do právoplatného skončenia veci, vrátane odvolacieho konania a prípadného následného exekučného konania, a to v plnom rozsahu. Dňa 10. 6. 2015 bolo sudcom pre prípravné konanie okresného súdu vydané uznesenie, ktorým ustanovil opatrovníka obci A., a to sťažovateľku C. D. Dňa 22. 6. 2015 DO poverila svoju advokátsku koncipientku JUDr. E. F. na zastupovanie obce A v trestnom konaní, vrátane nazerania do spisov, robenia si z nich výpisov, odpisov. Dňa 24. 6. 2015 nebolo JUDr. E. F. umožnené nazretie do vyšetrovacieho spisu, pričom ako dôvod jej bolo uvedené, že dňa 10. 6. 2015 bolo vydané uznesenie okresného súdu, ktorým bol obci A. ustanovený opatrovník. DO podala voči uzneseniu o ustanovení opatrovníka sťažnosť, ktorú krajský súd uznesením zo dňa 8. 9. 2015 zamietol.

DO sa podľa návrhu mala dopustiť porušenia povinnosti uvedenej v § 18 ods. 1 až 3 ZoA. Ide o povinnosť chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi, zároveň konať čestne, svedomito, primeraným spôsobom dôsledne využívať všetky právne prostriedky

v záujme klienta a dodržiavať pritom pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory.

Disciplinárny senát vzhľadom na skutkový stav mal za preukázané, že k doručeniu uznesenia o ustanovení opatrovníka Obci A. DO advokátke došlo dňa 22. 6. 2015. Voči uzneseniu o ustanovení opatrovníka DO podala dňa 24. 6. 2015 sťažnosť. Krajský súd uznesením túto sťažnosť zamietol, v odôvodnení uviedol, že uznesenie bolo doručené DO dňa 22. 6. 2015. Práve týmto uznesením odvolacieho súdu sa podľa názoru disciplinárneho senátu preukázalo, že DO nemohlo byť uznesenie o ustanovení opatrovníka doručené v inom, resp. skoršom termíne ako dňa 22. 6. 2015. DO nemala inú možnosť dozvedieť sa o ustanovení opatrovníka, keďže nahliadanie do spisu naplánované dňa 16. 6. 2015 sa z dôvodu na strane vyšetrovateľa neuskutočnilo. Z uznesenia krajského súdu zároveň vyplýva, že odvolací súd považoval sťažnosť podanú prostredníctvom DO advokátkou za sťažnosť podanú oprávnenou osobou, riadne a včas.

Dňa 22. 6. 2015 DO poverila svoju advokátsku koncipientku nahliadaním do spisu. Disciplinárny senát poukázal na to, že k povereniu došlo v rovnaký deň, ako došlo k doručeniu uznesenia o ustanovení opatrovníčky. Okrem toho sa v disciplinárnom spise nachádza poverenie pre advokátsku koncipientku v rovnakom znení ako z 22. 6. 2015, avšak datované na 12. 6. 2015.

Disciplinárny senát považoval za potrebné zdôrazniť, že splnomocnenie udelené DO advokátke Obcou A. zo dňa 25. 5. 2015, nemohlo zaniknúť automaticky ustanovením sťažovateľky ako opatrovníčky. Sťažovateľka po jej ustanovení vystupovala v predmetnom trestnom konaní ako osoba konajúca v mene poškodeného Obce A. namiesto starostu, ktorý mal vo veci konflikt záujmov a nemohol z dôvodu uvedenom v § 48 ods. 3 Trestného poriadku vykonávať práva poškodeného. To však nevylučuje možnosť, aby mala Obec A. ako poškodený v predmetnom trestnom konaní zvoleného advokáta ako zástupcu. Ak sťažovateľka po jej ustanovení za opatrovníčku Obce A. nesúhlasila, aby touto advokátkou bola DO, mohla plnomocenstvo udelené DO advokátke v mene Obce A. odvolať, resp. jej dať pokyn, aby vo veci nerobila žiadne úkony, k čomu však k dátumu 22. 6. 2015, resp. 24. 6. 2015, nedošlo.

Disciplinárny senát poukázal v tejto súvislosti aj na rozhodnutie ÚS SR zo dňa 14. 1. 2016, sp. zn. II. ÚS 24/2016, podľa ktorého: „Účelom a zmyslom inštitútu ustanovenia opatrovníka poškodenému podľa § 48 ods. 3 Trestného poriadku je umožniť vykonávať práva poškodeného aj osobe, ktorá sama buď nemôže vykonávať práva poškodeného vôbec, alebo je nebezpečenstvo z omeškania. Ekonomická situácia poškodeného v tomto prípade nemá žiaden význam. Pokiaľ by ustanovený opatrovník zistil splnenie podmienok na podanie žiadosti o ustanovenie zástupcovi poškodeného z radov advokátov podľa § 47 ods. 6 Trestného poriadku, má právo požiadať v mene poškodeného o jeho ustanovenie."

Z citovaného rozhodnutia vyplýva, že aj ustanovený opatrovník môže požiadať o ustanovenie zástupcu poškodeného z radov advokátov, a teda zastupovanie poškodeného v trestnom konaní môže aj napriek ustanoveniu opatrovníka vykonávať advokát.

Zo skutkového stavu vyplýva, že DO po podaní sťažnosti nevykonávala žiadne právne služby, prípadne iné úkony, ktoré by mohli byť považované za konanie, ktorým DO neakceptuje skutočnosť, že v danej veci bola Obci A. ustanovená opatrovníčka.

Samotné poverenie advokátskej koncipientky na nahliadanie do spisu nie je možné podľa názoru disciplinárneho senátu považovať za konanie v rozpore s § 18 ods. 1 až 3 ZoA. DO v čase udelenia poverenia advokátskej koncipientky bola naďalej zástupcom poškodeného v trestnom konaní. Sťažovateľka, ako ustanovená opatrovníčka splnomocnenie udelené Obcou A., DO neodvolala a ani jej vo veci nedala žiadny pokyn. A teda poverenie advokátskej koncipientky na nahliadanie do spisu nemožno považovať za nerešpektovanie skutočnosti,

že sťažovateľka bola pre predmetné trestné konanie ustanovená za opatrovníčku. Vzhľadom na tieto skutočnosti nebolo rozhodujúce, či k povereniu advokátskej koncipientky došlo už dňa 12. 6. 2015 alebo až 22. 6. 2015, t. j. pred tým alebo potom, ako bolo DO advokátke doručené uznesenie o ustanovení sťažovateľky za opatrovníčku.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a na citované ustanovenia zákona o advokácii a disciplinárneho poriadku mal disciplinárny senát za to, že nebolo preukázané, že opísaný skutok je disciplinárnym previnením a vzhľadom na to DO advokátku podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK spod návrhu oslobodil.

68.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vypovedá ako svedok o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri zastupovaní bývalých klientov, napriek tomu, že povinnosti zachovávať mlčanlivosť nebol zbavený všetkými dedičmi bývalých klientov, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 23 ods. 1 a 2 ZoA.

Za dôverné informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť mlčanlivosti advokáta, sa považujú ústne alebo písomné informácie, rovnako informácie získane elektronicky a patria sem všetky informácie, ktoré sa týkajú priamo výkonu mandátu, rovnako aj všetky súkromné, osobné, obchodné a daňové informácie či súvislosti týkajúce sa klienta.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 27. októbra 2017, ***sp. zn. DS IX.-39/2017:3342/2016***

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 27. októbra 2017, sp. zn. DS IX.-39/2017:3342/2016 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 23 ods. 1 a 2 ZoA,

tým, že

dňa 21. 9. 2016 vypovedala ako svedok pred okresným riaditeľstvom policajného zboru o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedela ako právna zástupkyňa A. B. a B. B., a to napriek tomu, že povinnosti zachovávať mlčanlivosť nebola pozbavená všetkými dedičmi uvedených osôb,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO bolo začaté na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 19. 5. 2017, doručeného SAK dňa 22. 5. 2017.

Z návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplývalo, že sťažovateľ C. B. podal SAK sťažnosť, v ktorej okrem iného uviedol, že DO dlhodobo poskytovala právne služby celej jeho rodine a pripravovala aj viacero zmlúv preňho osobne a poskytovala mu právne rady v rôznych oblastiach. Medzi takéto zmluvy mala patriť aj darovacia zmluva, ktorej obsahom bolo darovanie majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva rodičov sťažovateľa v prospech sťažovateľa a jeho sestry, s tým, že časť majetku bola darovaná do výlučného

vlastníctva sťažovateľa a časť do výlučného vlastníctva jeho sestry. Podľa tvrdenia sťažovateľa sa rodičia rozhodli ponechať si vo svojom vlastníctve rozostavanú stavbu postavenú na pozemku, ktorý rodičia darovali sestre sťažovateľa. Začiatkom roku 2016 sťažovateľ zistil, že predmetná rozostavaná stavba je skolaudovaná na rekreačné bývanie a ako jej vlastník je na príslušnom liste vlastníctva zapísaný syn sestry sťažovateľa. Následne sťažovateľ zistil, že na príslušný stavebný úrad bola doložená darovacia zmluva, ktorá síce bola podpísaná všetkými účastníkmi, avšak oproti zmluvám, ktoré boli skutočne podpísané, sa obsahovo líšila tým, že do čl. Predmet zmluvy bola dopísaná ďalšia stavba, konkrétne predmetná rozostavaná stavba. Z uvedeného dôvodu podal sťažovateľ trestné oznámenie na neznámeho páchateľa, pričom uznesením príslušného policajta bolo začaté trestné stíhanie vo veci pre zločin podvodu. Sťažovateľ ďalej uviedol, že dňa 21. 9. 2016 bola v predmetnom trestnom konaní vypočutá ako svedok DO, nakoľko ona pripravovala predmetné darovacie zmluvy pre sťažovateľa, jeho sestru a jeho rodičov, pričom taktiež zastupovala jeho sestru aj v predmetnom stavebnom konaní. DO ako svedok obsiahlo vypovedala, pričom vo svojej výpovedi využila informácie, ktoré získala v rámci komunikácie s ním ako jej klientom a z komunikácie s jeho rodičmi. Sťažovateľ poukázal na to, že DO nebola pozbavená mlčanlivosti. Okrem toho, že sa neobmedzila len na konštatovanie skutkových okolností uzatvárania darovacej zmluvy, vynášala vlastné úsudky a prezentovala vlastné názory na svojich bývalých klientov, vrátane toho, kto a z akého dôvodu sa podľa nej usiluje o získanie majetku. Sťažovateľ mal za to, že DO prezentovala informácie v trestnom konaní tak, aby ovplyvnila priebeh trestného konania v prospech svojej súčasnej klientky (sestra sťažovateľa) a v neprospech sťažovateľa ako bývalého klienta.

DO vo svojom vyjadrení na výzvu SAK okrem iného uviedla, že sťažovateľ jej klientom nebol a nie je, a že jej klientmi boli len rodičia sťažovateľa. DO potvrdila, že ju rodičia sťažovateľa splnomocnili vyhotovením darovacích zmlúv a tieto vypracovala, pričom ich predloženie príslušnému správnemu orgánu zabezpečili klienti sami. Svoju výpoveď na polícii poskytla podľa svojho vyjadrenia „ako odpovede na otázky kladené príslušným policajným orgánom a odpovede neobsahovali podľa nej žiadne informácie, ktorými by porušila zásadu mlčanlivosti, ktoré by nebolo možné overiť z verejných zdrojov (listiny z katastra a pod.), alebo ktoré by neboli všeobecne známe." DO poukázala na to, že právnym nástupcom vo veci majetku jej bývalých klientov je ich dcéra.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania odkázala na predchádzajúce vyjadrenie na výzvu navrhovateľa, opätovne zdôraznila, že neporušila zásadu mlčanlivosti. Tvrdenia sťažovateľa o údajnej vôli rodičov nakladať s nehnuteľnosťami inak nie sú ničím podložené. DO nie je zrejmé, o aké informácie malo ísť, rovnako to nie je zrejmé ani zo samotného návrhu, okrem tých, ktoré sú verejne prístupné. Vlastné úsudky nepovažovala za právne informácie a sťažovateľ nebol nimi poškodený alebo dotknutý. Navrhla disciplinárny návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Na základe vykonaného dokazovania senát zistil tento skutkový stav:

Zo zápisnice o výsluchu svedka vyplývalo, že DO v uvedenej trestnej veci vypovedala ako svedok dňa 21. 9. 2016. Vo svojej výpovedi uviedla skutočnosti týkajúce sa zastupovania jej bývalých klientov A. B. a B. B. DO vypracovala predmetnú darovaciu zmluvu. DO uviedla postupný vývoj zadaní jej bývalých klientov, ktoré sa týkali rozdeľovania ich majetku medzi ich syna a dcéru, vrátane poslednej požiadavky jej bývalých klientov na vypracovanie zmluvy, ktorou celý majetok v M. darujú dcére. Podľa záveru DO rodičia (jej bývalí klienti) rozdelili majetok v dvoch mestách, s tým, že aj rozostavaná budova na pozemku bude patriť dcére. O čom svedčí aj skutočnosť, že účastníkom kolaudačného konania bola A. B., ktorá vedela, že stavbu dokončuje dcéra, pričom podľa záverov DO musel o tom vedieť aj sťažovateľ. Podľa

názoru DO na vec, dcéra v tejto veci vystupovala pasívne, nebažila po majetku. Mala z nich pocit, že v ich rodine sú rozdelení na syna a mamu, ktorí boli aktívnejší a dcéru a otca. Podľa názoru DO, nápad rozdeliť majetok prišiel zo strany syna a matky, ktorá sa chcela s manželom rozvádzať. Ďalej podľa záverov DO v prípade, ak by B. B. nebránil dcéru, že majú dve deti a mali by dostať rovnako, dcéra by z ich majetku (bývalých klientov) možno nedostala nič.

Z písomného vyjadrenia DO zo dňa 30. 11. 2016 vyplývalo, že A. B. a B. B. boli jej klientmi. Títo ju splnomocnili vypracovaním darovacích zmlúv, ktorých predmetom bolo nakladanie s nehnuteľnosťami A. B. a B. B. v prospech ich detí.

Predmetná úprava (povinnosť mlčanlivosti advokáta) je ťažisková úprava a súčasne východisková pre činnosť a postavenie advokátov pri poskytovaní právnych služieb bez ohľadu na právny odbor, v ktorom tieto služby poskytujú. Verejný záujem na efektívnom fungovaní právneho systému vyžaduje, aby každý mohol získať odbornú právnu radu vo veci svojich práv, záväzkov a povinností. V záujme zabezpečenia takejto pomoci musí byť komunikácia medzi advokátmi a ich klientmi prebiehať celkom bez zábran. Etický kódex advokátov v EÚ v čl. 2.3.1 ustanovuje, že z podstaty funkcie advokáta vyplýva, že klient advokátovi poskytne informácie, ktoré by inému neposkytol, a že advokátovi klient poskytuje informácie na základe vzájomnej dôvery. Dôvera nemôže existovať bez istoty mlčanlivosti o zverených informáciách. Mlčanlivosť je teda primárnym a základným právom a zároveň povinnosťou advokáta.

Ustanovenie § 23 ods. 1 a 2 ZoA explicitne upravuje povinnosť advokáta zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie. Za dôverné informácie sa považujú ústne alebo písomné informácie, rovnako tak informácie získane elektronicky. Patria sem všetky informácie, ktoré sa týkajú priamo výkonu mandátu, rovnako aj všetky súkromné, osobné, obchodné daňové informácie či súvislosti týkajúce sa klienta. Povinnosť mlčanlivosti je trvalá, trvá aj po skončení zastupovania klienta advokátom. Jedine klient a po jeho smrti či zániku jeho právny nástupca môže písomne pozbaviť advokáta povinnosti zachovávať mlčanlivosť. V prípade, ak má klient viac právnych nástupcov, účinné pozbavenie mlčanlivosti advokáta je možné len s výslovným súhlasným prejavom všetkých právnych nástupcov klienta. Súhlas musí mať písomnú formu.

Výkon advokátskeho povolania je spojený s radom mnohých povinností. Advokátska povinnosť zachovávať mlčanlivosť patrí medzi základné povinnosti, ktorých plnenie predpokladá zodpovedný a predovšetkým zákonný výkon advokácie. Mlčanlivosť advokáta ide v ruke s rukou so vzájomnou dôverou medzi klientom a advokátom, pretože len ten advokát, ktorý má dôveru klienta vie efektívne poskytnúť klientovi právnu radu.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že DO poskytovala právne služby A. B. a B. B. Ďalej je nepochybné, že dedičmi (právnymi nástupcami) A. B. a B. B. sú syn a dcéra bývalých klientov.

Zo zápisnice o výsluchu svedka, ktorým bola DO v trestnom konaní vedenom policajným orgánom, vyplýva, že DO vypovedala o skutočnostiach, ktoré sa dozvedela práve v súvislosti s poskytovaním právnych služieb A. B. a B. B., teda pri výkone advokácie, konkrétne išlo o vyjadrenie k darovacej zmluve zo dňa 31. 8. 2010, k spôsobu, ako nakladali s majetkom cestou viacerých zmlúv, konkrétnemu rozdeleniu majetku, resp. rozhodnutia klientov o darovaní majetku medzi potomkov. Pokiaľ ide o písomné pozbavenie mlčanlivosti advokáta, DO, aj napriek výzve takúto listinu nepredložila. Obrana DO, spočívajúca v tvrdení, že právnym nástupcom klientov na území M. je ich dcéra, neobstojí. V danom prípade je rozhodujúce, že do okruhu dedičov, t. j. právnych nástupcov po jej klientoch rozhodne patrí aj sťažovateľ. Uvedeným konaním DO, kedy vypovedala ako svedok pred policajným orgánom o skutočnostiach, ktoré sa dozvedela pri výkone advokácie, bez toho, aby bola zákonným spôsobom pozbavená mlčanlivosti advokáta, t. j. písomne všetkými právnymi nástupcami svojich

klientov, hrubo porušila povinnosť mlčanlivosti advokáta. Ako už senát uviedol, povinnosť mlčanlivosti advokáta je základným právom a zároveň základnou povinnosťou advokáta.

Vzhľadom na uvedené senát dospel k záveru, že skutok DO, kedy vypovedala ako svedok v trestnom konaní vedenom policajným orgánom o skutočnostiach, ktoré sa dozvedela pri výkone advokácie, pričom nebola zákonným spôsobom pozbavená mlčanlivosti, je disciplinárnym previnením, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Senát uložil disciplinárne opatrenie, ktoré je primerané závažnosti disciplinárneho previnenia, verejnému záujmu spočívajúcemu v záujme zachovania dôvery vo výkon advokácie cestou dodržiavania mlčanlivosti advokáta, ako aj samotnej dôvernosti informácií a povinnosti mlčanlivosti (§ 33 DP SAK).

69.

ROZHODNUTIE

Prevzatie zastupovania advokátom v právnej veci obchodnej spoločnosti, na základe splnomocnenia podpísaného len jedným z konateľov tejto spoločnosti napriek tomu, že podľa zápisu v obchodnom registri za spoločnosť konajú všetci konatelia spoločne, v situácii, keď súd v konaní v tejto právnej veci takto udelené splnomocnenie akceptuje vyslovením svojho právneho názoru vo vzťahu k spôsobu konania za túto spoločnosť, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko riešenie otázky prípustnosti zastúpenia účastníka súdneho konania advokátom alebo iným subjektom je výlučne v kompetencii súdu, pred ktorým sa konanie vedie.

V situácii, keď po zastavení disciplinárneho konania z dôvodu oneskoreného podania návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo právoplatnými rozhodnutiami disciplinárnych orgánov na základe vyhlásenia advokáta o tom, že trvá na prejednaní jeho veci v zmysle § 215 ods. 7 Trestného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 ZoA, rozhodnuté o pokračovaní v disciplinárnom konaní voči DO advokátovi, navrhovateľ stráca možnosť dispozície s návrhom, vrátane jeho späťvzatia, hoc aj je v postavení účastníka konania, ktorý ovláda začatie, či zastavenie disciplinárneho konania.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK zo 7. októbra 2016, ***sp. zn. DS X.-30/15:2767/2014***

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK zo 7. októbra 2016, sp. zn. DS X.-30/15:2767/2014 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1 a 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
prevzal zastupovanie a zastupuje spoločnosť A. s. r. o. v právnej veci žalobcu A. s. r. o. proti žalovanému B. s. r. o., o zaplatenie sumy 956 000 eur s prísl., vedenej okresným súdom, napriek tomu, že mu plná moc nebola udelená v súlade s príslušnými právnymi predpismi, pretože splnomocnenie na zastupovanie žalobcu A. s. r. o. zo dňa 4. 6. 2013 podpísal len jeden z konateľov spoločnosti A. B., ktorý tým prekročil pôsobnosť člena štatutárneho orgánu zverenú mu zákonom, keďže spôsob konania menom spoločnosti A. s. r. o. zverejnený v obchodnom registri a účinný voči tretím osobám je: „Písomnosti, ktoré zakladajú práva a povinnosti spoločnosti podpisujú konatelia spoločne tak, že k tlačenému alebo písanému obchodnému menu spoločnosti pripoja svoj podpis.“,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 24. 3. 2015 podal DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 4. 6. 2015. Návrh zo dňa 24. 3. 2015 bol podaný dňa 24. 3. 2015 a týkal sa skutku zo dňa 4. 6. 2013, kedy došlo k prevzatiu zastupovania klienta podpísaním splnomocnenia len jedným z konateľov obchodnej spoločnosti. S poukazom na § 1 písm. f) DP SAK a § 58 ods. 2 ZoA, disciplinárny senát disciplinárne konanie, podľa § 22 písm. b) v spojení s § 14 písm. b) DP SAK, zastavil. Predseda RK SAK, ako aj DO advokát sa po poučení o opravnom prostriedku proti podanému rozhodnutiu priamo na pojednávaní vzdali práva podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu. Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 4. 6. 2015, ktorým bolo konanie zastavené, nadobudlo právoplatnosť dňa 6. 7. 2015.

DO, s poukazom na § 57 ods. 7 ZoA, na tomto disciplinárnom pojednávaní žiadal disciplinárny senát, aby sa per analogiam použitím príslušných ustanovení Trestného poriadku (§ 9 ods. 3), vo veci ďalej konalo a meritórne rozhodlo.

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK, sp. zn. DS X.-30/15:2767/2014 zo dňa 21. 9. 2015 v spojení rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu zo dňa 24. 2. 2016, sp. zn. III. ODS-36/15:2767/2014 bolo podľa § 57 ods. 7 ZoA, v spojení s § 215 ods. 7 Trestného poriadku, rozhodnuté o pokračovaní v disciplinárnom konaní vedenom pod sp. zn. DS X.-30/15:2767/2014, proti DO advokátovi.

Vo veci bolo následne nariadené pojednávanie na deň 7. 10. 2016, na ktorom senát konal zákonom a DP SAK stanoveným postupom. Po oboznámení sa s obsahom spisu požiadal zástupca RK SAK o možnosť vyjadriť sa k procesným návrhom. Senátu oznámil, že je poverený RK SAK predniesť, že berie návrh na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu späť z dôvodu hrozby premlčania skutku a z dôvodov, ktorými RK SAK prihliada na osobu disciplinárne obvineného advokáta, ktorý dlhoročne vykonáva povolanie advokáta, s poukazom na jeho dlhoročné pôsobenie v orgánoch SAK, s ohľadom na jeho dobré meno, ktoré požíva voči kolegom. Žiadal preto podľa § 14 písm. a) DP SAK konanie zastaviť. Následne zástupca RK SAK na výzvu senátu týkajúcu sa prípadných návrhov na doplnenie dokazovania uviedol, že RK SAK nemá návrhy na doplnenie dokazovania, no má za to, že po dispozičnom úkone zrealizovanom na tomto pojednávaní nie je možné o veci procesne rozhodnúť inak, ako zastavením konania a iný postup disciplinárneho senátu by bol v rozpore s DP SAK a ZoA. Ďalej zástupca RK SAK uviedol, že len z dôvodu, že bol vyzvaný na prednesenie záverečného návrhu, navrhuje uznať v prípade meritórneho rozhodnutia DO za vinného a aby senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Disciplinárne obvinený advokát dal na záver disciplinárneho pojednávania do pozornosti disciplinárneho senátu rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu SAK z roku 2013, publikované v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK 2012 – 2013 pod č. 65, kde bola riešená obdobná vec. V záverečnom návrhu poukázal na dôvody uvedené v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 30. 3. 2015. Zdôraznil, že súd prvej inštancie i odvolací súd akceptovali jeho pozíciu právneho zástupcu žalobcu a že súdna prax už na obdobnú právnu problematiku svojimi rozhodnutiami reagovala, čo potvrdzuje správnosť jeho postupu pri výkone advokácie. Odmietol argumentáciu o späťvzatí disciplinárneho návrhu vo vzťahu k jeho osobe, keďže táto narúša rovnosť advokátskeho stavu, čo je pre DO neprijateľné. Odkázal tiež na svoje predošlé písomné vyjadrenie k navrhovanému procesnému postupu RK SAK a poukázal na právoplatné rozhodnutie o zastavení konania. Navrhol, aby bol oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 25 písm. b) DP SAK.

Vzhľadom na predchádzajúci procesný stav predmetnej disciplinárnej veci a už právoplatné rozhodnutie o zastavení konania zo dňa 4. 6. 2015 sa disciplinárny senát pred rozhodnutím o veci samej zaoberal otázkou prípustnosti disciplinárneho konania podľa § 22 písm. a) DP SAK, pretože navrhovateľ zobral na pojednávaní dňa 7. 10. 2016 návrh na začatie disciplinárneho konania späť po tom, čo už bolo rozhodnuté o zastavení konania podľa § 14 písm. b) DP SAK – pretože návrh bol podaný oneskorene. Rozhodnutie o zastavení konania z toho dôvodu nadobudlo právoplatnosť dňa 6. 7. 2015, keď sa účastníci vzdali práva podať odvolanie.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že navrhovateľ stratil možnosť dispozície s návrhom prezentovaným spôsobom, hoc aj je v postavení účastníka konania, ktorý ovláda začatie, či zastavenie disciplinárneho konania. V tomto konaní bolo rozhodnuté o zastavení konania podľa § 14 písm. b) DP SAK. Následne bolo na podnet DO advokáta v súlade s § 57 ods. 7 ZoA, v spojení s § 215 ods. 7 Trestného poriadku rozhodnuté o pokračovaní v konaní. Zástupca RK SAK na pojednávaní dňa 7. 10. 2016 opakovane navrhol zastaviť konanie pre hrozbu premlčania [§ 14 písm. b) DP SAK].

Disciplinárny senát dospel k záveru, že v tomto „pokračujúcom" disciplinárnom konaní nie je možné predmetné konanie zastaviť jednak pre ten istý dôvod, jednak pri rešpektovaní zásady rovnosti zbraní účastníkov disciplinárneho konania a kontradiktórnosti tohto konania. Iný postup (čo už bolo konštatované v odvolacom rozhodnutí III. ODS SAK zo dňa 26. 4. 2016, na ktoré plne senát poukazuje) by DO advokátovi znemožnil uplatňovanie jeho ústavného práva na spravodlivý proces.

Vykonaným dokazovaním vo veci samej disciplinárny senát zistil, že DO advokát prevzal právne zastúpenie a právne zastupuje obchodnú spoločnosť A. s. r. o., v právnej veci žalobcu A. s. r. o. proti žalovanému B. s. r. o., o zaplatenie sumy 956 000 eur s prísl., vedenej okresným súdom, pričom mu plnú moc udelil len jeden z konateľov žalobcu, napriek tomu, že písomnosti, ktoré zakladajú práva a povinnosti spoločnosti žalobcu podľa výpisu z obchodného registra, podpisujú konatelia spoločne tak, že k obchodnému menu spoločnosti pripoja svoj podpis.

Zo spisu okresného súdu v právnej veci žalobcu A. s. r. o. proti žalovanému B. s. r. o., o zaplatenie sumy 956 000 eur s prísl. disciplinárny senát zistil, že sa súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nevyhnutne a priamo zo zákona zaoberali otázkou zastupovania žalobcu v tomto spore, a to podľa vtedy platného § 103 Občianskeho súdneho poriadku (skúmanie podmienok konania).

Na pojednávaní pred okresným súdom dňa 13. 3. 2014 žiadal zástupca žalovaného zákonnú sudkyňu o informáciu, ako sa súd vysporiadal s námietkou žalovaného, týkajúcou sa právneho zástupcu žalobcu – DO advokáta. Žalovaný namietal toto zastúpenie, pretože splnomocnenie nebolo podpísané oboma konateľmi žalobcu. Súd oznámil, že zastúpenie žalobcu je z procesného hľadiska v poriadku. Otázkou právneho zastúpenia žalobcu v tejto veci sa následne zaoberal aj krajský súd ako odvolací súd. V odôvodnení uznesenia zo dňa 13. 8. 2012 odvolací súd uvádza: „Keďže podanie žaloby je procesným úkonom a nezakladá žiadne práva a povinnosti spoločnosti, odvolací súd má za to, že za spoločnosť je oprávnený konať každý z konateľov samostatne. V prípade iného výkladu by mohlo dôjsť k situácii, že bude znemožnená ochrana práv týkajúcich sa spoločnosti a pokiaľ by súd vyžadoval podpisy oboch konateľov na návrhu a jeden z nich by tento návrh odmietol podpísať, došlo by k odňatiu spravodlivosti."

Podľa názoru disciplinárneho senátu je riešenie otázky prípustnosti zastúpenia účastníka súdneho konania advokátom alebo iným subjektom výlučne v kompetencii súdu, pred ktorým sa konanie vedie. Účastníci konania, ich právni zástupcovia, prípadne stavovské orgány

SAK môžu mať na túto právnu problematiku rôzne názory, ale prejednávajúcemu súdu jeho zákonom danú kompetenciu nemožno odňať.

Ak príslušný súd (zákonný sudca) v konkrétnom súdnom konaní akceptuje pozíciu DO advokáta ako právneho zástupcu účastníka súdneho konania na strane žalobcu, nemôže byť konanie advokáta, ktorý prevezme právne zastúpenie klienta za účelom ochrany jeho práv a právne zastupuje v súdnom konaní účastníka, za okolností uvedených vo výrokovej časti rozhodnutia, kvalifikované ako disciplinárne previnenie.

Vzhľadom na tento stav disciplinárny senát, v zmysle § 25 písm. b) DP SAK, oslobodil DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, keďže skutok nie je disciplinárnym previnením.

X. disciplinárny senát SAK považoval za potrebné pre úplnosť túto vec uzavrieť dôvetkom. Ustanovenie vzťahujúce sa na poslanie advokácie, zákonodarcom definované podľa § 1 ods. 1 ZoA, sa podľa názoru senátu iste vzťahuje nielen na jednotlivých advokátov pri každodennom výkone povolania, ale aj pri zákonom definovanom postavení SAK ako stavovskej samosprávnej organizácie. Obdobná povinnosť vyplýva zo stavovských predpisov ako aj orgány komory. Konferenciou advokátov voleným zástupcom ako reprezentantom advokátskeho stavu a súčasne reprezentantom orgánov komory plynú okrem súvisiacich práv členov orgánov komory pri výkone ich funkcií, podobne ako advokátom aj na základe § 18 ods. 3 ZoA tam uvedené povinnosti. Advokáti, prostredníctvom volených orgánov, spoločne napĺňajú poslanie advokácie aj v disciplinárnom konaní. Cieľom disciplinárneho konania je v súlade so súvisiacimi zákonmi a stavovskými predpismi dosiahnuť spravodlivé rozhodnutie o disciplinárnom návrhu, pri dodržaní všetkých práv DO advokáta, vrátane práva na spravodlivý proces, vyplývajúceho zo základného právneho predpisu štátu – Ústavy SR. Dôsledné využitie všetkých právnych prostriedkov a dodržiavanie pravidiel profesijnej etiky v disciplinárnom konaní spočíva aj vo vzájomnom rešpekte advokátov bez ohľadu na to, či ide o advokáta obvineného v disciplinárnom konaní, alebo či ide o navrhovateľa, či ide o člena disciplinárneho senátu, či odvolacieho disciplinárneho senátu. Disciplinárny senát má za to, že základnou povinnosťou orgánov komory je zabezpečiť taký disciplinárny proces, ktorý vytvorí disciplinárnemu senátu nielen vecnú, ale pre každého i viditeľnú možnosť zákonne o disciplinárnej veci rozhodnúť na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu a po posúdení, či sa advokát dopustil disciplinárneho previnenia – zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej zo ZoA alebo predpisu komory. Disciplinárny senát nepovažuje za žiaduce uplatňovať účastníkmi disciplinárneho konania také právne prostriedky, ktoré v disciplinárnom konaní k tomuto nesmerujú, teda nesmerujú pre SAK ako stavovskú organizáciu, k prospešnému cieľu. Pokračujúcu aktivitu navrhovateľa, spočívajúcu podľa disciplinárneho senátu k znemožneniu naplnenia zákonom daného práva DO na spravodlivý proces, zjavnú z dôvodov odvolania – toto právo mu nie je možné vziať a ani obmedziť, navrhovateľ – predseda RK SAK nemá vôbec voči DO advokátovi (poznámka senátu: na rozdiel od prokurátora, resp. policajta v prípade postupu podľa § 9 ods. 3 Trestného poriadku – ako to odvolateľ uviedol v inej časti odvolania) povinnosť viesť voči nemu disciplinárne konanie až do konečného meritórneho rozhodnutia. Aj preto nemá napádané rozhodnutie disciplinárneho senátu praktický význam a navrhovateľ bezprostredne po prípadnej právoplatnosti napádaného rozhodnutia vezme späť návrh na začatie disciplinárneho konania, čím sa aj napriek postoju DO advokáta konanie definitívne ukončí. Následne pokračujúca a viditeľná zo späťvzatia návrhu na pojednávaní za procesného stavu vzniknutého po právoplatnom rozhodnutí III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK, ktorý okrem iného skonštatoval – nerozlučnou súčasťou práva na spravodlivý proces je aj právo na rozhodnutie vo veci pri uplatnení všetkých atribútov riadneho procesu, ďalej – toto právo DO advokáta nemožno žiadnym spôsobom odňať, lebo je integrálnou súčasťou širšie ponímaného práva

nielen na spravodlivé súdne konanie a spravodlivý proces, ale aj na spravodlivé meritórne rozhodnutie, ako aj – právo na spravodlivý proces je naplnením princípu právnej istoty, ktorý znamená, že všetky subjekty práva môžu dôvodne očakávať konanie a rozhodovanie podľa platných právnych predpisov, teda zjavne nerešpektujúca právny názor odvolacieho senátu. Odôvodnenie návrhu na späťvzatie svojím spôsobom naznačuje porušovanie zásady rovnosti advokátov – (advokáta, ktorý dlhoročne vykonáva povolanie advokáta, s poukazom na jeho dlhoročné pôsobenie v orgánoch SAK, s ohľadom na jeho dobré meno, ktoré požíva voči kolegom) a teda rovnosti práv jednotlivca v inštitucionalizovanej stavovskej organizácii, čo nepovažuje X. disciplinárny senát SAK za také konanie, ktoré možno označiť za naplňujúce cieľ disciplinárneho konania a najmä prospešný cieľ stavovskej organizácie advokátov – SAK.

70.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodovzdá klientovi zmenku klienta, ktorú prevzal na súde počas zastupovania klienta a túto podľa svojho tvrdenia odovzdá tretej osobe, o čom však nemá doklad, ani klientovi po skončení zastupovania nevráti doklady, ktoré mu klient poskytol, a nedoručí mu vyúčtovanie poskytnutých právnych služieb, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a podľa § 13 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 20. októbra 2016, ***sp. zn. DS X.-30/15:2767/2014***

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 20. októbra 2016, sp. zn. DS X.-30/15:2767/2014 bol DO advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) ako právny zástupca klienta A. B., ktorého zastupoval v zmenkovom konaní pred okresným súdom, dňa 7. 5. 2014 prevzal na okresnom súde zmenku svojho klienta A. B. na sumu 5 600 eur s prísl., pričom túto zmenku klientovi neodovzdal s tým, že disciplinárne obvinený ju mal odovzdať údajne JUDr. C. D., avšak o odovzdaní zmenky nevystavil žiaden doklad a JUDr. C. D. poprel sťažovateľovi, že by túto zmenku mal k dispozícii,

2.) napriek ukončeniu zastupovania klienta A. B., tomu nevrátil doklady, ktoré mu klient odovzdal a nedoručil vyúčtovanie poskytnutých právnych služieb,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **200 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 14. 3. 2016 bol predsedom RK SAK doručený návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.

Návrh bol zdôvodnený tým, že DO ako právny zástupca klienta A. B., ktorého zastupoval v zmenkovom konaní pred okresným súdom, dňa 7. 5. 2014 prevzal na okresnom súde zmenku svojho klienta A. B. na sumu 5 600 eur s prísl., pričom túto zmenku klientovi neodovzdal.

DO ju mal odovzdať údajne JUDr. C. D. O odovzdaní zmenky nevystavil žiaden doklad a JUDr. C. D. poprel sťažovateľovi, že by túto zmenku mal k dispozícii a napriek ukončeniu zastupovania klienta A. B. tomu nevrátil doklady, ktoré mu klient odovzdal a nedoručil vyúčtovanie poskytnutých právnych služieb.

Týmto konaním sa mal DO dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA a v § 13 AP SAK.

Disciplinárny senát sa oboznámil so sťažnostným spisom, vyjadrením DO, čestným prehlásením JUDr. C. D. a vo veci na pojednávaní dňa 20. 10. 2016 vypočul DO advokáta.

Po vykonaní vyššie označených dôkazov dospel disciplinárny senát k záveru, že DO sa svojím konaním dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako bolo špecifikované a kvalifikované v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát mal za nepochybne preukázané, že DO prevzal dňa 7. 5. 2014 na okresnom súde zmenku svojho klienta A. B. na sumu 5 600 eur s prísl., pričom túto zmenku klientovi neodovzdal. Následne, napriek ukončeniu zastupovania klienta A. B. tomuto nevrátil doklady a nedoručil písomné vyúčtovanie právnych služieb.

DO nepoprel, že prevzal zmenku na súde a túto odovzdal v dobrej viere inej osobe, neskôr sa to snažil napraviť, avšak neúspešne. Taktiež nepoprel, že by klientovi nevrátil doklady a nedoručil mu písomné vyúčtovanie právnych služieb – konal tak v presvedčení, že to nie je potrebné, pretože mu žiadnu odmenu nevyúčtoval.

S poukazom na vyššie uvedené disciplinárny senát kvalifikoval konanie DO ako disciplinárne previnenie, keď svojím konaním porušil povinnosti advokáta uložené mu § 18 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 ZoA a § 13 AP SAK.

Bolo nespochybniteľnou povinnosťou DO advokáta vrátiť klientovi zmenku a všetky doklady patriace klientovi a pri skončení zastúpenia vec s klientom písomne finančne vysporiadať.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol disciplinárny senát na závažnosť previnenia a na skutočnosť, že DO nebol dosiaľ disciplinárne stíhaný.

Disciplinárne obvinenému bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 200 eur a súčasne mu bola uložená povinnosť uhradiť paušálne trovy konania vo výške 405 eur, všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

71.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta po uzatvorení zmluvy o právnej pomoci s klientom a po prevzatí preddavku na právne služby už ďalej klienta riadne neinformuje o postupe vo veci, v dôsledku čoho klient ukončí zastupovanie vo veci, a po skončení zastupovania klientovi nevyúčtuje zložený preddavok ani klientovi nevráti prevzaté veci a doklady a následne nereaguje ani na výzvu RK SAK na podanie vyjadrenia k sťažnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 27. januára 2017, ***sp. zn. DS X.-20/16:3066/2015***

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 27. januára 2017, sp. zn. DS X.-20/16:3066/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c) a § 13 AP SAK,

tým, že

1.) ako právny zástupca pána A. B. vo veci uplatnenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím po tom, ako s klientom uzatvoril zmluvu o poskytovaní právnej pomoci dňa 17. 2. 2014 a prevzal súčasne preddavok na tieto právne služby vo výške 300 eur, už ďalej klienta riadne neinformoval ako vo veci postupuje, a preto zmluvu o poskytovaní právnej pomoci klient písomne vypovedal listom zo dňa 18. 9. 2015, doručeným 21. 9. 2015, a zároveň mu aj týmto listom odvolal splnomocnenie;
2.) dňa 17. 2. 2014 prevzal od klienta preddavok na právne služby definované v bode 1.) vo výške 300 eur, pričom advokát tento zložený preddavok vo výške 300 eur po skončení zastúpenia nevyúčtoval;
3.) veci a doklady, ktoré od klienta na účely zastúpenia vo veci definovanej v bode 1.) prevzal ani na písomnú výzvu klienta po skončení zastúpenia nevrátil;
4.) na výzvu predsedu RK SAK, aby sa k sťažnosti písomne vyjadril, tak do podania tohto návrhu sa k sťažnosti nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **1 000 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 10. 3. 2016 bol predsedom RK SAK doručený návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k záveru, že DO sa svojím konaním dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako bolo špecifikované a kvalifikované v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát mal za nepochybne preukázané, že DO ako právny zástupca po tom, ako s klientom uzatvoril zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, prevzal súčasne preddavok na tieto právne služby a už ďalej klienta riadne neinformoval, ako vo veci postupuje. Klient mu z tohto dôvodu zmluvu o poskytovaní právnej pomoci písomne vypovedal listom zo dňa 18. 9. 2015, doručeným 21. 9. 2015, a zároveň mu aj týmto listom odvolal splnomocnenie. Od klienta prevzal preddavok na právne služby, pričom DO tento zložený preddavok po skončení zastúpenia nevyúčtoval, veci a doklady, ktoré od klienta na účely zastúpenia vo veci prevzal, ani na písomnú výzvu klienta po skončení zastúpenia nevrátil a na požiadanie RK SAK jej pri prešetrovaní sťažnosti neposkytol požadovanú spisovú dokumentáciu.

S poukazom na vyššie uvedené disciplinárny senát kvalifikoval konanie DO ako disciplinárne previnenie, keď svojím konaním porušil povinnosti advokáta uložené mu § 28 ods. 4 ZoA a ust. § 6 ods. 1 písm. a) a písm. c) a § 13 AP SAK.

Bolo nespochybniteľnou povinnosťou DO advokáta informovať klienta o tom, ako v jeho veci postupuje, po skončení zastúpenia vyúčtovať klientom zložený preddavok, vrátiť veci a doklady, ktoré od neho prevzal a poskytnúť na požiadanie RK SAK požadovanú spisovú dokumentáciu.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol disciplinárny senát na závažnosť previnenia a na skutočnosť, že DO advokátovi bolo už viackrát za podobné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie, naposledy mu bol disciplinárnym senátom pozastavený

výkon advokácie na dobu 6 mesiacov. Rozhodnutie o pozastavení výkonu advokácie sa stalo právoplatné dňa 26. 1. 2017.

DO advokátovi bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 000 eur a súčasne mu bola uložená povinnosť uhradiť paušálne trovy konania vo výške 435 eur, všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

72.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v konaní o zaplatenie advokátskej odmeny, vedenom proti jeho bývalému klientovi uplatní nárok na zaplatenie odmeny aj za úkony právnej služby, ktoré v skutočnosti nevykonal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA.

Postup advokáta, ktorý v konaní o zaplatenie advokátskej odmeny, vedenom proti jeho bývalému klientovi uplatní nárok na zaplatenie celej odmeny aj za úkony právnej služby, za ktoré nie je možné priznať advokátsku odmenu v plnej výške, nakoľko nejde o úkony vo veci samej, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože toto konanie nie je porušením žiadnej povinnosti advokáta vyplývajúcej zo ZoA alebo z predpisu komory.

Dôkazné bremeno v disciplinárnom konaní vo vzťahu k negatívnym skutočnostiam, kladeným DO advokátovi za vinu (neinformovanie o výške advokátskej odmeny, nevykonanie úkonov právnej služby a pod.) nesie DO advokát, nakoľko je jeho povinnosťou preukázať opak.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, ***sp. zn. DS X.-90/2016:981/2016***

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, sp. zn. DS X.-90/2016:981/2016 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 2, 3 a 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako právny zástupca svojho bývalého klienta A. B. ho zažaloval na okresnom súde v konaní o zaplatenie odmeny 5 823,80 eur, napriek tomu, že nárok na advokátsku odmenu nemal, nakoľko

a) klienta neoboznámil s hodnotou úkonov právnej služby pred jeho vykonaním,
b) uplatnil advokátsku odmenu za úkony právnej služby, za ktoré nie je možné priznať advokátsku odmenu v plnej výške, pretože nešlo o úkony vo veci samej,

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, sp. zn. DS X.-90/2016:981/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA,
tým, že
ako právny zástupca svojho bývalého klienta A. B. ho zažaloval na okresnom súde v konaní o zaplatenie odmeny 5 823,80 eur, napriek tomu, že nárok na advokátsku odmenu nemal, nakoľko

c) uplatnil advokátsku odmenu za úkony právnej služby, ktoré nevykonal,

za čo mu bolo uložené
podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **3 000 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa dňa 21. 12. 2016 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre disciplinárne previnenie na tom skutkovom základe, že ako právny zástupca svojho bývalého klienta A. B. ho zažaloval na okresnom súde v konaní o zaplatenie odmeny 5 823,80 eur, napriek tomu, že nárok na advokátsku odmenu nemal, nakoľko

a) klienta neoboznámil s hodnotou úkonov právnej služby pred jeho vykonaním,
b) uplatnil advokátsku odmenu za úkony právnej služby, za ktoré nie je možné priznať advokátsku odmenu v plnej výške, pretože nešlo o úkony vo veci samej,
c) uplatnil advokátsku odmenu za úkony právnej služby, ktoré nevykonal,

čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 2 ZoA, v § 18 ods. 3 ZoA, § 18 ods. 4 ZoA.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav:

Sťažovateľ v sťažnosti namietal podanie žaloby na okresný súd o zaplatenie 5 823,80 eur s prísl. DO advokátom voči nemu, nakoľko mal za to, že advokátovi na zaplatenie odmeny za právne zastupovanie nevznikol nárok z dôvodov, ktoré podrobne uviedol vo svojej sťažnosti.

DO vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 16. 1. 2017 uviedol, že sťažovateľ podal nepravdivé údaje o jeho údajne nesprávnom postupe. Vzhľadom na to, že bol nezákonne držaný vo väzbe, zastáva názor, že sa nemohol riadne vyjadriť a zaslať patričné doklady osvedčujúce jeho právo za poskytnuté právne služby bývalému klientovi na ich úhradu. Na pojednávanie v predmetnej veci sa dňa 7. 9. 2016 z uvedených dôvodov nemohol dostaviť, rozsudok prvostupňového súdu nemá k dispozícii, tento nie je právoplatný a má vedomosť, že bolo voči nemu podané odvolanie. DO navrhol disciplinárnemu senátu, aby na základe skutočností uvedených v predmetnom vyjadrení, návrh na disciplinárne konanie zamietol alebo prerušil minimálne do vydania rozsudku kompetentného súdu a jeho právoplatnosti a do doby jeho uzdravenia.

Z pomerne strohého vyjadrenia DO vyplýva, že popiera všetky skutočnosti uvádzané sťažovateľom, okrem toho, že sťažovateľ bol v minulosti jeho klientom. Táto skutočnosť je preukázaná aj splnomocneniami udelenými sťažovateľom DO. Všetky ostatné skutočnosti boli medzi sťažovateľom a DO sporné.

Z obsahu sťažnostného spisu vyplývalo, že udelené plné moci boli vypovedané Výpoveďou udelených plných mocí zo dňa 31. 3. 2015. Následne DO vystavil sťažovateľovi faktúry č. 2015/04 a č. 2015/05.

Z vyčíslenia trov k faktúre č. 2015/04, vyplývalo, že DO advokát si uplatnil odmenu za tieto úkony právnej služby:

1. Prevzatie dokumentácie 22. 10. 2013 vo výške 758,84 eur s DPH a režijný paušál 9,16 eur s DPH;
2. List na ministerstvo z 31. 5. 2013 – predbežné prejednanie škody vo výške 758,84 eur s DPH a režijný paušál 9,16 eur s DPH;
3. List na okresný súd z 19. 2. 2014 – podanie žalobného návrhu vo výške 758,84 eur s DPH a režijný paušál 9,16 eur s DPH;

4. List na okresný súd z 29. 7. 2014 návrh na rozšírenie účastníkov vo výške 758,84 eur s DPH a režijný paušál 9,16 eur s DPH;
5. List na okresný súd z 29. 7. 2014 – žiadosť o vytýčenie pojednávania vo výške 0 eur;
6. List na okresný súd z 23. 1. 2015 – žiadosť o vytýčenie pojednávania vo výške 0 eur;
7. List na okresný súd z 5. 2. 2015 – doplnenie vyjadrenia vo výške 758,84 eur s DPH a režijný paušál 10,07 eur s DPH.

Z vyčíslenia trov k faktúre č. 2015/03, vyplývalo, že DO advokát si uplatnil odmenu za tieto úkony právnej služby:

1. Prevzatie dokumentácie vo výške 464,09 eur s DPH a režijný paušál 9,16 eur s DPH;
2. List na ministerstvo z 2. 9. 2013 – predbežné prejednanie škody vo výške 464,09 eur s DPH a režijný paušál 9,16 eur s DPH;
3. List na okresný súd z 30. 1. 2014 – podanie žalobného návrhu vo výške 464,09 eur s DPH a režijný paušál 9,16 eur s DPH;
4. List na okresný súd z 30. 7. 2014 – žiadosť o vytýčenie pojednávania vo výške 0 eur;
5. List na okresný súd – doplnenie dôkazov vo výške 464,09 eur s DPH a režijný paušál 10,07 eur s DPH.

K vyjadreniu DO zo dňa 16. 1. 2017 senát konštatoval, že DO nedoložil listiny preukazujúce správnosť jeho konania, ktoré mali svedčiť o nedôvodnosti disciplinárneho konania. Ak navrhovateľ v návrhu tvrdí [skutok pod písm. a)], že DO neoboznámil klienta s hodnotou úkonov právnej služby pred jeho vykonaním, ide o negatívnu skutočnosť, kedy je dôkazné bremeno na DO, aby preukázal opak, t. j. uniesol tvrdenie, že sťažovateľa o výške odmeny za právne služby vopred pred jej poskytnutím informoval. DO však svoje bremeno neuniesol, pretože neprodukoval žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že uvedenú informáciu sťažovateľovi poskytol. Na základe uvedeného mal disciplinárny senát za to, že skutok, ktorý sa kladie DO za vinu sa stal a DO ho spáchal.

K skutku uvedenému v návrhu pod písm. b) disciplinárny senát uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že DO uplatnil advokátsku odmenu za úkony právnej služby. Skutočnosť, že ide o úkony právnej služby, za ktoré nie je možné priznať advokátsku odmenu v plnej výške, pretože nešlo o úkony vo veci samej je negatívnou skutočnosťou, a preto je dôkazné bremeno na DO, aby preukázal opak. DO však ani v tomto prípade svoje bremeno neuniesol, pretože neprodukoval žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že išlo o úkony vo veci samej. Na základe uvedeného mal disciplinárny senát za to, že skutok ktorý sa kladie DO za vinu sa stal a spáchal ho DO.

K skutku uvedenému v návrhu pod písm. c) disciplinárny senát uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že DO uplatnil advokátsku odmenu za úkony právnej služby. Skutočnosť, že úkony právnej služby DO nevykonal, je negatívnou skutočnosťou, a preto je dôkazné bremeno na DO, aby preukázal opak. DO však ani v tomto prípade svoje bremeno neuniesol, pretože neprodukoval žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že úkony právnej služby vykonal. Na základe uvedeného mal disciplinárny senát za to, že skutok ktorý sa kladie DO za vinu sa stal a spáchal ho DO.

Na základe vykonaného dokazovania má disciplinárny senát za to, že skutky uvedené v návrhu, ktoré navrhovateľ kladie DO advokátovi za vinu, sa stali.

Následne sa disciplinárny senát zaoberal námietkou uplynutia lehôt na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Vo vzťahu k skutku uvedenom pod písm. a) disciplinárny senát uviedol, že porušenie povinnosti DO oboznámiť sťažovateľa s hodnotou úkonov právnej služby pred ich vykonaním je trvácim omisívnym konaním, ktoré trvalo až do momentu vypovedania plných mocí výpo-

veďou zo dňa 31. 3. 2015. Až od tohto okamihu začala plynúť objektívna lehota na začatie disciplinárneho konania, ktorá uplynula dňa 31. 3. 2017.

Vo vzťahu k skutku pod písm. b) a c) disciplinárny senát uviedol, že uplatnenie odmeny za právne služby si advokát uplatnil faktúrou č. 2015/04 vystavenou dňa 8. 4. 2015 a faktúrou č. 2015/03 vystavenou dňa 8. 4. 2015. Od tohto okamihu začala plynúť objektívna lehota na začatie disciplinárneho konania, ktorá uplynula dňa 8. 4. 2017.

Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu, disciplinárny senát uviedol, že sťažnosť bola zaevidovaná na podateľni SAK dňa 31. 3. 2016. Od tohto okamihu začala plynúť subjektívna lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorá uplynula dňa 31. 12. 2017.

Návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný dňa 21. 12. 2016, teda v rámci objektívnej aj subjektívnej lehoty, a preto vyhodnotil disciplinárny senát námietku premlčania ako nedôvodnú.

Vzhľadom na to, že bolo preukázané, že skutky uvedené v návrhu sa stali, že ich spáchal DO, disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutky majú znaky disciplinárneho previnenia.

K skutku uvedenému v návrhu pod písm. a) disciplinárny senát uviedol, že i keď disciplinárnym previnením advokáta podľa § 56 ods. 1 ZoA je vo formálnom zmysle každé porušenie povinnosti advokáta podľa ZoA, pokiaľ by sa podeň subsumovalo aj porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 ZoA, išlo by v materiálnom poňatí o prílišný formalizmus vedúci k extrémnej nespravodlivosti, čo je z hľadiska interpretácie právnych noriem ústavne neudržateľný stav. V tejto súvislosti vychádzal disciplinárny senát aj z aktuálnej judikatúry Ústavného súdu SR, ktorý k otázke výkladu zákona a k viazanosti sudcu (súdu) textom právneho predpisu uviedol: „Súd môže, ba dokonca sa musí od doslovného znenia právneho textu odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). V takýchto prípadoch sa musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii." (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1. 7. 2008.)

Právna norma (§ 18 ods. 4 ZoA) v prípade naplnenia hypotézy „neinformovanie spotrebiteľa o výške odmeny za právne služby pred začatím vykonávania právnych služieb" obsahuje už sama osebe sankciu „advokát nemá právo na žiadnu odmenu". Z charakteru tejto právnej normy teda vyplýva prísna sankcia pre advokáta v rovine civilného práva, pretože za právne služby, hoci by ich advokát vykonal v stopercentnej kvalite v prospech klienta, nemá právo na žiadnu odmenu. Disciplinárny senát mal za to, že účelom uvedenej normy je sankcionovať advokáta v rovine civilného práva, pričom zároveň ide aj o dostatočnú sankciu pre advokáta. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že „nedohoda" o odmene za právne služby medzi advokátom a spotrebiteľom nemá absolútne žiadne nepriaznivé následky na postavenie spotrebiteľa ako konzumenta právnych služieb, t. j. advokát takouto „nedohodou" o odmene neporušuje žiadne iné právne normy týkajúce sa advokátskych stavovských predpisov, a teda ani žiadnym spôsobom nezhoršuje postavenie spotrebiteľa pri poskytovaní právnych služieb. Paradoxne naopak postavenie spotrebiteľa ako konzumenta právnych služieb v prípade „nedohody" o odmene sa zlepšuje, pretože právne služby advokát musí poskytnúť spotrebiteľovi zadarmo.

Disciplinárny senátsi myslí, že je jeho ústavnou povinnosťou odchýliť sa od doslovného znenia § 56 ods. 1 ZoA, že disciplinárne previnenie je každé porušenie povinnosti podľa ZoA, t. j. aj porušenie povinnosti advokáta vyjadrené v hypotéze právnej normy uvedenej v § 18 ods. 4 ZoA. Pokiaľ by totiž disciplinárny senát § 56 ods. 1 ZoA v spojení s § 18 ods. 4 ZoA interpretoval doslovne, viedol by takýto výklad k prílišnému formalizmu a nezmyselnému šikanovaniu advokátov v rovine disciplinárneho konania, hoci advokáti boli už raz potrestaní

zákonodarcom prísnou sankciou. Na základe uvedeného disciplinárny senát oslobodil DO spod návrhu v tejto časti.

K časti skutku uvedenej v návrhu pod písm. b) disciplinárny senát uviedol, že uplatnenie odmeny za úkony právnej služby, za ktoré nie je možné priznať advokátsku odmenu v plnej výške, pretože nešlo o úkony vo veci samej, nie je porušením žiadnej povinnosti advokáta vyplývajúcej zo ZoA alebo z predpisu komory, a preto skutok nie je disciplinárnym previnením. Na základe uvedeného disciplinárny senát oslobodil DO spod návrhu v tejto časti.

K skutku v návrhu pod písm. c) disciplinárny senát uviedol, že uplatnenie odmeny za právne služby, ktoré DO nevykonal je disciplinárnym previnením, nakoľko takéto konanie znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu. Nemožno považovať za etické, čestné, svedomité a súladné s pravidlami advokátskej etiky, ak advokát žiada úhradu za úkony právnej služby, ktoré nevykonal, ako činil DO. Takéto konanie disciplinárne obvineného advokáta potom nepochybne znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu v očiach profesionálnej právnickej, ale aj laickej verejnosti, lebo dáva verejnosti zlý signál, že advokát nie je ochranca práv a záujmov klienta, ochranca práva a čistoty advokátskeho prostredia.

Na základe vyššie uvedeného mal disciplinárny senát za preukázané, že skutok uvedený v návrhu pod písm. c) má znaky disciplinárneho previnenia.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti.

Zavinenie môže byť úmyselné, alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava ZoA nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

DO, ako osoba znalá práva a taktiež predpisov SAK, vedel, že svojím konaním bude konať v rozpore s predpismi SAK a zároveň aj so ZoA, čo svedčí o vedomosti DO o jeho protiprávnom konaní. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosť uloženú mu v § 18 ods. 3 ZoA a pre prípad, že také porušenie spôsobí, bol s tým uzrozumený. To znamená, že konanie DO advokáta možno hodnotiť ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaného prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA.

V neprospech DO advokáta vyhodnotil disciplinárny senát skutočnosť, že DO už bol viackrát disciplinárne potrestaný, ako aj skutočnosť, že DO sa nezúčastnil na disciplinárnom pojednávaní bez vážneho dôvodu a ospravedlnenia.

Disciplinárnemu senátu nie sú známe žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v prospech obvineného.

Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a neprospech obvineného mal disciplinárny senát za to, že existujú len skutočnosti v neprospech obvineného.

Vzhľadom na uvedené, disciplinárny senát považoval za spravodlivé a primerané uložiť DO advokátovi podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažnú pokutu vo výške 3 000 eur. Disciplinárny senát pri ukladaní sankcie vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že DO je sankcionovaný aj v zmysle § 18 ods. 4 ZoA tým, že nemá nárok na odmenu za úkony právnej služby.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku Komore

73.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vo veci sťažnosti klienta sa nevyjadrí na výzvu predsedu RK SAK ani na doplňujúcu výzvu na vyjadrenie, ktorú riadne prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Povinnosť advokáta bezodkladne sa vyjadriť na požiadanie komory k obsahu sťažnosti podľa § 28 ods. 4 ZoA je samostatnou povinnosťou, ktorá sa, pokiaľ ide o plynutie lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, neviaže na skutok, prípadne skutky, ktoré sú predmetom šetrenia RK SAK v sťažnostnej veci, preto ani prípadne premlčanie skutku, ktorý je predmetom sťažnosti, nezbavuje advokáta povinnosti vyjadriť sa podľa § 28 ods. 4 ZoA.

V súvislosti s právom advokáta oboznámiť sa s obsahom sťažnostného spisu zo stavovských predpisov SAK žiadnemu orgánu SAK nevyplýva povinnosť vyhotovovať kópie listín a zaslať ich advokátovi na jeho žiadosť, keď právo advokáta na oboznámenie sa s obsahom sťažnostného spisu je dostatočne zabezpečené možnosťou advokáta preštudovať spis v sídle SAK.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 2. februára 2017, ***sp. zn. I. ODS-18/16:1561/2015***
Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 20. júna 2016, ***sp. zn. DS IX.-19/16:1561/2015***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 20. júna 2016, sp. zn. DS IX.-19/16:1561/2015 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 2. februára 2017, sp. zn. I. ODS-18/16:1561/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa vo veci sťažnosti klienta A. B., nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 20. 7. 2015, ktorú prevzal 3. 8. 2015 a ani na doplňujúcu výzvu na vyjadrenie zo dňa 27. 7. 2015, ktorú prevzal 14. 9. 2015 k obsahu sťažnosti,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 29. 2. 2016 bolo začaté disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia.

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 20. júna 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA – písomné napomenutie.

Disciplinárny senát takto rozhodol na pojednávaní dňa 20. 6. 2016, na ktorom sa zúčastnil osobne aj DO, ktorý v rámci svojho prednesu okrem iného uviedol, že má veľmi sťaženú životnú situáciu, musí sa starať o svojich rodičov a toto sa mu stalo prioritou. Ďalej uviedol, že jeho rodičia medzičasom zomreli, dostal sa do nelichotivej životnej situácie, nemá z čoho žiť, zdržuje sa doma a do kancelárie chodí iba občas. DO predniesol svoj právny názor, podľa ktorého, ak základná vec, ktorá mala byť prejednávaná ako disciplinárny priestupok je podľa jeho názoru premlčaná a on sa potom nevyjadrí na výzvu predsedu RK SAK, tak nie je vhodné, aby za to bol uznaný za vinného a „odsúdený". Vyslovil právny názor, podľa ktorého vyjadrenie sa k návrhu RK SAK je právom obvineného a nie je povinnosťou. Opätovne poukázal na skutočnosť, že v inom konaní vedenom pod spisovou značkou DS II.-92/14:2236/2014 požiadal, aby mu neboli doručované písomnosti na adresu jeho kancelárie, ale na adresu jeho bydliska. Toto podanie bolo doručené 26. 2. 2016 uvedenému senátu. DO potvrdil, že pokiaľ sa v spise nachádza doručenka zo dňa 11. 3. 2016 adresovaná do sídla jeho advokátskej kancelárie – výzva predsedu DK SAK, aby sa vyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania, tak toto podanie prevzal, ale k návrhu sa nevyjadril. V rámci záverečného návrhu DO žiadal, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený. Opätovne požiadal, aby mu boli doručené všetky doklady, ktoré uvádzal vo svojom podaní, ktoré predložil do spisu.

Zástupca RK SAK sa pridržiaval svojho písomného podania a prednesu a navrhol, aby DO bol uznaný za vinného a bola mu uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 300 eur.

Z listín predložených v tomto konaní vyplynulo, že DO sa nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 20. 7. 2015, ktorú prevzal 3. 8. 2015 a ani na doplňujúcu výzvu na vyjadrenie zo dňa 27. 7. 2015, ktorú prevzal 14. 9. 2015 k obsahu sťažnosti – doručenie týchto výziev mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané; je potrebné uviesť, že prevzatie výziev a nereagovanie na nich potvrdil aj sám DO.

Disciplinárny senát uviedol, že v obdobnej veci (rozhodnutie zo dňa 30. 10. 2014, sp. zn. DS IX.-29/14:2467/2013) už sformuloval stanovisko k prípadu, kedy sa advokát nevyjadrí na výzvu Revíznej komisie SAK. Disciplinárny senát v uvedenom konaní uzavrel, že: „(...) Čo sa týka uplatnenia zásady zákazu seba obviňovania disciplinárny senát sa meritórne nezaoberal uplatnením tejto zásady disciplinárne obvineným v disciplinárnom konaní, nakoľko v čase po obdržaní výziev zo strany orgánov Slovenskej advokátskej komory disciplinárne obvinený takéto právo žiadnym spôsobom neuplatnil – naopak, disciplinárne obvinený zaujal absolútne pasívne stanovisko a na výzvy žiadnym spôsobom nereagoval. Disciplinárny senát uvádza, že nečinnosť, či mlčanie samo o sebe nie je možné za žiadnych okolností posúdiť, ako uplatnenie akéhokoľvek práva (podobne napríklad svedok v trestnom konaní, ktorému za zákonom predvídaných okolností patrí právo odoprieť výpoveď, sa nemôže dovolávať uplatnenia tohto práva v prípade, že sa nedostaví na predvolanie k vyšetrovateľovi, resp., že žiadnym spôsobom vyšetrovateľovi neoznámi uplatnenie tohto práva) – disciplinárny senát si je vedomý toho, že kvalitatívne iná situácia by vznikla v prípade, ak by disciplinárne obvinený ním opísané právo (napríklad s poukazom na subsidiárnu aplikáciu príslušných ustanovení Trestného poriadku) aktívnym spôsobom (nie nečinnosťou) uplatnil".

Disciplinárny senát preto len opätovne uviedol, že advokát má zákonom jasne uloženú povinnosť na požiadanie komory bezodkladne vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného

obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu. Záver, že ide o právo a nie povinnosť neobstojí, pretože ide o výslovne zákonom formulovanú povinnosť advokáta a – ako je podrobnejšie uvedené pri vyššie citovanom rozhodnutí – z úplnej pasivity a nečinnosti advokáta nemožno vyvodiť, že by tým uplatnil napríklad práva vyplývajúce zo zásady zákazu seba obviňovania.

K obrane DO disciplinárny senát uviedol, že je bez právneho významu, že skutok, na ktorý sa vzťahovalo konanie, v ktorom nereagoval na výzvu RK SAK, mohol byť premlčaný, pretože predmetom posudzovania zo strany disciplinárneho senátu bol len skutok tak, ako je vymedzený vo výroku tohto rozhodnutia – (subjektívny) právny názor advokáta, že skutok, ktorý RK SAK prešetruje je premlčaný, ho nemôže oslobodzovať od jeho povinnosti reagovať na výzvy komory v zmysle § 28 odsek 4 ZoA.

Ak DO poukázal na rozhodnutie DS III.-3/11:2491/2010 z 5. 3. 2012, k tomu disciplinárny senát uviedol, že v tomto prípade boli dôvodom pre oslobodenie iné skutkové okolnosti a to nerešpektovanie predpísanej lehoty na uloženie zásielky a pri druhom doručovaní preukázaná práceneschopnosť disciplinárne stíhaného advokáta v dôsledku dopravnej nehody. Ani rozhodnutie DS III.-103/12:972/2012 zo 7. 2. 2013, nie je možné aplikovať v tejto veci – disciplinárny senát mal, ako je uvedené vyššie, na posúdenie tejto otázky odlišný názor, navyše, v predmetnom prípade advokát aspoň požiadal o predĺženie lehoty, resp. k výzve komory sa nakoniec (s omeškaním) vyjadril a čiastočne aj v tomto prípade zohrali úlohu opodstatnené subjektívne dôvody na strane advokáta.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia (vo vyššie spomínanej veci bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia) disciplinárny senát vychádzal aj z toho, že v prípade DO nešlo o prvé disciplinárne konanie (naopak bol opakovane disciplinárne stíhaný), ako aj z toho, že DO bola výzva doručovaná opakovane – DO si o to viac musel byť vedomý svojej povinnosti voči RK SAK.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie zo dňa 6. 9. 2016, v ktorom poukázal len na obsah jeho prednesu na pojednávaní a na obsah jeho podania zo dňa 19. 6. 2016, ktorý sa týkal poskytnutia a doručenia kópií všetkých písomností, ktoré sa naňho vzťahujú a boli vyhotovené za dobu od 1. 1. 2012 a to od sťažovateľov, predsedu SAK, predsedu RK SAK, predsedu DK SAK, zastupujúceho predsedu RK SAK, predsedu disciplinárneho senátu SAK, kedy v odvolaní vymenoval, o ktoré dokumenty sa jedná. DO zároveň opakovane uviedol, že v podaní k veci spisová značka DS II.-92/14:2236/2014 doručenom SAK, požadoval doručovanie písomností na adresu jeho bydliska. Zároveň vysvetlil, prečo sa nezdržiava vo svojej kancelárii, a ako dôvod uviedol starostlivosť o svojich rodičov. Zároveň DO požiadal o doručenie kópií všetkých písomností, ktoré sa vzťahujú na prípad od 1. 1. 2012, kedy aj vo všeobecnosti uviedol, o aké písomnosti má ísť, súčasne uviedol, že náklady spojené s vyhotovením požadovaných listín zaplatí. Poukázal na skutočnosť, že napriek tomu, že v podaní zo dňa 26. 2. 2016 požiadal o doručenie vyššie uvedených písomností ku dňu vypracovania návrhu (zo dňa 19. 6. 2016) mu žiadna písomnosť nebola doručená, a preto sa nemôže na obhajobu v rámci disciplinárneho konania pripravovať so znalosťou disciplinárnych rozhodnutí. Poukázal na skutočnosť, že poštové listové zásielky sú mu adresované vždy na adresu kancelárie, aj keď je známe, že sa tam nezdržiava vzhľadom na to, že má pozastavený výkon advokácie. Uviedol, že v krátkej lehote svoje podané odvolanie doplní a doručí v písomnej forme. DO ani ku dňu pojednávania svoje odvolanie už nedoplnil.

Rozhodnutím I. odvolacieho disc. senátu SAK z 2. 2. 2017, sp. zn. I. ODS-18/16:1561/2015 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát sa zaoberal v rámci svojej rozhodovacej činnosti všetkými námietkami a konštatoval, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so stavovskými predpismi, pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku DO, pričom rozhodnutie je správne aj pokiaľ ide o aplikáciu príslušného disciplinárneho opatrenia. Ďalej uviedol, že vzhľadom na záznamy DO v registri disciplinárnych opatrení ide o skôr miernejšie disciplinárne opatrenie, keďže DO má v registri uvedených deväť záznamov o právoplatných disciplinárnych opatreniach. V rámci ukladania disciplinárneho opatrenia zrejme senát prihliadol na prednes DO, pokiaľ ide o jeho ťaživú životnú situáciu.

Odvolací disciplinárny senát sa zaoberal aj námietkou DO, kedy podľa jeho názoru vec nemala byť prejednávaná pre „premlčanie", keďže základná vec, kvôli ktorej bol vyzvaný na vyjadrenie sa už nemohla byť prejednaná pre uplynutie lehoty uvedenej v § 58 ods. 2 ZoA. DO zastával právny názor, že tým už nebol povinný odpovedať na výzvu predsedu RK SAK, a preto sa nemohol dopustiť disciplinárneho previnenia. Odvolací disciplinárny senát zastáva právny názor, že disciplinárny senát správne vec posúdil, keď považoval povinnosť advokáta vyjadriť sa k výzve predsedu RK SAK, ide o samostatnú povinnosť, ktorá sa, pokiaľ ide o plynutie lehoty neviaže na skutok, prípadne skutky, ktoré sú predmetom šetrenia RK SAK. Ak bol DO presvedčený, že základný skutok je „premlčaný", nič mu nebránilo, aby svoj názor aspoň stručne RK SAK uviedol, či už na prvú výzvu, príp. doplňujúcu výzvu. Tým, že DO vôbec na výzvy predsedu RK SAK nereagoval, jednoznačne sa dopustil porušenia povinností advokáta, ktoré sú mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Odvolací disciplinárny senát SAK sa zaoberal v rámci odvolacieho konania aj skutočnosťou, či neboli skrátené práva DO, pokiaľ tento požadoval doručenie listín zo spisu, pričom jeho žiadosti nebolo vyhovené, a uviedol, že je právom DO, aby sa oboznámil so sťažnostným spisom jeho preštudovaním v sídle SAK. Stavovské predpisy povinnosť vyhotovovať kópie listín a zaslať ich DO nepoznajú, a táto povinnosť nevyplýva ani predsedovi RK SAK, ani disciplinárnemu senátu a ani žiadnemu inému orgánu SAK. Odvolací disciplinárny senát preto zastával názor, že právo DO na oboznámenie sa s prípadom je vo forme, ako je vyššie uvedené, dostatočne zabezpečené a je na DO, či ho využije alebo nie.

Odvolací disciplinárny senát sa zaoberal aj otázkou správnosti doručovania výziev na právnu adresu DO. Podľa stavovských predpisov sa písomnosti doručujú na adresu v súlade s § 25 ods. 2 AP SAK, resp. § 41 ods. 1 DP SAK, ktorú má DO uvedenú ako sídlo kancelárie. Predseda RK SAK správne postupoval. Skutočnosť, že DO požadoval v inom disciplinárnom konaní, ktoré viedol iný senát, doručenie na privátnu adresu vyhodnotil odvolací senát ako právne bezvýznamnú. Odvolací disciplinárny senát konštatoval, že pokiaľ ide o dodržanie procesných ustanovení vyplývajúcich zo stavovských predpisov, tieto vo vzťahu k právam DO boli dodržané.

74.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v období pozastavenia výkonu advokácie na základe rozhodnutia predsedníctva SAK podľa § 8 ods. 2, písm. c a d) ZoA prevezme obhajobu klienta v trestnej veci a zúčastní sa na vyšetrovacom úkone, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2017, ***sp. zn. I. ODS-26/15:556/2014***
Rozhodnutie V. disc. senátu SAK zo 14. mája 2015, ***sp. zn. DS V.-85/14:556/2014***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK zo 14. mája 2015, sp. zn. DS V.-85/14:556/2014 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. apríla 2017, sp. zn. I. ODS-26/15:556/2014 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA,

tým, že

prevzal obhajobu a následne obhajoval obvineného A. B. v trestnej veci vedenej na obvodnom oddelení PZ a zúčastnil sa na vyšetrovacom úkone, konanom na uvedenom oddelení, dňa 30. 7. 2013 napriek tomu, že rozhodnutím predsedníctva SAK, zo dňa 16. 5. 2013, na základe § 8 ods. 2, písm. c a d) ZoA, mal pozastavený výkon advokácie od 15. 7. 2013 do 24. 1. 2014, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **2 500 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 23. 10. 2014 podal predseda RK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo svojom vyjadrení DO priznal, že 30. 7. 2013 sa zúčastnil ako advokát na vyšetrovacom úkone na obvodnom oddelení PZ napriek tomu, že mal od 15. 7. 2014 pozastavenú činnosť advokáta. Namietal však, že o pozastavení činnosti advokáta sa dozvedel až približne v polovici septembra 2013 a že túto skutočnosť oznámil vo všetkých kauzách, v ktorých zastupoval alebo obhajoval. Svoje konanie ospravedlňoval, došlo však k nemu údajne len na základe toho, že nevedel v čase vykonávania predmetného vyšetrovacieho úkonu, že má pozastavenú činnosť advokáta zo strany SAK. Ďalej vo vyjadrení uviedol, že trest navrhovaný navrhovateľom je neprimerane prísny a podľa neho by stačilo uložiť verejné napomenutie s prípadným podmienečným pozastavením výkonu advokátskeho povolania.

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK zo 14. mája 2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 5 000 eur.

V rámci konania disciplinárny senát nariadil pojednávanie na deň 14. 5. 2015. Disciplinárne obvinený sa na pojednávanie nedostavil, zaslal žiadosť o odročenie vytýčeného disciplinárneho pojednávania s tým, že sa necíti zdravotne v poriadku, je práceneschopný a bol aj lekársky ošetrený.

Disciplinárny senát preveril diagnózu J 04.2 (akútny zápal hrtana a priedušnice) uvedenú v lekárskom potvrdení, dospel však k záveru, že zdravotný stav DO advokáta nie je tak zlý, že by ohrozoval priamo život, a že by sa nemohol dostaviť na disciplinárne pojednávanie. Podľa § 18 ods. 7 DP SAK senát konal v neprítomnosti DO advokáta, nakoľko nepredložil vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby (viď Trestný poriadok § 122).

Listinnými dôkazmi (ktoré sú súčasťou spisu) mal disciplinárny senát za preukázané, že:

a) najneskôr dňa 4. 5. 2013 sa DO dozvedel, že mu pozastavenie výkonu advokácie hrozí, nakoľko v tento deň mu bolo doručené pozvanie na zasadnutie predsedníctva

SAK za účelom prerokovania a prípadného odstránenia dôvodov pozastavenia výkonu advokácie (túto písomnosť si DO prevzal);

b) dňa 20. 6. 2013 bolo DO advokátovi doručené uznesenie predsedníctva SAK o pozastavení výkonu advokácie zo dňa 16. 5. 2015, ktoré si DO už neprevzal v odbernej lehote (uplynula 9. 7. 2015), a ktoré vrátením zásielky ako nedoručenej na adresu SAK dňa 15. 7. 2013 sa stalo právoplatným a vykonateľným.

Z uvedených zistených skutočností vyplýva, že DO sa o pozastavení výkonu advokácie nedozvedel náhodou až „približne v polovici septembra 2013", ale že sa o ňom mohol a mal (ak by advokáciu vykonával s odbornou starostlivosťou) dozvedieť najneskôr 9. 7. 2015. V prospech tohto záveru svedčí to, že DO bol na hrozbu pozastavenia výkonu advokácie písomne upozornený už dňa 4. 5. 2013 písomnosťou, ktorú si prevzal osobne. Z tejto písomnosti bolo zrejmé, že ak dôvody na pozastavenie výkonu advokácie neodstráni, tak dňa 16. 5. 2013 bude predsedníctvo SAK rozhodovať o jeho pozastavení výkonu advokácie (čo sa napokon aj stalo).

Pri stanovovaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát prihliadol predovšetkým na závažnosť skutku v kombinácii so skutočnosťou, že DO bol už v minulosti štyrikrát právoplatne disciplinárne postihnutý a tam uložené disciplinárne opatrenia (peňažné sankcie v rozpätí 295,42 eur až 675,40 eur) zjavne neviedli k náprave, a preto je namieste disciplinárne opatrenie vyššej intenzity.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát v zákonnej lehote odvolanie proti všetkým výrokom písomným podaním zo dňa 28. 7. 2015, v ktorom okrem iného namietal, že mu bola odňatá možnosť osobne konať a vyjadriť sa pred členmi disciplinárneho senátu a disciplinárne pojednávanie vykonal bez jeho účasti napriek tomu, mu v účasti bránil zlý zdravotný stav, ktorý riadne zdokumentoval, pričom boli nedostatočne zvážené jeho osobné pomery, ako aj závažnosť jeho konania. DO ďalej uviedol, že na úkone trestného konania dňa 5. 8. 2013 sa zúčastnil len preto, že nemal vedomosť o pozastavení výkonu advokácie a navyše, vo svojom písomnom vyjadrení úprimne oľutoval svoju účasť na danom úkone. Následne sa s klientom A. B. dohodol na ukončení právneho zastúpenia a len čo sa z opakovaného doručenia rozhodnutia predsedníctva SAK o pozastavení výkonu advokácie v septembri 2013 dozvedel, vykonal kroky, ktorými oboznámil svojich klientov a štátne orgány o tom, že má pozastavenú činnosť. On osobne nemal žiadnych zamestnancov, z dôvodu nedostatku práce netrávil čas v kancelárii, preto si ani neprevzal v odbernej lehote predmetné rozhodnutie SAK. DO tiež namietal, že disciplinárny senát nezohľadnil všetky okolnosti prípadu, jeho osobné pomery a uložená pokuta vo výške 5 000 eur je neprimeraná. DO v odvolaní ďalej žiadal vykonať dôkazy pred senátom, konkrétne oboznámiť jeho daňové priznania, vypočuť ním označených svedkov, ktorí by potvrdili jeho osobné pomery a úroveň právnych služieb, ktoré poskytuje.

Rozhodnutím zo 4. apríla 2017, sp. zn. I. ODS-26/15:556/2014 I. odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení zmenil tak, že DO advokátovi uložil pokutu vo výške 2 500 eur a v ostatných výrokoch napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát vo veci nariadil viacero termínov pojednávaní. Na odvolacie pojednávania v dňoch 1. 2. 2016, 2. 3. 2016 ani 4. 4. 2017 sa DO nedostavil. Pojednávania dňa 1. 2. 2016 a 2. 3. 2016 odvolací senát odročil z dôvodu ospravedlnenia sa DO pre práceneschopnosť. V deň odvolacieho disciplinárneho pojednávania 4. 4. 2017 sa DO ospravedlnil telefonicky, že sa mu cestou pokazilo auto a príde neskôr o 15.30 hod., následne znovu telefonoval, že ho privezie kamarát a o necelú polhodinu telefonoval znovu, že sa na pojednávaní nemôže zúčastniť, lebo sa pokazilo aj náhradné auto. Odvolací disciplinárny senát rozhodol podľa § 18 ods. 7 DP SAK, že sa bude pojednávať v neprítomnosti DO.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že prvostupňový disciplinárny senát vykonal všetky dôkazy, ktoré vo veci vykonať mal a mohol, v podstate správne tieto dôkazy vyhodnotil a správne rozhodol, keď uznal disciplinárne obvineného advokáta za vinného z porušenia povinnosti advokáta uloženého v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA.

Prvostupňový disciplinárny senát správne zdôvodnil aj svoje rozhodnutie čo sa týka skutkového zistenia aj právneho posúdenia. Podľa dôvodov prvostupňového rozhodnutia bolo dôkazmi preukázané a DO to priznal aj vo svojom vyjadrení, že v danom prípade poskytol právne služby vo forme účasti pri výsluchu klienta A. B., napriek tomu, že mal pozastavený výkon advokácie.

Vykonanými dôkazmi v priebehu disciplinárneho konania bolo preukázané, že DO bola opakovane daná možnosť dostaviť sa na pojednávanie a osobne konať a vyjadriť sa pred disciplinárnym senátom. Neobstojí tvrdenie, že jeho zdravotný stav mu neumožňoval zúčastniť sa na prvostupňovom disciplinárnom pojednávaní, pretože ani podľa názoru odvolacieho senátu zdravotný stav DO nebol tak závažný a hrozivý. Navyše, DO sa aj písomne vyjadril k návrhu. Čo sa týka preukazovania skutočnosti, či DO vedel, resp. kedy sa dozvedel o skutočnosti, že má pozastavený výkon advokácie, odvolací senát poukázal na dôvody prvostupňového rozhodnutia, ktoré považuje za správne a zodpovedajúce vykonaným dôkazom.

Odvolací disciplinárny senát preskúmal napadnuté rozhodnutie aj vo výroku o uloženom treste a dospel k záveru, že aj keď súhlasí s výrokovou časťou prvostupňového rozhodnutia ohľadne viny DO advokáta, nestotožňuje sa s prvostupňovým rozhodnutím disciplinárneho senátu vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení vo forme peňažnej pokuty vo výške 5 000 eur.

Aj keď bol DO v minulosti už disciplinárne stíhaný, peňažnú pokutu vo výške uloženej prvostupňovým rozhodnutím považuje odvolací senát za neprimerane prísnu a vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj osobné pomery DO advokáta za prehnane represívnu.

Odvolací disciplinárny senát bol toho názoru, že aj nižšia peňažná pokuta, ako bola DO uložená, postačí na dosiahnutie účelu disciplinárneho stíhania a disciplinárneho opatrenia, a DO si uvedomí svoj nesprávny postup a v budúcnosti bude zachovávať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na výkon povolania advokáta, ako aj etické princípy výkonu povolania a vyvaruje sa akéhokoľvek priestupku, resp. previnenia.

Odvolací disciplinárny senát z uvedených dôvodov zmenil prvostupňové rozhodnutie vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení a uložil disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 2 500 eur. Takto uložené disciplinárne opatrenie bude výstrahou pre DO advokáta do budúcnosti, že v prípade ďalšieho previnenia budú disciplinárne opatrenia ukladané už len prísnejšie.

75.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na výzvu predsedu RK SAK na vyjadrenie k podanej sťažnosti, ktorú riadne prevezme, sa bezodkladne nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 27. septembra 2017, ***sp. zn. I. ODS-13/17:861/2016***
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 21. marca 2017, ***sp. zn. DS III.-73/16:861/2016***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 21. marca 2017, sp. zn. DS III.-73/16:861/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. septembra 2017, sp. zn. I. ODS-13/17:861/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa na výzvu predsedu RK SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa A. B., doručenej SAK dňa 14. 3. 2016, ktorú výzvu prevzal 28. 5. 2016, bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **200 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok vyššie popísaný na podklade sťažnosti sťažovateľa A. B.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania nevyjadril.

Rozhodnutím z 21. 3. 2017. disc. senát uznal DO za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo DO advokátovi uložil podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 200 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia disciplinárny senát vzhľadom na listiny vyplývajúce z obsahu spisu uzavrel, že je nepochybne preukázané, že dňa 28. 5. 2016 bola DO advokátovi doručená výzva na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti a na predloženie časti spisovej dokumentácie v zmysle § 28 ods. 4 ZoA a k predmetnej výzve sa nevyjadril.

DO si nesplnil svoju povinnosť na výzvu predsedu RK SAK bezodkladne sa vyjadriť v stanovenej lehote k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu (§ 28 ods. 4 ZoA). Rovnako sa DO nevyjadril ani k podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Z hľadiska subjektívnej stránky DO konal minimálne vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedel, že neplnením, resp. nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem na plnení povinností upravený v zákone o advokácii, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Vyššie opísané skutočnosti neumožňujú prijať iný záver ako ten, že DO porušil svoje povinnosti a naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát pri úvahe o druhu a výške disciplinárneho opatrenia prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie vo forme preukázanej vedomej nedbanlivosti, rozsah a povahu porušenia povinnosti, ako aj predpoklad nápravy DO advokáta.

Disciplinárny senát prihliadol predovšetkým na spôsob spáchania skutku v tých intenciách, že potom, čo bol DO advokátom na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti sťažovateľa vyzvaný, zostal naďalej pasívnym. Ďalej disciplinárny súd prihliadol na skutočnosť, že svoje konanie neoľutoval, keďže vyjadrenie ľútosti dáva väčší priestor na predpoklad nápravy u DO advokáta, čo sa však nestalo.

Disciplinárne obvinený je zapísaný do zoznamu SAK od 1. 7. 2007 a už bol disciplinárne postihnutý, a to aj za porušenie povinnosti podľa § 6 písm. a), § 13 AP SAK a § 28 ods. 4 ZoA, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 200 eur.

V súvislosti s týmto hodnotením disciplinárny senát nevzhliadol v konaní DO advokáta žiadne také závažné okolnosti, pre ktoré by bolo možné konštatovať záver o významne zvýšenej škodlivosti takéhoto konania a z tohto dôvodu rozhodol o uložení peňažnej sankcie nie vo výške navrhovanej navrhovateľom, t. j. vo výške jedného násobku minimálnej mzdy 435 eur, ale vo výške 200 eur. Pri určení výšky peňažnej sankcie disciplinárny senát zohľadnil skutočnosť, že DO advokátovi už bolo uložené disciplinárne opatrenie za porušenie povinnosti tým, že sa k výzve predsedu RK SAK (§ 28 ods. 4 ZoA) nevyjadril. Teda porušenie povinnosti podľa § 28 ods. 4 ZoA nemožno vyhodnotiť ako ojedinelé.

Uloženie peňažnej pokuty vo výške 200 eur považoval disciplinárny senát za primerané tak z hľadiska individuálnej prevencie, ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia.

Voči predmetnému rozhodnutiu podal DO v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo doručené SAK dňa 3. 7. 2017. V rámci tohto odvolania žiadal „primerane rozhodnúť", so zohľadnením všetkých skutkových a právnych okolností. V odôvodnení svojho odvolania uviedol, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v rozhodnutí disciplinárneho senátu a že naozaj nereagoval na zaslanú výzvu SAK. Toto považoval za objektívnu skutočnosť, ktorú nerozporoval.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. septembra 2017 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Po oboznámení sa so všetkými relevantnými dôkazmi, ako aj stanoviskami navrhovateľa a DO advokáta I. odvolací disc. senát konštatoval, že rozhodnutie III. disc. senátu SAK je v súlade so stavovskými predpismi a to pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, ako aj o aplikáciu príslušného disciplinárneho opatrenia. Ďalej uviedol, že DO bol v minulosti viackrát právoplatne uznaný za vinného pre porušenie stavovských predpisov, okrem iného aj za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 28 ods. 4 ZoA, kedy právoplatným rozhodnutím zo dňa 10. 6. 2015 mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta 200 eur a právoplatným rozhodnutím zo dňa 15. 5. 2017 peňažná pokuta 405 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto prípade ide o opakované porušovanie stavovských predpisov sa disciplinárne opatrenie – uložená peňažná pokuta 200 eur javí skôr ako veľmi mierny trest – disciplinárne opatrenie, ktoré nemá znaky neprimeranosti vo vzťahu k porušeniu stavovských predpisov, čo napokon DO ani nenamietal.

V rámci odvolacieho konania sa zaoberal odvolací disciplinárny senát aj správnosťou postupu, kedy disciplinárny senát zaviazal DO advokáta aj na znášanie trov disciplinárneho konania v zmysle § 57 ods. 5 ZoA, kedy disciplinárny senát správne aplikoval § 1 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z. z., ktorým bola stanovená suma minimálnej mzdy na rok 2017 vo výške 435 eur.

III. disciplinárny senát SAK svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil. Tým, že DO vôbec na výzvu predsedu RK SAK nereagoval, jednoznačne sa dopustil porušenia povinností advokáta, ktoré sú mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA. Disciplinárny senát preto správne rozhodol, pokiaľ DO advokáta uznal za vinného v zmysle návrhu a v súlade so stavovskými predpismi mu uložil aj disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 200 eur a správne ho zaviazal aj na znášanie trov disciplinárneho konania.

76.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na výzvu predsedu RK SAK v sťažnostnej veci, týkajúcej sa advokáta, nepredloží požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA vyjadriť sa k obsahu sťažnosti a predložiť požadovanú spisovú dokumentáciu v rámci konania, ktoré je proti nemu vedené orgánmi SAK je absolútna a je formulovaná tak, aby SAK umožnila sťažnosť podanú na advokáta efektívne prešetriť. Nepredložením požadovanej dokumentácie DO advokát sťažuje prešetrenie opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen advokáta, ale advokátskeho stavu, ako takého.

Rozhodnutie I. odvol. disc. senátu SAK z 27. septembra 2017, ***sp. zn. I. ODS-16/17:898/2016***
Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 31. mája 2017, ***sp. zn. DS VII.77/16:898/2016***

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 31. mája 2017, sp. zn. DS VII.77/16:898/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. septembra 2017, sp. zn. I. ODS-16/17:898/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

vo veci konania mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti A. s r. o., ktoré sa konalo dňa 29. 1. 2016 bezodkladne nepredložil požadovanú dokumentáciu vo veci na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 6. 5. 2016, ktorá mu bola doručená dňa 10. 5. 2016,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 28. 10. 2016 bol v súlade s § 5 ods. 1 DP SAK predsedom RK SAK doručený predsedovi DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.

V návrhu sa uvádzalo, že dňa 17. 3. 2016 bola SAK doručená písomná sťažnosť sťažovateľky voči DO advokátovi.

Po doručení a preštudovaní podanej sťažnosti RK SAK dňa 6. 4. 2016 vyzvala DO advokáta na vyjadrenie. DO advokát sa podaním zo dňa 21. 4. 2016 k sťažnosti písomne vyjadril. K svojmu vyjadreniu však nepripojil žiadne relevantné prílohy, ktorými by potvrdil pravdivosť svojich tvrdení uvedených vo vyjadrení zo dňa 21. 4. 2016.

Následne RK SAK za účelom dôkladného a riadneho prešetrenia sťažovateľkinej sťažnosti opätovne vyzvala DO advokáta dňa 6. 5. 2016 na predloženie dokumentácie súvisiacej s konaním mimoriadneho valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti A. s r. o., najmä na predloženie plnej moci od klienta a zápisnice z predmetného mimoriadneho valného zhromaždenia. DO advokátovi bola táto výzva doručená dňa 10. 5. 2016, avšak do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania RK SAK nebola predložená relevantná spisová dokumentácia. Z vyššie uvedených dôvodov sa DO advokát dopustil konania v rozpore s § 28 ods. 4 ZoA, a preto RK SAK mala za preukázané, že skutok sa stal a konanie DO advokáta napĺňa skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa § 56 ZoA.

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 31. 5. 2017 bol DO advokát uznaný za vinného v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bola uložená peňažná pokuta podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA vo výške 100 eur.

Disciplinárny senát najprv zisťoval, či sa skutok, podľa návrhu predsedu RK SAK, ktorý sa kladie DO advokátovi za vinu, stal.

DO advokát na pojednávaní uviedol, že mal za to, že na výzvu predsedu RK SAK sa riadne a včas vyjadril a vyjadrenie doplnil aj dokumentáciou. Rozsah jeho prvotného vyjadrenia vychádzal z toho, že všetky skutočnosti, ktoré boli obsahom jeho podania sú verejne dostupné informácie a že na tieto aj poukázal. Na otázku odpovedal, že požadované doklady nemohol zaslať, nakoľko tieto musel zabezpečiť od klienta a poslal ich až potom, keď už bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania. O predĺženie lehoty na predloženie dokladov nepožiadal. V záverečnom návrhu uviedol, že jeho konanie nenaplnilo skutkové znaky disciplinárneho previnenia a žiadal oslobodiť spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Výsluchom DO advokáta disciplinárny senát dospel k záveru, že DO advokát nepochopil, z akého dôvodu je podaný návrh na začatie disciplinárneho konania. Napriek tomu, aj z jeho výsluchu vyplynulo, že požadovanú dokumentáciu predložil až po podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania, teda po 28. 10. 2016.

S poukazom na obsah listín nachádzajúcich sa v sťažnostnom a disciplinárnom spise, ako aj na výpoveď DO advokáta, disciplinárny senát vyvodil jednoznačný záver, že skutok tak, ako je popísaný vo výroku tohto rozhodnutia, sa stal.

Vzhľadom k tomu, že skutok sa stal, že ho spáchal DO advokát, disciplinárny senát zisťoval, či daný skutok má znaky disciplinárneho previnenia.

Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený advokát bezodkladne nepredložil požadovanú dokumentáciu vo veci sťažovateľky na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 6. 5. 2016, ktorá mu bola doručená dňa 10. 5. 2016, porušil povinnosť uloženú mu v § 28 ods. 4 ZoA. Disciplinárny senát zdôraznil, že povinnosť advokáta vyjadriť sa k sťažnosti, alebo k výzve na predloženie požadovanej dokumentácie, patrí k jeho základným povinnostiam vo vzťahu k SAK. DO advokát ani nepožiadal o prípadné predĺženie lehoty na predloženie požadovanej dokumentácie, ktorú možnosť mal, ak by sa z rôznych dôvodov nemohol objektívne včas vyjadriť.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti.

Zavinenie môže byť úmyselné alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava zákona o advokácii nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

DO advokát, na základe výzvy predsedu RK SAK zo dňa 6. 5. 2016, bol vyzvaný na predloženie dokumentácie súvisiacej s podanou sťažnosťou, pričom DO advokát, ako advokát zároveň vedel, že je jeho povinnosťou vyjadriť sa nielen k obsahu sťažnosti zaslanej na vyjadrenie zo strany predsedu RK SAK, ale aj bezodkladne predložiť požadovanú dokumentáciu, no napriek tomu tak nekonal. Povinnosť advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA vyjadriť sa k obsahu sťažnosti a predložiť požadovanú spisovú dokumentáciu v rámci konania, ktoré je proti nemu vedené orgánmi SAK je absolútna a je formulovaná tak, aby SAK umožnila sťažnosť podanú na advokáta efektívne prešetriť. Nepredložením požadovanej dokumentácie DO advokát sťažil prešetrenie opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen advokáta, ale advokátskeho stavu, ako takého.

Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že DO advokát vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosť uloženú mu v § 28 ods. 4 ZoA a pre prípad, že také porušenie spôsobí, bol s ním uzrozumený. To znamená, že konanie DO advokáta možno hodnotiť ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaného prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA.

Pri ukladaní opatrenia disciplinárny senát prihliadol na rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok a mieru zavinenia DO advokáta. Vzhľadom na to, že disciplinárny senát pri určení sankcií nie je viazaný návrhom navrhovateľa, ktorý navrhol uložiť DO advokátovi disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2, písm. c) ZoA, a to peňažnú pokutu vo výške 500 eur, disciplinárny senát, vzhľadom na všetky okolnosti prejednávaného prípadu a osobu DO advokáta, jeho bezúhonnosť dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty vo výške 100 eur bude mať dostatočný výchovný charakter na DO advokáta.

Voči predmetnému rozhodnutiu podal DO v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací disciplinárny senát rozhodnutie sp. zn. DS VII.-77/16:898/2016 zo dňa 31. 5. 2017 zrušil a disciplinárne konanie zastavil podľa § 37 písm. a) [od 10. 6. 2017 ide o § 46 písm. a)] DP SAK a teda, že sú splnené podmienky podľa § 14 písm. g), nakoľko samotný návrh neobsahuje obligatórne náležitosti. Ak sa odvolací senát nestotožní s týmto návrhom, navrhol, aby predsedníctvo SAK zrušilo rozhodnutie podľa § 40 ods. 1) [od 10. 6. 2017 ide o § 49] DP SAK, nakoľko bolo vydané v rozpore so zákonom a predpismi komory. V odôvodnení svojho odvolania okrem iného uviedol, že rozhodnutie nie je v súlade so zákonom o advokácii vo svojej materiálnej, ako aj formálnej podobe. Podľa názoru DO sa vyjadril riadne a včas a to dňa 21. 4. 2016 a tým si splnil povinnosť, z porušenia ktorej bol podľa napadnutého rozhodnutia vinný. Poukázal na zmätočnosť návrhu, ktorý podľa jeho názoru konštatoval odôvodnenosť návrhu sťažovateľky, ale až na ústnom pojednávaní bol informovaný, že sa bude konať vo veci návrhu RK SAK a nie návrhu sťažovateľky, čo však z návrhu nebolo jasné a zrejmé bez pochybností. Ďalej v odvolaní namietal, že podľa § 5 ods. 3 DP SAK má návrh obsahovať aj výpis z registra disciplinárnych opatrení, ako podstatnú náležitosť návrhu v konaní sp. zn. 74//898/2016. Výpis z registra disciplinárnych opatrení v tejto veci mu nebol doručený a zrejme ani realizovaný a tým návrh, podľa názoru DO, nespĺňa obligatórne náležitosti návrhu ako takého.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. 9. 2017 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Po oboznámení sa so všetkými relevantnými dôkazmi, ako aj stanoviskami navrhovateľa a DO advokáta I. odvolací disciplinárny senát SAK konštatoval, že rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu SAK je v súlade so stavovskými predpismi, a to pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, ako aj o aplikáciu príslušného disciplinárneho opatrenia.

Vzhľadom na námietku DO advokáta, že návrh nespĺňa obligatórne náležitosti, nakoľko mu nebol doručený register disciplinárnych opatrení, a teda, že podľa jeho názoru nebol ani k návrhu priložený, senát konštatoval, že register disciplinárnych opatrení bol súčasťou návrhu a nachádza sa v spise. Z uvedených dôvodov túto námietku DO advokáta vyhodnotil ako neopodstatnenú.

V rámci odvolacieho konania sa zaoberal aj správnosťou postupu, kedy prvostupňový senát zaviazal DO advokáta aj na znášanie trov disciplinárneho konania v zmysle § 57 ods. 5 ZoA, správne aplikoval ust. § 1 nariadenia vlády SR č. 280/2016 Z. z., ktorým bola stanovená suma minimálnej mzdy na rok 2017 vo výške 435 eur.

VII. disciplinárny senát SAK svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil. Tým, že DO vôbec na výzvu predsedu RK SAK nereagoval, jednoznačne sa dopustil porušenia povinností advokáta, ktoré sú mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA. Disciplinárny senát preto správne rozhodol, pokiaľ disciplinárne obvineného uznal za vinného v zmysle návrhu a v súlade so stavovskými predpismi mu uložil aj disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 100 eur, a správne ho zaviazal aj na znášanie trov disciplinárneho konania.

I. odvolací disciplinárny senát tak, ako je to vyššie uvedené sa stotožnil s rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK a preto ho, ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

77.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu predsedu RK SAK k podanej sťažnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Predseda RK SAK ako predseda kolektívneho orgánu nemá postavenie prokurátora a potom ani analógia vyplývajúca z § 31 ods. 1 Trestného poriadku nie je pri rozhodovaní o námietkach zaujatosti voči jeho osobe možná.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 12. novembra 2015, ***sp. zn. II. ODS-9/15:4633/2012***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, ***sp. zn. DS VI.-96/13:4633/2012***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 15. januára 2015, sp. zn. DS VI.-96/13:4633/2012 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. novembra 2015, sp. zn. II. ODS-9/15:4633/2012 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 16. 1. 2013.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 8. 8. 2013 DP SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, na základe odstúpenia veci zo strany OR PZ vo veci oznamovateľky A. B., ktorá do zápisnice pred vyšetrovateľom dňa 28. 6. 2012 uviedla (okrem iného) aj tvrdenia, ktoré vyšetrovateľ vyhodnotil, ako podozrenie z možného disciplinárneho previnenia spáchaného disciplinárne obvineným, a vzhľadom na to postúpil v tomto rozsahu vec na SAK. Toto podanie SAK zaevidovala a ďalej riešila ako sťažnosť na DO.

Predseda RK SAK dňa 16. 1. 2013 vyzval DO, aby sa k tejto sťažnosti vyjadril. DO na túto výzvu predsedu RK SAK nereagoval. DO sa mal podľa návrhu predsedu RK SAK týmto konaním dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 15. 1. 2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho opatrenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, s tým, že senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Pojednávanie vo veci bolo vykonané dňa 15. 1. 2015 v neprítomnosti DO advokáta vzhľadom na to, že senát vyhodnotil jeho ostatné ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania (doručené SAK v deň pojednávania o 8:24) za účelové a nedostatočné. DO sa dlhodobo vyhýbal účasti na pojednávaniach vo všetkých jeho disciplinárnych veciach vedených pred konajúcim disciplinárnym senátom, a preto disciplinárny senát dospel k záveru, že ďalšie odročenie pojednávania by nebolo účelné. Pojednávanie sa konalo v neprítomnosti DO a na tomto pojednávaní bolo vyhlásené rozhodnutie.

Disciplinárny senát po vykonaní dokazovania a prejednaní veci zistil, že DO nereagoval na výzvu predsedu RK SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti zo 16. 1. 2013 a dospel k záveru, že DO svoju povinnosť podľa § 28 ods. 4 ZoA porušil, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát dospel k záveru, že v tomto prípade už samotné prerokovanie veci a konštatovanie viny považoval za dostatočnú sankciu pre disciplinárne obvineného. Pri tomto rozhodnutí disciplinárny senát vzal do úvahy najmä nízku závažnosť zisteného disciplinárneho previnenia ako aj skutočnosť, že sťažnosť sama osebe (ako to uviedol aj predseda RK SAK v návrhu na začatie disciplinárneho konania) bola pre všeobecnosť tvrdení sťažovateľky absolútne skutkovo nedefinovateľná na účely začatia disciplinárneho konania v jej merite. Disciplinárny senát však považuje za potrebné uviesť, že ani prípadná zjavná neopodstatnenosť, nepravdivosť, či extrémna všeobecnosť podanej sťažnosti nezbavuje advokáta jeho zákonnej povinnosti podľa § 28 ods. 4 ZoA a jej porušenie je disciplinárnym previnením.

Proti tomuto rozhodnutiu podal disciplinárne obvinený v lehote odvolanie, v ktorom namietal podľa obsahu odvolania formálne vady rozhodnutia a postupu disciplinárneho senátu a doručovania opisu zápisnice z pojednávania. Zopakoval aj svoje námietky proti osobe predsedu RK SAK, o ktorej nebolo podľa neho rozhodnuté, považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné, lebo senát sa nevysporiadal s jeho tvrdením, že na písomnú výzvu predsedu RK SAK, aby sa k obsahu sťažnosti vyjadril zo dňa 16. 1. 2013 sa vyjadril podaním zo dňa 13. 2. 2013 a naznačuje v odvolaní, že to potom nie je možné považovať za porušenie povinností advokáta. Toto odvolanie doplnil ďalšími dodatkami. V týchto dodatkoch rozšíril odvolanie o ďalšie skutkové tvrdenia. Predovšetkým namietal, že návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 8. 3. 2013 nie je vlastnoručne podpísaný predsedom RK SAK a na návrhu sa nachádza len faksimile jeho podpisu. Z toho dovodzuje, že sa na základe tohto, podľa neho nedostatku návrhu, nemalo voči nemu začať disciplinárne konanie a žiada, aby bolo toto konanie voči nemu zastavené podľa § 14 písm. g) DP SAK. V podaní zo dňa 3. 6. 2015 žiadal prípadne vec zrušiť a vrátiť disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Ďalej vzniesol námietku premlčania skutku, pretože podľa DO uplynula 6-mesačná subjektívna lehota na podanie návrhu, podľa § 58 ods. 2 ZoA v znení platnom do 31. 12. 2012. Podľa DO sa predseda RK SAK o jeho údajnom disciplinárnom previnení dozvedel už dňa 23. 11. 2012 z listu OR PZ a návrh na začatie disciplinárneho konania podal až dňa 8. 8. 2013, teda po uplynutí 6-mesačnej subjektívnej lehoty.

Ďalej v odvolaní DO namietal výklad § 28 ods. 4 ZoA s tým, že síce je pravdou, že advokát sa má na výzvu predsedu RK SAK k obsahu sťažnosti vyjadriť, bezodkladne a dovodzuje, že pokiaľ v zákone nie je uvedená konkrétna lehota, tak potom ho nemožno za toto porušenie disciplinárne stíhať.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. 11. 2015 bolo napadnuté disciplinárne rozhodnutie potvrdené ako vecne správne.

Odvolací disciplinárny senát na pojednávaní dňa 12. 11. 2015 konal v neprítomnosti DO, ktorý bol riadne o konaní pojednávania upovedomený, avšak sa ospravedlnil z neúčasti s tým, že má problémy s chrbticou a žiadal pojednávanie odročiť na iný termín. Z priebehu konania na prvom stupni, ale aj v odvolacom konaní sa DO viackrát ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a žiadal tieto pojednávania odročiť. Z jeho prístupu je zrejmá snaha mariť toto konanie a bezdôvodne ho predlžovať.

Odvolací disciplinárny senát v súlade s § 18 veta prvá DP SAK, podľa ktorého senát nekoná v neprítomnosti DO v prípade, ak DO písomne požiadal aspoň jeden deň pred určeným termínom pojednávania o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. DO sa písomne ospravedlnil dňa 12. 11. 2015 faxovým podaním. Z toho je zrejmé, že lehota uvedená v § 18 ods. 7 DP SAK dodržaná nebola. Z uvedených dôvodov potom odvolací disciplinárny senát konal v neprítomnosti DO.

Zástupca RK SAK žiadal rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. V priebehu konania sa vyjadril k námietkam DO samostatným písomným podaním, že sa jeho obsahu pridržiaval s tým, že všetky námietky DO proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu pokladá za nedôvodné.

Odvolací senát po prejednaní odvolania DO a oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu, sťažnostného spisu a doplnenia odvolania DO má za to, že odvolanie DO je nedôvodné. Odvolací disciplinárny senát sa plne stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí. Odôvodnenie rozhodnutia je správne a zákonné, a odvolací disciplinárny senát sa z jeho dôvodmi úplne stotožňuje a z uvedených dôvodov rozhodnutie disciplinárneho senátu, ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

K jednotlivým námietkam DO odvolací disciplinárny senát uviedol nasledovné:

Čo sa týka námietky zaujatosti voči predsedovi RK SAK, treba uviesť, že predseda RK SAK nemá postavenie prokurátora a potom ani analógia vyplývajúca z § 31 ods. 1 TP nie je pri rozhodovaní o námietkach zaujatosti voči jeho osobe možná. Predseda RK SAK je volený RK SAK z jej členov [§ 73 ods. 1 písm. c) ZoA]. Predseda RK SAK riadi jej činnosť. Členov revíznej komisie volí konferencia advokátov a RK SAK má nezávislé a kontrolné postavenie vo vzťahu k predsedníctvu SAK. Jej právomoci určuje ZoA a Organizačný poriadok SAK. Predseda RK SAK koná v mene revíznej komisie, teda v mene kolektívneho orgánu, ktorý aj prijíma kolektívne rozhodnutia. Pokiaľ predseda RK SAK podá návrh na disciplinárne konanie, podáva ho v mene RK SAK po jej kolektívnom rozhodnutí, ktoré sa formuje hlasovaním. Potom ani námietka zaujatosti voči jeho osobe nie je z týchto dôvodov možná. Je pravdou, že môže za seba počas svojej neprítomnosti poveriť zastupovaním v určenom rozsahu iného člena RK SAK, ale ani tento člen nemôže ovplyvniť rozhodnutie RK SAK ako kolektívneho orgánu.

DO vo svojich podaniach a aj podanom odvolaní vzniesol námietku premlčania skutku, pretože podľa neho uplynula 6-mesačná subjektívna lehota, podľa § 58 ods. 2 ZoA v znení platnom do 31. 12. 2012 na podanie návrhu. Podľa DO sa predseda RK SAK o jeho údajnom disciplinárnom previnení dozvedel už dňa 23. 11. 2012, z listu OR PZ, a návrh na začatie disciplinárneho konania podal až dňa 8. 8. 2013, teda po uplynutí 6-mesačnej subjektívnej lehoty. Podľa § 58 ods. 2 ZoA v platnom znení návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať do deviatich mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa, keď k disciplinárnemu previneniu došlo. Táto subjektívna 9-mesačná lehota bola predĺžená novelou ZoA (zákon č. 335/2012 Z. z.) účinnou od 1. 1. 2013, z pôvodnej 6-mesačnej lehoty. DO bol vyzvaný, aby sa vyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľky zo dňa 16. 1. 2013. Túto výzvu prevzal dňa 21. 1. 2013a bezodkladne sa nevyjadril. Návrh na disciplinárne konanie podal predseda RK SAK dňa 8. 8. 2013, teda v 9-mesačnej subjektívnej lehote.

V ďalšom DO viackrát namietal, že návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 8. 3. 2013 nie je vlastnoručne podpísaný predsedom RK SAK, na návrhu sa nachádza len faksimile jeho podpisu. Z toho odvodzuje, že sa na základe tohto, podľa neho, nedostatku návrhu nemalo voči nemu začať disciplinárne konanie a žiada, aby bolo toto konanie voči nemu zastavené podľa § 14 písm. g) DP SAK. V podaní zo dňa 3. 6. 2015 žiadal prípadne vec zrušiť a vrátiť disciplinárnemu senátu na nové prejednanie a rozhodnutie. V tejto súvislosti poukazoval na § 5 ods. 3 DP SAK, podľa ktorého sa návrh na začatie disciplinárneho konania podáva písomne a § 40 ods. 3 OZ veta tretia, podľa ktorého sa podpis môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, kedy je obvyklé.

S poukazom na § 57 ods. 7 ZoA, ak tento zákon alebo DP SAK priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva alebo povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu. ZoA odkazuje na Trestný

poriadok, ktorý neobsahuje ustanovenie, ktoré by upravovalo podrobne formálne náležitosti rozhodnutia okrem tých, ktoré upravujú obligatórny obsah rozsudku alebo uznesenia.

Disciplinárne konanie nie je možné zaradiť do odvetvia súkromného práva, ale práva verejného. Verejné právo upravuje vzťahy medzi štátom ako nositeľom štátnej moci a občanmi alebo inými právnickými osobami pôsobiacimi v rámci občianskej spoločnosti. Do verejného práva zaraďujeme okrem ďalších odvetví práva aj trestné a správne právo, ale nie občianske právo, ktoré je možné zaradiť do súkromného práva.

Aplikácia § 40 ods. 3 OZ na formálne náležitosti návrhu na začatie disciplinárneho konania potom nie je možná. Analogicky je možné aplikovať na tieto formálne náležitosti § 1 ods. 1, 2 a § 47 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (Správny poriadok), keďže správne právo patrí do odvetvia verejného práva. Podľa tohto ustanovenia v písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Porušenie tohto ustanovenia správneho poriadku tým, že chýba niektorá z formálnych náležitostí písomného vyhotovenia rozhodnutia nie je vadou, ktorá by spôsobovala nezákonnosť či dokonca nulitu (ničotnosť) vydaného rozhodnutia. Ani DO nespochybňuje, že návrh podala RK SAK. Návrh na začatie disciplinárneho konania je prejavom vôle revíznej komisie, čoho dôkazom sú aj prílohy (dôkazy), ktoré boli súčasťou návrhu. Ani správny poriadok v § 47 ods. 5 neuvádza, že tento podpis oprávnenej osoby musí byť vlastnoručný. Naopak, z návrhu na začatie disciplinárneho konania a aj z ďalších procesných úkonov revíznej komisie vyplýva, že sa s týmto návrhom predseda RK stotožnil a návrh bol podaný s jeho vedomím.

Podobne aj Najvyšší Český správny súd v rozhodnutí čj. 2 Azs 5/2004 uviedol „rozhodnutie správneho orgánu nie je ničotné bez pristúpenia ďalších okolností len preto, že nie podpísané oprávnenou osobou a to ani vtedy, pokiaľ ide o prvopis rozhodnutia založený v správnom spise. Chýbajúci podpis nespôsobuje sám o sebe ničotnosť rozhodnutia.

Podľa názoru odvolacieho senátu to, že na návrhu na začatie disciplinárneho konania sa nachádza faksimile podpisu predsedu RK nespôsobuje automaticky vadnosť a dokonca ničotnosť tohto úkonu, pokiaľ z obsahu samotného návrhu a jeho príloh nepochybne vyplýva, že je prejavom vôle revíznej komisie a jej predsedu a v písomnej forme je opatrený faksimile podpisu predsedu RK.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, odvolací disciplinárny senát dospel v súlade s rozhodnutím disciplinárneho senátu k záveru, že v tomto prípade už samotné prerokovanie veci a konštatovanie viny považoval za dostatočnú sankciu pre disciplinárne obvineného z dôvodov, ktoré podrobne rozviedol disciplinárny senát, pričom s týmito dôvodmi sa ODS plne stotožnil.

78.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí k sťažnosti sťažovateľa podanej SAK napriek tomu, že výzvu SAK na podanie vyjadrenia riadne prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie II. odvol. disc. senátu SAK zo 6. apríla 2017, ***sp. zn. II. ODS-26/16:3032/2015***
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 5. októbra 2016, ***sp. zn. DS VI.-56/16:3032/2015***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 5. októbra 2016, sp. zn. DS VI.-56/16:3032/2015 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 6. apríla 2017, sp. zn. II. ODS-26/16:3032/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa na výzvu SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa A. B., ktorú výzvu prevzal 20. novembra 2015, bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **405 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 31. 5. 2016 podal predseda RK SAK na podklade sťažnosti sťažovateľa A. B. návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 5. októbra 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 405 eur.

VI. disciplinárny senát takto rozhodol po vykonanom dokazovaní, že sa skutok stal tak a v takom rozsahu, ako ho formuloval predseda RK SAK.

Disciplinárny senát mal po preskúmaní veci a po oboznámení sa s obsahom spisu za to, že DO konal v rozpore s platnými advokátskymi predpismi, keď sa bezodkladne nevyjadril k obsahu výzvy SAK zo dňa 30. 10. 2015, ktorú preukázateľne prevzal dňa 20. 11. 2015.

Disciplinárny senát zastával názor, že konaním DO advokáta došlo k závažnému porušeniu advokátskych predpisov, a to § 28 ods. 4 ZoA, nakoľko DO porušil povinnosť bezodkladne sa na požiadanie SAK vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania a poskytnúť potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu aj napriek tomu, že výzvu SAK zo dňa 30. 10. 2015 prevzal dňa 20. 11. 2015, čo preukazuje doručenka v sťažnostnom spise.

V súvislosti s porušením vyššie uvedenej povinnosti vyplývajúcej z § 28 ods. 4 ZoA vo vzťahu k výzve SAK zo dňa 30. 10. 2015, disciplinárny senát považoval za potrebné zdôrazniť, že DO nereagoval ani na výzvu DK SAK na vyjadrenie k obsahu návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 31. 5. 2016 aj napriek tomu, že výzvu prevzal dňa 21. 6. 2016, čo preukazuje doručenka v disciplinárnom spise. Aj vzhľadom na dosiaľ udelené disciplinárne opatrenie (okrem iného aj za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 28 ods. 4 ZoA), mal disciplinárny senát za to, že DO opakovane porušuje advokátske predpisy.

S prihliadnutím na dosiaľ udelené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta, ktorú dostal DO aj za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 28 ods. 4 ZoA, mal disciplinárny senát za to, že výška dosiaľ uloženého disciplinárneho opatrenia neplnila vo vzťahu k osobe DO advokáta dostatočne preventívnu a výchovnú funkciu, akú by malo disciplinárne opatrenie primárne plniť, a teda DO advokáta neodradilo od spáchania ďalšieho disciplinárneho previnenia vo vzťahu k SAK.

Z postoja DO, resp. z jeho opakovaného ignorovania výziev SAK ako aj RK SAK bolo nesporné, že DO aj napriek predošlému uloženému disciplinárnemu opatreniu – peňažnej

pokute, naďalej nerešpektuje advokátske predpisy, z čoho bolo nesporné, že výška dosiaľ uloženej peňažnej pokuty neplnila voči DO v dostatočnej miere ani preventívnu ani výchovnú funkciu. Z uvedeného dôvodu disciplinárny senát rozhodol, že pre zachovanie preventívnej a výchovnej funkcie disciplinárneho konania je nevyhnutné uložiť DO disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo vyššej výške, ako bola uložená v predchádzajúcom právoplatne skončenom disciplinárnom konaní.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO dňa 2. 12. 2016 v zákonnej lehote odvolanie, kde v podstate sa doznal ku skutku, z ktorého bol uznaný za vinného. Poukázal na svoje osobné, rodinné a zdravotné problémy a súčasne namietal výšku uloženého disciplinárneho opatrenia – pokuty.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 6. apríla 2017 bolo prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní nemal žiadne pochybnosti, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti disciplinárneho rozhodnutia, pričom jeho spáchanie DO aj doznal.

Čo sa týka výroku o uložení disciplinárneho opatrenia odvolací senát sa plne stotožnil so závermi v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia s tým, že vzhľadom na dosiaľ udelené disciplinárne opatrenie (okrem iného aj za porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 28 ods. 4 ZoA), je aj uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta v sume 405 eur primeraná rozsahu a povahy porušenia povinnosti uvedenej podľa § 28 ods. 4 ZoA, a najmä recidívu porušenia uvedených povinností DO.

Vzhľadom na tieto okolnosti sa odvolací senátstotožnil so závermi VI. disciplinárneho senátu a rozhodnutie o jeho vine považoval za zákonné. Preskúmal tiež výrok o treste a aj uložený trest považoval za primeraný, ako aj povinnosť úhrady trov disciplinárneho konania, aj vzhľadom na predchádzajúce uložené disciplinárne opatrenia.

79.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na výzvu predsedu RK SAK v sťažnostnej veci, týkajúcej sa advokáta, bezodkladne po doručení tejto výzvy nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu SAK, pretože nie je možné dostatočne prešetriť obsah sťažností, ustáliť, či advokáti svojím postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu. Bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, obsahujúcej predloženie spisovej dokumentácie, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta, čím zostávajú iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu, v dôsledku čoho nemožno vylúčiť ani schematické využívanie takéhoto postupu v záujme vyhnutia sa prísnejším postihom a čo zvyšuje závažnosť porušenia povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie III. odvol. disc. senátu SAK z 11. októbra 2017, ***sp. zn. III. ODS-6/17:771/2016***
Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 27. februára 2017, ***sp. zn. DS II.-82/16:771/2016***

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 27. februára 2017, sp. zn. DS II.-82/16:771/2016 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 11. októbra 2017, sp. zn. III. ODS-6/17:771/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu SAK zo dňa 18. 3. 2016, ktorá mu bola doručená dňa 24. 3. 2016, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B., ktorá bola doručená SAK v ten istý deň, sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **150 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 21. 10. 2016 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, porušenie povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA. Návrh odôvodnil tým, že dňa 4. 3. 2016 bola SAK doručená sťažnosť A. B., pričom predseda RK SAK dňa 18. 3. 2016 zaslal túto sťažnosť DO advokátovi s výzvou na písomné vyjadrenie sa k nej. Výzva bola DO doručená dňa 24. 3. 2016, pričom tento sa k nej bezodkladne nevyjadril.

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 27. 2. 2017ol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 150 eur.

Z obsahu sťažnostného spisu senát po skutkovej stránke zistil, že dňa 4. 3. 2016 bola SAK skutočne doručená e-mailová sťažnosť A. B. na DO advokáta. Navrhovateľ, predseda RK SAK, dňa 18. 3. 2016 zaslal túto sťažnosť DO advokátovi s výzvou na písomné vyjadrenie sa k nej. Z doručenky vyplýva, že výzva bola DO advokátovi doručená dňa 24. 3. 2016. DO zaslal svoje vyjadrenie k sťažnosti na SAK e-mailom až dňa 19. 9. 2016 a do podateľne SAK bolo jeho vyjadrenie doručené dňa 28. 9. 2016. Po skutkovej stránke niet teda ani najmenších pochybností, že sa skutok stal tak, ako je vymedzený v návrhu na začatie disciplinárneho konania z 21. 10. 2016.

Po právnej stránke senát uviedol, že u DO advokáta došlo k porušeniu citovanej úpravy § 28 ods. 4 ZoA. Vyjadrenie sa DO advokáta k obsahu sťažnosti na výzvu navrhovateľa o 6 mesiacov (19. 9. 2016, resp. 28. 9. 2016) po jej doručení predsedom RK SAK (24. 3. 2016), rozhodne nemožno považovať za „bezodkladné" vyjadrenie sa. Menovaný porušil svojím konaním, resp. nekonaním ustanovenie pre advokáta záväzného predpisu (§ 28 ods. 4 ZoA) tým, že sa k sťažnosti na výzvu predsedu RK SAK nevyjadril. Treba poznamenať aj skutočnosť, že ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu SAK (RK SAK, sťažnostnému oddeleniu SAK), pretože nie je možné dostatočne prešetriť obsah sťažností, ustáliť, či advokáti svojím postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu. Bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, obsahujúcej predloženie spisovej dokumentácie, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta, čím zostávajú iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu. Nemožno vylúčiť ani schematické využívanie

takéhoto postupu v záujme vyhnutia sa prísnejším postihom. Podľa disciplinárneho senátu preto nadobúda potreba prísnejšieho sankcionovania disciplinárnych previnení takýchto advokátov čoraz väčší význam; okrem uloženia primeraného trestu (čo do druhu i výmery) totiž SAK má iba obmedzené nástroje na vedenie svojich členov k rešpektovaniu výziev na vyjadrenie, adresovaných vlastným členom.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO advokáta.

Bezodkladné nereagovanie na výzvu navrhovateľa, urobenú za účelom prešetrenia sťažnosti klienta (hoci sa na prvý pohľad javí ako menej závažné disciplinárne previnenie), nepostráda istú mieru vyššej závažnosti. Dôvodom tohto názoru je už vyššie opísaný negatívny jav, kedy bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa, resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, predseda RK SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta. Podľa výpisu z matriky, týkajúceho sa DO advokáta a výpisu z registra disciplinárnych opatrení voči DO advokátovi, DO bol v roku 2015 uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, pričom mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažný trest vo výške 100 eur. V osobe DO advokáta je potrebné už zdôrazniť tiež sankčnú úlohu disciplinárneho opatrenia, než len úlohu preventívnu a výchovnú. Čo sa týka výšky uloženej peňažnej pokuty, senát dodáva, že pokuta sa nachádza pri spodnej hranici možného rozsahu ukladania pokút, pričom je však vyššia, než bola prvá. Senát vyslovil želanie, aby ukladané pokuty viedli DO advokáta k riadnemu plneniu si stavovskej povinnosti bezodkladne reagovať na výzvy svojej stavovskej organizácie, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom.

Proti rozhodnutiu II. disciplinárneho senátu SAK DO podal odvolanie, ktorým napadol iba výšku uloženej pokuty vo výške 150 eur s odôvodnením, že uložená pokuta je neprimerane vysoká a tvrdosťou prevyšuje skutočnú závažnosť skutku. DO navrhol, aby odvolací disciplinárny senát zmenil rozhodnutie a uložil mu písomné napomenutie.

III. odvolací disciplinárny senát po prejednaní odvolania rozhodnutie prvostupňového senátu ako vecne správne potvrdil.

Odvolací senát analýzou odôvodnenia rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté odvolaním zistil, že senát, ktorý rozhodoval v prvom stupni sa zaoberal aj závažnosťou zisteného skutku a pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal zo zisteného porušenia povinností a osoby DO advokáta. Nielen z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, ale aj z výpisu matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení DO je zrejmé, že bol v roku 2015 uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, pričom mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažný trest vo výške 100 eur. Prvostupňový senát uvádza, že ide o advokáta, u ktorého je potrebné zdôrazniť tiež sankčnú úlohu disciplinárneho opatrenia, než len úlohu preventívnu a výchovnú. Súčasne uvádza, že uložená peňažná pokuta je pri spodnej hranici možného rozsahu ukladania pokút, pričom je však vyššia, než bola prvá. Peňažnú sankciu za disciplinárne previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie až do výšky stonásobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom.

Uložená sankcia má zabezpečiť, aby sa v budúcnosti DO nedopustil porušení stavovských predpisov a zákona. Odvolací senát zistil, že DO bol uložený trest vo výmere, ako je to ustanovené v zákone, pričom sa stotožnil s úvahou disciplinárneho senátu, ktorý rozhodoval v prvom stupni, že pri uložení výšky uloženého trestu v dostatočnej miere prihliadol na spôsob spáchania disciplinárneho previnenia, jeho následok a na osobu DO, ktorý bol už disciplinárne riešený, a preto je uložený trest aj podľa odvolacieho senátu trestom, ktorý je dostatočným a účinným prostriedkom na zabezpečenie účelu ukladania takýchto opatrení.

80.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na výzvu SAK, aby sa vyjadril k podanej sťažnosti, sa bezodkladne nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Postup advokáta, ktorý na stretnutí s bývalými klientmi za účelom urovnania sporných vzťahov klientov požiada o späťvzatie ich sťažnosti na postup advokáta, doručenej SAK a zároveň im predloží text takéhoto späťvzatia, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 8. decembra 2015, ***sp. zn. DS II.-72/15:3388/2014***

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 8. decembra 2015, sp. zn. DS II.-72/15:3388/2014 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
po zistení, že zo strany klientok bola na neho podaná sťažnosť, tieto dňa 15. 4. 2015 vo svojej kancelárii žiadal o podpísanie stiahnutie sťažnosti na advokáta, ktoré bolo doručené SAK 20. 4. 2015, z ktorého textu vyplýva, že sťažovateľky odvolávajú všetky sťažnosti podané proti advokátovi a žiadajú, aby podanie voči advokátovi nebolo zneužité,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 8. decembra 2015, sp. zn. DS II.-72/15:3388/2014 bol DO advokát zároveň **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,
tým, že
na výzvu SAK zo dňa 5. 2. 2015, ktorá mu bola doručená dňa 13. 2. 2015, aby sa vyjadril k sťažnostiam klientok A. B. a C. D., zo dňa 8. 12. 2014, sa bezodkladne nevyjadril,
za čo mu bolo uložené
podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Predseda Revíznej komisie SAK dňa 12. 8. 2015 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.[10]

---

10 Predmetom tohto návrhu boli aj skutky, podľa ktorých DO 1.) vo veci svojich klientok A. B. a C. D., napriek tomu, že dňa 14. 10. 2014 mu A. B. vo svojom mene a v mene C. D., odvolala plnú moc a žiadala vrátenie všetkých dokumentov, tento na výzvy nereagoval a vyúčtovanie bez fakturácie oznámil A. B. po viac ako jednom mesiaci od ukončenia zastúpenia, na písomne zaslanú výzvu, ktorú zaslala sťažovateľka dňa 26. 11. 2014, DO uviedol, že doklady jej vydá až keď zaplatí advokátsku odmenu v tejto veci, 2.) vyúčtovanie klientkam predložil v zjavne neoprávnene vysokej výške a to v sume 4 780 eur. Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 8. decembra 2015, sp. zn. DS II.-72/15:3388/2014 bol v tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania DO oslobodený, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutky stali.

V prvom rade uviedol, že má podozrenie, že celá kauza je vecou jeho bývalej koncipientky. Vychádzal z toho, že práve ona sťažovateľky, po ukončení zastupovania v jeho advokátskej kancelárii, tieto ďalej zastupuje, čo zistil z toho, že mu súd zasiela písomnosti aj po 15. 4. 2015. Výslovne uviedol, že pani A. B. je podvodníčka, ktorá sa nechce s ním stretnúť, napriek tomu, že on sa s menovanou chce stretnúť. K stretnutiu, keď prišli vysporiadať vec 15. 4. 2015, mu mali obe sťažovateľky zhodne uvádzať, že ony žiadne podanie na komoru nepodpísali. K odmietnutiu odovzdania spisov uviedol, že sťažovateľkám v októbri povedal, že im spisy vydá, ale pod podmienkou, že urobia spoločne iba to, čo sa dohodli. Nakoniec sa 15. 4. 2015 predsa na všetkom dohodli. Uviedol, že klientky mali prevziať faktúru, ale pani A. B. stále nemá peniaze, a preto faktúru nezaplatila. On mal byť ten, ktorý v období medzi októbrom až aprílom neustále telefonoval pani A. B., ktorá nebrala telefón. DO vyslovil domnienku, že by nikto nemal robiť zadarmo. Uviedol, že dokonca brat pani A. B. mu sľuboval zaplatiť, ale potom sa aj oni medzi sebou rozhádali, a preto faktúru nezaplatil. Pokiaľ sa týka vyjadrenia k sťažnosti, toto nepodal, lebo čakal, že sa to vysporiada podľa pravdy. Nakoniec sa tak aj stalo, keď vzali sťažnosť späť.

V rámci vyjadrenia sa DO pýtal, akým právom ho disciplinárny senát „súdi", keď sťažovateľky odvolali sťažnosť. Skonštatoval, že disciplinárny senát už raz nepočúval jeho argumenty a „odsúdil" ho na pokutu 3 000 eur. DO sa ďalej pýtal: „Na čo je táto asociácia advokátov?" Uviedol, že už teraz ide do dôchodku a žiadnemu klientovi, bez zaplatenia vopred, neposkytne žiadne rady. Navrhol vypočuť ako svedkov pani E. F., pani G. H., ktorá je osobou, ktorú posadil na chodbu, aby 15. 4. 2015 počúvala na chodbe jeho rozhovor s klientkami. Na záver uviedol, že nemá dôveru k SAK a ani k senátu, pričom opravil, že slovo senát nepoužil. Uviedol, že je samozrejme nevinný a urobil všetko možné, aby zachránil pani A. B. pred deložáciou a išiel tam aj v sobotu, keď tam prišiel exekútor.

Ďalej DO uviedol, že klientky dňa 15. 4. 2015 nežiadal o podpísanie stiahnutia sťažnosti naňho, ale po približne 2-hodinovej diskusii s klientkami, počas ktorej mu ony neustále zdôrazňovali, že žiadnu sťažnosť nepodpísali, samé uznali, že na sťažnosť niet dôvodu, následne ho požiadali, aby pripravil „stiahnutie podnetu", ten dobrovoľne podpísali a dali mu dôveru, aby túto písomnosť podal na SAK.

Disciplinárny senát zamietol všetky návrhy na doplnenie dokazovania, nakoľko ich považoval za nadbytočné a také, ktoré by nemohli žiadnym spôsobom prispieť k objasneniu prejednávaných skutkov. Naviac, v rámci hospodárnosti konania disciplinárny senát vyhodnotil aj skutočnosť, že viaceré okolnosti, ktoré chcel DO preukazovať neboli považované za sporné a zástupca predsedu RK SAK ich nespochybnil.

Disciplinárny senát mienil vypočuť osobne aj sťažovateľky, ktoré však vo svojom vyjadrení k predvolaniu uviedli e-mailom zo 7. 12. 2015, že na pojednávanie sa nedostavia, lebo sa nechcú s disciplinárne obvineným stretnúť a svojimi podaniami chceli iba upozorniť ako „pán doktor jedná s ľuďmi".

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát v prípade skutku spočívajúceho v žiadosti DO o stiahnutie sťažnosti zo strany klientok nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by svedčila o jeho nekorektnom postupe vo vzťahu k sťažovateľkám. Práve naopak, postup sťažovateliek, ktoré podpísali, zjavne pri plnom vedomí, na stretnutí dňa 15. 4. 2015 viacero jednostranných aj dvojstranných právnych úkonov a spochybňovali postup DO až s dlhším časovým odstupom, svedčí o pracovnom charaktere sporného stretnutia. Nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval exces DO z postupu regulovaného zákonom alebo stavovskými predpismi.

Disciplinárny senát pritom nemohol prehliadnuť značne nekorektný postup DO, ktorý priebeh rokovania cielene a úmyselne nechal monitorovať, podľa jeho vlastného vyjadrenia,

treťou osobou, ktorá nebola viazaná mlčanlivosťou. Táto skutočnosť vyšla najavo až na samotnom pojednávaní a nebola predmetom disciplinárneho návrhu. Napriek tejto skutočnosti bolo nutné rozhodnúť, že samotný skutok nie je disciplinárnym previnením.

V prípade nezaslania vyjadrenia na písomnú výzvu predsedu RK SAK mal disciplinárny senát za jednoznačne preukázané, že DO porušil § 28 ods. 4 ZoA, čím nepochybne naplnil znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, ktoré mu je kladené za vinu. Disciplinárny senát nemohol brať do úvahy tvrdenie DO, že očakával, že sa vec vyrieši sama „podľa pravdy". V zákonom uloženej povinnosti vyjadriť sa k obsahu sťažnosti, ktorá smeruje proti advokátovi, nie sú uvedené žiadne výnimky, ktorou už vôbec nemôže byť očakávanie akéhosi samovyriešenia sa veci. Postup DO svedčí o úmyselnom nerešpektovaní platného práva. Nakoniec, aj samotný priebeh pojednávania dokázal, že ak by DO dodržal zákon a stavovské predpisy, mohol navrhovateľ vyhodnocovať listinné dôkazy a rozhodnúť sa iným spôsobom, ako podaním návrhu. Túto šancu však DO navrhovateľovi neposkytol a obmedzil sa iba na ničím neodôvodnené výroky na adresu vlastnej stavovskej organizácie a jej orgánov.

Disciplinárny senát nevyhodnocoval vyjadrenia DO vo vzťahu k vlastnej stavovskej organizácii, ktoré predniesol na disciplinárnom pojednávaní, pretože neboli predmetom disciplinárneho konania, tieto však umožňujú vyhodnotiť pohnútky, ktoré ho viedli k spáchaniu disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Preukazuje, a to už chronicky, značný stupeň nekolegiality a neúcty vo vzťahu k vlastnej stavovskej organizácii, ktorá mu umožňuje nerušene a slobodne vykonávať advokátske povolanie. Pritom rozpory v jeho vyjadreniach písomných a ústnych vykazujú značný stupeň nekritickosti k vlastnému postupu.

Disciplinárny senát uznal jeho vinu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

81.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v sťažnostnej veci, týkajúcej sa zastupovania jeho klienta, napriek zaslaniu opakovanej písomnej výzvy predsedu SAK neposkytne SAK v stanovenej lehote požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Advokát nie je povinný žiadať od svojho klienta, aby ho zbavil mlčanlivosti za účelom predloženia advokátskeho spisu, ktorý sa klienta týka, orgánom SAK, nakoľko túto mu stanovuje priamo zákon.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 27. februára 2017, ***sp. zn. DS II.-62/16:1148/2016***

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 27. februára 2017, sp. zn. DS II.-62/16:1148/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

v sťažnostnej veci vedenej RK SAK na písomnú výzvu predsedu RK SAK zo dňa 28. 4. 2016, doručenú DO advokátovi dňa 29. 4. 2016, a opakovanú písomnú výzvu predsedu RK SAK zo dňa 11. 5. 2016, doručenú DO advokátovi dňa 13. 5. 2016, so žiadosťou o zaslanie kópie kompletnej spisovej dokumentácie týkajúcej sa zastupovania klienta A. B. v právnej veci

vedenej pred okresným súdom, v poskytnutej lehote neposkytol požadovanú spisovú dokumentáciu, **za čo mu bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 22. 7. 2016 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi z dôvodu, že sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Z obsahu sťažnostného spisu senát zistil, že dňa 13. 4. 2016 bola SAK elektronickou formou doručená sťažnosť sťažovateľky C. D. na postup DO advokáta, ktorý mal zastupovať jej protistranu, žalovaného A. B. v právnej veci vedenej pred okresným súdom, v ktorej sťažovateľka vystupuje ako žalobkyňa.

Sťažovateľka namietala v podanej sťažnosti konanie DO advokáta spočívajúce v obštrukciách a vedomom naťahovaní súdneho sporu. Sťažovateľka uviedla, že advokát dvakrát súdu prisľúbil, že zabezpečí účasť svojho klienta na pojednávaní, aby ho mohol súd vypočuť, a ani raz tak neurobil, v dôsledku čoho súd nemôže vo veci rozhodnúť. Taktiež sťažovateľka namietala, že aj samotný DO advokát sa ospravedlnil z pojednávania, pričom ako dôvod uviedol, že v tom čase mal trestné pojednávanie, o čom však súdu nepredložil žiadny dokument, napriek tomu, že ho súd na jeho predloženie vyzval.

DO sa k sťažnosti sťažovateľky v zmysle výzvy predsedu RK SAK síce v stanovenej lehote písomne vyjadril, avšak nepredložil advokátsky spis týkajúci sa veci svojho klienta A. B., v ktorej sťažovateľka vystupuje ako protistrana v súdnom spore, a to napriek tomu, že o dôsledkoch takéhoto nepredloženia advokátskeho spisu bol predsedom RK SK v predmetnej výzve poučený.

Na opätovnú výzvu predsedu RK SAK sa DO advokát vyjadril, že: „SAK môže rozhodnúť o sťažnosti protistrany aj bez kompletného advokátskeho spisu, pričom klient ma neoslobodil spod povinnosti zachovávať mlčanlivosť a neželá si, aby som komukoľvek poskytoval jeho klientsky spis."

Svojím vyjadrením DO advokát výslovne odmietol predložiť požadovaný advokátsky spis RK SAK za účelom riadneho prešetrenia sťažnosti a vyhodnotenia jej dôvodnosti. DO advokát tak jednoznačne porušil svoju povinnosť, ktorú mu ukladá § 28 ods. 4 ZoA, v zmysle ktorého advokát je povinný na požiadanie komory bezodkladne vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

Advokát nie je povinný žiadať od svojho klienta, aby ho zbavil mlčanlivosti za účelom predloženia advokátskeho spisu, ktorý sa klienta týka, túto povinnosť mu stanovuje priamo zákon.

SAK je samosprávna stavovská organizácia, ktorá združuje všetkých advokátov zapísaných v zozname advokátov vedenom komorou (§ 66 ods. 2 ZoA). Členovia jej orgánov, ako aj zamestnanci, sú v zmysle § 23 ods. 8 písm. c) ZoA povinní zachovávať mlčanlivosť.

Z uvedených dôvodov nie je možné považovať argumentáciu disciplinárne obvineného advokáta za relevantnú.

Disciplinárny senát sa stotožnil s odôvodnením návrhu na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi, ktoré poskytol predseda RK SAK, že advokát

porušením § 28 ods. 4 ZoA znemožnil riadne prešetrenie sťažovateľkinej veci RK SAK. Práve v príčinnej súvislosti s týmto porušením povinností advokáta nebolo možné vec riadne prešetriť a prípadne skutkovo a právne v disciplinárnom konaní vymedziť, čím advokát zmaril riadne vedenie a pokračovanie v prešetrovaní sťažovateľkinej sťažnosti. Pritom nie je možné vylúčiť, že v konaní pred disciplinárnymi orgánmi SAK môžu byť zistené skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na podanie iného alebo inak formulovaného návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Z matričného listu disciplinárny senát zistil, že DO nebol dosiaľ disciplinárne stíhaný.

Ako je uvedené vyššie, je nepochybné, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené v návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania. Keďže DO svojím písomným podaním zo dňa 24. 5. 2016, doručeným SAK dňa 30. 5. 2016 výslovne odmietol splniť svoju zákonnú povinnosť, spáchanie skutku, ktoré mu je kladené za vinu, a ktoré vykazuje znaky disciplinárneho previnenia, nepoprel. Z tohto dôvodu disciplinárny senát vyhodnotil, že sú splnené podmienky na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 DP SAK, nie je potrebné nariaďovať pojednávanie v predmetnej veci a vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. 2. 2017.

Disciplinárny senát pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností, ako aj osoby DO advokáta. Prihliadol pritom na skutočnosť, že DO advokát nebol dosiaľ disciplinárne uznaný za vinného, a teda ide o jeho prvé, i keď pomerne závažné disciplinárne previnenie.

82.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na výzvu SAK, aby sa vyjadril k podanej sťažnosti, sa bezodkladne nevyjadrí, a to ani v dodatočnej lehote, ktorá bola na jeho vlastnú žiadosť predlžená, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 15. júna 2016, ***sp. zn. DS III.-93/15:821/2015***

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 15. júna 2016, sp. zn. DS III.-93/15:821/2015 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa vo veci sťažnosti klienta A. B. nevyjadrila na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 2. 7. 2015 v pôvodne stanovenej lehote, ani v dodatočnej lehote, ktorá bola predĺžená na žiadosť advokátky zo dňa 31. 7. 2015, **za čo jej bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok vyššie popísaný na podklade sťažnosti sťažovateľa A. B.

Disciplinárny senát sa súčasne oboznámil s listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci šetrenia, ktoré tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnom kontexte DO usvedčujú z vyššie uvedeného disciplinárneho previnenia. Rovnako z uvedeného nepochybne vyplýva, že sa skutok skutočne stal.

DO v priebehu disciplinárneho konania nepoprela spáchanie skutku popísaného v návrhu na začatie disciplinárneho konania. V podanom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj na nariadenom disciplinárnom pojednávaní vyjadrila ľútosť nad svojím konaním, ktoré okrem iného odôvodňovala tiež zdravotnými problémami, pracovnou vyťaženosťou, technickou chybou počítača. Za svoje konanie a spôsobené prieťahy sa ospravedlnila.

Disciplinárny senát vzhľadom na listiny vyplývajúce z obsahu spisu, výpoveď DO preto uzatvára, že si nesplnila svoju povinnosť a na výzvu predsedu RK SAK bezodkladne sa vyjadriť v pôvodnej lehote ani v predĺženej lehote k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nej v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu (§ 28 ods. 4 ZoA). Túto skutočnosť DO nepoprela konštatujúc okrem iného, že sa jednoducho zabudla vyjadriť k výzve SAK.

Z hľadiska subjektívnej stránky DO konala minimálne vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedela, že neplnením, resp. nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený v ZoA, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Vyššie opísané skutočnosti neumožňujú prijať iný záver ako ten, že DO porušila svoje povinnosti a naplnila obligatórne znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia.

Pokiaľ ide o uloženie sankcie, navrhovateľ navrhol uloženie disciplinárneho opatrenia – peňažnú pokutu vo výške jedného násobku minimálnej mzdy.

DO požiadala o zhovievavosť pri ukladaní sankcie, nakoľko má málo klientov a jej príjmy nie sú vysoké.

Disciplinárny senát pri úvahe o výške disciplinárneho opatrenia prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie vo forme preukázanej vedomej nedbanlivosti, rozsah a povahu porušenia povinnosti, ako aj predpoklad nápravy DO.

Disciplinárny senát prihliadol predovšetkým na spôsob spáchania skutku v tých intenciách, že potom, čo bola na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti sťažovateľa vyzvaná v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy, t. j. od 6. 7. 2015, nezostala pasívnou, ale telefonicky, neskôr aj e-mailom zo dňa 31. 7. 2015 požiadala o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia. Ďalej disciplinárny senát prihliadol na skutočnosť, že DO spáchanie skutku nepoprela, svoje konanie už vo vyjadrení k podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania oľutovala, neskôr ľútosť vyjadrila aj na disciplinárnom pojednávaní a ospravedlnila sa za spôsobené prieťahy svojím konaním. Vyjadrenie ľútosti dáva väčší priestor pre predpoklad nápravy u DO.

DO je zapísaná do zoznamu SAK od 1. 3. 2006 a dosiaľ už bola viackrát disciplinárne postihnutá.

V súvislosti s týmto hodnotením disciplinárny senát nevzhliadol v konaní disciplinárne obvinenej také závažné okolnosti, pre ktoré by bolo možné konštatovať záver o významne zvýšenej škodlivosti takéhoto konania a z tohto dôvodu rozhodol o uložení peňažnej pokuty nie vo výške navrhovanej navrhovateľom, t. j. vo výške jedného násobku minimálnej mzdy, ale vo výške 100 eur.

Uloženie peňažnej pokuty vo výške 100 eur považuje disciplinárny senát za primerané tak z hľadiska individuálnej prevencie, ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia takéhoto opatrenia na ostatných advokátov.

83.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na výzvu SAK, aby sa vyjadril k podanej sťažnosti, sa k tejto sťažnosti nevyjadrí ani v dodatočne poskytnutej lehote a neposkytne potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 24. marca 2016, ***sp. zn. DS IV.-94/15:1776/2015***

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 24. marca 2016, sp. zn. DS IV.-94/15:1776/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 17. 7. 2015 ani v dodatočne poskytnutej lehote riadne nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľky v sťažnostnej veci vedenej RK SAK a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 27. 11. 2015 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uložených mu v § 28 ods. 4 ZoA.

Z vykonaného dokazovanie disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav:

Disciplinárny senát najprv zisťoval, či sa skutok podľa návrhu predsedu RK SAK, ktorý navrhovateľ kladie DO za vinu, stal.

Z výsluchu DO vyplýva, že nepopiera spáchanie skutku podľa návrhu na začatie disciplinárneho konanie. Skutočnosť, že DO reagoval na výzvu predsedu RK SAK oneskorene odôvodnil zdravotnými dôvodmi.

Z uvedeného je možné vyvodiť jednoznačný záver, že skutok ako je popísaný vo výroku tohto rozhodnutia sa stal.

Disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutok má znaky disciplinárneho previnenia.

Vzhľadom na to, že DO sa nevyjadril k obsahu sťažnosti na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 17. 7. 2015, porušil povinnosť uloženú mu v § 28 ods. 4 ZoA. Disciplinárny senát zdôrazňuje, že povinnosť advokáta vyjadriť sa k sťažnosti patrí k jeho základným povinnostiam vo vzťahu k SAK. DO listom zo dňa 23. 7. 2015 doručeným SAK 27. 7. 2015 požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie z dôvodu pracovnej cesty a čerpania dovolenky do 31. 8. 2015. Nakoľko sa DO ani v tejto predĺženej lehote nevyjadril, listom zo dňa 31. 8. 2015 doručeným SAK 2. 9. 2015 požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie do 30. 9. 2015 z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti. Aj napriek opätovne predĺženej lehote sa DO ani v tejto nevyjadril, pričom vyjadrenie k sťažnosti podal až listom zo dňa 12. 10. 2015 doručeným SAK 14. 10. 2015. Ak sa DO nemohol objektívne včas vyjadriť (napr. zo zdravotných či iných dôvodov), mal túto skutočnosť SAK oznámiť do uplynutia druhýkrát predĺženej lehoty na podanie vyjadrenia, čo v prejednávanej veci DO opomenul.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti.

Zavinenie môže byť úmyselné alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava zákona o advokácii nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

DO bol na základe výzvy predsedu RK SAK zo dňa 17. 7. 2015 vyzvaný na vyjadrenie sa k sťažnosti, pričom ako advokát zároveň vedel, že je jeho povinnosťou vyjadriť sa k obsahu sťažnosti zaslanej mu na vyjadrenie zo strany predsedu RK SAK, no napriek tomu tak nekonal. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosť uloženú mu v § 28 ods. 4 ZoA, a pre prípad, že také porušenie spôsobí bol s tým uzrozumený (DO bola dvakrát predĺžená lehota na vyjadrenie, pričom tento vyjadrenie nepodal ani v druhýkrát predĺženej lehote, a teda musel vedieť, že sa svojím konaním dopustí porušenia povinnosti). To znamená, že konanie DO advokáta možno hodnotiť ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaného prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA.

Disciplinárny senát v neprospech DO vyhodnotil skutočnosť, že DO sa nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK ani v dvakrát predĺženej lehote, pričom s ohľadom na dátum doručenia výzvy DO a dátum podania vyjadrenia DO, tento podal vyjadrenie až po takmer troch mesiacoch, namiesto ustanovených sedem dní.

V prospech DO disciplinárny senát vyhodnotil, že DO si aj napriek zmeškaniu dvojnásobne predĺženej lehoty svoju povinnosť vyjadriť sa dodatočne splnil.

Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO advokáta, disciplinárny senát mal za to, že nie je možné skonštatovať, či je viac skutočností v prospech DO než v neprospech DO, resp. naopak. Vzhľadom na skutočnosť, že DO si svoju povinnosť dodatočne splnil, pričom svoje oneskorenie odôvodnil zdravotnými ťažkosťami, disciplinárny senát mal za to, že samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia je postačujúce, a preto upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie tak, ako mu to umožňuje § 56 ods. 6 ZoA.

Vzhľadom na to, že disciplinárny senát pri určení druhu sankcií nie je viazaný návrhom navrhovateľa, preskúmal aj prípadné uloženie inej sankcie, ako peňažnej pokuty vo výške 250 eur, ktorej uloženie navrhoval navrhovateľ. Disciplinárny senát na základe vyššie uvedených skutočností ako aj návrhu DO advokáta, aby bolo v prípade uznania viny upustené od potrestania, dospel k záveru, že samotné prejednanie veci bude mať dostatočný výchovný charakter na disciplinárne obvineného advokáta a uloženie niektorej zo sankcií podľa § 56 ods. 2 ZoA by bolo neprimerane prísne vzhľadom na ich charakter a dôsledky z nich vyplývajúce.

Na základe uvedeného rozhodol disciplinárny senát tak, ako je to uvedené v enunciáte tohto rozhodnutia.

84.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezabezpečí v mieste svojho sídla prevzatie výzvy predsedu SAK na vyjadrenie sa k obsahu podanej sťažnosti a na výzvu predsedu SAK sa tak ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadrí k obsahu sťažnosti a neposkytne potrebné vysvetlenia

a požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 39 AP SAK.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 28. novembra 2016, ***sp. zn. DS IV.-44/16:3048/2015***

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 28. novembra 2016, sp. zn. DS IV.-44/16:3048/2015 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 39 AP SAK,

tým, že

a) nezabezpečila v mieste svojho sídla prevzatie výzvy predsedu RK SAK zo dňa 15. 12. 2015, ktorou bola vyzvaná ma vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 6. 10. 2015 a k predloženiu spisovej dokumentácie,
b) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 15. 12. 2015 sa ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadrila k obsahu sťažnosti sťažovateľa zo dňa 6. 10. 2015 a neposkytla potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **200 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenej advokátke sa začalo na základe návrhu predsedu RK SAK.[11]

Disciplinárny senát zistil, že navrhovateľ zaslal DO výzvu na vyjadrenie v zmysle § 28 ods. 4 ZoA zo dňa 15. 12. 2015 v sťažnostnej veci vedenej RK SAK, (ďalej len „Výzva č. 1"), ktorá bola na pošte uložená dňa 21. 12. 2015 a ktorá sa vrátila dňa 13. 1. 2016 ako neprevzatá v odbernej lehote.

Výzva č. 1 sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote, preto navrhovateľ opätovne zaslal DO výzvu, ktorá bola na pošte uložená dňa 18. 1. 2016 a ktorá sa dňa 10. 2. 2016 opätovne vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote (ďalej len „Výzva č. 2").

Z vykonaných listinných dôkazov zároveň vyplýva, že DO sa k Výzve č. 1 ani k Výzve č. 2 žiadnym spôsobom nevyjadrila.

Vzhľadom na to, že DO si neprevzala Výzvu č. 1 a ani Výzvu č. 2 a vzhľadom na vyššie uvedené citované ustanovenia stavovských predpisov, disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a teda, že zo strany DO došlo k spáchaniu disciplinárneho previnenia.

---

11 Predmetom tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania bol aj skutok, spočívajúci v tom, že klienta A. B., ktorému poskytuje právne služby od 21. 3. 2011 vo veci vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti odo dňa 19. 1. 2015 riadne a včas písomne neinformuje, ako postupuje pri vybavovaní veci. Rozhodnutím z 28. 11. 2016, sp. zn. DS IV.-44/16:3048/2015 bola DO advokátka v tejto časti návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodená, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutok stal.

85.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezabezpečí v mieste svojho sídla prevzatie výzvy predsedu SAK, v dôsledku čoho sa táto výzva vráti späť adresátovi ako neprevzatá v odbernej lehote, a napriek výzve na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti sa nevyjadrí ani v dodatočne poskytnutej lehote, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 39 AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 22. septembra 2017, ***sp. zn. DS V.-85/16:1698/2016***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 22. septembra 2017, sp. zn. DS V.-85/16:1698/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA a § 39 AP SAK,

tým, že

a) nezabezpečil v mieste svojho sídla prevzatie výzvy predsedu RK SAK zo dňa 19. 7. 2016, ktorou bol vyzvaný na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti sťažovateľky zo dňa 8. 6. 2016 a k predloženiu spisovej dokumentácii,
b) sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 19. 7. 2016 ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľky zo dňa 8. 6. 2016 a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **300 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Návrhom RK SAK zo dňa 13. 12. 2016 sa začalo disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 39 AP SAK a § 28 ods. 4 ZoA.

Senát sa v prvom rade zaoberal preskúmaním bodu 1 písm. a) návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania a dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Po zvážení okolností danej veci senát dospel k záveru, že je potrebné dať za pravdu právnemu názoru navrhovateľa. DO advokáta na vyjadrenie sa o podanej sťažnosti vyzval predseda RK SAK výzvou zo dňa 19. 7. 2016. Napriek predmetnej výzve a predĺženej lehote sa DO v stanovenej lehote nevyjadril k podanej sťažnosti sťažovateľky. Senát považuje za porušenie advokátskych predpisov to, že DO nezabezpečil v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok, nakoľko sa výzva predsedu RK SAK zo dňa 19. 7. 2016 (uložená na pošte 22. 7. 2016) vrátila dňa 1. 8. 2016 na SAK, následne aj dňa 8. 8. 2016 ako neprevzatá v odbernej lehote. Týmto DO porušil § 39 AP SAK.

Senát dodal, že najmä zo samotného postoja a konania DO advokáta, tým, že neprevzal výzvu predsedu RK SAK zo dňa 19. 7. 2016 (uložená na pošte 22. 7. 2016) vrátila dňa 1. 8. 2016, následne aj dňa 8. 8. 2016 ako neprevzatá v odbernej lehote, je zrejmé, že porušil § 39 AP SAK pri preberaní zásielok od SAK ako vlastnej stavovskej organizácie.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát ustálil, že skutok uvedený v bode 1 písm. a) je disciplinárnym previnením DO, za ktoré nesie zodpovednosť.

Vo vzťahu k skutku uvedenému v bode 1 písm. b) senát dospel k záveru, že napriek tomu, že advokát si výzvu predsedu RK SAK z 19. 7. 2016 neprevzal (resp. nezabezpečil jej prevzatie), predmetná výzva bola zasielaná ako súčasť šetrenia sťažnosti na DO v zmysle §§ 2, 3 a 4 DP SAK, takže s poukazom na fikciu doručenia, zakotvenú v § 50 ods. 3 DP SAK, schváleného Konferenciou advokátov dňa 10. 6. 2017 (pôvodne § 41 ods. 3 DP SAK, schváleného Konferenciou advokátov dňa 15. 6. 2013), považuje sa výzva predsedu RK SAK za doručenú.

Z obsahu sťažnostného spisu senát nemal najmenších pochybností o tom, že sa skutok stal tak, ako je popísaný v bode 1 písm. b) návrhu na začatie disciplinárneho konania. Po právnej stránke senát uviedol, že u DO advokáta došlo k porušeniu citovanej úpravy § 28 ods. 4 ZoA. Vyjadrenie sa DO k obsahu sťažnosti o 14 mesiacov (21. 9. 2017) po jej zaslaní predsedom RK SAK (19. 07. 2016, resp. 8. 8. 2016), rozhodne nemožno považovať za „bezodkladné" vyjadrenie sa. V tomto ohľade je potrebné poznamenať aj skutočnosť, že ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu SAK (Revíznej komisii, sťažnostnému oddeleniu SAK), pretože nie je možné dostatočne a včas prešetriť obsah sťažností, ustáliť, či advokáti svojím postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu. Bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, obsahujúcej predloženie spisovej dokumentácie, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa, resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta, čím zostávajú iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu. Nemožno vylúčiť ani schematické využívanie takéhoto postupu v záujme vyhnutia sa prísnejším postihom. Podľa disciplinárneho senátu preto nadobúda potreba prísnejšieho sankcionovania disciplinárnych previnení takýchto advokátov čoraz väčší význam; okrem uloženia primeraného trestu (čo do druhu i výmery) totiž SAK má iba obmedzené nástroje na vedenie svojich členov k rešpektovaniu výziev na vyjadrenie, adresovaných vlastným členom.

Disciplinárny senát pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO.

Bezodkladné nereagovanie na výzvu navrhovateľa za účelom prešetrenia sťažnosti klienta (hoci sa na prvý pohľad javí ako menej závažné DO), nepostráda istú mieru vyššej závažnosti. Dôvodom tohto názoru je už vyššie opísaný negatívny jav, kedy bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa, resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, predseda RK SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta. Podľa výpisu z matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, DO advokáta, tento nebol ešte uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia. V osobe DO teda ide o advokáta, u ktorého je potrebné už zdôrazniť v prvom rade preventívnu a výchovnú úlohu disciplinárneho opatrenia, nakoľko svojím postojom k prejednávanej veci ignoroval svoju stavovskú organizáciu a iné disciplinárne opatrenie by s poukazom na § 31 DP SAK nesplnilo účel dosiahnutia jeho prevýchovy. Pri výške uloženej peňažnej pokuty senát dodal, že pokuta sa nachádza na spodnej hranici možného rozsahu ukladania pokút, čím sa dosahuje primeranosť výšky pokuty jednak druhu disciplinárneho previnenia (ignorácia vlastnej stavovskej organizácie) a jednak spôsobenému následku (nemožnosť riadne vyšetriť sťažnosť sťažovateľky RK SAK), v dôsledku nereagovania DO), ako to má na mysli § 32 ods. 4 písm. a) a b) DP SAK. Senát vyslovil želanie, aby uložená pokuta viedla DO k riadnemu plneniu si jeho stavovskej povinnosti advokáta bezodkladne reagovať na výzvy svojej stavovskej organizácie, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom, vzhľadom na odstrašujúci účinok pokuty (§ 32 ods. 4 písm. c) DP SAK).

86.
ROZHODNUTIE

Zastupovanie advokátom ako splnomocneným občanom rodinného prílušníka podľa podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka na súdnom pojednávaní, bez nároku na odmenu, v čase pozastavenia výkonu jeho advokácie, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko žiaden právny predpis a ani stavovský predpis SAK nezakazuje advokátovi zastupovať na základe splnomocnenia udeleného podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 24. novembra 2015, ***sp. zn. DS VI.-56/2015:3314/2014***

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 24. novembra 2015, sp. zn. DS VI.-56/2015:3314/2014 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
napriek tomu, že rozhodnutím predsedníctva SAK zo dňa 12. 9. 2014 z dôvodov § 8 ods. 2 písm. b) ZoA mal pozastavený výkon advokácie, v konaní vedenom na okresnom súde, na pojednávaní konanom dňa 7. 11. 2014 zastupoval žalovaného A. B.,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Dňa 29. 4. 2015 podal predseda RK SAK na základe podanej sťažnosti sťažovateľov návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, čím sa podľa RK SAK dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA. Počas pozastavenia výkonu advokácie advokát nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa tohto zákona.

DO vo svojom vyjadrení k obsahu sťažnosti zo dňa 19. 12. 2014, ktoré bolo doručené SAK dňa 23. 12. 2014 uviedol, že uznesením zo dňa 12. 9. 2014, ktoré mu bolo doručené dňa 16. 10. 2014, došlo vo vzťahu k DO advokátovi s účinnosťou ku dňu doručenia predmetného uznesenia k pozastaveniu výkonu advokácie. DO ďalej uviedol, že po doručení tohto uznesenia sa dňa 20. 10. 2014 na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie vo veci vedenej pod sp. zn. 25C ...., na ktorom DO založil do súdneho spisu splnomocnenie, ktoré mu v daný deň pre uvedenú vec udelil odporca A. B. Fotokópia predmetného splnomocnenia tvorila prílohu vyjadrenia DO advokáta, ktorý vo vyjadrení k obsahu sťažnosti taktiež uviedol, že dňa 7. 11. 2014 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie vo veci, vedenej pod spis. zn. 24C ..., na ktorom DO založil do súdneho spisu splnomocnenie, ktoré mu v daný deň pre uvedenú vec udelil odporca A. B.

DO zároveň ako prílohu svojho vyjadrenia k obsahu sťažnosti pripojil fotokópiu celej podstatnej spisovej dokumentácie týkajúcej sa oboch vyššie uvádzaných súdnych konaní vedených na okresnom súde, vrátane zápisnice o pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 7. 11. 2014 na okresnom súde vo veci konania vedeného pod spis. zn. 24C ...

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 27. 5. 2015, ktoré bolo doručené SAK dňa 29. 5. 2015 uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojho písomného vyjadrenia, ktoré bolo SAK doručené dňa 23. 12. 2014. Disciplinárne obvinený zároveň oznámil, že nevznáša námietku zaujatosti voči žiadnemu z označených členov disciplinárneho senátu.

Na pojednávaní konanom dňa 24. 11. 2015 DO uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich písomných vyjadrení k obsahu sťažnosti a k návrhu na začatie disciplinárneho konania, že nie je si vedomý, že by svojím konaním porušoval predpisy advokácie. V rámci svojej výpovede ďalej DO predniesol, že po tom, ako mu bol pozastavený výkon advokácie, poskytoval právne služby iba ako občiansky zástupca bez nároku na odmenu, a to svojim blízkym a známym, predovšetkým v rodinnoprávnych kauzách. Ďalej uviedol, že všetci jeho obchodní partneri boli informovaní o tom, že ich zastupuje ako občiansky zástupca a nie ako advokát, resp., že vykonáva poradenskú činnosť v rámci inžinierskej činnosti. Na otázku zástupcu RK SAK, v koľkých konaniach DO zastupuje účastníkov konania ako občiansky zástupca, DO uviedol, že ide o približne 10 – 12 konaní.

Disciplinárny senát na základe uvedených skutočností a po preskúmaní predložených dôkazov dospel k záveru, že sa skutok v rozsahu formulovanom predsedom RK SAK stal, nakoľko bolo preukázané, že DO napriek tomu, že rozhodnutím predsedníctva SAK zo dňa 12. 9. 2014 z dôvodov § 8 ods. 2 písm. b) ZoA mal pozastavený výkon advokácie, v konaní vedenom na okresnom súde, na pojednávaní konanom dňa 7. 11. 2014 zastupoval žalovaného A. B., avšak tento skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát mal z predloženej dokumentácie a vyjadrení za to, že zo strany DO advokáta nedošlo ku konaniu, ktoré by bolo v rozpore s predpismi upravujúcimi výkon advokácie. Z predloženej dokumentácie, predovšetkým z predložených fotokópií splnomocnení, udelených A. B. disciplinárne obvinenému v konaniach, vedených na okresnom súde pod spis. zn. 25C ... a 24C ..., je zrejmé, že zastupoval splnomocniteľa podľa § 31 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, a teda neposkytoval právne služby podľa ZoA. Z predmetných splnomocnení predložených DO advokátom zároveň vyplýva, že zo strany splnomocniteľa došlo k odvolaniu splnomocnenia spoločnosti s ručením obmedzeným, prostredníctvom ktorej DO ako konateľ vykonával svoju advokátsku činnosť a poskytoval právne služby.

Taktiež zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 7. 11. 2014 je zrejmé, že DO nevystupoval na pojednávaní ako advokát, ale ako zástupca žalovaného na základe písomného splnomocnenia udeleného podľa § 31 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

Disciplinárny senát v súvislosti s uvedeným odkázal a stotožnil sa s ustálenou rozhodovacou praxou DP SAK, podľa ktorej „postup advokáta, ktorý zastupuje klienta na základe splnomocnenia podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom má pozastavený výkon advokácie, nie je v rozpore s predpismi upravujúcimi výkon advokácie, pretože žiadnym právnym predpisom ani stavovským predpisom komory nie je advokátovi s pozastaveným výkonom advokácie zakázané zastupovanie na základe splnomocnenia podľa § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka. (Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu zo 7. mája 2008, sp. zn. DS I. 14/07:3016/2006.)

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO v danom prípade neposkytoval právne služby podľa ZoA, ale po pozastavení výkonu advokácie zastupoval svojho predchádzajúceho klienta (rodinného príslušníka) ako splnomocnenec aj naďalej, avšak už na základe nového splnomocnenia, v rámci ktorého zároveň došlo k odvolaniu splnomocnenia udelenému spoločnosti s ručením obmedzeným.

Disciplinárny senát zdôrazňuje, že advokátovi, ktorému bol pozastavený výkon advokácie, žiaden právny predpis a ani stavovský predpis SAK nezakazuje zastupovať na základe splnomocnenia udeleného podľa § 31 a nasl. zákona č. 64/1964 Zb. Občiansky zákonník. Na základe uvedeného je zrejmé, že skutok označený v návrhu RK SAK na začatie disciplinárneho konania nie je disciplinárnym previnením, hoci bolo v rámci konania preukázané, že sa stal a niet pochybností, že je tento skutok priamo spojený s činnosťou osoby DO advokáta.

Odhliadnuc od uvedeného považuje disciplinárny senát za potrebné upozorniť DO advokáta, aby bez zbytočného odkladu zabezpečil zmenu obchodného mena spoločnosti s ručením obmedzeným, prostredníctvom ktorej pred pozastavením výkonu advokácie poskytoval právne služby, nakoľko súčasné obchodné meno predmetnej spoločnosti obsahuje profesijné označenie, ktoré je priamo spojené s výkonom advokácie, ktorú DO aktuálne nevykonáva. Označenie „advokátska kancelária" môže byť použité iba v prípade, ak prostredníctvom spoločnosti s ručením obmedzeným dochádza k reálnemu praktickému výkonu advokácie v súlade so zákonom.

Vzhľadom na to, že bolo spoľahlivo preukázané, že DO v čase pozastavenia výkonu advokácie zastupoval v konaní vedenom na okresnom súde, na pojednávaní konanom dňa 7. 11. 2014 žalovaného A. B., pričom uvedené konanie malo byť podľa RK SAK závažným porušením § 9 ods. 1 ZoA, možno konštatovať, že uvedený skutok nie je disciplinárnym previnením, na základe čoho disciplinárny senát rozhodol, že sa DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodzuje.

87.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na výzvu predsedu RK SAK ani v dodatočne poskytnutej lehote k podanej sťažnosti nevyjadri a SAK neposkytne potrebné vysvetlenie ani požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK zo 17.februára 2016, ***sp. zn. DS VII.-37/15:2007/2014***

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK 17.februára 2016, sp. zn. DS VII.-37/15:2007/2014 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa ust. § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 4. 9. 2014 ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa – A. B. zo dňa 14. 7. 2014 v sťažnostnej veci vedenej RK SAK a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume 1**00 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 26. 3. 2015 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Návrh odôvodnil tým, že DO advokát bol na vyjadrenie sa o podanej sťažnosti sťažovateľa A. B. vyzvaný výzvou predsedu RK SAK zo dňa 4. 9. 2014. Napriek predmetnej výzve, sa však k podanej sťažnosti sťažovateľa nevyjadril. DO prevzal výzvu dňa 12. 9. 2014 a do dňa podania návrhu na ňu nereagoval.

Na neverejnom zasadnutí dňa 17. 2. 2016 sa senát oboznámil so sťažnosťou A. B. Táto bola doručená na SAK dňa 16. 7. 2014. Na jej základe predseda RK SAK zaslal disciplinárne obvinenému výzvu dňa 4. 9. 2014, aby sa k obsahu sťažnosti písomne vyjadril do 7 dní a aby predložil v tej istej lehote kópiu kompletného spisu, vzťahujúceho sa na vec sťažovateľa. Výzva zároveň obsahovala upozornenie na možnosť posudzovania nereagovania na ňu ako disciplinárne previnenie advokáta. Podľa doručenky DO prevzal predmetnú výzvu dňa 12. 9. 2014, na túto DO nereagoval.

Z matričného listu disciplinárny senát zistil, že disciplinárne obvinený bol dosiaľ dvakrát disciplinárne obvinený a v obidvoch veciach bol uznaný za vinného. V jednej veci mu bolo uložené verejné napomenutie a v druhej veci disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta.

Disciplinárny senát vyhodnotil všetky priložené listinné dôkazy a zistil, že niet najmenších pochybností o tom, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania a DO porušil § 28 ods. 4 ZoA, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA. Menovaný porušil svojím konaním, resp. nekonaním citované ustanovenia pre advokáta záväzného predpisu. V tomto ohľade je potrebné poznamenať aj skutočnosť, že ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu SAK (Revíznej komisii, sťažnostnému oddeleniu SAK), pretože nie je možné dostatočne prešetriť obsah sťažností, ustáliť, či advokáti svojím postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu. Bez reakcie advokáta na sťažnosť, obsahujúcej vyjadrenie k nej, SAK často môže advokáta disciplinárne stíhať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, čím zostávajú iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu. Nemožno vylúčiť ani schematické využívanie takéhoto postupu v záujme vyhnutia sa prísnejším postihom. Podľa disciplinárneho senátu preto nadobúda potreba prísnejšieho sankcionovania takýchto advokátov čoraz väčší význam; okrem uloženia primeraného trestu (čo do druhu i výmery) totiž SAK nemá ďalšie nástroje (napríklad ako poriadkové pokuty podľa OSP alebo TP) na vedenie svojich členov k rešpektovaniu výziev na vyjadrenie, adresovaných vlastným členom.

Disciplinárny senát pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby disciplinárne obvineného. Peňažná pokuta pri minimálnej hranici sadzby ešte stále vyjadruje možnosť budúcej nápravy DO; zároveň však jej výška musí pôsobiť na DO sankčne a represívne, pretože ignorácia výzvy SAK disciplinárne obvineným preukazuje značný stupeň nekolegiality a neúcty vo vzťahu k vlastnej stavovskej organizácii, ktorá mu umožňuje nerušene a slobodne vykonávať advokátske povolanie.

88.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu predsedu RK SAK, ktorá mu bola riadne doručená, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK zo 16. marca 2017, ***sp. zn. DS IX.-69/16:288/2016***

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK zo 16. marca 2017, sp. zn. DS IX.-69/16:288/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 29. 1. 2016, ktorá mu bola doručená dňa 1. 2. 2016, **za čo mu bolo uložené**

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **200 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi, bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 20. októbra 2016.

Na pojednávaní dňa 16. marca 2017 disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že DO aj navrhovateľ sa na uvedenom pojednávaní vzdali práva podať odvolanie, v zmysle § 21 odsek 4 DP SAK, rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie.

89.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa na výzvu predsedu RK SAK bezodkladne nevyjadrí k sťažnosti sťažovateľa, týkajúcej sa jeho osoby, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Povinnosť advokáta bezodkladne písomne sa vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu komora vedie v súlade so zákonom o advokácii a stavovskými predpismi SAK na podnet iného a poskytnúť potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu uloženú mu v § 28 ods. 4 ZoA, patrí k základným povinnostiam advokáta vo vzťahu k SAK v rámci kontroly nad poskytovaním právnych služieb, ktorú SAK vykonáva. Uvedená povinnosť predstavuje základ komunikácie medzi advokátom a SAK v rámci výkonu kontroly nad poskytovaním právnych služieb.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, ***sp. zn. DS X.-40/2017:2879/2016***

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, sp. zn. DS X.-40/2017:2879/2016 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 19. 10. 2016, ktorá jej bola doručená dňa 28. 10. 2016, aby sa vyjadrila k sťažnosti navrhovateľky A. B. zo dňa 21. 9. 2016, ktorá bola doručená SAK dňa 26. 9. 2016, sa bezodkladne nevyjadrila,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **435 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 18. 5. 2017 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 18. 5. 2017 proti DO advokátke pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z vykonaného dokazovania, a to doručenkou týkajúcou sa výzvy na vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 19. 10. 2016 podanej v zmysle § 28 ods. 4 ZoA, ktorú advokát prevzal dňa 28. 10. 2016 vyplynulo, že DO nereagovala na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 19. 10. 2016, ktorá mu bola doručená dňa 28. 10. 2016.

V konaní sa preukázalo, že návrh predsedu RK SAK je dôvodný. Skutok sa stal.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania u DO za preukázané porušenie ZoA a jeho § 28 ods. 4.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že disciplinárne obvinená na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 19. 10. 2016, ktorá jej bola doručená dňa 28. októbra 2016, aby sa vyjadrila k sťažnosti A. B. zo dňa 21. 9. 2016, ktorá bola doručená SAK dňa 26. 9. 2016, sa bezodkladne nevyjadrila.

Za tohto dôkazného a právneho stavu disciplinárny senát rozhodol tak, že DO sa dopustila disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej z predpisu komory spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, teda sa bezodkladne nevyjadrila na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 19. 10. 2016, ktorá jej bola doručená dňa 28. 10. 2016.

Senát pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo ku skutku, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokátky. Senát dospel k záveru, že v prípade DO je podľa stavovských predpisov nevyhnutné uložiť primerané disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu, ktorú uložil v dolnej hranici predpokladanej sadzby, čo považoval za primerané pre posudzovanú vec. Advokát je povinný na požiadanie komory bezodkladne vyjadriť sa o obsahu sťažnosti a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu. V opačnom prípade sa dopúšťa disciplinárneho previnenia podľa vyššie uvedených ustanovení stavovských predpisov.

Pokiaľ sa advokát nevyjadrí k obsahu sťažnosti na výzvu komory, dáva tým najavo celkovú neúctu k stavovskej organizácii, k svojim kolegom a k predpisom komory a tiež k sťažovateľovi a takýmto konaním sťažuje možnosť prešetrenia opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen advokáta, ale advokátskeho stavu ako takého nielen voči sťažovateľovi, ale aj voči ostatnej verejnosti, čo nemožno vnímať len ako rýdzo osobnú záležitosť advokáta. (Rozhodnutie predsedníctva SAK zo dňa 18. 2. 2011, sp. zn. P-5/2011:1615/2009; Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu zo dňa 29. 9. 2010, sp. zn. DS VI.-96/09:1615/2009 – aj uverejnené ako Rozhodnutie č. 95 v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK 2007 – 2011, str. 170 a nasl., Rozhodnutie č. 99 v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK 2014 – 2015, str. 233 a nasl.)

V danom prípade DO svojím pasívnym prístupom a takto prejaveným nezáujmom k veciam komory sťažila naplnenie základných poslaní stavovskej organizácie, ktorými je zachovanie dobrého mena advokátskeho stavu a dôvery občanov v tento stav. Povinnosť advokáta vyjadriť sa k obsahu sťažnosti na výzvu komory je základnou povinnosťou advokáta. Naplnením stavovským predpisom predpokladanej bazálnej súčinnosti advokáta, s komorou by sa v danej veci s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou úplne predišlo potrebe sťažnosť riešiť disciplinárnou komisiou SAK, keďže dôvodnosť sťažnosti by iste bola primerane objasnená už z písomného vyjadrenia advokátky predsedovi RK SAK.

Povinnosť advokáta bezodkladne písomne sa vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu komora vedie v súlade so zákonom

o advokácii a stavovskými predpismi SAK na podnet iného a poskytnúť potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu uloženú mu v § 28 ods. 4 ZoA, patrí k základným povinnostiam advokáta vo vzťahu k SAK v rámci kontroly nad poskytovaním právnych služieb, ktorú SAK vykonáva. Uvedená povinnosť predstavuje základ komunikácie medzi advokátom a SAK v rámci výkonu kontroly nad poskytovaním právnych služieb.

Konanie zo strany advokáta a intenzita závažnosti vzhliadaného disciplinárneho previnenia boli disciplinárnym senátom posúdené a vyhodnotené ako závažné porušenie stavovských predpisov upravujúcich výkon advokácie.

Senát s poukazom na vyššie uvedené uložil DO práve jej konaniu (previneniu) primerané disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 435 eur, pričom je potrebné dodať, že výška tejto peňažnej pokuty podľa disciplinárneho senátu dostatočným spôsobom naplní pri disciplinárne obvinenej advokátke účel sankcie a súčasne plne rešpektuje rozhodovaciu prax DK SAK, resp. jednotlivých disciplinárnych senátov SAK (pozri aj rozhodnutia uverejnené v Zbierkach disciplinárnych rozhodnutí SAK).

Peňažnú pokutu v danej výške disciplinárny senát považoval za primerané a vhodné opatrenie, ktoré bude mať voči DO advokátke najmä preventívny účinok.

90.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bezodkladne na výzvu predsedu RK SAK nepredloží požadovanú spisovú dokumentáciu, týkajúcu sa zastupovania jeho klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie X. disciplinárneho senátu SAK z 20. júla 2016, ***sp. zn. DS X.-60/16:703/2016***

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 20. júla 2016, sp. zn. DS X.-60/16:703/2016 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA,

tým, že

vo veci zastupovania svojej klientky A. B., bezodkladne nepredložila požadovanú spisovú dokumentáciu klientky na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 29. 3. 2016, ktorá jej bola doručená dňa 30. 3. 2016 a ani na urgenciu na vyjadrenie zo dňa 24. 5. 2016 (zaslaná prostredníctvom e-mailu), **za čo jej bolo uložené**
podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **150 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Podľa § 21 ods. 4 DP SAK – ak sa po vyhlásení rozhodnutia navrhovateľ aj disciplinárne obvinený vzdali odvolania alebo taký prejav urobili v lehote 5 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, alebo ak sa rozhodlo podľa § 16 ods. 1, môže sa vyhotoviť zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie.

DO sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 27. 1. 2017 vzdala práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdila svojím podpisom.

Navrhovateľ – zástupca predsedu RK SAK sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 27. 1. 2017 vzdal práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdil svojím podpisom.

Na základe rozhodnutia senátu podľa § 21 ods. 4 DP SAK bolo vypracované toto zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 1 ZoA – disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

Podľa § 57 odst. 4 a 5 ZoA – disciplinárne obvinená znáša trovy, ktoré jej vznikli ako účastníčke disciplinárneho konania.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

91.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý marí doručenie súdneho rozhodnutia tak, že toto rozhodnutie mu po dobu štyroch mesiacov nie je možné na adresu jeho sídla doručiť prostredníctvom poštového doručovateľa, polície ani prostredníctvom súdneho exekútora, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 39 AP SAK.

Z § 39 AP SAK vyplývajúca povinnosť advokáta zabezpečiť v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok spočíva nielen v uvedení adresy na doručovanie, ale aj v zabezpečení možnosti skutočného doručenia prevzatím zásielky, teda obsahuje povinnosť zabezpečiť možnosť, aby advokát na adrese sídla zásielku osobne, prípadne prostredníctvom splnomocnenej osoby prevzal, prípadne zabezpečil miesto, prístupné na doručenie vyrozumenia o zásielke.

Každý advokát je povinný miesto výkonu svojho povolania náležite označiť tak, aby boli zabezpečené všetky funkcie tohto miesta, vrátane možnosti doručiť advokátovi písomnosti

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 5. apríla 2016, ***sp. zn. I. ODS-43/15:1937/2014***
Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 22.októbra 2015, ***sp. zn. DS V.-15/15:1937/2014***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 22.októbra 2015, sp. zn. DS V.-15/15:1937/2014 v spojení s rozhodnutím I. odv. disc. senátu SAK z 5. apríla 2016, sp. zn. I. ODS-43/15:1937/2014 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 39 AP SAK,

tým, že

ako splnomocnený právny zástupca matky – A. B., v konaní vedenom pred okresným súdom opakovane zmaril doručenie uznesenia okresného súdu zo dňa 7. 4. 2014 v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. 4. 2014, ktorým konajúci súd rozhodol tak, že nariadil návrat maloletého dieťaťa do miesta jeho obvyklého pobytu v jurisdikcii súdu príslušného pre Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, a to tak, že po dobu štyroch mesiacov mu nebolo možné doručiť označené rozhodnutia prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., polície ani súdneho exekútora.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Predseda RK SAK podal dňa 9. 2. 2015 návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO na tom skutkovom základe, ako je uvedený v sťažnosti sťažovateľa a aký zistil pri prešetrovaní návrhu.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO popísal svoj pohľad na skutkové okolnosti previnenia, ktoré sa mu kladú za vinu s tým, že vyjadril presvedčenie, že *„v predmetnej kauze pracoval riadne, ľudsky i právne maximálne korektne*". Ako prílohu predložil konajúcemu senátu aj zostavený chronologický prehľad vývoja kauzy, t. j. úkonov, ktoré považoval v danej záležitosti za relevantné. Záverom svojho písomného podania vyslovil, že sa ohľadom skutku, ktorý sa mu kladie za vinu necíti byť vinným, pričom pripojil svoj názor, podľa ktorého sa domnieva, že *„objektívne teda nebol žiadnou procesnou brzdou*".

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 22.októbra 2015 bol DO advokát uznaný za vinného v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania s tým, že senát podľa 56 ods. 6 ZoA rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho previnenia. Senát pri posudzovaní skutku rozlišoval štyri štádia doručovania predmetného rozhodnutia.

Prvé štádium doručovania prebiehalo v období od vyhotovenia uznesenia a opravného uznesenia (pričom uznesenie bolo vyhotovené dňa 7. 4. 2014 a opravné uznesenie dňa 14. 4. 2014) až do času, kým sa predmetná zásielka nevrátila súdu späť s poznámkou „adresát neznámy", t. j. do 25. 4. 2014.

Disciplinárny senát vyhodnotil ako nesporné, že nedoručenie uznesenia a opravného uznesenia v prvom štádiu bolo spôsobené v príčinnej súvislosti s administratívnou chybou prenesenou zo samotného splnomocnenia DO (nesprávna adresa sídla advokáta). V danej otázke sa potom disciplinárny senát stotožnil s argumentáciou DO a je toho názoru, že dôsledky takejto jednorazovej (neopakujúcej sa) chyby z nepozornosti na vlastných dokumentoch nemohol DO predvídať, keď v čase predkladania splnomocnenia nebolo možné predvídať vývoj právnej veci a teda z toho usudzovať o zámere DO pri predkladaní splnomocnenia. Omeškanie pri doručovaní v prvom štádiu preto nemožno pripísať samotnému DO.

Disciplinárny senát ako obiter dictum uvádza, že pokiaľ by sa preukázalo, že sa táto chyba z nepozornosti a problémy s doručovaním z toho vyplývajúce u DO opakujú vo viacerých prípadoch, teda by takéto jeho konanie z tvrdenej nepozornosti vykazovalo znaky sústavnosti, bolo by s ohľadom na okolnosti možné uvažovať aj o zodpovednosti za zavinené uvádzanie nesprávnych údajov pre doručovanie a teda disciplinárne previnenie proti § 39 AP SAK – nezabezpečenie možnosti doručenia zásielok advokátovi v mieste jeho sídla.

Druhé štádium doručovania prebiehalo v období od prvého pokusu o doručenie zásielky s uznesením a opravným uznesením, ktorý bol vykonaný poštovým doručovateľom dňa 2. 5. 2014 (v piatok) až do času, kým sa predmetná zásielka nevrátila súdu späť s poznámkou *„zásielka neprevzatá v odbernej lehote*", t. j. do 28. 5. 2014.

Vo veci bolo nesporné, že predmetnú zásielku advokát neprevzal v odbernej lehote. DO sa v danej súvislosti bránil tým, že o žiadnom z pokusov o doručenie nevedel a rovnako nevedel ani o plynutí odbernej lehoty, keďže mu podľa jeho vyjadrení bolo do schránky údajne vhodené oznámenie o uložení zásielky (tzv. „žltý lístok") až po uplynutí odbernej lehoty.

Disciplinárny senát na základe citovaných vyjadrení samotného DO, stanoviska Slovenskej pošty, a. s. a okresného súdu vyhodnocoval okolnosti neprevzatia zásielky v odbernej lehote. Disciplinárny senát poznamenal, že vyjadrenia DO v tejto záležitosti netvoria konzistentný celok, čo značne narúša ich hodnovernosť.

DO totiž v prípise adresovanom súdu (pôvodne ako sťažnosť Slovenskej pošte, a. s.) v prílohe svojej elektronickej správy zo dňa 2. 6. 2014, z času 15:21 hod., evidovanej v sťažnostnom spise na č. l. 14 (zadná strana) a 15 (predná strana), ktoré sám pri vyjadrení k sťažnosti predložil SAK, uvádza, že oznámenie o uložení dotknutej zásielky mu bolo vložené do schránky dodatočne po uplynutí odbernej lehoty (t. j. objektívne mohlo ísť najskôr o deň 24. 5. 2014, čo bola sobota). Na pojednávaní dňa 14. 5. 2015 však DO uviedol, že sa o probléme s doručovaním v predmetnej veci dozvedel „asi" dňa 25. 5. 2014 (nedeľa) až na pošte, keď tam

bol riešiť problém inej údajne nedoručenej zásielky. V písomnom vyjadrení k Návrhu potom DO uviedol, že „asi 28. 5. 2014" (streda) riešil na pošte problém dvoch nedoručených zásielok a napokon súd oslovil telefonicky až dňa 30. 5. 2014 (v piatok), pričom pri telefonickom kontakte uviedol, že si bol prevziať zásielku na pošte v posledný deň odbernej lehoty (čo však bolo 23. 5. 2014, v piatok), kedy mu pošta oznámila, že zásielku už vrátila súdu späť (k čomu ale reálne došlo až 24. 5. 2014, teda v sobotu).

Disciplinárny senát v takomto opise zo strany DO vidí značné rozpory skutočností, ktoré mali podľa DO nastať odo dňa 23. 5. 2014 (piatok) až do dňa 30. 5. 2014 (nasledujúci piatok). Svoje konanie v tomto období DO hodnoverne nevysvetlil a s ohľadom na stanoviská dotknutých tretích osôb ho možno považovať za značne zmätočné a nepodporujúce verziu udalostí, ktoré sám DO na svoju obranu prezentoval. Disciplinárny senát preto dospel k záveru, že disciplinárne obvinenému bola v rozhodnom čase známa okolnosť uloženia zásielky na pošte a rovnako aj okolnosť, kedy k tejto zásielke končí odberná lehota. I napriek tomu si zásielku nevyzdvihol. Všetky tieto okolnosti vyplývajú z úradných dokumentov, ktoré neboli sporné – z doručenky k uzneseniu a počas konania sa DO advokátovi nielenže nepodarilo preukázať opak, ale ani vzniesť dôvodné pochybnosti o správnosti takéhoto priebehu doručovania.

Disciplinárny senát v tejto súvislosti poznamenáva, že poštový doručovateľ vo vyjadrení k sťažnosti DO na postup pošty celkom presne opísal odberné miesto, vrátane schránky slúžiacej pre potreby advokátskej kancelárie DO, pričom uviedol, že zásielky riadne oznamoval, keďže oba pokusy o osobné doručenie neboli úspešné. Za daných okolností, t. j. keď doručovateľ nemal problém opísať odberné miesto a dokonca samotnú schránku kancelárie DO, sa disciplinárnemu senátu javí ako vysoko nepravdepodobné, že by tvrdenie doručovateľa o oznámení zásielok nebolo pravdivé. Navyše za situácie, keď tvrdenia DO o skutočnostiach, ktoré sa odohrali od 23. 5. 2014 do 30. 5. 2014 sú značne mätúce a rozporné.

Rovnako nepravdepodobne vyznieva aj obrana DO, keď tvrdil, že mu oznámenie o uložení zásielky bolo vhodené do schránky až dodatočne, po uplynutí odbernej lehoty (t. j. po 23. 5. 2014). Takýto skutkový priebeh by totiž vyžadoval, aby poštový doručovateľ, prípadne tretia osoba, u seba držal oznámenie o uložení zásielky s podacím číslom zásielky odlepeným z čiarového kódu podacej nálepky nalepenej na zásielke, a to od 5. 5. 2014 do cca 23. 5. 2014 a po tomto dátume takéto oznámenie vhodil do poštovej schránky DO. Osobitne treba zdôrazniť, že k takejto nálepke objektívne má prístup iba príslušný poštový doručovateľ a iní zamestnanci pošty a pokiaľ by bola odlepená inokedy ako pri druhom pokuse o doručenie zásielky treťou osobou, musel by to doručovateľ zistiť, pokiaľ by nebola odlepená pri druhom pokuse o doručenie zásielky, pošta by ju neuložila do priehradky. Následné vhodenie oznámenia o uložení zásielky nedáva žiadny logický zmysel ani v prípade, že by v procese doručovania nastali akékoľvek nedostatky zo strany doručovateľa tak, ako to tvrdí DO. Poštový doručovateľ alebo tretia osoba by nemala žiadny dôvod odkladať si takéto oznámenie a vhodiť ho do poštovej schránky DO po uplynutí lehoty na uloženie a dokonca po tom, ako sa DO bol na doručovanie na pošte sťažovať, čo dopredu táto osoba nemohla vedieť a ani predpokladať, keď takéto oznámenie pre DO údajne nebolo do času jeho sťažnosti na pošte vôbec urobené. Navyše je nesporné, že v čase osobne prezentovanej sťažnosti DO na pošte (či už to bolo dňa 25. 5. 2014 ako to tvrdil na pojednávaní, resp. dňa 28. 5. 2014 ako to uvádzal v písomnom vyjadrení) už bola zásielka vrátená konajúcemu súdu, čiže získanie nálepky s čiarovým kódom zásielky pre údajné dodatočné vyhotovenie upovedomenia o uložení zásielky by nebolo ani objektívne možné.

Obrana DO predovšetkým v spojení s jeho tvrdením, že mu oznámenia o uložení zásielok boli doručené dodatočne až po uplynutí odbernej lehoty (čiže najskôr dňa 24. 5. 2014, čo bola sobota a najneskôr dňa 30. 5. 2015, kedy telefonicky kontaktoval súd s tým, že už mal

presné informácie o dvoch zásielkach – jednej z iného súdu a jednej z konajúceho súdu – bližšie v písomnom podaní v elektronickej správe adresovanej súdom zo dňa 2. 6. 2014 z 15:21 hod.), sa takýto skutkový priebeh javí absolútne nelogický a ničím nepodložený.

Posúdením všetkých dostupných dôkazov vo vzájomnej súvislosti mal potom disciplinárny senát jednoznačne za to, že zásielku si DO advokát neprevzali napriek tomu, že mu bola riadne oznámená. V období druhého štádia doručovania preto možno dôvodne hovoriť o tom, že DO maril doručovanie po dobu skoro jedného mesiaca.

Tretie štádium doručovania prebiehalo v období od vrátenia zásielky súdu späť s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote", t. j. od 28. 5. 2014 až do prvého pokusu o doručenie súdnym exekútorom, t. j. do dňa 1. 8. 2014.

Bolo nesporné, že DO advokát najneskôr dňa 30. 5. 2014, kedy telefonicky kontaktoval konajúci súd, vedel o tom, že mu je práve v dotknutej právnej veci doručovaná zásielka do vlastných rúk. Túto skutočnosť potvrdzuje aj jeho elektronická správa zo dňa 2. 6. 2014, z 15:21 hod., kedy ju v sprievodnom texte exaktne označil spisovou značkou veci. Mal tak priamu vedomosť o tom, že z konajúceho súdu mu je doručovaná zásielka práve v tejto veci.

Disciplinárny senát v tejto súvislosti nemal za preukázanú obranu DO, že sa dňa 13. 6. 2014 dostavil na konajúci súd, kde mu však údajne nebol spis predložený a ani mu nebolo odovzdané uznesenie, pretože podľa jeho vyjadrenia mala spis u seba konajúca sudkyňa. Svoje tvrdenia DO nepodložil žiadnym dôkazom, pričom mu nič nebránilo požiadať súd o vyhotovenie úradného záznamu o okolnosti, že sa k súdu dostavil, čo by disciplinárny senát pri precíznosti zabezpečovania dôkazov DO na svoju obhajobu očakával. Obdobne by pravdepodobne postupoval a mal postupovať každý právny zástupca, pokiaľ mu je zrejmé, že mu jeho konanie, resp. nekonanie môže byť kladené za vinu, prípadne s následkom nedoručenia zásielky sú spojené negatívne právne následky.

Konajúci súd prípisom zo dňa 3. 6. 2014 požiadal teda o súčinnosť políciu. Táto žiadosť o doručenie súdnej zásielky súdu vrátila prípisom zo dňa 4. 7. 2014, kedy konštatovala, že disciplinárne obvineného na označenej adrese nenašli, jeho meno sa nenachádzalo na zvončekoch a ani na schránkach.

K danej otázke sa DO vyjadril vo svojom podaní zo dňa 16. 2. 2015, kde uviedol, že na jeho adrese neexistuje bytový zvonček s jeho menom, a to z dôvodu, že v danom objekte nevlastní žiadny byt, len kancelársky priestor. Senát však z katastra nehnuteľností zistil, že DO advokát vlastní na uvedenej adrese byt a nie nebytový priestor. Jeho tvrdenia sa ukázali aj v tomto ohľade ako nepravdivé.

Navyše, poštový doručovateľ, ktorého vyjadrenie tlmočila Slovenská pošta, a. s. vo vyrozumení uviedol, že zvončeky na prednej strane domu nie sú označené a nie sú označené ani dvere advokátskej kancelárie. Na tomto mieste disciplinárny senát poznamenáva, že každý advokát je povinný miesto výkonu svojho povolania náležite označiť tak, aby boli zabezpečené všetky funkcie tohto miesta, vrátane možnosti doručiť advokátovi písomnosti. To, že DO vlastní priestor, v ktorom má sídlo jeho advokátska kancelária už od roku 2008, a to bez ohľadu na to, či ide o byt alebo nebytový priestor, je dôvodom navyše, aby po tom, ako začal vykonávať advokáciu dňa 1. 1. 2014 zabezpečil dostatočné označenie tohto miesta vzhľadom na prostredie, kde sa kancelária nachádza. O to viac, keď vchod do jeho priestorov je umiestnený neštandardne s ohľadom na charakter budovy – panelový bytový dom – z boku tejto budovy, je však označený rovnakým číslom vchodu ako vchod do bytov.

Zhrnúc vyššie uvedené, disciplinárny senát považoval obranu DO ohľadom vlastnej deklarovanej aktivity pri doručovaní, za nedôvodnú. Posúdením všetkých dostupných dôkazov vo vzájomnej súvislosti má potom disciplinárny senát jednoznačne za to, že DO v dotknutom období doručenie uznesenia skutočne maril po dobu viac ako dvoch mesiacov.

Štvrté štádium doručovania prebiehalo v období od prvého pokusu o doručenie súdnym exekútorom, t. j. odo dňa 1. 8. 2014 až po odovzdanie zásielok DO advokátovi na súde dňa 18. 8. 2014.

V tejto súvislosti disciplinárny senát preskúmal najmä predložené uznesenie, ktorým súd exekútora k doručeniu poveril, oznámenie súdneho exekútora o nemožnosti doručenia zo dňa 13. 8. 2014 a vypočul si zvukový záznam, ktorý predložil DO.

Z nich disciplinárny senát zistil, že súdny exekútor písomnosti DO nedoručil, pretože ho nebolo možné zastihnúť.

Disciplinárny senát v prvom rade poznamenal, že vyjadrovanie DO advokáta na adresu konajúceho súdneho exekútora pôsobí neprofesionálne a nevhodne. Súdny exekútor je vykonávateľom súdnej moci, o to viac, keď je poverený doručovaním súdnych písomností. Ďalej bolo potrebné uviesť, že DO síce predložil disciplinárnemu senátu zvukový záznam, ktorý si vyhotovil z telefonického rozhovoru s povereným súdnym exekútorom, no nepredložil k nemu súhlas či upozornenie súdneho exekútora na to, že ich rozhovor si nahráva. Odhliadnuc od týchto skutočností však disciplinárny senát konštatoval, že predložená nahrávka nijako nezbavuje DO advokáta zodpovednosti za marenie doručenia uznesenia.

Z písomností a vyjadrení DO advokáta vyplýva, že už odo dňa 1. 8. 2014 mu bolo známe, že súdny exekútor mu doručuje písomnosť v dotknutej právnej veci. Potvrdzuje to aj samotný zvukový záznam, z ktorého nevyplýva záujem DO o oznámenie druhu zásielky, ktorá bola predmetom doručenia ale spôsob, akým bola zásielka súdnym exekútorom doručovaná. Z toho možno potom usudzovať, že DO mal presnú vedomosť o doručovanej zásielke – jej obsahu, navyše po tom, čo mal poznatok o pokuse doručovania zásielky okresného súdu minimálne od mája 2014. Pokiaľ by DO postupoval svedomito v tak vážnej situácii ako je doručovanie súdnej písomnosti prostredníctvom súdneho exekútora, nič mu nebránilo dostaviť sa kedykoľvek v období od 1. 8. 2014 do 18. 8. 2014 v úradných hodinách na exekútorský úrad súdneho exekútora, ktorý sa nachádza v tom istom meste ako sídlo DO advokáta. Tým by zamedzil ďalšiemu mareniu doručenia a reálne by preukázal svoj dovtedy iba deklarovaný a ničím nepodložený proaktívny prístup k celej záležitosti.

Ďalej nie je disciplinárnemu senátu zrejmé, prečo sa DO advokát dňa 18. 8. 2014 dostavil až na okresný súd, keď v období medzi 1. 8. 2014 a 18. 8. 2014 si mohol zásielky vyzdvihnúť na exekútorskom úrade vo svojom meste.

Zhrnúc vyššie uvedené, disciplinárny senát považoval obranu DO aj vo vzťahu k doručovaniu písomnosti súdnym exekútorom za nedôvodnú. Posúdením všetkých dostupných dôkazov vo vzájomnej súvislosti má potom disciplinárny senát jednoznačne za to, že DO v dotknutom období doručenie uznesenia skutočne maril po dobu ďalších 18 dní.

Pri rozhodovaní o uložení opatrenia za disciplinárne previnenie vzal disciplinárny senát do úvahy doterajšiu advokátsku činnosť DO advokáta, ktorý zatiaľ nebol uznaný za vinného zo žiadnych disciplinárnych previnení.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie DO svojím podaním zo dňa 14. 12. 2015, v ktorom namietal nezákonnosť zloženia senátu a neoprávnenosť rozhodovania v predmetnej veci, nakoľko podľa jeho názoru SAK nemôže vstupovať do konkrétnych súdnych ani správnych konaní, pričom spor vedený pred okresným súdom ešte nebol právoplatne skončený. Ohradil sa voči záveru o zámernom marení doručovania. Ďalej v odvolaní podrobne popísal priebeh doručovania ako aj ním označené pochybenia pri doručovaní, za ktoré nemôže niesť zodpovednosť.

I. odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Odvolací disciplinárny senát úvodom riešil námietku disciplinárne obvineného, že vo veci nerozhodoval na prvom stupni disciplinárneho konania zákonný senát. Odvolací disciplinárny

senát zistil, že, v priebehu volebného obdobia pôvodné zloženie V. disciplinárneho senátu sa zmenilo pre nečinnosť jej členov. Vzhľadom na nečinnosť, pasivitu uvedených členov disciplinárneho senátu, predseda DK SAK podal dňa 11. 7. 2014 predsedníctvu SAK návrh na pozastavenie činnosti uvedených členov senátu v zmysle § 8 ods. 4 DP SAK. Predsedníctvo SAK na svojom zasadnutí dňa 12. 9. 2014 pozastavilo činnosť pôvodných členov do konca volebného obdobia. Zároveň podľa § 8 ods. 5 DP SAK vymenovalo nových členov disciplinárneho senátu č. V. z náhradníkov disciplinárnej komisie zvolených konferenciou SAK. Teda zmena v zložení členov senátu V. disciplinárneho senátu, vymenovanie nových členov disciplinárneho senátu č. V. bolo vykonané zákonným spôsobom, v súlade s právnymi predpismi SAK, a preto neobstojí námietka disciplinárne obvineného, že vo veci nerozhodoval zákonný senát.

Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil so závermi, ako aj dôvodmi rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu, ktorý uznal DO za vinného zo spáchania skutku uvedeného v napadnutom rozhodnutí.

Bolo nesporné, že k predmetnému skutku malo dôjsť v súvislosti s konaním, ktorým súd nariadil návrat maloletého dieťaťa do miesta jeho obvyklého pobytu v jurisdikcii súdu príslušného pre Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska. Išlo o konanie, ktoré v záujme ochrany práv a záujmov maloletého dieťaťa má prebiehať čo najrýchlejšie, aby krízová, stresová situácia, v ktorej sa dieťa nachádza bola čo najskôr vyriešená a odstránené škodlivé následky. Bola rovnako nesporná aj skutočnosť, že doručované rozhodnutie bolo vydané dňa 7. 4. 2014 a doručované od 14. 4. 2014 sa ho doručiť podarilo až dňa 18. 8. 2014. Teda v žiadnom prípade sa nedá hovoriť, že išlo o riadny priebeh doručovania súdneho rozhodnutia právnemu zástupcovi účastníka – advokátovi. Je možné pripustiť vo väčšej či menšej miere určité pochybenie v súvislosti s doručovaním u všetkých subjektov, ktoré na doručovanie participovali. Vykonané dôkazy však jednoznačne preukázali, že v prípade, ak by DO bol konal v súlade s právnymi predpismi, týkajúcimi sa výkonu povolania advokáta, neboli by následky v podobe prieťahov pri doručovaní také markantné.

Námietky obvineného uvádzané v odvolaní, že vyrozumenie o uložení zásielky bolo doručené až po uplynutí odbernej lehoty, okrem tvrdenia obvineného žiaden dôkaz nepreukazuje. V danom prípade išlo o obvyklé doručovanie a advokát je povinný, ako to uvádza § 39 AP SAK zabezpečiť v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok. Takáto možnosť spočíva nielen v uvedení adresy na doručovanie, ale aj zabezpečenie možnosti skutočného doručenia prevzatím zásielky. Teda obsahuje povinnosť zabezpečiť možnosť, aby advokát na adrese sídla zásielku osobne, prípadne prostredníctvom splnomocnenej osoby prevzal, prípadne zabezpečil miesto, prístupné na doručenie vyrozumenia o zásielke.

Vo vzťahu k doručovaniu prostredníctvom polície odvolací senát poznamenal, že pokiaľ by advokátska kancelária bola na adrese sídla riadne a zreteľne označená, zrejme by policajné orgány nemuseli zisťovať, či sa adresát v mieste doručovania zdržuje a neboli by súdu oznámili, že na predmetnej adrese nie je známy.

Problémy, ktoré vznikli pri doručovaní vyššie uvedeného rozhodnutia obvinenému advokátovi prostredníctvom súdom povereného exekútora nepriamo tiež dokazujú, že advokát si riadne nesplnil povinnosť uloženú v § 39 AP SAK. Vyplýva to z oznámenia exekútora, ktoré zaslal okresnému súdu. Aj keď sa vyjadrenia exekútora nezhodujú s opisom priebehu doručovania, ktorý prezentoval DO, je nesporné, že doručenie bolo aj v tomto prípade zmarené a nebolo zrealizované.

Čo sa týka právneho posúdenia skutku, zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný za vinného, odvolací disciplinárny senát je toho názoru, že ani v tomto prípade prvostupňový disciplinárny senát nepochybil.

Ako už bolo vyššie uvedené, DO nezabezpečil v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi o doručovaní, čoho dôkazom je márny priebeh realizácie doručovania zo strany okresného súdu, ktorý bol nútený využiť procesné prostriedky doručovania poštou, policajnými orgánmi aj súdnym exekútorom. Z uvedeného dôvodu vykazuje konanie DO znaky disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože advokát porušil povinnosť vyplývajúcu z predpisu komory § 39 AP SAK.

Konanie, postup advokáta aj keby sme pripustili, že nie úmyselné, ale zanedbaním povinností – ktorému súd nemohol po dobu štyroch mesiacov doručiť rozhodnutie súdu, jednoznačne nasvedčuje tomu, že advokát nepostupoval pri výkone svojho povolania s odbornou starostlivosťou a primeraným spôsobom. Jeho konanie ustálené v skutkovej vete napĺňuje znaky disciplinárneho previnenia v zmysle § 18 ods. 2 ZoA. Rovnako uvedené konanie nemožno považovať za dostatočne profesionálne, pričom má za následok negatívny obraz o advokátoch nielen u sporových strán, ale aj v štátnych orgánoch a súde. Takéto negatívne vnímanie advokáta zo strany spoločnosti znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu. Z uvedeného dôvodu právne posúdenie konania advokáta aj ako disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 v súvislosti s § 18 ods. 3 ZoA je správne.

92.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý spíše a doručí súdu list, v ktorom sudcu nevhodným a nekorektným spôsobom žiada o vytýčenie termínu pojednávania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a 38 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 21. januára 2016, ***sp. zn. II. ODS-38/15:579/2014***
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 10. apríla 2015, ***sp. zn. DS VIII.-88/14:579/2014***

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 10. apríla 2015, sp. zn. DS VIII.-88/14:579/2014 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. januára 2016, sp. zn. II. ODS-38/15:579/2014 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 38 AP SAK,

tým, že

sa správal voči súdu neslušne a nekorektne, keď vo veci svojho mandanta – poškodeného, vedenej na súde, v liste zo dňa 20. 2. 2014 označenom ako „Odpoveď na list zo dňa 17. 2. 2014. Opätovná žiadosť o vytýčenie pojednávania." adresovanom súdu, uviedol: „P. kolega žiadam Vás, aby ste okamžite vytýčili termín pojednávania na mesiac marec, alebo apríl 2014 a aby bola vec riadne prejednaná a v merite rozhodnutá. Môj mandant tu nie je pre Vás, ale Vy ste tu preňho." ... „Obžaloba na Váš súd napadla 10. 10. 2013 a vec jednoducho nemá čo nečinne ležať na súde už viac ako 4 mesiace. To kto z nás má pravdu budeme riešiť podaním sťažnosti Ministrovi spravodlivosti SR ak termín pojednávania nebude obratom stanovený. Ďalej si vyprosujem od Vás, aby ste mi vypisoval listy obdobné tomu zo dňa 17. 2. 2014 a zosmiešňoval ma ako advokáta pred poškodeným." ... „Myslíme si, že máte dosť vysoké platy na to, aby ste sa práci ako sudcovia mohli naplno venovať a stíhať ich vybavovať plynule a bez prieťahov, alebo si myslíte opak?" ... „Ak je nedostatok sudcov na súdoch, nech prijmú

ďalších. Adeptov je dosť a šikovných, ktorí nie sú rodinne previazaní s mamičkami a ockami, ktorí už na súdoch pracujú. Môj mandant nebude trpieť za to, že sa narodil v takom štáte, ktorý nefunguje."

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 27. 2. 2014 bola doručená SAK sťažnosť JUDr. A. B. Na základe tejto sťažnosti podala dňa 16. 9. 2014 RK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinnosti advokáta uloženej v § 18 ods. 3 ZoA, § 38 AP SAK.

K sťažnosti sa DO vyjadril dňa 7. 4. 2014, v ktorom uviedol, že dňa 11. 2. 2014 sa slušným spôsobom obrátil na sudcu JUDr. A. B., v ktorom sa domáhal nariadenia hlavného pojednávania v trestnej veci, v ktorej DO zastupuje poškodeného. Následne mu mala byť doručená arogantná odpoveď JUDr. A. B., na ktorú zareagoval listom, ktorý je predmetom tohto konania. Vo vyjadrení obhajuje svoje konanie a poukazuje na správnosť výrokov uvedených v liste zo dňa 20. 2. 2014. Tento list mal sudcu primäť k tomu, aby konečne začal konať a nariadiť vo veci hlavné pojednávanie. Vo vyjadrení uvádzal, že podá na JUDr. A. B. sťažnosť a že sa nenechá zastrašovať zo strany sudcov.

Po podaní návrhu na disciplinárne konania sa DO vyjadril k samotnému návrhu. Vo vyjadrení zo dňa 22. 9. 2014 zotrval na svojej argumentácii a poukazoval na správnosť svojho konania a skutočnosť, že JUDr. A. B. preukázateľne a bezdôvodne nekonal. Poukazuje na právo vysloviť svoj názor na konanie sudcu. Ďalej uviedol, že advokáti sú Slovenskou advokátskou komorou zastrašovaní a podobne. V závere uviedol, že sa necíti vinný a nič neporušil a ničoho protiprávneho sa nedopustil.

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 10. 4. 2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania. Senát zároveň podľa 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k nepochybnému zisteniu, že skutok uvedený v návrhu na disciplinárne konanie sa stal a je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Konanie DO, ktoré spočívalo v napísaní a doručení listu zo dňa 17. 2. 2014, je nepochybne v rozpore so zásadou slušného, úctivého a zdvorilého správania sa advokáta voči súdom.

Disciplinárny senát poukázal na to, že správne mal advokát v prípade pochybnosti o správnosti konania JUDr. A. B. využiť iné prostriedky. DO mohol podať sťažnosť predsedovi súdu alebo podnet na disciplinárne konanie podľa § 115 zákona č. 385/2005 o sudcoch v znení neskorších predpisov.

Disciplinárny senát pri ukladaní sankcie zohľadnil závažnosť skutku, okolností, za ktorých bol spáchaný, osobu disciplinárne obvineného, jeho doterajšiu prax a dospel k záveru, že je namieste postup podľa § 56 ods. 6 ZoA. Podľa tohto ustanovenia disciplinárny senát môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, ak prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania alebo mieru zavinenia.

Voči rozhodnutiu VIII. disciplinárneho senátu podal dňa 29. 10. 2015 DO advokát odvolanie, v ktorom uviedol, že ho skutkovo a právne zdôvodní v lehote 60 dní. Odvolanie do dňa konania pojednávania odvolacieho disciplinárneho senátu nedoplnil a nezdôvodnil.

Odvolací disciplinárny senát po oboznámení sa s vecou dospel k záveru, že odvolanie disciplinárne obvineného nie je dôvodné. Odvolací disciplinárny senát preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s § 30 ods. 5 DP SAK a plne sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí.

DO mal v prípade pochybnosti o správnosti konania JUDr. A. B. využiť zákonné prostriedky, napr. sťažnosť predsedovi súdu alebo podnet na disciplinárne konanie podľa § 115 zákona č. 385/2005 o sudcoch v znení neskorších predpisov, ale nie je možné pripustiť konanie advokáta, ktoré je v príkrom rozpore so základnými povinnosťami advokáta, keď neslušným a nekorektným správaním voči súdu, znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu, narušuje jeho nezávislosť a vážnosť advokátskeho povolania a takéto konanie nie je možné zdôvodniť a ospravedlniť záujmom klienta, nakoľko základným poslaním advokácie v zmysle § 1 ods. 1 ZoA je uplatňovanie práva klienta na obhajobu vždy len v súlade s platnými právnymi predpismi.

Z celkových skutkových okolností, charakteru previnenia, osoby DO, ako aj jeho prístupu k disciplinárnemu prejednávaniu jeho previnenia, sa odvolací disciplinárny senát plne stotožnil s tým, že bol namieste postup podľa § 56 ods. 6 ZoA, pokiaľ disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Z uvedených dôvodov rozhodnutím z 21. 1. 2016 odvolací disciplinárny senát prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

93.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vo svojich písomných podaniach, adresovaným správnemu orgánu uvedie nevhodné a nevecné výroky, ktoré majú byť názorom jeho klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa 18 ods. 3 ZoA a § 1 ods. 5 a § 2 ods. 2 AP SAK.

Advokát, ktorý vyhotovuje listinu a túto aj potvrdzuje svojím podpisom je zodpovedný za jej obsah bez ohľadu na to, aký názor na vec mu prezentuje jeho klient, a z tohto dôvodu do takejto písomnosti v žiadnom prípade nemožno zahrnúť osobné názory mandanta, ktoré by boli s profesijnou etikou advokáta v rozpore.

Advokát, ktorý ako konateľ obchodnej spoločnosti, poskytujúcej právne služby podľa ZoA podpíše ako právny zástupca klienta odvolanie proti rozhodnutiu správneho orgánu napriek tomu, že v čase jeho podania má pozastavený výkon advokácie podľa § 8 ods. 1 písm. d) ZoA, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA.

Z § 12 ods. 1 a § 15 ZoA vyplýva, že postavenie konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným poskytujúcej právne služby je v zásade neoddeliteľné od statusu advokáta, preto pokiaľ má advokát pozastavený výkon advokácie, nemôže urobiť ani v mene advokátskej spoločnosti žiadny úkon, ktorý sa považuje za poskytovanie právnej služby.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK zo 6. apríla 2017, **sp. zn. II. ODS-8/16:2759/2015**
Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 18. februára 2016, ***sp. zn. DS V.-105/15:2759/2015***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 18. februára 2016, sp. zn. DS V.-105/15:2759/2015 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 6. apríla 2017, sp. zn. II. ODS-8/16:2759/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA [v bode 1.)] a 18 ods. 3 ZoA a § 1 ods. 5 a § 2 ods. 2 AP SAK [v bodoch 2.) a 3.)],

tým, že

1.) ako právny zástupca A. B. podpísal pod svojou značkou písomnosť dňa 7. 4. 2015 nazvanú „Odvolanie proti rozhodnutiu", ktorá bola podaná dňa 9. 4. 2015 na okresný úrad, hoci mal v čase od 10. 1. 2014 až do 5. 5. 2015 podľa § 8 ods. 1 písm. d) ZoA výkon advokácie pozastavený,

2.) ako právny zástupca A. B. vo svojej písomnosti pod značkou zo dňa 7. 4. 2015 nazvanej „Odvolanie proti rozhodnutiu", a ktorá bola podaná dňa 9. 4. 2015 na okresný úrad, použil slová: „že mandant ani osoby, ktoré zastupujeme, nemajú záujem uplácať ako záhradkárov, tak i pracovníkov verejnej a štátnej správy, aby bol dosiahnutý spravodlivý výsledok",

3.) ako právny zástupca A. B. vo svojej písomnosti zo dňa 3. 8. 2015 nazvanej „Preskúmanie zákonnosti", ktorá bola podaná dňa 7. 8. 2015 na krajskú prokuratúru použil na adresu tretích osôb slová: „že sa jedná o pozemkovú mafiu"

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 9. 12. 2015 návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátovi na skutkovom základe, ako bol uvedený v sťažnosti sťažovateľa a aký zistil pri prešetrovaní návrhu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že inicioval pred obvodným pozemkovým úradom konanie o vysporiadanie vlastníctva k záhradkovej osade podľa zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vysporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov. V tejto veci bolo vydané správne rozhodnutie o poskytnutí náhrad v peniazoch a určení obvodu pozemkových úprav.

Proti tomuto rozhodnutiu podali jednotliví vlastníci odvolanie, pričom jeden z nich si zvolil za svojho právneho zástupcu DO advokáta. Sťažovateľ uviedol, že odvolanie zo dňa 7. 4. 2015, podané príslušnému orgánu dňa 9. 4. 2015, podpísal DO advokát, pričom tento mal v čase od 10. 1. 2014 do 5. 5. 2015 pozastavený výkon advokácie. Sťažovateľ ďalej poukázal aj na obsah odvolania, pričom jeho časti považoval za nehodné statusu advokáta. V danej súvislosti sťažovateľ odkázal aj na ďalšie podanie DO, koncipované v zastúpení rovnakého klienta, kde sa obrátil s podnetom na krajskú prokuratúru. Z obsahu podania opäť vyplývalo, že vyjadrenia advokáta sú koncipované za hranicou advokátskej etiky, keďže tretie osoby pomenúva „pozemkovou mafiou".

Vo vyjadrení k podanej sťažnosti sa DO advokát ohradil, pričom na podporu svojho stanoviska uviedol, že sporné podanie zo dňa 7. 4. 2015 podpísal „iba" ako konateľ spoločnosti a nie ako advokát. V obsahu oboch podaní nevidel žiadne rozpory s advokátskou etikou, pričom poukázal na to, že listiny boli spísané „podľa pokynov mandanta".

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO opakovane poukázal na to, že odvolanie nepodpísal ako advokát, ale len ako konateľ advokátskej spoločnosti s ručením obmedzeným. Vo vzťahu k obsahu podaní uviedol, že nemá dôvod sa ospravedlňovať za názor mandanta, ktorý v podaní tlmočil. Mal za to, že za vyslovenie názoru nemôže byť

advokát postihnutý. Záverom svojho písomného podania smeroval svoje negatívne ladené vyjadrenia voči RK SAK a jej postup považuje za „šikanovanie" a „diskrimináciu" jeho osoby.

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 18. februára 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na skutkovom základe uvedenom v návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 100 eur.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že skutky, ktoré sa kladú DO za vinu sa stali, spáchal ich DO a tieto skutky sú disciplinárnym previnením v zmysle § 56 ods. 1 ZoA.

Vo vzťahu k prvému skutku senát uviedol, že obrana DO o akomsi rozštiepení oprávnení štatutárneho orgánu advokátskej spoločnosti medzi advokáta a „iba" konateľa, sú bez akéhokoľvek právneho základu. Ako vyplýva z príslušných ustanovení ZoA (najmä z § 12 ods. 1 ZoA a § 15 ZoA), postavenie konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným poskytujúcej právne služby je v zásade neoddeliteľné od statusu advokáta. Z toho potom vyplýva, že pokiaľ má advokát pozastavený výkon advokácie, nemôže urobiť v mene advokátskej spoločnosti žiadny úkon, ktorý sa považuje za poskytovanie právnej služby. Podpísanie a podanie odvolania proti rozhodnutiu správneho orgánu v mene klienta je typickým úkonom právnej služby. Ak teda DO podpísal listinu, ktorú je možné považovať za úkon právnej služby, ktorou písomnosť zo dňa 7. 4. 2015 nazvaná „Odvolanie proti rozhodnutiu" nepochybne je, poskytoval tak v čase, keď mal pozastavený výkon advokácie, nepochybne právne služby. Z uvedeného je zrejmé, že DO podpísaním listiny v mene advokátskej spoločnosti jednoznačne porušil § 9 ods. 1 písm. a) ZoA.

Vo vzťahu k druhému a tretiemu skutku senát zdôraznil, že advokát je povinný v styku s tretími osobami dodržiavať pravidlá profesijnej etiky. Medzi takéto pravidlá patrí aj povinnosť advokáta dodržiavať v komunikácii slušný a korektný spôsob vyjadrovania sa za každých okolností. O to viac to potom platí pre oficiálnu korešpondenciu adresovanú orgánom verejnej moci.

V tejto súvislosti odkázal disciplinárny senát aj na dve rozhodnutia publikované v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory (roky 2012 – 2013), a to pod č. 116 a 117, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

V danom prípade nemôže obstáť argumentácia DO, že prezentoval len názor svojho mandanta. Advokát, ktorý vyhotovuje listinu a túto aj potvrdzuje svojím podpisom je totiž zodpovedný za jej obsah bez ohľadu na to, aký názor na vec mu prezentuje jeho klient. Z tohto pohľadu sa na takúto listinu nazerá ako na oficiálnu písomnosť advokáta, ktorá musí spĺňať kritériá profesionálnej etiky. Do takejto písomnosti v žiadnom prípade nemožno zahrnúť osobné názory mandanta, ktoré by boli s profesionálnou etikou advokáta v rozpore. Pokiaľ advokát napriek tomu takéto názory mandanta do ním vyhotovenej a podpísanej písomnosti pojme, musí si byť vedomý, že tým môže naplniť skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia.

Pri rozhodovaní o uložení opatrenia za disciplinárne previnenie vzal disciplinárny senát do úvahy doterajšiu advokátsku činnosť disciplinárne obvineného advokáta a mieru závažnosti konania DO.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie v zákonom stanovenej lehote, ktoré bolo do podateľne SAK doručené dňa 2. 5. 2016. DO argumentoval, že sa nedopustil disciplinárneho previnenia, lebo mal za to, že sa nedopustil previnenia pripojením názoru klienta. Ďalej mal za to, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia disciplinárneho senátu nemožno použiť na túto vec veci z dôvodu odlišnosti východiskového skutkového stavu. Navrhol, aby bol spod disciplinárneho obvinenia oslobodený.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 6. apríla 2017 bolo napadnuté rozhodnutie V. disciplinárneho senátu ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožnil s právnymi závermi prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia, ktorým tento orgán konštatoval skutočnosti týkajúce sa postavenia konateľa spoločnosti s r. o. poskytujúcej právne služby, ktorého postavenie je v zásade neoddeliteľné od statusu advokáta. Logicky na to musí nadväzovať skutočnosť, že pokiaľ má advokát pozastavený výkon advokácie, nemôže urobiť v mene advokátskej spoločnosti žiadny úkon, ktorý sa považuje za poskytovanie právnej služby. Disciplinárne obvinený vykonal jednoznačne typické úkony právnej služby. Stotožnil sa aj s názorom, že advokát, ktorý v písomnom podaní týkajúcom sa veci klienta uvedie nevhodné a urážlivé výroky, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia a v konečnom dôsledku je potrebné uviesť, že nezávislosť advokáta sa nemôže prejavovať takým konaním advokáta, ktoré prekročí všeobecne akceptovateľné hranice slušnosti, korektnosti a dôstojnosti. Advokát, ktorý vyhotovuje listinu a túto aj potvrdzuje svojim podpisom je zodpovedaný za jej obsah bez ohľadu na to, aký názor alebo akúkoľvek argumentáciu mu prezentuje jeho klient.

II. odvolací disciplinárny senát nenašiel preto žiadny dôvod pre iný postup než ten, že rozhodnutie prvostupňového orgánu ako vecne správne a príslušným ustanoveniam zákona a advokátskeho poriadku zodpovedajúce potvrdil.

94.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý na súdnom pojednávaní napriek opakovaným poučeniam zo strany súdu o uložení poriadkovej pokuty, verbálne atakuje právneho zástupcu protistrany, ruší priebeh pojednávania a po uložení poriadkovej pokuty a vykázaní z pojednávanej miestnosti na adresu konajúceho sudcu a príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže prednesie nevhodné a nedôstojné poznámky, a následne ďalej ruší priebeh pojednávania opakovaným vstupovaním do pojednávanej miestnosti s výzvou klientovi, aby pojednávaciu miestnosť opustil, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 a 4 AP SAK.

Je povinnosťou advokáta, aby aj vo vypätých situáciách plných emócií a nervozity postupoval profesionálne, zachoval si (na rozdiel od klientov, ktorých práva a záujmy chráni a presadzuje) od konkrétnej právnej veci profesionálny odstup a nadhľad tak, aby dokázal zachovať korektnú a slušnú komunikáciu.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 11. októbra 2016, ***sp. zn. III. ODS-3/16:2596/2013***
Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 5. októbra 2015, ***sp. zn. DS IV.-44/14:2596/2013***

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 5. októbra 2015, sp. zn. DS IV.-44/14:2596/2013 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 11. októbra 2016, sp. zn. III. ODS-3/16:2596/2013 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 a 4 AP SAK,

tým, že

dňa 17. 9. 2013 na pojednávaní pred okresným súdom ako právny zástupca navrhovateľky napriek:

- niekoľkonásobným márnym poučeniam zo strany súdu a uložení poriadkovej pokuty verbálne atakoval právneho zástupcu odporcu, rušil priebeh pojednávania počas prednesov právneho zástupcu odporcu, a to aj po uložení poriadkovej pokuty a následne po vykázaní sudkyňou z pojednávacej miestnosti uviedol výrok aj na adresu konajúcej sudkyne (sťažovateľky) že: „Pán A. si to vybaví s Vami u JUDr. B. aj s C."
- na požiadanie príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže, aby opustil pojednávaciu miestnosť reagoval vyjadrením: „Idem, Ty súdruh."
- po vykázaní z pojednávacej miestnosti opakovane do nej vstupoval s výzvou, aby jeho klientka opustila pojednávaciu miestnosť, čím rušil pojednávanie vo veci,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA disciplinárne opatrenie – **verejné napomenutie**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 20. 6. 2014 na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 2 a 4 AP SAK.

Navrhovateľ svoje tvrdenia preukazoval aj listinou označenou ako „Úradný záznam ..." zo dňa 17. 9. 2013, ktorý tvorí prílohu sťažnosti sťažovateľky – sudkyne okresného súdu.

DO sa k sťažnosti sťažovateľky vyjadril vyjadrením zo dňa 21. 10. 2013, že sa k „Úradnému záznamu ..." zo dňa 17. 9. 2013 vyjadrovať nebude, nakoľko nevie, kto ho spísal a kto ho podpísal. Podľa názoru DO ak podobné záznamy komentujú a kritizujú druhú stranu, musia obsahovať aj vyjadrenie napadnutej strany, pričom takáto možnosť nebola DO poskytnutá a tým bola ignorovaná zásada „audiatur et altera pars". DO ďalej namietal, že podaná sťažnosť je prakticky obhajobou právneho zástupcu odporcu v konaní vedenom okresným súdom, ktorý klamal súd celý rok – od júna 2012 do 17. októbra 2013 v rozhodujúcej skutočnosti v súvislosti s uplatneným nárokom. DO vo svojom podaní uviedol, že potom, ako sťažovateľka – sudkyňa odmietla oboznámiť navrhovaný dôkaz, podľahol vzrušeniu a nervovému vypätiu a označil prednes zástupcu odporcu za hnusný podvod, klamstvo a bezočivosť voči jeho klientke. DO uviedol, že mu bola za prejavy voči odporcovi súdom uložená poriadková pokuta vo výške 100 eur, a preto sa domnieva, že vzhľadom na skutočnosť, že už bol sankcionovaný, domáha sa uplatnenia zásady „ne bis in idem", teda, že za jeden skutok nemôže byť opätovne sankcionovaný. DO navrhol, aby počas disciplinárneho konania bola vypočutá sťažovateľka, advokát protistrany, klientka disciplinárne obvineného a príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže, ktorého mal DO osloviť „súdruh".

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 5. októbra 2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie § 56 ods. 2 písm. b) ZoA – verejné napomenutie.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaných dôkazov preukázané tvrdenia navrhovateľa uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 20. 6. 2014. Ako vyplýva z listinných dôkazov obsiahnutých v sťažnostnom a disciplinárnom spise, najmä zo zápisnice z predmetného pojednávania, podaní DO advokáta a prehratého zvukového záznamu z pojednávania na okresnom súde dňa 17. 9. 2013, súd opakovane poučil DO advokáta, že v prípade, ak bude vstupovať do pojednávania verbálnymi a neverbálnymi prejavmi, ktoré

narušujú dôstojný priebeh konania, bude mu uložená poriadková pokuta. Napriek tomuto upozorneniu sa DO nezdržal nevhodného konania, za čo mu bola súdom uložená poriadková pokuta vo výške 100 eur.

Rovnako mal disciplinárny senát preukázané, že DO priebeh pojednávania rušil (po uložení poriadkovej pokuty) aj počas prednesu záverečnej reči protistrany na predmetnom pojednávaní, za čo bol vo veci konajúcou sudkyňou vykázaný z pojednávacej miestnosti. Disciplinárny senát mal z úradného záznamu obsiahnutého v súdnom spise za preukázané, že DO sa voči osobám prítomným v pojednávacej miestnosti správal nevhodne a navyše pri odchode pojednávacej miestnosti za asistencie príslušníka zboru väzenskej a justičnej stráže uviedol na adresu vo veci konajúcej sudkyne, že: „Pán JUDr. A. to vybaví s Vami u JUDr. B. aj s C."

Vykonaným dokazovaním mal disciplinárny senát preukázané aj tvrdenie navrhovateľa, že DO advokát aj po tom, ako bol vykázaný z pojednávacej miestnosti, rušil priebeh konania tým, že otváral dvere pojednávacej miestnosti a vyzýval svoju klientku (navrhovateľku), aby pojednávaciu miestnosť opustila.

Disciplinárny senát zároveň nevykonal dokazovanie prostredníctvom svedeckej výpovede príslušníka zboru väzenskej a justičnej stráže a ostatných svedkov, ktorých navrhol DO, pretože vykonanie týchto dôkazov nepovažoval za potrebné, keďže mal skutkový stav za náležite zistený z vykonaných dôkazov.

Konanie disciplinárne obvineného, predovšetkým jeho verbálne prejavy a ataky, ktorých sa DO dopustil na pojednávaní okresného súdu, považuje disciplinárny senát za hrubé porušenie predpisov, ktoré je advokát pri výkone svojho povolania povinný dodržiavať.

Disciplinárny senát zdôrazňuje, že sa nijakým spôsobom nezaoberal postupom súdu, ktorý vo veci konal (pretože nemá oprávnenie skúmať správnosť alebo nesprávnosť postupu súdu), ale len konaním DO vo vzťahu k advokátskym stavovským predpisom. Disciplinárny senát má na zreteli, že počas súdnych pojednávaní (ale aj iných úkonov advokátov pri výkone advokácie) nastávajú vypäté situácie plné emócií a nervozity. Je však povinnosťou advokáta, aby aj v týchto prípadoch postupoval profesionálne, zachoval si (na rozdiel od klientov, ktorých práva a záujmy chráni a presadzuje) od konkrétnej právnej veci profesionálny odstup a nadhľad tak, aby dokázal zachovať korektnú a slušnú komunikáciu.

Disciplinárny senát zdôrazňuje, že advokát musí byť schopný aj vo vypätej situácii odhadnúť hranicu, za ktorou sa už jeho správanie nemôže považovať za korektné, slušné a dôstojné. Podľa názoru disciplinárneho senátu je opakované rušenie priebehu súdneho konania verbálnymi či neverbálnymi prejavmi advokáta správaním, ktoré takúto hranicu prekročilo. Konanie DO advokáta je o to závažnejšie, že ho súd upozornil na nevhodné správanie sa, no napriek tomu k náprave nedošlo a vo svojom konaní ďalej pokračoval, pričom najzarážajúcejšie je, že jeho správanie musela riešiť justičná stráž.

Samotné udelenie poriadkovej pokuty advokátovi, jeho vykázanie z pojednávacej miestnosti v sprievode zboru väzenskej a justičnej stráže a následné ďalšie rušenie priebehu pojednávania považuje disciplinárny senát za skutočnosti, ktoré jednak svedčia o neprofesionálnom správaní sa disciplinárne obvineného a zároveň znižujú závažným spôsobom dôstojnosť advokátskeho stavu, najmä ak prihliadneme na skutočnosť, že k udeleniu poriadkovej pokuty a k vykázaniu disciplinárne obvineného dôjde za prítomnosti klienta, ktorého záujmy má chrániť a presadzovať, ako aj za prítomnosti iných osôb.

Disciplinárny senát zároveň považuje za neprípustné, aby advokát neslušne a urážlivo oslovoval osoby, s ktorými pri výkone svojho povolania komunikuje (v uvedenom prípade ide najmä o príslušníka zboru väzenskej a justičnej stráže a právneho zástupcu protistrany) a na adresu konajúcej sudkyne adresoval nevhodné a nedôstojné vyjadrenia.

Disciplinárny senát považuje takéto správanie sa disciplinárne obvineného za nevhodné a v rozpore s § 38 AP SAK, pretože takéto slovné prejavy nepovažuje za slušné, korektné, prispievajúce k dôstojnosti a vážnosti úkonu, na ktorom sa DO zúčastnil a rovnako ich považuje za spôsobilé znížiť vážnosť advokátskeho povolania.

Podľa disciplinárneho senátu výroky DO, ktorými nevhodne a neslušne oslovil príslušníka zboru väzenskej a justičnej stráže a ktoré adresoval vo veci konajúcej sudkyni, neboli jediné, ktoré v danom konaní DO vyslovil a ktoré disciplinárny senát považuje za neprípustné (táto skutočnosť vyplynula z vykonania dôkazu, ktorým bol zvukový záznam z pojednávania).

Skutočnosť, že DO bola uložená sankcia v podobe poriadkovej pokuty nezakladá prekážku, aby nemohol disciplinárny senát vo veci konať a uložiť DO sankciu podľa ZoA. Prekážka „ne bis in idem" by bola daná napr. vtedy, ak by DO advokát bol už za rovnaký skutok disciplinárnym senátom SAK potrestaný, čo v prejednávanej veci nebolo.

Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia, ktorým je verejné napomenutie, prihliadol na závažnosť previnenia, okolnosti, za ktorých bolo spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a rodinné pomery. Disciplinárny senát má za to, že verejné napomenutie navrhnuté aj navrhovateľom je dostatočnou sankciou pre DO, ktorá splní výchovný účel a v ďalších prípadoch sa disciplinárne obvinený zdrží podobného správania sa.

Proti rozhodnutiu IV. disciplinárneho senátu SAK z 5. 10. 2015 podal DO podľa § 27 ods. 1 a v lehote stanovenej v § 27 ods. 4 DP SAK (rozhodnutie bolo prevzaté dňa 16. 1. 2016) dňa 29. 1. 2016 odvolanie.

Odvolateľ rozviedol svoje odvolacie námietky a výhrady nasledovne:

- disciplinárny senát, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, vôbec nebral do úvahy, že DO advokát zastupoval vdovu, ťažko chorú ženu, pod hranicou chudoby, vo veku staroby len preto, že zástupca odporcu sústavne popieral ústavné právo jeho klientky a nehoráznym spôsobom klamal súd,
- sudkyňa – sťažovateľka trpela tento stav zo zrejmej zaujatosti, ku ktorej sa nakoniec priznala a písomne požiadala predsedníčku súdu, aby ju zbavila postavenia zákonnej sudkyne v predmetnom spore,
- v prejednávanej disciplinárnej veci je absolútny nedostatok dokazovania vo veci samej z dôvodu, že mu nikto neprehral údajný fonetický záznam z jeho chovania na pojednávaní.

DO advokát navrhol zadovážiť a oboznámiť predmetné sporové súdne spisy, z ktorých má byť jasné, kto porušoval etiku advokátskeho chovania, vystupovania a najmä, kto dodržal základné ústavné záväzky advokátskeho povolania. Zároveň navrhol, aby boli na úrovni DK SAK konfrontovaní vo veci zistenia skutkového stavu konajúca sudkyňa, príslušný člen justičnej stráže, klientka, a DO advokát osobne.

Postupujúc podľa § 30 ods. 5 DP SAK konal odvolací senát na podklade podaného odvolania DO advokátom tak, že preskúmal výrok napadnutý odvolaním, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a postup prvostupňového disciplinárneho senátu. Pri tomto postupe na chyby, ktoré neboli odvolaním napadnuté prihliada iba vtedy, ak mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie.

Plniac svoju prieskumnú povinnosť odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový senát vykonal v rámci prvostupňového disciplinárneho konania všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie, ustálenie a vyhodnotenie skutkového stavu, dôkazy komplexne vyhodnotil na základe zásad správneho a logického myslenia a vnútorného presvedčenia so všetkými náležitosťami uvedenými v § 21 ods. 3 DP SAK. Prvostupňový disciplinárny senát dostatočne jasne, zrozumiteľne a podrobne odôvodnil napadnuté rozhodnutie, presvedčivo

rozviedol skutkové zistenia, pričom odvolací senát si tieto hodnotiace závery v celom rozsahu osvojil a stotožňuje sa s nimi a na ich správnosť a úplnosť poukazuje.

Nepochybil prvostupňový senát ani v procesnom postupe v zmysle § 18 ods. 7 DP SAK, keď prvostupňové disciplinárne pojednávanie dňa 5. 10. 2015 vykonal v neprítomnosti DO advokáta, pretože z obsahu zápisnice z tohto pojednávania na čl. 51 a 52 spisu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že DO advokát vo svojom písomnom podaní zo dňa 29. 9. 2015 (doručené SAK dňa 2. 10. 2015) oznámil, že na nariadenom pojednávaní sa nebude môcť zúčastniť, opisujúc svoje zdravotné ťažkosti bez toho, aby uviedol a preukázal dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, ako to vyžaduje § 18 ods. 7 prvá veta DP SAK. Odvolací senát na margo obsahu označeného písomného podania DO advokáta z 29. 9. 2015 pripomína, že žiadny DO advokát nemá v disciplinárnom konaní SAK oprávnenie (čo nevyplýva nielen zo stavovských predpisov, ani zo žiadnych iných právnych predpisov) podmieňovať účasť na disciplinárnom konaní účasťou ním označených osôb v určitom procesnom postavení. Pokiaľ ide o navrhované dôkazy, obsiahnuté v tomto podaní, s týmito sa vysporiadal prvostupňový senát tak, že návrh DO advokáta na vypočutie navrhnutých zamietol, čo taktiež vyplýva z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 5. 10. 2015 na čl.52 spisu. V tomto kontexte dáva odvolací disciplinárny senát do pozornosti, že dôkazný súbor získaný v celom priebehu disciplinárneho konania predstavoval spoľahlivý a komplexný obraz o čase, mieste a spôsobe konania DO na pojednávaní pred okresným súdom dňa 17. 9. 2013 v predmetnej veci, čo je podporené najmä obsahom zápisnice z označeného pojednávania na čl. 14 a 15 disciplinárneho spisu a vykonaným prehratím zvukového záznamu z tohto pojednávania, ktorý vykonal prvostupňový disciplinárny senát na pojednávaní dňa 5. 10. 2015.

Najmä posledné uvedené dôkazy potom vytvárajú stav, že neobstoja odvolacie výhrady DO advokáta v tom, že „neprehratie fonetického záznamu z môjho chovania na pojednávaní dňa 17. 9. 2014 je absolútny nedostatok dokazovania vo veci samej, na ktorý dôrazne poukazujem, ako aj to, že tvrdenia sťažovateľky – sudkyne okresného súdu sú nehodnoverné a nepravdivé". Naopak, obsah týchto dôkazov, konkrétne obsah zápisnice z pojednávania okresným súdom zo dňa 17. 9. 2013 a obsah zvukového záznamu z tohto pojednávania preukazujú nielen opak tvrdení DO, ale predovšetkým verifikujú správnosť a úplnosť skutkových zistení, obsiahnutých v enunciáte, ako aj dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Namietaný nedostatok dokazovania DO advokátom nie je relevantný, pretože odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je dostatočné a právo odvolateľa zúčastniť sa na pojednávaní, ako aj jeho právo na spravodlivé konanie nebolo porušené. V tomto smere je potrebné poukázať na to, že imanentnou súčasťou každého disciplinárneho konania sú všetky dôkazy vykonané v rámci sťažnostného konania, obsiahnuté v návrhu na začatie disciplinárneho konania a napokon vykonané pred prvostupňovým disciplinárnym senátom.

Odôvodnenie rozhodnutia senátom I. stupňa je podľa názoru odvolacieho senátu správne, nie je v rozpore s princípom zákazu svojvôle, ako aj v rozpore s princípom právneho štátu podľa čl. I. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože sa viaže k zistenému skutkovému stavu a správne sumarizuje, analyzuje a vyhodnocuje výsledky vykonaného dokazovania. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe disciplinárnych orgánov SAK nemožno považovať odôvodnenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového senátu za jazykovo a logicky nezrozumiteľné a neúplne.

S ohľadom na vyššie uvedené nemal odvolací disciplinárny senát v otázkach skutkových záverov, právnej kvalifikácie konania DO advokáta, uloženého disciplinárneho opatrenia a rozhodnutia o povinnosti zaplatiť paušálne trovy konania žiadnych pochybností o ich správnosti. Prvostupňové disciplinárne konanie a ani napadnuté rozhodnutie netrpí žiadnymi podstatnými vadami a chybami, ktoré by viedli alebo mohli viesť k záveru, že vec nie

je objektívne a spravodlivo prejednaná a rozhodnutá. Preto prijal záver, že odvolanie DO dôvodné nie je.

Uložené disciplinárne opatrenie zohľadňuje nielen kritériá predpokladané v § 56 ods. 4 ZoA, ale aj to, že v prípade DO (ale vo všeobecnosti akéhokoľvek konania, správania a vystupovania advokáta navonok) je neprípustné, aby advokát neslušne a urážlivo oslovoval osoby, s ktorými pri výkone svojho povolania komunikuje alebo adresoval nevhodné a nedôstojné vyjadrenia v súdnom konaní, najmä, ak je na nevhodnosť reakcií a správania upozornený (v tomto prípade konajúcou sudkyňou) a ďalej pokračuje vo svojom nevhodnom, nedôstojnom, nekorektnom a neslušnom konaní až do takej miery, že musela proti nemu zasiahnuť justičná stráž.

Záverom odvolací senát uvádza, že v spoločnosti založenej na princípoch právneho štátu sa funkcia a úloha advokáta riadi určitými zákonným a morálnymi povinnosťami a zásadami a to nielen vo vzťahu ku klientovi, ale aj voči súdom, či iným orgánom, pred ktorými advokát vystupuje vo veci klienta alebo koná jeho menom, voči advokácii ako takej (a každému jej členovi) a v neposlednom rade verejnosti. Každý advokát SAK je povinný dodržiavať etické pravidlá tvorené stavovskými predpismi SAK a obsiahnuté v jednotlivých predpisoch, lebo tieto sú vytvorené na základe dobrovoľného súhlasu všetkých advokátov SAK. Nielen stavovské predpisy SAK, ale aj ustanovenia čl. 4.1, 4.2, 4.3 Etického kódexu advokátov Európskej únie z 28. 10. 1988, ktorý bol novelizovaný CCBE 28. 11. 1998 a 6. 12. 2002 vyžadujú, že advokát, ktorý koná pred súdom v členskom štáte EÚ (teda logicky aj v Slovenskej republike) musí dodržiavať pravidlá slušného, korektného a bezkonfliktného správania v priebehu celého konania pred súdom, je povinný brániť záujmy klienta v úcte a zdvorilosti ku konajúcemu súdu a osobám účastným priebehu súdneho pojednávania alebo konania pred súdom. Konanie a správanie DO v rámci pojednávania pred okresným súdom dňa 17. 9. 2013 tvorené opakovaným rušením priebehu súdneho pojednávania a verbálnymi výrokmi voči tam prítomným osobám bolo také, ktoré tieto pravidlá zjavne prekročilo.

95.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní klienta v trestnom konaní, počas obdobia, v ktorom bol jeho klient v kolúznej väzbe, v rámci návštevy klienta vo väzbe klientovi odovzdá list od družky a následne zašle družke klienta listy, ktoré mu boli doručené klientom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 19. októbra 2016, ***sp. zn. DS I.-11/16:1963/2015***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 19. októbra 2016, sp. zn. DS I.-11/16:1963/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK,

tým, že

počas zastupovania svojho klienta A. B., v trestnom konaní, počas obdobia, v ktorom bol jeho klient v kolúznej väzbe:

1.) počas návštevy klienta A. B. v ústave na výkon väzby dňa 28. 9. 2014 priniesol klientovi list napísaný družkou klienta A. B.,

2.) zaslal dňa 13. 9. 2014, 25. 9. 2014 a 20. 10. 2014 družke klienta A. B. listy, ktoré mu boli doručené jeho klientom.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 27. 1. 2016 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Uvedeným konaním DO závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené § 56 ods. 1 a § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia porušením predpisov o výkone advokácie, vrátane interných predpisov SAK, pričom sa skúmaním listín a vypočutím DO stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytýkanom skutku. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu, sa stal, že ho spáchal DO, a preto uznal DO za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Z disciplinárneho spisu a zo sťažnostného spisu, vyplývajúceho dôkazného stavu a za vyššie uvedeného právneho stavu, disciplinárny senát rozhodol o návrhu tak, že DO advokáta uznal za vinného z disciplinárneho previnenia ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej z právnych predpisov týkajúcich sa výkonu advokácie ako aj interných predpisov SAK spôsobom opísaným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V rozhodnutí o návrhu a disciplinárnej veci senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu vzhliadaného porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia DO advokáta, majetkové, osobné i zdravotné pomery DO, priznanie sa obvineného ako aj preukázanie ľútosti nad spáchaným skutkom.

DO advokát ako aj navrhovateľ sa po vyhlásení rozhodnutia písomne do zápisnice o disciplinárnom pojednávaní dňa 19. októbra 2016 vzdali práva podať odvolanie, čo v zápisnici potvrdili svojimi podpismi.

Z tohto dôvodu bolo na základe rozhodnutia senátu podľa § 21 ods. 4 DP SAK vypracované toto zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje podrobné odôvodnenie rozhodnutia.

96.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca v trestnej veci klientov sa dostaví na hlavné pojednávanie v nevhodnom odeve, keď v rámci svojho občianskeho odevu má oblečenú rozhalenú košeľu a rifle, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a článku I. uznesenia predsedníctva SAK č. 36/11/2013 zo dňa 4. 11. 2013.

Je neprípustné, aby advokát prezentoval seba, resp. celý advokátsky stav nedôstojne, a to takým spôsobom, že nedbá na dôstojnú úpravu svojho zovňajšku, navyše pri takej významnej udalosti, akou je súdne pojednávanie. Práve odev advokáta v tomto prípade predstavuje vonkajší prejav nielen jednotlivca, ale aj celého stavu. Dôstojný odev na súdnom pojednávaní je prejavom rešpektu a úcty k súdu, súdnej sieni, klientovi, ale aj

akýmkoľvek tretím osobám, s ktorými advokát prichádza do styku. V prípade, ak advokát v dôstojnom odeve, ktorého štandard je upravený v predpise SAK (uznesenie predsedníctva SAK č. 36/11/2013 zo dňa 4. 11. 2013) pri výkone svojho povolania nevystupuje, prejavuje tým neúctu k osobám, s ktorými prichádza do styku, čím znižuje výrazným spôsobom nielen svoju dôstojnosť, ale aj dôstojnosť celého advokátskeho stavu a svojich kolegov, ktorí sa tak v očiach tretích osôb môžu javiť ako neprofesionáli, nepoznajúci zásady spoločenskej etikety, ako aj slušného a dôstojného správania.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 30. júna 2016, ***sp. zn. DS IV.-24/16:1355/2015***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 30. júna 2016, sp. zn. DS IV.-24/16:1355/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a článku I. uznesenia predsedníctva SAK č. 36/11/2013 zo dňa 4. 11. 2013, **tým, že**
ako obhajca v trestnej veci obžalovaných A. B. a spol., stíhaných pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a), písm. i) Trestného zákona, vedenej na okresnom súde sa dňa 2. 4. 2015 dostavil na hlavné pojednávanie v nevhodnom odeve, a to v rámci svojho občianskeho odevu mal oblečenú rozhalenú košeľu a rifle bez saka,
za čo mu bolo uložené
podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **200 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal na základe uznesenia okresného súdu zo dňa 2. 4. 2015 doručeného SAK okresným súdom dňa 7. 5. 2015, ktoré podľa svojho obsahu vyhodnotil ako sťažnosť, návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. ZoA a v článku I. uznesenia predsedníctva SAK č. 36/11/2013 zo dňa 4. 11. 2013 (ďalej aj „Uznesenie P SAK").

Disciplinárny senát najprv zisťoval, či sa skutok podľa návrhu predsedu RK SAK, ktorý navrhovateľ kladie DO advokátovi za vinu, sa stal.

V zmysle uznesenia okresného súdu, ktoré bolo doručené SAK sa DO dňa 2. 4. 2015 dostavil na hlavné pojednávanie v trestnej veci vedenej pred okresným súdom v úradnom odeve, v talári, avšak v rámci svojho občianskeho odevu mal oblečenú rozhalenú košeľu a rifle bez saka. K výzve na vyjadrenie zo strany predsedu RK SAK zo dňa 6. 10. 2015 DO uviedol, že je pravdou, že bol pod talárom oblečený tak, ako sa uvádza vo vyznačenom uznesení. To potvrdil DO aj vo svojom vyjadrení zo dňa 10. 2. 2016 adresovanom disciplinárnemu senátu.

Z toho je možné vyvodiť jednoznačný záver, že skutok, ako je popísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stal, keďže ani sám DO tieto skutočnosti nerozporoval.

Vzhľadom na to, že bolo preukázané, že skutok uvedený v návrhu sa stal, že ho spáchal DO, disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutok má znaky disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť aj ďalšie skutkové okolnosti prejednávaného prípadu. Podľa výroku uznesenia okresného súdu doručeného SAK bola DO advokátovi uložená v zmysle § 70 ods. 1 Trestného poriadku poriadková pokuta vo výške 500 eur. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplýva, že odev DO advokáta, v ktorom sa dostavil na hlavné pojednávanie (rozhalená košeľa, rifle a bez saka), predsedníčka

senátu nevyhodnotila ako odev vystihujúci vážnosť a dôstojnosť súdneho pojednávania, čo považovala za urážlivé voči súdu. Z ďalšieho šetrenia vyplynulo, že predmetné uznesenie okresného súdu krajský súd uznesením zrušil, avšak len z toho dôvodu, že postup okresného súdu pri ukladaní poriadkovej pokuty, aj keď bol správny, nebol zákonný, keďže zo spisu nie je zrejmé, či bol DO upozornený na možnosť uloženia poriadkovej pokuty, ako to ustanovuje § 70 ods. 1 Trestného poriadku. Z predmetného uznesenia krajského súdu tiež vyplýva záver, že DO nebol ustrojený v zmysle uznesenia P SAK.

Obsah pojmu „dôstojnosť advokátskeho stavu" ako jednej z vlastností typickej pre advokáta nielen pri výkone advokácie, ale aj pri správaní sa advokáta v bežnom živote, nie je v advokátskych stavovských predpisoch normatívne vymedzený.

Ako už IV. disciplinárny senát vo svojej rozhodovacej činnosti uviedol, pri riešení otázky dôstojnosti advokátskeho stavu (napr. rozhodnutie DS IV.-114/2013:1104/2013 zo dňa 18. 11. 2013, v ktorom sa zaoberal zachovávaním dôstojnosti pri komunikácii s tretími osobami alebo rozhodnutie DS IV.-4/13:2932/2012 zo dňa 19. 3. 2014, v ktorom sa zaoberal zachovávaním dôstojnosti pri komunikácii sú súdom, alebo rozhodnutie DS IV.-24/15:1628/2014 zo dňa 11. 5. 2015, v ktorom sa zaoberal zachovávaním dôstojnosti pri komunikácii s protistranou), od ktorej nemá dôvod sa odchýliť, pod dôstojnosťou človeka sa vo všeobecnosti rozumie morálny vzťah človeka k sebe samému, ktorého vedomie je formou sebakontroly osobnosti. Na dôstojnosti sa zakladajú požiadavky jednotlivca voči sebe samému konať tak, aby človek neponížil svoju dôstojnosť. Požiadavka pri správaní sa advokáta tak, aby zachoval dôstojnosť advokátskeho stavu (t. j. advokátskej profesie) znamená uplatňovanie určitých princípov advokáta, ktoré sa prejavujú najmä pri jeho správaní sa navonok v dvoch rôznych sférach, a to 1) vo sfére pri výkone advokácie a 2) vo sfére mimo výkonu advokácie (pozn.: v zmysle zákona č. 335/2012 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon o advokácii, sa s účinnosťou od 1. 1. 2013 zákonná požiadavka na zachovanie vážnosti a dôstojnosti vyžaduje od advokáta aj mimo výkonu advokácie, t. j. aj v bežnom občianskom živote). Zachovávanie dôstojnosti pri výkone advokácie vyžaduje od advokáta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii s tretími osobami a inštitúciami (napr. požiadavka na profesionálny ústny, ako aj písomný, prejav pri komunikácii), na slušnosť pri prezentácii samého seba (napr. požiadavka na úpravu zovňajšku pri zastupovaní klientov pred orgánmi verejnej moci).

Vzhľadom na obsah dôstojnosti možno uzavrieť, že táto sa prejavuje najmä navonok, t. j. pri otázke posudzovania, či došlo v prejednávanom prípade k zachovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu je potrebné hodnotiť ako dané konanie advokáta navonok vplývalo na nezávislú tretiu osobu. Pri úprave zovňajšku, resp. pri spôsobe odievania je potrebné skúmať najmä vnímanie advokáta v očiach orgánov verejnej moci a tretích osôb.

V zmysle § 18 ods. 3 ZoA advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu, v čoho záujme je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory. Medzi tieto pravidlá nepochybne patria aj pravidlá obliekania a úpravy zovňajšku advokáta, ktoré upravuje článok I. Uznesenia P SAK. V zmysle predmetného uznesenia sa za dôstojnú úpravu zovňajšku považuje u mužov pánsky oblek, spoločenská košeľa, kravata alebo motýlik a spoločenská obuv. V prípade, ak advokát nie je pri plnení pracovných úloh, obzvlášť v kontakte so súdmi, oblečený predpísaným spôsobom, nemožno jeho iné oblečenie považovať za také, pri ktorom by bolo splnená podmienka dôstojnej úpravy zovňajšku. V prípade, ak advokát zanedbal dôstojnú úpravu zovňajšku, ktorú ustanovuje predpis SAK dopúšťa sa zároveň aj porušenia povinnosti podľa § 18 ods. 3 ZoA, a to neznižovať dôstojnosť advokátskeho stavu.

Pokiaľ ide o význam dôstojnej úpravy zovňajšku advokáta, disciplinárny senát má za to, že advokátska profesia si vyžaduje, aby ju vykonávali ľudia, ktorí na to majú predpoklady. Tieto

predpoklady zahŕňajú aj predpoklady vyplývajúce z postavenia advokátov v spoločnosti. Pri rôznorodosti zastupovania klientov pred rôznymi orgánmi verejnej moci, či inými inštitúciami, v rámci ktorého sa s činnosťou advokátov spája najmä autorita, vážnosť a dôstojnosť, sa postupne zvyšujú aj nároky na reprezentáciu advokátskeho stavu. Pre výkon povolania advokáta je nevyhnutné, aby tento dokonale ovládal najmä profesijnú etiku a morálku, zároveň sa od advokáta očakáva, že sa bude vždy a za každých okolností správať v medziach spoločenských noriem. Advokáti nesmú svojím správaním znevažovať dobré meno advokácie, a to nielen pri priamom výkone svojej profesie, ale aj svojím pôsobením v spoločnosti. Disciplinárny senát zdôrazňuje, že advokát pri svojom vystupovaní navonok prezentuje nielen seba, ale zároveň aj celý advokátsky stav, a to nielen využívaním svojich profesionálnych vedomostí, ale aj svojím zovňajškom. Je mimoriadne dôležité, aby advokáti boli vždy a pri každej príležitosti upravení a oblečení tak, ako to od nich vyžaduje ich spoločenský status. Vystupovanie pred súdmi, ale aj inými orgánmi verejnej moci si za každých okolností vyžaduje od advokáta jeho profesionalitu a dodržiavanie všetkých pravidiel spoločenského správania voči svojmu okoliu, uvedomujúc si, že advokát patrí do stavu profesionálov, od ktorých to spoločnosť očakáva.

Je neprípustné, aby advokát prezentoval seba, resp. celý advokátsky stav nedôstojne a to takým spôsobom, že nedbá na dôstojnú úpravu svojho zovňajšku, naviac pri takej významnej udalosti, akou je súdne pojednávanie. Práve odev advokáta v tomto prípade predstavuje vonkajší prejav nielen jednotlivca, ale aj celého stavu. Dôstojný odev na súdnom pojednávaní je prejavom rešpektu a úcty k súdu, súdnej sieni, klientovi, ale aj akýmkoľvek tretím osobám, s ktorými advokát prichádza do styku. V prípade, ak advokát v dôstojnom odeve, ktorého štandard je upravený v predpise SAK pri výkone svojho povolanie nevystupuje, prejavuje tým neúctu k osobám, s ktorými prichádza do styku (v predmetnom prípade osobám zúčastneným na súdnom pojednávaní), čím znižuje výrazným spôsobom nielen svoju dôstojnosť, ale aj dôstojnosť celého advokátskeho stavu a svojich kolegov, ktorí sa tak v očiach tretích osôb môžu javiť ako neprofesionáli, nepoznajúci zásady spoločenskej etikety, ako aj slušného a dôstojného správania. Slovenská advokátska komora považuje za svoje poslanie prezentovať advokátsky stav ako celok dôstojným spôsobom, a preto akékoľvek konania, ktoré znižujú alebo by len potenciálne mohli znížiť dôstojnosť celého stavu odsudzuje a zároveň na ne reaguje prostredníctvom svojej disciplinárnej právomoci.

Z vykonaného dokazovania má disciplinárny senát za preukázané, že skutok popísaný v návrhu predsedu RK SAK má znaky disciplinárneho previnenia.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti.

Zavinenie môže byť úmyselné, alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava zákona o advokácii nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

DO ako osoba znalá práva a predpisov SAK (čo potvrdil aj sám DO vo vzťahu k Uzneseniu P SAK), vedel, že svojím oblečením, v ktorom sa dostavil na hlavné pojednávanie bude konať v rozpore s predpismi SAK a zároveň aj so ZoA, čo svedčí o vedomosti DO o jeho protiprávnom konaní. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosť uloženú v § 18 ods. 3 ZoA a v článku I. Uznesenia P SAK a pre prípad, že také porušenie spôsobí, bol s tým uzrozumený. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom.

Disciplinárny senát pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal z hodnotenia okolností prejednávaného prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA.

V neprospech DO advokáta vyhodnotil disciplinárny senát nasledovné skutočnosti. Rozsah a povaha porušenia povinnosti DO je závažná v tom, že advokát už bol v minulosti za porušenie advokátskych predpisov v disciplinárnom konaní uznaný za vinného (rozhodnutie I. Disciplinárneho senátu SAK sp. zn. DS I.-131/12:1921/2012 zo dňa 18. 3. 2013 v spojení s rozhodnutím I. Odvolacieho disciplinárneho senátu SAK sp. zn. I. ODS-4/13/1921/2012 zo dňa 25. 10. 2013). V prospech DO advokáta vyhodnotil disciplinárne senát, že DO prejavil vo svojom vyjadrení zo dňa 23. 12. 2015 ľútosť, že sa porušenia dopustil. Disciplinárny senát považuje uvedené za prejav toho, že DO si zrejme uvedomil, že uvedené konanie je v rámci výkonu advokácie neprijateľné a bude v zmysle toho v budúcnosti postupovať.

Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO advokáta disciplinárny senát mal za to, že je viac skutočností v neprospech DO než v jeho prospech, preto uložil DO advokátovi za disciplinárne previnenie disciplinárne opatrenie, a to peňažnú pokutu vo výške 200 eur a povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania. Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia zohľadnil aj skutočnosť, že za predchádzajúce obdobné porušenie povinnosti, I. Disciplinárny senát SAK upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, a preto disciplinárny senát musel pristúpiť k uloženiu daného disciplinárneho opatrenia, aby bol splnený výchovný a represívny účel sankcie, a aby v budúcnosti zo strany DO advokáta k takémuto porušeniu povinnosti už nedošlo. Disciplinárny senát mal za to, že uloženie peňažnej pokuty vo výške uvedenej vo výroku rozhodnutia je primeranou sankciou uloženou za skutok, ktorý spáchal DO.

Vzhľadom na to, že výška peňažnej pokuty je pod úrovňou cca jeden mesačnej priemernej mzdy v národnom hospodárstve SR za rok 2015 (883 eur/mesiac), disciplinárny senát nepovažoval za potrebné skúmať pred uložením peňažnej pokuty majetkové a osobné pomery disciplinárne obvineného, keďže peňažná pokuta vzhľadom na jej výšku nemôže neprimeraným spôsobom zasiahnuť do osobných a majetkových pomerov DO.

97.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v trestnej veci klienta nezabezpečí na adrese, ktorú uvedie ako doručovaciu adresu, prevzatie zásielok vyšetrovateľa, opakovane spôsobuje prieťahy v konaní nepreberaním zásielok v odbernej lehote, odmietnutím osobného prevzatia zásielok u vyšetrovateľa ako aj opakovaným ospravedlňovaním svojej neúčasti na úkonoch zo zdravotných dôvodov, ktoré však žiadnym spôsobom nepreukáže, podá vo veci sťažnosti proti uzneseniam vyšetrovateľa, ktoré však neodôvodní, a následne sa nevyjadrí ani k sťažnosti vyšetrovateľa, doručenej SAK, a to ani po opakovanej písomnej urgencii zo strany SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 2, § 38 a § 39 AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK zo 17. februára 2016, ***sp. zn. DS VII.-57/15:2869/2014***

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK zo 17. februára 2016, sp. zn. DS VII.-57/15:2869/2014 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 2, § 38 a § 39 AP SAK, **tým, že**

1.) vo veci obvinenej A. B., vedenej pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v C. v spoločnom konaní nezabezpečil na adrese, ktorú v tejto veci uviedol ako doručovaciu adresu, prevzatie zásielok, a to zásielok OR PZ – zásielku uloženú na pošte dňa 23. 7. 2014, vrátenú späť OR PZ dňa 12. 8. 2014, zásielku uloženú na pošte dňa 25. 6. 2014, vrátenú späť OR PZ dňa 15. 7. 2014, zásielku uloženú na pošte dňa 23. 7. 2014, vrátenú späť OR PZ dňa 12. 8. 2014 a zásielku uloženú na pošte dňa 26. 6. 2014, vrátenú späť OR PZ dňa 15. 7. 2014 a zásielok predsedu RK SAK, ktorými bol opakovane vyzvaný na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa E. F. – zásielku uloženú na pošte dňa 6. 2. 2015, vrátenú späť SAK dňa 17. 2. 2015 a zásielku uloženú na pošte dňa 23. 2. 2015, vrátenú späť SAK dňa 6. 3. 2015,

2.) spôsobil opakovane prieťahy v konaní tým, že zásielky neprevzaté v odbernej lehote na pošte odmietol prevziať osobne dňa 13. 10. 2014 o 14.37 hod; po telefonickom kontaktovaní zo strany sťažovateľa E. F. (vyšetrovateľa PZ) dňa 26. 9. 2014, 29. 9. 2014 z dôvodu dosiahnutia nápravy neúplných a nepresných písomných podaní DO advokáta a z dôvodu naplánovania úkonov vo veci, sa opakovane ospravedlňoval zo zdravotných dôvodov, pričom tieto nikdy nepreukázal potvrdením od lekára; po mailom i poštou zaslanom upovedomení o výsluchu poškodeného, ktorý sa mal konať dňa 10. 10. 2014 o 9.00 hod sa opäť ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, ale len 28 minút pred plánovaným úkonom,

3.) adresoval sťažovateľovi šesť písomných podaní (omylom zaslané súdu), a to: sťažnosť proti uzneseniu (z ktorej ani nie je zrejmé voči ktorému konkrétnemu uzneseniu smeruje); sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 3. 9. 2014; sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 28. 8. 2014; sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 22. 8. 2014; sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 22. 8. 2014 a sťažnosť proti uzneseniu (označenou číslom, pod ktorým sťažovateľ nevedie žiadne konanie) zo dňa 22. 8. 2014, ktoré obsahovali len konštatovanie o vznesení sťažnosti s poznámkou, že v zákonnej lehote bude poštou doručený originál a zoznam príloh, ktoré však neboli k žiadnej sťažnosti priložené, pričom tieto sťažnosti neboli odôvodnené, čo je v rozpore u ustanovením § 189 ods. 3 Trestného poriadku,

4.) sa bezodkladne nevyjadril k sťažnosti sťažovateľa E. F., na výzvu predsedu RK SAK z 31. októbra 2014, ktorú prevzal 20. novembra 2014 a nevyjadril sa ani po písomnej urgencii zo 4. februára 2015, ktorá mu bola zaslaná dvakrát, a to 4. februára 2015 a 19. februára 2015 a ktorú ani raz v odbernej lehote neprevzal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **1 200 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 7. 5. 2015 bol v súlade s § 5 ods. 1 DP SAK predsedom RK SAK doručený návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na pojednávaní dňa 17. 2. 2016 v neprítomnosti DO advokáta bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s obsahom sťažnostného spisu, celým disciplinárnym spisom a výpisom z registra disciplinárnych previnení DO advokáta.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO advokát bol zvolený za obhajcu obvinenou A. B., ktorá je stíhaná v konaní vedenom OR PZ, ktorú trestnú vec realizuje sťažovateľ E. F. Keďže DO sa k sťažnosti nevyjadril, disciplinárny senát vychádzal zo skutkových tvrdení sťažovateľa uvedených v sťažnosti ako aj z listinných dokladov, ktoré boli spolu so sťažnosťou predložené sťažovateľom. Z predložených fotokópií je zrejmé, že DO advokát nezabezpečil

preberanie zásielok na adrese svojho sídla a ktorú adresu zároveň uviedol aj sťažovateľovi ako doručovaciu adresu. Štyri zásielky sa vrátili sťažovateľovi ako zásielky neprevzaté v odbernej lehote a taktiež DO advokát si neprevzal ani opakovanú výzvu RK SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti, ktorá mu bola zaslaná dvakrát, pričom ani v jednom prípade si zásielky neprevzal ani v odbernej lehote. DO odmietol aj osobne prevziať zásielku sťažovateľa dňa 13. 10. 2014 o 14.37 hod. s odôvodnením, že štyri dni bude mimo kancelárie a nemôže urobiť úkon, ktorý sa tam vyžaduje a zároveň prosí, aby mu boli zásielky zaslané poštou, čo sťažovateľ odmietol, nakoľko zásielky DO advokátovi poštou doručované boli, avšak si ich ani v odbernej lehote neprebral. Podaním zo dňa 16. 9. 2014 boli sťažovateľovi z okresného súdu zaslané podania DO advokáta, ktoré boli najskôr omylom faxom zaslané súdu. Išlo o šesť sťažností napísaných DO advokátom voči uzneseniam sťažovateľa. Z jednej z týchto sťažností nebolo možné zistiť, voči ktorému konkrétnemu uzneseniu smeruje. Ďalšia zo sťažností bola napísaná proti uzneseniu pod takým číslom vyšetrovacieho spisu, pod ktorým sťažovateľ žiadne konanie neviedol. Podané sťažnosti obsahujú len konštatovanie o podaní sťažnosti a poznámku, že v zákonnej lehote 3 dní bude poštou doručený originál a v týchto sťažnostiach absentuje ich odôvodnenie. Napriek tomu, že pri sťažnostiach boli uvádzané aj prílohy, v skutočnosti k žiadnej sťažnosti pripojené neboli. Je preukázané, že vyšetrovateľ mal záujem kontaktovať sa s DO advokátom v snahe o doplnenie sťažností a dohodnutie si termínov vyšetrovacích úkonov. DO advokát dňa 26. 9. 2014 oznámil, že je prechladnutý, pričom oficiálne nie je práceneschopný. Dohodli sa, že mu má zavolať opätovne 29. 9. 2014 s tým, že sa dohodnú, avšak k dohode nedošlo a DO advokát uviedol, aby mu sťažovateľ zavolal nasledujúci deň. Dňa 30. 9. 2014 už DO advokát telefón nedvíhal. Vyšetrovateľom naplánovaných úkonov sa sťažovateľ nezúčastnil, požiadal o preloženie termínu úkonu z 10. 10. 2014 na 13. 10. 2014 z dôvodu srdcovej slabosti, nakoľko si vyhradzuje účasť byť prítomný pri úkone a poškodenému klásť otázky. Po zamietnutí žiadosti DO advokáta sťažovateľom, tento sťažovateľovi oznámil, že ak úkon vykoná v jeho neprítomnosti bude požadovať predvolanie poškodeného opätovne. K uvádzaným zdravotným problémom DO advokát sťažovateľovi nepredložil žiadne lekárske potvrdenie.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k záveru, že DO sa svojím konaním dopustil disciplinárnych previnení, keďže porušil povinnosti vyplývajúce zo ZoA, ako aj AP SAK.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia a na citované ustanovenia ZoA a DP SAK, senát disciplinárne obvineného uznal za vinného a pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané. Z vyššie uvedených dôvodov bolo DO advokátovi uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 200 eur.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

98.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v rámci zastupovania klienta vo svojich písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch nevhodnými a nekorektnými formuláciami opakovane označuje za nepravdivé a lživé tvrdenia advokáta protistrany, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 1 a 2 AP SAK.

Je vecou profesijnej etiky advokáta, aby boli jeho vyjadrenia neosobné a vecné, a to aj v prípade, ak by bolo zrejmé, že iný advokát uvádza tvrdenia nezodpovedajúce skutočnosti. Výhrady k tvrdeniam, či vyjadreniam iného advokáta musí advokát formulovať slušne, vecne a bez akýchkoľvek invektív.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2016, ***sp. zn. I. ODS-10/2016:759/2015***
Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK zo 7. apríla 2016, ***sp. zn. DS IX.-59/15:759/2015***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK zo 7. apríla 2016, sp. zn. DS IX.-59/15:759/2015 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 17. októbra 2016, sp. zn. I. ODS-10/2016:759/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 1 a 2 AP SAK,

tým, že

1.) v konaní vedenom pred okresným súdom ako právny zástupca odporcu A. B. na adresu právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. C. D. v odvolaní podanom proti rozsudku okresného súdu zo dňa 4. 6. 2015 uviedol, že „Právna zástupkyňa žalobcu JUDr. C. D. sa svojím vyjadrením v tejto veci. na pojednávaní konanom dňa 3. 5. 2015 sama usvedčila z klamstva a lži, nakoľko na tomto pojednávaní dňa 5. 3. 2015 na strane 8 zápisnice z 5. 3. 2015 uviedla ...“, „Takže na základe vyššie uvedeného sa JUDr. C. D., advokátka sama usvedčuje z klamstva a podvodu, na základe ktorého úmyselne chce poškodiť žalovaného a získať na jeho úkor pre svojho mandanta E. s r. o. bezdôvodné obohatenie, ktoré znamená pre žalovaného škodu veľkého rozsahu ...“, „Takže na základe vyššie uvedeného aj týmto tvrdením sa JUDr. C. D., advokátka sama usvedčuje z klamstva a podvodu, na základe ktorého úmyselne chce poškodiť žalovaného a získať na jeho úkor bezdôvodné obohatenie“, „Čím sa zároveň preukazujeme, že právna zástupkyňa žalobcu JUDr. C. D. vo svojom vyjadrení zo dňa 23. 2. 2015, doručenom súdu dňa 26. 2. 2015 a žalovanému dňa 27. 2. 2015 v tejto veci ... klame a zavádza súd, ako aj na pojednávaní v tejto veci konanom dňa 5. 3. 2015 klamala, klame a zavádza konajúci súd a má úmysel získať od žalovaného bezdôvodné obohatenie“, „právna zástupkyňa žalobcu JUDr. C. D. klamala, klame a zavádza súd s úmyslom poškodiť žalovaného a pre žalobcu získať bezdôvodné obohatenie“,

2.) v konaní vedenom pred okresným súdom ako právny zástupca odporcu A. B. na adresu právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. C. D. na pojednávaní konanom dňa 5. 3. 2015 uviedol, že „Právna zástupkyňa žalobcu klame a prekrúca znenie zmluvy o dielo...", že „Právna zástupkyňa žalobcu klame a zavádza súd." a že „Preto skutočne ide o snahu lži a podvodu zo strany právnej zástupkyne",

3). v exekučnom konaní vedenom pred okresným súdom ako právny zástupca oprávneného A. B. v reakcii na argumentáciu právnej zástupkyne povinného, že povinný sa dostavil dňa 13. 11. 2013 do kancelárie právneho zástupcu oprávneného, ktorý je v zmysle splnomocnenia zo dňa 7. 11. 2013 oprávnený plnenie nárokov za oprávneného prijímať, za účelom odovzdania predmetného motorového vozidla právnemu zástupcovi oprávneného, ktorú argumentáciu uviedla v námietkach proti exekúcii, v odvolaní podanom proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 21. 1. 2015, ktorým súd námietkam povinného vyhovel, uviedol, že „Takže toto vyššie uvedené tvrdenie zo strany právnej zástupkyne povinného JUDr. C. D., advokátky, je ňou vymyslená a ničím nepodložená lož, klamstvo a nepravda, ako aj úmyselné zavádzanie súdu – čo je jej obvyklou pracovnou metódou – klamať a zavádzať",

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 16. 6. 2016 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti disciplinárne obvinenému advokátovi pre skutky uvedené pod bodmi 2. a 3. výrokovej časti rozhodnutia, nakoľko mal porušiť povinnosť advokáta uloženú mu podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 1 a 2 AP SAK.

V priebehu disciplinárneho konania bolo zistené, že DK SAK bol RK SAK doručený ďalší návrh na začatie disciplinárneho konania dňa 16. 12. 2015 proti DO pre porušenie stavovských predpisov rovnako, ako sú uvedené v pôvodnom návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 16. 12. 2015, pre skutok uvedený pod bodom 1.

IX. disciplinárny senát rozhodnutím z 28. 1. 2016 (právoplatné 17. 2. 2016) spojil dva disciplinárne spisy DS IX.-109/15:2537/2015 a DS IX.-59/15:759/2015 na spoločné rokovanie a rozhodnutie pod číslom DS IX.- 59/15:759/2015.

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu sp. zn. DS IX.-59/15:759/2015 zo 7. apríla 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho obvinenia vo všetkých skutkoch, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia a zároveň povinnosť nahradiť paušálne náklady disciplinárneho konania.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že oba návrhy na začatie disciplinárneho konania boli podané na základe sťažnosti sťažovateľky – advokátky JUDr. C. D., ktorá sa sťažovala na DO z dôvodu, že s DO sa stretáva vo viacerých konaniach vedených na okresnom súde a na krajskom súde, pričom na týchto pojednávaniach ju DO ako právny zástupca protistrany pravidelne osočuje, že klame, zavádza súd a podobne. Sťažovateľka ho vždy ústne upozornila, že týmito urážlivými vyjadreniami porušuje ustanovenia AP SAK, avšak jej upozornenia DO nebral vôbec do úvahy.

Z podaných návrhov na začatie disciplinárneho konania vyplýva, že navrhovateľ mal za to, že je nepochybné, že advokát ako právny zástupca účastníka občianskeho súdneho konania v konaní vychádza zo skutkových informácií, ktoré mu poskytne jeho klient. Advokát pritom nie je oprávnený bez súhlasu klienta overovať pravdivosť alebo úplnosť takýchto skutkových

informácií. Taktiež je nepochybné, že advokát je pri poskytovaní právnych služieb viazaný pokynmi klienta. V zásade platí, že každá zo strán sporu je povinná uniesť ohľadne svojich tvrdení dôkazné bremeno. Právom a povinnosťou advokáta je okrem iného vyjadrovať sa k dôkazom, produkovaným protistranou, tieto dôkazy hodnotiť, upozorňovať na ich prípadnú rozporuplnosť a pod. V prípade, ak dôkazy, produkované v konaní svedčia o tom, že protistrana (účastník) nehovorí pravdu, zavádza, alebo dokonca, že klame, advokát je oprávnený na tieto skutočnosti upozorniť, resp. vysloviť v tomto smere svoje názory (teda môže sa vyjadriť napr. aj tak, že vykonané dôkazy svedčia o tom, že protistrana klame). Od tohto práva, resp. zároveň povinnosti, je však podľa názoru RK SAK potrebné odlišovať prípad, kedy advokát označuje za klamstvo vyjadrenie advokáta ako právneho zástupcu protistrany, resp., keď opakovane na adresu advokáta protistrany tvrdí, že tento klame, že z jeho strany (zo strany advokáta protistrany) „ide o snahu lži a podvodu". Alebo dokonca, že „lož, klamstvo a nepravda, ako aj úmyselné zavádzanie súdu sú obvyklou pracovnou metódou advokáta protistrany". Takéto vyjadrenia sú nevecné, osobné a svedčia o neprofesionálnom prístupe a zrejme osobnej averzii takto sa vyjadrujúceho advokáta k advokátovi protistrany. Takéto vyjadrenia sú nedôstojné, nevhodné a urážlivé a znevažujú nielen kolegu advokáta, ale v konečnom dôsledku celý advokátsky stav. Ak by mal byť takýto spôsob komunikácie akceptovaný, vzájomná komunikácia advokátov zastupujúcich protistrany by mohla zrejme skĺznuť do roviny osobných invektív a urážok medzi advokátmi navzájom, čo je absolútne neprípustné.

Podľa názoru RK SAK musí byť advokát schopný odhadnúť hranicu, za ktorou sa už jeho správanie či vyjadrenie môžu javiť ako nekorektné, neslušné či nedôstojné alebo dokonca vo vzťahu ku kolegovi advokátovi urážlivé. Prekročenie tejto hranice nemôže ospravedlniť ani postup advokáta protistrany, ktorý vychádza zo skutkových tvrdení svojho klienta, ktorý v konaní chráni záujmy svojho klienta. RK SAK mala za to, že DO v tomto prípade hranicu neodhadol správne, resp., že ju ďaleko prekročil.

DO sa vyjadril k podanej sťažnosti písomným podaním zo dňa 27. 4. 2015, v ktorom sa podrobne zaoberal vecnou stránkou predmetných konaní, pričom to, že v danom konaní ide o klamstvo žalobcu sa snažil vyargumentovať poukazom na konkrétne dôkazy, vykonané v predmetnom konaní, resp. s ohľadom na ním vykonané hodnotenie dôkazov. Následne vo svojom vyjadrení DO zotrval aj na svojich tvrdeniach o tom, že na pojednávaní sťažovateľka klamala. Pokiaľ ide o jeho tvrdenie, uvedené v odvolaní proti uzneseniu súdu, ktorým uznesením súdu vyhovel námietkam povinného, DO poukázal na to, že v predmetnom exekučnom konaní bol splnomocnený len na zastupovanie v konaní o vymoženie peňažnej sumy, resp., že bol splnomocnený len na prevzatie peňažného plnenia, a teda nie na prevzatie vozidla.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 29. 6. 2016 uviedol, že navrhuje oslobodenie spod návrhu, nakoľko skutok nie je disciplinárnym previnením a na svoju obranu uviedol v rozsiahlom podaní (33 strán) podrobný opis skutkového stavu prejednávaných vecí s rozsiahlou právnou argumentáciu, s cieľom preukázať, že jeho vyjadrenia na adresu sťažovateľky boli opodstatnené (t. j., že sťažovateľka klamala).

Disciplinárne obvinený sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 16. 12. 2015 vyjadril vo svojom podaní zo dňa 11. 1. 2016 tak, že v predmetnom odvolaní uviedol v ňom uvedené skutočnosti, čo však nezakladá jeho disciplinárne previnenie, nakoľko iba konštatoval, že menovaná vedome tvrdí, uvádza a hovorí v uvedenej veci nepravdu, čiže vedome klame. Zároveň uviedol, že sa domnieva, že v skutočnosti sa disciplinárneho previnenia dopustila sťažovateľka (porušenie § 14 odsek 2 AP SAK) a z toho dôvodu na ňu podáva sťažnosť. DO tiež uviedol, že ak je senát iného názoru, navrhuje uzavretie dohody o vine a disciplinárnom opatrení.

Na disciplinárnom pojednávaní dňa 30. 10. 2015 DO uviedol, že uznáva svoju vinu za skutok uvedený v disciplinárnom návrhu (v tom čase išlo len o skutky pod bodmi 2 a 3) a taktiež súhlasil so začatím konania o dohode o vine a disciplinárnom opatrení.

Na pojednávaní dňa 7. 4. 2016 konanom so súhlasom DO v jeho neprítomnosti bolo konštatované, že hoci bolo začaté konanie o uzatvorení dohody o vine a disciplinárnom opatrení, k uzatvoreniu takejto dohody zo strany DO nedošlo.

Disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že DO sa dopustil konania tak, ako je detailne vymedzené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže uvedený skutkový stav bol bez akýchkoľvek pochybností preukázaný písomnými listinami predloženými v konaní a napokon nebolo samotným disciplinárne obvineným nijako spochybnené samotné uvedenie predmetných výrokov a obvinení na adresu sťažovateľky.

Disciplinárny senát vzhľadom na povahu skutku a jeho právnu kvalifikáciu nepovažoval za potrebné preskúmavať všetky námietky DO advokáta týkajúce sa najmä predmetu jednotlivých konaní, uplatňované ním v tomto konaní (obsahová stránka konaní, z ktorej malo vyplynúť, že sťažovateľka neuvádza pravdu), pretože ich posudzovanie by bolo neúčelné a nehospodárne.

Disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom navrhovateľa, že nie je prípustné, aby sa advokát opísaným spôsobom vyjadroval o inom advokátovi – je vecou profesijnej etiky advokáta, aby boli jeho vyjadrenia neosobné a vecné aj v prípade, ak by bolo zrejmé, že iný advokát uvádza tvrdenia nezodpovedajúce skutočnosti. Výhrady k tvrdeniam, či vyjadreniam iného advokáta musí advokát formulovať slušne, vecne a bez akýchkoľvek invektív.

Disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožnil aj s posúdením zodpovednosti DO advokáta v prípade skutku uvedeného v bode 1 – už len samotným podpísaním sa na podanie prebral DO zodpovednosť za jeho obsah. Obrana uplatnená DO advokátom (čestné vyhlásenie jeho klienta) sa aj v kontexte toho, že DO svoje tvrdenia zopakoval v sťažnosti javí ako nepresvedčivá.

Voči tomuto rozhodnutiu v predpísanej lehote DO podal odvolanie, v ktorom opätovne podrobne zopakoval svoju argumentáciu, pokiaľ ide o nepravdivé tvrdenia sťažovateľky, čo podporil podrobnosťami z prejednávaných sporových záležitostí, z ktorých podľa jeho názoru jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o uvádzanie klamstva a nepravdy má pravdu on a nie sťažovateľka, pričom zdôraznil, že disciplinárny senát sa pravdivosťou vyjadrení sťažovateľky vôbec nezaoberal, čo považoval za jeho pochybenie. Mal za to, že zvolený postup disciplinárneho senátu, pokiaľ ide o dokazovanie a rozhodnutie neadekvátne zasahuje do slobody prejavu advokáta, čím mal byť porušený článok 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach. S poukazom na podrobné zdôvodnenie svojho odvolania potom navrhol disciplinárne obvinený napadnuté rozhodnutie zmeniť a oslobodiť, nakoľko skutok nie je disciplinárnym previnením, alternatívne navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací disciplinárny senát vec prejednal na pojednávaní dňa 17. 10. 2016 v neprítomnosti DO advokáta, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil, pričom sa podrobne zaoberal všetkými argumentmi DO advokáta ako aj RK SAK a dospel k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

Odvolací disciplinárny senát konštatoval, že pokiaľ ide o obranu DO advokáta, ktorou sa snažil preukázať, že skutky, za ktoré je disciplinárne stíhaný nie sú disciplinárnym previnením, nevyvracia obvinenia tak, ako sú naformulované v návrhoch RK SAK. I keď sa DO snažil rozsiahlym listinným materiálom, kde sa veľmi podrobne zaoberal každým prejavom sťažovateľky vo vzťahu k tomu, či tento prejav zodpovedá materiálnej pravde alebo je nepravdivý,

prípadne zavádzajúci, treba konštatovať, že tieto materiály skôr vysvetľujú správanie a prejavy DO advokáta, ale ho neospravedlňujú a nevyviňujú. V prejednávaní skutočnosti, či prejavy DO advokáta treba považovať za disciplinárne previnenie, nie je podstatné to, či sťažovateľka uvádzala vo svojich ústnych, prípadne písomných prejavoch pravdu alebo nie. DO bol obvinený nie z toho, že by prípadne v rámci svojej argumentácie na prejavy sťažovateľky nemohol mať pravdu, ale za formu, ktorú zvolil. Z prejavov DO advokáta nemožno konštatovať, že by jeho správanie vo vzťahu k sťažovateľke bolo zdvorilé, a že by rešpektoval jej oprávnené záujmy na slušné spoločenské správanie. Rovnako prejavy DO advokáta nemožno vyhodnotiť ako vecné a neosobné.

Odvolací disciplinárny senát SAK sa preto stotožnil s názorom RK SAK, ako aj dôvodmi tak, ako boli uvedené v napadnutom rozhodnutí zo dňa 7. 4. 2016.

Disciplinárny senát správne vyhodnotil komunikáciu DO advokáta ako neprípustnú, pokiaľ ide o stavovské predpisy a porušujúcu profesijnú etiku advokáta. Advokát má vždy možnosť na vyjadrenie svojich myšlienok použiť adekvátne výrazové prostriedky tak, aby vystihoval danú situáciu bez toho, aby to bolo na ujmu jeho klienta a aby vedel vystihnúť aj situáciu, kedy podľa jeho názoru protistrana, či už osobne alebo cestou právneho zástupcu neuvádza veci tak, aby zodpovedali materiálnej pravde. Disciplinárny senát správne uviedol vo svojom rozhodnutí, že výhrady k tvrdeniam, či vyjadreniam iného advokáta musí advokát formulovať slušne, vecne a bez akýchkoľvek invektív.

Z ľudského hľadiska je možné porozumieť rozrušeniu DO advokáta, ktorý vnímal prejavy právnej zástupkyne protistrany ako zavádzajúce a nepravdivé. Ako je uvedené už vyššie, je povinnosťou advokáta vždy vedieť skontrolovať svoje prejavy tak, aby tieto neporušovali profesijnú etiku, boli slušné vecné a bez akýchkoľvek invektív.

Pokiaľ ide o správnosť zistenia obsahu prejavov DO advokáta, tieto neboli sporné, nakoľko boli doložené v písomnej forme a samotný DO ich aj potvrdil. Odvolací disciplinárny senát preto dospel k záveru, že zo strany DO advokáta ide o zavinené porušenie stavovských povinností tak, ako sú uvedené v rozhodnutí disciplinárneho senátu a konštatoval, že samotné rozhodnutie je správne, pokiaľ ide o právne posúdenie prípadu a o uznanie viny DO. Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, toto vo vzťahu k povahe skutku považoval odvolací disciplinárny senát za primerané.

Z týchto dôvodov odvolací disciplinárny senát odvolaním napadnuté rozhodnutie svojím rozhodnutím zo 17. 10. 2016ako vecne správne potvrdil.

99.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý zašle protistrane písomnú výzvu na úhradu trov konania s lehotou na ich úhradu podľa súdneho rozhodnutia, ktoré v čase zaslania výzvy nenadobudlo právoplatnosť ani vykonateľnosť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 a 4 AP SAK.

Na konanie advokáta pri výkone advokácie sú kladené prísnejšie morálne a etické kritériá než v bežnom živote. Advokát je zároveň osobou, ktorá musí vykonávať svoje povolanie dôstojne, pričom pri svojom konaní musí dbať aj na udržanie dôstojnosti celého advokátskeho stavu. V prípadoch, keď advokát koná verejne, resp. keď mu musí byť zrejmé, že o spôsobe jeho konania sa dozvie širší okruh osôb, mal by ešte dôkladnejšie a obozretnejšie zvažovať, aké prostriedky pri výkone povolania advokáta použije.

Z tohto pohľadu musí advokát obzvlášť zvažovať voľbu prostriedkov, ktoré v spore so subjektom, ktorým je obec, kde sa publicita prezumuje, použije.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 12. novembra 2015, ***sp. zn. II. ODS-18/15:141/2014***
Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 26. marca 2015, ***sp. zn. DS IX.-39/14:141/2014***

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 26. marca 2015, sp. zn. DS IX.-39/14:141/2014 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. novembra 2015, sp. zn. II. ODS-18/15:141/2014 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 a 4 AP SAK,

tým, že

pri zastupovaní klienta A., ako žalobcu v konaní vedenom na okresnom súde proti žalovanej – Obci B.; zaslal žalovanej – Obci B. písomnú výzvu na úhradu trov konania podľa uznesenia okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013 a žiadal priznané trovy uhradiť do 30. 12. 2013 napriek tomu, že musel, resp. mal vedieť, že v čase zaslania výzvy uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **380 eur.**

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 26. marca 2015, sp. zn. DS IX.-39/14:141/2014 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. novembra 2015, sp. zn. II. ODS-18/15:141/2014 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 a 4 a § 18 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

v priestoroch okresného súdu v presne nezistenom čase dňa 30. 12. 2013 osobne naliehal na štatutárny orgán žalovanej – starostu Obce B. A. B., aby uznesenie okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013 osobne prevzal a vzdal sa opravného prostriedku a nečakal na to, kým bude doručené právnemu zástupcovi žalovanej, čo považoval menovaný za neprimeraný nátlak, pretože **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **380 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti disciplinárne obvinenému advokátovi bolo začaté na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 28. 5. 2014, doručeného SAK dňa 29. 5. 2014 na základe sťažnosti A. B.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že dňa 30. 12. 2013 bola Obci B. doručená výzva podpísaná disciplinárne obvineným na úhradu trov konania zo dňa 23. 12. 2013, pričom o tejto povinnosti nemal vedomosť ani právny zástupca obce C. D. Sťažovateľ ďalej uviedol, že vo výzve bola určená lehota na zaplatenie na deň doručenia výzvy, preto osobne navštívil okresný súd, kde mu bolo oznámené, že uvedené uznesenie ešte nebolo doručené ich právnemu zástupcovi a nemohlo nadobudnúť právoplatnosť ani vykonateľnosť. Sťažovateľ v sťažnosti tiež uviedol, že v budove súdu stretol DO, ktorý ho presviedčal a naliehal naňho, aby predmetné uznesenie osobne prevzal a nečakal na to, kým bude doručené ich právnemu zástupcovi, čím dôjde

k urýchleniu celej záležitosti. Sťažovateľ považoval takýto postup disciplinárne obvineného za neprofesionálny a nekorektný, pričom súčasne uviedol, že DO sa mal negatívne vyjadrovať aj na adresu ich právneho zástupcu.

Vo vyjadrení k sťažnosti DO uviedol, že ju považuje v celom rozsahu za neopodstatnenú, neodôvodnenú a hrubo urážajúcu jeho osobu. DO potvrdil, že listom zo dňa 23. 12. 2013 zaslal starostovi Obce B. pred exekučnú výzvu, avšak táto mala postrádať akýkoľvek zlý úmysel. Touto výzvou mal DO sledovať jediný motív, a to, že vzhľadom na známu neutešenú finančnú situáciu Obce B. predpokladal, že jeho klient a sťažovateľ opätovne uzavrú písomnú dohodu o urovnaní, v ktorej jeho klient povolí sťažovateľovi prisúdenú pohľadávku, podľa uznesenia súdu uspokojiť primeranými splátkami. DO ďalej uviedol, že má za to, že skutočným autorom podľa štýlu vyjadrovania, používania výrazov, ako i skladby viet, alebo minimálne korektorom obsahu sťažnosti na jeho osobu je advokát C. D. Podľa názoru disciplinárne obvineného mal sťažovateľ porušiť zákon č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov tým, že informáciu o tom, že E. F. mal študovať u C. D. mohol získať len od svojho advokáta, čo hodnotil ako zneužitie postavenia pedagóga. Z tohto dôvodu aj spoločník advokátskej kancelárie disciplinárne obvineného JUDr. E. F. svojím podpisom na predmetnom vyjadrení žiadal zahájiť disciplinárne konanie voči advokátovi JUDr. C. D., ktorý mal neoprávnene a bez súhlasu dotknutej osoby odovzdať osobné údaje, resp. informácie o svojom bývalom študentovi JUDr. E. F. sťažovateľovi, t. j. A. B. Tento advokát mal podľa názoru disciplinárne obvineného porušiť nielen zákon o advokácii, ako i príslušný etický kódex, ale v konečnom dôsledku mal porušiť aj právnu ochranu, ktorú JUDr. E. F. požíva podľa zákona č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov. DO v závere svojho vyjadrenia uviedol, že chce zdôrazniť, že od ukončenia vysokoškolského právnického štúdia, t. j. od roku 1975 až po súčasnosť vykonáva právnickú prax, tzn. viac ako 39 rokov, keď v súčasnosti je starobným dôchodcom s podlomeným zdravím a nikdy by mu nenapadlo používať také „un fair" praktiky, ktorými sa má snažiť sťažovateľ špekulatívne, nemorálne, neeticky a konšpiratívne osočovať jeho osobu a ubližovať jeho spoločníkovi a synovi JUDr. E. F.

DO týmto podaním vzniesol námietku zaujatosti voči JUDr. G. H., ktorý je členom IX. disciplinárneho senátu SAK. Túto námietku zaujatosti odôvodnil tak, že v tom čase v súdnom konaní vedenom na okresnom súde v právnej veci žalobcu, ktorého zastupuje proti žalovaným, ktorých zastupuje Advokátska kancelária X. s. r. o., ktorej spoločníkom a konateľom je JUDr. G. H. Predmetný súdny spor mal podľa názoru DO narúšať nezaujatosť dotknutého člena disciplinárneho senátu. DO vo svojom podaní ďalej uviedol, že právny zástupca C. D., zastupujúci starostu Obce B., je advokátom so sídlom na tej istej ulici ako advokátska kancelária JUDr. G. H. Z tohto dôvodu tu mal byť podľa názoru disciplinárne obvineného reálny predpoklad, že uvedený člen disciplinárneho senátu je zaujatý voči osobe disciplinárne obvineného. Disciplinárne obvinený ďalej uviedol, že JUDr. G. H. a JUDr. C. D. majú mať dlhodobé vzájomné veľmi dobré priateľské vzťahy a i táto skutočnosť nezaručuje nezaujatosť JUDr. G. H. v disciplinárnom konaní voči osobe disciplinárne obvineného. DO v doplnení námietky zaujatosti zo dňa 5. 6. 2014 doručeným SAK dňa 10. 6. 2014 zopakoval dôvody podania námietky zaujatosti zo dňa 3. 6. 2014, ktoré doplnil o tvrdenie, že JUDr. G. H. je členom predstavenstva akciovej spoločnosti Y., tzn. žalovanej v konaní, v ktorom zastupuje DO protistranu.

V rozhodnutí predsedu DK SAK sp. zn. DS IX.-39/14:141/2014 zo dňa 16. 4. 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 6. 2014, predseda DK SAK rozhodol, že člen IX. disciplinárneho senátu JUDr. G. H., je vylúčený z prerokovania a rozhodovania v disciplinárnej veci disciplinárne obvineného, vedenej pod číslom disciplinárneho spisu DS IX.-39/14:141/2014. Predseda DK SAK v predmetnom rozhodnutí uviedol, že v uvedenej veci zistil jednak z tvr-

dení a dôkazov uvádzaných disciplinárne obvineným, ako aj vlastným šetrením, že u člena IX. disciplinárneho senátu SAK možno mať dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti k osobe disciplinárne obvineného. Predseda DK SAK uviedol, že uvedený člen senátu je členom štatutárneho orgánu žalovaného vo veci, ktorej navrhovateľa zastupuje DO a zároveň zastupoval, resp. zastupuje prostredníctvom advokátskej kancelárie, ktorej je spoločníkom a konateľom klientov v spore, kde DO je advokátom protistrany, čo bez ďalšieho vzbudzuje dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti. Za tohto stavu preto existuje relevantný dôvod na vylúčenie člena senátu z prejednania a rozhodovania vo veci samej, nakoľko člen disciplinárneho senátu môže mať subjektívny záujem na výsledku konania voči disciplinárne obvinenému.

Dňa 20. 6. 2014 bolo SAK doručené písomné vyjadrenie DO zo dňa 18. 6. 2014, v ktorom sa vyjadril k návrhu, pričom v celom rozsahu zotrval na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 18. 3. 2014. DO ďalej ku konkrétnym obvineniam uvedeným v návrhu uviedol, že má za to, že výzva zo dňa 23. 12. 2013 zaslaná Obci B., v ktorej navrhoval dobrovoľne zaplatiť prisúdené trovy konania, v ničom neodporuje § 18 AP SAK. Podľa DO vo výzve jeho advokátska kancelária neuvádza, že uznesenie je už právoplatné a vykonateľné. Zmyslom tejto výzvy malo byť to, aby Obec B. mala možnosť uzatvoriť dohodu o urovnaní a dohodu o splátkach tak, ako bola uzatvorená medzi A. a Obcou B. dňa 24. 6. 2013. Podľa názoru DO žiadny slovenský právny predpis nezakazuje účastníkom súdneho konania, aby sa ešte pred nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku pokúsili o zmier vo veci. V opačnom prípade by podľa názoru disciplinárne obvineného došlo k porušeniu ústavného článku 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. DO tiež uviedol, že je presvedčený, že AP SAK nie je možné reštriktívne aplikovať tak, aby vylučoval slobodu rozhodovania advokáta a jeho právo dovoleným spôsobom, vrátane súdneho zmieru, resp. dohody o urovnaní, vysporiadať nárok svojho klienta a v ničom nie je možné takéto konanie advokáta posudzovať ako nedôstojné, ako porušovanie pravidiel korektnej súťaže alebo porušovanie všeobecne záväzných právnych predpisov, dobrých mravov a zásad slušného správania sa. Disciplinárne obvinený zároveň potvrdil, že nie je pravdivé tvrdenie sťažovateľa, že dňa 30. 12. 2013 sa mal s ním stretnúť v priestoroch okresného súdu. DO v závere svojho vyjadrenia poznamenal, že ďalšie konkrétne dôvody vylučujúce jeho disciplinárnu zodpovednosť uvedie na vytýčenom pojednávaní.

Rozhodnutím z 26. marca 2015, sp. zn. DS IX.-39/14:141/2014 disciplinárny senát uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že pri zastupovaní klienta A., ako žalobcu v konaní vedenom na okresnom súde proti žalovanej – Obci B.; zaslal žalovanej – Obci B. písomnú výzvu na úhradu trov konania podľa uznesenia okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013 a žiadal priznané trovy uhradiť do 30. 12. 2013 napriek tomu, že musel, resp. mal vedieť, že v čase zaslania výzvy uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 380 eur. Zároveň DO oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku, že mal v priestoroch okresného súdu v presne nezistenom čase dňa 30. 12. 2013 osobne naliehal na štatutárny orgán žalovanej – starostu Obce B. A. B., aby uznesenie okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013 osobne prevzal a vzdal sa opravného prostriedku a nečakal na to, kým bude doručené právnemu zástupcovi žalovanej, čo považoval menovaný za neprimeraný nátlak, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

IX. disciplinárny senát takto rozhodol po vykonaní dokazovania na pojednávaní dňa 26. 3. 2015, na ktorom bol ako svedok vypočutý sťažovateľ A. B., ktorý okrem iného uviedol, že Obci B. bola dňa 30. 12. 2013 v dopoludňajších hodinách doručená pred exekučná výzva od disciplinárne obvineného. Sťažovateľ túto obratom mailom poslal právnemu zástupcovi JUDr. C. D. Tento uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by rozhodnutie spomínané vo výzve

bolo právoplatné, preto poslal sťažovateľa na okresný súd, aby zistil, či rozhodnutie, ktoré DO uviedol vo výzve je právoplatné, keďže ich právnemu zástupcovi doručené nebolo. Po príchode na okresný súd bol v kancelárii pre styk s verejnosťou aj DO a na chodbe sa s ním rozprával. Svedok ďalej uviedol, že toto svoje tvrdenie nevie preukázať, keďže on na súde je zapísaný, ale nevie či bol zapísaný aj DO. Rovnako uviedol, že nemá konkrétny dôkaz o tom, že DO mal voči nemu neetické správanie, iba ak by senát oslovil príslušný súd, či bol DO taktiež v ten deň zapísaný a či v priestoroch súdu naozaj bol. Zároveň uviedol, že svedka na to nemá. Na otázku zástupcu navrhovateľa, aby svedok opísal obsah rozhovoru, ktorý mal s disciplinárne obvineným dňa 30. 12. 2013 na okresnom súde, svedok odpovedal, že DO mu povedal, či vie koľko bude Obec B. platiť, že by sa bolo treba dohodnúť, DO mal ďalej podľa svedka uviesť, či vie, aký je JUDr. C. D., že ani syn DO nebol na skúške uňho úspešný. Svedok tiež uviedol, že ich právny zástupca JUDr. C. D. začal zastupovať Obec B. v roku 2004 a DO ani jeho syna nikdy nespomínal a keďže svedok chodí ako občan na rokovanie obecného zastupiteľstva, tak predkladá senátu návrh disciplinárne obvineného na mimo exekučné uspokojenie pohľadávky zo dňa 12. 1. 2015. Svedok ďalej uviedol, že predmetné konanie k dnešnému dňu nie je právoplatne skončené, na čo reagoval DO, že svedok klame a konanie je právoplatné vo veci samej a k dnešnému dňu nie je právoplatné rozhodnutie o trovách konania. DO ďalej uviedol, že Obec B. na jeho návrh na mimo exekučné uspokojenie pohľadávky zo dňa 12. 1. 2015 oficiálne nijakým spôsobom nereagovala. DO ďalej na otázku člena senátu, či bol dňa 30. 12. 2013 na okresnom súde a či sa tam stretol so svedkom, odpovedal, že nevie, či tam v tento deň bol, pretože tam chodí pojednávať každý druhý deň v iných veciach, ale so svedkom sa tam určite nestretol. S ním sa stretol vždy len na pojednávaniach v právnej veci jeho klienta A. proti Obci B. a viackrát v jeho kancelárii, kde svedok navrhoval kompromisné riešenie voči jeho klientovi. Zástupca navrhovateľa vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že považuje za preukázané, že sa DO dopustil disciplinárneho previnenia a vzhľadom na osobu DO navrhol uložiť mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške jedného násobku minimálnej mzdy. DO vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že trvá na tom, čo uviedol vo svojich písomných vyjadreniach a žiadal disciplinárne konanie zastaviť, resp. návrh revíznej komisie zamietnuť.

V súvislosti s prvým skutkom sa disciplinárny senát oboznámil s argumentáciou DO, ktorú uviedol vo svojich písomných vyjadreniach doručených SAK dňa 21. 3. 2014 a dňa 20. 6. 2014 a vyjadreniami DO na pojednávaní dňa 26. 3. 2015, podľa ktorých sa DO nikdy nestretol so sťažovateľom v priestoroch okresného súdu a tým naňho ani nemohol naliehať spôsobom opísaným v návrhu. V tejto súvislosti sa disciplinárny senát tiež oboznámil s obsahom výpovede svedka A. B. na pojednávaní dňa 26. 3. 2015, ktorý uviedol, že s disciplinárne obvineným sa stretol dňa 30. 12. 2013 v budove okresného súdu, avšak toto svoje tvrdenie ani tvrdenie, že DO sa voči nemu správal neetickým spôsobom nevie nijako preukázať.

Na základe vyššie uvedených skutočností disciplinárny senát vo vzťahu k prvému skutku mal za to, že na základe vykonaných dôkazov nebolo možné bez dôvodných pochybností preukázať, že tento skutok uvedený v návrhu sa stal. Podľa názoru disciplinárneho senátu v disciplinárnom konaní nebolo jednoznačným spôsobom a bez pochybností preukázané, že DO sa v priestoroch okresného súdu dňa 30. 12. 2013 naozaj stretol so starostom Obce B. – A. B. a že tu naňho osobne naliehal, aby uznesenie okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013 osobne prevzal a vzdal sa opravného prostriedku a nečakal na to, kým bude doručené právnemu zástupcovi žalovanej, čo menovaný považoval za neprimeraný nátlak, ako je mu to kladené za vinu v návrhu. Vzhľadom na skutočnosť, že DO takéto stretnutie so sťažovateľom konzistentne popieral, jediným relevantným dôkazom v prípade prvého skutku ostalo tvrdenie sťažovateľa – pána A. B.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal disciplinárny senát za to, že navrhovateľ v tomto disciplinárnom konaní neuniesol dôkazné bremeno, keďže nebolo nad všetky pochybnosti dokázané, že prvý skutok kladený za vinu disciplinárne obvinenému sa stal. Zároveň v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci ani disciplinárny senát nemal dôvod vlastnou samostatnou činnosťou zabezpečiť iný dôkaz v tejto veci, ktorý by odstránil rozpor medzi tvrdením DO a svedeckou výpoveďou sťažovateľa. Prvou spornou skutočnosťou totiž pri prvom skutku bolo, či sa DO vôbec dňa 30. 12. 2013 stretol so sťažovateľom na okresnom súde. Ak by sa však aj disciplinárnemu senátu podarilo uvedenú spornú skutočnosť aspoň nepriamo dokázať, napríklad ako to sťažovateľ načrtol vo svedeckej výpovedi, ostala by sporná druhá skutočnosť, a to samotný obsah rozhovoru medzi DO a sťažovateľom. V tejto súvislosti samotný sťažovateľ vo svedeckej výpovedi uviedol, že pri tomto rozhovore nebola prítomná iná osoba, ktorá by ako svedok mohla ním uvádzané skutočnosti potvrdiť. Vzhľadom na uvedenú spornosť medzi tvrdeniami DO a sťažovateľa tak v prípade prvého skutku ostali dva možné varianty skutkového stavu. Pretože nebolo možné jednoznačne určiť, ktorý z variantov zodpovedá skutočnosti, disciplinárny senát vzhľadom na pochybnosti analogicky aplikoval jednu zo základných zásad trestného práva in dubio pro reo v súlade s § 57 ods. 7 ZoA. Disciplinárny senát zároveň v tejto súvislosti uvádza, že by nebolo v súlade so základnými princípmi disciplinárneho konania, ak by uznal disciplinárne za vinného iba na základe tvrdenia jednej osoby – sťažovateľa, ktorý navyše môže mať zároveň osobný záujem na uznaní viny disciplinárneho obvineného. V tomto smere disciplinárny senát poukázal aj na konštantnú rozhodovaciu činnosť DK SAK (napr. sp. zn. DS II.-52/11:4366/2010, DS I.-71/10:1643/2010, DS III.-43/12:4678/2011 a ďalšie).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti disciplinárny senát v prípade prvého skutku rozhodol, že nebolo preukázané, že sa skutok stal a z uvedeného dôvodu disciplinárne obvineného spod návrhu oslobodil.

Pri druhom skutku sa disciplinárny senát oboznámil s obsahom listu „Predexekučná výzva na splnenie uznesenia" zo dňa 23. 12. 2013, doručeného dňa 30. 12. 2013, ktorý adresoval disciplinárne obvinený starostovi Obce B. – A. B. Z uvedeného listu vyplýva, že DO ako právny zástupca žalobkyne A. proti žalovanej Obec B. v spore o zaplatenie 46 471,81 eur s prísl., na základe uznesenia zo dňa 27. 5. 2013 žiadal, aby Obec B. v lehote najneskôr do 30. 12. 2013 zaplatila žalobkyni, t. j. A., na uvedené číslo účtu, náhradu za súdne poplatky vo výške 4 483 eur ako i náhradu za znalecké dokazovanie vo výške 258,91 eur, tzn. 4 741,91 eur a na účet advokátskej kancelárie, prisúdené trovy právneho zastúpenia vo výške 22 116,11 eur. V liste sa ďalej uvádza, že po márnom uplynutí hore uvedenej lehoty, si žalobkyňa a jej právny zástupca prisúdené náhrady uplatní v súdnej exekúcii podľa zákona č. 233/95 Z. z., čím vzniknú obci ďalšie navyše náklady v čiastke najmenej 20 % z exekuovaných pohľadávok, ako i navyše náklady na trovách právneho zastúpenia v exekúcii vo výške najmenej 650 eur ako i náhrady za súdny poplatok za poverenie exekúcie vo výške 16,50 eur. V predmetnom liste sa ďalej uvádza, že žalobkyňa ako i právny zástupca si dovoľujú uviesť, že Obec B. má možnosť podať proti tomuto uzneseniu odvolanie, avšak tým jej vzniknú navyše náklady za súdny poplatok vo výške 6 % z napadnutej prisúdenej sumy a v prípade potvrdenia prvostupňového uznesenia krajským súdom, bude mať obec povinnosť zaplatiť i trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v čiastke najmenej 650 eur.

Disciplinárny senát sa ďalej oboznámil s obsahom uznesenia okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013, ktorým okresný súd v predmetnej právnej veci rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na trovách právneho zastúpenia 22 116,11 eur, náhradu za súdne poplatky 4 483 eur, náhradu za znalecké dokazovanie vo výške 258,91 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia a s tým, že náhradu za súdny poplatok a náklady znaleckého

dokazovania uhradí priamo na účet žalobcovi A. a trovy právneho zastúpenia priamo na účet disciplinárne obvineného.

Disciplinárny senát sa zároveň v súvislosti s druhým skutkom oboznámil s argumentáciou DO, ktorú uviedol vo svojich písomných vyjadreniach doručených SAK dňa 21. 3. 2014 a dňa 20. 6. 2014. Rovnako sa oboznámil s vyjadrením DO na pojednávaní dňa 26. 3. 2015 a výpoveďou svedka A. B. na pojednávaní dňa 26. 3. 2015, z ktorých vyplýva, že ku dňu konania pojednávania uznesenie okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013 nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť.

Zároveň sa disciplinárny senát oboznámil s listom DO zo dňa 12. 1. 2015, ktorý DO adresoval novému starostovi obce B. označenom ako „Návrh na mimoexekučné uspokojenie pohľadávky", ktorý disciplinárnemu senátu predložil na disciplinárnom pojednávaní dňa 26. 3. 2015 sťažovateľ. V uvedenom liste DO navrhuje osobné stretnutie, na ktorom by bolo možné definitívne vysporiadať nárok A. voči Obci B., ktorá v súdnych konaniach má nesplnené prisúdené záväzky.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal disciplinárny senát vo vzťahu k druhému skutku za preukázané, že DO zaslal Obci B. písomnú výzvu na úhradu trov konania podľa uznesenia okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013, v ktorej žiadal priznané trovy uhradiť do 30. 12. 2013 (čo potvrdil aj sám DO) napriek tomu, že musel, resp. mal vedieť, že v čase zaslania výzvy uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť.

Disciplinárny senát má za to, že v tomto prípade neobstojí obrana disciplinárne obvineného, že svojou písomnou výzvou nesledoval zlý úmysel a motívom jeho konania bol záujem na uzatvorení dohody o urovnaní medzi Obcou B. a klientom disciplinárne obvineného. Naopak, podľa názoru disciplinárneho senátu DO vyvíjal na Obec B. neprimeraný nátlak tým, že určil lehotu na zaplatenie náhrady trov konania podľa uznesenia okresného súdu, ktoré v tom čase ešte nebolo doručené ani Obci B. ani jej právnemu zástupcovi. DO navyše v tejto písomnej výzve neprimeraným spôsobom z hľadiska postavenia právneho zástupcu protistrany poučoval Obec B. o jej práve na podanie odvolania a možných následkoch podania tohto odvolania. Advokátovi protistrany podľa názoru disciplinárneho senátu neprináleží poučovať druhú procesnú stranu o právnom úkone, ktorý je výlučne v jej dispozícií, ani vyvíjať na ňu neprimeraný nátlak a potencionálne ju tým odradzovať od jej zákonného práva na podanie odvolania. Aj keď sa v písomnej výzve DO výslovne neuvádza, že uznesenie okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013, je právoplatné a vykonateľné, už samotné označenie tejto písomnej výzvy ako „Predexekučná výzva na splnenie uznesenia ..." je zavádzajúce, nakoľko sa v žiadnom prípade nemohlo v tom čase jednať o predexekučnú výzvu. Predmetné uznesenie v tom čase nebolo právoplatné ani vykonateľné (o čom DO musel resp. mal vedieť) a teda nezakladalo práva ani povinnosti ani jednej zo strán sporu. Rovnako v texte písomnej výzvy DO použil slovné spojenie „prisúdené náhrady" resp. „prisúdené záväzky", čo evokuje na strane Obce B. právnu povinnosť náhrady trov konania, čo v tom čase nezodpovedalo skutočnosti. Hoci to z pohľadu vymedzenia druhého skutku nie je relevantné, disciplinárny senát poukazuje na skutočnosť, že takýto prístup DO uplatnil aj následne, a to vo svojom liste zo dňa 12. 1. 2015 adresovanom novému starostovi obce B. označenom ako „Návrh na mimoexekučné uspokojenie pohľadávky".

Disciplinárny senát pripomína, že na konanie advokáta pri výkone advokácie sú kladené prísnejšie morálne a etické kritériá než v bežnom živote. Advokát je zároveň osobou, ktorá musí vykonávať svoje povolanie dôstojne, pričom pri svojom konaní musí dbať aj na udržanie dôstojnosti celého advokátskeho stavu. V prípadoch, keď advokát koná verejne resp. keď mu musí byť zrejmé, že o spôsobe jeho konania sa dozvie širší okruh osôb, mal by ešte dôkladnejšie a obozretnejšie zvažovať, aké prostriedky pri výkone povolania advokáta použije. Z tohto

pohľadu mal podľa názoru disciplinárneho senátu aj DO zvažovať voľbu prostriedkov, ktoré v spore so subjektom, ktorým je obec, kde sa publicita prezumuje, použije. Disciplinárny senát list DO nazvaný „Predexekučná výzva na splnenie uznesenia ...“ zo dňa 23. 12. 2013, doručený dňa 30. 12. 2013, ktorý adresoval DO starostovi Obce B. – A. B., považoval za prostriedok, ktorý nespĺňa uvedené kritériá a ktorý znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu, nie je v súlade s pravidlami korektnej súťaže a je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, dobrými mravmi a zásadami slušného správania sa.

Po prijatí záveru, že druhý skutok sa stal, že ho spáchal DO a tento skutok je disciplinárnym previnením, disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní prihliadol na rozsah a povahu disciplinárneho previnenia, spôsob konania, následok a mieru zavinenia DO advokáta, ako aj na skutočnosť, že podľa výpisu z registra disciplinárnych opatrení nebolo DO dosiaľ uložené žiadne disciplinárne opatrenie, pričom dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA vo výške minimálnej mesačnej mzdy, t. j. vo výške 380 eur, je v tomto prípade pre DO primeraným disciplinárnym opatrením.

Po podaní odvolania DO advokáta bolo napadnuté rozhodnutie prvostupňového senátu rozhodnutím II. odvolacieho disc. senátu SAK z 12. 11 2015 ako vecne správne potvrdené.

Odvolací senát súhlasne s prvostupňovým senátom skonštatoval, že postup DO v časti, kde bol uznaný za vinného za to, že uplatňoval písomnou výzvou úhradu trov konania, hoci musel vedieť, že v čase zaslania výzvy príslušné rozhodnutie nie je právoplatné, nebolo v súlade s etikou výkonu povolania, preto možno mať za to, že nedodržal pravidlá korektnej súťaže. II. odvolací disciplinárny senát sa v celom rozsahu pridržiava záverov a dôvodov rozhodnutia IX. disciplinárneho senátu, s ktorými závermi sa stotožňuje. Po preskúmaní všetkých písomností nachádzajúcich sa v disciplinárnom spise aj odvolací senát dospel k záveru, že je potrebné prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť, pričom ani pri podrobnom preskúmaní napadnutého rozhodnutia nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali iný záver. Svojim správaním sa DO nepochybne porušil povinnosti vyplývajúce z § 18 ods. 3 ZoA, ako aj v ust. § 2 ods. 2 a 4 AP SAK, keď požadoval na žalovanej strane písomnou výzvou na úhradu trov konania uhradiť priznané trovy v čase, keď uznesenie okresného súdu zo dňa 27. 5. 2013 nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť.

100.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta v súvislosti so zastupovaním vo veci klienta zašle protistrane SMS správu s nevhodným textom, v ktorom protistranu pomenuje nevhodným pejoratívnym výrazom, a následne na výzvu predsedu RK SAK ani v dodatočne poskytnutej lehote sa riadne nevyjadrí k obsahu sťažnosti a v sťažnostnej veci neposkytne potrebné vysvetlenia a požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 2 a 4, § 14 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 25. mája 2017, ***sp. zn. II. ODS-16/16:1655/2015***
Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 24. marca 2016, ***sp. zn. DS IV.-84/15:1655/2015***

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 24. marca 2016, sp. zn. DS IV.-84/15:1655/2015 v spojení s rozhodnutím II. odv. disc. senátu SAK z 25. mája 2017, sp. zn. II. ODS-16/16:1655/2015 bol DO advokát **uznaný za vinného**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 2 a 4, § 14 ods. 2 AP SAK, **tým, že**

1.) ako právny zástupca klienta A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom, o rozvod manželstva, sťažovateľke B. B., poslal dňa 25. 5. 2015 o 18:11 hod. SMS s textom „B. stryga",
2.) sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 17. 7. 2015 ani v dodatočne poskytnutej lehote riadne nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľky v sťažnostnej veci vedenej RK SAK a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **250 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 27. 11. 2015 na základe podnetu sťažovateľky návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 2 a 4 a § 14 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 24. 3. 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 250 eur.

Disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania (prepis SMS správ, výsluch DO advokáta, ktorým sám prvý skutok uznal a druhý nepoprel), bolo možné vyvodiť jednoznačný záver, že oba skutky popísané v návrhu sa stali a spáchal ich DO advokát. Disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutok má znaky disciplinárneho previnenia.

Obsah pojmu „dôstojnosť advokátskeho stavu" ako jednej z vlastností typickej pre advokáta nielen pri výkone advokácie, ale aj pri správaní sa advokáta v bežnom živote nie je v advokátskych stavovských predpisoch normatívne vymedzený. Pod dôstojnosťou človeka sa vo všeobecnosti rozumie morálny vzťah človeka k sebe samému, ktorého vedomie je formou sebakontroly osobnosti. Na dôstojnosti sa zakladajú požiadavky jednotlivca voči sebe samému konať tak, aby človek neponížil svoju dôstojnosť. Požiadavka pri správaní sa advokáta tak, aby zachoval dôstojnosť advokátskeho stavu (t. j. advokátskej profesie) znamená uplatňovanie určitých princípov zo strany advokáta, ktoré sa prejavujú najmä pri jeho správaní sa navonok v dvoch rôznych sférach, a to 1) vo sfére pri výkone advokácie a 2) vo sfére mimo výkonu advokácie (pozn.: v zmysle zákona č. 335/2012 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon o advokácii, sa s účinnosťou od 1. 1. 2013 zákonná požiadavka na zachovanie vážnosti a dôstojnosti vyžaduje od advokáta aj mimo výkonu advokácie, t. j. aj v bežnom občianskom živote). Zachovávanie dôstojnosti pri výkone advokácie vyžaduje od advokáta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii s tretími osobami a inštitúciami (napr. požiadavka na profesionálny ústny, ako aj písomný, prejav pri komunikácii), na slušnosť pri prezentácii samého seba (napr. požiadavka na úpravu zovňajšku pri zastupovaní klientov pred orgánmi verejnej moci).

Vzhľadom na obsah dôstojnosti možno uzavrieť, že táto sa prejavuje najmä navonok, t. j. pri otázke posudzovania, či došlo v prejednávanom prípade k zachovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu, je potrebné hodnotiť, ako dané konanie advokáta navonok vplývalo

na nezávislú tretiu osobu. Pri komunikácii s protistranou je potrebné skúmať vplyv najmä na vnímanie obsahu komunikácie na protistranu. Ďalšia povinnosť vyplývajúca z advokátskych stavovských predpisov nadväzujúca na požiadavku dôstojnosti je povinnosť vyjadrovať sa vecne, neosobne a nie vedome nepravdivo, s čím úzko súvisí povinnosť správať sa slušne. Uvedené sa týka ústneho, ako aj písomného prejavu.

Posúdenie pravdivosti tvrdení je možné objektívne verifikovať zo skutkových zistení. Avšak posúdenie dôstojnosti a slušnosti ako kategórií hodnotových záleží vždy od okolností konkrétneho posudzovaného prípadu. Nie je totiž ani žiaduce, aby existoval normatívny právny predpis, ktorý by legislatívne taxatívne vymedzoval, čo sa považuje za dôstojné a čo za slušné. Na strane jednej je však potrebné zdôrazniť, že od advokáta ako osoby chrániacej a presadzujúcej práva a oprávnené záujmy klienta sa vyžadujú zvýšené kritériá na zachovávanie dôstojnosti a slušnosti. Na strane druhej je povinnosťou advokáta pri ochrane práv a oprávnených záujmov klienta využívať všetky právnymi predpismi dovolené prostriedky a je na taktike obhajoby advokáta ako ich uplatní v čo najlepšom záujme klienta. Podľa názoru disciplinárneho senátu na zdôraznenie pochybení v činnosti orgánov verejnej moci, medzi ktorými najdominantnejší vplyv majú súdy ako najvýznamnejšie orgány ochrany práva, môže advokát zvoliť aj expresívnejšie slovné spojenia, limity ktorých vyplývajú z charakteru, ako aj zo závažnosti pochybení vykonaných orgánmi verejnej moci (medzi ktoré patria aj súdy). Ak ide o závažnejšie pochybenia orgánmi verejnej moci, advokát môže použiť na ich kritiku a zdôraznenie aj expresívnejšie slovné spojenia pri ich namietaní v opravnom konaní.

Disciplinárny senát zastával názor, že podobne ako vo vzťahom k orgánom verejnej moci, advokát má právo použiť aj expresívnejšie slovné spojenia v rámci obhajoby práv a oprávnených záujmov svojho klienta vo vzťahu k protistrane. Klient predtým než si zvolí advokáta na zastupovanie pred súdmi a inými orgánmi verejnej moci určite zvažuje akú má advokát povesť v advokátskych kruhoch, aké sú jeho osobné vlastnosti, ktoré sú jedinečné a imanentné pre každú osobu v ponímaní osobnosti. Najmä v situáciách na ústnych súdnych pojednávaniach, kedy advokát musí pohotovo reagovať na námietky protistrany, resp. otázky súdu, sa vlastnosti advokáta ako jedinečnej osobnosti prejavujú najvýznamnejšie a v tomto zmysle je nezastupiteľný žiadnym iným advokátom, ako ani žiadnym advokátskym koncipientom. Osobnosť advokáta pri zastupovaní klientov pred súdmi charakterizujú viaceré znaky ako sú najmä všeobecné skúsenosti so zastupovaním na súdoch, schopnosť analyticky myslieť, schopnosť pohotovo reagovať na námietky, schopnosť excelentne sa vyjadrovať (v rámci rétorického prejavu je dôležitá najmä intonácia v rečovom prejave pri zvýraznení podstatných skutočností), čo úzko súvisí s hodnotením rétorického prejavu advokáta.

Na strane druhej však spôsob použitia jazykových prostriedkov advokátom nesmie neoprávnene zasahovať do práv a právom chránených záujmov tretích osôb, resp. nesmie nedôstojnými prostriedkami komunikovať s orgánmi verejnej moci, resp. tretími osobami. Disciplinárny senát po ustálení skutkového stavu pri posudzovaní charakteru a intenzity výroku použitého v SMS komunikácii DO advokáta so sťažovateľkou posudzoval najmä: 1) vecnosť informácie, 2) účel (cieľ) uvedenej informácie.

DO použil slovné spojenie „B. stryga" v SMS komunikácii s protistranou, ktorá sa týkala oznámenia ohľadom podania žiadosti o odročenie pojednávania na všeobecnom súde. Slovo „striga" podľa výkladového slovenského slovníka, ako aj synonymického slovníka slovenského jazyka bežne dostupného na internete (www.slovnik.sk) znamená bosorka, ježibaba, čarodejnica s tým, že v pejoratívnom význame sa používa zvyčajne pri nadávkach. Spojenie slova striga s priezviskom sťažovateľky vzbudzuje dojem, že DO označil sťažovateľku za strigu (pozn.: v prepise SMS je preklep v priezvisku „B." pri písmene „p", správne malo byť „o" a gramatická chyba v slove „stryga", namiesto „y", malo byť „i"). Takýto spôsob komunikácie

advokáta s protistranou je pre advokátsky stav neakceptovateľný, pretože nemá žiadny vecný základ a rovnako ani žiadny racionálny cieľ. Používanie slova „striga" je typicky používané v rozprávkach ako označenie negatívnej „zlej" postavy, a to ježibaby. Advokát protistrany nemal žiadny racionálny podklad, pokiaľ oznamoval situáciu ohľadom odročenia pojednávania na všeobecnom súde, aby hodnotil protistranu slovami s negatívnym podtónom majúce aj pejoratívny význam. Takýto spôsob komunikácie nie je prijateľný vo formálnej komunikácii, ktorá prebieha medzi advokátom a protistranou. Neobstojí preto obhajoba DO advokáta, že uvedené slovné spojenie použil vo vzťahu k sťažovateľke z dôvodu, že bol rozrušený. Advokát ako profesionál je povinný sa odosobniť od emócií, ktoré prejavuje protistrana zachovávajúc dôstojnosť advokátskeho stavu. Disciplinárny senát dospel k záveru, že DO porušil povinnosti vyplývajúce z 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2, 4 a § 14 ods. 2 AP SAK, pretože pri komunikácii s protistranou použil slovné spojenie, ktoré je v rozpore s dôstojnosťou advokátskeho stavu.

Disciplinárny senát taktiež zistil, že aj skutok v bode 2.) návrhu sa stal, že ho spáchal DO, disciplinárny senát ďalej zisťoval, či skutok má znaky disciplinárneho previnenia. Vzhľadom na to, že DO sa nevyjadril k obsahu sťažnosti na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 17. 7. 2015, porušil povinnosť uloženú mu v § 28 ods. 4 ZoA. Disciplinárny senát zdôraznil, že povinnosť advokáta vyjadriť sa k sťažnosti patrí k jeho základným povinnostiam vo vzťahu k SAK. Ak sa DO objektívne nemôže včas vyjadriť (napr. zo zdravotných či iných vážnych dôvodov), je potrebné túto skutočnosť oznámiť včas SAK, čo v prejednávanej veci DO opomenul.

Disciplinárny senát sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia, v súlade s ustanovením § 56 ods. 4 ZoA, a v neprospech DO advokáta vyhodnotil, že rozsah a povaha porušenia povinnosti DO advokáta je závažná v tom, že advokát, ako osoba dokonale znalá práva uvádza v komunikácii s protistranou slovné spojenia, ktoré sú nezlučiteľné s dôstojnosťou advokátskeho stavu, ako aj to, že sa dopustil dvoch skutkov. V prospech DO disciplinárny senát vyhodnotil, že uvedenú komunikáciu vyvolal stav jeho rozrušenia, keďže sťažovateľka urážala jeho a jeho rodinu, ako aj to, že oľutoval oneskorené vyjadrenie k výzve predsedu RK SAK. Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO advokáta disciplinárny senát mal za to, že nie je možné skonštatovať, či je viac skutočností v prospech DO než v neprospech DO, resp. naopak. Vzhľadom na uvedené disciplinárny senát považoval za spravodlivé a primerané uložiť disciplinárne obvinenému peňažnú pokutu vo výške 250 eur, t. j. zníženú o 50 % oproti výške peňažnej pokuty navrhovanej navrhovateľom (500 eur). Na zníženie výšky peňažnej pokuty mal vplyv práve to, že DO skutok pod bodom 2) oľutoval, dôvodiac oneskorenie aj zdravotnými ťažkosťami. Vzhľadom nato, že výška peňažnej pokuty je pod úrovňou cca priemernej mesačnej mzdy v národnom hospodárstve SR za rok 2015 (883 eur/mesiac), disciplinárny senát nepovažoval za potrebné skúmať pred uložením peňažnej pokuty majetkové a osobné pomery DO advokáta, keďže peňažná pokuta, vzhľadom na jej výšku nemôže neprimeraným spôsobom zasiahnuť do osobných a majetkových pomerov DO advokáta.

Voči rozhodnutiu IV. disciplinárneho senátu v celom rozsahu, podal odvolanie DO advokát podaním zo dňa 23. 8. 2016, ktoré bolo doručené SAK dňa 25. 8. 2016. Predmetné odvolanie neodôvodnil s tým, že tak vykoná do troch dní od ukončenia práceneschopnosti.

Rozhodnutím II. odvolacieho disc. senátu SAK z 25. 5. 2017 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát opakovane predvolával DO na odvolacie pojednávania, a to na 10. 11. 2016, 6. 4. 2017 a na 25. 5. 2017, ale DO opakovane žiadal o odročenie pojednávaní zo zdravotných dôvodov. Z uvedeného dôvodu senát pred pojednávaním dňa 25. 5. 2017 rozhodol, že odvolacie disciplinárne konanie sa bude konať v zmysle ust. § 18 ods. 7 DP SAK.

Po oboznámení sa s obsahom spisu, dospel II. odvolací disciplinárny senát ku skutkovým aj právnym záverom, že odvolanie DO advokáta nemožno aj vzhľadom k absencii jeho dôvodov považovať za dôvodné. Odvolací disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí.

Odôvodnenie rozhodnutia je v celom obsahu správne a zákonné a odvolací senát sa s celou argumentáciou disciplinárneho senátu ku všetkým jednotlivým výrokom úplne stotožňuje, nakoľko vychádza z dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

101.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta v e-mailovej komunikácii s advokátom protistrany, týkajúcej sa povinnosti náhrady trov konania, na ktorú bol zaviazaný jeho klient, vedome uvedie nepravdivé a zavádzajúce informácie o tom, že náhrada trov konania bola omylom zaslaná na jeho účet s tým, že bude poukázaná na účet oznámený protistranou, a následne v prílohe pošle potvrdenie o zadaní prevodu napriek tomu, že vie, že takýto prevod sa neuskutočnil ani sa neuskutoční, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 2 AP SAK.

Vedomé uvádzanie nepravdivých a zavádzajúcich informácií zo strany advokáta je v hrubom rozpore s výkonom advokátskeho povolania, ktorého poslaním je právna služba, poskytovaná v súlade s platným právnym poriadkom SR a tomu zodpovedajúce správanie sa advokáta.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 21. marca 2017, ***sp. zn. III. ODS-27/16:395/201***
Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 19. októbra 2016, ***sp. zn. DS I.-51/16:395/2016***

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 19. októbra 2016, sp. zn. DS I.-51/16:395/2016 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. marca 2017, sp. zn. III. ODS-27/16:395/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 14 ods. 2 AP SAK,

tým, že

1.) ako právny zástupca spoločnosti A. s. r. o. v e-mailovej komunikácii s Advokátskou kanceláriou JUDr. A. B., s. r. o. ako s právnym zástupcom protistrany jeho klienta, ktorá komunikácia sa týkala zaplatenia trov konania, na náhradu ktorých bola zaviazaná spoločnosť A. s. r. o. uznesením okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu v e-maile zo dňa 4. 12. 2015 uviedol, že jeho klient (spoločnosť A. s. r. o.) trovy konania vo výške 3 731,05 eur omylom zaslal na jeho účet (účet DO advokáta), a že uvedená čiastka bude toho dňa, t. j. 4. 12. 2015 poukázaná na JUDr. A. B. oznámený účet, napriek tomu, že vedel, že uvedené trovy na jeho účet zaslané neboli,

2.) ako právny zástupca spoločnosti A. s. r. o. v e-mailovej komunikácii s Advokátskou kanceláriou JUDr. A. B. s. r. o. ako s právnym zástupcom protistrany jeho klienta, ktorá komunikácia sa týkala zaplatenia trov konania, na náhradu ktorých bola zaviazaná spoločnosť A. s. r. o. uznesením okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu, v e-maile zo dňa 19. 1. 2016 uviedol, že v prílohe zasiela potvrdenie o úhrade trov

konania a k tomuto e-mailu priložil potvrdenie o zadaní prevodu sumy 3 371,05 eur zo svojho účtu, napriek tomu, že vedel, že uvedené trovy v skutočnosti zo svojho účtu dňa 19. 1. 2016 nepoukázal ani nepoukáže,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie **– peňažná pokuta** v sume **1 000 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 29. 6. 2016 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 29. 6. 2016 proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 19. 10. 2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 1 000 eur.

Z obsahu disciplinárneho a sťažnostného spisu disciplinárny senát zistil, že DO zastupoval navrhovateľa – spoločnosť A. s. r. o. v konaní pred okresným súdom. V predmetnom konaní bola sťažovateľka – odporkyňa v predmetnom konaní – úspešná a súd jej v uznesení zo dňa 3. 8. 2015 priznal právo na náhradu trov konania. Toto uznesenie nadobudlo v spojení s uznesením krajského súdu zo dňa 29. 10. 2015 právoplatnosť dňa 16. 11. 2015 a vykonateľnosť dňa 20. 11. 2015. Sťažovateľku zastupovala v uvedenom konaní advokátska kancelária JUDr. A. B. s. r. o. Vzhľadom na to, že trovy konania neboli v lehote sťažovateľke uhradené, JUDr. A. B., konateľ Advokátskej kancelárie JUDr. A. B. s. r. o., prostredníctvom e-mailu oslovil DO a uviedol mu číslo účtu, na ktoré má klient DO poukázať trovy konania. Z e-mailovej komunikácie založenej v spise vyplýva, že DO zavádzal JUDr. A. B. vyjadreniami, v ktorých uvádzal, že klient omylom zaslal trovy konania na jeho účet a že DO odošle peniaze na účet, ktorý mu JUDr. A. B. oznámil. K e-mailu z 19. 1. 2016 priložil potvrdenie o zadaní prevodu sumy 3 371,05 eur zo svojho účtu, napriek tomu, že vedel, že uvedené trovy v skutočnosti zo svojho účtu dňa 19. 1. 2016 nepoukázal ani nepoukáže. Teda DO vedome uviedol nepravdivé a zavádzajúce informácie. K takémuto konaniu sa sám DO priznal vo vyjadrení k sťažnosti ako aj vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárne obvinený ospravedlnil svoju neúčasť na disciplinárnom pojednávaní vytýčenom na deň 19. 10. 2016 a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Uviedol, že si je vedomý svojho nesprávneho konania voči protistrane a je pripravený niesť následky za takéto konania a s odstupom času toho ľutuje.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO advokáta došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, ako aj interných predpisov komory, pričom sa skúmaním listín stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytýkaných skutkoch. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že skutky, ktoré sú predmetom návrhu, sa stali, že ich spáchal DO, a preto uznal DO advokáta za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V rozhodnutí o návrhu na začatie disciplinárneho konania senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu namietaného porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia i osoby DO advokáta. Disciplinárny senát prihliadol na skutočnosť, že DO svoje konanie priznal a oľutoval a že nebol dosiaľ disciplinárne stíhaný. V posudzovanej veci je potrebné zdôrazniť, že vedomé uvádzanie nepravdivých a zavádzajúcich informácií zo strany advokáta je v hrubom rozpore s výkonom

tohto povolania, ktorého poslaním je právna služba, poskytovaná v súlade s platným právnym poriadkom SR a tomu zodpovedajúce správanie sa advokáta. Preto považoval uložené disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur za dostatočnú sankciu pre DO.

Rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK z 19. 10. 2016 napadol podľa § 27 ods. 1 a v lehote stanovenej v § 27 ods. 4 DP SAK odvolaním DO advokát. V rámci podaného odvolania nerobil sporným výrok prvostupňového senátu o disciplinárnom previnení, brojil však proti druhu a výške uloženého disciplinárneho opatrenia, domáhajúc sa uloženia miernejšej sankcie. Zdôraznil, že dňom 9. 12. 2016 požiadal SAK o pozastavenie výkonu advokácie, čo by podľa jeho názoru malo byť determinantom pre zhovievavejšie posúdenie uloženej sankcie. Navrhol napadnuté rozhodnutie v časti o uloženom disciplinárnom opatrení zmeniť a aplikovať § 56 ods. 2 písm. a), resp. § 56 ods. 6 ZoA, teda uložiť mu písomné napomenutie alebo upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. 3. 2017 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené

III. odvolací disciplinárny senát SAK podľa § 30 ods. 5 DP SAK konal na podklade podaného odvolania DO advokáta tak, že preskúmal výrok napadnutý odvolaním, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a postup prvostupňového disciplinárneho senátu. Pri tomto postupe na chyby, ktoré neboli odvolaním napadnuté prihliada iba vtedy, ak mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie. Po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že I. disciplinárny senát SAK vykonal v rámci prvostupňového disciplinárneho konania všetky známe, dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie a ustálenie skutkového stavu, dôkazy vyhodnotil na základe riadne zisteného skutkového stavu jednotlivo a v súhrne. Komplexne sa vyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a okolnosťami posudzovaného prípadu. Jeho rozhodnutie má všetky náležitosti uvedené v § 21 ods. 3 DP SAK, pričom senát I. stupňa dostatočne zrozumiteľne a podrobne odôvodnil napadnuté rozhodnutie a to vo všetkých výrokoch.

Vo vzťahu k výroku o disciplinárnom previnení za skutky identifikované vo výrokovej časti rozhodnutia I. disciplinárneho senátu SAK odvolací orgán poukázal na to, že s ohľadom na nespornosť zisteného skutkového stavu, ktorý DO advokát podaným odvolaním ani nenapádal bol záver prvostupňového orgánu o disciplinárnom previnení DO bezpečne a jednoznačne preukázaný.

K tomu senát dodal, že konanie DO advokáta spočívajúce v uvádzaní vedome nepravdivých tvrdení a sekundárne zavádzaní zainteresovaných (dotknutých) osôb, čo je konanie nečestné, nesúladne s princípmi a pravidlami advokátskej etiky bola v konečnom dôsledku znížená dôstojnosť advokátskeho stavu nielen zvnútra SAK, ale aj navonok. Každý advokát si pri výkone svojej činnosti musí byť vedomý, že excesom zjavne vybočujúcim zo stavovských predpisov SAK, čo je nepochybne prípad konania DO advokáta, ktorý opakovane uvádzal pri vyporiadaní trov konania nepravdu o úhrade týchto trov a dokonca priložil potvrdenie o prevode sumy trov konania v rozpore so skutočnosťou (žiadne trovy konania prevodným príkazom v peňažnom ústave neuhradil), poškodzuje nielen svoju profesionálnu povesť, ale aj povesť SAK, ako celku.

III. odvolací disciplinárny senát SAK pri preskúmaní výroku I. disciplinárneho senátu SAK o uloženom disciplinárnom opatrení nezistil žiadne pochybenia. Uložené disciplinárne opatrenie a to peňažná pokuta vo výške 1 000 eur zodpovedá všetkým okolnostiam posudzovaného prípadu a všetkým kritériám uvedeným v § 56 ods. 4 ZoA a § 26 ods. 2 DP SAK pre rozsah a povahu porušenej povinnosti DO advokáta, spôsobu jeho konania, následku a miery zavinenia, jeho osobu, osobné a rodinné pomery.

Odvolací orgán dôsledne a súhrnne preskúmal odvolacie námietky DO advokáta čo do výroku o uloženom disciplinárnom opatrení, aj s prihliadnutím na uplatnenie zásady

zákazu „prohibitio reformationis in peius" teda zákazu rozhodnutia k horšiemu a vyhodnotil ich ako nedôvodné. V tomto smere nemožno akceptovať názor DO advokáta, že je potrebné proti nemu postupovať miernejšie, napr: uložením písomného napomenutia alebo dokonca upustením od uloženia disciplinárneho opatrenia, lebo takýto postup odvolacieho orgánu by bol v rozpore nielen s ustálenou rozhodovacou praxou disciplinárnych orgánov SAK pri zistení a preukázaní porušení takých povinností advokáta, ktoré závažne zasahujú do dôstojnosti advokátskeho stavu, ale aj v rozpore s potrebou pôsobiť na advokáta, ktorý porušil stavovské predpisy represívne aj preventívne. Preto je uložené disciplinárne opatrenie namieste, pričom pri ustálení jeho výšky bolo brané na zreteľ aj to, že táto výška sankcie je adekvátna a nepredstavuje pre DO advokáta významnú ujmu do jeho osobných a majetkových pomerov.

102.
ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý pri zastupovaní klienta a v jeho záujme vo svojej písomnosti, adresovanej policajnému orgánu, vo vzťahu k protistrane uvedie korektným spôsobom skutočnosti, spochybňujúce okolie, s ktorým je protistrana v kontakte, ktoré vychádzajú z osobnej skúsenosti advokáta ako aj z obsahu spisu v predmetnej veci, nie je disciplinárnym previnením advokáta za predpokladu, že tieto skutočnosti majú reálny základ a zároveň dehonestujúcim spôsobom nezasahujú do osobnostnej sféry protistrany.

Advokát má efektívne využívať všetky zákonné prostriedky na obhajobu práv svojich klientov, pričom však zároveň nesmie zasahovať do práv (napr. osobnostných) protistrán takým spôsobom, aby to protistranám klientov bolo spôsobilé privodiť ujmu. Advokát musí v každom prípade individuálne zvažovať, aký prostriedok ochrany záujmov klienta použiť, aby tento prostriedok zároveň zachoval vážnosť a dôstojnosť advokátskeho stavu a neporušil pravidlá profesijnej etiky advokáta, stanovenej v advokátskych stavovských predpisoch.

Rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK z 23. mája 2017, ***sp. zn. DS II.-2/17:1438/2016***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 23. mája 2017, sp. zn. DS II.-2/17:1438/2016
bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 1 ods. 5 a § 2 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako obhajca klienta obvineného A. B. v trestnej veci na OR PZ vo svojej písomnosti zo dňa 14. 7. 2015 nazvanej ako odôvodnenie sťažnosti zo dňa 1. 7. 2015 proti uzneseniu, sa na adresu oznamovateľky a sťažovateľky pani C. D. písomne vyjadroval tak, že: ... žije a stýka sa s drogovo závislými a pochybnými osobami, a že toho času je jej súčasné bydlisko na ul. S. v bytovke známej aj pod názvom „P.",
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Návrhom predsedu RK SAK zo dňa 12. 1. 2017 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA a v §§ 1 ods. 5 druhá veta a 2 ods. 2 AP SAK.

V sťažnosti z 18. 4. 2016 sťažovateľka k DO uviedla, že v uznesení OR PZ sú zo strany DO advokáta uvádzané nepravdivé, neprofesionálne a neetické skutočnosti, hraničiace s trestnou činnosťou. Sťažovateľku hrubo uráža konštatovanie DO, že sa stýka s drogovo závislými a pochybnými osobami, čo sú účelovo vykonštruované nepravdy. Sťažovateľka si nevie vysvetliť, čo právny zástupca DO myslel tým, že ona toho času žije na S. ulici v bytovke s názvom „P.“, keď ona má uvedený byt riadne odkúpený, v dome, kde s maloletou dcérou žije, bývajú slušní ľudia a jej suseda je príslušníčkou polície. V doplnení sťažnosti zo 16. 5. 2016 už sťažovateľka neuviedla vo vzťahu k DO advokátovi nič, čo by sa týkalo skutku, z ktorého je DO obvinený zo spáchania disciplinárneho previnenia.

Dňa 1. 6. 2016 bolo na SAK doručené vyjadrenie DO k sťažnosti p. C. D. DO v ňom uviedol (čo sa skutku, ktorý je predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania týka), že zastupuje klienta A. B. v právnej veci, týkajúcej sa jeho maloletej dcéry, ktorej matka je sťažovateľka. A. B. zastupuje DO jednak v poručenskom konaní a jednak v konaní o výkon rozhodnutia na okresnom súde. Sťažovateľka dlhodobo odmieta rešpektovať právoplatné a vykonateľné uznesenie krajského súdu, týkajúce sa styku jeho klienta s maloletou dcérou. Sťažovateľka sústavne a opakovane súdom upravený styk nedodržiava a spôsobuje prieťahy v konaniach, čo spôsobilo, že sa A. B. nestretol so svojou dcérou od začiatku roka 2015 ani raz. DO zastával názor, že k sťažovateľke a k veci samej pristupoval vždy zodpovedne a čestne, s cieľom zabezpečiť okrem ochrany práv klienta, aj maloletej dcére svojho klienta nevyhnutnú ochranu a starostlivosť, vzhľadom na potrebu jej citového vývoja k otcovi. Ohľadom označenia sťažovateľky, že žije a stýka sa s drogovo závislými osobami v bytovke s názvom „P.“, DO uviedol, že tieto skutočnosti uviedol v súvislosti s prostredím, v ktorom sa sťažovateľka pohybuje, čo je nebezpečné pre vývoj maloletej dcéry jeho klienta a má na ňu negatívny vplyv.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO dňa 27. 1. 2017 písomne vyjadril tak, že sa pridržal svojho predchádzajúceho písomného vyjadrenia a zopakoval svoje tvrdenia o nevhodnosti prostredia, v ktorom maloletá dcéra jeho klienta vyrastá. Pritom poukázal na znalecký posudok č. 8/2016, ktorého časť priložil k svojmu vyjadreniu. Uviedol, že jeho argumentácia nesmeruje k urážaniu sťažovateľky, ale je výlučne založená na skutkových argumentoch, podložených dôkazmi, bez cieľa dehonestácie a znevážení sťažovateľky. Preto ako advokát vždy pristupoval k veci a sťažovateľke vždy čestne a zodpovedne a jeho úmyslom nebolo znevážiť jej osobu. Vo vyjadrení na PZ SR uviedol DO iba pravdu, s jediným cieľom – ochraňovať záujmy svojho klienta. Začiatkom roka 2015 bol DO zo strany klienta A. B. požiadaný o pomoc pri realizácii styku s jeho maloletou dcérou. Prišiel s klientom v pondelok (v čase styku, určenom súdom) pred bytovku, kde maloletá so sťažovateľkou bývajú. Matku vyzvali, aby súdom upravený styk dodržiavala a odovzdala dieťa otcovi. Matka po chvíli vyšla pred bytovku s ďalšími dvoma osobami mužského pohlavia a uviedla, že otcovi dcéru nevydá. Prítomné osoby, ktoré prišli s matkou, začali byť voči DO a A. B. agresívne, povedali, nech im DO a jeho klient dajú pokoj a jeden z nich vytiahol z kabáta injekčnú striekačku a povedal, že ak nechcú mať problémy, nech vypadnú. Práve tento incident podmienil argumentáciu DO v jeho vyjadrení na OR PZ. Čo sa týka samotného užívania drog, sama sťažovateľka sa k ich užívaniu mala priznať, a to pri výsluchu znalca.

Na disciplinárnom pojednávaní, konanom dňa 23. 5. 2017 DO nad rámec svojich písomných vyjadrení uviedol, že argumenty, ktoré sú uvedené v písomnom odôvodnení sťažnosti na OR PZ neslúžili k dehonestácii sťažovateľky, ale k objasneniu všetkých okolností dôležitých pre trestné konanie. Odôvodnenie sťažnosti na OR PZ bolo potrebné koncipovať z týchto dôvodov širšie, aby bolo zrejmé, o akú osobu u poškodenej (sťažovateľky) ide. Poukázal na skutočnosť, že sťažovateľka sa už podľa jeho vedomostí štyrikrát pokúšala podávať sťaž-

nosti na jeho osobu, využívala pritom rôzne prostriedky, vrátane tvrdení, že ju DO opakovane obťažoval SMS správami, a to dokonca cez Vianoce. DO tiež uviedol, že sa vždy snažil iba v plnej miere ochraňovať záujmy jeho klienta a nebol vedený žiadnymi inými pohnútkami. Skutkovo vec považuje za nepochybnú, rovnako ako navrhovateľ. Názor DO je však odlišný v tom, že si myslí, že bolo nevyhnutné, aby v danom konaní spoločne s klientom objasnil aj širšie okolnosti k osobe poškodenej/sťažovateľky v konkrétnom trestnom konaní. Svoju argumentáciu opieral o skutkové zistenia a dôkazy z konania okresného súdu. Uvedenie skutočnosti, že sťažovateľka je v styku s drogovo závislými osobami, uviedol z dôvodu incidentu, ktorého bol účastný on, jeho klient, sťažovateľka a dvaja neidentifikovaní muži, ktorí sa im vyhrážali injekčnou striekačkou. V predmetnom vyjadrení na OR PZ uviedol pravdu a bol vedený jedinou pohnútkou, a to v súlade so zákonom a advokátskymi predpismi chrániť záujmy svojho klienta.

Na základe vykonaného dokazovania ustálil disciplinárny senát, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, čo zhodne uviedli navrhovateľ ako aj DO advokát. Úlohou senátu teda bolo vyhodnotiť po právnej stránke, či je tento skutok DO disciplinárnym previnením.

Z prehľadu zmarených stykov, vypracovaného OR PZ z 23. 8. 2016, vyplynulo, že sťažovateľka zmarila p. A. B. styk s maloletou dcérou v období od 1. 4. 2016 do 27. 7. 2016.

Zo znaleckého posudku č. 8/2016, znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých vyplynulo, že sťažovateľka C. D. sa pred znalcom vyjadrila, že „V minulosti sporadicky skúsila pervitín a extázu, no nikdy si drogy nepichala. Nikdy nebrala drogy systematicky a už dlhú dobu nemala vôbec nič."

Z písomného vyjadrenia DO z 27. 1. 2017 a z jeho výpovede na disciplinárnom pojednávaní dňa 23. 5. 2017 vyplynulo, že DO bol začiatkom roku 2015 účastný pri pokuse jeho klienta, A. B. o realizáciu styku s jeho dcérou, kedy bolo A. B. v styku zabránené sťažovateľkou a dvoma neznámymi mužmi, z ktorých jeden vytiahol na DO a jeho klienta injekčnú striekačku a povedal, že ak nechcú mať problémy, nech vypadnú. Uvedené vyjadrenie a výpoveď DO navrhovateľ v rámci disciplinárneho konania nijako nepoprel či nespochybnil.

Disciplinárny senát zastáva názor, že je (môže byť) veľmi úzka hranica resp. deliaca čiara, medzi záujmami klientov (ktorých ochrana má byť pre advokáta prvoradou) a medzi právami tretích osôb, najmä protistrán klientov. Advokát má efektívne využívať všetky zákonné prostriedky na obhajobu práv svojich klientov, pričom však zároveň nesmie zasahovať do práv (napr. osobnostných) protistrán takým spôsobom, aby to protistranám klientov bolo spôsobilé privodiť ujmu. Advokát musí v každom prípade individuálne zvažovať, aký prostriedok ochrany záujmov klienta použiť (napríklad aj v rámci písomných podaní advokáta, určených úradom či orgánom), aby tento prostriedok zároveň zachoval vážnosť a dôstojnosť advokátskeho stavu a neporušil pravidlá profesijnej etiky advokáta, stanovenej v advokátskych stavovských predpisoch.

V danom prípade DO pri formulovaní podania na OR PZ použil vlastnú (osobnú) skúsenosť, kedy sa pri kontakte so sťažovateľkou dostal do incidentu s mužmi, ktorí ju sprevádzali a z ktorých jeden vytiahol na DO injekčnú striekačku. DO sa tak skutočne mohol domnievať, že ide o drogovo závislé a pochybné osoby. Táto jeho domnienka bola umocnená znaleckým posudkom súdneho znalca, ktorého obsahom je aj informácia od sťažovateľky znalcovi, že v minulosti brala (tzv. tvrdé) drogy. Vo vzájomnej súvislosti týchto dôkazov a skutočností, vyjadrenie DO, zaslané na OR PZ dňa 14. 7. 2015 nepostráda právnu a faktickú relevanciu.

DO pritom netvrdí o osobe sťažovateľky, že by bola pochybná, či drogovo závislá; v tomto ohľade nemožno jeho postup považovať za dehonestujúci, či urážlivý voči sťažovateľke. Toto vyjadrenie uviedol vo vzťahu k osobám, v okruhu ktorých sa sťažovateľka pohybuje (stýka sa)

a ktoré mal DO možnosť osobne zažiť začiatkom roka 2015. Predmetný zážitok, posilnený faktom zo znaleckého posudku, DO využil v podaní na OR PZ, zjavne vedený úmyslom dostať svojho klienta, p. A. B. do výhodnejšieho procesného postavenia v trestnom stíhaní, a to na úkor sťažovateľky. Tomuto postupu DO však nemožno nič vyčítať; spochybnením okolia, v ktorom sa sťažovateľka pohybuje, nemohol privodiť ujmu jej, keďže C. D. v predmetnom trestnom konaní vystupuje v právnom postavení poškodenej a oznamovateľky. Naopak, určitým spochybnením osoby sťažovateľky, resp. jej okolia, sa DO usiloval objasniť orgánom činným v trestnom konaní vzťahové problémy medzi sťažovateľkou a jeho klientom, ktoré vedú jeho klienta k uplatňovaniu si práv na styk s maloletou dcérou. Spochybňovaním okolia matky maloletej, usiloval sa DO obhájiť záujmy svojho klienta spôsobom, ktorý neprekračuje hranice advokátskej etiky.

Vyjadrenie DO, ktoré sa mu kladie za vinu v návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát nevyhodnotil ako také, ktoré by nezachovávalo vážnosť a dôstojnosť advokátskeho stavu a porušovalo pravidlá profesijnej etiky advokáta. Senát si však neodpustí úvahu, že práve v prípade, ak by DO nevyužil svoju vlastnú osobnú skúsenosť, ktorú získal pri vyššie popísanom incidente s injekčnou striekačkou, v kombinácii s niekdajším užívaním drog sťažovateľkou a neformuloval by svoje vyjadrenie na OR PZ tak, ako ho formuloval v podaní zo 14. 7. 2015, poškodil by (resp. dostatočne neobhájil) záujmy svojho klienta. Stavovské advokátske predpisy kladú za povinnosť advokátom využívať všetky právne a legálne prostriedky obhajoby v prospech klientov. V danom prípade DO konal presne tak, ako mal (ako advokát) konať. Pri svojom konaní a obhajobe A. B. nemohol DO prihliadať a brať ohľad na záujmy a priorizáciu hodnôt protistrany – sťažovateľky, ale výlučne na záujmy vlastného klienta, čo i vykonal. Opačný výklad a kladenie etických princípov advokáta na misku váh, v interakcii medzi právami a oprávnenými záujmami klienta a jeho „protistrany", v akomkoľvek konaní (trestnoprávnom, občianskoprávnom, obchodnoprávnom, či akomkoľvek inom), by mohlo priviesť advokátske povolanie do úlohy formalistického štatistu, ktorý sa iba prizerá vývoju toho ktorého konania. Ako to je uvedené v odôvodnení vyššie, je vecou a rizikom advokáta, aby vyhodnotil hranicu, kedy sa ochrana práv jeho klienta dostáva za hranicu zákonných možností a interných predpisov advokátskeho stavu, na prvom mieste je však vždy záujem klienta. Advokát má zákonné možnosti odmietnuť poskytovanie právnej pomoci, ak sa táto dostáva mimo zákonného rámca.

Z vyššie uvedených dôvodov senát DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

103.

ROZHODNUTIE

Zaslanie žiadosti o odročenie pojednávania advokátom súdu, ku ktorému advokát omylom pripojí aj časť e-mailovej komunikácie medzi advokátom a jeho klientom, obsahujúcu hanlivé označenie protistrany advokátom, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko zaslaním tohto výroku, ktorý mal povahu hodnotiaceho úsudku a nie skutkového tvrdenia, do súdneho spisu, sa tento s ohľadom na povinnosť mlčanlivosti sudcov a zamestnancov súdov nestal verejne prístupným.

Obsah a zvolený slovník neverejnej komunikácie medzi advokátom a klientom je vecou advokáta a klienta a ani stavovskej organizácii neprináleží regulovať dobrovoľne zvolené expresívnejšie výrazové prostriedky v komunikácii advokát – klient.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 21. marca 2017, ***sp. zn. DS III.-83/16:1634/2016***

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 21. marca 2017, sp. zn. DS III.-83/16:1634/2016 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 2 a 4, § 18 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako právny zástupca A. B. v konaní vedenom okresným súdom o ochranu osobnosti proti C. D.:

1.) doručil dňa 1. 12. 2015 o 07:38 hod. elektronické podanie označené ako „Žiadosť o odročenie termínu pojednávania 2. 12. 15“, ktoré o. i. obsahovalo vyjadrenie „... na druhej strane si myslím, že X. má oveľa väčšie svine vo funkciách ako je D.“
2.) napriek vedomosti o zastúpení C. D. advokátom JUDr. E. F. zaslal dňa 28. 1. 2016 o 17:10:23 hod. e-mail týkajúci sa predmetu sporu priamo C. D., pričom advokáta, ktorý bol zástupcom protistrany o tomto nevyrozumel ani dodatočne,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Dňa 12. decembra 2016 podal predseda RK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania na disciplinárne obvineného advokáta pre skutky uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, na základe sťažnosti sťažovateľa C. D., podanej prostredníctvom jeho právneho zástupcu JUDr. E. F.

K návrhu sa DO vyjadril vyjadrením doručeným SAK 4. 1. 2017, v ktorom poukázal na to, že išlo o jeho dôvernú korešpondenciu s klientom a že nebolo preukázané, že by si pracovníci súdu alebo sudkyňa jeho dôvernú korešpondenciu čítali.

DO doplnil na pojednávaní dňa 21. 3. 2017 svoju argumentáciu tak, že bol v súvislosti s odročovaním pojednávania v pracovnom časovom strese, nakoľko musel e-mailovú komunikáciu vybaviť v poslednej chvíli. Z toho dôvodu došlo k tomu, že v správe určenej pre súd sa nachádzala aj časť komunikácie určenej výhradne jeho klientovi. DO nepredpokladal, že mu jeho klient pošle správu týkajúcu sa odročenia pojednávania tak, že súčasne pošle správu k mailovej správe starej viac ako 2 mesiace. Len čo sa DO o tejto skutočnosti dozvedel, vykonal úkony k súdu a žiadal časť predmetnej komunikácie odstrániť, nakoľko išlo o omylom súdu zaslanú internú komunikáciu medzi advokátom a klientom.

DO súčasne na otázku zástupcu navrhovateľa vysvetlil, aké úkony urobil v súvislosti s tým, že predmetnú správu zaslal aj na e-mailovú adresu. Predmetné vysvetlenie odôvodnil tým, že v prvom rade tú správu poslal preto, že chcel, aby adresát vedel o žiadosti o odročenie pojednávania, pretože DO v tom čase ešte nevedel, že predmetný adresát v tom čase už protistranu nezastupoval.

Pokiaľ ide o 2. bod obvinenia, DO uviedol, že predmetný mail bol reakciou na osobné stretnutie medzi ním a sťažovateľom, na ktorom sa DO nezúčastnil, a teda nemohol mať žiadnu vedomosť o obsahu tohto stretnutia.

Na základe vykonaného dokazovania, a to vrátane skutočností vyplývajúcich z disciplinárneho a tiež aj sťažnostného spisu, dospel disciplinárny senát k nasledovným zisteniam:

1. Je nepochybné, že časť mailovej správy, ktorá sa dotkla sťažovateľa, je súčasťou komunikácie medzi advokátom (DO) a jeho klientom (A. B.).
2. Takisto je nepochybné, že sa táto mailová komunikácia dostala do súdneho spisu, teda do spisu, ku ktorému nemá verejnosť prístup a pracovníci súdu a konajúca sudkyňa sú o obsahu spisu viazaní mlčanlivosťou.
3. Taktiež je zrejmé, že DO sa snažil o to, aby napriek krátkosti času, nenastal problém v súvislosti s odročovaním pojednávania.

4. Ako je zrejmé zo sťažnostného spisu (čl. 12), predmetný mail bol preposlaný z e-mailu, na ktorý DO správu zaslal, na ďalšie dve adresy s tým, že tam bolo uvedené „Čítajte do konca :-)".
5. Zo sťažnostného spisu vyplýva, že C. D. upovedomil o podaní sťažnosti (teda podnetu na prešetrenie podozrenia zo spáchania disciplinárneho previnenia DO advokátom) aj prezidenta SR a tiež aj predsedníčku Súdnej rady Slovenskej republiky.
6. V našom kultúrnom okruhu sa považuje prirovnanie k „svini" za hanlivé a takto to vnímal aj sťažovateľ (inak by sťažnosť zaiste nepodal).
7. Sťažovateľ je v politike dlhoročne aktívny a je teda osobou verejného záujmu.

S ohľadom na tie skutkové závery dospel disciplinárny senát nasledovné závery:

Hodnotiaci úsudok DO advokáta sa nestal verejne prístupným tým, že sa dostal do súdneho spisu. Tento hodnotiaci úsudok bol preposlaný JUDr. G. H, ten ho preposlal ďalším osobám, takto o tejto správe (a hodnotiacom úsudku DO advokáta) získal vedomosť aj sťažovateľ. Ďalšie osoby – prezident SR a predsedníčka Súdnej rady Slovenskej republiky boli oboznámené s týmto hodnotiacim úsudkom sťažovateľom. To, ako vnímajú iné osoby takýto hodnotiaci úsudok, je zrejmé aj z textu „Čítajte do konca:", zaiste nešlo o škodoradostnú poznámku.

To, ako – čo do obsahu komunikácie – medzi sebou komunikuje advokát a klient je vecou advokáta a klienta a z pohľadu disciplinárneho konania je to irelevantné. Inými slovami, aký slovník si zvolia advokát a klient je ich vecou. Sťažovateľ uviedol v sťažnosti, že „vulgárne osočovanie inej osoby pred klientom je závažným porušením povinnosti advokáta".

Advokát je „druhým ja" svojho klienta, privilegované postavenie vzťahu advokát – klient je súčasťou vyspelých právnych poriadkov. Regulovať slovník medzi advokátom a klientom nie je možné, hranicu si stanovujú advokát a klient, je to aj otázka ich vkusu. Sloboda prejavu v (uzavretom) vzťahu medzi advokátom a klientom je v ich dispozícii (advokáta a klienta). V tomto prípade nejde o „prichytenie" pri nepatričnej komunikácii, ale o to, že sa táto komunikácia dostala mimo sféry advokáta a klienta, a to v dôsledku chyby advokáta.

Nemožno teda považovať za obozretné a vhodné, ak vzájomnú – dôvernú komunikáciu (v tomto prípade časť komunikácie advokáta klientovi) zverí advokát do rúk elektronickej komunikácie. V súčasnej dobe začína pôsobiť spojenie dôvernosti a elektronickej komunikácie ako oxymorón.

Ak advokát mieni zverovať svoje hodnotiace úsudky, pri ktorých použije istý stupeň expresívnosti, elektronickým komunikačným prostriedkom, mal by si dávať mimoriadny pozor a ak si ho nedá, pochybenie treba pričítať advokátovi. V tejto súvislosti sa treba vyrovnať aj s tým, aký následok mohol takto omylom zaslaný mail spôsobiť a posúdiť to v širšom etickom kontexte.

V tomto prípade bola hodnotiacim úsudkom obsahujúcim neslušnosť dotknutá osoba, ktorá je vlastne profesionálnym politikom. Postavenie verejne činných osôb, a najmä politikov, so sebou prináša to, že tieto osoby sú vnímané ako osoby verejného záujmu. Predpokladá sa u nich aj iná miera prahu citlivosti vo vzťahu k prípadným hodnotiacim úsudkom smerovaným voči ich osobe. DO sa sťažovateľovi ospravedlnil. Hodnotiaci úsudok sa ani nestal prístupným tretím osobám, týmto ho učinil skôr sťažovateľ, a to predovšetkým, pokiaľ išlo o list prezidentovi SR.

Pre rozhodnutie disciplinárneho senátu bolo potrebné vyrovnať sa s otázkou, či DO neporušil povinnosť mlčanlivosti vo vzťahu advokát – klient. Vzhľadom na to, že v tomto prípade išlo o hodnotiaci úsudok a nie o skutkové tvrdenia, pričom tento hodnotiaci úsudok sa dostal do súdneho spisu, ktorý nie je verejnosti prístupný, dospel disciplinárny senát k záveru, že v tomto prípade chybné zaslanie mailu nedosiahlo intenzitu disciplinárneho previnenia.

Pokiaľ išlo o následok hodnotiaceho úsudku vnímaného ako „vulgarizmus“, DO sa ospravedlnil a nie je dôvod myslieť si, že by miera intenzity „vulgarizmu“ bola spôsobilá narušiť integritu profesionálneho politika, pretože súčasťou osobnostnej výbavy profesionálneho politika ako verejne činnej osoby by mala byť aj spôsobilosť vyrovnať sa s prípadnými negatívnymi hodnotiacimi úsudkami. Samozrejme, to neznačí, že by sa aj profesionálny politik nemohol cítiť v takomto prípade dotknutý.

Ani stavovskej organizácii neprichodí regulovať dobrovoľne zvolené expresívnejšie výrazové prostriedky v komunikácii advokát – klient. To, že sa expresívne výrazové prostriedky, ktoré jednoznačne možno označiť ako neslušné, dostali mimo sféru advokát – klient, však nie je správne.

Konanie DO advokáta však v tomto prípade nedosiahlo intenzitu disciplinárneho previnenia, a to aj vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti prípadu.

To, že si aj DO evidentne uvedomuje istú mieru neslušnosti, je zrejmé aj z toho, že sa sťažovateľovi ospravedlnil.

Vo vzťahu k bodu 2. obvinenia by bolo na mieste uvažovať o disciplinárnom previnení vtedy, ak by v dôsledku rokovania priamo s protistranou došlo k závažnejšiemu následku, resp. ak by DO zámerne „ignoroval“ advokáta protistrany.

104.

ROZHODNUTIE

Účasť advokáta na základe pokynu klienta (prenajímateľa) na súpise hnuteľných vecí v sídle nájomcu za účelom využitia oprávnenia prenajímateľa podľa § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nie je disciplinárnym previnením advokáta, za predpokladu, že advokát sa nezúčastňuje na vypratávaní hnuteľného majetku nájomcu a dôsledne rozlišuje medzi tým, čo prípustné je (súpis majetku) a čo už nie je (premiestnenie hnuteľných vecí proti vôli nájomcu).

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 26. novembra 2015, ***sp. zn. DS V.-5/15:2200/2014***

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 26. novembra 2015, sp. zn. DS V.-5/15:2200/2014 boli DO advokáti A. A. a B. B. **oslobodení**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 3 ZoA, ktorých sa mali dopustiť **tým, že**

a) sa dňa 2. 8. 2014 ako právni zástupcovia pána C. C. (prenajímateľa) dostavili do sídla spoločnosti D., s. r. o. (nájomcu), kde začali spisovať a
b) svojvoľne vypratávať hnuteľný majetok nachádzajúci sa v prenajatom objekte, z dôvodu podľa § 672 ods. 2 druhej vety Občianskeho zákonníka,

pretože v časti a) **skutok nie je disciplinárnym previnením**
a v časti b) **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Dňa 8. augusta 2014 bola na adresu SAK doručená sťažnosť spoločnosti D., s. r. o., na advokátov A. A. a B. B. a ich postup dňa 2. augusta 2014 ako zástupcov p. C. C. ako prenajímateľa nehnuteľnosti pri spisovaní majetku nachádzajúcom sa na nehnuteľnosti, ktorú mal sťažovateľ v užívaní na základe nájmu. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že disciplinárne obvinení za účasti súkromnej bezpečnostnej služby a v prítomnosti ich klienta pravdepodobne násí-

lím vnikli do areálu sťažovateľa umiestneného na predmetnej nehnuteľnosti (ktorej nájom sťažovateľom už bol v tom čase skončený) a začali spisovať a vypratávať hnuteľný majetok nachádzajúci sa v areáli. Sťažovateľ namietal, že tieto úkony robili disciplinárne obvinení svojvoľne a bez oprávnenia vyplývajúceho im z právnych predpisov.

Na vyzvanie predsedu RK SAK sa k sťažnosti vyjadrili obaja disciplinárne obvinení. Vo svojich vyjadreniach potvrdili, že sa zúčastnili na úkone súpisu hnuteľných vecí umiestnených na predmetnej nehnuteľnosti, pričom ich klient, využijúc svoje oprávnenie podľa § 672 ods. 2 druhej vety Občianskeho zákonníka pristúpil k fyzickému zadržaniu vecí nachádzajúcich sa na predmetnej nehnuteľnosti, ktoré sa javili byť majetkom sťažovateľa. K vypratávaniu predmetnej nehnuteľnosti sa disciplinárne obvinení nevyjadrili.

Na základe uvedených dokumentov a informácií rozhodla RK SAK o podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania voči obom disciplinárne obvineným pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorý bol podaný dňa 4. 2. 2015.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dve pojednávania, na ktorých vypočul postupne oboch disciplinárne obvinených.

Na pojednávaní vykonanom dňa 22. 10. 2015 disciplinárny senát vypočul DO advokáta A. A., ktorý okrem iného uviedol, že v čase spisovania zoznamu hnuteľných vecí 2. 8. 2014 sa žiadne veci neodvážali ani nie je pravdou, že násilím vnikli do oploteného objektu nájomcu. Objekt sprístupnil klient, ktorý je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. DO ďalej poukázal na pohľadávky, ktoré boli titulom nezaplatenia nájomného zo strany nájomcu priznané rozsudkom okresného súdu zo dňa 13. 2. 2015 tak, že žalovaný spoločnosť D., s. r. o. je povinná zaplatiť p. C. C. sumy citované v rozsudku (6 000 eur s prísl.).

Vo vzťahu k zápisu o vypratаní nehnuteľnosti zo dňa 2. 8. 2014 DO uviedol, že bol vykonaný za účelom podania návrhu na súd v zmysle § 672 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje postup súdu pri spisovaní hnuteľných vecí. Súhlasil s tým, že je na tomto zápise nešťastne sformulované, že ide o vypratanie nehnuteľnosti, podotkol však, že k fyzickému vypratаniu nedošlo. Vlastník C. C. k tomuto pristúpil uvedeného dňa 2. 8. 2014 až následne vo večerných hodinách podľa tvrdenia DO bez jeho vedomia a bez porady s ním ako advokátom. O samotnom vypratаní predmetných hnuteľných vecí sa dozvedel až následne, nie v čase ich vypratávania. Pokiaľ išlo o dôkaz RK SAK, a to uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 19. 9. 2014 podotkol, že z neho nevyplýva presná časová, hodinová špecifikácia, kedy došlo k fyzickému odvezeniu predmetných vozidiel z areálu klienta do areálu inej spoločnosti.

Disciplinárny senát nepripustil vypočutie svedka navrhnutého DO z dôvodu, že by bližšie neobjasnil skutočnosti, či sa DO A. A. v čase vypratania na uvedenom mieste nachádzal alebo nenachádzal. Zástupca RK SAK navrhol vykonať dokazovanie smerom k tomu, či sa predmetné hnuteľné veci (motorové vozidlá) vrátili a kedy sa vrátili do objektu prenajatého pôvodne sťažovateľovi. DO A. A. k tomuto uviedol, že vie potvrdiť, že predmetné hnuteľné veci (motorové vozidlá) sa vrátili do uvedeného areálu v priebehu novembra 2014, bližšie ale nevedel uviesť kedy. Na otázku člena disciplinárneho senátu, kto vyhotovoval fotografické zábery predmetných vozidiel založené v spise, DO uviedol, že ich vyhotovil on.

Na ďalšiu otázku člena disciplinárneho senátu, z akého právneho predpisu odvodzovali DO svoje právo vykonať súpis týchto hnuteľných vecí, DO uviedol, že vychádzali z ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce zádržné právo prenajímateľa k veciam vzneseným nájomcom do predmetu nájmu, vzhľadom k tomu, že dňa 1. 8. 2014 došlo k ukončeniu nájomného vzťahu medzi klientom ako prenajímateľom a sťažovateľom ako nájomcom, prenajímateľ si chcel predmet nájmu prevziať, o tomto úkone zároveň informoval nájomcu, ktorý sa na dané miesto následne dostavil a chcel všetky vozidlá z daného miesta odviezť. Vzhľadom na to, že prenajímateľ evidoval voči nájomcovi pohľadávku z titulu neuhradeného nájomného, prena-

jímateľ si uplatnil zádržné právo a následne podal návrh na okresný súd na vykonanie súpisu zadržaných vecí. Predpokladom takéhoto návrhu je aj zoznam vecí, ktoré sa v predmete nájmu nachádzali a ich úlohou bolo tento zoznam pripraviť. Na ďalšiu otázku k prítomnosti zamestnancov sťahovacej služby DO uviedol, že počas jeho prítomnosti v areáli, kde sa predmetné vozidlá nachádzali, žiadni zamestnanci sťahovacej služby tam prítomní neboli.

Na pojednávaní vykonanom dňa 26. 11. 2015 disciplinárny senát vypočul DO B. B., ktorá uviedla, že bola prizývaná na úkon 2. 8. 2014, ale pôvodne nechcela byť prítomná, avšak pán C. C. ju presvedčil, aby sa na tomto úkone zúčastnila ako svedok, aby celá záležitosť prebehla zákonným spôsobom. Vo svojej výpovedi ďalej popísala priebeh úkonu s tým, že sa na ňom zúčastnil aj právny zástupca sťažovateľa za účelom pokusu o dohodu, k čomu však nedošlo. Najprv sa triedili veci až následne sa pristúpilo k spísaniu súpisu. Všetci prítomní si to prečítali a skontrolovali, podpísali na zápise, ktorý je súčasťou disciplinárneho spisu, označený v disciplinárnom spise ako „Zápis o vypratаní nehnuteľností zo dňa 2. 8. 2014". Potom išiel C. C. podať vysvetlenie na políciu a ostatní sa rozišli domov. Všetky autá, ktoré boli v súpise, zostali namieste a zostala tam aj SBS. Toto ukončenie bolo zavŕšené podaním si rúk, preto DO bola prekvapená, že takáto sťažnosť na ich postup na SAK prišla.

Na otázku zástupcu RK SAK, či bola v čase spisovania v autobazáre prítomná sťahovacia služba, DO túto skutočnosť potvrdila s tým, že následne odišla s tým, že so záležitosťou nechce mať nič spoločné. Na ďalšiu otázku, týkajúcu sa vozidiel DO uviedla, že uvedené vozidlá boli naozaj premiestnené z autobazáru s tým, že cca po dvoch mesiacoch sa tieto vozidlá vrátili do autobazáru.

Na otázku člena senátu, ako si vysvetľuje prítomnosť sťahovacej služby na tomto úkone, DO odpovedala, že podľa jej názoru uvedenú sťahovaciu službu si objednal C. C., nakoľko je to nevyspytateľný klient, sama bola prekvapená, že boli prítomní na tomto úkone, ale ako poznamenala po príchode policajnej hliadky, táto sťahovacia služba sama odišla.

K názvu listiny „Zápis o vypratаní nehnuteľnosti" DO uviedla, že názov listiny nesúhlasí so skutkovým stavom, čo sa odohralo v skutočnosti a nie je správne označenie toho úkonu, ktorý tam reálne prebehol. Klient vyslovene hovoril o tom, že sa odovzdá nehnuteľnosť. Zadržanie áut bolo len posledné možné riešenie.

Na základe takto vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k nasledovným záverom:

V časti, v ktorej sa skutok týka spisovania hnuteľného majetku nachádzajúceho sa na predmetnej nehnuteľnosti, bol disciplinárny senát toho názoru, že nejde o disciplinárne previnenie. Disciplinárne previnenie musí byť disciplinárne obvineným zavinené prinajmenšom z nedbanlivosti. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že disciplinárne obvinení sa úkonu spisovania hnuteľného majetku zúčastnili plniac pokyn klienta, a že dôsledne rozlišovali medzi tým, čo prípustné je (súpis majetku) a čo už nie je (premiestnenie hnuteľných vecí z predmetnej nehnuteľnosti na iné miesto proti vôli sťažovateľa). Označenie súpisu nehnuteľného majetku ako „Záznam o vypratаní nehnuteľnosti" disciplinárne obvinení dostatočne vysvetlili okolnosťami a časovými súvislosťami, za akých sa tento dokument pripravoval, a disciplinárny senát považoval toto vysvetlenie za dostatočné. Všetky okolnosti prípadu tak, ako boli v konaní preukázané, podľa názoru disciplinárneho senátu nie sú dostatočné na to, aby zakladali disciplinárne previnenie disciplinárne obvinených tak, ako bolo popísané v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

V časti, v ktorej sa skutok týka fyzického vypratania nehnuteľnosti (premiestnenia hnuteľných vecí z predmetnej nehnuteľnosti na iné miesto proti vôli sťažovateľa), nebolo v konaní preukázané, že sa tento skutok stal tak, ako bol opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania, t. j., že sa stal za prítomnosti disciplinárne obvinených, ktorí pri ňom asistovali.

Naopak, bolo preukázané, že k tomuto došlo v inom čase a v neprítomnosti disciplinárne obvinených, a preto ich za to nie je možné disciplinárne postihnúť.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol disciplinárny senát tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

105.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý predžalobnú výzvu, zaslanú protistrane jeho klienta za účelom zaplatenia nákladov jeho klienta, spojených s uplatnením jeho pohľadávky, označí ako „vyčíslenie trov konania – faktúra" a jej text formuluje zmätočne a nejednoznačne tak, že výzva vyznieva tak, že advokát zasiela protistrane faktúru za poskytnuté právne služby, ktoré si však protistrana u advokáta nikdy neobjednala, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA.

Advokát má byť osobou, ktorá v komunikácii s druhou stranou vystupuje dôstojne a formuluje svoje podania a prejav jasne, zrozumiteľne a určito so zachovaním odbornej starostlivosti práve za účelom predídenia situáciám, v ktorých by mohla druhá strana dôvodne pochybovať o obsahu prezentovaných dokumentov. Advokát sa pri koncipovaní dokumentov určených protistrane (ako aj dokumentov pre klienta) nemôže spoliehať na to, že adresát dokumentu má potrebné znalosti a právne povedomie, aby obsah zmätočného a nejednoznačného textu bez ďalšieho pochopil spôsobom, ako si text vykladá advokát tvoriaci daný dokument.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 1. marca 2017, ***sp. zn. DS VI.-76/16:555/2016***

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 1. marca 2017, sp. zn. DS VI.-76/16:555/2016 bol DO advokát **uznaný za vinného**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA,

tým, že

dňa 2. 2. 2016 zaslal p. A. B. list „Vyčíslenie trov konania – faktúra", v ktorej uvádza „na základe podnetu nášho klienta C. D. sme Vám dňa 29. 9. 2014 zaslali právny rozbor prípadu – výzvu na odstránenie prekážok. Súčasne sme Vám vyčíslili právne náklady, ktoré nám vykonaním právnych úkonov v danej veci vznikli. Nakoľko ste tieto náklady neuhradili, predkladáme Vám ich vyčíslenie – faktúru. Trovy konania v sume 167,78 eur žiadame uhradiť na účet vedený v banke v lehote 7 dní od doručenia faktúry. Zúčtované v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v platnom znení" a ktorým ďalej po položkách vyčíslil svoju advokátsku odmenu, výšku režijného paušálu ako aj vyčíslenie DPH a to všetko aj napriek tomu, že p. A. B. nebola nikdy klientkou DO advokáta a žiadny právny rozbor si u DO neobjednala a teda neexistoval žiaden titul na to, aby advokát zasielal p. A. B. faktúru,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **100 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 28. 10. 2016 podal predseda RK SAK na podklade sťažnosti sťažovateľky A. B. návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V rámci návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi RK SAK okrem iného uviedla, že sťažovateľka A. B. podala dňa 17. 2. 2016 na DO advokáta sťažnosť za to, že zaslal dňa 2. 2. 2016 sťažovateľke list „vyčíslenie trov konania – faktúra", pričom sťažovateľka tento list pochopila ako uplatnenie náhrady právnych nákladov p. C. D. (klienta advokáta), avšak podľa jej názoru p. C. D. voči nej žiadny nárok na náhradu právnych nákladov nemal, nakoľko sa neviedlo žiadne konanie, v ktorom by takéto náklady mohli vzniknúť.

K návrhu RK SAK sa písomne vyjadril DO advokát dňa 21. 11. 2016 a uviedol, že faktúru sťažovateľke zasielal na základe požiadavky jeho klienta, pána C. D. z dôvodu, aby ju oboznámil s výškou nákladov, ktoré jeho klientovi vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním. DO tiež uviedol, že sťažovateľke dňa 29. 9. 2014 zaslal právny rozbor prípadu s výzvou na odstránenie prekážok pri užívaní nehnuteľnosti. Na jej list zo dňa 7. 10. 2014 reagoval stanoviskom k jej vyjadreniu zo dňa 10. 10. 2014 a nakoľko nedošlo k žiadnemu konaniu, ktoré by svedčilo o snahe k vyriešeniu veci súdnou cestou, požiadal DO o poskytnutie pomoci pri ochrane vlastníckeho práva aj príslušný obecný úrad dňa 13. 1. 2015, a teda nie je možné konštatovať, že DO nevysvetlil zrozumiteľne o čo ide vo veci a z čoho pramení jeho informácia o výške nákladov. DO zároveň zdôraznil, že o tom, že s klientom bude požadovať náhradu nákladov informoval sťažovateľku v liste zo dňa 10. 10. 2014 na základe § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pričom za hmotnoprávny základ uvedeného považoval § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. DO v rámci svojho vyjadrenia taktiež uviedol, že sťažnosť sťažovateľky považuje za pomstu, keďže obhajoval svojho klienta C. D., keď bol obvinený sťažovateľkou z trestného činu ublíženia na zdraví a neskôr bol prejednávaný pred okresným úradom v priestupkovej veci proti občianskemu spolunažívaniu, kde bolo proti nemu konanie zastavené a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 9. 2015.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že bolo dokázané, že sa skutok stal tak a v takom rozsahu, ako bol formulovaný predsedom RK SAK, ako aj to, že tento skutok spáchal DO.

Disciplinárny senát mal po preskúmaní veci a po oboznámení sa s obsahom spisu za to, že DO konal v rozpore s platnými advokátskymi predpismi, keď zasielal dokument označený ako „vyčíslenie trov konania – faktúra" osobe, ktorá nebola klientom DO.

Disciplinárny senát zastával názor, že konaním DO došlo k porušeniu advokátskych predpisov, a to § 18 ods. 3 ZoA, nakoľko DO znížil svojim konaním dôstojnosť advokátskeho stavu a jeho konaním nerešpektoval a porušoval pravidlá profesijnej etiky.

Disciplinárny senát zdôraznil, že nespochybňuje samotné konanie a postup DO advokáta spočívajúce v zasielaní predžalobných výziev za účelom zníženia nákladov klienta, keďže uvedené je bežnou zaužívanou praxou v advokácii. Pri zasielaní predžalobných výziev je však potrebné zo strany advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou a koncipovať tieto výzvy a komunikáciu s protistranou jasne, zrozumiteľne a určito, aby nemohlo zo strany protistrany, ktorá nie je klientom advokáta dôjsť k akýmkoľvek pochybnostiam ohľadom práv uplatňovaných vo výzve, resp. k akýmkoľvek pochybnostiam ohľadom adresáta, formy a obsahu daného dokumentu.

V prípade DO advokáta je možné zhodnotiť, že spôsobom, akým formuloval vyčíslenie trov konania – faktúru zasielanú sťažovateľke, mohli vzniknúť na strane adresáta dôvodné pochybnosti, nakoľko uvedený dokument pôsobí svojím označením ako vystavená faktúra adresovaná sťažovateľke (a teda osobe, ktorá nie je klientom DO a osobe, ktorej DO nemá

žiaden právny dôvod zasielať faktúru za poskytnutie právnych služieb – konkrétne okrem iného za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vypracovanie právneho rozboru prípadu), z obsahu dokumentu nie je dostatočne zrejmé, resp. zrozumiteľne vysvetlené, na základe akých skutočností je nárok uplatňovaný a v koho prospech dochádza k jeho uplatneniu a z obsahu dokumentu jeho adresát môže dôvodne nadobudnúť presvedčenie, že DO nepožaduje náhradu právnych nákladov svojho klienta, ale že požaduje úhradu poskytnutej služby priamo od sťažovateľky za vypracovanie „právneho rozboru", na čo však nebol žiaden dôvod, keďže si sťažovateľka od DO žiadnu službu neobjednala.

Disciplinárny senát SAK mal za to, že konaním DO advokáta došlo k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu a zároveň porušeniu etických princípov, na ktorých stojí výkon povolania advokáta, nakoľko práve advokát má byť osobou, ktorá vystupuje dôstojne a formuluje svoje podania a prejav jasne, zrozumiteľne a určito so zachovaním odbornej starostlivosti práve za účelom predídenia situáciám, v ktorých by mohla druhá strana dôvodne pochybovať o obsahu prezentovaných dokumentov, resp. by mohla dôvodne nadobudnúť dojem, že ju advokát vyzýva na úhradu právnych služieb, ktoré si dotknutá osoba uňho nikdy neobjednala.

Advokát sa pri koncipovaní dokumentov určených protistrane (ako aj dokumentov pre klienta) nemôže spoliehať na to, že adresát dokumentu má potrebné znalosti a právne povedomie, aby obsah zmätočného a nejednoznačného textu bez ďalšieho pochopil spôsobom, ako si text vykladá advokát tvoriaci daný dokument.

Disciplinárny senát SAK sa zároveň domnieva, že práve advokát je osobou, ktorá má mať vedomosť, ako je vhodné formulovať predžalobnú výzvu, aby nedošlo k pochybnostiam o jej obsahu v tak významnej miere, ako sa to stalo v prípade DO advokáta.

Dokument zasielaný sťažovateľke zo strany DO advokáta a postup, ktorý DO zvolil je zavádzajúci a neetický, keďže z obsahu „vyčíslenia trov konania – faktúry" môže vzniknúť domnienka, že má DO nejaký nárok voči sťažovateľke, že medzi sťažovateľkou a DO existuje nejaký priamy právny vzťah, na základe ktorého má voči sťažovateľke DO nárok na zaplatenie advokátskej odmeny a z obsahu jednoznačne nevyplýva, že DO žiada o náhradu právnych nákladov svojho klienta, ale že požaduje zaplatenie svojej odmeny priamo od sťažovateľky za vypracovanie „právneho rozboru", ktorý si uňho však sťažovateľka nikdy neobjednala a ani nikdy nebola jeho klientkou.

Disciplinárny senát SAK v tomto prípade zdôraznil, že listina zo dňa 2. 2. 2016, ktorú DO zasielal sťažovateľke obsahuje viacero výrokov, ktoré sú plne spôsobilé vyvolať v adresátovi pochybnosti a pôsobia zmätočne. K uvedenému je možné jednoznačne zaradiť samotné označenie dokumentu ako „Vyčíslenie trov konania – faktúra", následnú informáciu o tom, že DO zasielal dňa 29. 9. 2014 sťažovateľke „právny rozbor prípadu – výzvu na odstránenie prekážok" a tiež zdôraznenie skutočnosti, že je sťažovateľke zasielané „vyčíslenie – faktúra", o úhradu ktorej žiadal DO „v lehote 7 dní od doručenia faktúry".

Rovnako vyčíslenie úkonov vo veci nevzbudzuje dojem, že ide o postup podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a teda o uplatnenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, keďže uvedený nárok nie je v texte dokumentu jednoznačne zadefinovaný a pôsobí tak, že DO zasiela sťažovateľke faktúru za poskytnuté právne služby (ktoré jej však nikdy neposkytol), a teda nie vyúčtovanie a uplatnenie nákladov jeho klienta spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Pri uložení disciplinárneho opatrenia sa disciplinárny senát SAK stotožnil s návrhom RK SAK len z časti, na základe čoho rozhodol s prihliadnutím na osobné pomery DO a s prihliadnutím na závažnosť previnenia, o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnej pokuty vo výške 100 eur.

106.
ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v podaní adresovanom súdu označenom ako vyjadrenie navrhovateľa – klienta advokáta, na adresu protistrany uvedie nevecné, nevhodné a emotívne tvrdenia, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2 a 3 a § 2 ods. 2, § 14 ods. 2 a 29 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 26. februára 2016, ***sp. zn. DS X.-80/15:850/2015***

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 26. februára 2016, sp. zn. DS X.-80/15:850/2015 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**
z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 a 3 a § 2 ods. 2, § 14 ods. 2 a 29 AP SAK,

tým, že

vo svojom podaní okresnému súdu, nazvanom „Vyjadrenie navrhovateľa k stanovisku odporkyne k č. k. ...“ zo dňa 29. 1. 2015 zastupujúc navrhovateľa – A. B. uviedla nasledovné nedôstojné, nekorektné a nevecné vyjadrenia na adresu odporkyne – p. B. B. „Navádza to podozrenie z psychickej ujmy matky, ktorá sa „opičou“ láskou snaží ukázať dieťaťu, že ona ho má radšej ako otec a pod.“, „... sú len úbohé ničím nepodložené klamstvá a výmysly pravdepodobne narušeného človeka ...“ a „Na margo poznamenávame, že odporkyňa od skončenia strednej školy (cca od 19. rokov) do svojich t. č. takmer 32. rokov (cca 13 rokov) nemala žiadnu prácu, väčšinou času trávila povaľovaním sa doma, a ak si náhodou našla zamestnanie, čo bolo ešte pred narodením mal. C., tak počas niekoľkých mesiacov pracovný pomer ukončila buď sama, alebo jej dal výpoveď zamestnávateľ, (väčšinou z dôvodu neznášanlivosti sa s kolektívom a ohovárania) nasvedčuje tomu, že vo svojom zrelom veku nemá žiadne pracovné návyky“.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženie disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **405 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 26. 11. 2015 bol v súlade s § 5 ods. 1 DP SAK predsedom RK SAK doručený návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania sa konštatuje, že skutkový stav je preukázaný a nesporný. Navrhovateľ dospel k záveru, že konaním DO došlo k závažnému porušeniu vyššie uvedených zákonných povinností advokáta, ako aj povinností stanovených vnútorným predpisom, pričom intenzita porušenia je značná.

Dňa 26. 2. 2016 sa uskutočnilo pred disciplinárnym senátom pojednávanie. DO sa pojednávania zúčastnila. S návrhom na začatie disciplinárneho konania nesúhlasila, podľa jej vyjadrení, išlo o stanovisko klienta, a preto navrhla, aby ju disciplinárny senát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Právny zástupca DO uviedol, že trvá na svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 17. 12. 2015, ktoré bolo doručené do disciplinárneho spisu dňa 21. 12. 2015. Zdôraznil, že nevidí dôvod na takýto postup revíznej komisie a poukazuje práve na nekorektné správanie sa protistrany v konaní. S navrhovateľkou sa osobne nepozná a teda nemala dôvod sa k jej osobe vyjadrovať, plnila si len svoje advokátske povinnosti a reprodukovala v záujme klienta jeho stanovisko.

Na nariadenom pojednávaní disciplinárny senát vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na začatie disciplinárneho konania, disciplinárneho a sťažnostného spisu ako aj výsluchom DO advokátky.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát k záveru, že disciplinárne obvinená sa svojím konaním dopustila disciplinárneho previnenia, keďže porušila povinnosti vyplývajúce zo ZoA, ako aj AP SAK.

Disciplinárny senát mal za nepochybne preukázané, že DO vo svojom písomnom vyjadrení určenému súdu uviedla skutočnosti, ktoré svojou povahou boli nevecné, neslušné a nehodné advokáta. Advokát má vo svojom postavení vystupovať vo vzťahu k súdu a ostatným účastníkom konania a ich právnym zástupcom slušne, bez emotívnych vyjadrení a zameriavať sa na predmet sporu. Advokát vystupuje voči súdom a úradom tak, aby nenarušil svoju nezávislosť. Správa sa k nim slušne a korektne. Obsahom svojich písomných, ústnych a iných prejavov a svojím vystupovaním, vrátane celkovej úpravy zovňajšku prispieva k dôstojnosti a vážnosti úkonov, na ktorých sa zúčastňuje. Advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určujú predpisy komory. Konanie DO nespĺňa takéto atribúty predpokladané ZoA a AP SAK.

Obrana DO, že iba spracovala vyjadrenia klienta do písomného podania a jej reakcia bola bránením práv klienta, na kvalifikácii jej konania ako DO nič nemení.

Po skončení dokazovania navrhol zástupca navrhovateľa uznanie viny podľa návrhu na začatie disciplinárneho konania a uloženie disciplinárneho opatrenia – peňažnej pokuty vo výške 400 eur.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa disciplinárny senát dôsledne riadil § 26 ods. 2 a ods. 3 DP SAK a § 56 ods. 6 ZoA. Prihliadol na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané a na osobu DO. Táto nebola počas svojej tridsaťosemročnej advokátskej praxe ani raz disciplinárne stíhaná. Vec svojho klienta vybavovala v presvedčení, že iba tlmočí jeho stanovisko, no neustrážila obsah svojho podania určeného súdu, z ktorého nebolo možné jednoznačne extrahovať prejav samotného klienta.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že samotné prejednanie disciplinárneho previnenia je postačujúce, a preto v zmysle § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Disciplinárne previnenia týkajúce sa advokátskych koncipientov a disciplinárne previnenia advokátskych koncipientov

107.
ROZHODNUTIE

Postup advokátskeho koncipienta, ktorý neprimerane hlasným prejavom, ktorý inak nevybočil z medzí štandardnej komunikácie so súdom, resp. protistranou, v pojednávanej sieni ruší priebeh pojednávania v tejto veci ako aj priebeh iného súčasne prebiehajúceho konania napriek upozorneniu súdu, nie je disciplinárnym previnením advokátskeho koncipienta, nakoľko len zo skutočnosti, že advokátsky koncipient má prirodzene hlasnejší prejav a že ústne prejavy sú počuteľné aj v iných pojednávacích miestnostiach súdu, nemožno vyvodiť porušenie povinnosti advokátskeho koncipienta.

V praxi je nielen dovolené, ale v niektorých prípadoch dokonca nevyhnutné, aby advokát pri presadzovaní práv a oprávnených záujmov klienta vystupoval záznym a nekompromisným spôsobom, pričom mu nemôže byť na škodu, ak pri prednese svojej argumentácie považuje za vhodné túto prezentovať zvýšeným hlasom za účelom jej zdôraznenia. Aj takýto prednes však má svoje hranice, ktoré nesmie presiahnuť, keďže v takom prípade by už bolo možné hovoriť o konflikte s dôstojnosťou advokáta resp. advokátskeho stavu. Išlo by najmä o prípady ústnych prejavov agresívnych, neprimerane útočných, arogantných a drzých.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 28. novembra 2016, ***sp. zn. DS IV.-74/16:475/2016***

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 28. novembra 2016, sp. zn. DS IV.-74/16:475/2016 bol DO advokátsky koncipient **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 38 a § 42 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako advokátsky koncipient na pojednávaní konanom dňa 16. 12. 2015 v právnej veci vedenej na okresnom súde o zníženie vyživovacej povinnosti na mal. A. B., neprimerane hlasným prejavom v pojednávacej sieni rušil priebeh pojednávania a rušil aj priebeh aspoň jedného iného súčasne prebiehajúceho pojednávania v budove konajúceho súdu a ani po opakovanom upozornení zo strany konajúcej sudkyne neprestal rušiť svojím správaním pojednávanie vo veci, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Navrhovateľ podal dňa 24. 10. 2016 na základe podnetu sťažovateľky návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátskemu koncipientovi pre skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokátskeho koncipienta uvedených v § 18 ods. 3 ZoA a v § 38 AP SAK v spojení s § 42 AP SAK.

Na základe vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že dňa 16. 12. 2015 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, na ktorom sa zúčastnil ako právny zástupca navrhovateľa

DO a ako odporkyňa sťažovateľka. K sťažnosti sťažovateľky bol pripojený zvukový záznam z predmetného pojednávania, ktorý mal preukazovať tvrdenia sťažovateľky o arogantnom správaní DO, o jeho kričaní na účastníkov pojednávania a osočovaní sťažovateľky. Disciplinárny senát vykonal dôkaz prehratím zvukového záznamu z predmetného pojednávania, čím mal objektívnu a autentickú možnosť posúdiť pravdivosť tvrdení obsiahnutých v sťažnosti a v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj posúdiť primeranosť konania DO. Disciplinárny senát zistil, že na predmetnom pojednávaní DO pri svojich ústnych prednesoch vystupoval hlasným prejavom, bol na tento svoj hlasný prejav sudkyňou upozornený, pričom na svoj hlasný prejav bol upozornený aj osobou z vedľajšej pojednávacej miestnosti. Svoj hlasný prejav na pojednávaní nespochybnil ani DO vo svojom vyjadrení zo dňa 4. 11. 2016 a ani vo svojom ústnom prednese na disciplinárnom pojednávaní. Disciplinárny senát preto v ďalšom posudzoval, či hlasný prejav bol primeraný a či rušil priebeh pojednávania.

Disciplinárny senát zdôraznil, že v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO advokátskemu koncipientovi kladie za vinu skutok, podľa ktorého mal na pojednávaní neprimerane hlasným prejavom v pojednávacej sieni rušiť priebeh pojednávania a rušiť aj priebeh aspoň jedného iného súčasne prebiehajúceho pojednávania v budove konajúceho súdu, pričom ani po opakovanom upozornení zo strany konajúcej sudkyne nemal prestať rušiť svojím správaním pojednávanie vo veci. Vymedzenie tohto skutku je podstatné z dôvodu, že sa v ňom uvádza iba časť skutočností, ktoré sú obsahom sťažnosti. Rovnako v odôvodnení návrhu sa uvádza, že DO sa mal na pojednávaní správať aj arogantne, čo sa však v samotnom skutku neuvádza.

Obsah pojmov dôstojnosť advokátskeho stavu, slušnosť a korektnosť nie sú v advokátskych stavovských predpisoch ani iných právnych predpisoch normatívne vymedzené. Je však nepochybné, že dôstojnosť advokátskeho stavu má byť jedna zo základných vlastností advokátskeho stavu a rovnako, že slušnosť a korektnosť sú vlastnosti typické pre advokáta nielen pre výkone advokácie, ale aj pri správaní sa v bežnom živote.

Ako už IV. disciplinárny senát vo svojej rozhodovacej činnosti uviedol, pri riešení otázky dôstojnosti (napr. rozhodnutie DS IV.-114/2013:1104/2013 zo dňa 18. 11. 2013, v ktorom sa zaoberal zachovávaním dôstojnosti pri komunikácii s tretími osobami alebo rozhodnutie DS IV.-4/13:2932/2012 zo dňa 19. 3. 2014, v ktorom sa zaoberal zachovávaním dôstojnosti pri komunikácii sú súdom), od ktorej nemá dôvod sa odchýliť, pod dôstojnosťou človeka sa vo všeobecnosti rozumie morálny vzťah človeka k sebe samému, ktorého vedomie je formou sebakontroly osobnosti. Na dôstojnosti sa zakladajú požiadavky jednotlivca voči sebe samému konať tak, aby človek neponížil svoju dôstojnosť.

Požiadavka pri správaní sa advokáta tak, aby zachoval dôstojnosť advokátskeho stavu (t. j. advokátskej profesie) znamená uplatňovanie určitých princípov zo strany advokáta, ktoré sa prejavujú najmä pri jeho správaní sa navonok v dvoch rôznych sférach, a to vo sfére pri výkone advokácie a vo sfére mimo výkonu advokácie (pozn.: v zmysle zákona č. 335/2012 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o advokácii, sa s účinnosťou od 1. 1. 2013 zákonná požiadavka na zachovanie vážnosti a dôstojnosti vyžaduje od advokáta aj mimo výkonu advokácie, t. j. aj v bežnom občianskom živote). Zachovávanie dôstojnosti pri výkone advokácie vyžaduje od advokáta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii s tretími osobami a inštitúciami (napr. požiadavka na profesionálny ústny, ako aj písomný, prejav pri komunikácii), na slušnosť pri prezentácii samého seba (napr. požiadavka na úpravu zovňajšku pri zastupovaní klientov pred orgánmi verejnej moci).

Narušenie dôstojnosti advokátskeho stavu a správanie sa spôsobom, ktorý nie je možné považovať za slušný a korektný, je najmä páchanie trestnej činnosti, nerešpektovanie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu ukladajúceho advokátovi povinnosť, ale aj

akékoľvek iné konanie advokáta, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, advokátskou etikou, ale aj všeobecne uznávanými morálnymi hodnotami spoločnosti.

Z vykonaného dokazovania, najmä z obsahu zvukovej nahrávky zachytávajúcej predmetné pojednávanie, mal disciplinárny senát za to, že DO sa svojím hlasným prejavom nedopustil disciplinárneho previnenia, keďže týmto neznížil dôstojnosť advokátskeho stavu a rovnako jeho prejav nemožno hodnotiť ani ako neslušný. Je pravdou, že prejav DO na predmetnom pojednávaní bol hlasný, resp. rázny, avšak tento nemožno ako neprimeraný v posudzovanej veci. Samotný hlas DO možno považovať za nadpriemerne hlasný resp. mohutný (pozn.: zafarbenie hlasu je individuálne pre každú ľudskú bytosť), a preto je jeho ústny prejav potrebné hodnotiť objektívne a v súvislostiach, teda najmä, či na predmetnom pojednávaní sa tento ústny prejav neodchyľoval od bežného štandardu komunikácie so súdom, resp. protistranou. Disciplinárny senát mal za to, že ústny prejav DO sa neodchyľoval bežnému štandardu komunikácie, aj keď DO prezentoval svoju argumentáciu hlasným spôsobom, avšak bez náznakov kriku, arogantného správania, vulgarizmov, a podobne. Disciplinárny senát zobral na zreteľ aj to, že DO nebol na pojednávaní potrestaný za svoje správanie (aj keď ho sudkyňa napomenula), čo svedčí o tom, že ani sama sudkyňa nepovažovala jeho ústny prejav za tak neprimeraný, aby muselo dôjsť k potrestaniu. Rovnako teda nemohlo byť ani samotné pojednávanie rušené v takej miere, aby to sudkyňa považovala za neúnosné, aj keď je pravdou, že na hluk z pojednávacej miestnosti sa bol sťažovať aj advokát z vedľajšej miestnosti, čo však mohlo byť spôsobené aj inými okolnosťami. Samotná skutočnosť, že ústne prejavy sú počuteľné aj v iných pojednávacích miestnostiach nemôžu byť bez ďalšieho kladené za vinu DO, ale skôr za vadu priečok oddeľujúcich miestnosti v súdnych budovách.

Disciplinárny senát vzal do úvahy aj ďalšie objektívne okolnosti týkajúce sa predmetného pojednávania. Zo zvukovej nahrávky z pojednávania je zrejmé, že toto sa nieslo v konfrontačnej atmosfére, kedy boli vzájomné ústne prednesy medzi stranami sporu prezentované záznym spôsobom. K uvedenému prispel aj samotný predmet pojednávania, resp. právnej veci, kedy nie je v praxi výnimkou, že práve v takýchto, resp. obdobných veciach dochádza k záznej argumentácii a k slovným „prestrelkám" medzi stranami. Nemožno v tejto súvislosti opomenúť skutočnosť, že je povinnosťou advokáta pri ochrane práv a oprávnených záujmov klienta využívať všetky právnymi predpismi dovolené prostriedky a je už na taktike advokáta, ako ich uplatní v čo najlepšom záujme klienta. Na strane druhej je však potrebné zdôrazniť, že od advokáta ako osoby chrániacej a presadzujúcej práva a oprávnené záujmy klienta sa vyžadujú zvýšené kritériá na zachovávanie dôstojnosti a slušnosti.

Podľa názoru disciplinárneho senátu je v praxi nielen dovolené, ale v niektorých prípadoch dokonca nevyhnutné, aby advokát pri presadzovaní práv a oprávnených záujmov klienta vystupoval záznym a nekompromisným spôsobom, pričom mu nemôže byť na škodu, ak pri prednese svojej argumentácie považuje za vhodné túto prezentovať zvýšeným hlasom za účelom jej zdôraznenia. Aj takýto prednes však má svoje hranice, ktoré nesmie presiahnuť, keďže v takom prípade by už bolo možné hovoriť o konflikte s dôstojnosťou advokáta resp. advokátskeho stavu. Jednalo by sa najmä o prípady ústnych prejavov agresívnych, neprimerane útočných, arogantných a drzých. Disciplinárny senát však prejav DO za takýto nepovažoval a posúdil ho ako prejav síce hlasný, ale primeraný všetkým okolnostiam, ktorý žiadnym spôsobom nenarušil dôstojnosť advokátskeho koncipienta resp. advokátskeho stavu a nebol ani mimo obvyklých hraníc slušného správania.

Disciplinárny senát mal preto za to, že konanie disciplinárne obvineného nedosiahlo intenzitu, ktorú je možné považovať za disciplinárne previnenie, ktoré by bolo spôsobilé znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu.

108.
ROZHODNUTIE

Za skutkového stavu, kedy oproti sebe stoja dve skupiny dvoch rovnocenných dôkazov a chýba akýkoľvek ďalší jednoznačný dôkaz, je nutné s prihliadnutím na zásadu „in dubio pro reo" prikloniť sa k záveru, že nebolo dostatočne preukázané, že skutok kladený DO advokátovi za vinu, sa stal, a to za predpokladu, že predmetné pochybnosti, ktoré vznikli v konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní dokazovania a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé, rozhodnutie.

V prípade skutkov, ktoré majú povahu tzv. trvajúcich deliktov (napr. nevyplatenie mzdy advokátskemu koncipientovi), objektívna premlčacia doba podľa § 58 ods. 2 ZoA začína plynúť až po odstránení protiprávneho stavu, tzn. od jeho ukončenia.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 8. decembra 2016, ***sp. zn. DS VIII.-48/16:3204/2015***

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 8. decembra 2016, sp. zn. DS VIII.-48/16:3204/2015 bola DO advokátka **oslobodená**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 64 ods. 1 ZoA v spojení s § 2 ods. 2 a § 48 AP SAK, ktorých sa mala dopustiť

tým, že

1.) ako konateľka advokátskej obchodnej spoločnosti A. s. r. o. svojmu bývalému zamestnancovi a advokátskemu koncipientovi A. B. nevyplatila v zákonnom výplatnom termíne mesačnú mzdu vo výške 320 eur za obdobie januára roku 2014;
2.) ako konateľka advokátskej obchodnej spoločnosti A. s. r. o. svojmu bývalému zamestnancovi a advokátskemu koncipientovi A. B. nevyplatila v zákonnom výplatnom termíne mesačnú mzdu vo výške 320 eur za obdobie apríla roku 2014;
3.) ako konateľka advokátskej obchodnej spoločnosti A. s. r. o. svojmu bývalému zamestnancovi a advokátskemu koncipientovi A. B. nevyplatila v zákonnom výplatnom termíne mesačnú mzdu vo výške 320 eur za obdobie mája roku 2014;
4.) ako konateľka advokátskej obchodnej spoločnosti A. s. r. o. svojmu bývalému zamestnancovi a advokátskemu koncipientovi A. B. nevyplatila v zákonnom výplatnom termíne mesačnú mzdu vo výške 320 eur za obdobie júna roku 2014;
5.) ako konateľka advokátskej obchodnej spoločnosti A. s. r. o. svojmu bývalému zamestnancovi a advokátskemu koncipientovi A. B. nevyplatila v zákonnom výplatnom termíne mesačnú mzdu vo výške 320 eur za obdobie augusta roku 2014 a
6.) ako konateľka advokátskej obchodnej spoločnosti A. s. r. o. svojmu bývalému zamestnancovi a advokátskemu koncipientovi A. B. nevyplatila v zákonnom výplatnom termíne mesačnú mzdu vo výške 320 eur za obdobie septembra roku 2014,

pretože **nebolo dokázané, že sa skutky stali.**

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 28. 6. 2016 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 28. 6. 2016 pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, na základe sťažnosti sťažovateľa A. B.

DO sa k sťažnosti vyjadrila a uviedla, že predmetná záležitosť vyplýva z jej bývalého osobného vzťahu so sťažovateľom, s ktorým má aj dieťa, pričom o úpravu práv a povinností

k spoločnému dieťaťu so sťažovateľom vedie súdny spor. Po rozchode v máji 2014 sa jej snaží sťažovateľ ubližovať rôznymi spôsobmi, preto takto vníma aj túto sťažnosť ako pomstu za to, že s ním musela dňa 6. 11. 2014 okamžite skončiť pracovný pomer. DO poukázala najmä na to, že nebola počas trvania ich pracovného pomeru celkovo spokojná s prácou sťažovateľa. Napríklad na účely vyhotovovania denného výkazu praxe jej nedával denné reporty, čo u iných koncipientov bolo bežné a títo ostatní ich aj predložili ku skúškam. Sťažovateľ ani neprejavoval záujem o náročnejšie prípady a v kancelárii vykonával iba pomocné práce, preto ani nemala dôvod mu zvyšovať mzdu. Inak jej výšku však sám odsúhlasil pri podpise pracovnej zmluvy a požiadavku o jej zvýšenie nikdy nevzniesol, až teraz po troch rokoch. Ďalej nielen na služobné, ale najmä na súkromné účely sťažovateľ užíval kancelárske osobné motorové vozidlo a aj kancelársku platobnú kartu. Preto výbery, resp. platby kartou mu zúčtovávala buď na preddavky, na mzdu ak to bolo pred výplatným termínom, ako to Zákonník práce dovoľuje, alebo priamo ako mzdu, ak sa tak stávalo neskôr. Naopak, v tomto ohľade považuje situáciu za opačnú, a na týchto preddavkoch, resp. zatiaľ nezúčtovaných výberoch dlhuje sťažovateľ advokátke sumu 1 226,13 eur, kde zvažuje podanie trestného oznámenia pre podozrenie za spreneveru. K otázke výplaty preddavkov, výberov a zúčtovania mzdy priložila tabuľku výberov sťažovateľa a ním vykonaných rôznych platieb až do odcudzenia platobnej karty. Ostatné povinnosti súvisiace so vzdelávaním advokáta a z toho plynúce náhrady si tiež plnila, pričom okrem iného dostával sťažovateľ aj iné peňažné či nepeňažné bonusy, mesačne až 140 eur, teda aj v tomto svetle treba vidieť celkový príjem sťažovateľa. Sťažnosť teda považuje za nedôvodnú a navrhla ju odložiť.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadrila podaním zo dňa 20. 7. 2016, v ktorom nesúhlasila s posúdením sťažnosti, na základe ktorej bol voči DO podaný návrh na začatie disciplinárneho konania a vyslovila presvedčenie, že svojím konaním v postavení konateľa spoločnosti A. s. r. o. nespáchala disciplinárne previnenie, ktoré je jej kladené za vinu. DO namietala, že zistenia RK SAK sa zakladajú na neúplnom zistení skutkového stavu a nesprávnom posúdení tvrdení a dôkazov, ktoré boli RK SAK predložené spolu s vyjadrením k podanej sťažnosti. DO uviedla, že z dôkazov predložených v prílohe jej vyjadrenia k sťažnosti, za každý mesiac trvania pracovnoprávneho vzťahu so spoločnosťou A. s. r. o. bola sťažovateľovi mzda uhradená v plnej výške, pričom mzda bola sťažovateľovi vyplácaná na účet alebo v hotovosti tak, že túto si sám sťažovateľ vybral s jej súhlasom z karty spoločnosti, ktorá mu bola zverená. Pravidelne sa malo stávať, že sťažovateľ finančnú hotovosť vyberal vopred, ešte pred výplatným termínom za ten-ktorý kalendárny mesiac. Tieto hotovostné výbery sťažovateľa z účtu zamestnávateľa boli zúčtované ako preddavok na mzdu sťažovateľa. Výdavky súkromného charakteru, ktoré sťažovateľ uhrádzal z účtu, nikdy neboli započítavané voči pohľadávkam sťažovateľa na zaplatenie mzdy. Takisto ani žiadne finančné plnenia, ktoré DO poskytla sťažovateľovi počas trvania ich partnerského vzťahu, nikdy neboli zamestnávateľom zohľadňované pri úhrade mzdy sťažovateľa. Ako preddavky na mzdu zamestnávateľ zúčtoval výlučne len hotovostné výbery sťažovateľa z účtu, sumu poskytnutú bezhotovostným prevodom na účet sťažovateľa a finančné prostriedky poskytnuté sťažovateľovi z pokladne zamestnávateľa. DO navrhla, aby ju disciplinárny senát po vykonaní dokazovania v zmysle § 25 písm. a) DP SAK spod návrhu, na základe ktorého je vedené toto disciplinárne konanie, v celom rozsahu oslobodil. DO zároveň vzniesla námietku premlčania disciplinárneho stíhania z dôvodu uplynutia lehoty stanovenej ust. § 58 ods. 2 ZoA.

Disciplinárny senát posúdil námietku premlčania vznesenú DO advokátkou.

DO v disciplinárnom konaní vzniesla námietku premlčania disciplinárneho stíhania z dôvodu uplynutia premlčacej doby stanovenej § 58 ods. 2 ZoA. DO bližšie neuviedla, prečo by malo byť disciplinárne stíhanie premlčané.

Disciplinárny senát považoval námietku premlčania vznesenú DO za nedôvodnú z týchto dôvodov:

V predmetnej disciplinárnej veci nedošlo k premlčaniu. Návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný dňa 28. 6. 2016, tzn. bol podaný v 9-mesačnej subjektívnej premlčacej dobe (začala plynúť dňa 5. 11. 2015, kedy bola SAK doručená sťažnosť). Disciplinárny senát poukázal na to, že v prípade skutkov, ktoré sa DO kládli za vinu ide o tzv. trvajúce skutky, kde objektívna premlčacia doba začína plynúť až po odstránení protiprávneho stavu, tzn. jeho ukončenia (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. 5. 2012, sp. zn. 3 Sž 13/2011). Z týchto dôvodov je bez právneho významu skutočnosť, že od splatnosti mzdy za jednotlivé mesiace uvedené v bodoch 1) až 6) návrhu na začatie disciplinárneho konania do dňa podania návrhu na začatie disciplinárne konania uplynulo viac ako 2 roky, keďže objektívna premlčacia doba začína plynúť až po odstránení protiprávneho stavu, tzn. jeho ukončenia, v predmetnom prípade až vyplatením mzdy. Až týmto okamihom by došlo k odstráneniu protiprávneho stavu a začala by plynúť objektívne 2-ročná premlčania doba. Z uvedeného je zrejmé, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný včas, tzn. v rámci tak subjektívnej 9-mesačnej ako aj objektívnej 2-ročnej premlčacej doby.

Na pojednávaní uskutočnenom dňa 8. 12. 2016 DO uviedla, že sa pridržiava písomného vyjadrenia zo dňa 20. 7. 2016 tak, ako uviedla vo svojom písomnom vyhotovení. Nestotožnila sa s návrhom na začatie disciplinárneho konania zo dňa 28. 6. 2016. DO krátkou cestou predložila disciplinárnemu senátu znalecký posudok v trestnej veci prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ďalej krátkou cestou predložila uznesenie okresnej prokuratúry. DO ďalej uviedla, že z obsahu ňou predloženého znaleckého posudku vyplýva, že podľa účtovníctva spoločnosti A. s. r. o., táto nemá voči sťažovateľovi žiadne záväzky. K záverom znalca v predloženom znaleckom posudku DO uviedla, že nešlo o započítanie, a preto závery znalca o nemožnosti započítania nárokov v pracovnoprávnych vzťahoch, ktoré podložil aj rozhodnutím súdu, nie je možné na predmetný prípad aplikovať. Za jedinú chybu považovala DO, že neuzatvorila so sťažovateľom dohodu o urovnaní sporných nárokov. DO rovnako poukázala na to, že sťažovateľ predmetnú vec začal riešiť až dva roky po tom, ako mu údajne nemala byť vyplatená mzda, čo preukazuje, že skutok sa nestal. Návrh na začatie disciplinárneho konania vnímala ako nedôvodný a navrhla, aby ju disciplinárny senát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil. K stavu konania, vedeného na okresnom súde vo veci žalobcu A. B. proti žalovanej A. s. r. o. o vyplatenie mzdy, DO uviedla, že dňa 6. 12. 2016 sa uskutočnilo prvé pojednávanie, ktoré bolo odročené s tým, že sudkyňa sa mala vyjadriť tak, že bude vychádzať pri rozhodovaní o veci z predloženého znaleckého posudku.

Na pojednávaní dňa 8. 12. 2016 bol vypočutý svedok A. B., sťažovateľ. Svedok uviedol, že ako advokátsky koncipient bol zamestnaný u DO od novembra 2012. V tom čase prišla ponuka DO na spoluprácu so spoločnosťou C., podmienkou bolo, že sa transformuje DO na spoločnosť s ručením obmedzeným. K uvedenému malo dôjsť v januári 2013, avšak k spolupráci so spoločnosťou C. nakoniec nedošlo. DO mala svedkovi oznámiť, že nemá finančné prostriedky z dôvodu, že sa stala platkyňou dane z pridanej hodnoty a z dôvodu, že DO a sťažovateľ žili ako partneri, nevyplatenú mzdu mu doplatí neskôr. K skutočnosti, že svedok mal k dispozícii od DO kartu k výberom peňažných prostriedkov, ktoré mali byť následne zúčtované s jeho mzdou, tento uviedol, že áno, kartu mal zverenú, avšak pokiaľ ide o výbery z karty, tieto boli realizované na úhradu platieb spojených s činnosťou spoločnosti ako aj na súkromné účely DO podľa jej inštrukcií. Svedok poukázal na to, že v spoločnosti DO mal byť vedený zošit ako pokladničná kniha, kde boli vedené všetky vklady a výbery, ktoré boli realizované zamestnancami spoločnosti, vrátane doložených daňových dokladov. Tento

zošit sa do dňa konania disciplinárneho pojednávania nenašiel a podľa vyjadrenia svedka predmetný zošit by mal byť v dispozícii DO.

DO k výpovedi svedka uviedla, že vzhľadom na výpoveď svedka skutočnosti, ktoré uviedol, sa nezakladajú na pravde, pretože aj zo znaleckého posudku vyplynulo, že spoločnosť mala vždy dosť peňazí na vyplatenie miezd a mala za to, že v účtovníctve je riadne rozdelené, ktoré výdavky boli zaúčtované do nákladov spoločnosti a ktoré sa týkali výlučne mzdových nárokov.

Na základe vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k týmto skutkovým zisteniam:

Podľa znaleckého posudku: záver Odpoveď na otázku č. 2: „Podľa predloženého účtovníctva spoločnosti A. s. r. o. zamestnancovi A. B. vyplatená... Čistá mzda za sledované obdobie, v celkovej výške 3 518,54 eur (vrátane náhrady príjmu 3 539,09 eur), bola uhradená bezhotovostným prevodom na bankový účet zamestnanca vo výške 897,32 eur, zvyšok vo výške 2 261,22 eur (vrátane náhrady príjmu 2 641,77 eur) bola jednostranne započítaná s pohľadávkami voči zamestnancovi formou kompenzácie.“ Odpoveď na otázku č. 3: „Na základe analýzy mzdovej a účtovnej evidencie zamestnávateľ nevykazuje v účtovníctve záväzok voči zamestnancovi A. B. spočívajúci v nevyplatení mzdy za obdobie uvedené v otázke č. 1, z dôvodu, že časť záväzku spočívajúci v nevyplatení mzdy za sledované obdobie kompenzoval (započítal) s pohľadávkou voči zamestnancovi vo výške 2 641,77 eur.“ Odpoveď na otázku č. 6: „Prepočtom miezd podľa predloženej dochádzky bolo zistené, že za mesiac 06/2014 zamestnancovi nebola prepočítaná dovolenka, čím vznikol rozdiel vo výške 12,79 eur v prospech zamestnanca.“.

Z obsahu predložených rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní vyplývalo, že trestné stíhanie vo veci prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného bolo zastavené z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Oproti sebe sú na jednej strane tvrdenia uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 28. 6. 2016, ktoré vychádzajú z obsahu sťažnosti, na strane druhej obrana DO spočívala v tom, že mzdu sťažovateľa, vrátane období uvedených v bodoch 1) až 6) návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 28. 6. 2016 sťažovateľovi bola zaplatená a zamestnávateľ neeviduje žiaden záväzok (dlh) z tohto titulu, čo potvrdzujú závery znaleckého posudku. Disciplinárny senát poukázal na to, že nebol oprávnený skúmať otázky týkajúce sa vykonaného započítania (zúčtovania) nárokov sťažovateľa na vyplatenie mzdy so zaplatenými zálohami prevzatými sťažovateľom. Je potrebné poukázať v súvislosti s predmetnými zálohami na to, že sťažovateľ nepoprel ich prevzatie, namietal však to, že išlo o úhradu výdavkov spojených s činnosťou spoločnosti DO (uvedené tvrdenia sťažovateľa neboli v disciplinárnom konaní preukázané), kým DO uviedla, že išlo o preddavky na mzdu (podľa § 130 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov), ktoré boli následne zúčtované na mzdu sťažovateľa. Pokiaľ ide o tvrdenie vyplývajúce zo svedeckej výpovede sťažovateľa o tom, že spoločnosť DO mala viesť zošit ako pokladničnú knihu, kde by sa mali evidovať všetky vklady a výbery, ktoré boli realizované zamestnancami spoločnosti, a z obsahu ktorého mala vyplynúť pravdivosť jeho tvrdení, existencia takéhoto zošitu nebola preukázaná a v predmetnom disciplinárnom konaní tento nebol predložený ako dôkaz.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v disciplinárnom konaní nebolo nad všetky pochybnosti preukázané, že skutky uvedené pod bodmi 1) až 6) návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 28. 6. 2016 sa stali.

Disciplinárny senát rozhodol preto aj v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného). Za skutkového stavu, kedy oproti sebe stoja dve skupiny

dvoch rovnocenných dôkazov a chýba akýkoľvek ďalší jednoznačný dôkaz, je nutné s prihliadnutím na zásadu „in dubio pro reo“ prikloniť sa k záveru, že nebolo dostatočne preukázané, že skutok kladený DO advokátovi za vinu, sa stal. Tzn. predmetné pochybnosti, ktoré vznikli v konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní dokazovania a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé, rozhodnutie.

Procesné rozhodnutia

109.
ROZHODNUTIE

Na základe analogického použitia § 215 ods. 7 Trestného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 ZoA v disciplinárnom konaní je v prípade rozhodnutia o zastavení disciplinárneho konania z dôvodu oneskoreného podania návrhu na začatie disciplinárneho konania, vyhlásenie advokáta po rozhodnutí o zastavení konania, že na prejednaní veci trvá, obligatórnym dôvodom na pokračovanie v disciplinárnom konaní.

Postup v zmysle § 215 ods. 7 Trestného poriadku je potrebné zachovať aj v disciplinárnom konaní vedenom SAK proti DO advokátovi v záujme zachovania možnosti realizácie práva advokáta pokračovať v disciplinárnom konaní s cieľom dosiahnutia úplnej rehabilitácie DO advokáta.

Komplexným výkladom dotknutých ustanovení stavovských predpisov (§ 57 ods. 7 ZoA, § 58 ods. 2 ZoA) aj z gramatických, lexikálnych a štylistických hľadísk možno prijať záver, že ak je aj disciplinárne stíhanie premlčané, môže DO advokát žiadať, že trvá na prejednaní svojej disciplinárnej veci. Toto právo DO advokáta nemožno žiadnym spôsobom odňať, lebo je integrálnou súčasťou širšie ponímaného práva nielen na spravodlivé súdne konanie a spravodlivý proces, ale aj na spravodlivé meritórne rozhodnutie.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu z 24. februára 2016, ***sp. zn. III. ODS-36/15:2767/2014***
Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 21. septembra 2015, ***sp. zn. DS X.-30/15:2767/2014***

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 21. septembra 2015, sp. zn. DS X.-30/15:2767/2014 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu z 24. februára 2016, sp. zn. III. ODS-36/15:2767/2014 bolo rozhodnuté, že v disciplinárnom konaní voči DO advokátovi

sa pokračuje

podľa § 57 ods. 7 ZoA v spojení s § 215 ods. 7 Trestného poriadku**.**

Z odôvodnenia:

V disciplinárnej veci DO advokáta bolo nariadené pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 4. 6. 2015. Po otvorení pojednávania, prednese návrhu predsedom RK SAK a oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu vyplynulo, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol v zmysle § 58 ods. 2 ZoA podaný oneskorene.

X. disciplinárny senát svojím rozhodnutím DS X.-30/15:2767/2014 zo dňa 4. 6. 2015 toto disciplinárne konanie, s poukazom na § 1 písm. f) DP SAK a § 58 ods. 2 ZoA podľa § 22 písm. b) v spojení s § 14 písm. b) DP SAK, zastavil.

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 21. 9. 2015 bolo rozhodnuté podľa § 57 ods. 7 ZoA v spojení s § 215 ods. 7 Trestného poriadku, že v disciplinárnom konaní vedenom proti DO advokátovi sa pokračuje.

Toto rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že DO s poukazom na § 215 ods. 7 Trestného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 ZoA požiadal disciplinárny senát, aby sa per analógiám, použitím príslušných ustanovení Trestného poriadku, vo veci konalo a meritórne rozhodlo.

Predseda RK SAK na pojednávaní vo veci samej dňa 4. 6. 2015 prezentoval stanovisko, podľa ktorého nie je možné analógiu s Trestným poriadkom použiť, keďže DP SAK upravuje zastavenie disciplinárneho konania pre premlčanie a neupravuje možnosť pokračovať v takto zastavenom konaní.

Disciplinárny senát si názor Revíznej komisie SAK neosvojil. Zákon o advokácii v § 57 ods. 7 jasne odkazuje na osobitný predpis (Trestný poriadok) : ak tento zákon alebo Disciplinárny poriadok komory priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu.

Stanovisko RK SAK o nemožnosti použitia analógie s Trestným poriadkom je podľa názoru disciplinárneho senátu v rozpore s citovaným ustanovením ZoA. Akceptácia takéhoto výkladu by bola spôsobilá poškodiť disciplinárne obvineného na jeho právach.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania podal DO rozsiahle vyjadrenie, v ktorom sa okrem iného zaoberá aj dôvodmi, pre ktoré trvá na meritórnom prejednaní a rozhodnutí o návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Podľa názoru disciplinárneho senátu je pre pokračovanie v konaní rozhodujúce vyhlásenie DO advokáta po rozhodnutí o zastavení konania, že na prejednaní veci trvá. Samotné dôvody, ktoré ho k tomuto vyhláseniu viedli, už nie je potrebné skúmať.

Proti tomuto rozhodnutiu podal podľa § 27 ods. 1 veta prvá, ods. 4 DP SAK v stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. V rámci podaného odvolania primárne namietal, že napadnuté rozhodnutie je zjavne nesprávne a nezákonné a navrhol, aby odvolací disciplinárny senát toto rozhodnutie podľa § 36 písm. b) DP SAK zrušil a vec vrátil prvostupňovému senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Odvolateľ upriamil pozornosť najmä na to, že aplikácia § 215 ods. 7 Trestného poriadku v napadnutom rozhodnutí je z formálnych dôvodov zmätočná, lebo upravuje úplne inú skutkovú situáciu a nemožno ju uplatniť v disciplinárnom konaní proti advokátovi. V posudzovanom prípade bolo konanie právoplatne zastavené v zmysle § 14 písm. b) DP SAK rozhodnutím zo dňa 4. 6. 2015 z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene v zmysle § 58 ods. 2 ZoA. Podľa odvolateľa porovnaním výkladu § 58 ods. 2 ZoA a § 87 ods. 1 Trestného zákona nie je premlčacia doba na skutok – disciplinárne previnenie upravená; v advokátskych predpisoch je upravená iba procesná lehota na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Pre tento rozdiel sa disciplinárne previnenie hmotnoprávne nepremlčuje, a preto nie je možné postupovať primerane podľa § 9 ods. 3 Trestného poriadku, keďže § 9 ods. 3 Trestného poriadku upravuje situáciu, aby sa obvinený mohol domôcť prejednania skutku, ktorý trestným činom bol a je, ale ktorého trestnosť, ako jeho vlastnosť pre premlčanie zanikla a obdobná situácia v disciplinárnom stíhaní advokáta nastať nemôže.

Podľa ďalších právnych úvah predsedu RK SAK z povahy veci DO nemá a nemôže mať rozumný záujem na riadnom zistení protiprávnosti skutku, lebo v dôsledku zastavenia konania sa tento ani za protiprávny nepovažuje (na rozdiel od zastavenia trestného stíhania z dôvodu premlčania skutku – skutok sa považuje za trestný čin (neexistujúci trestný čin nemôže byť premlčaný, nakoľko nejde potom o trestný čin), len sa konštatuje jeho právna nestíhateľnosť, a preto obvinený môže mať záujem dosiahnuť skonštatovanie svojej neviny prostredníctvom pokračovania trestného stíhania, t. j. konštatovania svojej neviny). Nakoľko skutok DO premlčaniu nepodlieha, nemôže mať DO ani záujem na zistení jeho protiprávnosti, pretože konanie nebolo zastavené z dôvodu premlčania skutku, ale z dôvodu nepodania návrhu včas, ako procesnej a nie hmotnoprávnej skutočnosti.

Predseda RK SAK dôvodil aj tým, že prvostupňový senát nesprávne poňal aj otázku „primeranosti“ použitia Trestného poriadku v disciplinárnom konaní voči advokátovi v zmysle § 57

ods. 7 ZoA, lebo „primeranosť" znamená, že tam, kde niektorý z existujúcich inštitútov disciplinárneho konania voči advokátom svojou úpravou nepostačuje na definovanie správneho postupu, v konaní sa použije Trestný poriadok, súčasne však platí, že pokiaľ v disciplinárnom konaní voči advokátovi nie je vôbec predpokladaný nejaký postup alebo inštitút (hoci v trestnom konaní taký existuje), tak nemôže byť logicky v postupe disciplinárneho senátu využitý len s poukazom na jeho existenciu a úpravu v Trestného poriadku. Disciplinárny senát podľa odvolateľa mechanicky preniesol celý jeden disciplinárnymi predpismi nepoznaný inštitút Trestného poriadku do disciplinárneho konania, to znamená, že namiesto „primeranosti" použitia disciplinárneho poriadku použil tento „tvrdo" subsidiárne, akoby každé jedno ustanovenie Trestného poriadku, ktoré disciplinárne predpisy nevylučuje inou právnou úpravou, danej záležitosti platilo bez ďalšieho v disciplinárnom konaní. Postup disciplinárneho senátu je preto celkom zjavne v rozpore s § 57 ods. 7 ZoA.

Záverom dodal, že navrhovateľ v disciplinárnom konaní nie je na rozdiel od prokurátora, resp. policajta v prípade postupu podľa § 9 ods. 3 Trestného poriadku povinný voči disciplinárne obvinenému pokračovať v konaní, a napr. nezobrať späť návrh na začatie disciplinárneho konania v zmysle § 12 ods. 3 DP SAK. Toto právo mu nie je možné vziať a ani obmedziť, navrhovateľ – predseda RK SAK nemá vôbec voči DO advokátovi povinnosť viesť voči nemu disciplinárne konanie až do konečného meritórneho rozhodnutia. Aj preto nemá napádané rozhodnutie disciplinárneho senátu žiadny praktický význam a navrhovateľ bezprostredne po prípadnej právoplatnosti napádaného rozhodnutia vezme späť návrh na začatie disciplinárneho konania, čím sa aj napriek postoju disciplinárne obvineného konanie definitívne ukončí.

K odvolaniu predsedu RK SAK podal dňa 2. 11. 2015 vyjadrenie DO advokát, ktorý označil napadnuté rozhodnutie za právne a vecne správne, plne súladné so zásadami disciplinárneho konania. Predovšetkým uviedol, že inštitút pokračovania v trestnom konaní podľa § 9 ods. 3 a § 215 ods. 7 Trestného poriadku je aplikovateľný a žiaduci aj v disciplinárnom konaní pred SAK, lebo analogickou aplikáciou týchto ustanovení, v opačnom prípade by došlo k porušeniu práva disciplinárne obvineného na spravodlivé súdne konanie podľa § 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V ďalšom argumentoval tým, že skutok v disciplinárnom konaní podlieha premlčaniu v subjektívnej a objektívnej lehote (§ 58 ods. 2 ZoA) a v posudzovanom prípade nemalo byť pripustené odvolanie proti rozhodnutiu o pokračovaní disciplinárneho konania pre súhrn dôvodov uvedených v tomto vyjadrení z 2. 11. 2015 u všetkých troch základných súčastí vyjadrenia.

Rozhodnutím III. odvolacieho disc. senátu z 24. 2. 2016, sp. zn. III. ODS-36/15:2767/2014 bolo napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát po oboznámení sa s vecou konštatoval, že v rámci zisťovania hmotnoprávnych a procesnoprávnych predpokladov na rozhodnutie postupoval prvostupňový disciplinárny senát správne a zákonne, podľa zásad správneho a logického myslenia a vnútorného presvedčenia so všetkými náležitosťami uvedenými v § 21 ods. 3 DP SAK. V dostatočnom a potrebnom rozsahu odôvodnil napadnuté rozhodnutie.

Správnosť produkovaného právneho záveru prvostupňového disciplinárneho senátu podporeného logickými a jasnými dôvodmi o tom, že je potrebné v disciplinárnom konaní DO advokáta pokračovať, pretože akceptácia nemožnosti použitia analógie s Trestným poriadkom by mohla poškodiť DO advokáta na jeho právach, vychádza z výkladu § 57 ods. 7 ZoA, podľa ktorého, ak tento zákon alebo disciplinárny poriadok komory priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu. Týmto predpisom je Trestný

poriadok, ktorý v § 215 ods. 7, veta prvá uvádza, že v trestnom stíhaní, ktoré bolo zastavené podľa ods. 2 písm. a) sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do 3 dní od doručenia (vyhlásenia) uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

V posudzovanom prípade odvolací disciplinárny senát zistil, že došlo k názorovému stretu predsedu RK SAK ako odvolateľa a DO advokáta vo vzťahu k možnosti pokračovania v disciplinárnom konaní, keď navrhovateľ v princípe dôvodí, že disciplinárne previnenie sa hmotnoprávne nepremlčuje, a preto nie je možné postupovať primerane podľa § 9 ods. 3 Trestného poriadku, keďže § 9 ods. 3 Trestného poriadku upravuje situáciu, aby sa obvinený mohol domôcť prejednania skutku, ktorý trestným činom bol a je, ale ktorého trestnosť, ako jeho vlastnosť pre premlčanie zanikla a obdobná situácia v disciplinárnom stíhaní advokáta nastať nemôže. Na strane druhej DO argumentuje tým, že ak obvinený pri analogickej aplikácii § 9 ods. 3 a § 215 ods. 7 Trestného poriadku využije právo žiadať pokračovať v trestnom stíhaní treba považovať za postup v súlade s princípmi spravodlivého procesu, keďže sa vychádza z toho, že nerozlučnou súčasťou práva na spravodlivý proces je aj právo na rozhodnutie vo veci pri uplatnení všetkých atribútov riadneho procesu.

Takýto postup je potrebné zachovať aj v disciplinárnom konaní vedeného SAK proti DO advokátovi v záujme zachovania možnosti realizácie práva advokáta pokračovať v disciplinárnom konaní s cieľom dosiahnutia úplnej rehabilitácie DO advokáta. Keby sa takéto právo advokátovi odňalo, znamenalo by to podľa DO advokáta v konečnom dôsledku porušenie práva advokáta na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru.

Podľa III. odvolacieho disciplinárneho senátu nemožno tento procesný postup prvostupňového disciplinárneho senátu vyhodnotiť ako nesprávny a nezákonný, naopak, opačný postup, t. j. keby sa v disciplinárnom konaní nepokračovalo len preto, že výklad § 9 ods. 3 Trestného poriadku predpokladá zastavenie trestného stíhania pre premlčanie trestného stíhania by znamenal u DO advokáta znemožnenie jeho ústavného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd vrátane dodatkových protokolov.

Treba poukázať aj na to, že nežiadúcim následkom tohto opačného procesu by bol zásah aj do osobitných garancií DO advokáta deklarovaných čl. 6 ods. 2, 3 Dohovoru, ktorými sú právo na rovnosť zbraní a kontradiktórnosť procesu. Ustanovenie § 215 ods. 7 Trestného poriadku je nutné v tomto kontexte vykladať širšie, nakoľko právo obvineného (v trestnom konaní) žiadať, aby sa pokračovalo v trestnom stíhaní je v konečnom dôsledku viazané na účinok zastavenia trestného stíhania predpokladaný v § 9 ods. 3 Trestného poriadku pre premlčanie trestného stíhania.

Treba prisvedčiť právnemu názoru DO, že akýkoľvek skutok v disciplinárnom konaní v podobe disciplinárneho previnenia podlieha premlčaniu (či v subjektívnej alebo objektívnej lehote) v zmysle § 58 ods. 2 ZoA a má za následok zánik trestnosti. Komplexným výkladom naposledy citovaných ustanovení stavovských predpisov aj z gramatických, lexikálnych a štylistických hľadísk možno prijať záver, že ak je aj disciplinárne stíhanie premlčané, môže DO advokát žiadať, že trvá na prejednaní svojej disciplinárnej veci. Toto právo DO advokáta nemožno podľa právneho názoru odvolacieho orgánu žiadnym spôsobom odňať, lebo je integrálnou súčasťou širšie ponímaného práva nielen na spravodlivé súdne konanie a spravodlivý proces, ale aj na spravodlivé meritórne rozhodnutie.

Podstatou práva každého obvineného v trestnom konaní ako aj disciplinárne obvineného advokáta v disciplinárnom konaní podľa predpisov SAK na spravodlivý proces (droit á un procés équitable) je to, že iba jeho uplatnením sa môže dosiahnuť spravodlivé rozhodnutie a naplnenie princípu právnej istoty, ktorý znamená, že všetky subjekty práva môžu odôvod-

nene očakávať, že nielen príslušné štátne orgány, ale aj disciplinárne orgány SAK budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať bez reštriktívneho výkladu, ktorý by bol na neprospech subjektu práva, v posudzovanom prípade DO advokáta.

Rozhodne sa nejaví byť spravodlivé, aby bol DO advokát len formalizovaným výkladom Trestného poriadku a stavovských predpisov zbavený práva dožadovať sa uplatnenia a realizácie svojho legitímneho práva na pokračovanie v disciplinárnom konaní a v konečnom dôsledku výkonu spravodlivosti bez ohľadu na to, či (tak ako to presadzuje odvolateľ) má alebo nemá rozumný záujem na riadnom zistení protiprávnosti skutku, lebo v dôsledku zastavenia konania sa tento ani za protiprávny nepovažuje. Pokiaľ ide o ďalší názor odvolateľa, že napádané rozhodnutie nemá žiadny praktický význam aj preto, že navrhovateľ nemá voči DO advokátovi povinnosť viesť disciplinárne konanie a in eventum môže postupovať podľa § 12 ods. 3 DP SAK ide samozrejme nielen o stavovským predpisom upravený postup, ale aj právo predsedu RK SAK tento postup aplikovať.

Nad rámec vyššie uvedeného odvolací disciplinárny senát dodal, že v rámci odvolacieho disciplinárneho konania neskúmal a nevyhodnocoval právne úvahy DO o neprípustnosti odvolania proti rozhodnutiu o pokračovaní disciplinárneho konania, spočívajúce v zásade v tom, že v prípade rozhodnutia o pokračovaní disciplinárneho konania nie je pripustená možnosť odvolania sa proti takémuto rozhodnutiu aj s poukazom na § 185 ods. 2 druhá alinea Trestného poriadku.

110.

ROZHODNUTIE

V prípade existencie dvoch rozdielnych informácií o obsahu a priebehu porady medzi advokátom a klientom, uskutočnenej bez prítomnosti ďalšej osoby, v dôsledku čoho neexistuje žiaden dôkaz, preukazujúci skutočný obsah a priebeh tejto porady, je nutné v súlade so zásadou in dubio pro reo rozhodnúť v prospech disciplinárne obvineného advokáta.

Dôkazné bremeno ohľadom preukázania tvrdeného obsahu a priebehu porady medzi advokátom a klientom je na predsedovi RK SAK ako navrhovateľovi, pričom o prenesení dôkazného bremena na disciplinárne obvineného s poukazom na to, že advokát nepredložil záznam o takejto porade, nemožno uvažovať, keďže zo žiadneho zákonného ustanovenia takáto povinnosť advokátovi nevylýva.

Postup advokáta, ktorý v právnej veci klienta na základe generálnej plnej moci, vopred udelenej klientom, podá v mene klienta a po dohode s ním v konaní pred súdom vyjadrenie bez toho, aby mal udelenú špeciálnu plnú moc od klienta pre toto konanie, nie je disciplinárnym previnením advokáta.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 27. júna 2016, ***sp. zn. DS II.-82/15:836/2015***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 27. júna 2016, sp. zn. DS II.-82/15:836/2015 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
ako ustanovený obhajca klienta obvineného A. B. v konaní pred súdom nesprávne informoval menovaného klienta o skutočnom výsledku hlavného pojednávania v jeho trestnej veci, v tom

zmysle, že sa mu uložením súhrnného trestu v trvaní 16 mesiacov rozsudkom okresného súdu zo dňa 5. 11. 2014 všetky predošlé tresty rušia, v dôsledku čoho klient dôverujúci obhajcovmu vysvetleniu, tento rozsudok už potom nenapadol odvolaním sám, resp. ani obhajcovi nedal pokyn na podanie odvolania, pričom v skutočnosti sa mu predmetným rozsudkom rušil iba jeden trest, ibaže lehota na podanie odvolania voči tomuto rozsudku už uplynula, a preto klient nebol úspešný ani so žiadosťou o podmienečné prepustenie z výkonu trestu, čím pri výkone advokácie nepostupoval s odbornou starostlivosťou,
pretože **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 27. júna 2016, sp. zn. DS II.-82/15:836/2015 bol DO advokát zároveň **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**
v právnej veci na okresnom súde o určenie vyživovacej povinnosti pre manžela vystupoval ako právny zástupca za účastníka tohoto konania, p. C. D. a podal za neho písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, hoci nemal do tohto konania udelenú špeciálne plnú moc, pričom tohto účastníka zastupoval iný advokát, a ešte za tento úkon po jeho vyúčtovaní zinkasoval aj odmenu, čím znížil dôstojnosť advokátskeho stavu, keď nedodržiaval pravidlá korektnej súťaže a nedbal na dôstojnosť, ktorú si vyžaduje postavenie advokáta,
pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:
Predseda RK SAK dňa 26. 11. 2015 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátov, pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že ako ustanovený obhajca klienta obvineného A. B. v konaní pred súdom nesprávne informoval menovaného klienta o skutočnom výsledku hlavného pojednávania v jeho trestnej veci, v tom zmysle, že sa mu uložením súhrnného trestu v trvaní 16 mesiacov rozsudkom okresného súdu zo dňa 5. 11. 2014 všetky predošlé tresty rušia, v dôsledku čoho klient dôverujúci obhajcovmu vysvetleniu, tento rozsudok už potom nenapadol odvolaním sám, resp. ani obhajcovi nedal pokyn na podanie odvolania, pričom v skutočnosti sa mu predmetným rozsudkom rušil iba jeden trest, ibaže lehota na podanie odvolania voči tomuto rozsudku už uplynula, a preto klient nebol úspešný ani so žiadosťou o podmienečné prepustenie z výkonu trestu, čím pri výkone advokácie nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

Predseda RK SAK dňa 12. 1. 2016 podal nový návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v právnej veci na okresnom súde o určenie vyživovacej povinnosti pre manžela vystupoval ako právny zástupca za účastníka tohto konania, p. C. D. a podal zaňho písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, hoci nemal do tohto konania udelenú špeciálne plnú moc, pričom tohto účastníka zastupoval iný advokát, a ešte za tento úkon po jeho vyúčtovaní zinkasoval aj odmenu, čím znížil dôstojnosť advokátskeho stavu, keď nedodržiaval pravidlá korektnej súťaže a nedbal na dôstojnosť, ktorú si vyžaduje postavenie advokáta.

Disciplinárny senát po zistení a preskúmaní podmienok na spoločné konanie na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. 2. 2016 podľa § 57 ods. 7 ZoA s poukazom na § 21 ods. 3 TP spojil veci na spoločné konanie.

Disciplinárny senát ďalej preskúmal obsah sťažnostných spisov vo veci oboch skutkov kladených DO za vinu a zistil nasledujúce skutočnosti:

Vo veci sťažovateľa A. B. došla SAK sťažnosť dňa 20. 3. 2015, ktorá sa týkala údajného nesprávneho poučenia sťažovateľa advokátom o priebehu a výsledku pojednávania v trestnej veci konaného dňa 5. 11. 2014, ku ktorému malo dôjsť medzi štyrmi očami dňa 26. 11. 2014, po verejnom zasadnutí v inej trestnej veci. K uvedenej sťažnosti sa DO vyjadril písomným podaním v ktorom uviedol, že sťažovateľa informoval o priebehu a výsledku pojednávania konaného 5. 11. 2014 dva krát a to 6. 11. 2014 a dňa 26. 11. 2014. Podrobne vysvetlil, z akých dôvodov nemohlo dôjsť k nesprávnemu, či neúplnému poučeniu klienta. Súčasne predložil listinné dôkazy súvisiace s vecou.

Vo veci sťažovateľky E. D. došla sťažnosť SAK dňa 26. 5. 2015 a týkala sa vyúčtovania trov právneho zastupovania vo veci klienta C. D. v konaní okresného súdu. Sťažovateľka uviedla, že DO angažovala ako obhajcu v trestnej veci jej brata C. D. Ten mal neskôr DO splnomocniť na zastupovanie aj v civilných konaniach, ktoré súviseli s trestnou vecou prostredníctvom poškodenej v trestnom konaní, ktorá bola manželkou C. D. DO mal podľa vyjadrenia sťažovateľky zneužiť všeobecné plnomocenstvo udelené C. D. na podanie vyjadrenia v predmetnej veci vedenej pred okresným súdom. Sťažovateľka ďalej hodnotila obsah podania a kvalitu zastupovania zo strany DO. DO sa k predloženej sťažnosti vyjadril opisom priebehu vzniku zastupovania a skutočnosťami týkajúcimi sa zastupovania C. D. v civilných konania proti jeho manželke. Uviedol, že jeho klientom bol v civilných konaniach C. D., ktorý ho osobne splnomocnil na zastupovanie, úkony riadne uskutočnil a vyúčtoval.

Na ústnom pojednávaní, konanom na SAK dňa 27. 6. 2016, DO zopakoval, čo už uviedol vo svojich písomných vyjadreniach a navrhol, aby bol v celom rozsahu oslobodený spod návrhov.

Naviac okrem toho, čo uviedol v písomnom vyjadrení zo dňa 14. 12. 2015 uviedol ku skutku sťažovateľa A. B., že v danom prípade ide o tvrdenie jeho klienta, ktorý v určitom momente začal byť nespokojný so svojím trestom, avšak poučenie mu dal úplné, obsahovalo právnu stránku veci, vecnú stránku a uskutočnilo sa medzi štyrmi očami. Sám klient nespochybňoval, že mu dal pokyn nepodávať odvolanie. Zdôraznil, že nie je pravdou, že by klient nedostal aj poučenie týkajúce sa úhrnného trestu a následkov spáchania trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia.

Pokiaľ sa týka skutku vo veci sťažnosti E. D. uviedol, že svojho klienta veľmi často navštevoval v Ústave na výkon väzby a prejednával s ním aj jeho konkrétne právne veci, ktoré mal. Klient mu aj podpisoval plnomocenstvá a v ÚVVJS ho rovnako splnomocnil aj na zastupovanie spornej veci. Podal z taktických dôvodov veľmi stručné vyjadrenie, aby si neznemožnil taktickú možnosť reakcie na vývoj právnej situácie v konkrétnej veci. Uviedol, že nie je pravdou, že by postupoval svojvoľne, do konania riadne založil splnomocnenie, úkon riadne vykonal a poukázal na skutočnosť, že sťažnosť neposlal jeho klient. Poskytnuté právne služby na základe vyúčtovania boli bez akýchkoľvek výhrad uhradené prostredníctvom sťažovateľky zo strany klienta, ktorý jej dal pokyn na úhradu.

Na otázku, prečo mal udelené splnomocnenie na zastupovanie vo veci manželského výživného od C. D. už 18. 7. 2014, keď bola žaloba v tejto veci podaná na súd až 5. 9. 2014, uviedol, že klient C. D. mu podpísal niekoľko bianco splnomocnení na zastupovanie jeho osoby, následne keď mu do výkonu väzby bol doručený návrh jeho manželky na určenie manželského výživného, odkázal mu po sťažovateľke, aby sa za ním zastavil v danej veci. Naviac ho kontaktoval aj telefonicky, aby ho v tejto veci zastupoval. Vec s klientom prebral a do konania použil generálne splnomocnenie, ktoré mu udelil ešte dňa 18. 7. 2014.

Po vykonanom dokazovaní senát vyhodnocoval, pri skutku týkajúcom sa sťažnosti A. B., či DO skutočne pristúpil zrejme ľahkovážne k informovaniu klienta o dôležitom aspekte výsledku konania na súde a či došlo k zovšeobecneniu informácie, ktoré malo za následok

nesprávne rozhodovanie klienta. Bez ďalšieho disciplinárny senát poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci sa stretli dve tvrdenia o obsahu informácie, či informácií o priebehu a výsledkoch daného pojednávania. Na jednej strane je to informácia sťažovateľa klienta a na druhej strane informácia advokáta. Žiadne z týchto dvoch tvrdení nemožno objektivizovať, nakoľko na poradách advokáta s klientom, podľa vyjadrení oboch nebol nik prítomný. Disciplinárny senát nemá v takýchto prípadoch možnosť žiadnym z dostupných dôkazov preukázať skutočný priebeh stretnutia dvoch zúčastnených. Disciplinárny senát je však v takomto prípade nepochybne viazaný základnou zásadou nášho trestného práva a to zásadou „in dubio pro reo". Nakoniec, aj keby mal disciplinárny senát „iba" pochybnosti o naplnení znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia advokáta, musel by postupovať v súlade so základnou zásadou represívnych konaní – v pochybnostiach v prospech páchateľa. Disciplinárny senát sa nestotožňuje ani s tvrdením a prenosom zodpovednosti dôkazného bremena na disciplinárne obvineného. Práve naopak je na predsedovi RK SAK, aby zhromaždil dostatok dôkazov na usvedčenie advokáta zo spáchania disciplinárneho previnenia. Možno však akceptovať odporúčací charakter tvrdenia zástupcu RK SAK, že by advokáti, najmä v zložitých prípadoch mohli uvažovať o spísaní potvrdenia o priebehu porady s klientom. Je však absolútne vylúčené, aby ktokoľvek určoval obsah a rozsah takýchto porád, nehovoriac o zvýšení rizika vyzradenia advokátskeho tajomstva, pokiaľ bude ukladané a archivované v takejto forme. Disciplinárny senát však nemá, a vyslovujeme hlboké presvedčenie, že ani do budúcnosti nebude mať, právomoc určovať povinnosti advokáta nad rámec zákona a advokátskych predpisov.

Napriek aplikovaniu zásady in dubio pro reo disciplinárny senát poukázal na súvislosti, ktoré sú v danej predmetnej veci minimálne pochybné. Sťažovateľ svoju sťažnosť podal až 16. 3. 2016, s tým, že sa o následkoch údajného nesprávneho poučenia mal dozvedieť až pri zamietnutí jeho žiadosti o podmienečné prepustenie. Pritom samotný rozsudok mu bol doručený už 12. 1. 2015 a pokiaľ si pozorný čitateľ všimne obsah a formu sťažnosti A. B., tak zistí, že sťažovateľ má nadpriemerné znalosti z trestného práva a jeho pamäť musí byť skoro fenomenálna, ak si po skoro 4 mesiacoch pamätá doslovné poučenie advokátom o tak zložitej problematike trestného práva.

Za tohto stavu disciplinárny senát ustálil, že nebolo dokázané, že sa skutok stal a disciplinárne obvineného spod návrhu v tomto skutku oslobodil.

V prípade druhej sťažnosti pri hodnotení konania DO vychádzal z predložených listinných dôkazov a ustálil, že DO vykonal úkony právnej pomoci, ktoré riadne vyúčtoval a boli mu zaplatené. Pritom disponoval všeobecným splnomocnením na zastupovanie C. D. C. D. nikdy a žiadnym spôsobom nespochybnil existenciu daného splnomocnenia a jeho existenciu nespochybňoval ani predseda RK SAK. K tejto okolnosti nenavrhol ani vykonanie ďalšieho dokazovania. Disciplinárny senát teda vychádzal zo zisteného skutkového stavu a pochybnosti vnášané do vzťahu tretej osoby s advokátom zo strany sťažovateľky vyhodnotil ako nepodložené a súvisiace s nespokojnosťou so zastupovaním jej brata. Pokiaľ sa týka existencie bianco splnomocnení disciplinárny senát konštatoval, že žiaden právny predpis a ani advokátske predpisy nevylučujú, aby advokát s klientom, s ktorým má vzťah absolútnej dôvery, disponoval aj bianco splnomocneniami, ktoré môže vyplniť na základe okamžitých potrieb. V danom prípade postup advokáta skôr nasvedčuje tomu, že v momente, kedy sa dozvedel o zastúpení iným advokátom, informoval aj sťažovateľku, ako to ona samotná uviedla v sťažnosti, a preto sa disciplinárny senát nemohol stotožniť s ničím nepodloženými úvahami predsedu RK SAK. To rovnako platí aj o úvahách o rozsahu podania advokáta.

Za tohto stavu disciplinárny senát ustálil, že sa skutok stal, ale nie je disciplinárnym previnením a disciplinárne obvineného spod návrhu v tomto skutku oslobodil.

111.
ROZHODNUTIE

V disciplinárnom konaní sa prípadné premlčanie disciplinárneho previnenia skúma ex officio, t. j. z úradnej povinnosti (rovnako ako aj v trestnom konaní), na rozdiel od občianskeho súdneho konania, v ktorom sa premlčanie skúma až na námietku premlčania, vznesenú účastníkom konania.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 27. februára 2017, ***sp. zn. DS II.-52/16:74/2016***

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 27. februára 2017, sp. zn. DS II.-52/16:74/2016 bolo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok, ktorým sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 2 ods. 1, § 5 ods. 2 a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

ako ustanovený obhajca ex offo obžalovaného A. B. v trestnom konaní na okresnom súde nepodal bez pokynu klienta v zákonnej lehote voči rozsudku okresného súdu odvolanie a neupozornil klienta na koniec uplynutia odvolacej lehoty,

zastavené

podľa § 14 písm. b) DP SAK, lebo

návrh bol podaný oneskorene.

Z odôvodnenia:

Disciplinárny senát sa na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. 2. 2017 oboznámil s obsahom disciplinárneho spisu a sťažnostného spisu, predovšetkým s obsahom sťažnosti a s návrhom na začatie disciplinárneho konania, podaného predsedom RK SAK dňa 6. 7. 2016.

Disciplinárny senát na neverejnom zasadnutí preskúmal, či sú splnené podmienky konania a zaoberal sa otázkou, či nebol návrh predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania podaný DK SAK oneskorene. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že napriek skutočnosti, že disciplinárne obvinený vo svojich písomných vyjadreniach nenamietal túto skutočnosť, avšak v disciplinárnom konaní sa prípadné premlčanie disciplinárneho previnenia skúma ex officio, t. j. z úradnej povinnosti (ako je tomu aj v trestnom konaní), na rozdiel od občianskeho súdneho konania, v ktorom sa premlčanie skúma až na námietku premlčania, vznesenú účastníkom konania.

DO je disciplinárne stíhaný pre skutok, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom a právnom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. DO sa ako ustanovený obhajca obvineného A. B. zúčastnil aj za prítomnosti obvineného na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 13. 1. 2014 na okresnom súde. Na predmetnom hlavnom pojednávaní došlo k vyhláseniu rozsudku, ktorým bol obvinený A. B. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu lúpeže, prečinu porušovania domovej slobody, zločinu krivého obvinenia a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a povinnosť uhradiť poškodenému škodu vo výške 50 eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu, oznámenému dňa 13. 1. 2014, DO nepodal bez pokynu klienta A. B. v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote odvolanie a neupozornil ho na koniec uplynutia odvolacej lehoty.

Odvolanie proti predmetnému rozsudku okresného súdu bolo teda možné podať najneskôr dňa 28. 1. 2014, aby bolo podané včas. Preto najneskôr 28. 1. 2014 mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti DO advokáta, ktoré mu ukladajú § 18 ods. 1 a 2 ZoA, a § 2 ods. 1, § 5 ods. 2 a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno ustáliť, že pri skutku, ktorý sa kladie za vinu DO advokátovi, uplynula objektívna dvojročná lehota, predpokladaná v § 58 ods. 2 ZoA na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania dňa 28. 1. 2016. Disciplinárne konanie sa však začalo návrhom predsedu RK SAK zo dňa 6. 7. 2016, a teda až po uplynutí objektívnej dvojročnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát na neverejnom zasadnutí vyhlásil rozhodnutie podľa § 21 ods. 2 písm. a) DP SAK s poukazom na § 14 písm. b) DP SAK, z dôvodov uvedených v § 58 ods. 2 ZoA a disciplinárne konanie zastavil z dôvodu premlčania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

112.

ROZHODNUTIE

Právoplatné rozhodnutie o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov z dôvodu podľa § 7 ods. 1 písm. d) ZoA (právoplatné odsúdenie za úmyselný trestný čin) je na základe analogickej aplikácie § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v spojení § 57 ods. 7 ZoA dôvodom pre obligatórne zastavenie disciplinárneho konania, pretože disciplinárne konanie je možné viesť len voči špeciálnym subjektom vymedzeným v § 56 ods. 1 ZoA – advokátom, ktoré musia mať toto postavenie aj v čase rozhodovania disciplinárneho senátu; inak nie je daná právomoc disciplinárnych orgánov SAK.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 30. júna 2016, ***sp. zn. DS IV.-74/15:505/2015***

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 30. júna 2016, sp. zn. DS IV.-74/15:505/2015 bolo disciplinárne konanie voči DO (býv.) advokátovi

zastavené

podľa § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 ZoA, pretože **nie je prípustné.**

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO pre skutky popísané v návrhu predsedu RK SAK zo dňa 3. 11. 2015 z dôvodu porušenia povinností advokáta stanovených v ZoA a AP SAK.

Disciplinárny senát po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že disciplinárne konanie voči DO pre skutky uvedené v návrhu zo dňa 3. 11. 2015 pod bodom 1. písm. a), b), c) a pod bodom 2. je potrebné zastaviť, pretože je neprípustné v zmysle § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v spojení s § 57 ods. 7 ZoA z nasledovných dôvodov:

Disciplinárny senát zistil z matriky SAK, že DO bol na základe rozhodnutia predsedníctva SAK zo dňa 16. 10. 2015 vyčiarknutý zo zoznamu advokátov dňa 16. 10. 2015 v zmysle § 7 ods. 1 písm. d) ZoA. Z uvedeného vyplýva, že DO 16. 10. 2015 nepôsobí naďalej v pozícii advokáta.

Disciplinárne konanie je možné viesť len voči špeciálnym subjektom vymedzeným v § 56 ods. 1 ZoA. Dôležité je, aby osoba v postavení špeciálneho subjektu (v prejednávanej veci to bol „advokát“) mala toto postavenie aj v čase rozhodovania disciplinárneho senátu, inak nie je daná právomoc disciplinárnych orgánov SAK. DO v čase rozhodovania disciplinárneho senátu (30. 6. 2016) nie je v postavení špeciálneho subjektu „advokát“. Na základe uvedené-

ho v zmysle vyššie citovaných ustanovení disciplinárne konanie musí byť voči DO advokátovi zastavené.

Na základe uvedeného rozhodol disciplinárny senát tak, ako je to uvedené v enunciáte rozhodnutia.

113.
ROZHODNUTIE

Len formulácia obsiahnutá v splnomocneniach udelených sťažovateľom advokátovi ako fyzickej osobe („na všetky právne úkony spojené s predmetnou vecou, prijímania doručovaných listín, podávania návrhov a žiadostí, vykonávania ich zmien a doplnení, uzatvárania zmierov, uznávania alebo vzdávania sa práv a povinností, vymáhania práv, prijímania plnení a potvrdzovania ich prevzatia, menovania rozhodcu a uzatvárania rozhodcovských zmlúv, vrátane podpisového práva to všetko aj v prípade, ak je na to podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie, ktoré prevzal v celom rozsahu podľa Občianskeho zákonníka, Správneho poriadku a Občianskeho súdneho poriadku"), bez ďalšieho nepreukazuje, že DO vystupoval pri udelení predmetných splnomocnení ako advokát a že ako advokát v čase pozastavenia výkonu advokácie prevzal právne zastúpenie sťažovateľa.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 31. marca 2016, ***sp. zn. DS VIII.-48/15:3144/2014***

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 31. marca 2016, sp. zn. DS VIII.-48/15:3144/2014 bol DO advokát **oslobodený**
spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA a § 2 ods. 3 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

a) dňa 10. 3. 2014 prevzal právne zastúpenie sťažovateľky A. B. vo veci podpísania zmluvy o budúcej kúpnej zmluve ako aj následne riadnej kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bude parkovacie miesto č. 6 pod pozemkom v obci A. v uzavretom bytovom komplexe, ako aj na všetky právne úkony spojené s predmetnou vecou, prijímania doručovaných listín, podávania návrhov a žiadostí, vykonávania ich zmien a doplnení, uzatvárania zmierov, uznávania alebo vzdávania sa práv a povinností, vymáhania práv, prijímania plnení a potvrdzovania ich prevzatia, menovania rozhodcu a uzatvárania rozhodcovských zmlúv, vrátane podpisového práva to všetko aj v prípade, ak je na to podľa právnych predpisov potrebné osobitné plnomocenstvo, ktoré splnomocnenie prevzal v celom rozsahu podľa Občianskeho zákonníka, Správneho poriadku a Občianskeho súdneho poriadku.
b) dňa 10. 3. 2014 prevzal právne zastúpenie sťažovateľky A. B. vo veci vysporiadania finančného záväzku p. B. B. a C. D. zo zmluvy o pôžičke zo dňa 21. 12. 2011 a to vo výške tohto záväzku t. j. 76 500 eur vrátane prevzatia plnenia formou prijatia na účet splnomocnenca, ako aj na všetky právne úkony spojené s predmetnou vecou, prijímania doručovaných listín, podávania návrhov a žiadostí, vykonávania ich zmien a doplnení, uzatvárania zmierov, uznávania alebo vzdávania sa práv a povinností, vymáhania práv, prijímania plnení a potvrdzovania ich prevzatia, menovania rozhodcu a uzatvárania rozhodcovských zmlúv, vrátane podpisového práva to všetko aj v prípade, ak je na to podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie, ktoré splnomocne-

nie prevzal v celom rozsahu podľa Občianskeho zákonníka, Správneho poriadku a Občianskeho súdneho poriadku,

pretože **nebolo dokázané, že sa skutky stali.**

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 21. 4. 2015 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21. 4. 2015 proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Tento návrh bol odôvodnený tým, že sťažovateľka A. B. udelila DO advokátovi vyššie uvedené splnomocnenia ktoré sa vzťahovali aj na všetky právne úkony spojené s predmetnou vecou, prijímania doručovaných listín, podávania návrhov a žiadostí, vykonávania ich zmien a doplnení, uzatvárania zmierov, uznávania alebo vzdávania sa práv a povinností, vymáhania práv, prijímania plnení a potvrdzovania ich prevzatia, menovania rozhodcu a uzatvárania rozhodcovských zmlúv, vrátane podpisového práva to všetko aj v prípade, ak je na to podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie, pričom DO ich prevzal v celom rozsahu podľa Občianskeho zákonníka, Správneho poriadku a Občianskeho súdneho poriadku. Z výpisu z matriky SAK, týkajúceho sa DO vyplýva, že DO mal na základe uznesenia P SAK v období od 3. 10. 2007 do 20. 6. 2014 pozastavený výkon advokácie. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti A. s. r. o. vyplýva, že DO uvedenú spoločnosť založil dňa 10. 8. 2012, a že je jediným spoločníkom a jediným konateľom uvedenej spoločnosti. Predmetom podnikania uvedenej spoločnosti je činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov, sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb, reklamné a marketingové služby, organizovanie kultúrnych a iných spoločenských podujatí, organizovanie kurzov, školení a seminárov, sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností (realitná činnosť), vedenie účtovníctva a administratívne služby. Napriek tomu, že z mandátnej zmluvy, uzatvorenej medzi sťažovateľkou ako mandantom a A. s. r. o. ako mandatárom vyplýva, že jej predmetom bolo „odplatné zariadenie obchodnej záležitosti mandanta mandatárom, a to uskutočnením nasledujúcich činností alebo právnych úkonov menom a na účet mandanta: poradenská, konzultačná a kontrolná činnosť pri vymáhaní pohľadávky mandanta voči p. B. B. a C. D. vo výške 76 500 eur, ktorá mandantovi vznikla zo zmluvy o pôžičke zo dňa 21. 12. 2011“, z predloženého splnomocnenia, udeleného sťažovateľkou DO je zrejmé, že na vykonanie všetkých právnych úkonov spojených s predmetnou vecou – v rozsahu okrem iného aj Správneho poriadku a Občianskeho súdneho poriadku – bol poverený DO ako fyzická osoba. Ako už bolo uvádzané vyššie, obdobné splnomocnenie DO prevzal aj vo veci podpísania zmluvy o budúcej kúpnej zmluve ako aj následne riadnej kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bude parkovacie miesto v uzavretom bytovom komplexe. RK SAK zastávala názor, že vyššie spomenutá mandátna zmluva mala slúžiť len na „prekrytie“ skutočne vykonávanej činnosti DO, ktorou bolo poskytovanie právnych služieb. RK SAK má na základe obsahu sťažnostného spisu za to, že DO prevzal splnomocnenie sťažovateľky na jej zastupovanie vo vyššie uvedených dvoch právnych veciach napriek tomu, že vedel, že na základe uvedených splnomocnení bude sťažovateľke poskytovať právne služby, ktoré v zásade môže poskytovať len advokát. DO tieto splnomocnenia prevzal podľa názoru RK SAK napriek tomu, že vedel, že má pozastavený výkon advokácie, že podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA počas pozastavenia výkonu advokácie advokát nie je oprávnený poskytovať právne služby podľa tohto zákona, a tiež napriek tomu, že mu bolo známe, že podľa § 2 ods. 3 AP SAK advokát je oprávnený poskytovať právne služby len v rámci výkonu slobodného a nezávislého povolania.

DO sa k sťažnosti vyjadril v tom zmysle, že v mene sťažovateľky ako advokát nevykonal žiadne úkony. Sťažovateľka DO požiadala a následne mu ako konateľovi spoločnosti A. s r. o. udelila plnú moc na zastupovanie jej osoby vo veci vysporiadania záväzku jej brata a pani

C. D. voči svojej osobe, nakoľko medzi zúčastnenými panovali také nezhody a nedôvera, že neboli schopní spolu komunikovať. DO so sťažovateľkou uzatvoril riadnu mandátnu zmluvu, kde bola špecifikovaná aj odmena A. s r. o. Vzťah medzi sťažovateľkou a obchodnou spoločnosťou A. s r. o. nebol vzťahom advokát – klient a DO bol toho názoru, že obchodná spoločnosť nemá povinnosť SAK svoje interné účtovné doklady poskytnúť. Počas celého procesu, o ktorom bola sťažovateľka pravidelne informovaná nevzniesla žiadne námietky, výhrady či iné výtky k činnosti A. s r. o., a to či už ústne alebo písomne. Návrh na vklad vlastníckeho práva na príslušný okresný úrad DO nepodával, nakoľko uvedená skutočnosť nebola povinnosťou A. s r. o. ale povinnosťou dlžníkov sťažovateľky vo vzťahu k bankovej inštitúcii poskytujúcej finančnú pôžičku. A. s r. o. v plnej miere splnila svoje povinnosti vyplývajúce z riadne uzatvorenej mandátnej zmluvy, pričom odmena mandatára bola riadne dohodnutá. DO vyslovil záver, že vzťah medzi A. s r. o. a sťažovateľkou je obchodno-právnym vzťahom a SAK nemá právomoc riešiť takéto vzťahy. Taktiež zdôraznil, že ako advokát sťažovateľku nezastupoval a neurobil za ňu žiadne úkony a tvrdenie sťažovateľky, resp. jej splnomocneného zástupcu, že DO vyhotovil znenie budúcej kúpnej zmluvy a riadnej kúpnej zmluvy, je zavádzajúce, nepravdivé a je výsledkom absolútnej neznalosti uvedeného obchodného prípadu.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO nevyjadril.

DO na pojednávaní konanom dňa 31. 3. 2016 doručil disciplinárnemu senátu doručenku odosielateľ A. s r. o. adresát p. A. B., z ktorej vyplýva dátum prijatia písomností dňa 23. 5. 2014 a rovnako podací lístok zo dňa 20. 5. 2014. DO doplnil, že sťažovateľke poskytoval poradenské služby prostredníctvom obchodnej spoločnosti len v predmetnej veci a že nikdy ju nezastupoval ako advokát a nikdy mu sťažovateľka neudelila plnú moc ako advokátovi. Činnosť bola poskytovaná na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi sťažovateľkou a obchodnou spoločnosťou, v rámci ktorého obchodno-právneho vzťahu sťažovateľke poskytoval realitné služby. DO ďalej uviedol, že sťažnosť nezodpovedá skutočnosti a pravde a je zavádzajúca. DO uviedol, že v danej veci sa cíti byť nevinný a navrhol, aby ho disciplinárny senát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Z vykonaného dokazovania vyplývalo, že DO mal v období od 3. 10. 2007 do 20. 6. 2014 pozastavený výkon advokácie. Avšak nebolo preukázané, že DO ako advokát prevzal práve zastúpenie sťažovateľky – p. A. B. v právnych veciach označených pod písm. a) a b) návrhu na začatie disciplinárneho konania. Nebolo v disciplinárnom konaní preukázané, že DO v predmetnej veci poskytoval právne služby, napriek pozastaveniu výkonu advokácie.

V disciplinárnom konaní nebolo preukázané, že DO v predmetnom prípade vystupoval ako advokát a teda ako advokát neposkytoval právne služby. Sťažovateľka vstúpila do obchodno-právneho vzťahu s obchodnou spoločnosťou A. s r. o. na základe Mandátnej zmluvy uzavretej dňa 10. 3. 2014 medzi p. A. B. v právnom postavení mandanta a A. s r. o. v právnom postavení mandatára (v ďalšom texte len ako „Mandátna zmluva"). Z čl. I bodu 1.1 Mandátnej zmluvy vyplýva, že predmetom Mandátnej zmluvy je: „odplatné zariadenie obchodnej záležitosti mandanta mandatárom, a to uskutočnením nasledujúcich činností alebo právnych úkonov menom a na účet mandanta: poradenská, konzultačná a kontrolná činnosť pri vymáhaní pohľadávky mandanta voči p. B. B. a C. D. vo výške 76 500 eur, ktorá mandantovi vznikla zo zmluvy o pôžičke zo dňa 21. 12. 2011".

Z obsahu Mandátnej zmluvy, a rovnako ani z obsahu splnomocnení udelených p. A. B. DO advokátovi v súvislosti s predmetom Mandátnej zmluvy nevyplývalo, že či už obchodná spoločnosť A. s r. o. alebo DO poskytoval p. A. B. právne služby.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO dňa 10. 3. 2014 neprevzal právne zastúpenie sťažovateľky p. A. B. „vo veci podpísania zmluvy o budúcej kúpnej zmluve ako aj následne riadnej kúpnej zmluvy..." [skutok pod písm. a) návrhu na začatie disciplinárneho konania]

a rovnako ani „vo veci vysporiadania finančného záväzku p. B. B. a C. D. zo zmluvy o pôžičke zo dňa 21. 12. 2011...“ [skutok pod písm. b) návrhu na začatie disciplinárneho konania].

V súvislosti s uvedeným disciplinárny senát poukázal na to, že len formulácia obsiahnutá v splnomocneniach udelených p. A. B. DO advokátovi dňa 10. 3. 2014: „na všetky právne úkony spojené s predmetnou vecou, prijímania doručovaných listín, podávania návrhov a žiadostí, vykonávania ich zmien a doplnení, uzatvárania zmierov, uznávania alebo vzdávania sa práv a povinností, vymáhania práv, prijímania plnení a potvrdzovania ich prevzatia, menovania rozhodcu a uzatvárania rozhodcovských zmlúv, vrátane podpisového práva to všetko aj v prípade, ak je na to podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie, ktoré splnomocnenie prevzal v celom rozsahu podľa Občianskeho zákonníka, Správneho poriadku a Občianskeho súdneho poriadku“, bez ďalšieho nepreukazuje, že DO vystupoval pri udelení predmetných plnomocenstiev ako advokát a že ako advokát prevzal právne zastúpenie p. A. B.

Pokiaľ v odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21. 4. 2015 sa uvádza, že advokát sa nesmie podieľať na činnosti osôb, ktoré poskytujú právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom, ani takúto činnosť podporovať, disciplinárny senát mal za preukázané, že k takémuto konaniu zo strany DO nedošlo, keďže nebolo preukázané, že obchodná spoločnosť A. s r. o. poskytovala v predmetnej veci právne služby.

Z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutky uvedené pod písm. a), b) návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21. 4. 2015 sa stali, disciplinárny senát sa nemohol zaoberať ďalšími v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21. 4. 2015 RK SAK tvrdenými porušeniami ZoA a AP SAK zo strany DO.

Disciplinárny senát si dovolil pre úplnosť uviesť, že je viazaný návrhom na začatie disciplinárneho konania a teda skutkami vymedzenými RK SAK v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21. 4. 2015.

II. časť
Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov

I.
ROZHODNUTIE

Primárnym cieľom profesných kódexov je zaviazanie príslušníka určitej profesie ku konaniu podľa morálnych noriem, ktoré sa považujú za súčasť zodpovedne vykonávanej práce v danom odbore, s apelom na profesijnú hrdosť, čím by sa malo predchádzať prejavom neetického správania. V prípade advokáta etika zahrňuje široký okruh vzťahov a jednaní pri výkone tejto profesie, preto pracovné princípy advokáta sú odvodené od všeobecných zásad morálky a smerujú k vzťahom medzi advokátom a klientom, protistranou, súdom, iným advokátom, štátnym inštitúciám a orgánom ako i stavovskou organizáciou.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2017, ***sp. zn. 6S/196/2014***

Z odôvodnenia:

V zákonnej lehote žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 18. 9. 2014 sa žalobca (advokát) domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej (SAK) sp. zn. III. ODS-36/13:3489/2012 zo dňa 28. 4. 2014,[12] ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu II. disciplinárneho senátu SAK pod sp. zn. II.-32/13:3489/2012 zo dňa 30. 9. 2013 a žiadal ich zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie ako aj náhrady trov konania. Týmito rozhodnutiami bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 28 ods. 4 ZoA, § 29 AP SAK na tom skutkovom základe, že ako obhajca klienta na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. 6. 2012 v trestnej veci klienta pred okresným súdom: a) uviedol na adresu predsedu senátu výrok: „Trvám na svojej sťažnosti tak ako som ju písomne podal, mne klesá hladina cukru, aj teraz mi z Vás prichádza zle a bude mi asi treba zavolať sanitku", b) uviedol ohľadne svojho zdravotného stavu nepravdivý výrok „Až do piatku som nebol nikde, doma som ležal a odpočíval, nakoľko mi ošetrujúca lekárka odporučila pokoj doma v rozmedzí 3 – 5 dní", hoci si bol vedomý, že po tom, ako opustil hlavné pojednávanie konané dňa 6. 6. 2012 a ako sa toho istého dňa podrobil lekárskemu vyšetreniu, dňa 6. 6. 2012 navštívil klienta v ústave na výkon väzby, c) na výzvu SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa, ktorú výzvu prevzal dňa 8. 11. 2012 sa bezodkladne nevyjadril, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 3 000 eur.

S uvedeným výrokom rozhodnutí žalobca v žalobe nesúhlasí a napadol ho v plnom rozsahu, nakoľko vo vzťahu k výroku „aj teraz mi z Vás prichádza zle" žalobca namietal, že tento na pojednávaní nepovedal. Toto tvrdenie môže potvrdiť iba klientka E. E., ktorá v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody. Žalobca trval na tom, že na pojednávaní povedal slová: „aj teraz mi prichádza zle". Toto potvrdzuje skutočnosť, že už pri príchode sa predseda senátu opýtal či žalobcovi nie je zle, pretože bol veľmi červený. Žalobca odpovedal, že to prejde. Avšak zdravotný stav žalobcu sa zhoršoval až do momentu, kedy požiadal predsedajúceho „bude mi asi treba zavolať sanitku". Keďže sa tak nestalo, žalobca musel opustiť pojednávaciu miestnosť a zavolal si svoju priateľku, ktorá žalobcu na pojednávanie pred okresným súdom priviezla, a odviezla do nemocnice.

Žalobca vo vzťahu k výroku „že ohľadne svojho zdravotného stavu uviedol nepravdivý výrok" namietal, nakoľko, žalobcu odviezla priateľka do nemocnice, kde má svojho všeobec-

12 Rozhodnutie III. odvolacieho disc. senátu SAK sp. zn. III. ODS-36/13:3489/2012 zo dňa 28. 4. 2014 je publikované Zbierke disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej komory 2014 – 2015 pod č. 108.

ného lekára, kde zistil, že v ten deň tento nie je prítomný a zastupuje ho kolegyňa, táto žalobcu vyšetrila, odobrala biologický materiál, nariadila vypiť tekutiny a určitý čas zostať v priestoroch nemocnice. Ošetrujúca lekárka odporučila žalobcovi pokoj, doma v rozmedzí 3 – 5 dní. Žalobca býva v P., preto po opustení nemocnice išiel informovať klientku E. E. do UVV, kde sa podľa záznamov zdržal iba na nevyhnutne potrebný čas, lebo o šesť dní na 12. 6. 2012 (pozn. súdu správne má byť uvedený dátum 13. 6. 2012) bolo vytýčené verejné pojednávanie krajského súdu (pozn. súdu správne má byť uvedené okresného súdu) vo veci odvolania klientky E. E. Toho pojednávania za žalobca zúčastnil. Vo vzťahu k výroku pod písm. c), že na výzvu SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa V. N. B., ktorú prevzal dňa 8. 11. 2012 sa bezodkladne nevyjadril, žalobca uviedol, že pravdepodobne z časových dôvodov na túto povinnosť pozabudol.

Vo vzťahu k vyhodnoteniu námietok žalobca poukázal, že v doterajšej jeho činnosti ako advokáta sa nedopustil žiadneho previnenia. Aj v predmetnom konaní kde obhajoval E. E. sa správal voči senátu aj ostatným účastníkom dôstojne, nikdy nebol predsedajúcim napomínaný a nenarušil vážnosť pojednávania. Neprotestoval, keď ochorel člen senátu, nedostavil sa prokurátor a žalobcovi, keď začal mať v inkriminovaný deň zdravotné ťažkosti, bola uložená pokuta.

Žalobca prvostupňové rozhodnutie, aj rozhodnutie o odvolaní považuje za nezákonné z dôvodu, že III. odvolací disciplinárny senát SAK porušil právo žalobcu na účinnú obhajobu danú Ústavou SR, pretože v odvolacom konaní nevypočul žalobcom navrhovaných svedkov W. N. a E. E.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním z 20. 10. 2014, doručeným súdu 21. 10. 2014 s tým, že považuje žalobu za nedôvodnú a žiada ju zamietnuť. Žalovaný okrem iného poukázal na to, že II. disciplinárny senát SAK sa podrobne zaoberal všetkými okolnosťami, ktoré boli rozhodné pre posúdenie, či sa žalobca dopustil porušenia povinností advokáta. V odôvodnení rozhodnutia sú uvedené konkrétne skutočnosti, ktoré viedli senát k záveru, že sa udalosti, ktoré boli uvedené v sťažnosti a v návrhu predsedu RK SAK pod označením a) a b) naozaj stali, a že obrana žalobcu pravdivosť ich priebehu nedokázala spochybniť. Porušenie povinnosti žalobcu spočívajúce v nevyjadrení sa na sťažnosť – uvedené v návrhu pod označením c) bolo preukázané na disciplinárnom pojednávaní prednesom žalobcu, ktorý svoj postoj odôvodnil tým, že dodržiava zásadu bezprostrednosti a ústnosti. Z výpovede žalobcu bolo zrejmé, že si svoju povinnosť nesplnil vedome, lebo písomné vyjadrenie k sťažnosti nepovažuje za potrebné.

III. odvolací disciplinárny senát SAK prejednal odvolanie žalobcu a rozhodnutie II. disciplinárneho senátu potvrdil, stotožnil sa s jeho závermi, že porušením povinností advokáta, ktoré sú uložené ZoA a AP SAK, sa žalobca dopustil disciplinárneho previnenia. K námietke žalobcu, že bol na svojich právach ukrátený tým, že disciplinárne senáty nevypočuli klientku žalobcu E. E. a jeho priateľku W. N. žalovaný uviedol, že zo zápisnice z disciplinárneho pojednávania zo dňa 30. 9. 2013 vyplýva, že žalobca na výzvu predsedu senátu na predloženie návrhov na doplnenie dokazovania iba podotkol, že jediným svedkom by mohla byť jeho priateľka W. N., ktorá nie je lekárkou a výsluch klientky E. E. ako svedkyne navrhol žalobca až v odvolaní z 5. 12. 2013 proti rozhodnutiu II. disciplinárneho senátu. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na § 13 ods. 3 DP SAK, podľa ktorého disciplinárne oddelenie poučí účastníkov, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť najneskôr do skončenia dokazovania v prvostupňovom konaní. Na dôkazy predložené alebo označené neskôr senát nemusí prihliadať, ak ich nepovažuje za nevyhnutné na rozhodnutie. V oznámení termínu pojednávania na deň 30. 9. 2013 zo dňa 10. 9. 2013, ktoré žalobca prevzal 19. 9. 2013 bolo i poučenie o tom, dokedy sa majú predložiť alebo označiť dôkazy a dôsledky ich nepredloženia, ak sa nepredložia

do skončenia dokazovania. Ustanovenie § 30 ods. 4 DP SAK upravuje, že v odvolacom konaní sa dôkazy spravidla nevykonávajú. Odvolací disciplinárny senát doplní dokazovanie len výnimočne a to v prípade, ak je doplnenie dokazovania nevyhnuté pre rozhodnutie o odvolaní.

Žalovaný zastával názor, že navrhovaný dôkaz by vzhľadom na rozsah a povahu porušení povinností advokáta, ktorých sa žalobca dopustil, neovplyvnil rozhodnutie o odvolaní a preto III. odvolací disciplinárny senát SAK jeho vykonanie nepovažoval za potrebné a nevyhnutné pre svoje rozhodnutie o odvolaní. Orgány SAK, ktoré sa obsahom sťažnosti a následne obsahom návrhu na začatie disciplinárneho konania zaoberali, nepochybne zistili, že použitie výrokov advokáta v súdnej sieni boli v rozpore s ustanoveniami, ktoré je advokát povinný dodržiavať. Advokát má právo na plnú slobodu vyjadrovania, má však používať adekvátne výrazy, najmä v súdnom konaní. Povinnosti advokáta vyplývajúce z výkonu povolania uvedené v preambule AP SAK, sa neobmedzujú len na povinnosti upravené zákonom, nakoľko s výkonom povolania sa nerozlučne spája škála etických povinností voči súdom a orgánom, pred ktorými advokát presadzuje záujmy svojho klienta. Advokát má obsahom svojich prejavov a svojim vystupovaním prispievať k dôstojnosti a vážnosti úkonov, na ktorých sa zúčastňuje a tým prispieva aj k dôstojnosti advokátskeho stavu.

Krajský súd v Bratislave preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 27 SSP) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a napadnuté rozhodnutia v medziach žaloby boli vydané v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol z nasledovných dôvodov:

ZoA v § 18 ods. 2 a ods. 3 ako i AP SAK v § 29 zakotvujú zásady konania a správania advokáta. Treba konštatovať, že SAK je kolektívnym členom CCBE (Rada advokátskych komôr Európy), ktorý v čl. 4.3 upravuje vystupovanie advokáta na súde.

Podľa čl. 4.3 CCBE, advokát/advokátka preukazuje súdu náležitú úctu a zdvorilosť. Záujmy klienta obhajuje čestne a otvorene bez ohľadu na vlastné záujmy a bez ohľadu na dôsledky, ktoré by čestná a otvorená obhajoba mohla mať na ňu/naňho alebo na iné osoby.

Etický kódex advokáta je súčasťou advokátskeho poriadku vyjadrený v jeho preambule. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že primárnym cieľom profesných kódexov je zaviazanie príslušníka určitej profesie ku konaniu podľa morálnych noriem, ktoré sa považujú za súčasť zodpovedne vykonávanej práce v danom odbore, s apelom na profesnú hrdosť, čím by sa malo predchádzať prejavom neetického správania. V prípade advokáta, etika zahrňuje široký okruh vzťahov a jednaní pri výkone tejto profesie, preto pracovné princípy advokáta sú odvodené od všeobecných zásad morálky a smerujú k vzťahom medzi advokátom a klientom, protistranou, súdom, iným advokátom, štátnym inštitúciám a orgánom ako i stavovskou organizáciou.

Vo vzťahu k písm. a), že žalobca uviedol na adresu predsedu senátu výrok: „Trvám na svojej sťažnosti tak, ako som ju písomne podal, mne klesá hladina cukru, aj teraz mi z Vás prichádza zle a bude mi asi treba zavolať sanitku.“, žalobca tvrdí, že tento výrok na pojednávaní nepovedal a toto tvrdenie môže potvrdiť jeho klientka E. E., súd vyhodnotil túto námietku žalobcu ako nedôvodnú.

Podľa názoru súdu z administratívneho spisu je nepochybné, že žalobca podľa § 13 ods. 3 DP SAK bol poučený o tom, že všetky dôkazy musia byť predložené alebo označené najneskôr do skončenia dokazovania v prvostupňovom konaní, že na dôkazy predložené alebo označené neskôr senát nemusí prihliadať, ak ich nepovažuje za nevyhnutné na rozhodnutie.

Žalobca výsluch E. E. ako svedkyne navrhol až v odvolaní z 5. 12. 2013, pričom odvolací disciplinárny senát SAK na označený dôkaz neprihliadal a to v súlade s § 13 ods. 3 a § 39 ods. 4 DP SAK, keďže v odvolacom konaní sa dôkazy spravidla nevykonávajú a nepovažoval ho za nevyhnutný pre svoje rozhodnutie. V tejto súvislosti treba konštatovať, že obrana ža-

lobcu nebola účelná, keď nevyužil práva upravené v § 11 písm. b) a c) DP SAK a v konečnom dôsledku ani v rámci trestného procesu, keď obsah zápisnice z hlavného pojednávania podľa § 58 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku nenamietal (že zápisnica obsahuje výrok, ktorý vo vzťahu k senátu nevyslovil), čo by bolo jediným legitímnym dôkazom toho, že obsah zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 13. 6. 2012 nekorešponduje so skutočným prejavom žalobcu (v trestnom konaní v postavení obhajcu).

K výroku pod písm. b), že žalobca uviedol ohľadne svojho zdravotného stavu nepravdivý výrok: „Až do piatku som nebol nikde, doma som ležal a odpočíval, nakoľko mi ošetrujúca lekárka odporučila pokoj doma v rozmedzí 3 – 5 dní.“, hoci si bol vedomý, že po tom, ako opustil hlavné pojednávanie konané dňa 6. 6. 2012 (v stredu) a ako sa toho istého dňa podrobil lekárskemu vyšetreniu, dňa 6. 6. 2012 v čase od 16.22 do 17.20 hod. navštívil svoju klientku E. E. v Ústave na výkon väzby, žalobca tvrdí, že na lekárskom ošetrení bol a napriek tomu, že mu ošetrujúca lekárka odporučila pokoj doma v rozmedzí 3 – 5 dní, o situácii bol obratom informovať svoju klientku v Ústave na výkon väzby. Na tieto úkony ho viezla priateľka W. N., ktorú navrhol vypočuť ako svedkyňu. Súd námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z administratívneho spisu vyplýva, že sám žalobca na hlavnom pojednávaní dňa 6. 6. 2012 trestnému senátu uviedol, že odchádza z pojednávania zo zdravotných dôvodov, že sa necíti dobre a doloží lekársku správu. Zo zápisnice z hlavného pojednávania dňa 13. 6. 2012 je zrejmé, že žalobca nepredložil súdu lekársku správu, preto predseda senátu pod hrozbou poriadkovej pokuty vyžiadal predloženie lekárskej správy v lehote do 24 hodín. Následne sa žalobca pred senátom vyjadril, že až do piatku nebol nikde, doma odpočíval, keďže ošetrujúca lekárka mu odporučila pokoj doma v rozmedzí 3 – 5 dní. Práve tu vzhliadol disciplinárny senát klamlivú informáciu, keď pred súdom žalobca neuviedol, že po ošetrení bol ešte informovať klientku o situácii, ale naopak súdu uviedol, že do piatku nebol nikde, keďže ošetrujúca lekárka mu odporučila pokoj doma v rozmedzí 3 – 5 dní. Obrana žalobcu v rámci disciplinárneho konania nebola aktívna, keď z administratívneho spisu vyplýva, že hoci žalobca bol disciplinárnou komisiou listom z 2. 4. 2013 vyzvaný na vyjadrenie k návrhu disciplinárneho konania, doručenie výzvy mal riadne vykázané, žalobca sa k návrhu nevyjadril. Listom z 10. 9. 2013 bol žalobca predvolaný na termín disciplinárneho konania i s poučením, okrem iného, vyjadriť sa a navrhovať dôkazy. Doručenie mal žalobca riadne vykázané, doklad o lekárskom ošetrení zo dňa 6. 6. 2012 predložil až v rámci disciplinárneho konania na pojednávaní dňa 30. 9. 2013, kde na otázku predsedu disciplinárneho senátu „Prečo nedal predsedovi senátu (v trestnom konaní) lekársku správu z ošetrenia dňa 6. 6. 2012 (v zápisnici je omylom uvedené 6. 6. 2013)?“ žalobca uviedol, „že mu je to všetko šuvixs, chcem mať pokoj, rozhodol som sa, že túto správu mu nedám a budem robiť v iných konaniach a sťažnostiach tak, aby som vysvetlil svoj postoj.“

Pokiaľ ide o návrhy na dokazovanie, žalobca podal len jeden návrh na doplnenie dokazovania pred rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho senátu, výsluch svedkyne W. N., ktorý disciplinárny senát uznesením zamietol (nebolo sporné, že žalobca dňa 6. 6. 2012 na lekárskom ošetrení bol). V predmetnom bode, ktorý bol kladený žalobcovi za vinu žalovaný nepochybil, konal v súlade s DP SAK, zákonom o advokácii, všetko v kontexte listín ktoré mal k dispozícii zo sťažnostného spisu, administratívneho spisu, nakoľko žalobca sa napriek výzve k sťažnosti [disciplinárne previnenie pod c)] ani k návrhu disciplinárneho konania, písomne nevyjadril.

K výroku pod písm. c), že žalobca na výzvu SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa, ktorú prevzal dňa 8. 11. 2012, sa bezodkladne nevyjadril, žalobca uviedol, že pravdepodobne z časových dôvodov na túto povinnosť pozabudol. Súd túto obranu vyhodnotil ako nedôvodnú.

Súd má za to, že priamo § 28 ods. 4 ZoA ukladá žalobcovi povinnosť na požiadanie SAK bezodkladne vyjadriť sa k obsahu sťažnosti, čo žalobca neurobil a dokonca svoju obranu, resp. námietku interpretoval v troch rovinách. Na pojednávaní v rámci disciplinárneho konania dňa 30. 9. 2013 žalobca uviedol, „že nepokladal za potrebné dávať stanovisko sudcovi, ktorý mi nesiaha ani po päty." V odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu z 5. 12. 2013 žalobca uviedol, „že aj keď zákon ukladá túto povinnosť, že zásada ústnosti a bezprostrednosti prejednania veci je dôležitejšia tak, ako to ustanovujú právne predpisy a Ústava SR." A v predmetnej žalobe zo 14. 9. 2014 uviedol, že pravdepodobne z časových dôvodov na túto povinnosť pozabudol. Z uvedeného súd dospel k názoru, že námietka žalobcu pod označením c) trpí fabuláciou, bez legitímneho fundamentu.

Žalovaný svoju obranu oprel o príslušné zákonné ustanovenie (§ 28 ods. 4 ZoA) a administratívny spis.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, disciplinárny senát v svojom prvostupňovom rozhodnutí náležite odôvodnil a zohľadnil, že žalobca nebol doposiaľ disciplinárne stíhaný, avšak prihliadol na závažnosť konania žalobcu, ktorý po tom, ako mu bola v trestnom konaní na hlavnom pojednávaní dňa 6. 6. 2012 uložená poriadková pokuta vo výške 1 500 eur, následne na hlavnom pojednávaní dňa 13. 6. 2012 pokračoval v neetickom správaní, ktorým vážne znížil dôstojnosť advokácie. Keďže uložená poriadková pokuta v trestnom konaní sa minula účinku, disciplinárny senát sa rozhodol podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložiť za disciplinárne previnenie peňažnú pokutu, ktorej výšku riadne odôvodnil – dolná polovica sadzby [podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA] peňažnú sankciu možno uložiť do výšky stonásobku minimálnej mesačnej mzdy, ktorá v čase rozhodnutia disciplinárneho súdu bola 337,70 eur, t. j. možná pokuta do výšky 33 770 eur). Výška uloženej peňažnej pokuty 3 000 eur tak činí 10 % z možnej maximálnej výšky sankcie. Žalobca výšku peňažnej pokuty v žalobnom návrhu nenamietal, až na pojednávaní navrhol moderáciu bez bližšej špecifikácie a odôvodnenia. Súd dospel k názoru, že disciplinárny senát pri ukladaní sankcie vychádzal a dôsledne zvážil závažnosť porušenia etických a zákonných povinností žalobcu ako advokáta vo vzťahu k súdu a k advokátskemu stavu a má za to, že výška uloženej sankcie je primeraná.

Žalovaný vo svojich rozhodnutiach jasne vysvetlil, akými úvahami sa pri hodnotení skutkových okolností riadil, ako vec posúdil, preto z vyššie uvedených dôvodov krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutia sú vecne a právne správne, žalobca neuviedol žiadne námietky, ktoré by preukázateľne mohli spochybniť správnosť napadnutých rozhodnutí a žalobu ako nedôvodnú s odkazom na § 190 SSP, zamietol.

II.
ROZHODNUTIE

Rozpor záujmov advokáta so záujmami klientka vzniká už samotnou existenciou pohľadávky a postavením advokáta ako dlžníka poručiteľa klienta a skutočnosťou, že klient sa stal možným dedičom poručiteľa majetku. Advokát v tomto prípade nemá možnosť na vlastné uváženie a výber, či odmietne alebo neodmietne poskytnutie právnej služby. Je irelevantné, že o poskytnutie právnej služby ho požiadal samotný klient na odporúčanie poručiteľa, že o všetkých obchodných vzťahoch advokáta s poručiteľom bol informovaný a s poskytovaním právnej služby advokátom súhlasil.

Práve advokát má byť zárukou nezávislosti a objektívnosti pri výkone advokátskeho povolania aj tým, že aj napriek súhlasu a požiadavke klienta pri možnej existencii rozporu záujmov poskytovanie právnej služby odmietne.

Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 25. januára 2017, ***sp. zn. 4S/9/2016***

Z odôvodnenia:

Včas podanou žalobou sa žalobca (advokát) domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej (SAK) z 9. novembra 2015, sp. zn. I. ODS-20/15:1046/2014[13] a navrhol správnemu súdu toto rozhodnutie zrušiť v spojení s rozhodnutím II. disciplinárneho senátu z 31. marca 2015, sp. zn. DS II.-82/2014:1046/2014. Týmito rozhodnutiami bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA na tom skutkovom základe, že prevzal právne zastupovanie klientky – p. A. B. v dedičskom konaní o majetku poručiteľa C. D. vedenom na notárskom úrade JUDr. E. F. a v konaní vedenom na okresnom súde o neplatnosť závetu poručiteľa C. D., pričom vedel, že jeho záujmy sú v rozpore so záujmami klientky, keďže súčasťou dedičstva sú aj pohľadávky voči nemu titulom zmenky zo dňa 19. 9. 2012 na sumu 130 000 eur „bez protestu", splatnej dňa 19. 9. 2013 a zmenky zo dňa 19. 3. 2012 na sumu 31 500 eur „bez protestu", splatnej dňa 19. 5. 2012,čím porušil § 18 ods. 3 a § 21 písm. b) ZoA. Za toto disciplinárne previnenie mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 000 eur.

Žalobu odôvodnil tým, že pôvodné disciplinárne konanie voči nemu bolo začaté z iniciatívy sťažovateľky. Návrh RK SAK vychádzal a bol odôvodnený viacerými skutočnosťami. V priebehu prvostupňového konania bol z časti návrh vzatý späť a v konečnom dôsledku disciplinárny senát dôvodnosť podnetu videl v porušení § 18 ods. 3 a § 21 písm. b) ZoA. V rozhodnutí žalovaná konštatovala, že jeho postup nie je možné považovať za porušenie § 18 ods. 3 ZoA a v danej veci zo strany žalobcu došlo k porušeniu povinnosti v zmysle § 21 písm. b) ZoA.

Ďalej uviedol, že základný skutkový stav v predmetnej veci vychádza z toho, že mal určité obchodné záväzky s poručiteľom, nebohým C. D. a vzhľadom k tomu nie je možné, aby mohol v konaní o dedičstve, resp. o určenie dedičov po jeho bývalom klientovi zastupovať jeho sestru p. A. B. ako potenciálnu dedičku. Prvostupňový aj odvolací disciplinárny senát konštatoval, že poskytované právne služby p. A. B. boli na požadovanej profesionálnej úrovni a voči postupu a úrovni poskytovanej právnej pomoci nemal výhrady. Je toho názoru, že dis-

13 Rozhodnutie I. odvolacieho disc. senátu SAK z 9. novembra 2015, sp. zn. I. ODS-20/15:1046/2014 je publikované v I. časti – Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory, v kapitole Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientom pod č. 1.

ciplinárne senáty žalovanej nemajú oprávnenie, ani titul aby hodnotili úroveň poskytovaných právnych služieb, avšak nie je zanedbateľné v tejto veci, že disciplinárne orgány konštatovali, že neexistuje žiadna relevantná výhrada k doteraz poskytovaným právnym službám p. A. B. Ďalej uviedol, že zistený skutkový stav jednoznačne preukázal a potvrdil, že jeho bývalý klient si výslovne želal, aby v prípade jeho úmrtia zastupoval jeho sestru ako jedinú oprávnenú dedičku, informoval ju o svojich obchodných aktivitách. On sám informoval svoju budúcu klientku pred podpísaním plnomocenstva o svojich obchodných aktivitách s poručiteľom, ktorá po poskytnutí týchto informácií trvala na zastupovaní. Podľa jeho názoru nemá oporu v zistenom skutkovom stave konštatovanie, že disciplinárny senát vychádzal zo zásady „in dubio pro reo", lebo nenastala skutočnosť tvrdenia proti tvrdeniu. Klientka jednoznačne potvrdila, že o všetkých skutočnostiach bola informovaná, teda nemožno konštatovať, že niekto tvrdí opak.

S poukazom na § 21 písm. b) ZoA argumentoval, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa toto ustanovenie iba konštatuje a nie je preukázané, žeby táto skutočnosť nastala, resp. mohla nastať. Skôr opak je pravdou, keď v napadnutom rozhodnutí je uvedené, že voči postupu a poskytovaniu právnych služieb z odborného a etického hľadiska nie je možné mať nejakú výhradu.

Poukázal na skutočnosť, že podnet na disciplinárne konanie dala protistrana v súdnom spore vedenom na okresnom súde a nie je možné ignorovať to, že klientka opakovane oznámila SAK, že trvá na to, aby jej poskytoval právne služby a bol jej splnomocneným zástupcom. Akceptovaním napadnutého rozhodnutia tak vznikla absurdná situácia, že žalovaná chráni záujmy klientky aj proti jej záujmom a proti jej vôli. Okolnosti, že mal určité obchodné záujmy a obchodné väzby s poručiteľom nemôžu byť v neprospech jeho klientky, skôr naopak. Jediný relevantný následok týmto napadnutým rozhodnutím bol ten, že žalovaná zlepšila pozíciu oznamovateľky podnetu na disciplinárne konanie a zabezpečila, aby nemohol poskytovať právne služby, hoci sa nespochybniteľne jedná o advokáta, ktorý je vo veci najviac fundovaný. Uvedené vzťahy medzi ním a poručiteľom C. D. nemajú s podstatou jeho zastupovania p. A. B. žiadny význam, lebo poskytuje právne služby, v ktorých sa určuje či jeho klientka p. A. B. je alebo nie je dedičom, resp. či závet, ktorý bol napadnutý žalobou je alebo nie je zákonný, pričom o dôvodnosti napadnutého rozhodnutia by mohlo ísť iba vtedy, ak by zastupoval p. A. B. vo veci kde by sa určoval predmet dedičstva, ale nie v tomto štádiu. V závere konštatoval, že napadnuté rozhodnutie porušuje nielen jeho právo, ale aj právo jeho klientky tým, že jej bráni zákonné oprávnenie zvoliť si svojho právneho zástupcu.

K žalobe sa vyjadrila žalovaná písomným podaním zo dňa 1. 6. 2016, v ktorom uviedla, že sa so žalobnými námietkami uvedenými v žalobe nestotožňuje. Zákon o advokácii ukladá advokátovi plniť pri výkone advokácie viaceré povinnosti. Je pre advokátov záväzný a porušenie povinnosti vyplývajúcich zo zákona alebo predpisu komory je disciplinárnym previnením advokáta, ako uvádza ustanovenie § 56 ods. 1 ZoA. Sťažovateľka sa na konanie žalobcu zastupujúceho klientku A. B. v dedičskom konaní a v súdnom konám sťažovala na SAK. S poukazom na § 73 ods. 1 písm. b), ods. 3 a 4 DP SAK žalovaná konštatovala, že RK SAK a predseda RK SAK pri podaní na začatie disciplinárneho konania postupovali v súlade s ustanovením ZoA a ustanovenia DP SAK.

Ďalej žalovaná uviedla, že záver o porušení povinnosti advokáta vyplynul zo skutočnosti, že klientka žalobcu a žalobca sú vo faktickom protichodnom postavení, keďže žalobca je dlžníkom, ktorý je povinný zo zmeniek plniť a preto bez ohľadu na žiadosť osoby, ktorá ho v takej situácii o poskytnutie právnych služieb žiada, má povinnosť poskytnutie právnych služieb odmietnuť. Žalobcovi musí byť zrejmé, že ako advokát má klientke, ktorá ho požiadala o poskytnutie právnej služby poskytnúť všetky právne rady, t. j. aj tie ktoré smerujú

k zabezpečeniu vymáhateľnosti jej prípadných nárokov ako oprávnenej osoby voči jemu samotnému. Nie je sporné, že žalobca bol dlžníkom poručiteľa, že klientka bola možnou dedičkou poručiteľovho majetku a protichodný záujme bol daný. Odvolací disciplinárny senát po posúdení dôvodnosti žalobcovho odvolania, vyhodnotení priebehu prvostupňového disciplinárneho konania a vykonaného dokazovania sa stotožnil so závermi, ku ktorým prvostupňový disciplinárny senát dospel a preto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Poukázala tiež na Etický kódex advokátov Európskej únie prijatý na plenárnom zasadnutí Rady európskych advokátskych komôr v roku 1988 a novelizovaný v roku 1998 a 2006, ktorý v preambule uvádza – vidí úlohu advokáta v spoločnosti v tom, že advokát musí slúžiť záujmom spravodlivosti rovnako ako záujmom tých, ktorých práva je poverený presadzovať a hájiť a je jeho povinnosťou nielen vystupovať v záujme veci klienta, ale byť tiež jeho radcom. Mnohoraké povinnosti uložené advokátovi vyžadujú jeho absolútnu nezávislosť prostú akéhokoľvek vplyvu a to zvlášť z dôvodu osobných záujmov. Uviedla ďalej, že od advokátov sa očakáva etické správanie. V ustanovení § 18 ods. 3 ZoA, aj za porušenie ktorého bol žalobca uznaný za vinného, sa vyžaduje od advokátov, aby neznižovali dôstojnosť advokátskeho stavu, aby chránili dobré meno všetkých advokátov. Verejnosť veľmi citlivo vníma konanie advokátov, kriticky ho hodnotí a preto zákonné ustanovenie od advokátov vyžaduje, aby dôstojnosť advokátskeho stavu neznižovali porušovaním povinnosti, ktoré im zákon ukladá.

Žalovaná poukázala aj na odôvodnenie rozsudku krajského súdu zo dňa 21. 5. 2014, sp. zn. 2S/287/2012, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. 12. 2015 sp. zn. 7Sžo/91/2014, a v ktorom rozhodujúce súdy pri posudzovaním konaní advokáta vo vzťahu ku klientovi sa stotožnili so závermi disciplinárnych orgánov žalovanej. Konštatovanie súdu, že advokát sa nemôže ocitnúť v postavení, keď sa rozhoduje medzi voľbou chrániť záujmy klienta bez zreteľa na vlastný prospech na jednej strane a na druhej strane kalkulovať pri poskytovaní právnej služby so svojimi vlastnými záujmami je vždy platné pri posudzovaní vzťahu advokáta a jeho klienta. Podľa názoru žalovanej práva žalobcu postupom a rozhodnutím porušené neboli. Navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovanej a prvostupňového správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe po oboznámení sa z pripojeného administratívneho spisu správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej je vecne správne a zákonné, a preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol, a to s poukazom na nasledovné:

V predmetnom konaní je spornou otázka, či žalobca mal alebo nemal odmietnuť poskytnutie právnych služieb A. B., ktorá je zahrnutá do okruhu dedičov po poručiteľovi C. D. napriek tomu, že vedel, že je sám dlžníkom vo vzťahu k mase dedičstva a tým je, resp. môže byť dlžníkom aj vo vzťahu k samotnej A. B., a teda či prevzatie právneho zastúpenia a poskytnutie právnych služieb za takýchto okolností je porušením povinnosti advokáta.

V predmetnom konaní – disciplinárnom konaní bolo nesporné, že žalobca prevzal právne zastupovanie klientky pani A. B. v dedičskom konaní o majetku poručiteľa C. D. vedenom na Notárskom úrade JUDr. E. F. a v konám vedenom na okresnom súde o neplatnosť závetu poručiteľa C. D. a to za okolností, keď súčasťou dedičstva sú aj pohľadávky voči nemu titulom zmenky zo dňa 19. 9. 2012 na sumu 130 000 eur „bez protestu", splatnej dňa 19. 9. 2013 a zmenky zo dňa 19. 3. 2012 na sumu 31 500 eur „bez protestu", splatnej dňa 19. 5. 2012.

Správny súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že obchodné väzby s poručiteľom predstavujúce existenciu pohľadávky vo forme vystavenej zmenky môžu byť v záujme jeho klientky.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, ktorý bol správne a nesporne preukázaný, sa správny súd stotožnil s právnym názorom žalovanej, ako aj prvostupňového správneho orgánu, že žalobca ako advokát porušil svoju povinnosť, ktorá mu vyplývala zo stavovských

predpisov tým, že prevzal právne zastúpenie klientky napriek vedomosti o vzájomných protichodných záujmoch seba ako dlžníka, poručiteľa klientky, možnej dedičky poručiteľovho majetku. Pre advokáta je záujem klienta prvoradý a jeho oprávnené záujmy majú prednosť pred inými záujmami advokáta. Advokát sa nemôže ocitnúť v postavení, keď sa rozhoduje medzi voľbou chrániť záujmy klienta bez zreteľa na vlastný prospech na jednej strane a na druhej strane kalkulovať pri poskytovaní právnych služieb so svojimi vlastnými záujmami (rozsudok NS SR sp. zn. 7Sžo/91/2014 zo dňa 17. 12. 2015).

Rozpor záujmov žalobcu so záujmami klientky A. B. vznikol už samotnou existenciou pohľadávky a postavením žalobcu ako dlžníka poručiteľa klientky a skutočnosťou, že klientka sa stala možnou dedičkou poručiteľa majetku. Advokát v tomto prípade nemá možnosť na vlastné uváženie a výber, či v tomto prípade odmietne alebo neodmietne poskytnutie právnej služby. Je irelevantné, že o poskytnutie právnej služby ho požiadala samotná klientka na odporúčanie poručiteľa, že o všetkých obchodných vzťahoch žalobcu s poručiteľom bola informovaná a s poskytovaním právnej služby žalobcom súhlasila.

V danom prípade práve advokát mal byť zárukou nezávislosti a objektívnosti pri výkone advokátskeho povolania aj tým, že aj napriek súhlasu a požiadavke klienta pri možnej existencii rozporu záujmov poskytovanie právnej služby odmietne.

Princíp nezávislosti advokáta je vyjadrený aj v Etickom kódexe advokátov Európskej únie prijatý na plenárnom zasadnutí Rady Európskych advokátskych komôr v roku 1988 a novelizovaný v roku 1998 a 2006, ktorý v článku 2.1 uvádza, že množstvo povinností, ktoré advokát/advokátka plní a vyžaduje absolútnu nezávislosť advokáta/advokátky od iných vplyvov, najmä od vplyvov, ktoré by mohli byť dôsledkom osobných záujmov advokáta/advokátky alebo vonkajšieho nátlaku na jeho/jej osobu. Pri výkone spravodlivosti je dôvera v nezávislosť advokáta/advokátky nevyhnutná rovnako ako dôvera v nestrannosť sudcu. Advokát/advokátka je preto povinný(á) vyhýbať sa všetkým zásahom do svojich nezávislosti a nesmie ustúpiť z noriem spojených s výkonom povolania v snahe vyhovieť klientovi, súdu alebo tretej osobe.

Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP). Je preto irelevantná námietka žalobcu, že napadnutým rozhodnutím boli dotknuté práva jeho klientky zvoliť si svojho zástupcu.

Registre

Register rozhodnutí podľa ustanovení právnych predpisov

V [hranatých zátvorkách] je uvedené číslo rozhodnutia, **polotučne** strana, na ktorej je publikované.

Zákon č. 586/2003 o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov:

§ 1a
DS V.-65/16:1/2016 [44] **147**

§ 2 ods. 2
III. ODS-28/15:2529/2014 [21] **85**

§ 7 ods. 1
DS IV.-74/15:505/2015 [112] **344**

§ 9 ods. 1
III. ODS-28/15:2529/2014 [21] **85**
I. ODS-26/15:556/2014 [74] **235**
DS VI.-56/2015:3314/2014 [86] **263**
II. ODS-8/16:2759/2015 [93] **279**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS VIII.-48/15:3144/2014 [113] **345**

§ 15 ods. 6
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**

§ 18 ods. 1
II. ODS-34/15:1882/2010 [18] **78**
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
II. ODS-6/15:1181/2013 [10] **50**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
I. ODS-37/15:1691/2014 [4] **21**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
I. ODS-40/15:728/2014 [3] **17**
II. ODS-27/15:1371/2014 [13] **60**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**
DS I.-1/16:1522/2015 [26] **106**
DS VI.-16/6:1651/2015 [49] **163**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
DS X.-30/15:2767/2014 [70] **224**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
DS V.-35/15:1935/2014 [42] **145**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**
DS V.-5/16:2483/2015 [43] **146**
DS V.-15/16:2280/2015 [41] **143**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS X.-30/15:2767/2014 [69] **220**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS III.-53/16:3472/2015 [35] **127**
DS IX.-59/16:668/2016 [65] **209**
DS VI.-66/16:338/2016 [50] **165**
DS IX.-79/16:740/2016 [67] **213**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**

§ 18 ods. 2
II. ODS-34/15:1882/2010 [18] **78**
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
II. ODS-6/15:1181/2013 [10] **50**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
I. ODS-37/15:1691/2014 [4] **21**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
II. ODS-27/15:1371/2014 [13] **60**
I. ODS-43/15:1937/2014 [91] **271**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**
III. ODS-28/15:2529/2014 [21] **85**
DS VII.-47/15:3227/2014 [53] **171**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS X.-80/15:850/2015 [106] **325**
DS II.-82/15:836/2015 [110] **339**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**
DS VI.-16/6:1651/2015 [49] **163**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
DS V.-35/15:1935/2014 [42] **145**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**
DS VII.-97/15:1053/2015 [57] **185**
DS V.-5/16:2483/2015 [43] **146**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
DS X.-30/15:2767/2014 [69] **220**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS III.-53/16:3472/2015 [35] **127**
DS IX.-59/16:668/2016 [65] **209**
DS VI.-66/16:338/2016 [50] **165**
I. ODS-7/17:722/2016 [8] **37**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**
DS X.-90/2016:981/2016 [72] **227**
DS V.-95/16:2171/2016 [45] **151**
DS III.-33/2017:3705/2016 [34] **126**

§ 18 ods. 3
II. ODS-34/15:1882/2010 [18] **78**
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
II. ODS-6/15:1181/2013 [10] **50**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
II. ODS-18/15:141/2014 [99] **299**
III. ODS-3/16:2596/2013 [94] **282**
I. ODS-37/15:1691/2014 [4] **21**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
II. ODS-38/15:579/2014 [92] **277**
II. ODS-27/15:1371/2014 [13] **60**
DS V.-5/15:2200/2014 [104] **319**
I. ODS-43/15:1937/2014 [91] **271**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS II.-72/15:3388/2014 [80] **252**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS VIII.-78/15:1654/2015 [61] **191**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
DS X.-80/15:850/2015 [106] **325**
DS I.-11/16:1963/2015 [95] **287**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
DS IV.-24/16:1355/2015 [96] **288**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
II. ODS-20/16:2352/2014 [20] **83**
DS X.-30/15:2767/2014 [70] **224**
I. ODS-10/2016:759/2015 [98] **295**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**
II. ODS-16/16:1655/2015 [100] **306**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
II. ODS-8/16:2759/2015 [93] **279**

DS V.-5/16:2483/2015 [43] **146**
III. ODS-17/16:2187/2015 [25] **103**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
DS X.-30/15:2767/2014 [69] **220**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS I.-41/16:3313/2015 [28] **110**
III. ODS-27/16:395/2016 [101] **310**
DS V.-65/16:1/2016 [44] **147**
DS VI.-66/16:338/2016 [50] **165**
DS IV.-74/16:475/2016 [107] **327**
DS VI.-76/16:555/2016 [105] **322**
DS IX.-79/16:740/2016 [67] **213**
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**
II. ODS-8/17:1766/2016 [15] **65**
DS X.-90/2016:981/2016 [72] **227**
DS II.-2/17:1438/2016 [102] **313**
I. ODS-20/15:1046/2014 [1] **8**
4S/9/2016 [II.] **355**
6S/196/2014 [I.] **350**

§ 18 ods. 4
III. ODS-19/15:1391/2012 [22] **87**
I. ODS-8/15:3732/2012 [2] **12**
DS VI.-16/15:2332/2014 [47] **158**
DS VI.-66/16:338/2016 [50] **165**
DS X.-90/2016:981/2016 [72] **227**

§ 21
I. ODS-37/15:1691/2014 [4] **21**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS VIII.-78/15:1654/2015 [61] **191**
DS IX.-9/16:1954/2015 [63] **201**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
I. ODS-20/15:1046/2014 [1] **8**
4S/9/2016 [II.] **355**

§ 22 ods. 5
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
DS VII.-67/2017:1122/2017 [59] **187**

§ 23 ods. 1
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
I. ODS-19/16:3766/2015 [6] **28**
DS VII.-87/16:1870/2016 [58] **186**
DS IX.-39/2017:3342/2016 [68] **217**

§ 23 ods. 2
DS VII.-87/16:1870/2016 [58] **186**
DS IX.-39/2017:3342/2016 [68] **217**

§ 23 ods. 5
I. ODS-19/16:3766/2015 [6] **28**

§ 28 ods. 4
II. ODS-9/15:4633/2012 [77] **244**
II. ODS-6/15:1181/2013 [10] **50**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
II. ODS-27/15:1371/2014 [13] **60**
DS VII.-37/15:2007/2014 [87] **265**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS II.-72/15:3388/2014 [80] **252**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS III.-93/15:821/2015 [82] **256**
DS IV.-94/15:1776/2015 [83] **258**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**
DS III.-83/15:1323/2015 [36] **129**
II. ODS-16/16:1655/2015 [100] **306**
I. ODS-18/16:1561/2015 [72] **232**
DS X.-20/16:3066/2015 [71] **225**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS IV.-44/16:3048/2015 [84] **259**
II. ODS-26/16:3032/2015 [78] **247**
DS X.-60/16:703/2016 [90] **269**
DS II.-62/16:1148/2016 [81] **254**
DS IX.-69/16:288/2016 [88] **266**
I. ODS-7/17:722/2016 [8] **37**
I. ODS-13/17:861/2016 [75] **238**
I. ODS-16/17:898/2016 [76] **240**
III. ODS-6/17:771/2016 [79] **249**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**
DS V.-85/16:1698/2016 [85] **261**
DS V.-95/16:2171/2016 [45] **151**
DS X.-40/2017:2879/2016 [89] **267**
6S/196/2014 [I.] **350**

§ 29a
DS IV.-14/16:2247/2015 [38] **134**

§ 57 ods. 7
DS IV.-74/15:505/2015 [112] **344**
III. ODS-36/15:2767/2014 [109] **335**

§ 58 ods. 2
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
DS II.-52/16:74/2016 [111] **343**
DS VIII.-48/16:3204/2015 [108] **330**

§ 64 ods. 1
DS VIII.-48/16:3204/2015 [108] **330**

■ **Advokátsky poriadok schválený Konferenciou advokátov 15. júna 2013:**

§ 1 ods. 5
II. ODS-8/16:2759/2015 [93] **279**
III. ODS-17/16:2187/2015 [25] **103**
DS II.-2/17:1438/2016 [102] **313**

§ 2 ods. 1
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS IX.-59/16:668/2016 [65] **209**

§ 2 ods. 2
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
II. ODS-18/15:141/2014 [99] **299**
III. ODS-3/16:2596/2013 [94] **282**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS X.-80/15:850/2015 [106] **325**
DS II.-82/15:836/2015 [110] **339**
DS I.-11/16:1963/2015 [95] **287**
II. ODS-16/16:1655/2015 [100] **306**
II. ODS-8/16:2759/2015 [93] **279**
DS V.-5/16:2483/2015 [43] **146**
III. ODS-17/16:2187/2015 [25] **103**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**
DS II.-2/17:1438/2016 [102] **313**

§ 2 ods. 3
DS VIII.-48/15:3144/2014 [113] **345**

§ 2 ods. 4
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
II. ODS-18/15:141/2014 [99] **299**
III. ODS-3/16:2596/2013 [94] **282**
II. ODS-16/16:1655/2015 [100] **306**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**

§ 5 ods. 1
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
II. ODS-6/15:1181/2013 [10] **50**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
DS VII.-57/14:3589/2013 [55] **176**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS I.-1/16:1522/2015 [26] **106**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**
DS V.-5/16:2483/2015 [43] **146**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS III.-53/16:3472/2015 [35] **127**

§ 5 ods. 2
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**
DS I.-1/16:1522/2015 [26] **106**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**
DS III.-53/16:3472/2015 [35] **127**

§ 5 ods. 4
I. ODS-37/15:1691/2014 [4] **21**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**

§ 6 ods. 1 písm. a)
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
II. ODS-6/15:1181/2013 [10] **50**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
II. ODS-25/15:1273/2014 [12] **58**
DS VII.-47/15:3227/2014 [53] **171**
III. ODS-42/15:3108/2014 [23] **92**
DS VII.-67/15:3561/2014 [52] **170**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS II.-12/16:2025/2015 [30] **115**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
DS V.-35/15:1935/2014 [42] **145**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
DS X.-20/16:3066/2015 [71] **225**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
I. ODS-7/17:722/2016 [8] **37**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**
DS VI.-56/2017:980/2017 [51] **169**

§ 6 ods. 1 písm. c)
II. ODS-27/15:1371/2014 [13] **60**
III. ODS-42/15:3108/2014 [23] **92**
DS V.-55/15:109/2015 [40] **141**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
II. ODS-20/16:2352/2014 [20] **83**
DS X.-20/16:3066/2015 [71] **225**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
DS III.-33/2017:3705/2016 [34] **126**

§ 9 ods. 1
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**

§ 10
DS VII.-57/14:3589/2013 [55] **176**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
DS I.-41/16:3313/2015 [28] **110**
DS VI.-66/16:338/2016 [50] **165**

§ 11 ods. 2
II. ODS-34/15:1882/2010 [18] **78**
III. ODS-19/15:1391/2012 [22] **87**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
DS VI.-66/16:338/2016 [50] **165**

§ 11 ods. 3
II. ODS-34/15:1882/2010 [18] **78**
DS VII.-57/14:3589/2013 [55] **176**
I. ODS-40/15:728/2014 [3] **17**
DS V.-55/15:109/2015 [40] **141**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
DS I.-41/16:3313/2015 [28] **110**

§ 13
III. ODS-19/15:1391/2012 [22] **87**
I. ODS-8/15:3732/2012 [2] **12**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
DS VII.-57/14:3589/2013 [55] **176**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
I. ODS-40/15:728/2014 [3] **17**
DS V.-55/15:109/2015 [40] **141**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**
DS III.-83/15:1323/2015 [36] **129**
DS X.-20/16:3066/2015 [71] **225**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS X.-30/15:2767/2014 [69] **220**
DS I.-41/16:3313/2015 [28] **110**
II. ODS-2/17:654/2016 [14] **63**
DS V.-95/16:2171/2016 [45] **151**
DS III.-63/17:582/2017 [37] **132**

§ 14 ods. 1
I. ODS-10/2016:759/2015 [98] **295**

§ 14 ods. 2
DS X.-80/15:850/2015 [106] **325**
I. ODS-10/2016:759/2015 [98] **295**
II. ODS-16/16:1655/2015 [100] **306**
III. ODS-27/16:395/2016 [101] **310**

§ 18
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**

§ 29
DS X.-80/15:850/2015 [106] **325**
6S/196/2014 [I.] **350**

§ 38
II. ODS-38/15:579/2014 [92] **277**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS IV.-74/16:475/2016 [107] **327**

§ 39
I. ODS-43/15:1937/2014 [91] **271**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS IV.-44/16:3048/2015 [84] **259**
DS V.-85/16:1698/2016 [85] **261**

§ 42
DS IV.-74/16:475/2016 [107] **327**

■ Uznesenia predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 3/13/2009 zo dňa 7. 8. 2009

čl. 2
DS V.-65/16:1/2016 [44] **147**

čl. 5
DS V.-65/16:1/2016 [44] **147**

čl. 11
DS V.-65/16:1/2016 [44] **147**

čl. 16
DS V.-65/16:1/2016 [44] **147**

■ Uznesenie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 36/11/2013 zo dňa 4. 11. 2013

čl. I.
DS IV.-24/16:1355/2015 [96] **288**

■ Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

§ 10 ods. 8
II. ODS-8/17:1766/2016 [15] **65**

■ Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok

§ 9 ods. 1 písm. b)
DS IV.-74/15:505/2015 [112] **344**

§ 215 ods. 7
III. ODS-36/15:2767/2014 [109] **335**

Vecný register

V [hranatých zátvorkách] je uvedené číslo rozhodnutia,
polotučne strana, na ktorej je publikované.

autorizácia zmlúv o prevode nehnuteľností
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS V.-65/16:1/2016 [44] **147**

dohoda o odmene advokáta
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
DS VII.-57/14:3589/2013 [55] **176**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
DS I.-41/16:3313/2015 [28] **110**
II. ODS-8/17:1766/2016 [15] **65**
DS X.-90/2016:981/2016 [72] **227**

dohoda o úschove
I. ODS-40/15:728/2014 [3] **17**

dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia
DS V.-35/15:1935/2014 [42] **145**
DS V.-5/16:2483/2015 [43] **146**

doručovanie písomnosti klientovi
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
II. ODS-25/15:1273/2014 [12] **58**
DS VII.-47/15:3227/2014 [53] **171**
I. ODS-7/17:722/2016 [8] **37**
DS VI.-56/2017:980/2017 [51] **169**

dôkazné bremeno
II. ODS-18/15:141/2014 [99] **299**
DS II.-82/15:836/2015 [110] **339**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**
DS X.-90/2016:981/2016 [72] **227**
DS VIII.-48/15:3144/2014 [113] **345**

dôstojnosť advokátskeho stavu
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
II. ODS-18/15:141/2014 [99] **299**
III. ODS-3/16:2596/2013 [94] **282**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
II. ODS-38/15:579/2014 [92] **277**
DS V.-5/15:2200/2014 [104] **319**
I. ODS-43/15:1937/2014 [91] **271**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS II.-72/15:3388/2014 [80] **252**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS X.-80/15:850/2015 [106] **325**
DS IV.-14/16:2247/2015 [38] **134**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
DS IV.-24/16:1355/2015 [96] **288**
II. ODS-20/16:2352/2014 [20] **83**
DS X.-30/15:2767/2014 [70] **224**
I. ODS-10/2016:759/2015 [98] **295**
II. ODS-16/16:1655/2015 [100] **306**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
II. ODS-8/16:2759/2015 [93] **279**
III. ODS-17/16:2187/2015 [25] **103**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
III. ODS-27/16:395/2016 [101] **310**
DS V.-65/16:1/2016 [44] **147**
DS IV.-74/16:475/2016 [107] **327**
DS VI.-76/16:555/2016 [105] **322**
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**
II. ODS-8/17:1766/2016 [15] **65**
DS X.-90/2016:981/2016 [72] **227**
DS II.-2/17:1438/2016 [102] **313**
4S/9/2016 [II.] **355**
6S/196/2014 [I.] **350**

dôstojnosť a vážnosť úkonov a správania advokáta
II. ODS-18/15:141/2014 [99] **299**
III. ODS-3/16:2596/2013 [94] **282**
II. ODS-38/15:579/2014 [92] **277**
DS V.-5/15:2200/2014 [104] **319**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS X.-80/15:850/2015 [106] **325**
DS IV.-14/16:2247/2015 [38] **134**
I. ODS-10/2016:759/2015 [98] **295**
II. ODS-16/16:1655/2015 [100] **306**
II. ODS-8/16:2759/2015 [93] **279**
III. ODS-17/16:2187/2015 [25] **103**
DS IV.-74/16:475/2016 [107] **327**
DS VI.-76/16:555/2016 [105] **322**
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**
DS II.-2/17:1438/2016 [102] **313**
6S/196/2014 [I.] **350**

expresívne výrazy vo vyjadreniach advokáta
III. ODS-3/16:2596/2013 [94] **282**
DS X.-80/15:850/2015 [106] **325**
I. ODS-10/2016:759/2015 [98] **295**
II. ODS-16/16:1655/2015 [100] **306**
II. ODS-8/16:2759/2015 [93] **279**
III. ODS-17/16:2187/2015 [25] **103**
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**

finančné vysporiadanie s klientom
II. ODS-34/15:1882/2010 [18] **78**
III. ODS-19/15:1391/2012 [22] **87**
I. ODS-8/15:3732/2012 [2] **12**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
DS VII.-57/14:3589/2013 [55] **176**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
I. ODS-40/15:728/2014 [3] **17**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**
DS III.-83/15:1323/2015 [36] **129**
DS X.-20/16:3066/2015 [71] **225**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS X.-30/15:2767/2014 [69] **220**
DS I.-41/16:3313/2015 [28] **110**
II. ODS-2/17:654/2016 [14] **63**
DS V.-95/16:2171/2016 [45] **151**
DS III.-63/17:582/2017 [37] **132**

in dubio pro reo
II. ODS-18/15:141/2014 [99] **299**
DS II.-82/15:836/2015 [110] **339**

■ **konanie v rozpore so záujmami klienta**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**
DS VII.-47/15:3227/2014 [53] **171**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**
DS V.-15/16:2280/2015 [41] **143**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS III.-53/16:3472/2015 [35] **127**
DS IX.-59/16:668/2016 [65] **209**
DS IX.-79/16:740/2016 [67] **213**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**
DS III.-33/2017:3705/2016 [34] **126**

■ **konflikt záujmov**
I. ODS-37/15:1691/2014 [4] **21**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS IX.-9/16:1954/2015 [63] **201**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS IX.-79/16:740/2016 [67] **213**
I. ODS-20/15:1046/2014 [1] **8**
4S/9/2016 [II.] **355**

■ **kontaktovanie klienta**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
II. ODS-20/16:2352/2014 [20] **83**

■ **mlčanlivosť advokáta**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
I. ODS-19/16:3766/2015 [6] **28**
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**
DS VII.-87/16:1870/2016 [58] **186**
DS IX.-39/2017:3342/2016 [68] **217**

■ **mzda advokátskeho koncipienta**
DS VIII.-48/16:3204/2015 [108] **330**

■ **nahliadnutie do spisu**
DS IX.-79/16:740/2016 [67] **213**

■ **námietka zaujatosti**
II. ODS-9/15:4633/2012 [77] **244**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
II. ODS-18/15:141/2014 [99] **299**

■ **nárok na prisúdenú náhradu trov konania**
DS VII.-57/14:3589/2013 [55] **176**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
DS I.-41/16:3313/2015 [28] **110**

■ **návšteva klienta vo väzbe**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS I.-1/16:1522/2015 [26] **106**
DS V.-35/15:1935/2014 [42] **145**
DS III.-53/16:3472/2015 [35] **127**

■ **nečinnosť advokáta**
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
II. ODS-6/15:1181/2013 [10] **50**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
II. ODS-27/15:1371/2014 [13] **60**
DS VII.-47/15:3227/2014 [53] **171**
DS V.-55/15:109/2015 [40] **141**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
DS X.-20/16:3066/2015 [71] **225**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
DS III.-33/2017:3705/2016 [34] **126**

■ **neodkladné úkony advokáta pri ukončení zastupovania**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
DS VII.-67/2017:1122/2017 [59] **187**

■ **neoprávnené zvýhodnenie klienta informáciou o bývalom klientovi**
I. ODS-37/15:1691/2014 [4] **21**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**

■ **neprimeranosť disciplinárneho opatrenia**
III. ODS-19/15:1391/2012 [22] **87**
II. ODS-25/15:1273/2014 [12] **58**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
I. ODS-19/16:3766/2015 [6] **28**
II. ODS-26/16:3032/2015 [78] **247**
I. ODS-7/17:722/2016 [8] **37**
III. ODS-6/17:771/2016 [79] **249**

■ **nezlučiteľnosť súčasného výkonu viacerých foriem advokácie**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**

■ **objektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
DS X.-90/2016:981/2016 [72] **227**
DS VIII.-48/16:3204/2015 [108] **330**

■ **odborná starostlivosť**
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**
DS VII.-47/15:3227/2014 [53] **171**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**
DS VI.-16/6:1651/2015 [49] **163**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
DS X.-30/15:2767/2014 [70] **224**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**
DS VII.-97/15:1053/2015 [57] **185**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS IX.-59/16:668/2016 [65] **209**
DS IX.-79/16:740/2016 [67] **213**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**
DS III.-33/2017:3705/2016 [34] **126**

■ **odmietnutie pokynu klienta**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**

■ **odvolanie splnomocnenia**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**

■ **ochrana práv a záujmov klienta**
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**
DS I.-1/16:1522/2015 [26] **106**
DS VI.-16/6:1651/2015 [49] **163**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**
DS V.-15/16:2280/2015 [41] **143**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS III.-53/16:3472/2015 [35] **127**
DS IX.-59/16:668/2016 [65] **209**
DS IX.-79/16:740/2016 [67] **213**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**
DS II.-2/17:1438/2016 [102] **313**
DS III.-33/2017:3705/2016 [34] **126**

■ **oneskorené podanie disciplinárneho návrhu**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
DS II.-52/16:74/2016 [111] **343**

■ **oprávnenosť účtovania úkonov právnej služby**
DS I.-41/16:3313/2015 [28] **110**

■ **podávanie trestných oznámení advokátom**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**

■ **pokračovanie v disciplinárnom konaní**
III. ODS-36/15:2767/2014 [109] **335**
DS X.-30/15:2767/2014 [70] **224**

■ **poskytovanie právnych služieb mimo výkonu advokácie**
I. ODS-32/15:606/**2013**

■ **postup podľa pokynov klienta**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
I. ODS-40/15:728/2014 [3] **17**
II. ODS-27/15:1371/2014 [13] **60**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**
DS I.-1/16:1522/2015 [26] **106**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
DS VII.-97/15:1053/2015 [57] **185**
DS V.-15/16:2280/2015 [41] **143**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**

■ **poukázanie platby klientovi**
III. ODS-19/15:1391/2012 [22] **87**
DS VII.-57/14:3589/2013 [55] **176**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
I. ODS-40/15:728/2014 [3] **17**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**

■ **poverenie advokátskeho koncipienta**
DS IX.-79/16:740/2016 [67] **213**

■ **povinnosť advokáta informovať klienta (spotrebiteľa) o výške odmeny**
III. ODS-19/15:1391/2012 [22] **87**
I. ODS-8/15:3732/2012 [2] **12**
DS VI.-16/15:2332/2014 [47] **158**
DS X.-90/2016:981/2016 [72] **227**

■ **povinnosť advokáta odpovedať klientovi na jeho žiadosť**
II. ODS-27/15:1371/2014 [13] **60**
III. ODS-42/15:3108/2014 [23] **92**
DS V.-55/15:109/2015 [40] **141**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
II. ODS-20/16:2352/2014 [20] **83**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
DS III.-33/2017:3705/2016 [34] **126**

■ **povinnosť advokáta vyjadriť sa na požiadanie komory**
II. ODS-9/15:4633/2012 [77] **244**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
II. ODS-27/15:1371/2014 [13] **60**
DS VII.-37/15:2007/2014 [87] **265**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS II.-72/15:3388/2014 [80] **252**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS III.-93/15:821/2015 [82] **256**
DS IV.-94/15:1776/2015 [83] **258**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**
II. ODS-16/16:1655/2015 [100] **306**
I. ODS-18/16:1561/2015 [72] **232**
DS X.-20/16:3066/2015 [71] **225**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS IV.-44/16:3048/2015 [84] **259**
II. ODS-26/16:3032/2015 [78] **247**
DS IX.-69/16:288/2016 [88] **266**
I. ODS-7/17:722/2016 [8] **37**
I. ODS-13/17:861/2016 [75] **238**
III. ODS-6/17:771/2016 [79] **249**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**
DS V.-85/16:1698/2016 [85] **261**
DS V.-95/16:2171/2016 [45] **151**
DS X.-40/2017:2879/2016 [89] **267**

■ **povinnosť odmietnuť poskytnutie právnych služieb**
I. ODS-37/15:1691/2014 [4] **21**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS VIII.-78/15:1654/2015 [61] **191**
DS IX.-9/16:1954/2015 [63] **201**
I. ODS-20/15:1046/2014 [1] **8**
4S/9/2016 [II.] **355**

■ **povinnosť poučiť klienta**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**

■ **povinnosť riadne a včas informovať klienta**
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
II. ODS-6/15:1181/2013 [10] **50**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
II. ODS-25/15:1273/2014 [12] **58**
III. ODS-42/15:3108/2014 [23] **92**
DS V.-55/15:109/2015 [40] **141**
DS VII.-67/15:3561/2014 [52] **170**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS II.-12/16:2025/2015 [30] **115**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
DS X.-20/16:3066/2015 [71] **225**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS VII.-27/16:2909/2015 [56] **183**
I. ODS-7/17:722/2016 [8] **37**
DS IV.-84/16:1395/2016 [39] **137**
DS VI.-56/2017:980/2017 [51] **169**
DS III.-33/2017:3705/2016 [34] **126**

■ **pozastavenie výkonu advokácie**
III. ODS-28/15:2529/2014 [21] **85**
I. ODS-26/15:556/2014 [74] **235**
DS VI.-56/2015:3314/2014 [86] **263**
II. ODS-8/16:2759/2015 [93] **279**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**

■ **pravdivosť informácií vo vyjadreniach advokáta**
III. ODS-27/16:395/2016 [101] **310**
DS VI.-76/16:555/2016 [105] **322**

■ **preberanie zásielok v sídle advokáta**
I. ODS-43/15:1937/2014 [91] **271**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
II. ODS-24/16:2518/2015 [19] **81**
DS IV.-44/16:3048/2015 [84] **259**
DS V.-85/16:1698/2016 [85] **261**

■ **predloženie spisu klienta orgánom SAK**
II. ODS-6/15:1181/2013 [10] **50**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS IV.-94/15:1776/2015 [83] **258**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
DS III.-83/15:1323/2015 [36] **129**
DS IV.-44/16:3048/2015 [84] **259**
DS X.-60/16:703/2016 [90] **269**
DS II.-62/16:1148/2016 [81] **254**
I. ODS-16/17:898/2016 [76] **240**

■ **premlčanie disciplinárneho previnenia**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
III. ODS-36/15:2767/2014 [109] **335**
DS II.-52/16:74/2016 [111] **343**

■ **použitie prostriedkov na stanovený účel**
II. ODS-34/15:1882/2010 [18] **78**
I. ODS-40/15:728/2014 [3] **17**
III. ODS-9/16:895/2015 [24] **96**
DS VI.-66/16:338/2016 [50] **165**

■ **prevzatie rozhodnutí advokátom**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
I. ODS-43/15:1937/2014 [91] **271**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**

■ **prevzatie zastupovania**
II. ODS-21/15:2772/2012 [17] **75**
DS X.-30/15:2767/2014 [70] **224**

■ **slušnosť a korektnosť voči súdom a úradom**
III. ODS-3/16:2596/2013 [94] **282**
DS VII.-57/15:2869/2014 [97] **292**
DS IV.-74/16:475/2016 [107] **327**
6S/196/2014 [I.] **350**

■ **spôsob komunikácie medzi advokátom a klientom**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**

■ **svojpomocné konanie**
DS V.-5/15:2200/2014 [104] **319**

■ **účasť na pojednávaní/ procesnom úkone**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS VII.-67/2017:1122/2017 [59] **187**

■ **účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**

■ **ukončenie zastupovania**
II. ODS-11/2015:1045/2013 [11] **53**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
I. ODS-7/17:722/2016 [8] **37**
DS IX.-79/16:740/2016 [67] **213**
DS VII.-67/2017:1122/2017 [59] **187**

■ **uplynutie lehoty na podanie opravného prostriedku**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**

■ **urážka protistrany**
III. ODS-3/16:2596/2013 [94] **282**
DS III.-83/16:1634/2016 [103] **316**
DS II.-2/17:1438/2016 [102] **313**

■ **ustanovený právny zástupca/obhajca**
DS II.-72/14:475/2014 [29] **111**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**
DS III.-33/16:3070/2015 [33] **124**
DS V.-35/15:1935/2014 [42] **145**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**
I. ODS-12/16:1481/2015 [5] **24**
DS III.-53/16:3472/2015 [35] **127**

■ **vecnosť vyjadrenia advokáta**
III. ODS-3/16:2596/2013 [94] **282**
DS X.-80/15:850/2015 [106] **325**
I. ODS-10/2016:759/2015 [98] **295**
DS VI.-76/16:555/2016 [105] **322**
DS II.-2/17:1438/2016 [102] **313**

■ **vrátenie dokladov klientovi**
II. ODS-11/2015:1045/2013[11] **53**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**
DS III.-83/15:1323/2015 [36] **129**
DS X.-20/16:3066/2015 [71] **225**
DS X.-30/15:2767/2014 [69] **220**
II. ODS-2/17:654/2016 [14] **63**

■ **vrátenie prevzatých peňazí klientovi**
DS V.-55/15:109/2015 [40] **141**

■ **vyčiarknutie zo zoznamu advokátov**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**

■ **vymáhanie pohľadávok advokátom**
II. ODS-18/15:141/2014 [99] **299**

■ **vystavenie príjmového dokladu o prijatej platbe**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**

■ **vyúčtovanie odmeny advokáta**
III. ODS-19/15:1391/2012 [22] **87**
II. ODS-74/14:867/2014 [9] **43**
DS IX.-79/15:1438/2015 [62] **194**
DS VIII.-88/15:924/2015 [60] **190**
DS II.-22/16:1962/2015 [32] **120**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**
DS I.-41/16:3313/2015 [28] **110**

■ **vyúčtovanie prevzatých peňazí klientovi**
DS V.-55/15:109/2015 [40] **141**

■ **záloha na odmenu advokáta**
III. ODS-16/15:2571/2013 [16] **70**
I. ODS-15/16:923/2015 [7] **32**

■ **započítanie pohľadávky advokáta voči klientovi**
III. ODS-9/16:895/2015[24] **96**
DS VI.-66/16:338/2016 [50] **165**

■ **zastavenie disciplinárneho konania**
III. ODS-36/15:2767/2014 [109] **335**

■ **zastupovanie v čase pozastavenia výkonu advokácie**
III. ODS-28/15:2529/2014 [21] **85**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**

■ **zastupovanie v rovnakej alebo súvisiacej veci**
DS VI.-76/15:3064/2015 [48] **161**
DS IX.-9/16:1954/2015 [63] **201**

■ **zmarenie možnosti využiť právny prostriedok**
DS VII.-47/15:3227/2014 [53] **171**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**
DS IX.-49/16:393/2016 [64] **205**
DS V.-25/15:1957/2014 [46] **154**
DS I.-91/15:2958/2015 [27] **108**
DS IX.-39/16:2918/2015 [66] **211**
DS IX.-59/16:668/2016 [65] **209**
DS IV.-84/16:1395/2016366 [39] **137**
DS VI.-56/2017:980/2017 [51] **169**
DS III.-33/2017:3705/2016 [34] **126**

■ **zmluvná pokuta v zmluve o poskytovaní právnych služieb**
DS V.-5/16:2483/2015 [43] **146**

■ **zovňajšok advokáta**
DS IV.-24/16:1355/2015 [96] **288**

■ **zrejmá neúspešnosť veci**
DS VII.-27/15:1658/2014 [54] **172**
DS II.-92/15:1596/2015 [31] **117**

Register rozhodnutí podľa čísel rozhodnutí

V [hranatých zátvorkách] je uvedená strana, na ktorej je rozhodnutie publikované.

I. Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory

■ Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

1 I. ODS-20/15:1046/2014 [8]
2 I. ODS-8/15:3732/2012 [12]
3 I. ODS-40/15:728/2014 [17]
4 I. ODS-37/15:1691/2014 [21]
5 I. ODS-12/16:1481/2015 [24]
6 I. ODS-19/16:3766/2015 [28]
7 I. ODS-15/16:923/2015 [32]
8 I. ODS-7/17:722/2016 [37]
9 II. ODS-74/14:867/2014 [43]
10 II. ODS-6/15:1181/2013 [50]
11 II. ODS-11/2015:1045/2013 [53]
12 II. ODS-25/15:1273/2014 [58]
13 II. ODS-27/15:1371/2014 [60]
14 II. ODS-2/17:654/2016 [63]
15 II. ODS-8/17:1766/2016 [65]
16 III. ODS-16/15:2571/2013 [70]
17 II. ODS-21/15:2772/2012 [75]
18 II. ODS-34/15:1882/2010 [78]
19 II. ODS-24/16:2518/2015 [81]
20 II. ODS-20/16:2352/2014 [83]
21 III. ODS-28/15:2529/2014 [85]
22 III. ODS-19/15:1391/2012 [87]
23 III. ODS-42/15:3108/2014 [92]
24 III. ODS-9/16:895/2015 [96]
25 III. ODS-17/16:2187/2015 [103]
26 DS I.-1/16:1522/2015 [106]
27 DS I.-91/15:2958/2015 [108]
28 DS I.-41/16:3313/2015 [110]
29 DS II.-72/14:475/2014 [111]
30 DS II.-12/16:2025/2015 [115]
31 DS II.-92/15:1596/2015 [117]
32 DS II.-22/16:1962/2015 [120]
33 DS III.-33/16:3070/2015 [124]
34 DS III.-33/2017:3705/2016 [126]
35 DS III.-53/16:3472/2015 [127]
36 DS III.-83/15:1323/2015 [129]
37 DS III.-63/17:582/2017 [132]
38 DS. IV.-14/16:2247/2015 [134]
39 DS. IV.-84/16:1395/2016 [137]
40 DS V.-55/15:109/2015 [141]
41 DS V.-15/16:2280/2015 [143]
42 DS V.-35/15:1935/2014 [145]
43 DS V.-5/16:2483/2015 [146]
44 DS V.-65/16:1/2016 [147]
45 DS V.-95/16:2171/2016 [151]
46 DS V.-25/15:1957/2014 [154]
47 DS VI.-16/15:2332/2014 [158]
48 DS VI.-76/15:3064/2015 [161]
49 DS VI.-16/6:1651/2015 [163]
50 DS VI.-66/16:338/2016 [165]
51 DS VI.-56/2017:980/2017 [169]
52 DS VII.-67/15:3561/2014 [170]
53 DS VII.-47/15:3227/2014 [171]
54 DS VII.-27/15:1658/2014 [172]
55 DS VII.-57/14:3589/2013 [176]
56 DS VII.-27/16:2909/2015 [183]
57 DS VII.-97/15:1053/2015 [185]
58 DS VII.-87/16:1870/2016 [186]
59 DS VII.-67/2017:1122/2017 [187]
60 DS VIII.-88/15:924/2015 [190]
61 DS VIII.-78/15:1654/2015 [191]
62 DS IX.-79/15:1438/2015 [194]
63 DS IX.-9/16:1954/2015 [201]
64 DS IX.-49/16:393/2016 [205]
65 DS IX.-59/16:668/2016 [209]
66 DS IX.-39/16:2918/2015 [211]
67 DS IX.-79/16:740/2016 [213]
68 DS IX.-39/2017:3342/2016 [217]
69 DS X.-30/15:2767/2014 [220]
70 DS X.-30/15:2767/2014 [224]
71 DS X.-20/16:3066/2015 [225]
72 DS. X.-90/2016:981/2016 [227]

■ Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku Komore

73 I. ODS-18/16:1561/2015 [232]
74 I. ODS-26/15:556/2014 [235]
75 I. ODS-13/17:861/2016 [238]
76 I. ODS-16/17:898/2016 [240]
77 II. ODS-9/15:4633/2012 [244]
78 II. ODS-26/16:3032/2015 [247]
79 III. ODS-6/17:771/2016 [249]
80 DS II.-72/15:3388/2014 [252]
81 DS II.-62/16:1148/2016 [254]
82 DS III.-93/15:821/2015 [256]
83 DS. IV.-94/15:1776/2015 [258]
84 DS IV.-44/16:3048/2015 [259]
85 DS V.-85/16:1698/2016 [261]
86 DS VI.-56/2015:3314/2014 [263]
87 DS VII.-37/15:2007/2014 [265]
88 DS IX.-69/16:288/2016 [266]
89 DS X.-40/2017:2879/2016 [267]
90 DS X.-60/16:703/2016 [269]

■ Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

91 I. ODS-43/15:1937/2014 [271]
92 II. ODS-38/15:579/2014 [277]
93 II. ODS-8/16:2759/2015 [279]
94 III. ODS-3/16:2596/2013 [282]
95 DS I.-11/16:1963/2015 [287]
96 DS IV.-24/16:1355/2015 [288]
97 DS VII.-57/15:2869/2014 [292]

■ Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

98 I. ODS-10/2016:759/2015 [295]
99 II. ODS-18/15:141/2014 [299]
100 II. ODS-16/16:1655/2015 [306]
101 III. ODS-27/16:395/2016 [310]
102 DS II.-2/17:1438/2016 [313]
103 DS III.-83/16:1634/2016 [316]

104 DS V.-5/15:2200/2014 [319]
105 DS VI.-76/16:555/2016 [322]
106 DS X.-80/15:850/2015 [325]

■ **Disciplinárne previnenia týkajúce sa advokátskych koncipientov a disciplinárne previnenia advokátskych koncipientov**
107 DS. IV.-74/16:475/2016 [327]
108 DS VIII.-48/16:3204/2015 [330]

■ **Procesné rozhodnutia**
109 III. ODS-36/15:2767/2014 [335]
110 DS II.-82/15:836/2015 [339]
111 DS II.-52/16:74/2016 [343]
112 DS IV.-74/15:505/2015 [344]
113 DS VIII.-48/15:3144/2014 [345]

II. Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov

I. 6S/196/2014 [350]
II. 4S/9/2016 [355]